

ဦးအေးမောင်

(ဗုဒ္ဓနှင့်ဗုဒ္ဓဝါဒကျမ်းပြု)

ပိဗ္ဗေ နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်

တတိယထုတ်ဝေ

Than Myint Aung 2001

ပီလန့် ပတ်ဝန်းကျင်

ဦးအေးမောင်
(ဗုဒ္ဓနှင့်ဗုဒ္ဓဝါဒကျမ်းပြု)

ဦးအေးမောင်

၁၉၁၄၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဦးလွင်မြို့၌ အဘ ဦးသိန်းကျော်၊ အမိ ဒေါ်သင်းတို့မှ ဖွားမြင်သည်။

မန္တလေးမြို့ ဝယ်စလီကျောင်းမှ ၁၉၃၂ ဆယ်တန်းအောင်မြင်သည်။ ရန်ကုန် ဆရာအတတ်သင်ကောလိပ်သို့ တက်ရောက်၍ ၁၉၃၇၌ ဆရာဖြစ် စာမေးပွဲ အောင်မြင်သည်။ မုံရွာမြို့ ဝယ်စလီကျောင်း၌ ၁၉၃၈ မှ ၁၉၄၀ အထိ သုံးနှစ်ကြာ ဆရာလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် ရန်ကုန် ဆရာဖြစ်သင်ကောလိပ်၊ လှေကျင့်ရေးကျောင်း၌ ဆရာအဖြစ် နှစ်နှစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၄၉ မှ ၁၉၅၅ အထိ စာပေဗိမာန်၌ လက်ထောက်အယ်ဒီတာ အဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဦးအေးမောင်(စာပေဗိမာန်) ကလောင်အမည်ဖြင့် မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ဂါးဒီးယန်းမဂ္ဂဇင်း၊ လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ် (မြန်မာ-အင်္ဂလိပ်) သတင်းစာနှင့် အခြားမဂ္ဂဇင်း သတင်းစာများတွင် ဘာသာရေး၊ စိတ်ပညာ၊ သိပ္ပံပညာနှင့် အခြား ပညာရေးဆောင်းပါးများကို နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်မျှ ရေးသားခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ(သုံးတွဲ)၊ ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၊ လူ့စိတ်သဘာဝ၊ သိပ္ပံနည်း စူးစမ်းမှုနှင့် သိပ္ပံပညာသဘော၊ စိတ်ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ၊ ဘဝဆည်းဆာ၊ စိတ်ပညာနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား၊ စိတ်ပညာနှင့် စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ပိဋကတ်မှ ဗုဒ္ဓနှင့် မေ့စာအုပ်များ ပြုစုရေးသားခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မဟာစည်ဆရာတော်၏ တရားစာအုပ် ငါးအုပ်၊ ပိဋကတ် ဘာသာပြန် စာပေဖြန့်ချိရေး အဖွဲ့အတွက် မန္တမန်ကယ် (မူလ ပဏ္ဍာသ)၊ ထေရ်အပါဒါန်(ပထမပိုင်း)နှင့် မဟာဗုဒ္ဓဝင်(စတုတ္ထတွဲ)များကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။

အမှတ် ၂၅၊ သံတံတားလမ်း၊ စမ်းချောင်းရပ်၊ ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင် လျက်ရှိသည်။

မာတိကာ

အခန်း	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	ကျမ်းဦးစကား	၉
၁။	လူ့ဘဝ၏ အခြေခံတရားနှစ်ပါး	၁၃
၂။	လူ့သတ္တဝါ၏ မူလအစ	၂၃
၃။	ဝိဇနိယာမ	၃၆
၄။	သန္ဓေသား၏ ကန္တာရခရီး	၄၈
၅။	“ကိုယ့်သွေးကိုယ့်သား”	၅၈
၆။	အသက်ရှည်ခြင်း	၆၅
၇။	လူသတ်ရောဂါဆိုးများ	၈၅
၈။	ဝိဇ “မဲ” များ	၁၀၀
၉။	အသိဉာဏ်	
	(က) အသိဉာဏ်၏ လက္ခဏာခြင်းရာ	၁၁၅
	(ခ) အသိဉာဏ်ခြားနားမှု၏ အရင်းမူလ	၁၃၀
၁၀။	လူ့ရည်ချွန် ပါရမီရှင်နှင့်ဉာဏ်ကြီးရှင်	၁၄၄

၁၁။	အပြုအမူနှင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်	
	(က) အပြုအမူ	၁၆၇
	(ခ) စိတ်ဓာတ်စရိုက်	၁၇၉
၁၂။	လူဆိုးလူမိုက်	၁၉၀
၁၃။	ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ	
	(က) မူလဗီဇ ခြားနားချက်	၂၀၈
	(ခ) ယောက်ျားတို့၏ အားနည်းမှု	၂၁၆
	(ဂ) အခြားကွဲပြားခြားနားမှုများ	၂၂၂
	(ဃ) ဖိုမ ဆက်ဆံမှု	၂၃၄
	(င) အဘယ့်ကြောင့် ယောက်ျားတို့	
	ကြီးစိုးသောကမ္ဘာကြီးဖြစ်နေသနည်း	၂၄၂
၁၄။	သတ္တဝါမျိုးစု၏အစ	၂၅၂
၁၅။	လူမျိုးများ	၂၆၄
၁၆။	မျိုးကောင်းသတ္တဝါတိုးပွားရေး	၂၈၀
၁၇။	ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အညမညသဘော	၂၉၇
	အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရများ	

သရုပ်ပြပုံစာရင်း

ပုံ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဆက်သွယ်မှု	၁၇
၂။	ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှု	၁၈
၃။	သားသမီးက မိဘထံမှ ဗီဇဆက်ခံရရှိပုံ	၂၂
၄။	လူ၏သုက်ပိုး	၂၄
၅။	သုက်ပိုးနှင့် မျိုးဥဖူးစာဆုံကြရာဝယ်	၂၅
၆။	ခရိုမိုဆုန်းများကို နှစ်ခုစီတွဲ၍ စီတန်းထားပုံ	၂၆
၇။	သန္ဓေဥဆဲလ်ထပ်ပွားလာပုံ	၂၈
၈။	ခရိုမိုဆုန်းလေးစုံမှ ရရှိအပ်သော မျိုးမတူခရိုမိုဆုန်းဆုန်း ၁၆ တွဲ	၃၄
၉။	ပဋိသန္ဓေတည်ပုံ	၄၇
၁၀။	သန္ဓေသားနှင့် မိခင်ဆက်သွယ်ပုံ	၅၁
၁၁။	နှစ်ပေါင်း ၅၀ အတွင်း လူတို့၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်းမြင့်မားလာပုံ	၆၉
၁၂။	အလုပ်အကိုင်ကိုလိုက်၍ သက်တမ်းခြားနားပုံ	၇၈

၁၃။ ဇီဝလိုက်ခြင်းသုံးမျိုး	၁၀၆
၁၄။ ပီဇာကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်လက္ခဏာ အပြစ်အနာများ	၁၁၂
၁၅။ လူ့အတန်းလွှာ အမျိုးမျိုးမှ ကလေးသူငယ်များ၏ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်း	၁၂၇
၁၆။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမဗီဇခြားနားချက်	၂၁၁
၁၇။ ယောက်ျားက မိန်းမထက် အသေအပျောက်များပုံ	၂၁၇
၁၈။ ယောက်ျားစိတ် သို့မဟုတ် မိန်းမစိတ် မည်မျှရှိသည်ကို စမ်းသပ်နည်း	၂၃၂
၁၉။ တိရစ္ဆာန်မှ လူ့အဖြစ်သို့	၂၆၅

ကျမ်းဦးစကား

ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးသားပြုစုလိုသော ဆန္ဒရှိသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း မှီငြမ်းပြုစုရန် သင့်တော်သောအင်္ဂလိပ် စာအုပ်ကောင်းကို ရှေးအခါက ကျွန်ုပ်မတွေ့ခဲ့ရချေ။ ဖတ်ဖူးသောစာအုပ်များ မှာ အစွဲဥပါဒါန်နှင့် တစ်ဖက်စောင်းနင်း ရေးသားထားသည်က များ၏။ အချို့စာအုပ်များသည် ဗီဇ၏စွမ်းအင်ကို အကြောင်းမတန်ပုံကြီးခဲ့၍ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို လျစ်လျူပြုကြသည်နှင့်အမျှ အချို့ကမူ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးပြု မှုကိုသာ ယုံကြည်၍ ဗီဇအစွမ်းသတ္တိကို လုံးဝအသိအမှတ်မပြုလိုကြချေ။

ဤ“ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်”စာအုပ်ကို ရေးသားရာ၌ အဓိကမှီငြမ်းပြု သော "The New You and Heredity" by Amram Scheinfeld* သည်ကား အစွဲဥပါဒါန်ကင်း၍ ယထာဘူတကျကျ ရေးသားထားသော စာအုပ်ဖြစ်၏။ ကျမ်းပြုသူသည် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရား နှစ်ခု၏လုပ်ဆောင်မှုနှင့် နှစ်ခုစလုံး အရေးပါပုံကို စေ့ငုသေချာစွာ တင်ပြ ထားရာ သူ၏တင်ပြချက်မှာ အများသော ကမ္ဘာ့ပညာရှင်တို့၏ အမြင်နှင့် ကိုက်ညီလှပေသည်။

* Published by Chatto and Windus; London 1952.

ထိုစာအုပ်၏အခြားထူးခြားချက်မှာ ဗီဇအကြောင်းခြင်းရာကို သာမန် လူများသိရှိနားလည်အောင် ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပြဆိုထားခြင်းဖြစ်၏။ ဗီဇပညာသည် သိပ္ပံပညာတစ်ရပ်ဖြစ်ပေရာ အခြားသိပ္ပံပညာစာအုပ်များကဲ့သို့ပင် ဗီဇပညာ စာအုပ်များသည် ရိုးရိုးလူတို့ ဖတ်ရှုရန်မလွယ်ကူချေ။ ကျမ်းပြုဆရာသည် ဗီဇပညာ၏ နက်နဲရှုပ်ထွေးသော အကြောင်းခြင်းရာများနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်တို့ ကသာ သိရှိရန်လိုသောဝေါဟာရများကို ချန်လှပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သိသင့်သော ပဓာနအချက် များကို မကျဉ်းမကျယ်ရှင်းရှင်းလွယ်လွယ် ရေးသားထားပေသည်။

စင်စစ် စာဖတ်သူတို့သည် ဗီဇ၏ယေဘုယျလက္ခဏာခြင်းရာနှင့် အကျိုး ပြုမှုများကို အထူးသိရှိလိုကြပေလိမ့်မည်။ ကျမ်းပြုသူသည် များစွာသော သိပ္ပံသုတေသနစာအုပ်စာတမ်းဂျာနယ်များကို လေ့လာ၍ ဤအကြောင်းအ ချက်များကို ရေးသားထား၏။ အကြောင်းအရပ်အသီးသီးဆိုင်ရာ သုတေသီ ပညာရှင်နှင့် ပါရဂူများအား ရှေးဦးစွာ စာမူတင်ပြ၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကြံပေး ချက် ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ချက်များနှင့် ညှိနှိုင်းရေးသားထား၏။

ထို့ကြောင့် စာအုပ်မှာ ထင်ရှား၍ လူကြိုက်များသော စာအုပ်ဖြစ်၏။ စပိန်၊ ဆွီဒင်၊ ပြင်သစ်နှင့် အခြားဘာသာများသို့ ပြန်ဆို၍ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည်ပုံနှိပ်ရ၏။ ဆာအာသာကီ၊ ဂျေဘီအက်စသောလဒင်း၊ ဂျူလီယပ် ဟတ်စလေ* စသော သိပ္ပံပညာကျော်များက ချီးမွမ်းထောက်ခံကြ၏။

စာအုပ်မှာ စာမျက်နှာ ၆၀၀ ကျော်ရှိသဖြင့် စာအုပ်၌ပါရှိသော အကြောင်းအရာအားလုံးကို စုံစုံစေ့စေ့ရေးသားရပါက ဤ “ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်း ကျင်” ၏ နှစ်ဆခန့်ရှိပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျန်းမာခြင်းနှင့် အသက်ရှည်ခြင်းမှတစ်ပါး အခြားရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဗီဇလက္ခဏာအကြောင်း အရပ်များကို ချန်လှပ်ပြီးလျှင် စိတ်ပိုင်းအကြောင်းအခြင်းရာများကို ဦးစားပေး ၍ ရေးသားထားပါသည်။ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် “ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်” ၏ သုံးပုံလေးပုံမှာ အထက်ပါ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်၏ အခန်း (၄၈)ခုမှ အခန်းပေါင်း

* Sir Arthur Keith, J.B.S. Haldane, Julian Huxley.

(၃၂) ခုကို ဗိုဌ်မ်းပြု၍ ရေးသားထားခြင်း၊ အချို့နေရာများ၌ မြန်မာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်၏။ ကျန်လေးပုံတစ်ပုံမှာ အခြားသတ္တဗေဒ စိတ္တဗေဒ သုတေသီပညာရှင်တို့၏ စာအုပ် များကို ဖတ်ရှုလေ့လာ၍ ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂလိပ်စာအုပ်၌ သရုပ်ပြပုံများစွာပါရှိသည့်အနက် (၁၅)ပုံကိုသာ ဤစာအုပ်၌ပြနိုင်ပါသည်။ အခြားသရုပ်ပြပုံ(၄)ခုမှာ အခြားစာအုပ်များမှ ကူးဆွဲထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းအင်ကို လေ့လာရာ၌ အနောက်တိုင်းပညာရှင်တို့က အထောက်အထားပြုသောအချက်များမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် သူတို့နိုင်ငံများ၌ သုတေသနပြု၍ သိရှိရသော အချက်များဖြစ်ပေရာ ထိုအချက်များသည် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံအဖို့ မည်မျှမှန်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ အချို့သောအချက်များ ဥပမာ-မိန်းမများက ယောက်ျားတို့ထက်ပို၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အသိဉာဏ်ထူးချွန်မှုနှင့် ကြီးပွားအောင်မြင်မှု အမြဲယှဉ်တွဲမနေခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယဇွဲနှင့် အလိုဆန္ဒပြင်းပြကာမျှနှင့် အနုပညာရှင်မဖြစ်နိုင်ခြင်း စသည်တို့မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း ထင်ရှား၏။ အခန်း (၁၅)၌ ပြဆိုထားသည့်အတိုင်း လူမျိုးတို့သည် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဗီဇခြားနားခြင်းမရှိရကား ဗီဇ၏အကျိုးပြုမှုသည် အနောက်တိုင်းသားတို့နှင့် မြန်မာတို့အဖို့ ကွဲပြားခြားနားမည် မဟုတ်ချေ။ ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အနောက်နိုင်ငံလူမျိုးတို့သည် အစစအရာရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်မတူညီသော်လည်း တူညီချက်များရှိခြင်းကို သတိပြုရာ၏။ ထိုပတ်ဝန်းကျင်တူညီမှုကြောင့် အချို့သောအချက်အလက်များ ဥပမာ- ဆင်းရဲချို့တဲ့သောကြောင့် အချို့လူများ သက်တမ်းစေ့မနေရခြင်း၊ အိမ်ဖော်မိန်းမငယ်များထဲမှ ပြည့်တန်ဆာဖြစ်သွားသူ အတော်များများရှိခြင်း စသည်တို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း မှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။

အကြောင်းတရား မထင်ရှားသော အချို့အချက် ဥပမာ-အနုပညာရှင်များက အတတ်ပညာရှင်တို့ထက် အသက်တိုသည်ဆိုခြင်း စသည်များမှာကား မြန်မာနိုင်ငံ၌ မည်မျှအထောက်အထားရှိသည်ကိုသိရန် စူးစမ်းလေ့လာဖို့ လိုပေလိမ့်မည်။ အသက်ရှည်သော အနုပညာရှင် တစ်ဦးနှစ်ဦးကို ထောက်ပြ

၍ အနောက်တိုင်းသားတို့၏ ယူဆချက်များယွင်းသည်ဟု မဆိုသာချေ။ သုတေသနပြုရာမှ သိရှိရသော အချက်များမှာ ယေဘုယျသဘောဖြစ်၍ များစွာသော အနုပညာရှင်တို့၏ သက်တမ်းကို စူးစမ်းလေ့လာရပေလိမ့်မည်။

သုသေတနပြုမှုမှာ အပြောလွယ်သလောက် လုပ်ရခက်သောကိစ္စဖြစ်၏။ လူမှုရေးနှင့်စပ်သော ဂဏန်း စာရင်း အမှတ်အသားများမှာ အစိုးရဌာနများ၌ပင် အပြည့်အစုံမရှိ၊ ရှိလျှင်လည်း အလွယ်တကူ မရနိုင်ချေ။ ယင်းတို့ကို ရရှိ၍ အသုံးပြုပါက ဤစာအုပ်သည် ပိုမိုစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော စာအုပ်ဖြစ်ပေရာ၏။ နိုင်ငံတော်အစိုးရသည် သုတေသနလုပ်ငန်းများကို အားပေးကူညီလျက်ရှိပေရာ နောင်ကာလ၌ ပညာရှင်တို့သည် မြန်မာနိုင်ငံမှ တိကျခိုင်မာသော အထောက်အထားများနှင့် လူမှုရေးသိပ္ပံပညာစာအုပ်များ ရေးသားနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရ၏။

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုရာ၌ မှီငြမ်းပြုရသော စာအုပ်များရေးသားသူ Amram Schienfeld နှင့် အခြားပညာရှင်များကိုလည်းကောင်း၊ သရုပ်ပြပုံများကို ကူးဆွဲပေးသော ပန်းချီဆရာကိုမျိုးဝင်းအားလည်းကောင်း များစွာကျေးဇူးတင်ပါသည်။

အေးမောင်

ရန်ကုန်မြို့၊
၁၈-၁၂-၁၉၆၅

* ဒေါ်အမာ၏ “ပြည်သူ့ချစ်သောအနုပညာသည်များ” စာအုပ်၌ပါရှိသော အနုပညာရှင် ၆ ဦး၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်းမှာ ၅၄ နှစ်မျှသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အခန်း (၁)

လူ့ဘဝ၏ အခြေခံတရားနှစ်ပါး

လောက၌ လူတို့၏ဘဝအခြေအနေကို ပြုပြင်ဖန်တီးသော အကြောင်းတရား အမျိုးမျိုးရှိပေရာ ယင်းတို့ကို ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ခွဲခြားရာ၏။ ဗီဇဟူသည် မိဘနှစ်ပါးထဲမှ သတ္တဝါတစ်ဦး ဆက်ခံရရှိသော မျိုးစေ့ဗီဇ၊ ပဋိသန္ဓေသတ္တိဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ဟူသည်ကား ဗီဇသတ္တိမှအပ လူကို ပြုပြင်ဖန်တီးသော အခြားအကြောင်းတရားအားလုံးဖြစ်၏။ သတ္တဝါ သို့မဟုတ် သက်ရှိရုပ်အားလုံး၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုသည် ဤအကြောင်း တရား နှစ်ခုစလုံး၌ အရင်းမူလရှိကြောင်း မည်သူမျှ ငြင်းဆိုမည်မဟုတ်ချေ။ သစ်ပင်ပန်းမာန်စိုက်ပျိုး သော ဥယျာဉ်လုပ်ငန်းနှင့် ကြက်ဝက်နွား စသော တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း၌ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ အရေးပါမှုသည် ထင်ရှား၏။

သစ်ပင်တစ်ပင် ကြီးထွားရှင်သန်လာစေရန် မျိုးစေ့ကောင်းမွန်၍ လူက ရေလောင်း မြေဩဇာကျွေး မြေတောင်မြှောက်ပေးရ၏။ မျိုးစေ့ညံ့ဖျင်းလျှင် သော်လည်းကောင်း၊ လူ၏စီမံပြုပြင်မှုမရှိလျှင်သော်လည်းကောင်း အပင်သည် ကြီးထွားလာမည်မဟုတ်။ ထို့အတူ တိရစ္ဆာန် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း၏ အောင်မြင် မှုသည် တိရစ္ဆာန်မျိုးကောင်းခြင်းနှင့် လူ၏ ဂရုတစိုက်ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်

ခြင်းပေါ်၌တည်၏။ လူတို့၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုသည်လည်း ထိုနည်းနှင့်နှစ် ဖြစ်၍ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင် နှစ်ခုစလုံးသည် အရေးကြီး၏။

အချို့သောသူများသည် ဤအကြောင်းအရာနှစ်ခု၏ ထပ်တူထပ်မျှ အရေးကြီးခြင်းကို ငြင်းဆိုလိုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ သတ္တဝါတို့၏ ဘဝအခြေအနေ ကို စီမံပြဋ္ဌာန်းရာ၌ ဗီဇသည်ပို၍ အရေးပါလေသလော၊ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်း ကျင်က ပိုမိုအရေးပါလေသလောဟူသော ပြဿနာပေါ်ထွက်ခဲ့၏။ ယေဘုယျ အားဖြင့် ပညာရေးနှင့် လူမှုပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေကြသောသူတို့ သည် ဗီဇကိုပယ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှေ့တန်းသို့တင်လိုကြ၏။ လူမျိုးရေး အစွဲဥပါဒါန်ရှိသော အချို့လူများကမူ ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းအင်သတ္တိကို အထင်အမြင်သေး၍ မျိုးရိုးဗီဇသာလျှင် အရေးကြီးသည်ဟု အယူရှိကြ၏။

သတ္တဝါ၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်း တရားနှစ်ခုအနက် မည်သည်က ပို၍အရေးကြီးပါသနည်းဟူသော မေးခွန်း သည် နိုင်ငံတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် လက်ရုံးရည်နှင့် နှလုံးရည် သို့မဟုတ် ကာယလုပ်သားနှင့် ဉာဏလုပ်သား မည်သည်ကပို၍ အကျိုးပြုပါသနည်း ဟူသော မေးခွန်းမျိုးနှင့်တူ၏။ ကာယလုပ်သားနှင့်ဉာဏလုပ်သားသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အမှီသဟဲပြု၍ နိုင်ငံ၏အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်ကြရ၏။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဆက်သွယ်မှု ကျေးဇူးပြုမှုမရှိပါက ကာယလုပ်သားသည် လည်းကောင်း၊ ဉာဏလုပ်သားသည်လည်းကောင်း နိုင်ငံအား အကျိုးပြုဖို့ ဝေးစွ၊ မိမိ၏ဘဝရပ်တည်မှုအတွက်ပင် ဘာမျှလုပ်ကိုင်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ကာယလုပ်သားနှင့် ဉာဏလုပ်သားသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မကင်းနိုင်ဘဲ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှသာ အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းသောကြောင့် ထပ်တူထပ်မျှ အရေးပါသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၏။ ထိုနည်းတူ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်သည် အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုသောတရားများဖြစ်၍ လူတို့ကို နှစ်ခုစလုံးက ပြုပြင် ဖန်တီးသောကြောင့် မည်သည်က ပိုမိုအရေးကြီးကြောင်း အကြောင်းတရား ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။

စင်စစ် ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြုပြင်ဖန်တီးမှုသည် အမိ၏ဝမ်း၌

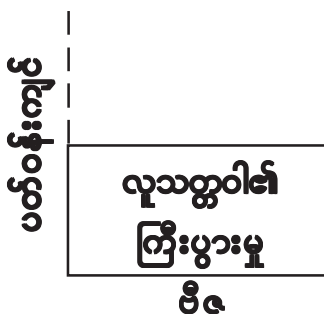

ယင်းတို့၏အစွမ်းသတ္တိများသည် သစ်ပင်နှစ်ပင်၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းအားလုံး ဌာထင်ရှား၏။ ဗီဇမျိုးစေ့မရှိပါက ထိုသစ်ပင်များသည် အသက်ရှင်မည်မဟုတ်။ ရေ-မြေ-ဥတု စသော ပတ်ဝန်းကျင်ကင်း၍လည်း ယင်းတို့၌ အသီးအရွက် များကို တွေ့ရမည်မဟုတ်ချေ။ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် သောကြောင့်သာလျှင် သစ်ပင်များ ရှင်သန်ကြီးထွားနေခြင်းဖြစ်၏။

စင်စစ် ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် ဆက်သွယ်မှုသည် ဂဏန်းသင်္ချာ၌ ကိန်းနှစ်ခု အပေါင်းသဘော ဆက်သွယ်မှုမျိုးမဟုတ်ဘဲ အမြောက်သဘော ဆက်သွယ်မှုမျိုးဖြစ်၏။ သူ၏ကိုယ်အလေးချိန်သည် ဗီဇသတ္တိကြောင့် ရရှိအပ် သောအလေးချိန်နှင့်ပတ်ဝန်းကျင် အစာအာဟာရကို အကြောင်းပြု၍ ရရှိအပ် သော အလေးချိန်၏ အစုအပေါင်းမဟုတ်ချေ။ အကယ်၍ အစုအပေါင်းသာ လျှင်ဖြစ်ပါက ဆင်နှင့်အတူ တောထဲ၌ ကျက်စား၍ ပတ်ဝန်းကျင်တူညီသော ကြွက်သည် ဗီဇကြောင့် ရရှိအပ်သော ကိုယ်ခန္ဓာအပိုင်း၌သာလျှင် ဆင်နှင့် ခြားနား၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မှီ၍ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာအပိုင်းမှာ ဆင်နှင့်တူညီ ပေရာ၏။ အမှန်ဆိုသော် ဆင်၏ကိုယ်ကို ဗီဇသတ္တိနှင့်ဆိုင်သော အပိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ဆိုင်သော အပိုင်းဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲခြား သတ်မှတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းအင်သတ္တိများသည် ရောယှက်၍ တစ်ပေါင်းတည်း တစ်ခုတည်းဖြစ်ကာ ဆင်သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။

ဤအချက်ကိုထင်ရှားစေရန် ဗီဇကိုထောင့်မှန်စတုဂံတစ်ခု၏အောက် ခြေအဖြစ်ပြု၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အမြင့်အဖြစ်ပြအပ်၏။ သတ္တဝါ၏ ကြီးပွားတိုး တက်မှုသည် အောက်ခြေနှင့်အမြင့်ကို မြှောက်၍ရအပ်သော ထောင့်မှန်စတုဂံ ၏ ဧရိယာဖြစ်၏။ ဧရိယာသည် အောက်ခြေပေါ်၌ ပို၍တည်သည်။ သို့မဟုတ် အမြင့်ပေါ်၌ ပို၍တည်သည်ဟု မဆိုအပ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းတို့ နှစ်ခုအနက် တစ်ခုခုကို ပယ်လိုက်ပါက ဧရိယာ ဖြစ်ပေါ်လာမည်မဟုတ်ချေ။ ထို့အတူ လူ၏တိုးတက်မှုသည် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင် နှစ်ခုစလုံးပေါ်၌ တည် သောကြောင့် ဗီဇက ပို၍အရေးကြီးသည်။ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်က ပိုမိုအရေး ပါသည်ဟု မဆိုအပ်။ ထောင့်မှန်စတုဂံ၏ဧရိယာ တစ်ခုလုံးသည် အမြင့်

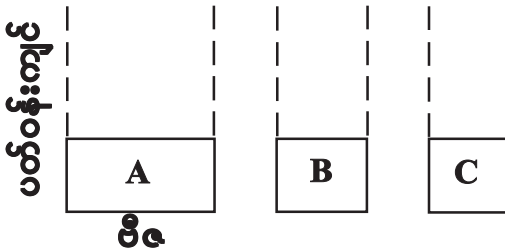
ပုံ ၁။ ဝီရနုပတ်ဝန်းကျင်၏ဆက်သွယ်မှုကို ထောင့်မှန်စတုဂံ၏ အလျားနှင့် အနံ(ဝါ) အောက်ခြေနှင့်မြင့်အားဖြင့် ပြုအပ်၏။ လူသတ္တဝါသည် ဝီရနုပတ်ဝန်းကျင်၏ အပေါင်းရလဒ်မဟုတ်၊ ယင်းအကြောင်းတရားနှစ်ခု၏ အမြောက်ရလဒ်ဖြစ်၏။

Woodworth, P.201

နှင့်အောက်ခြေ မြောက်ရက်န်းဖြစ်ရကား ယင်းအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို လက်ညှိုးထိုး၍ ဤသည်ကား အောက်ခြေကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့မဟုတ် အမြင့်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ဆိုခဲ့သော် လွဲမှားရာ၏။ ထို့အတူ သတ္တဝါ၏ လက္ခဏာခြင်းရာတစ်ခုခုကို ပတ်ဝန်းကျင် သို့မဟုတ် ဝီရတစ်ခုတည်းဖြင့် အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်ပါက မုချ လွဲမှားရာ၏။

ဤသို့ဖြင့် လူသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝီရနှင့်သော်လည်းကောင်း လုံးဝမကင်းနိုင်သောကြောင့် မည်သည်က ပိုမိုအရေးကြီးပါသနည်းဟူသော မေးခွန်းသည် အဓိပ္ပာယ်မရှိ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူသတ္တဝါတို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အစစအရာရာ ကွဲပြားခြားနားခြင်းနှင့်စပ်၍ အလားတူမေးခဲ့သော် ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားရန် အကြောင်းအချက်များရှိ၏။ လူတို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးမတူခြင်းသည် ဝီရတစ်ခုတည်းကြောင့်ဖြစ်ရာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုတည်းကြောင့်လည်းဖြစ်ရာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဝီရနှစ်ခုစလုံးကြောင့်လည်းဖြစ်ရာ၏။ ဝီရတူသော လူနှစ်ဦးသည် ပတ်ဝန်းကျင်မတူသောကြောင့် ခြားနား၍ ပတ်ဝန်းကျင်တူသော လူနှစ်ဦးသည် ဝီရမတူသောကြောင့်

၁၈ * ဦးအေးမောင်

ပုံ ၂။ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူခြင်းသည် ဗီဇ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင် မတူသောကြောင့်ဖြစ်ရာ၏။ ပုံတွင် A နှင့် B သည် ပတ်ဝန်းကျင်တူပါလျက် ဗီဇမတူသောကြောင့် ခြားနား၏။ B နှင့် C သည် ဗီဇတူပါလျက် ပတ်ဝန်းကျင် မတူသောကြောင့် ခြားနား၏။ A နှင့် C မှာကား အကြောင်းတရား နှစ်ခုစလုံး မတူသောကြောင့် ခြားနား၏။

Woodworth, P.202

ခြားနားပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဗီဇတူမူတစ်ခုတည်းကြောင့် လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခြားနားခြင်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် မတူမူတစ်ခုတည်းကြောင့် ခြားနားခြင်းသည် အသီးအသီး မည်မျှကြီးမား နက်ရှိုင်းပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ လူတို့၏ အရေးကြီးသော အဓိက ကွဲပြားခြားနားမှုများသည် ဗီဇကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသလော၊ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသလော။ ဤမေးခွန်းကို ဖြေဆိုရန် ဆိုင်ရာအကြောင်း အချက်များကို စေ့ငုသေချာစွာ စူးစမ်းလေ့လာရပေလိမ့်မည်။

စူးစမ်းလေ့လာရာ၌ လိုက်နာအပ်သော သိပ္ပံနည်းမှာကား ထင်ရှား၏။ ဗီဇမတူသော သတ္တဝါနှစ်ဦးအား တူညီသောပတ်ဝန်းကျင်၌ ထားသော် ထွက်ပေါ်လာသော ခြားနားခြင်းသည် ဗီဇကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းအတူ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးအာနိသင်ကို သိလိုသော် ဗီဇတူသော သတ္တဝါနှစ်ဦးအား ကွဲပြားခြားနားသော ပတ်ဝန်းကျင်များကို ဖန်တီးပေးရ၏။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဤနည်းနှစ်မျိုးကို လူသတ္တဝါများနှင့် အစစအရာရာ စမ်းသပ်ရန်မဖြစ်နိုင်စေကာမူ သုတေသီပညာရှင်တို့သည် အပင်များ၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် အကြိမ်ကြိမ် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ စမ်းသပ်လေ့လာခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့လေ့လာခဲ့သဖြင့်

အချို့သောခြားနားမှုများသည် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်၍ အချို့သော ခြားနားမှုများမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း အသေအချာသိရ၏။ ဤနေရာတွင် ထင်ရှားသော သာဓကအချို့ကို ပြပါအံ့။

မြင်းမကို မြည်းထီးဖြင့် သားဖောက်သော် မွေးလာသောသတ္တဝါသည် လားဖြစ်၏။ လားသည် အမိမြင်းမ၏ဝမ်းထဲ၌ သန္ဓေသားအဖြစ် ကိန်းဝပ်နေစဉ်က မြင်းများရရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရရှိခဲ့ပေရာ၊ အကယ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်သည်သာလျှင် သတ္တဝါဖြစ်ခြင်း၏ အရင်းမူလဖြစ်ပါက မြင်းမမှ မြင်းသာလျှင် မွေးဖွားခဲ့ရာ၏။ ယခုမူ ထိုသို့မဟုတ်၊ မွေးလာသော သတ္တဝါသည် မွေးစကပင် မြင်းနှင့်မတူဘဲ အပြည်းပြည်း ကြီးပြင်းလာလေ၊ လား၏အသွင် လက္ခဏာများ ထင်ရှားလာလေဖြစ်၏ ဤသာဓကကို ထောက်ချင့်၍ ကျွန်ုပ်တို့ သိရသည်ကား . . . ။

- ၁။ မြင်းနှင့်လား၏ ခြားနားမှုသည် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင် တစ်နည်းဆိုသော် လား၏ မျိုးဇေဗီဇများ၌ မြည်း၏ မျိုးဇေဗီဇများ တစ်ဝတ်ပါရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။
- ၂။ မူလက မျိုးဇေဗီဇမတူသောသတ္တဝါများသည် တူညီသောပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြုပြင်မှုကြောင့်လက္ခဏာအင်္ဂါ တူညီလာနိုင်သည်မဟုတ်။
- ၃။ ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ ခြားနားမှုသည် သတ္တဝါကြီးပြင်းလာသည်နှင့်အမျှ ပိုမိုထင်ရှားလာ၏။

သတ္တဝါတို့၏ အချို့သော ခြားနားမှုများမှာ ပတ်ဝန်းကျင်၌သာလျှင် အကြောင်းမူလ ရှိကြောင်းကိုကား ဒုတိယစမ်းသပ်လေ့လာမှုမျိုးကို ထောက်ချင့်၍ သိအပ်၏။ ဤစမ်းသပ်လေ့လာမှုမျိုး၌ ရိုးရိုးပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်သော သတ္တဝါကို ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်သော ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကြီးပြင်းစေရ၏။ သန္ဓေတည်ဆဲ သတ္တဝါမျိုးကို ဤနည်းဖြင့် စမ်းသပ်ရန် မလွယ်ကူသော်လည်း ငှက်ဥများကို ငှက်မဝပ်နေစဉ် ပြုပြင်၍ ငါးဥ ဖားဥများကို ရေထဲ၌ ကြီးပြင်းလာစဉ် အအေးဓာတ် အပူဓာတ်လွန်ကဲစေခြင်း သို့မဟုတ် လျှပ်စစ်ဓာတ်၊ အိပ်စရေးရောင်ခြည် စသည်များနှင့် ပြုပြင်ခြင်းဖြင့် စမ်းသပ်လေ့လာရာ၏။ ထိုသို့

၂၀ * ဦးအေးမောင်

လေ့လာရာ၌ တွေ့ရှိရသော သတ္တဝါမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် လက္ခဏာသွင်ပြင် ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲ၍ သာမန်မျိုးတူသတ္တဝါများနှင့် များစွာကွဲပြားခြားနား၏။ ပမာဆိုသော် ငါးဖလောင်းများကို မျက်စိပေါက်ခါနီး၌ ရေခဲသေတ္တာထဲ၌ နာရီအနည်းငယ်ကြာမျှ ထားသောအခါ မျက်စိတစ်လုံးတည်းသာရှိသော ငါးများဖြစ်လာကို တွေ့ရ၏။ ထိုသို့ အအေးဓာတ်လွန်ကဲခြင်းကြောင့် အချို့ ငါးများမှာ ရိုးရိုးငါးနှင့်မတူဘဲ မျက်စိတစ်လုံးသာရှိခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်သာ လျှင် အကြောင်းအရင်းရှိကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် သတ္တဝါများ တစ်ဦးနှစ်တစ်ဦး မတူဘဲ ကွဲပြားခြားနားမှု၌ အချို့နေရာများတွင် ဝိဇယတ္တိသည် ပနေဖြစ်၍ အချို့နေရာများ၌ ပတ်ဝန်း ကျင်သည် ပဓာနဖြစ်၏။ ဤအချက်သည် လူတို့၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် ဝိဇယနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်သည် ညီတူညီမျှအရေးကြီးသည်ဟူသော အထက်က ကျွန်ုပ်တို့ဖော်ပြခဲ့သည့်အချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိချေ။ ကာယလုပ်သား ဉာဏလုပ်သား ဥပမာဖြင့် ရှင်းလင်းပြရမည်ဆိုသော် ထိုလုပ်သားနှစ်မျိုးစလုံး သည် နိုင်ငံကြီးပွားမှုအတွက် ထပ်တူထပ်မျှ အရေးပါသူများဖြစ်ကြ၏။ နိုင်ငံ ကြီးပွားမှုကိုခွဲစိတ်၍ ကာယလုပ်သား၏ အကျိုးပြုမှုသည် ဤရွေ့၍မျှဖြစ် သည်။ ဉာဏလုပ်သား၏အကျိုးပြုမှုများမှာ ဤရွေ့၍မျှဖြစ်သည်ဟု အတိအ ကျပိုင်းခြားသတ်မှတ်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်စေကာမူ နိုင်ငံအကျိုးပြုလုပ်ငန်း များကို အသေးစိတ် စိစစ်ပါက အချို့လုပ်ငန်းများတွင် ကာယလုပ်သားက ပိုမိုစွမ်းဆောင်နိုင်၍ အချို့လုပ်ငန်းများ၌မူ ဉာဏလုပ်သားသည် အဓိကမူလ ဖြစ်၏။ ထို့အတူ ဝိဇယနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်သည် လူတို့၏ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် ထပ်တူထပ်မျှ မုချလိုအပ်သည်မှန်သော်လည်း လူ၏ဘဝအခြေအနေကို တစ် ပိုင်းစိတ်ကန့်စီ အသေးစိတ်ပြုပြင်ဖန်တီးရာ၌ကား သူ့နေရာနှင့်သူ တစ်ခုက တစ်ခုထက် ပိုမိုအရေးပါသော အကြောင်းတရားများဖြစ်၏။

ဥပမာ လူတစ်ဦး၏ အရပ်အမောင်း ရုပ်လက္ခဏာ အသားအရောင် စသည်တို့သည် ဝိဇယျိုးစေ့၌သာလျှင် အကြောင်းရင်းမူလရှိ၏။ လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အကျင့်စာရိတ္တ အသိအလိမ္မာ စိတ်နေသဘောထား စသည်တို့ ကွဲပြား

ခြားနားမှု၌ကား ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပဓာနဖြစ်၏။ လူတစ်ဦးက ဆင်းရဲ ချို့တဲ့၍ တစ်ဦးက ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းသည်လည်း ပညာသင်ကြားမှုနှင့် စီးပွားရေးစနစ် စသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများကြောင့်ဖြစ်၏။ လူတို့၌ အသိပညာထက်မြက်ခြင်း၊ နို့နှေးခြင်း၊ အချို့ရောဂါများစွဲကပ်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းခြင်း စသည်များနှင့်စပ်၍ကား ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ဗီဇတွင် မည်သည်က ပိုမိုအရေးပါသည်ဟု အသေအချာမသိရချေ။ သို့ရာတွင် ပညာရှင်တို့သည် စူးစမ်းလေ့လာဆဲဖြစ်ရကား တစ်နေ့နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ဗီဇ၏လက္ခဏာ အင်္ဂါ သဘာဝခြင်းရားနှင့် ယင်းတို့၏ အကျိုးပေးမှု စွမ်းဆောင်မှုတို့ကို စေ့ငုသေချာစွာ လေ့လာသင့် ပေသည်။ ထိုသို့လေ့လာရာ၌ ဤစကားလုံးနှစ်လုံး၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရှေးဦးစွာ မိမိရရ သိရှိနားလည်ရပေလိမ့်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဟူသောစကား သည် ဗီဇမှတစ်ပါး အခြားအကြောင်းအရာအားလုံးကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၍ လူအများသိရှိနားလည်သည်ထက် အလွန်အဓိပ္ပာယ်ကျယ်ဝန်း၏။ ၎င်းတွင် မိဘများ၏ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု၊ ပညာသင်ကြားမှု၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု၊ ဘာသာတရား၊ လူမျိုးဓလေ့ထုံးစံ၊ နိုင်ငံပထဝီသွင်ပြင် ရာသီဥတု စသည်ဖြင့် မြောက်မြားလှစွာသော အကြောင်းတရားများ အကျုံးဝင်ကြောင်း သတိပြုရာ ၏။ ဗီဇမျိုးစေ့ကိုမူကား ထိုသို့ ခွဲစိတ်ပြဆို၍ မရအပ်ချေ။ လူတို့သည် ဗီဇ၏ စွမ်းအင်သတ္တိကို ယုံကြည်ကြသော်လည်း ယင်းတို့၏ လက္ခဏာခြင်းရာကို ခြေခြေမြစ်မြစ် သိရှိနားလည်သောသူကားနည်းပါး၏။ ဗီဇသတ္တိနှင့်စပ်၍ လွဲမှားသောအယူများကို အများအားဖြင့် လက်ခံယုံကြည်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဗီဇသတ္တိအကြောင်း ယခုခေတ်ပညာရှင်တို့ စူးစမ်းလေ့လာ ၍ သိရှိရသောအချက်များကို မကျဉ်းမကျယ် ပြဆိုပေအံ့။

REFERENCE

R.S. Woodworth "Psychology" Chapter 7

၂၂ * ဦးအေးမောင်

ယောက်ျားတိုင်းနှင့်မိန်းမတိုင်းတို့သည်
ပဋိသန္ဓေတည်သောခဏ၌
အမိနှင့်အဖထံမှ ခရိုမိုဆုန်း ၂၄ ခုစီ (ဝါ)
စုစုပေါင်း ၄၈ ခုကိုရ၏

နှစ်ဦးပေါင်းဖော်ရာ၌
ယောက်ျားသည်လည်း
ကောင်း၊ မိန်းမသည်
လည်းကောင်း မိမိ၏
ခရိုမိုဆုန်းတစ်ဝက်ကို
ကလေးအားပေး၏

ဖခင်၏ဆောင်ရွက်
ချက်မှာ မိမိ၏ခရိုမို
ဆုန်း တစ်ဝက်ကို
သက်ပိုးမှတစ်ဆင့်
အမွေပေးခြင်းဖြစ်၏

မိခင်သည် သန္ဓေသားအား
အာဟာရဓာတ်နှင့် အန္ဓေ
ဓာတ်ပေးသော်လည်း

သူသည်လည်း
ဖခင်ကဲ့သို့ မိမိ၏
ခရိုမိုဆုန်း တစ်ဝက်
ကိုသာလျှင် အမွေ
ပေး၏

ဤခရိုမိုဆုန်း ၄၈ခုသည်
မိဘထံမှ ကလေး
ဆက်ခံရရှိသော စီစ
စုစုပေါင်းဖြစ်၏။

ရန်အောင်စာပေ

အခန်း (၂)

လူသတ္တဝါ၏ မူလအစ

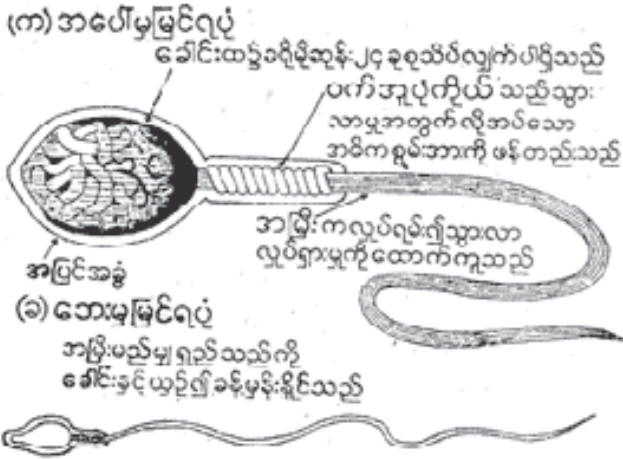
လူသတ္တဝါ၏မူလအစသည် သုညဖြစ်သည်ဆိုက များစွာ မှားမည် မဟုတ်ချေ။ စင်စစ်အကျိုးတရားသည် အကြောင်းတရားနှင့်ကင်း၍ ဖြစ်ပေါ် လာသော ဓမ္မတာမရှိ။ လူတို့ ပဋိသန္ဓေတည်နေပုံကို စေ့စေ့စပ်စပ်လေ့လာ သော ယခုခေတ်ပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့်လည်း သန္ဓေသားသည် အမိဝမ်း တွင်း၌ အကြောင်းမဲ့ ဘွားခနဲပေါ်လာသည်မဟုတ်ဘဲ ယင်း၏သမိုင်းဖြစ်စဉ် သည် ထင်ရှားရှိ၏။ သို့ရာတွင် ယင်း၏မူလဘူတသည် ပကတိမျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ဖို့ဝေးစွ။ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ကူးမှန်းဆ၍ ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် သေး ငယ်လှသောကြောင့် ဧကန်မုချရှိသည်ဆိုစေ၊ သုညနှင့်အလွန်နီးစပ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ အဘိဓမ္မာသင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းများ၌ ပဋိသန္ဓေ၏အစကို အောက် ပါအတိုင်း ပြဆိုထား၏။

ပဋိသန္ဓေ၏အစဖြစ်သော ကလလရေကြည်သည် အပ်ဖျား၌ ငြိ၍ပါ လာသော ဆီပေါက်ငယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဆံပင်တစ်ချောင်း၏ ထိပ်ဖျား၌ ကပ်လျက်ရှိသော ဆီပေါက်ငယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း ပမာဏရှိ၏။ သို့တည်း မဟုတ် ဆံပင်တစ်ချောင်းကို ရှစ်စိတ်စိတ်ပြီးလျှင် တစ်စိတ်ကိုကြည်လှစွာ

လူ၏ သုတ်ပိုး

ပုံ ၄။ အီလက်ထရွန် မိုက်ကရိုစကုပ်ဖြင့် သိပ္ပံပညာရှင်နှစ်ဦး လေ့လာ၍ တွေ့ရှိချက်နှင့်အညီ အကြီးချဲ့၍ ရေးဆွဲထားသည်။ လိင်အင်္ဂါအပြစ်အနာကင်း၍ ကျန်းမာသော ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် ဤသုတ်ပိုးမျိုး ကုနေတစ်ရာခန့် ထုတ်လုပ်နိုင်သည်။

Scheinfeld, p.5

သောဆီ၌ နှစ်ပြီးနောက် နုတ်၍ ကြည့်ပါက ၎င်းဆံပင်၏ထိပ်၌ ကပ်ငြိပါလာသော ဆီပေါက်ငယ်၏ ပမာဏခန့် ရှိ၏။

ကလလရေကြည်သည် သန္ဓေဥ(ဝါ) သန္ဓေတည်၍ သတ္တဝါဖြစ်ရန် အလားအလာရှိသော အမိ၏မျိုးဥကို ဆိုလိုဟန်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဇီဝဗေဒပညာ၏ အလိုအားဖြင့် သန္ဓေဥ သည် သတ္တဝါ၏အစမဟုတ်၊ မိန်းမ၏မျိုးဥ သည် ယောက်ျား၏ သုတ်ပိုး နှင့် ပေါင်းစပ်မိမှ သန္ဓေဥ ဖြစ်လာနိုင်၏။

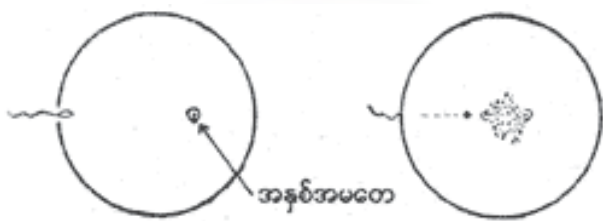
၁။ fertilized egg.

၂။ egg.

၃။ sperm.

မျိုးဥသည် သုက်ပိုးထက်အဆပေါင်း ၈၅,၀၀၀ ခန့်ကြီးသည်ဟု အဆိုရှိပေရာ အထက်ပါ ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာကျမ်းလာ ဥပမာများဖြင့် သုက်ပိုးတစ်ခု၏ ပမာဏကို ပြရန် ဖြစ်မည်မဟုတ်ချေ။ သုက်ရည်တစ်စက်၌ သုက်ပိုးပေါင်း ၁၀ ကုဋေမျှရှိ၏။ သန်းပေါင်းနှစ်ထောင်ရှိသော သုက်ပိုးစုစုပေါင်း (တစ်နည်းဆိုရသော် မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေ၏ အဆတစ်ရာခန့်ရှိသော လူသတ္တဝါတို့၏ မူလအစဖြစ်သော သုက်ပိုး စုစုပေါင်း)သည် ဇီးစေ့မျှသာ ပမာဏရှိပေရာ၏။

သုက်ပိုးနှင့်မျိုးဥဖူးစာဆုံကြရာဝယ်

(က) သုက်ပိုးသည် မျိုးဥထဲသို့ ဝင်လာ၏

(ခ) သုက်ပိုး၏ခေါင်းနှင့် မျိုးဥ၏အနှစ်ထဲမှ ခရိုမိုဆုန်းများထွက်လာကြ၏

ပုံ ၅။ လူသတ္တဝါတစ်ဦးဖြစ်ပေါ်ရန် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည် ဖူးစာဆုံရုံနှင့် မပြီး။ ယောက်ျား၏ သုက်ပိုးနှင့် မိန်းမ၏မျိုးဥတို့သည်လည်း ဖူးစာဆုံဖို့လိုသည်။

Scheinfeld, p.6

စင်စစ် မျိုးဥနှင့်သုက်ပိုးတို့သည်လည်း သတ္တဝါ၏ မူလဘူတမဟုတ်ချေ။ သုက်ပိုးသည် ဖလောင်းကောင် ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ၍ ခေါင်းပိုင်းသည် ခရိုမိုဆုန်းခေါ် ပီဇာမျိုးစေ့များ ကိန်းဝပ်သောနေရာ ဖြစ်၏။ သုက်ပိုး၏ ခရိုမိုဆုန်းများသည် နှစ်ဆယ့်လေးခုရှိ၍ သိပ္ပံပညာရှင်တို့သိရသမျှ ယင်းတို့သည် လူသတ္တဝါတစ်ဦး မိမိအဖထံမှ ဆက်ခံရရှိသော ပီဇာမျိုးစေ့အားလုံး စုစုပေါင်းဖြစ်၏။

ရန်အောင်စာပေ

၂၆ * ဦးအေးမောင်

သုက်ပိုးသည်။ မျိုးဥထဲသို့ဝင်၍ အတွင်းအနှစ်သားကို ထိုးဖောက်သောအခါ ခေါင်းပိုင်းသည် ပွင့်ကား၍ ခရိုမိုဆုန်း နှစ်ဆယ့်လေးခု ထွက်ပေါ်လာ၏။ တစ်ချိန်တည်းလိုလို၌ပင် မျိုးဥ၏ အနှစ်ဝတ်ဆံသည် ကွဲ၍ အခြားဆင်တူ ခရိုမိုဆုန်းများပေါ်ထွက်လာကြ၏။ ဤခရိုမိုဆုန်းများသည်လည်း သုက်ပိုးမှ ထွက်လာသော ခရိုမိုဆုန်းများကဲ့သို့ပင် အားလုံးနှစ်ဆယ့်လေးခုရှိ၏။

ဤသို့ဖြင့် လူသတ္တဝါ၏ဘဝသည် အဖ၏သုက်ပိုးမှရရှိသော ခရိုမိုဆုန်း နှစ်ဆယ့်လေးခု၊ အမိ၏ မျိုးဥမှ ရရှိသော ခရိုမိုဆုန်း နှစ်ဆယ့်လေးခု၊ ခရိုမိုဆုန်း (ဗီဇမျိုးစေ့) စုစုပေါင်း လေးဆယ့်ရှစ်ခုဖြင့် အစပြု၏။ ယင်းခရိုမို ဆုန်းတို့သည် အရွယ်ပုံသဏ္ဍာန်စသည့်ဖြင့် ကွဲပြားခြားနားသော အစုံပေါင်း နှစ်ဆယ့်လေးစုံ ဖြစ်၍ တစ်စုံလျှင် မိဘနှစ်ပါးထဲမှ တစ်ခုစီရရှိအပ်သော ခရိုမိုဆုန်း နှစ်ခု ပါရှိ၏။ ခရိုမိုဆုန်း နှစ်ဆယ့်လေးစုံကို တန်းစဉ်ပါက အောက် ပါအတိုင်း ရရှိပေလိမ့်မည်။

ပုံ ၆။ လူ၏ ခရိုမိုဆုန်း ၄၈ ခုကို နှစ်ခုစီတွဲ၍ စီတန်းထားပုံ။

ခရိုမိုဆုန်း ၄၈ ခုရှိသော သန္ဓေဥသည် မူပထမက တစ်ခုတည်းသော ဆဲလ်ဖြစ်၍ လူသတ္တဝါဖြစ်လာရန် ဆဲလ်များ ကုဋေကုဋာ တိုးပွားလာဖို့လို၏။ ထိုသို့တိုးပွားရန် မူလဆဲလ်ဖြစ်သော သန္ဓေဥသည် နှစ်ခြမ်းကွဲ၍ ဆဲလ်တစ်ခု မှ နှစ်ခုဖြစ်လာ၏။ သို့ဖြင့် နှစ်ခုမှ လေးခု၊ လေးခုမှ ရှစ်ခု စသည်ဖြင့် ဆဲလ်တို့သည် ထပ်ပွား၍ ကုဋေကုဋာဖြစ်လာ၏။ ဆဲလ်အတွင်း၌ ရှိသော ခရိုမိုဆုန်းတို့သည်လည်း အသီးသီး နှစ်ခြမ်းကွဲကာ ဆဲလ်များထပ်ပွား၍ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ ယင်းတို့သည် ခန္ဓာကိုယ်

တစ်ခုလုံး၌ နေရာမလပ် တရစပ်ယုံ့နဲ့သွား၏။ တစ်နည်းဆိုရသော် မူလခရိမ့်
ဆုန်းနှင့်ပုံတူ ထပ်တူဖြစ်သော ခရိမ့်ဆုန်းတို့သည် လူ၏ ဆဲလ်အသီးသီး၌ရှိ၍
အလွန်သေးငယ်သော ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုခုကို လှီးဖြတ်ပြီး ဓာတ်ခွဲကြည့်ပါက
ယင်းတို့ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ဆဲလ်တို့သည် အမိထံမှရရှိသော အာဟာရဖြင့် နှစ်ဆတိုး၍တိုး၍
ထပ်ပွားပြီးနောက် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ လုပ်ငန်းကိစ္စကို ခွဲဝေ၍ ဆောင်ရွက်ကြ၏။
သို့ဖြင့် အချို့သောဆဲလ်တို့သည် ကြွက်သားဆဲလ်၊ အချို့မှာ အရေပြားဆဲလ်၊
အချို့မှာ သွေး၊ ဦးနှောက်အရိုးဆဲလ်နှင့် အခြားဆဲများအဖြစ်ဖြင့် ကိုယ်အင်္ဂါ
အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်လာကြ၏။ အချို့မှာ သုက်ပိုးနှင့် မျိုးဥတို့၏
အခြေတည်ရာ ဝီဇဆဲလ်^၁ များ ဖြစ်လာကြလေသည်။

ယောက်ျားကလေးများသည် မွေးကတည်းကပင် ဝှေးစေ့ထဲ၌ ဝီဇဆဲလ်
များပါရှိလာကြ၏။ သန္ဓေဥဆဲလ်တစ်ခုတည်းမှ အခြားဆဲလ်များ ကုဋေကုဋာ
ထပ်ပွားလာသည့်နည်းတူ ဝီဇဆဲလ်များသည် ယောက်ျားကလေး အရွယ်
ရောက်သောအခါ ကွဲ၍ကွဲ၍ ကုဋေကုဋာ တိုးပွားလာကြ၏။ သို့ရာတွင်
သုက်ရည်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခါနီး၌ ဝီဇဆဲလ်ထဲရှိ ခရိမ့်ဆုန်းတို့သည်
အခြားဆဲလ်များ ထပ်ပွားပုံမျိုးကဲ့သို့ နှစ်ခြမ်းကွဲမသွားဘဲ နဂိုမူလအတိုင်း
ရှိ၍ ဆဲလ်သည်သာလျှင် နှစ်ခြမ်းကွဲလျက် ထိုဖြစ်ပေါ်သော ဆဲလ်နှစ်ခုသည်
ခရိမ့်ဆုန်း ၂၄ စုံမှ တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ(ဝါ) ခရိမ့်ဆုန်း ၁၄ ခုကို ရရှိကြ၏။
ထို့ကြောင့် သုက်ပိုး၌ ခရိမ့်ဆုန်း ၂၄ ခုသာရှိ၍ လူသတ္တဝါသည် အဖထံမှ
ဝီဇမျိုးစေ့ ၂၄ ခုသာ ရရှိခြင်းဖြစ်လေသည်။

အထက်၌ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သုက်ရည်တစ်စက်၌ သုက်ပိုးပေါင်း
ကုဋေကုဋာရှိ၏။ သုက်ပိုးများသည် ဝီဇဆဲလ်များမှ ကုဋေနှင့်ချီ၍ ဆက်လက်
ဖြစ်ပေါ်နေရကား ကိုယ်ခန္ဓာသည် အလုပ်ကောင်းစွာလုပ်၍ ယင်းတို့ကို မှန်မှန်
ထုတ်လုပ်နိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ယင်းတို့ကိုကုန်ခန်းသွားရန် အကြောင်း

၁။ germ cell

၂၈ * ဦးအေးမောင်

လူသတ္တဝါ၏ မူလအစ

သန္ဓေဥဆဲလ် ထပ်ပွားလာပုံ

(၁) မူလဆဲလ်(ခရိုမိုဆုန်း) လေးခုသာ ပြထားသည်။

(၂) ခရိုမိုဆုန်း အသီးသီးသည် အလျားလိုက် ထက်ခြမ်းကွဲ သွားသည်။

(၃) ခရိုမိုဆုန်း အခြမ်းကွဲ များသည် နံဘေးတစ်ဖက်စီသို့ ရောက်ရှိ၍ ဆဲလ်သည်လည်း နှစ်ခြမ်းကွဲလာသည်။

(၄) ခရိုမိုဆုန်း အခြမ်းကွဲများသည် ကြီးထွားလာ၍ မူလဆဲလ်၏ မိတ္တူနှစ်ခု ဖြစ်လာသည်။

ပုံ ၇။ Scheinfeld, p-12

မရှိချေ။ သို့ရာတွင် သုက်ရည်ကို အလွန်ကျွံဖြန်းတီးပစ်၍ အင်အားချို့တဲ့မည်၊ သို့မဟုတ် ရောဂါစွဲကပ်၍ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့မည်ဖြစ်ပါက သုက်ပိုးအထွက် ယုတ်လျော့ပေလိမ့်မည်။ မယုတ်လျော့လျှင်လည်း မျိုးဥကို သန္ဓေဥဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသည့် သုက်ပိုးနည်းပါးပေရာ၏။ သုက်ပိုးတို့သည် သန္ဓေဥ ဖြစ်ပေါ်မှုကို အထောက်အကူပြုကြ၍ ၎င်းတို့များလေ သန္ဓေတည်ရန် အလား အလာရှိလေ ဖြစ်၏။

ရန်အောင်စာပေ

မိန်းမများသည်လည်း မျိုးဥကို ဝီဇဆဲလ်မှ ရရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် မျိုးဥတို့သည် သုက်ပိုးတို့ကဲ့သို့ ကုဋေကုဋေမဟုတ်ဘဲ အရွယ်ရောက်ပြီးသော မိန်းမတို့၌ တစ်လလျှင် ရင့်မှည့်သော မျိုးဥတစ်ခုသာ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိ၏။ မိန်းကလေးများ မွေးလာကတည်းကပင် ဝီဇဆဲလ်များသည် မျိုးဥအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပြီးဖြစ်၍ မျိုးဥအသီးသီး၌ ခရိုမိုဆုန်းများပါရှိပြီဖြစ်၏။ မျိုးဥသည် ရင့်မှည့်သောအခါ ကြီးလာ၍ သန္ဓေသားအတွက် လိုအပ်သော အာဟာရ ဓာတ်နှင့် ပြည့်စုံပြီး ဖြစ်၏။ ၎င်းဖြစ်ပေါ်လာခါနီး၌လည်း သုက်ပိုးကဲ့သို့ပင် ဝီဇဆဲလ်သည် နှစ်ခြမ်းကွဲကာ ထပ်ပွား၍ မျိုးဥသည် မိဘများ၏ ခရိုမိုဆုန်း များကို တစ်ဝက်သာလျှင် ရရှိ၏။

ဤသို့ဖြင့် ခရိုမိုဆုန်း ၂၄ ခုရှိသောသုက်ပိုးသည် အခြားဆိုင်ရာခရိုမို ဆုန်း ၂၄ ခုရှိသော မျိုးဥနှင့်ပေါင်းမိရာမှ ခရိုမိုဆုန်း ၄၈ ခုရှိသော လူသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။ မိဘထံမှ ကျွန်ုပ်တို့ရရှိသော ခရိုမိုဆုန်းများကို တစ်ဖက်လျှင် ၂၄ ခုစီ သဘာဝဓမ္မကကန့်သတ်ထားခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်အကြောင်း ယုတ္တိ ကင်းမဲ့သည်ဟု မဆိုသာချေ။ ထိုသို့ကန့်သတ်ချက်မထားပါက သုက်ပိုးနှင့် မျိုးဥတို့သည် ခရိုမိုဆုန်း ၄၈ ခုစီရှိ၍ ၎င်းတို့မှဖြစ်ပေါ်လာသော လူသတ္တဝါ သည် ခရိုမိုဆုန်း ၉၆ ခုရှိပေရာ၏။ သူ၏သားသမီးသည် ၁၉၂ ခုရှိ၍ မြေး မြစ်စသည်တို့မှာ နှစ်ဆတိုးလျက် ခရိုမိုဆုန်းဦးရေသည် တစ်စတစ်စ အတိုင်း မသိ ကြီးမားလာပေလိမ့်မည်။

ခရိုမိုဆုန်းတို့သည် ဝီဇသတ္တိ၏ အရင်းမူလမဟုတ်ချေ။ ၎င်းတို့၏ အတွင်း၌ မူလမျိုးစေ့များ ရှိ၍ သိပ္ပံပညာ၏အလိုအားဖြင့် ထိုမူလမျိုးစေ့ တို့သည် ဝီဇသတ္တိ၏ မူလဘူတဖြစ်၏။ ဤမူလမျိုးစေ့များသည် လူသတ္တဝါ၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် ဆိုင်ရာကိစ္စများကို စီမံဆောင်ရွက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အလွန်သေးငယ်၍ ၎င်းတို့၏ပမာဏကို စာဖြင့်ဖော်ပြရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ စာ ဖတ်သူသည် မူလမျိုးစေ့၏ပမာဏကို ခန့်မှန်းရန် ရှေးဦးစွာ အထက်ကဖော်ပြ

၁။ genes.

ခဲ့သော အလွန်သေးငယ်၍ မိုက်ခရိုစကုပ်ဖြင့်ကြည့်မှမြင်ရသော သုက်ပိုး၏ ပမာဏကို သတိပြုရာ၏။ ထိုနောက် သုက်ပိုး၏ ခေါင်းပိုင်းရှိ ခရိုမိုဆုန်း ၂၄ ခုရှိ၍ ခရိုမိုဆုန်းတစ်ခုတွင် မူလမျိုးစေ့ပေါင်း ရာထောင်မက ရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။

စင်စစ် လူသတ္တဝါ၏မူလကို လေ့လာရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် သေးငယ်မှု သဘောကို ရေဆုံးရေဖျား စိတ်ကူးကြည့်ကြရပေလိမ့်မည်။ တစ်နည်းဆိုသော် စကြဝဠာအကြောင်းခြင်းရာ၌ အနန္တကြီးများနှင့် အနန္တကာလကို လက်ခံ သည့်နည်းတူ လူ၏အစ မူလအကြောင်းခြင်းရာ၌ အနန္တသေးငယ်မှုကို လက်ခံ စဉ်းစားရာ၏။ နေသည် ကျွန်ုပ်တို့ကမ္ဘာထက် အဆပေါင်းများစွာကြီးသည်။ မိုင်ပေါင်း ကုဋေကုဋာက္ခာဝေးသည်။ ကောင်းကင်၌ မှန်မှန်မှားမှားမြင်ရသော ကြယ် ကလေးများသည် ကမ္ဘာထက် အဆပေါင်းများစွာ ကြီးသည်။ လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်းခြောက်ထောင်က မီးလောင်ခဲ့သော ကြယ်၏အလင်းရောင် သည် ယခုမှသာ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ဤစကြဝဠာ၌ ကြယ် များ အသင်္ချေအနန္တရှိသည်စသော နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်တို့၏ မိန့်ဆိုချက် များကို ကျွန်ုပ်တို့ လက်ခံယုံကြည်ကြ၏။ ဤသည်တို့သည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပမှ လောက၏ အတိုင်းမသိကြီးမားမှုကို ပြ၏။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ကား ရုပ်တရားတို့၏ အတိုင်းမသိ သေးငယ်မှုသည် ထင်ရှား၏။ အဇ္ဈောကောင်းကင်ကို လေ့လာရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် တယ်လီစကုပ် ဖြင့် ထောက်လှမ်း၍မမှီသောအရာကို ဘာမျှမသိသကဲ့သို့ အသက်ဇီဝ၏အစကို ရှာရာ၌ မိုက်ကရိုစကုပ်သည် မူလမျိုးစေ့ကို လွန်၍ တစ်စုံတစ်ရာ မြင်စွမ်း အောင် ဖန်တီးမပေးနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်စေကာမူ မူလမျိုးစေ့များအကြောင်း သိပ္ပံပညာရှင်တို့ သိရှိရသမျှကို မှီငြမ်းပြု၍ ယင်းတို့၏အလားအလာကို ခန့်မှန်းနိုင်ရာ၏။

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်သည် ၂၀၄၄-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၆ ရက် နေ့လယ် ၁၂ နာရီ ၃၄ မိနစ်နှင့် ၁၂ စက္ကန့်၌ နေကြတ်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

ဝီရနိပညာရှင်သည် ထိုသို့ တိတိကျကျ မပြောနိုင်ချေ။ အကြောင်းမူ ဝီရ
ပညာသည် နက္ခတ္တဗေဒပညာနှင့်စာသော် သက်တမ်းအားဖြင့် နိဗ္ဗိဒ္ဓိအရွယ်မျှသာ
ရှိသေး၏။ ထို့အပြင် မူလမျိုးစေ့များသည် သက်ရှိများဖြစ်၍ ယင်းတို့၏
အစွမ်းသတ္တိသည် မြောက်မြားလှစွာသော အကြောင်းတရားများနှင့် ရောယှက်
လျက်ရှိ၏။ ထိုအကြောင်းတရားများ၏ အနှောင့်အယှက်မှ ကင်းသည်ဆိုစေ
မူလမျိုးစေ့တစ်ခုသည် သပ္ပာယ်ဖြစ်သော အကြောင်းအချက်များမပြည့်စုံပါက
ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် အကျိုးပေးမည်မဟုတ်ချေ။

မူလမျိုးစေ့တစ်ခုသည် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ
လူသတ္တဝါတစ်ဦးက ဆက်ခံရရှိရန် အလွန်အလွန် ခဲယဉ်းခြင်းကိုလည်း
သတိပြုရာ၏။ အစမူလ၌ အသက်ဒီဝသည် သုညနီးပါးတမျှ အတိုင်းမသိ
မှုန်မွှားသေးငယ်သည်နှင့်အမျှ တစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဖြစ်ရန်လည်း
အတိုင်းမသိ ခက်ခဲကျဉ်းကျပ်လှပေ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းများ၌ လူအဖြစ်ကိုအလွန်ရခဲသည်ဆို၍ ထိုသို့ရခဲခြင်း
ကို ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ပစ်ချလိုက်သော အပ်တစ်စင်းနှင့် လူ့ပြည်က အပ်တစ်စင်း
တွေ့ဆုံရန် ခဲယဉ်းပုံ ဥပမာကိုဆောင်၍ ပြထား၏။ လူသတ္တဝါသည် ပဋိသန္ဓေ
တည်ရှိပြီးနောက် အမိဝမ်းမှမကျွတ်လွတ်မီ အခက်အခဲအဖျက်အဆီး အမျိုးမျိုး
ကို ရင်ဆိုင်ရသည်မှန်သော်လည်း ဗုဒ္ဓဝါဒကဆိုလိုသော မနုဿတ္တဒုလ္လဘ
တရားသည် ထိုပဋိသန္ဓေဆင်းရဲခြင်းကို ဆိုလိုဟန်မတူချေ။ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ
ကြောက်ခမန်းလိလိ အဆမတန် တိုးနေသော ယခုအခြေအနေ၌ လူ့အဖြစ်ကို
ရခဲသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်လောဟူ၍လည်း မေးဖွယ်ရှိ၏။ စင်စစ် လူသတ္တဝါ
ဖြစ်ပေါ်လာရန် မခဲယဉ်းချေ။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ လူတစ်ဦးတိုးပွားမှု(ဝါ)
သာမန်အရေအတွက် တိုးမှုမဟုတ်ဘဲ တစ်ဦးတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ
အတွက် ပေါ်လာရကား အတိဒုလ္လဘတရားအစစ်ဖြစ်ပေသည်။

ရှင်းဦးအံ့။

မောင်ဖြူမည်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဝီရနိပညာများသည် (အကယ်၍ သူ၏ဝီရ

၃၂ * ဦးအေးမောင်

တူအမြွာ့ မရှိခဲ့လျှင်) သူ၏ ဝိသေသလက္ခဏာဖြစ်၍ အခြားမည်သည် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ မောင်ဖြူနှင့် အစစအရာရာ ချွတ်စွပ်တူသောသူကို ရှာ၍မရအပ်။ အတိတ်ကာလက ထိုသူမျိုး မထွက်ပေါ် ခဲ့။ အနာဂတ်ကာလ၌ ထွက်ပေါ်ရန်လည်း အလွန်တရာခဲယဦး၏။ မောင်ဖြူ ဖြစ်ပေါ်လာမှုသည်လည်း လူသတ္တဝါ ကုဋေကုဋာထဲမှ သူ၏အမိနှင့်အဖ ပေါင်းဖော်ရာ၌ အစပြု၏။ အခြားဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး ပေါင်းဖော်ခြင်းဖြင့် မောင်ဖြူ ဖြစ်ပေါ်လာမည် မဟုတ်ချေ။

ဇနီးမောင်နှံ ကုဋေကုဋာထဲမှ ဦးနီ-ဒေါ်မဲမည်သော ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး ပေါင်းဖော်ကြ၍ မောင်ဖြူဖြစ်လာပြီ ဆိုကြပါစို့။ ဦးနီနှင့်ဒေါ်မဲသည် မောင်ဖြူ ဖြစ်လာမှုအတွက် အထောက်အကူမျှသာဖြစ်၍ အကြောင်းရင်းမူလမဟုတ်။ အကြောင်းရင်းမူလမှာ မောင်ဖြူရရှိသော မျိုးဓေပီဇများဖြစ်၏။ ဦးနီနှင့်ဒေါ်မဲ သည် မောင်ဖြူ၏မျိုးဓေပီဇကို ဖန်တီးပေးရန် အခွင့်အလမ်း မည်မျှရရှိပါ သနည်း။ တစ်နည်းဆိုသော် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးသည် သားသမီးလိုသလောက် ရရှိနိုင်သည်ဆိုပါက ဝိဇ္ဇာမျိုးဓေ မတူသော ကလေးပေါင်း မည်မျှရရှိနိုင်ပါ သနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

ဤမေးခွန်းသည် ပြေဆိုရန် မဖြစ်နိုင်သော မေးခွန်းမဟုတ်ချေ။ ဇနီး မောင်နှံနှစ်ဦးသည် မိမိတို့၏ မျိုးဥ သို့မဟုတ် သုက်ပိုးထဲ၌ ကွဲပြားခြားနား သော ခရိုမိုဆုန်းအတွဲများ ရရှိနိုင်သည်နှင့်အမျှ ဝိဇ္ဇာမျိုးဓေမတူသော သားသမီး များကို ရရှိနိုင်၏။ ခရိုမိုဆုန်းအတွဲများမှာ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမက မိမိတို့၏ ခရိုမိုဆုန်းတစ်စုံတစ်စုံစီမှ တစ်ခုစီတစ်ခုစီ မဲနှိုက်သလို ၂၄ ခုအထိ ယူ၍ ရရှိအပ်သော အတွဲများဖြစ်ရကား ထိုနည်းဖြင့် ရရှိနိုင်သော မျိုးကွဲခရိုမိုဆုန်း အတွဲ သို့တည်းမဟုတ် သားသမီးဦးရေမှာ အလွန်တရာ များပြားလှပေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ဖအေတူ မအေတူ ညီအစ်ကို မောင်နှံမအရင်းအခြာများ

၁။ Identical twin.

သည်ပင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဝိဇ္ဇာတူဘဲ သိသိသာသာ ကွဲပြားခြားနားကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

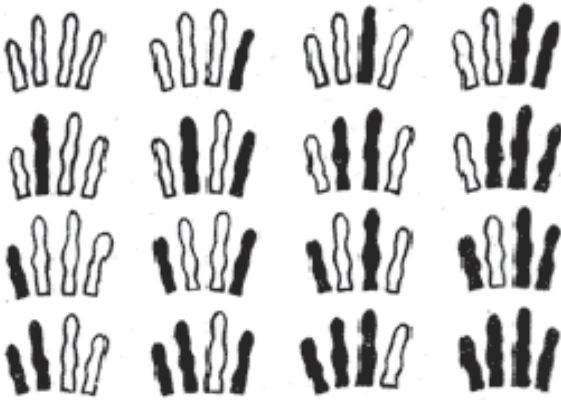
ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး ရရှိနိုင်သော မျိုးမတူ ခရိုမိုဆုန်းအတွဲ စုစုပေါင်း၏ ဦးရေသည် ထိုသို့ကြီးမားလှသော်လည်း လူတစ်ဦးသည် မိဘထံမှ ခရိုမိုဆုန်း ၄၈ ခုကိုသာ ရရှိသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်သောအတွဲဦးရေကို တွက်ချက်၍ အတိအကျ သိရှိနိုင်ရာ၏။ ပုံ (၈) တွင်ဖော်ပြထားသော အတိအရှည်မတူညီသည့် လက်ချောင်း (အနက်) လေးချောင်းသည် အဖထံမှ ရရှိအပ်သော ခရိုမိုဆုန်း လေးခု ဖြစ်သည်ဆိုကြပါစို့။ အခြားလက်ချောင်း (အဖြူ) လေးခုသည် အမိထံမှ ရရှိခဲ့သော တွဲဖက်ခရိုမိုဆုန်း လေးခု ဖြစ်သည် ဆိုကြပါစို့။ အကယ်၍ လူတစ်ဦး သည် အဖ၏ ခရိုမိုဆုန်း၊ အမိ၏ ခရိုမိုဆုန်းဟူ၍ မခွဲခြားဘဲ တစ်စုံတစ်စုံမှ တစ်ခုစီ တစ်ခုစီယူ၍ အန္တေသားအား ပေးမည်ဆိုပါက အတွဲပေါင်း ၁၆ မျိုး တွဲ၍ ပေးနိုင်၏။

အကယ်၍ ခရိုမိုဆုန်း ၁၀ ခု (အစုံ ၅ စုံ)မှ ခရိုမိုဆုန်း ငါးခုစီ တွဲ ရမည်ဆိုပါက အတွဲပေါင်း ၃၂ မျိုးရရှိပေရာ၏။ ထိုနည်းအတူ တစ်စုံတစ်စုံ တိုးတိုင်းတိုးတိုင်း ရရှိနိုင်သောအတွဲပေါင်းသည် နှစ်ဆတိုး၍တိုး၍လာ၏။ ဤအချက်များသည် အထက်တန်းသင်္ချာပညာကို အတန်ငယ် တီးမိခေါက်မိ သော သူတို့အဖို့ နားလည်ရန်မခဲယဉ်းချေ။ ဤသို့ဖြင့် ခရိုမိုဆုန်း အစုံ ၂၄စုံ (၄၈ခု)မှ သန္ဓေသားအားပေးရန် တစ်တွဲလျှင် ၂၄ ခုစီရှိသော မျိုးမတူအတွဲ ပေါင်း ၁၆,၇၇၇,၂၁၆ မျိုးရရှိနိုင်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် ယောက်ျားထံမှ တစ် ကြိမ်လျှင် ကုဋေကုဋေမကရရှိအပ်သော သုက်ပိုးများ၌ဖြစ်စေ၊ မိန်းမ၏ တစ်ခု တည်းသော မျိုးဥ၌ဖြစ်စေ တစ်စုံတစ်ခုသော ခရိုမိုဆုန်းအတွဲ ဖြစ်ပေါ်မှုသည် အကြိမ်ပေါင်း ၁၆,၇၇၇,၂၁၆ ၌ တစ်ကြိမ်သာလျှင် ဖြစ်လေသည်။

သို့တစလည်း ဤခရိုမိုဆုန်းအတွဲသည် သုက်ပိုး သို့မဟုတ် မျိုးဥမျှသာ ဖြစ်၍ သန္ဓေသားမဖြစ်သေးချေ။ သန္ဓေသားဖြစ်ပေါ်ရန် သုက်ပိုးသည် မျိုးဥနှင့် တွေ့ဆုံရပေလိမ့်မည်။ တစ်ခုသော သန္ဓေသားဖြစ်ထွန်းရန်အတွက် မျိုးမတူ သုက်ပိုးပေါင်း ၁၆,၇၇၇,၂၁၆ ထဲမှ တစ်ခုသောသုက်ပိုးသည် တစ်ခုသော

၃၄ * ဦးအေးမောင်

ပုံ ၈။ ခရိုမိုဆုန်းလေးစုံမှ ရရှိအပ်သော မျိုးမတူ ခရိုမိုဆုန်း ၁၆-တွဲ

Scheinfeld, p. 27

မျိုးဥနှင့်လိုအပ်သော အချိန်တွင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တွေ့ကြုံဆုံစည်းရပေ လိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရန်မှာ အကြိမ်ပေါင်း ၃၀၀,၀၀၀,၀၀၀,၀၀၀,၀၀၀ တွင် တစ်ကြိမ်သာဖြစ်ရန် အလားအလာရှိ၏။

လောက၌ အရေအတွက်နှင့် အရည်အချင်းသည် သဘာဝအားဖြင့် တစ်လမ်းစီဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ လူသတ္တတို့ဝါ၏အရေအတွက်တိုးပွားမှုသည် သဘာဝ ဓမ္မ၏လုပ်ငန်းကိစ္စဖြစ်၍ အခက်အခဲများစွာမရှိလှချေ။ စင်စစ် ယခုအခါ

အဆမတန် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ တိုးတက်နေသဖြင့် လူတို့သည် ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းများရှာဖွေနေကြရ၏။ သို့ရာတွင် လူသတ္တဝါတို့၏ အရည်အချင်းသည် မျိုးဓေဗီဇပေါ်၌ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အခြေတည်လျက် ရှိပေရာ တစ်စုံတစ်ခုသော မျိုးဓေဗီဇ (ခရိုမိုဆုန်း) ရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တစ်ယောက် ဖြစ်ပေါ်မှုသည်ကား အတိဒုလ္လဘအစစ်ဖြစ်ပေသတည်း။

REFERENCE

Amram Scheinfeld, "The New You and Heredity," Chapters 2,3,6

အခန်း (၃)

ဗီဇနိယာမ

လူသည် မိဘထံမှ ဗီဇမျိုးစေ့များကို ဆက်ခံရရှိရာ၌ သော်လည်းကောင်း၊ သားသမီးများအား ဗီဇမျိုးစေ့ အမွေပေးရာ၌ သော်လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ရာ အစိုးမရ၊ တစ်စုံတစ်ရာ စီမံပြဋ္ဌာန်းနိုင်စွမ်းမရှိကြောင်း လွန်ခဲ့သောအခန်း၌ ထင်ရှားပေပြီ။

လူတို့သည် ထိုသို့ ဗီဇမျိုးစေ့များကို မိမိတို့အလိုကျ ရွေးချယ်၍ သားသမီးများအား ပေးနိုင်စွမ်းမရှိသော်လည်း ဗီဇကြောင့်မဟုတ်ဘဲ လုံ့လပယောဂနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ပြုပြင်မှုကြောင့် ရရှိအပ်သော မိမိတို့၏ ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါများကို သားသမီးများက အလိုအလျောက်ရရှိနိုင်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ပစ္စည်းဥစ္စာကို သားသမီးအား အမွေပေးသည့်နည်းတူ ထိုဂုဏ်အင်္ဂါများကို အမွေပေးနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ဤအယူသည် တစ်ခါက အချို့သောသိပ္ပံဆရာတို့၏ခံယူချက်ဖြစ်၍ အနောက်နိုင်ငံများ၌ ၎င်းနှင့်ဆက်စပ်၍ သိပ္ပံပညာရှင်တို့ အပြင်းအထန်အငြင်းပွားခဲ့ကြ၏။ ယခုအခါ၌မူ ၎င်းကို အနည်းငယ်သော သိပ္ပံပညာရှင်တို့ကသာ လက်ခံ၍ သိပ္ပံပညာရှင် အတော်များများက လက်မခံကြတော့ချေ။

၁။ Acquired Characters.

အမှန်ဆိုသော် သားသမီးအားပစ္စည်းဥစ္စာအမွေပေးရာ၌ပင် လူတို့သည် မိမိတို့အလိုကျ စီမံပြဋ္ဌာန်းပိုင်ခွင့်မရှိချေ။ မြန်မာဗုဒ္ဓဝါဒီတို့သည် သေတမ်းစာဖြင့် အမွေခွဲဝေပေးပိုင်ခွင့် မရှိ။ အနောက်နိုင်ငံများ၌မူ လူတစ်ဦးသေလျှင် ကျန်ရှိသော ပစ္စည်းဥစ္စာပေါ်၌ အမွေခွန်ပေးဆောင်ရ၏။ ဤသို့ နိုင်ငံအစိုးရတို့က သေသူ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာအချို့ကို သိမ်းယူ၍ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို အမွေပေးရန် ခွင့်ပြုခြင်းမှာတော်ပါသေး၏။ သဘာဝဓမ္မကမူ ဝိကြောင့်မဟုတ်သော ဂုဏ်အင်္ဂါ များကို မိဘက သားသမီးအား တစ်စိုးတစ်မျှ အမွေပေးခွင့် မပြုချေ။ တစ်နည်းဆိုသော် ဝိကြောင့်မဟုတ်ဘဲ အခြားတစ်နည်းနည်းအားဖြင့် ရရှိအပ်သော ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါများသည် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်သေဆုံးသောအခါ ဆိတ်သုဉ်း၍ သားသမီးများက ဝိသေတ္တိအနေဖြင့် ဆက်ခံရရှိထားရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။

ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝတစ်သက်တာ၌ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုဖြင့် သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြုပြင်မှုဖြင့်ရရှိအပ်သော လက်ရုံးရည်နှလုံးရည် ကြီးပွားတိုးတက်မှုအားလုံးသည် သားသမီးများက ဆက်ခံရရှိသော ဝိဇ္ဇာပေးပေးပေးပေါ်သို့ လုံးဝအကျိုးမသက်ရောက်ဘဲ မူလဥစ္စာရှင်သေရာသို့ပါ၍ အချည်းနှီးဖြစ်ခြင်းမှာ စင်စစ် နှမြောတသ။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာကောင်းလှသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပဝတ္တိချွတ်ယွင်းချက်အပြစ်အနာများသည်လည်း ထိုနည်းနှင့်နှင်ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ လူတို့သည် ပဝတ္တိကြီးပွားတိုးတက်မှုကို သားသမီးအား ဝိသေတ္တိအနေဖြင့် အမွေပေးစွမ်းနိုင်ခြင်းမရှိသည့်နည်းတူ ပဝတ္တိဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းမှုကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်ခြင်းမရှိချေ။

အခန်း(၂)၌ အမြက်မျှပြဆိုခဲ့သော ဝိဇ္ဇာယာမအကြောင်းကို သိရှိနားလည်ပါက လူသတ္တဝါသည် ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါများကို အဘယ့်ကြောင့် သားသမီးအား မျိုးစေ့ပီအဖြစ် မပေးနိုင်ကြောင်း ရိပ်စားမိရာ၏။ မိဘထံမှ သားသမီးဆက်ခံရရှိသော ဝိသေတ္တိသည် ခရိုမိုဆုန်းတို့၌ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိပေရာ မိဘ၌ ဖြစ်ပေါ်သော ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုခုကို သားသမီးလည်း ဝိသေတ္တိဖြင့် ရရှိရမည်ဖြစ်ပါက ထိုပြောင်းလဲမှုသည် ဝိသေတ္တိဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ရောက်ရှိ၍ ယင်းနှင့်ဆိုင်ရာ

၃၈ * ဦးအေးမောင်

ခရိုမိုဆုန်းထဲရှိ မူလမျိုးစေ့အသီးသီး၌လည်း ဆိုင်ရာပြောင်းလဲမှုများရှိရပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ခရိုမိုဆုန်းနှင့် မူလမျိုးစေ့များ ပြောင်းလဲရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။

ဥပမာသော်ကား လူတစ်ဦးနှင့်ရွယ်တူရုပ်တူတစ်ခုကိုပြုလုပ်၍ အတွင်း၌ ရုပ်တုနှင့် ပုံတူဖန်တီးထားသော အလွန်သေးငယ်သည့် ရုပ်တုကလေးများကို ဘူးငယ်၌ထည့်သွင်းပြီးလျှင် အခိုင်အလုံပိတ်ထားသည် ဆိုကြပါစို့။ ရုပ်တုကြီး၏ နှာခေါင်းကို ကြီးလာအောင် ပြုပြင်လိုက်ခြင်းဖြင့် အတွင်းရှိ အရုပ်ကလေးများသည် အလိုအလျောက်နှာခေါင်းပြောင်းလဲလာမည်မဟုတ်ချေ။ ထို့အတူ လူတစ်ဦး၏ ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါများသည် သူ၏ဗီဇဓာတ် သို့မဟုတ် သူ့ထံမှ သားသမီးကရရှိသော ဗီဇဓာတ်ကို လုံးဝပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ရှေးက တရုတ်မတို့သည် ခြေထောက်သေးအောင် သားစဉ်မြေးဆက် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော်လည်း မွေးလာသော တရုတ်မိန်းကလေးများသည် နဂိုပကတိခြေထောက်များ ပါလာကြ၏။ ရဟူဒီတို့သည် လိင်အင်္ဂါ၏အရေးပြားကို ဖြတ်လေ့ရှိကြသော်လည်း သူတို့၏ကလေးများသည် မွေးစက အခြားမျိုးကွဲကလေးများနှင့် လိင်အင်္ဂါခြားနားခြင်းမရှိချေ။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ အချို့သော လူရိုင်းတို့သည် ရှေးပဝဏီကစ၍ သူတို့မျက်နှာကို နဂိုပုံပန်းပျက်အောင် ပြုပြင်သော ဓလေ့ထုံးစံရှိခဲ့သော်လည်း သူတို့၏ကလေးများမှာ အခြားကလေးများနှင့် မျက်နှာပုံပန်း ထူးမခြားနားဖြစ်၏။

ဤသို့ လူမျိုးဓလေ့ထုံးစံများ၌ ထင်ရှားသောအချက်သည် သိပ္ပံဆရာတို့ လက်တွေ့စမ်းသပ်လေ့လာ၍ တွေ့ရှိရသော အချက်နှင့်အညီဖြစ်၏။ ပမာဆိုသော် ကြွက်များကို အမျိုးတစ်ဆက်ပြီးတစ်ဆက် အမြီးဖြတ်၍ မွေးမြူကြည့်ရာ အမြီးမဲ့ကြွက်ကလေးများ ပေါက်လာသည်ကို မတွေ့ရချေ။ ယင်များကို မှောင်ထဲ၌ မျိုးဆက် ၆၉ ဆက်အထိ မွေးမြူကြည့်သော်လည်း နောက်ဆုံး မျိုးဆက်၌ ပေါ်ပေါက်လာသောယင်များသည် အလင်းရောင်တွင် ကောင်းစွာပျံသန်းနိုင်သည်ကို တွေ့ရ၏။ အပင်များစိုက်ပျိုး၍ စမ်းသပ်ကြည့်ရာ၌လည်း ထိုနည်းအတူ ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါများသည် မျိုးစေ့ဗီဇကို ပြုပြင်နိုင်စွမ်းမရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

ဤဗီဇနိယာမသည် လူသတ္တဝါတို့၏ စိတ်ပိုင်းလက္ခဏာခြင်းရာများ၌ လည်းထင်ရှား၏။ ဥပမာ-မြန်မာမိဘနှစ်ပါးမှ ပေါက်ဖွားလာသောကလေးသည် မိဘများနှင့် ဘိုးဘေးဘီဘင်တို့က မြန်မာစကားကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြောဆိုခဲ့သောကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာထက် မြန်မာစာကို ပိုမိုလွယ်ကူစွာသင်ကြား တတ်မြောက်သည်မဟုတ်။ သူ့ကို ငယ်စဉ်က မိဘများနှင့်ခွဲ၍ အင်္ဂလိပ် တစ်ဦးထံ အပ်နှံလိုက်ပါက သူသည် အင်္ဂလိပ်စာကိုသာလျှင် တတ်မြောက်ပေရာ၏။ နောင်ကြီးပြင်းမှ မြန်မာစာကို သင်ရမည်ဆိုပါက မြန်မာနိုင်ငံရှိ မြန်မာကလေးသူငယ်များ အင်္ဂလိပ်စာသင်ရာ၌ အခက်ခဲရှိသည့်နည်းတူ အခက်အခဲရှိပေလိမ့်မည်။ တစ်နည်းဆိုသော် မိဘဘိုးဘွားများက မြန်မာစကားကို ပြောဆိုသုံးစွဲမှုသည် မျိုးရိုးဗီဇ၌ လုံးဝအရာမထင်ဘဲ မြန်မာစာ တတ်မြောက်မှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများအပေါ်၌ တည်လေသည်။

မျိုးစေ့ဗီဇသည် အမြဲထာဝရ နိစ္စဓုဝအသင်္ခတဓာတ်ဖြစ်သည်ကား မဟုတ်။ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်း၏ပြောင်းလဲမှုရှိပေရာ ထိုပြောင်းလဲမှုအကြောင်းကို အခန်း (၁)၌ အမြွက်မျှ ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ရှေ့အခန်းတစ်ခု၌ အကျယ်ပြဆိုပါဦးအံ့။ သို့ရာတွင် ဗီဇဓာတ်၏ပြောင်းလဲမှုသည် အလွန်တရာဖြစ်ခဲ့၍ ယေဘုယျ အားဖြင့်ကား ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းအရာများသည် ဗီဇဓာတ်ကို ပြုပြင်နိုင်စွမ်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။ ဤဗီဇနိယာမကို ထင်ရှားစေရန် ဥဒါဟရုဏ်များ ပြရမည်ဆိုသော် -

လူတစ်ဦးသည် ဗီဇအားဖြင့် ပညာဉာဏ်ထက်မြက်သောသူ ဖြစ်ပါလျက် မကျန်းမာမှု၊ ဆင်းရဲမှု၊ ပျင်းရိမှုနှင့် ကံမကောင်း အကြောင်းမလှမှုကြောင့် ပညာမဲ့ဖြစ်နေရ၏။ သို့ရာတွင် သူ၏သားသမီးများသည် တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခ၏ သားသမီးများနှင့်မခြား ဗီဇဉာဏ် ထူးချွန်သော သူများဖြစ်ရန် အလားအလာ ရှိပေလိမ့်မည်။

မိန်းမတစ်ယောက်သည် ငယ်စဉ်က ချောမောလှပ၍ နောက်ကာလ၌ အတော်တဆထိခိုက်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂါတစ်ခုခုစွဲကပ်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၍ သော်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ခဲ့

၏။ ထိုသို့ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန် ပျက်စီးနေသောအခါ၌ မွေးသောသူ၏ ကလေးသည် ရုပ်ရည် လှပတင့်တယ်စဉ်ကရရှိသောကလေးနှင့် ရုပ်လက္ခဏာကွာခြားမည် မဟုတ်ချေ။

အသက် ၉၅ နှစ်ရှိ အဘိုးအိုသည် အကယ်၍ အင်အားသတိကောင်းသော သက်ပိုးများပါရှိသည့် သက်ကိုထုတ်လွှတ်နိုင်ပါက ထိုသက်သည် အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်က ထုတ်လွှတ်သော သက်နှင့် ဝိသေတ္တိထပ်တူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူသောသူတို့သည် သားဖောက်ရာ၌ မျိုးကောင်းတိရစ္ဆာန်များကို အိုမင်းသည်အထိ အသုံးပြုလေ့ရှိကြ၏။ ထို့အတူ အသက် ၄၅ နှစ်ရှိ မိန်းမ၏ မျိုးဥသည် အပျိုဖော်ဝင်စအရွယ်က မျိုးဥများနှင့် ဝိသေတ္တိခြားနားခြင်းမရှိချေ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတစ်ဦး၏ မျိုးရိုးဗီဇကို ဆန်းစစ်သောအခါ မိဘများ၏ ရုပ်လက္ခဏာ စရိုက်ဝါသနာ အလေ့အကျင့် စသည့်တို့ကို ရေးကြီးခွင်ကျယ်လှုပ်၍ စဉ်းစားလေ့ရှိကြ၏။ ထိုဂုဏ်အင်္ဂါများတွင် ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါများပါရှိနေခြင်းကို များစွာသတိမပြုမိကြချေ။ အမှန်ဆိုသော် ဝိသေတ္တိ၌ အရင်းခံသော မိဘ၏ဂုဏ် အင်္ဂါများသည်ပင် သားသမီးများ၏ ဝိဇာတ်ကို အကဲခတ်ရာ၌ ကျပ်ပြည့်တင်း ပြည့် ယုံကြည်စိတ်ချရသော အထောက်အထားများမဟုတ်ချေ။ မိဘနှင့်သား သမီးသည် တူညီသောအချက်များစွာရှိသည့်နှင့်အမျှ ကွဲပြားခြားနားရန် အကြောင်းများလည်းရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။

သားသမီးသည် အမိထံမှဖြစ်စေ၊ အဖထံမှဖြစ်စေ ဝိဇာတ်များကို အပြည့်မရဘဲ တစ်ဝက်သာရရှိကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ လူတစ်ဦးသည် မိမိဖခင်၌ထင်ရှားသော ဂုဏ်အင်္ဂါများကိုဖန်တီးပေးသည့် ဝိဇာတ်ကို လုံးဝမရဘဲရှိသော် ရှိပေရာ၏။ ထိုဝိဇာတ်ကို ဆက်ခံရရှိသည်ဆိုစေ၊ ဝိဇာတ်သည် အစွမ်းသတ္တိမျှသာဖြစ်၍ သဟဇာတဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း တရားကင်းပါက အကျိုးပေးမည်မဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ သားအဖနှစ်ဦးသည် ဝိသေတ္တိ တူစေကာမူ ဘဝအကျိုးပေးပုံခြင်း မတူဘဲရှိပေရာ၏။

သားအမိသည်လည်း ထိုနည်းနှင့်ဖြစ်၏။ ကလေးသည် အမိဝမ်းမှ

မကျွတ်လွတ်မီက အမိ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်ပင် ၎င်း၏ တစ်ခုတည်းသော ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်၍ အမိ၏ ပြုပြင်မှုအရေးကြီးခြင်းကို ယုံမှားစရာ မရှိချေ။ ဤအချက်ကို ရှေ့အခန်း၌ အကျယ်ပြဆိုပေအံ့။ သို့ဖြစ်စေကာမူ အမိသည် အဖနည်းတူ မိမိဗီဇမျိုးစေ့များ၏ တစ်ဝက်ကိုသာ ပေးစွမ်းနိုင်ရကား သန္ဓေ သား၏ဗီဇကို အကျိုးပြုရာ၌ အဖထက် ပိုမိုစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းမရှိချေ။

ဤအချက်များမှာ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းအင်သတ္တိများနှင့်ဆက်စပ်၍ မှားယွင်းစွာ လက်ခံယုံကြည်နေသောသူများ သတိပြုရန်ဖြစ်၍ ထိုစွမ်းအင်သတ္တိများကို အထင်မြင်သေးစေရန် ဖော်ပြခြင်းမဟုတ်ချေ။ မိဘနှင့် သားသမီးသည် ဗီဇသတ္တိ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ တူညီရကား ပတ်ဝန်းကျင်များစွာ ကွာခြားခြင်းမရှိပါက သားသမီး၏ဗီဇကိုသိရှိရန် မိဘများအကြောင်းကို စုံစမ်းလေ့လာရမည်သာဖြစ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ဗီဇဓာတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်း မရှိစေကာမူ အကျိုးအာနိသင် မထင်ရှားအောင် သို့မဟုတ် ပျော့ညံ့အောင် ဖန်တီးနိုင်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိဘများ၏ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါများကို ဗီဇသတ္တိအနေဖြင့် မဆက်ခံနိုင်သော်လည်း အခြားနည်းဖြင့် ရရှိနိုင်ရာ၏။

သာဓကပြရမည်ဆိုသော် အရက်သမား၏သားသည် အခြားလူများနှင့် စာသော် အရက်သမားဖြစ်ရန် ပိုမို၍လမ်းများ၏။ ဤသို့အလားအလာရှိခြင်းသည် အတုမြင် အတတ်သင်မှု(ဝါ) ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်၍ ဗီဇသတ္တိကြောင့် မဟုတ်ချေ။ အရက်သောက်ခြင်းနှင့် အခြားအလေ့အကျင့်များသည် ဗီဇသတ္တိနှင့် မဆိုင်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ရရှိသော အကျင့်များဖြစ်၏။ ဗီဇပညာရှင်တို့သည် ကြက်၊ ယုန်၊ ပူးနှင့်ကြက်များကို အရက်တိုက်ကျွေး၍ မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာကို လေ့လာကြည့်ခဲ့ရာ အရက်ကိုစွဲလမ်းခြင်းသည် သားသမီးများ၌ ဗီဇဓာတ်အနေဖြင့် အလိုအလျောက်ပေါ်လာသည်ကို မတွေ့ကြရချေ။

လူတို့၌ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးတရားများသည် ရောယှက်နေရကား သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် ဗီဇနိယာမကိုသုတေသနပြုကြရာ၌ အခြားသက်ရှိများကို စမ်းသပ်၍လေ့လာကြရ၏။ ဗီဇပညာရှင်တို့ အထူးလေ့လာခဲ့သော

၁။ Fruit fly (Drosophila)

၄၂ * ဦးအေးမောင်

သက်ရှိနှစ်မျိုးမှာ ပဲပင်များနှင့် ယင်ကောင်နှစ်မျိုး ဖြစ်၏။ ဘာမျှမထင်ရှားသော ပဲပင်နှင့် ယင်ကောင်များကို လေ့လာခြင်းဖြင့် လူတို့၏ ဗီဇနိယာမကို သိရှိနိုင်ပါမည်လောဟူသောအံ့။ သိပ္ပံဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့် ပဲပင်နှင့် ယင်ကောင်၏ ဗီဇနိယာမသည် အခြားသက်ရှိအရာများမှာကဲ့သို့ပင် လူတို့၏ ဗီဇနိယာမနှင့် အခြေခံအားဖြင့် ထပ်တူဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ အသက်ဖီဝသည် မူလအစက သူညီဖြစ်သည်ဆိုသောစကားကဲ့သို့ အတ္တစွဲကြီးသောသူအဖို့ လက်ခံရန်ခဲယဉ်းသော်လည်း အတ္တစွဲကင်း၍ လူသားကို သဘာဝဓမ္မနယ်ထဲမှ သတ္တဝါအနေဖြင့် ရှုမြင်သောသူအဖို့ ယုံကြည်ရန် မခဲယဉ်းလှချေ။

ပဲပင်များကို ရှေးဦးပထမ အမျိုးမျိုးရောယှက်စိုက်ပျိုး၍ ဗီဇနိယာမကို လေ့လာခဲ့သော ပညာရှင်ကား ဂရိဂေါ်မယ်ဒယ် ဆိုသူ ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်၏။ မင်ဒယ်သည် ပဲပင်များကို နှစ်ပေါင်းများစွာ စမ်းသပ်လေ့လာ၍ သူတွေ့ရှိခဲ့သော ဗီဇနိယာမကိုထုတ်ပြန်ကျေငြာခဲ့ရာ လက်ဦးပထမတွင် သူ၏ သူတေသနပြုချက်သည် မထင်ပေါ်ဘဲ နောက်နှစ်ကာလအတန်ကြာမှ အခြားပညာရှင်များက ဂရုပြုလာကြ၏။ ယခုအခါ၌မူ သူစတင်တွေ့ရှိခဲ့သော အချက်အလက်များသည် ဗီဇပညာ၌ မင်ဒယ်၏ နိယာမတရားများအမည်ဖြင့် ထင်ရှား၏။ ထိုဗီဇနိယာမတရားများကား ဤသို့တည်း။

ဆံပင်နီရိုသောမိန်းမတစ်ဦးသည်ဆံပင်နက်ရိုသောယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် ပေါင်းဖော်၍ သားသမီးအားလုံးသည် ဆံပင်နက်ရိုသောသူများဖြစ်သည်ဆိုကြပါစို့။ ဤသို့ဖြစ်ရန် ယောက်ျားသည် ဆံပင်နီအတွက် ဗီဇဓာတ်လုံးဝမပါရှိသောသူ ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးသူနှင့် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူသူတို့၏ ဝေါဟာရစကားဖြင့်ဆိုရသော် သူသည် ဆံပင်နက်အတွက် မျိုးသန့်ဖြစ်ရပေမည်။ သားသမီးများ၌ ဆံပင်နက်ဗီဇသည်ထင်ရှား၍ ဆံပင်နီဗီဇသည် ငုပ်လျက်ရှိ၏။ အနက်ဗီဇကို ပေါ်ဗီဇဟု ခေါ်၍ အနီဗီဇကို ငုပ်ဗီဇ ဟုခေါ်ဆိုရာ၏။ ငုပ်ဗီဇ

၁။ Gregor Mendel.
၂။ dominant genes.

၃။ recessive genes.

သည် သားသမီးများ၏ ငုပ်ကွယ်လျက် မြေးတွင်ပြန်ပေါ်လာ၏။ အကယ်၍ ဇနီးမောင်နှံ၏ သားတစ်ယောက်သည် အလားတူ ဇနီးမောင်နှံ၏သမီး တစ်ယောက်နှင့် ပေါက်ဖက်၍ ဥပမာ သားသမီး ၁၂ ယောက်ရှိသည်ဆိုပါက ထို ၁၂ ယောက်ထဲမှ ၃ ယောက်သည် ဆံပင်နီရိုသောသူများဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဆိုင်ရာလက္ခဏာအင်္ဂါများ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်စေရန် ပေါ်ဗီအေတွက် ဗီဇတစ်ခုတည်းနှင့်လုံလောက်၍ ငုပ်ဗီဇဖြစ်ပါက မျိုးတူဗီဇနှစ်ခု၏ ထောက်ပံ့မှု ကိုရရှိရန်လို၏။ အထက်ပါဥပမာ၌ ဆံပင်နက်ခြင်းသည် ပေါ်ဗီဇ၌ အရင်းမူလ ရှိသောကြောင့် မိဘနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးက ဆံပင်နက်၍ သားသမီးများအား လုံး၌ ဆံပင်နက်နေခြင်းဖြစ်၏။ ဆံပင်နီခြင်းမှာကား ငုပ်ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ရကား အလားတူဗီဇနှစ်ခုကို မိဘထံမှရရှိသော တတိယမျိုးဆက်ကျမှ ပေါ်လာလေ သည်။ ထိုသို့ပေါ်လာရာ၌ ၁၂ ယောက်လျှင် ၃ ဦးကျစီ သို့မဟုတ် ၄ ချိုး တစ်ချိုးပေါ်လာခြင်းမှာ မိသားစုအနည်းငယ်ကို လေ့လာ၍ တွေ့ရှိအပ်သည် မဟုတ်။ မိသားစုနှင့်မျိုးဆက်ပေါင်း အတော်များများကို လေ့လာမှထင်ရှား၍ ယေဘုအားဖြင့် တွေ့ရသော လက္ခဏာခြင်းရာဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မင်ဒယ်၏ဗီဇနိယာမသဘောတရားအရ ထင်ရှား သော အချက်သည်ကား အထက်၌ ကျွန်ုပ်ပြဆိုခဲ့သော ဗီဇမျိုးစေ့တို့၏ တစ်သီး ပုဂ္ဂလ တည်မြဲသောသဘောဖြစ်၏။ ဗီဇဓာတ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ပြုပြင်မှုနှင့် ကင်းသည်သာမက ဗီဇဓာတ် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပေါင်းစပ်ခြင်းလည်းမရှိချေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူ့သတ္တဝါတစ်ဦး၏ဗီဇမှာ မိဘနှစ်ပါး၏ဗီဇများ ရောယှက်ရာမှ တစ်သီးတစ်ခြားဖြစ်ပေါ်လာသော ကပြားဗီဇဖြစ်သည်ဟု စွဲမှတ်ထားလေ့ရှိကြ ၏။ အဝါရောင်နှင့်အနီရောင်ကိုစပ်လျှင် လိမ္မော်ရောင်ရရှိသကဲ့သို့ အရပ်ပု သောမိန်းမနှင့် အရပ်ရှည်သောယောက်ျား ပေါင်းဖော်ပါက အရပ်မတိုမရှည် အနေတော်ရှိသော သားသမီးများ ပေါက်ဖွားလာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ဤအယူသည် လွဲမှားသောအယူဖြစ်၏။ ဗီဇနိယာမအရဆိုသော် အချို့ဗီဇများ သည် အင်အားနည်း၍ အမျိုးတစ်ဆက်၌ ငုပ်ကွယ်နေသော်လည်း နောက်တစ် ဆက်၌ အထင်အရှားပေါ်လာစမြဲဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဥရောပတိုက်သားတစ်ဦး

၄၄ * ဦးအေးမောင်

နှင့် အာဖရိကတိုက်မှ ကပ္ပလီမတစ်ဦး ပေါင်းသင်း၍ ရရှိအပ်သောကလေးသည် မိဘများနှင့် အစစအရာရာ မတူညီသော်လည်း ၎င်း၏ဗီဇမျိုးစေ့များသည် ဇာတိကိုမစွန့်ဘဲ ရုပ်လက္ခဏာအင်္ဂါများတွင် တစ်သီးတစ်ခြားစီ ထင်ရှားစေလိမ့်မည်။

မင်ဒယ်စုံစမ်းလေ့လာ၍ သိရှိရသောအချက်များသည် ယေဘုယျအားဖြင့် လူတို့အဖို့မှန်ကန်၍ တစ်ခါတစ်ရံ မရေမရာဖြစ်နေသောကြောင့် ဗီဇပညာရှင်တို့သည် ဆက်လက်၍လေ့လာကြ၏။ သို့ဖြင့် ၁၉၀၇-ခုနှစ်၌ ပါမောက္ခမော်ဂန်အမျိုးရှိသောပညာရှင်တို့သည် ဒရော့ဆိုဖီလာ ယင်ကောင်ငယ်များကို လေ့လာကြ၏။ ဒရော့ဆိုဖီလာ ယင်မသည် ၁၂ ရက်အတွင်း သားသမီး ၃၀၀ ရရှိနိုင်သောကြောင့် ဒရော့ဆိုဖီလာယင်နှင့်စပ်သော စူးစမ်းလေ့လာမှုသည် ဗီဇပညာတိုးတက်မှုကို များစွာအကျိုးပြုခဲ့ပေသည်။

ထိုပညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ မင်ဒယ်၏ ဗီဇနိယာမတရားများသည် အခြေခံအားဖြင့် မှန်ကန်သော်လည်း လူတို့၌ မျိုးရိုးဗီဇလိုက်ခြင်းသည် ထိုမျှလောက်ရှင်း၍ နားလည်ရန် လွယ်ကူသော သဘာဝခြင်းရာ မဟုတ်ချေ။ ထူးထွေဆန်းပြား၍ ဆိုင်ရာအခန်းများတွင် ထင်ရှားပေလိမ့်မည်။ ဤအခန်းအဆုံးမသတ်မီ ဗီဇနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လွဲမှားသော လူတို့၏ အယူများကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါဦးအံ့။

ထိုအယူများမှာ အထက်၌ပြဆိုခဲ့သောအလားတူအယူများကဲ့သို့ ဗီဇမျိုးစေ့၏ ဇာတိခိုင်မြဲသောသဘောကို လူတို့မသိ နားမလည်မှုမှ ပေါက်ဖွားလာသော အယူများဖြစ်၏။ ဥပမာ အချို့လူများက ပဋိသန္ဓေ စတည်သော နေရာဌာနနှင့် အချိန်ကာလသည် အရေးကြီးသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သန္ဓေသား၏ ဗီဇဓာတ်သည် ရှေးဦးမဆွကပင် မိဘနှစ်ပါး၏ သက်ပိုးနှင့် မျိုးဥထဲပုံသွင်းပြီးဖြစ်ရကား ကာလဒေသကိုလိုက်၍ ဇာတိကို စွန့်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ပဋိသန္ဓေစတည်သောအချိန်၌ မိခင်သည် ရွှေဘုံပေါ်၌ စံနေရသည်ဖြစ်စေ၊ တံအိုပျက်၌ နေရသည်ဖြစ်စေ သို့တည်းမဟုတ် စစ်အတွင်းဖြစ်၍ အမြောက်သံ ဗုံးသံများအကြားတွင် ပြေးလွှားနေရသည်ဖြစ်စေ၊ တိုင်းပြည်

ငြိမ်းချမ်းသာယာ၍ မပူမပင် မကြောင့်မကြ နေရသည်ဖြစ်စေ ကလေး၏ပီဇာသည် မိခင်၏ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောင်းလဲမည်မဟုတ်ချေ။

အကယ်၍ကလေးအား မိခင်၏ပတ်ဝန်းကျင်က အကျိုးပြုလျှင်လည်း ထိုအကျိုးပြုမှု၌ ပီဇာ၏ ပယောဂ မပါဝင်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ ဥပမာ အဖေမပေါ်ဘဲ မွေးသောကလေးသည် များသောအားဖြင့် ဘဝအကျိုးပေးညံ့လှေ့ရှိခြင်းမှာ ပီဇာသောကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်က ထိုကလေးကို လူရာမသွင်းဘဲ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလေ့ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ စင်စစ် တစ်ခါတစ်ရံ ထိုကလေးမျိုးထဲမှ လီအိုနာဒိုဒါပင်စီ နှင့်အခြား အကျော်အမော်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ထွက်ခဲ့၏။ လူ့လောကသည် ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် မိန်းမတစ်ဦး ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ လက်ထပ်မင်္ဂလာပြုမှု၊ သို့မဟုတ် တိတ်တိတ်ပုန်းညားနေမှုကို ချီးမွမ်းခြင်း သို့မဟုတ် ကဲ့ရဲ့ခြင်း ပြုစေကာမူ သဘာဝဓမ္မသည် လျစ်လျူရှု၍ ထိုအမှုအတွက် ၎င်းတို့၏ကလေးကို ဂုဏ်ပြုလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ဒဏ်ခတ်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

မိခင်က သန္ဓေသားအား ပြုပြင်နိုင်သည်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်၍ အထူးထင်ရှားသော လူတို့၏ ယုံကြည်ချက်မှာကား စိတ်စွမ်းအင်သတ္တိနှင့်စပ်သော ယုံကြည်ချက်ဖြစ်၏။ ဥရောပမိန်းမတစ်ဦးသည် ကိုယ်ဝန်ရှိနေစဉ် ကပ္ပလီလူရုပ်ကြီးတစ်ခုကို နေ့စဉ်မြင်နေ၍ မွေးလာသောကလေးမှာ ကပ္ပလီနှင့်များစွာတူနေတော့သည်ဆို၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမသည် နပိုလီယန်နှင့် ဗန္ဓုလတို့အကြောင်းကို မကြခဏ ဖတ်ရှုပါက ကလေးသည် စစ်သားအာဇာနည်ဖြစ်ရန် အလားအလာ ရှိလိမ့်မည်ဟုယူဆကြ၏။ ဤယုံကြည်ချက်မျိုးမှာ ရှေးအခါက စ၍ ယနေ့အထိ လူအများအစွဲအမြဲ လက်ခံထားသော်လည်း ယခုကာလ ပီဇာညာ၏ အလိုအားဖြင့် ယုတ္တိအထောက်အထား လုံးဝမရှိချေ။

ထိုသို့မိဘများသည် ကလေး၏ပီဇာကို မပြုပြင်နိုင်သော်လည်း တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ပီဇာချင်းသဟဇာတမဖြစ်ပါက ကလေးအား ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စေ

၁။ Leonardo da Vinci. ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ(တ) စာ-၂၄၀

၄၆ * ဦးအေးမောင်

နိုင်၏။ နောက်အခန်းတစ်ခုတွင် ထိုသို့ ခရိုမိုဆုန်းချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်ပုံကို ပြဆိုပါအံ့။ သို့ရာတွင် ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် အချို့သောသူများ၌သာ ထင်ရှား၍ လူမျိုးတစ်မျိုး သို့မဟုတ် လူအုပ်စုတစ်စု၏ လက္ခဏာအင်္ဂါမဟုတ်ချေ။ စင်စစ်သော်ကား လူတို့တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဝီဇအားဖြင့် သပ္ပာယ်ဖြစ်မှုအတွက် လူမျိုး အသားအရောင်စသော နယ်နိမိတ်ကန့်သတ်ချက်မရှိချေ။

ခွေးနှင့်ကြောင်၊ ကြက်နှင့်ငန်းစသည်ဖြင့် မျိုးစပ်ရန်မဖြစ်နိုင်သော တိရစ္ဆာန်များရှိ၏။ ခွေးနှင့် ကြောင်မှာ မျိုးမတူသဖြင့် ခရိုမိုဆုန်းများသည် အမျိုးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း သဟဇာတ မဖြစ်ချေ။ မြင်းနှင့်မြည်းမှာ မျိုးမတူသော်လည်း သားဖောက်၍ လားသတ္တဝါကို ရရှိနိုင်၏။ သို့ရာတွင် လား၌ရှိသော ခရိုမိုဆုန်းများသည် ပဋိပက္ခဖြစ်၍ သန္ဓေသားဖြစ်မလာနိုင်ချေ။ လူသတ္တဝါတို့မှာကား ဤသို့သော ဝီဇ၌ ပဋိပက္ခ ဖြစ်မှုမျိုးမရှိချေ။ အရပ်အမြင့်ဆုံး အသားအဖြူဆုံး ဥရောပတိုက်သားသည် အရပ်အပူဆုံး အသားအမည်းဆုံး အာဖရိက ပစ်ဂမီအမျိုးသမီးနှင့် ပေါင်း ဖက်၍ သားသမီးရနိုင်၏။ တစ်ခုတော့ရှိ၏။ ထိုရရှိသောကလေးသည် ကြီးထွား ၍ မိခင်သည် မီးဖွားရာ၌ အခက်အခဲရှိပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤသို့ဖြစ်ခြင်း သည် မိဘများ၏ ဝီဇဓာတ်ဆန့်ကျင်သောကြောင့်မဟုတ်ချေ။ မည်သည့် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမမဆို ထိုမျှကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အရပ်အမောင်းကွာခြား ပါက ထိုသို့သော အခက်အခဲမျိုးကို ကြုံတွေ့ရမည်သာဖြစ်လေသည်။

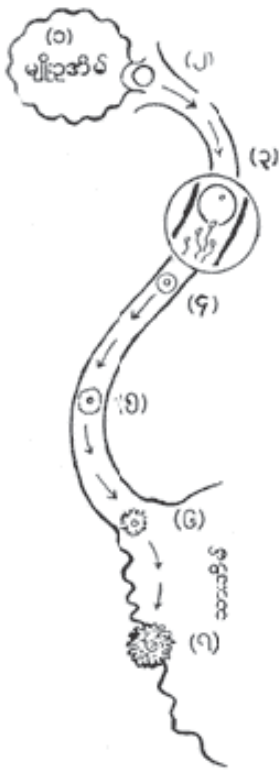
REFERENCE

Amram Scheinfeld, "The New You and Heredity," Chapters. 3,4,5

ပဋိသန္ဓေတည်ပုံ

(၁) မိန်းမတို့သည် အများအားဖြင့် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် မီးယပ်လာလေ့ရှိ၏။ မီးယပ်လာပြီးနောက် ၁၄ ရက်ခန့်ကြာသော် မျိုးဥအိမ်ထဲရှိ မျိုးဥတစ်ခုသည် ရင့်မှည့်၍ လွတ်ထွက်လာ၏။

(၂) မျိုးဥသည် သားအိမ် ပြွန်ထဲသို့ ရောက်ရှိ၍ ခရီးစထွက်၏။

(၃) ထိုအခါ၌ တစ်ချိန်တည်း လွတ်လိုက်သော သိန်းသန်းမကသော သုက်ပိုးတို့သည် ပြွန်ထဲသို့ ရောက်၍ မျိုးဥဆီသို့ လာကြ၏။

(၄) အကယ်၍ အခါအခွင့် သင့်ပါက မျိုးဥသည်သုက်ပိုးတစ်ခုနှင့် ပေါင်းမိ၍ သန္ဓေဥဖြစ်လာ၏။

(၅) သန္ဓေဥသည် သားအိမ် ဆီသို့ ရက်သတ္တတစ်ပတ်ကြာမျှ တဖြည်းဖြည်း ခရီးဆက်လာ၏။

(၆) သားအိမ်ဝသို့ ရောက် သောအခါ ၎င်း၏မျက်နှာပြင်၌ အတက်ကလေးများ ထွက်လာပြီ ဖြစ်၏။

(၇) ထိုအတက်ကလေးများ ဖြင့် ၎င်းသည် သားအိမ်အမြှေး၌ တွယ်ကပ်၍ ကြီးထွားလာ၏။

ပုံ ၉။ Scheinfeld, p.30

အခန်း (၄)

သန္ဓေသား၏ ကန္တာရခရီး

ယောက်ျား၏ သုတ်ပိုးနှင့် မိန်းမ၏မျိုးဥ ဆုံစည်းရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သန္ဓေဥသည် အကြိမ်ပေါင်း ကုဋေကုဋာလျှင် တစ်ကြိမ်မျှ ရတောင့်ရခဲလှသော တစ်ခုသော ခရိုမိုဆုန်းအုပ်စုကို ရရှိပြီးဖြစ်သော်လည်း ဘဝခရီးမှာ သာယာ ဖြောင့်ဖြူခြင်းမရှိလှချေ။ ၎င်းသည် အမိ၏ဝမ်းမှ ကျွတ်လွတ်၍ လူသတ္တဝါ တစ်ဦးဖြစ်လာရန် ၁၀ လမျှ စောင့်ငံ့ရဦးမည်ဖြစ်ရာ ထို ၁၀ လ ခရီးသည် ဆူးငြောင့်တံသင်း ချိုင့်ကျင်းများဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်ထူပြောလှပေ၏။

ရှေးဦး ပထမရက်များတွင် သန္ဓေဥသည် အတွင်း၌ ဆဲလ်များထပ်ပွား နေစဉ် အမိ၏ သားအိမ်ဆီသို့ သားအိမ်ပြွန်မှတစ်ဆင့် တစ်စတစ်စ သက်ဆင်း ရွေ့လျားလျက်ရှိ၏။ နောက်ရက်အနည်းငယ်အတွင်း သားအိမ်ဝသို့ရောက်ရှိ၍ ထိုအခါ၌ ၎င်းသည် ဤစာမျက်နှာပေါ်ရှိ ဝစ္စပေါက်အစက်ကလေးတစ်ခုထက် သေးငယ်ပေရာ သားအိမ်သည် ၎င်းအဖို့ အလွန်ကျယ်ပြော၍ ကြောက်မက်

ဖွယ်ကောင်းသော စကြဝဠာကြီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်အခါသည် အလွန် အရေးကြီးသော အချိန်အခါဖြစ်၍ သန္ဓေဥသည် ကြီးမားသော ဘေးအန္တရာယ် အမြောက်အမြားကို ရင်ဆိုင်ရလေသည်။

၎င်းအဖို့ ရှေးဦးပထမ လက်ငင်းအရေးကြီးသောကိစ္စမှာ တစ်နေရာရာ၌ အခြေစိုက်ရန်ဖြစ်၏။ ဤကိစ္စအတွက် ၎င်းသည် သားအိမ်၏အမြှေးတွင် တွယ်ကပ်၍ ခြေကုပ်ရရှိပေရာ၏။ ထိုသို့ရရှိရန် အခါခပ်သိမ်း အခွင့်သာသည် မဟုတ်ချေ။ ထိုအခါ၌ သန္ဓေဥသည် မူလကရှိခဲ့သော အစာအာဟာရကုန်ခန်း ပြတ်လပ်၍ ငတ်မွတ်နေပြီဖြစ်ရာ ကံကောင်းထောက်မ၍ သားအိမ်အတွင်း၌ ခိုလှုံခွင့်ရပါမှ ဆက်လက်အသက်ရှင်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ သားအိမ်ထဲ၌ကား အချင်းမှ တစ်ဆင့် အာဟာရဓာတ် အောက်ဆီဂျင်နှင့် ရေကိုရရှိ၏။ အချင်းသည် သားအိမ်၏ အမြှေးနှင့် ဆက်နေသော်လည်း တစ်သားတည်း၊ တစ်စပ်တည်း ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဤသို့ဖြင့် သန္ဓေသားသည် လူ့ဘဝခရီး၌ ဘေးအန္တရာယ် အများဆုံးကာလကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးနောက် ကိုးရက်ခန့်မြောက်သောနေ့၌ အမိကို မှီခိုနေရသော ကပ်ပါးသတ္တဝါဖြစ်လာလေသည်။

ထိုအခါမှစ၍ မိခင်သည် ကလေး၏ ကြီးပွားရှင်သန်မှုနှင့် အနာဂတ် ကံကြမ္မာကို မည်မျှအထိ ပြုပြင်နိုင်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ဤနေရာ၌ သန္ဓေသား၏ ဖြစ်စဉ်ကို လေ့လာသော ပညာရှင်တို့၏ မိန့်ဆိုချက်များမှာ လူတို့၏ အစဉ်အလာ ယုံကြည်ချက်များနှင့် တခြားစီဖြစ်၏။

ဤအချိန်အခါ၌ သန္ဓေသားသည် ရေမြှောထဲသို့ရောက်ရှိ၍ အချင်းမှ ချက်ကြိုးဖြင့် တွဲလဲဆွဲထားသကဲ့သို့ရှိ၏။ ချက်ကြိုးသည် အမိထံမှ အစာကို သယ်ပို့ရန်နှင့် အညစ်အကြေးစွန့်ထုတ်ရန် ပြန်သဖွယ်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ချက်ကြိုးသည် လူ့အများထင်သကဲ့သို့ မိခင်၏ကိုယ်နှင့် တစ်သားတည်း ဆက်စပ်နေသည်မဟုတ်။ စင်စစ် မိခင်နှင့်ကလေးသည် မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်အခါ၌မျှ တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်မှုမရှိချေ။ ကလေးသည် ရှေးဦးအစမှ

၅၀ * ဦးအေးမောင်

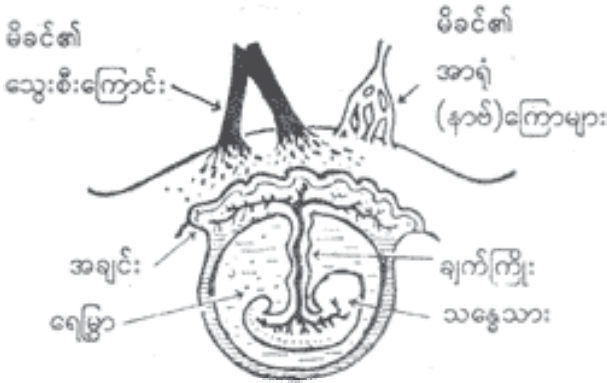
မွေးဖွားသည်အထိ ကြက်ဥထဲရှိ ကြက်သူငယ်လောင်းကဲ့သို့ မိခင်၏ ကိုယ်နှင့် ကင်းလျက် တသီးတခြား ကြီးပွားလာသော သတ္တဝါဖြစ်၏။^၁

ကလေးနှင့် မိခင်၏အကြားတွင် အမြွှေးနံရံရှိ၏။ တစ်ဖက်၌ မိခင်၏ အချို့သောသွေးကြောများသည် နံရံအမြွှေးထဲသို့ ရောက်၏။ သို့ရာတွင် မိခင်၏ သွေးသည် ဘယ်အခါမျှ ကလေးထံသို့မရောက်၊ သွေးတစ်စက်မျှလည်း ၎င်းတို့အတူရရှိကြသည်မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိခင်၏ သွေးထဲရှိ အာဟာရဓာတ်များ အထူးသဖြင့် သကြားအဆီနှင့် ပရိုတင်းဓာတ်များသည် အမြွှေးမှစိမ့်ထွက်၍ အခြားတစ်ဖက်၌ အချင်းထဲသို့ ဝင်ပြီးနောက် ချက်ကြိုးမှ တစ်ဆင့် သန္ဓေသားထံသို့ရောက်၏။

ထို့ကြောင့် မိခင်၏ သွေးသားဟူ၍ လူတို့ခေါ်စမှတ်ပြုသောကလေးသည် စင်စစ် သွေးအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အသားအရေအားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ မိခင်နှင့်ဆက်စပ်မှုမရှိချေ။ သွေးသားဆက်စပ်မှု မရှိသည်သာမဟုတ်။ နာဗ်(အာရုံ)ကြော အဆက်အသွယ်လည်းကင်း၏။ သို့ဖြစ်၍ လွန်ခဲ့သောအခန်း၌ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မိခင်နှင့်ကလေးသည် စိတ်ဓာတ်စပ်ယှက်ခြင်းမရှိ။ မိခင်၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှု၊ အာရုံခံစားမှု၊ လိုလားတောင့်တမှု၊ စိတ်ကူးကြံစည်မှုစသည် တို့သည် ကလေးအား စိုးစဉ်းမျှ အကျိုးမပြုနိုင်ချေ။ ဥပမာဆိုသော် မိခင်က ပန်းချီကားများကို နေ့စဉ်ကြည့်နေသောကြောင့် မွေးလာသောကလေးသည် ပန်းချီဆရာဖြစ်လာမည်မဟုတ်။ ရာဇဝတ်မှု ရုပ်ရှင်ကားများကို ကြည့်နေသော ကြောင့် ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲသောကလေး ပေါက်ဖွားလာမည်လည်းမဟုတ်ချေ။

၁။ ။ ထို့ကြောင့်အနောက်နိုင်ငံ တရားရုံးများသည် ကလေးမှာ ပဋိသန္ဓေတည်နေဆဲ ကာလ၌ မိခင်ခန္ဓာကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်သီးပုဂ္ဂလတည်ရှိသော သီးခြားသတ္တဝါဖြစ်၍ လူ့ရပိုင်ခွင့်များရှိသည်ဟု အသိအမှတ်ပြုကြ၏။ ဥပမာ ကလေးသည် အမိဝမ်းမှမကျွတ်လွတ်မီ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏အပြစ်ကြောင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိ၍ မွေးလာသောအခါ ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုခုခွတ်ယွင်းနေပါက ထိုလူအား တရားစွဲ၍ လျော်ကြေးတောင်းပိုင်ခွင့်ရှိ၏။

ပုံ ၁၀။ သန္ဓေသားနှင့် မိခင်ဆက်သွယ်ပုံ။ Scheinfeld, p.33

သို့ဖြစ်စေကာမူ မိခင်၏ အာရုံကြောအင်္ဂါစုနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏လုပ်ငန်းကိစ္စသည် ဆက်စပ်နေရကား မိခင်သည် စိတ်လက်ပျော်ရွှင်ပါက ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာ၍ ကလေးအား အကျိုးပြုပေလိမ့်မည်။ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်နေပါက ကလေး၏အကျိုးမဲ့ဖြစ်ပေရာ၏။ ပညာရှင်တစ်ဦး၏ လေ့လာချက်အရ ဆိုသော် ကြာရှည် သောက ဗျာပါဒများနေသော မိခင်မှ မွေးလာသောကလေးသည် ကိုယ်အလေးချိန်လျော့နည်း၍ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများသော ကလေးဖြစ်နေတတ်၏။

ယေဘုယျအားဖြင့် မိန်းမသည် ရှောရှောရှူရှူ မီးဖွားကြသော်လည်း မမွေးမီက ပျက်စီးသောကလေးဦးရေမှာ မနည်းလှချေ။ လူမျိုးကျန်းမာရေးအဆင့်အတန်းမြင့်သော အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ပင် နှစ်စဉ်ကလေးပေါင်း ၁၅၀,၀၀၀ မျှ အသေမွေး၍ အချို့မှာလည်း မွေးပြီးနောက် ရက်အနည်းငယ်သာ သက်ဆိုးရှည်ကြ၏။ ကိုယ်ဝန်ပျက်မှုများမှာ နှစ်စဉ် ၄၀၀,၀၀၀ ခန့်ရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းရ၏။ ဤအချက်များနှင့်တကွ မမွေးဖွားမီက ရောဂါဒဏ်ရာရှိကြသော ကလေးပေါင်းမြောက်များစွာရှိခြင်းကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားသော် အမိ၏ဝမ်းတွင်းရှိ ကလေးချိတ်ကလေး ခရီးလမ်း၏ ခက်တရော်ကြမ်းတမ်းခြင်းကို သံသယရှိရန်မလိုချေ။ ဆေးပညာနှင့်မိန်းမများ ကိုယ်ဝန်လွယ်ရသောအခြေအနေ

၅၂ * ဦးအေးမောင်

တိုးတက်သည်နှင့်အမျှ ကလေးအဖိတ်အစဉ် နည်းပါးလာခြင်းကို ထောက်ချင့်၍ ထိုခရီးလမ်းကို ဘေးအန္တရာယ်နည်းပါးအောင် ပြုလုပ်ဖန်တီးရန် နည်းလမ်းများ ရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။ အချို့သော သန္ဓေသားများ ပျက်ဆီးဆုံးပါးရခြင်းမှာကား ဗီဇဓာတ်ခံ ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်ဖြစ်၍ ကြိုတင်ကာကွယ်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။

ပထမဦးစွာ ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုရမည့်အချက်ကား သန္ဓေသားသည် အစာအဟာရအတွက် မိခင်ကို လုံးဝမှီခိုအားထားရခြင်းဖြစ်၏။ မိခင်ထံမှ ရရှိသော အာဟာရမလုံလောက်ပါက ၎င်းသည် အာဟာရဓာတ်ချို့တဲ့၍ အားအင်ချိနဲ့သော ကလေးဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဟော်လန်နိုင်ငံတွင် အစားအစာရှားပါးသောကြောင့် မွေးကင်းစာကလေးများသည် သိသိသာသာ ကိုယ်အလေးချိန် ယုတ်လျော့သွား၏။ ထိုအခါ အလားတူ ခန္ဓာတူရကပ် ဆိုက်ရောက်သော လီနင်ဂရက်မြို့၌လည်း နို့စို့ကလေးများမှာ ကြုံလှို၍ ဖျားနာသေပျောက်မှု အတော်များသည်ဆို၏။ လန်ဒန်မြို့၌မူ ကိုယ်ဝန် ဆောင်မိန်းမများအား ဂရုတစိုက်ကျွေးမွေးသဖြင့် မွေးလာသောကလေးများမှာ စစ်မဖြစ်မီက ကလေးများနှင့် ခြားနားခြင်းမရှိချေ။ မိခင်၏အစာအာဟာရ အရေးကြီးသည်ဆိုရာ၌ နည်းမှုများမူသည် ပဓာနမဟုတ်ဘဲ အမျိုးအစားက ပိုမိုအရေးကြီးကြောင်း သတိပြုရာ၏။ မိခင်၏အစားအစာ၌ အချို့သော ဗီတာမင်များ မပါရှိပါက။ သန္ဓေသားအား အရိုးပျော့နာနှင့် အခြားရောဂါများ ဖြစ်တတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ကလေးသည် မွေးကတည်းကပင် အသက်မပါဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ နို့စို့အရွယ်၌ သေဆုံးတတ်၏။ ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ်က ဗီတာမင်ဆေးများ ကို စားသုံးခြင်းဖြင့် ဤဘေးအန္တရာယ်များမှ ကာကွယ်နိုင်၏။ မိခင်၏အာဟာရ မှာ ပရိုတင်းဓာတ်လွန်ကဲလျက် တစ်ဖက်စောင်းနင်းဖြစ်နေလျှင်လည်း ကလေး၌ မမွေးမီကပင် တောက်ဆတ်မှု(ဝါ)ဝေဒနာခံနိုင်စွမ်းရည်မရှိမူ အမျိုးမျိုးဖြစ်တတ် လေသည်။

မိခင်သည် အာဟာရဓာတ် မချို့တဲ့စေကာမူ တစ်ခါတစ်ရံ ကလေး၏

၁။ allergy.

အကျိုးမဲ့ကို အမှတ်မထင် ပြုမိတတ်၏။ ကျန်းမာရေး အလွန်ညံ့ဖျင်းပါက သို့မဟုတ် စိတ်လွန်စွာထိခိုက်လှုပ်ရှားပါက သန္ဓေသားမှာ အသက်ဆုံးရှုံးတတ်၏။ သို့တည်းမဟုတ် နေ့မစေ့မီ မွေး၍ အားနည်းပြီး သက်ဆိုးမရှည်ဖြစ်တတ်၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ၏ အသက်သည် ကလေးအဖို့ အရေးပါသော အကြောင်းတစ်ပါးဖြစ်၏။ သန္ဓေသား ရင်ဆိုင်ရသော ဘေးအန္တရာယ်များသည် အသက်ကြီးရင့်သော မိခင်များ၌ အကြီးမားဆုံးဖြစ်၏။ အသက် ၄၀ နီးပါး သို့မဟုတ် ၄၀ ကျော်အရွယ် မိခင်များ၌ သားပျက်မှု၊ လ,မစေ့ဘဲ ကလေးမွေးဖွားမှု၊ ကလေးအသေမွေးမှု သို့မဟုတ် မွေးပြီးနောက် မကြာမီ ကလေး သေဆုံးမှုများသည် အခြားမိခင်များမှာထက် ပိုမိုများပြား၏။ ကလေးအသေမွေးမှုသည် အသက် ၃၀ အထိ မိခင်များ၌ ၅၀ လျှင် တစ်ယောက်ဖြစ်၍ အသက် ၄၄ မှ ၄၉ အထိ မိခင်များ၌ ၁၃ ဦးလျှင် တစ်ယောက်ကျဖြစ်၏။ အသက် ၄၅ နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပထမအကြိမ် ကိုယ်ဝန်ရှိသော မိခင်များမှာ အထူးစိုးရိမ်စရာ ကောင်း၏။ အသက်ငယ်သော (၁၇ နှစ်အောက်) မိခင်များ၌လည်း ကလေး အသေမွေးခြင်း၊ လ,မစေ့ဘဲ မွေးခြင်းများ ပို၍ဖြစ်တတ်၏။ အသက်အလွန် ငယ်သော မိခင်များနှင့် အသက်ကြီးသော မိခင်များ၌ ထိုသို့ဖြစ်တတ်ခြင်းသည် ပဓာနအားဖြင့် ဟော်မုန်းဓာတ် မဖူလုံမှုနှင့် ချို့တဲ့မှုကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။ အသက်ကြီးရင့်သော မိခင်မှာ ဟော်မုန်းနည်းပါးစပြု၍ အသက်ငယ်ရွယ်သော မိခင်မှာ ဟော်မုန်းလုံလုံလောက်လောက် မရသေးဘဲ ရှိတတ်၏။

သို့ဖြစ်စေကာမူ မည်သည့်မိန်းမ၌မဆို ကျန်းမာရေးနှင့် ကိုယ်ဝန်လွယ်ရသော အခြေအနေသည် အသက်အရွယ်ထက် ပို၍ အရေးကြီး၏။ အမေရိကန် နိုင်ငံ၌ နီဂရိုးမိန်းမများမှာ မည်သည့်အသက်အရွယ်၌မဆို လူဖြူမိန်းမများ ထက် ပို၍ ကလေးအသေမွေးမှုများ၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ နီဂရိုးတို့ လူနေမှုအဆင့် အတန်းနိမ့်ကျ၍ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့မှုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။

၁။ hormone

၅၄ * ဦးအေးမောင်

ပဋိသန္ဓေတည်နေသော ကလေးအဖို့ ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး
ဘေးရန်မှာ အချင်းမှလာသော ဘေးရန်ဖြစ်၏။ မိခင်ထံမှ အစာအဟာရသည်
အချင်းနံရံကိုဖြတ်၍ သန္ဓေသားထံသို့ ရောက်ရှိပေရာ ကိုယ်ဝန်ရင့်သောအချိန်၌
ဘေးဥပဒ်ဖြစ်စေမည့်အရာများ ရောက်ရှိလာတတ်၏။

ကလေးသည် ပဋိသန္ဓေတည်စက ရောဂါပိုးများကို ဗီဇဓာတ်အနေဖြင့်
အမွေဆက်ခံခြင်းမရှိ။ မည်သည့်သုက်ပိုး သို့မဟုတ် မျိုးဥမဆို ရောဂါပိုးများကို
သယ်ဆောင်လျက် အသက်ရှင်နေနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် မိခင်၏
ရောဂါပိုးများသည် အချင်းကိုဖြတ်၍ သန္ဓေသားထံသို့ရောက်ရှိနိုင်၏။ ထိုနည်းဖြင့်
မိခင်ထံမှ သန္ဓေသားရရှိနိုင်သော ရောဂါဆိုးများမှာ ဆုံဆုံနာ၊ တိုက်ဖျိုက်၊
တီဘီအဆုတ်ရောဂါ၊ တုပ်ကွေးနှင့် ဆစ်ဖလစ်ဖြစ်၏။ ဂနိုရီယာကဲ့သို့သော
ရောဂါများမှာကား မွေးခါနီး နာရီပိုင်းအတွင်း ကလေးအား ကူးစက်တတ်၏။
ထို့ပြင် မိခင်သည် တိုက်ဖျိုက်၊ ငှက်ဖျား၊ ကျောက်ကြီးရောဂါ၊ ကာလဝမ်းရောဂါ
သို့မဟုတ် နျူမိုနိုယာစွဲကပ်နေပါက အများအားဖြင့် သန္ဓေသားသည် မမွေးမီက
ပျက်စီးတတ်၏။ ကိုယ်ဝန်ရှိနေစဉ် မိခင်သည် ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ အချို့သော
နှလုံးရောဂါ သို့မဟုတ် သိုင်ရွိုက်^၁ နှင့် အခြား ဂလင်း^၂ဓာတ် ချို့တဲ့မှုများ
ခံစားရလျှင်လည်း ကလေးအား ထိခိုက်တတ်၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမများအဖို့ အထူးကြောက်စရာကောင်းသော
ရောဂါမှာ ဂျာမန်ဝက်သက်ရောဂါ^၃ ဖြစ်၏။ မိခင်သည် ကိုယ်ဝန်နုစဉ်
ထိုရောဂါခံစားရပါက ကလေးမှာ မျက်စိ၊ နား၊ နှလုံးစသော ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုခု
ချွတ်ယွင်းလျက် သို့မဟုတ် ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးလျက် မွေးလာ
တတ်၏။ ဂျာမန်ဝက်သက်သည် ပြင်းထန်ဆိုးရွားသော ရောဂါမဟုတ်
သောကြောင့် တင်ကြိုကာကွယ်သောအနေဖြင့် မိန်းကလေးများကို ရောဂါရရှိ
စေ၍ စောစောက ရောဂါပြီးအောင် လုပ်ထားရန် အချို့ဆေးပညာရှင်တို့က

၁။ thyroid. ၃။ German measles.

၂။ gland.

အကြံပေးကြ၏။ ဤနည်းဖြင့်ပင် မိခင်များသည် ကြက်ညှာ ချောင်းဆိုး စသောအချို့ရောဂါနှင့် ရောဂါပိုးများ ပြီးနေ၍ ထိုပြီးသောသတ္တိကို တစ်ခါတစ်ရံ သန္ဓေသားအား ပေးနိုင်သည်ဆို၏။

မိခင်သည် ကွီနိုင်းနှင့် အိပ်ဆေးများကို အလွန်အကျွံသုံးစွဲလျှင်လည်း ကလေးအား ထိခိုက်စေတတ်၏။ လွန်ခဲ့သောနှစ်များက ဤသို့ ကလေးများအား ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်၍ များစွာနာမည်ပျက်ခဲ့သောဆေးမှာ သာလီဒိုမိုက်^၁ ခေါ် နှလုံးငြိမ်ဆေး ဖြစ်၏။ အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ၌ ထိုဆေးကို ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမများ စားသုံးခဲ့သောကြောင့် ကိုယ်အင်္ဂါမစုံဘဲ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ဖောက်ပြန် လျက် လူစဉ်မမှီသော ကလေးအတော်များများ မွေးဖွားခဲ့ကြောင်းသိရှိရ၏။

မူးယစ်စေသောဆေးများသည်လည်း ကလေးအား ဘေးဖြစ်စေတတ်၏။ မိခင်သည် မော်ဖင်း^၂ သို့မဟုတ် ဘိန်းအလွန်စွဲနေသောသူဖြစ်ပါက ကလေးသည် မွေးစကပင် မော်ဖင်းသမား ဘိန်းစား၏အမူအရာလက္ခဏာကို ပြတတ်၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း၊ အရက်သောက်ခြင်း၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကိုကား အသေအချာ အတိအကျ မသိရချေ။ အချို့က ၎င်းတို့ကို အလွန်အကျွံမှီဝဲလျှင် ကလေးအား ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟု ယူဆကြ၏။

ယခုဖော်ပြခဲ့သော ဘေးရန်များမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်တတ် သော ဘေးရန်များဖြစ်၍ ဝီဇ္ဇာ အခြေခံသော ဘေးအန္တရာယ်များလည်း ရှိသေး၏။ ယင်းတို့အနက် ထင်ရှားသော ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုမှာ မိခင်၏သွေး နှင့် သန္ဓေသား၏ သွေးမတည့်မှုဖြစ်၏။ အထက်၌ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မိခင်နှင့် ကလေးသည် သွေးရောနှောစပ်ယှက်ခြင်းမရှိစေကာမူ ၎င်းတို့၏သွေးများမှ အချို့သော ဓာတ်ပစ္စည်းများ ကူးပြောင်းလဲလှယ်မှုများရှိတတ်၍ အကယ်၍ ထိုဓာတ်များ ပလဲနံပ မဖြစ်ခဲ့သော် ကလေး၏ သွေးဆဲလ်များ ယိုယွင်းပျက်စီး

၁။ Thalidomide ၂။ morphine

၅၆ * ဦးအေးမောင်

ပြီးလျှင် တစ်ခါတစ်ရံ အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်၏။ ဤအကြောင်းကို ရှေ့အခန်းတွင် ပြဆိုပါအံ့။

အမှန်ဆိုရသော် ရှေးဦးမူလ ပဋိသန္ဓေတည်စကပင် ဝိဇယသည် ပတ်ဝန်းကျင်နည်းတူ ကလေးများအား အကျိုးပြု၏။ သန္ဓေဥသည် မူလကပင် မျိုးည့်ခရိုမိုဆုန်းများ ပါလာပါက များသောအားဖြင့် အပြင်လောကသို့မရောက်ဘဲ ဘဝချုပ်ငြိမ်းလေ့ရှိ၏။ မိခင်၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေ အလွန်ကောင်းပါက (ဝါ) ပတ်ဝန်းကျင်သည် အလွန်ကောင်းမွန်ပါက မျိုးည့်သန္ဓေသည် ဘေးအန္တရာယ်များကို ကျော်လွန်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ပတ်ဝန်းကျင် အလွန်ညံ့ဖျင်းပါမူကား ဝိဇယတံခံ အကောင်းဆုံး သန္ဓေဥသည်ပင် သက်ဆိုးရှည်မည် မဟုတ်ချေ။ ပတ်ဝန်းကျင်ချင်းတူပါမူ ဝိဇယကောင်းသော သန္ဓေသားသည် ရှင်သန်ကြီးထွားရန် ပို၍ အလားအလာရှိ၏။

လူသတ္တဝါတိုင်းသည် မမွေးဖွားမီ အမိ၏ဝမ်းတွင်း၌ ကိုးလကြာမျှ ကိန်းအောင်းနေရစဉ် ဘဝတစ်သက်တာ၌ အရေးကြီးဆုံး စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုကို ခံရ၏။ သဘာဝတရားသည် သတ္တဝါများကို မညာမတာ တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ရွေးချယ်စိစစ်ပြီးလျှင် ချည့်နဲ့ပျော့ညံ့သူများကို ရက်ရက်စက်စက် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်၏။ စင်စစ် ထိုပမာဏရွေးကောက်ပွဲမှာ စည်းကမ်းတင်းကျပ်လှသဖြင့် များစွာသော ပညာရှင်တို့အလိုအားဖြင့် မွေးဖွားသော ကလေးများမှာ သန္ဓေဥဦးရေ၏ သေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းမျှသာဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် မိန်းမများ၌ အမှတ်မထင် ပဋိသန္ဓေရှိ၍ သူတို့ ဘာမျှမသိဘဲ သေကျေပျက်စီးကြရသော သန္ဓေဥတို့မှာ အနမတဂ္ဂ များပြားလှပေ၏။ ကိုယ်ဝန်များတွင် ထိုသို့ မိခင်လုံးဝမသိရဘဲ သားပျက်ကျမှုများမှာ သုံးချိုးတစ်ချိုးထိရှိသည်ဟု အချို့ပညာရှင်တို့က ခန့်မှန်းကြ၍ အများအားဖြင့် ကိုယ်ဝန်သုံးလေးလ၌ ဖြစ်တတ်သည်ဆို၏။

မူလအစ၌ များစွာသော မျိုးကောင်းသန္ဓေဥများမှာ ကံမကောင်းအကြောင်းမလှသဖြင့် ညံ့ဖျင်းသာ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရေတိမ်နစ်ခဲ့ကြပေရ၏။ သို့ရာတွင် အားလုံးခြံ၍ကြည့်ပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် သဘာဝတရားက သန္ဓေဥများ

ကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ်စိစစ်၍ အဖျင်းအလှေးများကို ဖယ်ရှားလိုက်သည့် အတွက် ကျေးဇူးတင်ရပေမည်။ ထိုသို့ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခြင်းမပြုပါက ဤကမ္ဘာကြီးသည် လူ့အလှေးအမွှား၊ လူ့အမိုက်သရိုက်များဖြင့် တရကြမ်းပြည့်နေပေရာ၏။ သို့စဉ်လျက် သဘာဝတရား၏ ရွေးချယ်စိစစ်မှုကို လွန်မြောက်၍ လူ့လောကထဲသို့ ရောက်လာသော လူဖျင်းလူညံ့များရှိပေသေးရာ ၎င်းတို့မှာ လူနည်းစုဖြစ်၏။ အမှန်ဆိုသော် လူသတ္တဝါတစ်ဦးသည် အမိဝမ်းမှ ပေါက်ဖွားလာပါက လူ့ဘဝကို ရင်ဆိုင်ရန် အရည်အချင်း အနည်းအများ ရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု ယေဘုယျအားဖြင့် မှတ်ယူရပေမည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ လူသတ္တဝါတို့၏ ဘဝအခြေအနေသည် ဗီဇသတ္တိ မိဘများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်လူ့လောက,က စီမံဖန်တီးသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

REFERENCES

Amram Scheinfeld, "The New You and Heredity"
Chapter-7.
Anthony Barnett, "The Human Specises"
Chapter-4.

အခန်း (၅)

ကိုယ့်သွေးကိုယ့်သား

နှလုံးသည် စိတ်၏တည်ရာဖြစ်သည်ဆိုသော ရှေးလူတို့၏ ယုံကြည်ချက်သည် သိပ္ပံနည်းကျ စိတ်ပညာပေါ်ထွန်းပြီးနောက် ဆက်လက်တည်ရှိနေသည့်နည်းတူ သွေးသည် ဗီဇမျိုးစေ့၏ တည်ရာဖြစ်သည်ဟူသော ရှေးဟောင်း အယူသည်လည်း ခရိုမိုဆုန်းများအကြောင်းကို ဗီဇပညာရှင်တို့ လေ့လာစုံစမ်း၍ သိရှိရပြီးနောက် လူတို့၌ အဖိုးစွဲလျက်ရှိသေးသည်။ ထို့ကြောင့် “ကိုယ့်သွေး ကိုယ့်သား” “သွေးချင်း သားချင်း” “သွေးကပြောသည်၊ အရေးကြီးတော့ သွေးနီးသည်” စသည်ဖြင့် ပြောစမှတ်ပြုကြ၏။ ဗီဇပညာ၏အလိုအားဖြင့်မူ လူသတ္တဝါသည် ခရိုမိုဆုန်းများ၌ အရင်းမူလရှိ၍ မိဘ၏အသွေးအသားမှ စတင်ဖြစ်ပေါ်လာသည်မဟုတ်ချေ။

အမှန်ဆိုသော် မိဘနှင့် သားသမီးသည် အသားအရောင်နှင့် အခြား ရုပ်လက္ခဏာများ ခြားနားသကဲ့သို့ သွေးအမျိုးလည်း တစ်ခါတစ်ရံ ခြားနားတတ်၏။ ထိုသို့သွေးမျိုးမတူသောအခါများ၌ နာမကျန်းဖြစ်၍ သွေးအား ဆုတ်ယုတ်နေသော ကလေးအား မိခင်၏သွေးကိုသွင်း၍ ကယ်မနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ၏ သွေးသည် သန္ဓေသား၏ သွေးနှင့် သဟဇာတမဖြစ်ပါက သန္ဓေသား၏ အသက်ကိုပင် ရန်ရှာတတ်၏။

ဤအချက်များမှာ ယခုနှစ်ဆယ်ရာစုခေတ်ရောက်မှ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင် တို့ သုတေသနပြု၍ သိရှိရသောအချက်များဖြစ်၏။ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်၌ ပညာ ရှင်တစ်ဦးသည် လူ၏သွေးမှာ A, B, AB နှင့် O ဟူ၍ အမျိုးကြီးလေးမျိုး ခွဲနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။ အချို့လူများမှာ သွေးထဲ၌ A ဓာတ်ပါရှိ၍ အချို့မှာ B ဓာတ် ပါရှိသည်။ အချို့မှာ A နှင့် B ဓာတ် နှစ်မျိုးစလုံးပါရှိ၍ အချို့မှာ ထိုဓာတ်နှစ်မျိုးစလုံးကင်းသောသူ O များ ဖြစ်သည်ဆို၏။ နောက်ကာလ၌ ဤသွေးမျိုးများသည် ပီဇက ပါလာကြောင်းထင်ရှား၍ ပီဇဆက်ခံရရှိပုံကို ၁၉၂၅ ခုနှစ်၌ ပညာရှင်တစ်ဦးက ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

ပဓာနသွေးမျိုးစုများသည် တစ်ခုသော ပဓာနပီဇ၏ အမျိုးအစား သုံးခုကွဲပြားမှုကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဆိုင်ရာ သွေးမျိုးအမည် များကိုလိုက်၍ ၎င်းတို့ကို A ပီဇ B ပီဇနှင့် O ပီဇဟူ၍ ခေါ်ရာ၏။ ၎င်းတို့ တွင် A နှင့် B ပီဇများသည် အင်အားချင်းတူ၍ နှစ်ခုစလုံးသည် O ထက် အင်အားကြီး၏။ လူသတ္တဝါသည် ဤပီဇသုံးခုအနက် နှစ်ခုကို အမိနှင့်အဖထံမှ တစ်ခုစီရရှိရကား ၎င်း၏သွေးပီဇသည် မျိုးတူပီဇကွဲများဖြစ်သော AA, BB နှင့် OO သုံးခုအနက် တစ်ခုခုဖြစ်ရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ် AB, AO နှင့် OB သုံးခုအနက် တစ်ခုခု ဖြစ်ရာ၏။ AA, BB နှင့် OO တို့သည် A, B နှင့် O သွေးမျိုးများကို အသီးသီးဖြစ်စေ၏။ O သည် အားနည်းသော ၎င်းပီဇဖြစ်သော ကြောင့် AO နှင့် OB ပီဇကွဲများမှ A နှင့် B သွေးမျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ A နှင့် B မှာမူ အင်အားချင်း တူမျှ၍ ၎င်းတို့တွဲမိသောအခါ AB သွေးမျိုး ဖြစ်လာလေသည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သွေးသည် မည်သည့်အမျိုးအစားထဲ၌ ပါဝင် သည်ဖြစ်စေ သာမန်အချိန်အခါများ၌ အကြောင်းမထူးချေ။ အရေးကြီးသည် ကား လူမမာအား သွေးသွင်း၍ ကုရန်လိုသောအခါ ဆန့်ကျင်ဘက်သွေးမျိုးကို မသွင်းမိရန်ဖြစ်၏။ သွင်းမိပါက သွေးဆဲလ်များပျက်စီးယိုယွင်း၍ အသက် အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်၏။ O သွေးမျိုးရှိသူများအား အခြားသွေးမျိုးတစ်ခုခု သွင်းမိလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ A သွေးမျိုးရှိသူအား B သွေးမျိုး သွင်းမိ

၆၀ * ဦးအေးမောင်

လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ B သွေးများရှိသူအား A သွေးမျိုး သွင်းမိလျှင်သော်လည်းကောင်း ဤသို့ အများဆုံး ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ သို့ရာတွင် O သွေးမျိုးသည် A နှင့် B ဓာတ်များကင်းသောကြောင့် အခြားသွေးမျိုးရှိသောလူနာများအား သွင်းရာ၌ ဘေးရန်အကင်းဆုံး ဖြစ်၏။ AB သွေးသည် အခြားသွေးမျိုး ရှိသူများအဖို့ အသုံးမဝင်သော်လည်း ထို AB သွေးမျိုးရှိသူသည် အခြားသွေးမျိုးအားလုံးကို လက်ခံနိုင်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ယခုနောက်ဆုံးဆေးပညာရှင်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ သိရသည်ကား လူမမာကို သွေးသွင်းရာ၌ ဘေးကင်း၍ စိတ်အချရဆုံးနည်းမှာ မျိုးတူသွေးကို သွင်းခြင်းဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လူသတ္တဝါများတွင် သွေးမျိုးစုများ၌ တွေ့ရသော ပဋိပက္ခဓာတ်များအပြင် အခြားဆန့်ကျင်ဘက် ဓာတ်ပစ္စည်းများ ရှိနေတတ်၏။ ဤနေရာ၌ Rh ဓာတ်၏ လက္ခဏာခြင်းရာမှာ ထင်ရှားသော သာဓကဖြစ်၏။

Rh ဓာတ်သည် ပေါ်ဗီဇတစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောဓာတ်ဖြစ်၏။ လူတစ်ဦးသည် ယင်းဗီဇမျိုးတစ်ခု သို့မဟုတ် နှစ်ခုကို ရရှိပါက သူ၏ သွေး၌ Rh ဓာတ်ဖြစ်ထွန်း၍ သူသည် Rh⁺ ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုရ၏။ အကယ်၍ Rh ငှပ်ဗီဇနှစ်ခုကို ရရှိသောကြောင့် သွေး၌ Rh ဓာတ်ဖြစ်ထွန်းပါက သူ့ကို Rh⁺ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟု ခေါ်ရ၏။

ဤ Rh ဓာတ်သည် ကလေး ပဋိသန္ဓေတည်ဆဲ ကာလ၌ အရေးကြီး၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍ မိခင်သည် "Rh⁻" ဖြစ်၍ ကလေးမှာ ဖခင်ထံမှ ဤသွေးဗီဇကို ရရှိသောကြောင့် "Rh⁺ ရှိ" ဖြစ်ပါက သူ၏ Rh ဓာတ်သည် အချင်းကို စိမ့်ဝင်၍ မိခင်၏သွေးထဲသို့ ရောက်ရှိတတ်၏။ ထိုအခါ မိခင်၏သွေးထဲ၌ Rh ဓာတ်ကို ခုခံတိုက်ဖျက်ရန် ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်^၁ များ ဖြစ်ထွန်းပြီးလျှင် အချို့သော ထိုဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်သည် ကလေး၏ ကိုယ်ထဲသို့ဝင်ရောက်၍ သွေးဆဲလ်များကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးလေ့ရှိ၏။

၁။ Rh-positive. ၂။ Rh-negative. ၃။ antiodies.

သို့ရာတွင် ဤသို့ မိခင်၏သွေးနှင့် ကလေး၏သွေး ပင်ပူပူဖြစ်ခြင်းကို အခါခါသိမ်း မတွေ့ရချေ။ Rh ဓာတ်နှင့် ၎င်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်များသည် တစ်ခါတစ်ရံ အားနည်း၍ တိုက်ခိုက်မှုများ မပြင်းထန်ချေ။ သန္ဓေသားကို တိုက်ခိုက်သော ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်များ၏ အင်အားနှင့်တိုက်ခိုက်သော အချိန် အခါမှာ Rh ဓာတ်နှင့်စပ်သော မိခင်၏ အတွေ့အကြုံပေါ်၌ များစွာတည်၏။ အကယ်၍ "Rh မဲ့" မိခင်၏သားဦးသည် "Rh ရှိ" ဖြစ်ပါက ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်များသည် ကလေးကို အန္တရာယ်ဖြစ်လောက်အောင် မပြင်း ထန်လှချေ။ ဒုတိယအကြိမ် ကိုယ်ဝန်ရှိသောအခါ၌မူ ထိုဓာတ်များမှာ အင်အား ကြီးလာ၍ ကလေး၏အသက်ကို ရန်ရှာတတ်၏။ ကလေးအဖက်တင်လျှင် လည်း ၎င်း၏သွေးမှာ များစွာ ပျက်စီးယိုယွင်းနေတတ်၏။

"Rh" ကလေးကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့ဖူးခြင်းထက် ပို၍ ဘေးအန္တရာယ်များသော အချက်မှာ ကိုယ်ဝန်မရှိမီက "Rh မဲ့" မိခင်အား "Rh ရှိ" သွေးသွင်းခဲ့မိ ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါများ၌ မိခင်၏ သွေးတွင်ဖြစ်ပေါ်သော Rh ဆန့်ကျင် ဘက်ဓာတ်များမှာ Rh ကလေးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ် များထက်၁၀ဆခန့်မျှရှိ၍ သွေးထဲ၌နှစ်ပေါင်းများစွာ ကိန်းအောင်းနေတတ်၏။

Rh ဘေးအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ရန် ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အကြံပေး ချက်များမှာ "Rh မဲ့" မိန်းမများအား Rh သွေးကို မသွင်းသင့်။ ခင်ပွန်းက Rh ရှိ၍ မယားက မရှိခဲ့သော် မယား၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်များရှိမရှိ စစ်ဆေး ရမည်။ ဤဓာတ်များသည် ကလေးအား ဘေးဥပါဒ်ဖြစ်လောက်အောင် အင် အားကြီးနေပါက ကလေးကို ဗိုက်ခွဲ၍ မွေးထုတ်ပြီးလျှင် မကောင်းသောသွေး အားလုံးကို စစ်ထုတ်၍ သွေးကောင်းများကို အစားထိုးရ၏။ Rh ကလေး၏ မိခင်သည် ကလေးကို နို့မတိုက်သင့်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် Rh ကလေးကို ချောမောစွာ မွေးဖွားသောအခါ၌ပင် အမိ၏နို့ရည်ထဲ၌ ၎င်းကို ရန်ရှာမည့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်များ ပါရှိတတ်၏။

လင်ယောက်ျားသည် "Rh ရှိ" ဖြစ်ပါကသူ့ကို ၎င်း၏သားချင်းနှင့် သားသမီးများကိုလည်းကောင်း စမ်းသပ်စစ်ဆေး၍ "Rh ရှိ" ဗီဇနှစ်ခုကို

၆၂ * ဦးအေးမောင်

ဆောင်သလော၊ သို့မဟုတ် တစ်ခုကို ဆောင်သလောဟူ၍ စုံစမ်းရာ၏။ နှစ်ခုကို ဆောင်ထားပါက သူ၏ ကလေးတိုင်းမှာ "Rh ရှိ" ဖြစ်၍ တစ်ခုကို ဆောင်ထား ပါက ထိုသို့ဖြစ်ရန် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း အလားအလာရှိ၏။

စင်စစ် Rh ရောဂါ၏ ဘေးအန္တရာယ်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အနောက်နိုင်ငံ များမှာလောက် မကြီးမားချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ "Rh ရှိ" လူများမှာ ဥရောပနှင့် အမေရိကန်လူမျိုးများ၌ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိ၍ မွန်ဂိုလူမျိုးတို့၌ ၉၉ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကျော်ရှိ၏။ "Rh မဲ့" မိန်းမများ တစ်ရာခိုင်နှုန်းမျှ မရှိသောနိုင်ငံ၌ Rh ရောဂါကို များစွာ ကြောက်စရာမရှိချေ။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဤရောဂါလက္ခဏာခြင်းရာနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ မိဘနှင့် သားသမီးသွေးအားဖြင့် သဟဇာတမဖြစ်ခြင်းကိုထောက်ခံ၍ သွေးနှင့်ဗီဇ သည် လူတို့ထင်သကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ တခြားစီဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ စင်စစ် ကလေး၏သွေးသည် သူ့မိဘအကြောင်းကို တိကျမှန်ကန်စွာ ဘာမျှမပြောနိုင် ချေ။ ဤနေရာ၌ ကလေး၏သွေးနှင့် လူတစ်ယောက်၏သွေးကို နှိုင်းယှဉ်လေ့ လာခြင်းဖြင့် ကလေး၏အဖေ ဟုတ်၊မဟုတ် စုံစမ်းသောနည်းကို စဉ်းစားရာ၏။

ဤနည်းများသည် ယောက်ျားတစ်ဦးတစ်ယောက်မှာ ဆိုင်ရာကလေး၏ အဖေဖြစ်ကြောင်း အသေအချာမပြနိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် သူသည် ကလေး၏ အဖေမဟုတ်ပါက ထိုသို့မဟုတ်ကြောင်းပြနိုင်၏။ ထိုသို့ပြရာ၌ သူ့တွင် ကလေး၏အဖေ၌ ရှိရမည့်သွေးမျိုးမရှိခြင်းကို အထောက်အထားပြ၏။ ဥပမာ- ကလေး၏သွေးမျိုးသည် A ဖြစ်၍ မိခင်၏ သွေးမျိုးမှာ O ဖြစ်ငြားအံ့။ ကလေး၏ A ဗီဇသည် ဖခင်ထံမှရရှိသော ဗီဇဖြစ်ရပေမည်။ သို့ရာတွင် အစွပ်စွဲခံရသော ယောက်ျား၏သွေးမျိုးသည် O ဖြစ်နေပါက သူသည် ကလေးအဖေ မဖြစ်နိုင်ချေ။ အကယ်၍ ကလေး၏သွေးသည် O ဖြစ်၍ ယောက်ျား၏သွေးသည် AB ဖြစ်ငြားအံ့။ သို့တည်းမဟုတ် ကလေးက AB ဖြစ်၍ ယောက်ျားက O ဖြစ်ငြားအံ့။ ထိုယောက်ျားသည် ကလေး၏အဖေ မဖြစ်နိုင်ချေ။ အကယ်၍ ကလေးက B ဖြစ်၍ ယောက်ျား၌သော်လည်းကောင်း၊

မိန်းမ၌သော်လည်းကောင်း B သို့မဟုတ် AB သွေးမျိုး မရှိငြားအံ့။ ကလေးသည် ယောက်ျား၏သား မဖြစ်နိုင်ချေ။

ဤလိုသွေးမျိုး လေးမျိုးနှင့် စစ်ဆေးခြင်းကို Rh သွေးမျိုး စစ်ဆေးခြင်းနှင့် ဖြည့်စွက်ပါက အပြစ်မဲ့သူအား ကလေးအဖေ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပြခြင်းမှာ ၅၅ ရာခိုင်နှုန်း သေချာသည်ဆို၏။ ဥပမာ- ကလေးသည် “Rh ရှိ” ဖြစ်၍ မိခင်သည် “Rh မဲ့” ဖြစ်ပါက “Rh မဲ့” ယောက်ျားသည် ကလေး၏အဖေ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ယောက်ျား၏သွေးသည် “Rh ရှိ” ဖြစ်သည်ဆိုစေ၊ Rh သွေးမှာ သုံးမျိုးသုံးစားရှိသဖြင့် ဆက်လက်စစ်ဆေးရန် လိုပေလိမ့်မည်။

ဤစမ်းသပ် စစ်ဆေးသောနည်းများဖြင့် အစွပ်အစွဲခံရသောယောက်ျားသည် ကလေး၏အဖေ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပြရာ၌ ၅၅ ရာခိုင်နှုန်း သေချာသည်ဆိုခြင်းမှာ အနောက်နိုင်ငံသားများအဖို့ မှန်၍ အခြားလူမျိုးများအဖို့ ထိုမျှမှန်မည်မဟုတ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ A သွေးမျိုးရှိသူများမှာ ၄၂ ရာခိုင်နှုန်း၊ O သွေးရှိသူများမှာ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ B မှာ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၊ AB မှာ ၈ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် Rh မှာ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိ၍ အခြားလူမျိုးများ၌မူ သွေးမျိုးစုများသည် ထိုအချိုးအစားအတိုင်း မရှိချေ။ ထိုလူမျိုးများအဖို့ အထက်ပါစမ်းသပ်စစ်ဆေးနည်းများ၏ သေချာမှန်ကန်မှုသည် ယုတ်လျော့သွားပေရာ၏။

ကလေး၏အဖေ၌ ရှိရမည်ဖြစ်သော သွေးမျိုးကို အစွပ်စွဲခံရသော ယောက်ျား၌ တွေ့ရသည်ဆိုစေ၊ ထိုသွေးမျိုးရှိသော ယောက်ျားပေါင်းများစွာရှိရကား အခြားမသင်္ကာဖွယ်ရာများကို အထောက်အထားပြရန်လို၏။ ဤအထောက်အထားများမှာ ကလေး၏အချို့သော ဗီဇရုပ်လက္ခဏာများဖြစ်၏။ ယင်းတို့ကို တရားရုံးများက များစွာအသိအမှတ်မပြုခြင်းမှာ သွေးမျိုးစုများကဲ့သို့ စစ်ဆေးရန်မလွယ်ကူခြင်း၊ ဗီဇဆက်ခံရာ၌ သေချာပြတ်သားမှုမရှိခြင်းနှင့် ကလေး၏ မပေါ်လွင် မထင်ရှားခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

တစ်နေရာ၊ နှစ်နေရာ၌ ကလေးနှင့် အစွပ်စွဲခံရသော ယောက်ျား၏ ရုပ်လက္ခဏာ တူနေခြင်းသည် အကြောင်းမဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်နိုင်သော်လည်း

၆၄ * ဦးအေးမောင်

နေရာများများ၌ တူနေခြင်းမှာ အကြောင်းအဓိပ္ပာယ်ရှိပေလိမ့်မည်။ တူညီသော လက္ခဏာအင်္ဂါများသည် မိခင်၌ မရှိသည့်အပြင် ပေါ်ဗီဇ၌ အရင်းခံသော ရုပ်လက္ခဏာများဖြစ်ပါက သာ၍မသက်သာဖွယ်ရာဖြစ်၏။ ဥပမာ ကလေး၏မျက်လုံးများသည် မဲမှောင်၍ ဆံပင်မှာ မဲနက်ပြီး လိမ်ကောက်နေငြားအံ့။ ဤအင်္ဂါများသည် ပေါ်ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ရကား ၎င်းတို့ကို မိခင်၌သော်လည်းကောင်း၊ အခြားနီးစပ်သောယောက်ျားများ၌သော်လည်းကောင်း မတွေ့ရဘဲ တရားခံ ယောက်ျား၌သာလျှင်တွေ့ရပါက ဤတူညီမှုသည် ၎င်းကိုစွပ်စွဲရန် ခိုင်လုံသော အထောက်အထားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကလေး၏ လက္ခဏာအင်္ဂါများသည် ပေါ်ဗီဇကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ၎င်းဗီဇ၌ အရင်းခံပါက မည်သည့်ယောက်ျားမဆို ထိုဗီဇများနှင့် ကင်းကြောင်း ပြရန်ခဲယဉ်း၏။ စင်စစ် မိဘနှင့် သားသမီးမတူခြင်းမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ထိုဗီဇများကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ယခုအခါ ဖအေမပေါ်ဘဲ မွေးသော ကလေး၏ အဖေကို ဖော်ထုတ်သောနည်းများမှာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ယုံကြည်စိတ်ချရခြင်းမရှိသေးချေ။ သို့ရာတွင် ကျည်ဆံတစ်ထောင့်သည် မည်ကဲ့သို့သော သေနတ်မှပြစ်လိုက်သော ကျည်ဆံဖြစ်သည်။ လက်နှိပ်စက် ရိုက်ထားသော စာတစ်စောင်သည် မည်ကဲ့သို့သော လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်ထားသည် စသည်ဖြင့် အတိအကျပြောနိုင်သော ယခုခေတ်၌ ဗီဇပညာတိုးတက်သော နောင်တစ်နေ့တွင် ယခုထက် သေချာခိုင်မာသောနည်းများ ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပေသည်။

REFERENCE

Amram Scheifeld, "The New You and Heredity,"
Chaters-28,29.

အခန်း (၆)

အသက်ရှည်ခြင်း

လူတိုင်းလူတိုင်း သေနေစေ့၍ သေရသည်ဆိုသော စကားသည် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ ဖူးစာဆုံ၍ ညားကြသည်ဆိုသော စကားကဲ့သို့ ယုတ္တိ အထောက်အထားပြု၍ မရအပ်သောစကားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူသတ္တဝါ၏ အသက် အပိုင်းအခြားနှင့် ဗီဇသတ္တိ ဆက်စပ်နေခြင်းကို ဆိုလိုပါက လုံးဝမှားသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ လူတို့၏ အသက်ရှည်ခြင်း၊ တိုခြင်းသည် အခြားလက္ခဏာ ခြင်းရာများနည်းတူ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်၌ တည်၏။ ဤအချက်သည် လူ့လောက၏ သဘာဝခြင်းရာများကို လေ့လာသုံးသပ်သောသူအဖို့ ယုံမှားရာ မရှိချေ။ ကျွန်ုပ်တို့စဉ်းစားရန်ရှိသည်ကား မည်သည်ကပိုမိုအရေးကြီးသနည်း ဟူသော ပြဿနာဖြစ်၏။

သတ္တဝါတို့၏သက်တမ်းကို စီမံပြုပြင်သော ဗီဇ၏သတ္တိသည် သစ်ပင်နှင့် တိရစ္ဆာန်များ၌ ထင်ရှား၏။ ကမ္ဘာပေါ်၌ အသက်အရှည်ဆုံးအရာများမှာ သစ်ပင်များဖြစ်၏။ အမေရိကန်ပြည်ရှိ အချို့သော သစ်ပင်ကြီးများသည် အသက်ထောင်ကျော်ရှိ၍ မက္ကဆီကိုပြည်ရှိ ကမ္ဘာ့အသက်အရှည်ဆုံး သစ်ပင်ကြီးမှာ နှစ်ပေါင်း ၇၀၀၀ နီးပါးရှိပြီဖြစ်သည်ဆို၏။ ထိုသစ်ပင်ကြီးများ အသက်ရှည်ခြင်း၌ မြေဆီလွှာ၊ ရာသီဥတု စသော ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရားများသည် အရေးပါသည်မှန်သော်လည်း တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင်၊ တစ်မြေထဲ

တစ်ရေထဲနီးကပ်နေပါလျက် ထူးထူးခြားခြား အသက်ကွာခြားနေခြင်းမှာ ဗီဇမျိုးစေ့ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ရပေမည်။

တိရစ္ဆာန်များမှာလည်း မျိုးရိုးဗီဇကိုလိုက်၍ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး သက်တမ်း မတူကြချေ။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ အလွန်ကောင်းပါက ဆင်သည် အသက် ၇၀ ခန့်အထိနေရ၏။ မြင်းမှာ ၃၅ နှစ်၊ ခွေးနှင့်ကြောင်မှာ အနှစ် ၂၀ ခန့်၊ ကြက်တူရွေးမှာ ၄၅ နှစ်ခန့်နှင့် နွားများမှာ အနှစ် ၃၀ ခန့် သက်တမ်းများရှိကြ၏။ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်နှင့် ငှက်များသည် တောတိရစ္ဆာန်နှင့် ငှက်များထက် ပို၍အသက်ရှည်ကြ၏။ ငါးများတွင် အချို့သော ရေချိုငါးမျိုး သည် အသက် ၁၀၀ နီးပါးနေရ၍ ပင်လယ်ငါးများ၏ သက်တမ်းကိုကား မသိရချေ။ လိပ်များမှာ အသက်ရှည်ဆုံး သတ္တဝါများဖြစ်၍ အချို့မှာ နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ အထိ အသက်ရှည်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများရှိ၏။

ရှေးအခါက အချို့တိုင်းပြည်များ၌ အသက် ၁၃၀ သို့မဟုတ် ၁၅၀ ပတ်ဝန်းကျင်အထိ အသက်ရှည်သောလူ တစ်ဦးစီ၊ နှစ်ဦးစီရှိခဲ့သည်ဟု အဆို ရှိ၏။ ယခုကာလ သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် ဤစကားကို မယုံကြည်ကြချေ။ ထိုသို့အံ့ဖွယ်လိလိ အသက်ရှည်သည်ဆိုသောသူများမှာ အများအားဖြင့် လူအရောက်အပေါက်နည်းသောဒေသများမှ မထင်ရှားသောသူများဖြစ်၍ သူတို့၏ စကားမှန်ကန်ကြောင်း ယုတ္တိအထောက်အထား အခိုင်အမာမရှိချေ။ အသက်ရာကျော် လူအိုများသည် မိမိတို့အသက်ကို ချဲ့ထွင်၍ ပြောတတ်ကြပေ ရာ မွေးနှစ်အမှတ်အသားမရှိသော ရှေးအခါက သူတို့အသက်ကို တိကျမှန် ကန်စွာ သိရန်ခဲယဉ်း၏။ သက်သေအမှတ်အသား အခိုင်အမာရှိသော ယခု ခေတ်၌မူ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် လူတစ်သိန်းအနက် သုံးလေးယောက်မျှသာ အသက်တစ်ရာအတွင်း၌ရှိ၍ ထိုထက်ကျော်လွန်ပြီး အသက်ရှည်သူများမှာ အလွန်နည်းပါး၏။ ယနေ့အထိအခိုင်အမာ အသေအချာ သိရှိရသော အသက် အရှည်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးမှာ အသက် ၁၁၁ နှစ် ၁၃၈ ရက်၊ ၁၁၁ နှစ် ၃၂၉ ရက်နှင့် ၁၁၃ နှစ် ၁၂၄ ရက်၌ အသီးသီး သေဆုံးခဲ့ကြသော အမေရိကန် အိုင်ရာလန်အမျိုးသမီး နှစ်ဦးနှင့် ကနေဒါအမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ လူသည် အများဆုံး ၁၁၄ နှစ်အထိ အသက်ရှည်နိုင်သည် ဆိုကြပါစို့။ ယနေ့အချို့သော အနောက်နိုင်ငံများ၌ လူတို့သည် များသောအားဖြင့် အလွန်အသက်ရှည်လျက်ရှိကြပေရာ၊ ထိုသူတို့၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်းမှာ၆၈ နှစ်ရှိ၍ လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ အမြင့်ဆုံးဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ အထက်၌ပြဆိုခဲ့သော အသက်စံချိန် ၁၁၄ခုနှစ်နှင့် ကွာခြားသော်လည်း ပျမ်းမျှသက်တမ်းဖြစ်၍ ၎င်းထက်များစွာကျော်လွန်၍ အသက်ရှည်သောသူများနှင့် ၎င်းအောက်များစွာနိမ့်ကျသော သက်တမ်း၌ သေဆုံးကြရသောသူများရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။ ဤသို့ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အသက်တိုခြင်းသည် ယေဘုယျအားဖြင့် အမျိုးအစဉ်အဆက် ဖြစ်တတ်သောကြောင့် လူတို့၏ အသက်အပိုင်းအခြားသည်တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ပီဇသတ္တိ၌ အရင်းမူလရှိကြောင်းထင်ရှား၏။

မုန်လှ၏။ လူတို့၏ ဇီဝိတရုပ်သည် တစ်နည်းအားဖြင့် မော်တော်ကားကုမ္ပဏီများမှ ထုတ်လုပ်ရောင်းချသော မော်တော်ကားနှင့်တူ၏။ ကားကုမ္ပဏီသည် မိမိ၏ကားကို နှစ်ပေါင်း မည်မျှခံမည်ဟု ခြွင်းချက်နှင့် အာမခံသည့်နည်းတူ သဘာဝတရား (ဝါ) ပီဇနိယာမသည် လူတို့၏ အသက်ကို ကနဦးကပင် ခြွင်းချက်နှင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် ခြွင်းချက်ဆိုသော စကားသည် အလွန်အရေးကြီး၏။ ကားပိုင်ရှင်သည် ကားကို လမ်းဆိုးလမ်းကြမ်းတွင် ပစ္စလကွတ်သုံးစွဲပါက ကုမ္ပဏီ၏ အာမခံချက်သည် အချည်းအနှီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ လမ်းကောင်းတွင် ဂရုတစိုက်သုံးစွဲပါမူကား အာမခံသော နှစ်ကာလကို အနည်းငယ်လွန်၍ပင် အသုံးခံပေရာ၏။ ထို့နည်းအတူ ပီဇ၏ စွမ်းအင်သတ္တိ ရှိသည်နှင့်အမျှ အသက်တည်မြဲမှု သို့မဟုတ် ထိုထက်လွန်၍ အသက်ရှည်မှုအတွက် သတိဝီရိယ အသိအလိမ္မာစသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများသည် အရေးကြီးလှပေ၏။

လူတို့၏ သက်တမ်းမြင့်တက်လာမှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးပြုချက်သည် ဆေးပညာတိုးတက်၍ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်သော အနောက်နိုင်ငံများ၌ အလွန်ထင်ရှား၏။ ၁၉၀၁ ခုနှစ်၌ ယောက်ျားများ၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်းသည် ၄၈ နှစ်၊ မိန်းမများ၏ သက်တမ်းသည် ၅၁နှစ်ဖြစ်ခဲ့ရာ၊ ၁၉၅၀

၆၈ * ဦးအေးမောင်

ခုနှစ်၌ ၆၅. ၅ နှစ်နှင့် ၇၁ နှစ်အသီးသီးဖြစ်လာ၏။ အခါမလည်မီ ပျက်စီးသော နို့စို့ ကလေးဦးရေမှာ မူလက ရှစ်ချိုးတစ်ချိုးဖြစ်ခဲ့ရာမှ ၁၉၅၀ ခုနှစ်၌ ကလေး သုံးဆယ်လျှင် တစ်ယောက်အထိကျဆင်းခဲ့၏။ တီဘီအဆုတ်ရောဂါကြောင့် သေဆုံးမှုများမှာ ၁၉၀၀ ခုနှစ်က သေနှုန်း၏ ခြောက်ပုံတစ်ပုံသာဖြစ်လာ၏။ ရှေးအခါက ကလေးနှင့် လူကြီးများကို အမြောက်အမြား သေကျေပျက်စီးစေခဲ့သော ပုလိပ်နှင့် ကျောက်ရောဂါ စသော ကပ်ရောဂါများကို မတွေ့ရတော့ချေ။ ပင်နီစီလင်စရက်တိုမိုင်စင် စသောဆေးများကြောင့် များစွာသော လူတို့သည် ရောဂါကူးစက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အသက်အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ကြ၏။ အင်စူလင်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ဆီးချိုဝေဒနာရှင်များသည် ရှေးကထက်ပို၍ အသက်ရှည်ခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆေးပညာ၏ တိုးတက်မှုကြောင့် လူတို့သည် ကျန်းမာရေးအဆင့်အတန်းမြင့်၍ မိမိတို့ဘိုးဘွားများထက် ပိုမိုအသက်ရှည်ရန် အလားအလာရှိလေသည်။

ဆေးပညာတိုးတက်မှုသည် လူအားလုံးအပေါ်၌ ညီတူညီမျှ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည်ကား မဟုတ်ချေ။ ကလေးသူငယ်နှင့် လူရွယ်လူလတ်များသည် အများဆုံး အကျိုးခံစားရ၍ သက်ကြီးရွယ်အိုများအဖို့မူ အကျိုးခံစားရမှုနည်းပါး၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆေးပညာသည် နှလုံးရောဂါ၊ ကင်ဆာစသော အများအားဖြင့် လူကြီးများ၌ဖြစ်တတ်သည့်ရောဂါများကို ထိထိရောက်ရောက် မတိုက်ဖျက်နိုင်သေးချေ။ မတိုးတက်မဖွံ့ဖြိုးသေးသော အာရှ၊ အာဖရိကနိုင်ငံများ၌မူ လူတို့၏နေမှုထိုင်မှု အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသောကြောင့် ဆေးပညာတိုးတက်မှုရှိသည်နှင့်အမျှ ပျမ်းမျှသက်တမ်း မြင့်တက်ခြင်းမရှိသေးချေ။

သို့ဖြစ်စေကာမူ အာရှ၊ အာဖရိကနိုင်ငံများသည် ရှေးကနှင့်မတူဘဲ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများဖြစ်၍ နိုင်ငံအစိုးရတို့၏ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့် နောင်တစ်နေ့နေ့တွင် သက်တမ်းမြင့်မားလာမည် အမှန်ဖြစ်၏။ ယခုပင် သက်တမ်းအားဖြင့် အနောက်တိုင်းသားတို့ကို မမှီသော်လည်း ရှေးလူတို့ထက် သာလိမ့်မည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ အနောက်နိုင်ငံများ၌လည်း ဆေးပညာ

၇၀ * ဦးအေးမောင်

သည် နောင်တစ်နေ့တွင် နှလုံးရောဂါစသော လူကြီးရောဂါများကို အောင်မြင်၍ လူတို့သက်တမ်းမှာ ယခုထက် မြင့်တက်ဦးမည်ဟု မျှော်လင့်ရပေသည်။

သက်တမ်းမြင့်လာသည်ဆိုရာ၌ ယေဘုယျအားဖြင့် ရှေးအခါကထက်ပို၍ အသက်ရှည်ရန် အလားအလာရှိမှုကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၍ မမွေးမိကပင် ဝီဇာက ပြဋ္ဌာန်းပြီးဖြစ်သောသက်တမ်းမြင့်လာသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ကြောင်း သတိပြုရ၏။ ဆေးပညာ၏ တိုးတက်မှုနှင့် လူတို့အနေအထိုင်၊ အစားအသောက် အဆင့်အတန်းမြင့်မှုကြောင့် ဘဝခရီးလမ်း၌ အသက်အန္တရာယ်များ နည်းပါးလာသည်မှန်သော်လည်း ဤပတ်ဝန်းကျင်တရားများသည် မူလက ချမှတ်ထားသော ဘဝခရီးလမ်းကို ပို၍ရှည်အောင် ပြုလုပ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဤသည်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ဝီဇာကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းမရှိ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ရရှိအပ်သော ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါကို မိဘထံမှ ဝီဇာပစ္စိအနေဖြင့် သားသမီးက မရရှိအပ်ဟု အထက်ကပြဆိုခဲ့သော ဝီဇာနိယာမနှင့်အညီဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပြုပြင်မှုကြောင့် လူများအသက်ရှည်လာသည်ဆိုစေ၊ ဝီဇာ၏ အရေးပါခြင်းကို ငြင်းဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ လူတို့၏ အသက်ရှည်မှု၊ အသက်တို့သည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ဝီဇာပေါ်၌ တည်မြဲတည်ပေလိမ့်မည်။

သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ရာ၌ ထင်ရှားသော ဝီဇာများသည်ကား “လူသတ်” ဝီဇာများဖြစ်၏။ ထိုဝီဇာများသည် သတ္တဝါတို့ကို မမွေးမီ လမ်းခုလတ်ကပင် သတ်ဖြတ်လေ့ရှိပေရာ၊ ဤအကြောင်းကို အခန်း

ပုံ ၁၁။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ နှစ်ပေါင်း ၅၀ အတွင်း လူတို့၏ပျမ်းမျှသက်တမ်း မြင့်မားလာပုံ။ တစ်ဘက်၌ပြထားသော အစက်မျဉ်းကြောင်းသည် ၁၉၀၀ ခုနှစ်က အခြေအနေကိုပြ၏။ ဤသို့သက်တမ်းမြင့်လာခြင်းသည် ဝီဇာကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်သည် ကလေးသူငယ်နှင့်လူလတ်ပိုင်းကိုသာလျှင် များစွာ အကျိုးပြု၍ သက်ကြီးရွယ်အိုများမှာ ထူးထူးခြားခြား အကျိုးမခံစားကြရသေးချေ။ ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲမှုကြောင့် မိန်းမများက ယောက်ျားများထက် ပိုမိုအကျိုးခံစားရခြင်း (ယောက်ျားက သက်တမ်း ၁၇. ၅ နှစ်၊ မိန်းမက အနှစ် ၂၀ မြင့်လာခြင်း)ကိုလည်း သတိပြုရ၏။

Scheinfield, p.283

(၄)၌ ရေးသားခဲ့ပေပြီ။ လူသတ်ပီဇန့်သည် ၎င်း၏ လုပ်ငန်းကိစ္စကို တစ်သီးပုဂ္ဂလ မဆောင်ရွက်နိုင်ချေ။ အကယ်၍ ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဆိုပါက ၎င်းကို သယ်ဆောင်သော သတ္တဝါသည် ကနဦးက အမျိုး ဆိတ်သုဉ်းခဲ့ပေရာ၏။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့သည် နှစ်ခု (အဖထံမှတစ်ခုနှင့် အမိထံမှတစ်ခု) ပူးပေါင်း၍ သတ္တဝါကို မမွေးမီ ဖြစ်စေ၊ မွေးပြီးနောက် ရက်များမကြာမီဖြစ်စေ အသက်ရန် ရှာတတ်၏။ ဤလူသတ်ပီဇန့်များတွင် ယနေ့အထိပညာရှင်တို့ အတိအကျသိရှိရသော ပီဇ ငါးမျိုးရှိ၍ မသိရသေးသော အခြားပီဇမျိုးများလည်းရှိပေလိမ့်မည်။ စင်စစ် အချို့သော သားလျှော့မှုများနှင့် အချို့သောမိန်းမများကလေးမရှိဘဲ ကိုယ်ဝန်ရှိသလိုလို လက္ခဏာများဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် လူသတ်ပီဇများ၏ လက်ချက်ဖြစ်တန်ရာ၏။

အချို့သော ပီဇများမှာမူ နာမ်အကြောရောဂါ၊ ကျူးမားရောဂါ^၁၊ သွေးမတိတ်ရောဂါ^၂နှင့် အခြားသွေးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါစသည်တို့ ဖြစ်ပေါ်စေရန် အကျိုးပြု၍ အသက်တိုခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမူလ ဖြစ်၏။ အချို့ပီဇများမှာ ကိုယ်ခန္ဓာအိုမင်းရင့်ရော်မှုကိုဖန်တီး၍ ၎င်းတို့၏ လက္ခဏာများမှာ အရေးကြီးသော ကိုယ်အင်္ဂါများ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးခြင်း၊ အသားမျှင်^၃များ ရင့်ရော်ခြင်း၊ ဂလင်း^၄များ အလုပ်လုပ်ရာ၌ နှေးကွေးလာခြင်း၊ သွေးကြောများ မာကျောတင်းကျပ်လာခြင်း၊ သွေးနှင့်ဦးနှောက်ဆဲလ်များ ပျက်စီးယိုယွင်းလာခြင်း၊ ဝိတာမင်ဓာတ်များ ခေါင်းပါးလာခြင်း စသည်တို့၌ ထင်ရှား၏။ စင်စစ် ဆေးပညာသည် လူသတ္တဝါ၏ ပထမအရွယ်နှင့် ဒုတိယအရွယ်အတွက်သာ ပတ်ဝန်းကျင်လက်နက်ကောင်းဖြစ်၍ နောက်ဆုံးအရွယ်အတွက် ထိထိရောက်ရောက် အထောက်အကူ မပြုနိုင်သေးရကား အသက် ၆၀-၇၀ တွင်းသို့ ရောက်သောသူများသည် အသက်ရှည်မှုအတွက် မျိုးရိုးပီဇကို ပိုမိုအားထားကြရပေလိမ့်မည်။

အသက်ရှည်မှု၊ အသက်တိုမှုကို အကျိုးပြုသော ပီဇအမျိုးမျိုးရှိသည်

၁။ tumor. ၂။ hemophilia. ၃။ tissue. ၄။ gland.

၇၂ * ဦးအေးမောင်

အနက်ထင်ရှား၍ အရေးပါသော ဝိဇယာ လိင်ဝိဇယာဖြစ်၏။ ယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမဖြစ်ရခြင်းသည် ဝိဇယ အရင်းမူလရှိကြောင်း နောက်အခန်းတစ်ခု၌ အကျယ်ပြဆိုပါအံ့။ ရှေးအခါမှစ၍ ယနေ့အထိ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ မိန်းမများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် ယောက်ျားများထက်ပို၍ အသက်ရှည်၏။ အသက်န္တရားကို မိန်းမက ယောက်ျားထက် ပို၍ ခုခံတွန်းလှန်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိရှိခြင်းသည် ပဋိသန္ဓေတည်သည်မှစ၍ ဘဝခရီးတစ်လျှောက်လုံး၌ ထင်ရှား၏။

အမိဝမ်းတွင်း၌ ရှိစဉ်ကပင် အထီးသန္ဓေသားများသည် အမသန္ဓေသား များထက် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းပို၍ သေကျေပျက်စီးကျ၏။ နို့စို့အရွယ်၌လည်း ယောက်ျားကလေးများသည် မိန်းကလေးများထက် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ပို၍ အဖိတ်အစဉ်များ၏။ ကလေးအရွယ်နှင့်မြီးကောင်ပေါက်အရွယ်၌မူ ယောက်ျား ကလေးများသည် အနည်းငယ်ခံနိုင်ရည်ရှိလာပြီးလျှင် မိန်းကလေးများထက် ၁၂ ရာခိုင်နှုန်းသာ ပို၍ အသေအပျောက်များ၏။ ထိုမှနောက်၌ကား သေနှုန်း မြင့်တက်လာ၍ နို့စို့အရွယ်ကဲ့သို့ပင် မိန်းမများထက် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်း ပို၍ သေဆုံးကြ၏။ ဒုတိယအရွယ်၌ မိန်းမများသည် ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းပို၍ အသက် တည်မြဲကြ၏။ အသက် ၇၀ တွင်း၌ ယောက်ျား ၁၀၀လျှင် မိန်းမ ၁၂၀ ရှိ၍ အသက် ၉၀ အထက်၌မူ ယောက်ျားထက် မိန်းမက ဦးရေနှစ်ဆပို၍များ၏။

ဤသို့ မိန်းမကယောက်ျားထက်ပို၍ အသက်ရှည်ခြင်းသည် ပတ်ဝန်း ကျင်အကြောင်းတစ်ခုတည်းကြောင့်မဟုတ်ချေ။ ယောက်ျားများသည် အိမ် ထောင်ကို ဦးစီးရသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၊ မတော်တဆထိခိုက်မှုနှင့် ကြုံ တွေ့ရတတ်ခြင်း၊ စစ်တိုက်ရခြင်းစသော ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများကြောင့် အသက်အန္တရာယ်နှင့်ပို၍နီးသည်ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ကွာခြား မှုမရှိသော ပဋိသန္ဓေကာလနှင့် ကလေးသူငယ်အရွယ်၌ပင် ယောက်ျားတို့က အသေအပျောက်ပို၍များခြင်းနှင့် ရောဂါတစ်ခုကိုအတူခံစားရသောအခါ၌ပင် ယောက်ျားကသေရန်ပို၍လမ်းများခြင်းကိုထည့်သွင်းစဉ်းစားပါက မိန်းမများက ပို၍အသက်ရှည်ခြင်း၌ ဝိသေတ္တိသည် အရေးပါကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။

ပတ်ဝန်းကျင်က လူတို့၏ကျန်းမာမှုကို အကျိုးပြုရာ၌ မိန်းမက ယောက်ျားထက် ပိုမိုအကျိုးခံစားရခြင်းကိုလည်း သတိပြုရာ၏။ အနောက်နိုင်ငံ များ၌ ပတ်ဝန်းကျင်တိုးတက်ကောင်းမွန်မှုကြောင့် ၁၉၀၀ခုနှစ်နှင့် ၁၉၄၉ခုနှစ် များအကြားတွင် လူတို့၏ပျမ်းမျှသက်တမ်း မြင့်တက်လာရာ ယောက်ျားများက ၁၇ နှစ်မြင့်၍ မိန်းမများက အနှစ် ၂၀ မြင့်လာခဲ့၏။ ဆေးပညာ တိုးတက်လာ သောကြောင့် မိန်းမများအထူးသိသိသာသာ ခံစားရသောအကျိုးမှာ မီးဖွားရာ၌ အသက်အန္တရာယ်များစွာ နည်းပါးသွားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ ပတ်ဝန်းကျင် ဘေးအန္တရာယ်များနည်းပါးလာသည်နှင့်အမျှ မိန်းမကဗီဇအားဖြင့် ယောက်ျား ထက် ဇီဝအသက်အားကောင်းခြင်းသည် ပိုမိုထင်ရှားလာပေလိမ့်မည်။

ယောက်ျားနှင့် မိန်းမသည် ဗီဇမတူသောကြောင့် သက်တမ်း ကွဲပြား ခြားနားကြသည်မှန်ပါက လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးမတူဘဲ အချို့က အသက်ရှည်၍ အချို့က အသက်တိုသည်၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ဗီဇ၌ အရင်းခံသည်ဟု ယူဆရန်ရှိ၏။ ထိုသို့ယူဆရန် အခြားခိုင်မာသော အထောက်အထားတစ်ခုမှာ အမြွှာများကို ပညာရှင်တို့လေ့လာရန် သိရှိရသောအချက်ဖြစ်၏။

အမြွှာနှစ်မျိုးရှိ၏။ တစ်မျိုးမှာ သန္ဓေတည်စက တခြားစီတည်၍ အချင်းတစ်ခုစီ၊ ရေမြွှာတစ်အိမ်စီပါလာကြ၏။ ၎င်းတို့မှာ အများအားဖြင့် လိင်တခြားစီဖြစ်၍ တူညီမှုမှာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသားချင်းတို့၏ တူညီမှုမျှသာ ဖြစ်ရကား သားချင်းအမြွှာ^၁ဟု ခေါ်ဆိုရာ၏။ အခြားအမြွှာတစ်မျိုးသည်ကား သန္ဓေဥတစ်ခုတည်းမှ အလိုအလျောက် နှစ်ခြမ်းကွဲပြီး ဖြစ်ထွန်းလာသော အမြွှာဖြစ်၏။ ချက်ကြီးနှင့် ရေမြွှာအိမ် တစ်ခုစီပါသော်လည်း အချင်းမှာ တစ်ခုတည်းဖြစ်၍ ဗီဇမျိုးစေ့လည်းထပ်တူဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမြွှာများ သည် ရုပ်လက္ခဏာ၊ စိတ်ဓာတ်စရိုက်မှစ၍ အားလုံး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခွဲတ်စွပ် တူကြ၏။ ဤခွဲတ်စွပ်တူ (၀၁) ဗီဇတူအမြွှာများ^၂သည် လူ့လောက၌ ကြုံရလှခဲ့

၁။ fraternal twins. ၂။ identical twins.

သော်လည်း ဝီထုပ်တူဖြစ်နေမှုသည် ဝီဇ၏ စွမ်းအင်သတ္တိကို လေ့လာသော သုတေသီပညာရှင်တို့အား များစွာအထောက်အကူပြုခဲ့ပေသည်။

အမေရိကန်ပညာရှင်နှစ်ဦးသည် နယူးယောက်ပြည်နယ်၌ အသက် ၆၀ နှင့် အထက်ရှိ အမြွှာပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်၏ ရာဇဝင်ကို လေ့လာခဲ့ရာ ဝီဇတူအမြွှာများတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပျမ်းမျှခြင်း ၃ နှစ်စီခြား၍ သေဆုံးကြပြီး သားချင်းအမြွှာများ၌မူ ၆ နှစ်ကျော်မျှခြား၍ သေဆုံးကြကြောင်းသိရှိရ၏။ ဝီဇတူအမြွှာတစ်စုံမှာ အသက် ၈၆ နှစ်တွင် တစ်နေ့ထဲ၌ လူကြီးရောဂါဖြင့် သေဆုံး၍ အခြားတစ်စုံကား အသက် ၈၅ နှစ်၌ ငါးရက်ခြား၍ သေဆုံးကြ၏။ သားချင်းအမြွှာများ၌မူ သုံးလခြား၍ သေဆုံးသူများကိုပင် မတွေ့ရချေ။ ဝီဇတူအမြွှာများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခွဲ၍နေသောအခါ၌ပင် အိုမင်းခြင်း၏ လက္ခဏာများတွင် ထူးထူးခြားခြားတူကြ၏။ သားချင်းအမြွှာများ၌မူ ထိုသို့သော တူညီမှုမျိုးကို မတွေ့ကြရချေ။

ဤသို့ အဖေတူ၊ မအေတူ မွေးချင်းပေါက်ဖော်များ၌ပင် ဝီဇတူသော အမြွှာများတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပို၍ အချိန်နီးနီးကပ်ကပ် သေဆုံးကြခြင်း။ အိုမင်းသောလက္ခဏာများ တူညီခြင်းတို့ကိုထောက်ချင့်၍ ဝီဇသတ္တိ၏အရေးပါမှုကို သံသယရှိရန်မလိုချေ။ အသက်ရှည်သောသူတို့၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်၌လည်း ဝီဇ၏စွမ်းအင်သတ္တိသည် ထင်ရှား၏။ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီများ၏ သုတေသနပြုချက်ရဆိုသော် အသက်အလွန်ရှည်သောမိဘများရှိသည့် သူတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် မည်သည့်အသက်အရွယ်၌မဆို အခြားသက်တူရွယ်တူများထက် အသေအပျောက်နည်း၏။ အသက်ရှည်သောသူတို့၏ သားသမီးများသည် အခြားသူတို့ထက် အသက်ပိုရှည်ရန် အလားအလာရှိ၏။ အသက်အလွန်ရှည်သောသူတို့တွင် ၈ ယောက်အနက် ၇ ယောက်မှာ အသက်ရှည်သော မိဘများရှိ၍ အများအားဖြင့် အသက်ရှည်သော အဖိုးအဖွားများရှိကြ၏။

သို့ရာတွင် ဤအချက်များသည် ယေဘုယျအားဖြင့်သာလျှင် မှန်သော အချက်များဖြစ်၍ ဝီဇ၏စွမ်းအားကို လိုအပ်သည်ထက်ပို၍ အထင်မကြီးသင့်ချေ။ အမှန်ဆိုသော် ဝီဇတူသော အမြွှာတို့သည်ပင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အနည်း

ဝယ်စီခြား၍ သေဆုံးကြခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်မတူမှုကြောင့်ဖြစ်တန်ရာ၏။ လူတစ်ဦး၏ သက်တမ်းနှင့်အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေးအခြေအနေ စသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများ ဆက်စပ်နေခြင်းကိုလည်းသတိပြုရာ၏။

လောက၌ ဝင်ငွေများ၍ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်နေသူများက ယေဘုယျအားဖြင့် ဝင်ငွေနည်း၍ လူနေမှုအဆင့်အတန်းနိမ့်နေသူများထက် အသက်ရှည်နေခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့မျက်မြင်အထင်အရှားဖြစ်၏။ အမေရိကန်အစိုးရ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးအစီရင်ခံစာအရ အမေရိကန်မြို့ပေါင်း ၉၇၃ မြို့ကို ဝင်ငွေအလိုက် အစုလေးစုခွဲ၍လေ့လာရာ ဝင်ငွေအနည်းစု၌ ကလေး အသေအပျောက်မှာ ဝင်ငွေအများစု၏ သုံးဆနီးပါးရှိကြောင်းသိရ၏။ မြို့ကြီးများ၌လည်း အသက်အရွယ်အားလုံးရှိ လူများ၏အသေနှုန်းမှာ ဝင်ငွေနည်းသော မြို့များတွင် ဝင်ငွေများသောမြို့များထက် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း ပိုမိုမြင့်မားကြောင်း တွေ့ရ၏။

အမေရိကန်ပြည်၏ နီဂရိုးများသည် ဆင်းရဲချို့တဲ့၍ ဘဝအခြေညံ့သောကြောင့် လူဖြူများလောက် အသက်မရှည်ကြချေ။ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသောအခါ၌မူ သက်တမ်းကွာခြားမှု နည်းပါးလာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ၁၉၀၀ ခုနှစ်၌ ထိုကွာခြားမှုသည် ၁၆ နှစ်မျှဖြစ်နေရာမှ နီဂရိုးများ၏ လူနေမှုအဆင့်မြင့်လာသော ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ၈ နှစ်၌မျှသာ သက်တမ်းကွာခြားတော့၏။ ယခုအခါ အနောက်တိုင်းသားများကဲ့သို့ အာရှနှင့် အာဖရိကနိုင်ငံများမှ လူတို့အသက်မရှည်ခြင်းသည်လည်း လူမျိုးဗီဇနှင့် မဆိုင်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာ မရှိချေ။ လက်ရှိလူတို့၏ ပျမ်းမျှသက်တမ်းနှင့်စပ်၍ တိတိကျကျ အမှတ်အသားမရှိသော်လည်း အခြေအနေဆိုးရွားသော ကိုလိုနီခေတ်နှင့်စာသော် ယခု လွတ်လပ်၍ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်မားလာသောခေတ်၌ အာရှတိုက်သားတို့၏ သက်တမ်းလည်း မြင့်လာလိမ့်မည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

လူမျိုးစုတစ်စု နိုင်ငံတစ်ခုအနေဖြင့်မဟုတ်ဘဲ လူတစ်ဦးချင်းအနေအားဖြင့်ကား ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုများသည် ထွေးရော

၇၆ * ဦးအေးမောင်

ယှက်တင်ဖြစ်နေသောကြောင့် အသက်ရှည်မှုနှင့် အသက်တိုမှုတို့ကို ထာဝရ အကြောင်း တစ်ခုတည်းဖြင့် ရှင်းပြရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။ အသက်အပိုင်းအခြားနှင့် ဆက်စပ်နေသော ချမ်းသာမှု၊ ဆင်းရဲမှုသည် တစ်ခါတစ်ရံ ဗီဇသတ္တိထူးချွန်မှု၊ ညံ့ဖျင်းမှုများ၌ အစပြုခဲ့ပေလိမ့်မည်။ အသက်ရှည်၍ ပစ္စည်းဥစ္စာဖူလုံသော မျိုးရိုးစဉ်ဆက်မှဆင်းသက်စေကာမူ ငယ်စဉ်ကမိဘမှဖြစ်ခဲ့သောသူသည် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကြောင့် ဆင်းရဲချို့တဲ့၍ အသက်ရှည်ရန်ခဲယဉ်း၏။ ဤသို့ ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရောယှက်၍ အကျိုးသက်ရောက်မှုသည် လူတို့၏ သက်တမ်းနှင့် အလုပ်အကိုင်ဆက်စပ်နေမှု၌ ထင်ရှား၏။

သုတေသီပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် လူတို့သည် အလုပ်အကိုင်ကို လိုက်၍ သက်တမ်းကွာခြား၏။ အသက်ရှည်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ရဟန်း ဘုန်းကြီးများဖြစ်၍ ၎င်းတို့နောက် ရှေ့နေ၊ ဝတ်လုံ၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ ကျောင်းဆရာနှင့် ဆရာဝန်များဖြစ်၏။ ၎င်းတို့အောက်တွင် ကုန်သည်၊ ပွဲစားများရှိ၍ အသက်တိုဆုံးမှာ အလုပ်ကြမ်းသမားများ ဖြစ်ကြ၏။ လယ်သမားများသည် ရှေ့နေ၊ အင်ဂျင်နီယာစသော အတတ်ပညာရှင်တို့ကဲ့သို့ အသက်ရှည်၍ စာရေးဆရာ၊ ဂီတဆရာ၊ ကဗျာဆရာစသော အနုပညာရှင်များမှာ ထိုမျှလောက် အသက်မရှည်ကြချေ။

ဤသို့ ပညာရှင်တို့ စုံစမ်းသိရှိရသောအချက်များ၌ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးပြုမှုသည် ထင်ရှား၏။ ဘုန်းကြီး၊ ရဟန်းများမှာ တဏှာလောဘနည်းပါးမှု၊ သောကဗျာပါရ ကင်းငြိမ်းမှု၊ အနေအထိုင် အစားအသောက်မှန်မှု စသည်များကြောင့် အသက်ရှည်ကြခြင်းဖြစ်၏။ အလုပ်ကြမ်းသမားများ အသက်တိုကြခြင်းမှာ ဝင်ငွေနည်း၍ လူနေမှုအဆင့်အတန်း နိမ့်ကျသောကြောင့်ဖြစ်၏။ လယ်သမားများ အသက်ရှည်ကြခြင်းမှာ တောနယ်များ၌ လူများပြတ်သိပ်နေသော မြို့ကြီးများကဲ့သို့ ကူးစက်တတ်သောရောဂါ များများစားစားမရှိခြင်း၊ သဘာဝတောတောင်ရေမြေက ကျန်းမာမှုကိုအကျိုးပြုခြင်းစသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။

သို့ရာတွင် လူတို့၏ သက်မွေးလုပ်ငန်းတည်းဟူသော ပတ်ဝန်းကျင်

သည် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မကင်းနိုင်ကြောင်းသတိပြုရ၏။ ရဟန်းဖြစ်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ အတတ်ပညာရှင်ဖြစ်ရန်သော်လည်းကောင်း ဆိုင်ရာစရိုက်ဝါသနာ အသိဉာဏ်ပညာရှိဖို့လိုပေရာ ထိုနှလုံးရည်များသည် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်လျက် ဖြစ်ထွန်းလာမည်မဟုတ်ချေ။ ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင် အလွန်ဉာဏ်နဲ့ နှေးသောသူသည် အလုပ်ကြမ်းသမားဖြစ်ရန် လမ်းများ၍ သူ့အဖို့ အသိပညာရှင်ဖြစ်ရန် မျှော်မှန်းပါက အချည်းအနှီးဖြစ်ရ၏။ ရှေ့အခန်းတစ်ခု၌ အလုပ်အကိုင်ကိုလိုက်၍ လူတို့ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင် ကွာခြားပုံကိုပြဆိုပါအံ့။ မည်သူမဆို သက်မွေးမှုလုပ်ငန်းတစ်ခုခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲလုပ်ကိုင်နေခြင်းသည် ယေဘုယျအားဖြင့် ထိုလုပ်ငန်းမှာ သူ၏ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင် အရင်းခံသော စရိုက် ဝါသနာ အသိဉာဏ်စသည်တို့နှင့် အံဝင်ခွင်ကျသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ လူတို့၏သက်တမ်းမှာ အလုပ်အကိုင်နှင့် ဆက်စပ်နေသည်ဆိုရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးပြုမှုသည် အလွန် ထင်ရှားသည် မှန်သော်လည်း ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မျက်ကွယ်ပြုရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။

အသက်ရှည်မှု သို့မဟုတ် အသက်တိုမှုနှင့် ဆက်စပ်နေသော အခြားလက္ခဏာခြင်းရာများကို ယခုစဉ်းစားရ၏။

အသက်အာမခံကုမ္ပဏီများ၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ သွေးတိုးအားများခြင်းသည် ပဓာနအားဖြင့် နှလုံးသွေးကြောနှင့် ကျောက်ကပ်ရောဂါများကြောင့်ဖြစ်တတ်၍ အသက်တိုမည့် လက္ခဏာဖြစ်၏။ သွေးတိုးအားနည်းခြင်းမှာမူ အလွန်အမင်း နည်းခြင်းမဟုတ်ပါက ယေဘုယျအားဖြင့် အသက်ရှည်မှုကို အကျိုးပြု၏။

သွေးခုန်နှုန်းမှာ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတော်များများ ကွဲပြားခြားနားတတ်၍ အများအားဖြင့် သာမန်နှုန်းထက်များခြင်း၊ နည်းခြင်းသည် စိုးရိမ်စရာမရှိချေ။ တစ်မိနစ်လျှင် အကြိမ် ၁၀၀ ထက်ကျော်သော အလွန်လျင်မြန်သည့်နှုန်းမှာကား နှလုံးရောဂါ သို့မဟုတ် သိုင်ရွိုက်ဂလင်း ကြီးထွားခြင်း၏ လက္ခဏာဖြစ်၍ အသက်တိုမည့် အလားအလာကိုပြ၏။ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း သွေးခုန်ခြင်းနှင့် အချိန်မမှန်သော သွေးခုန်မှုသည်လည်း အသက်တိုမည့် နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်တတ်၏။

ဘုန်းကြီးရဟန်းများမှာ လူဝတ်ကြောင်များထက် ပို၍ အသက်ရှည်ကြ၏။ ၎င်းတို့မှာ စီးပွားရေး ချို့တဲ့သော်လည်း စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုရှိ၏။ အနေအထိုင် အစားအသောက် မျှတ၍ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများ နည်း၏။

ဆရာဝန် များမှာ အခြားအတတ်ပညာရှင်များထက် ပို၍ နှလုံးနှင့် သွေးကြောရောဂါများဖြစ်ခြင်းများ၏။ ရောဂါ ပါရဂူများမှာ အခြားဆရာဝန်များထက် ပို၍ အသက်ရှည်တတ်၏။

ရှေ့နေ ဝတ်လုံများမှာ အတတ်ပညာရှင်များတွင် အသက်အရှည်ဆုံးဖြစ်၍ အင်ဂျင်နီယာနှင့် သိပ္ပံပညာရှင်များမှာ ၎င်းတို့လောက် အသက်မရှည်ကြချေ။

ကျောင်းဆရာမများသည် မိန်းမအလုပ်သမားများထက် အသက်အရှည်ဆုံးဖြစ်၏။ ကျောင်းဆရာမများသည်လည်း အခြားသာမန်လူများထက် ပို၍ အသက်ရှည်ကြ၏။

သဘင်ပညာသည် အနုပညာရှင် စာရေးဆရာ များမှာ အတတ်ပညာရှင်များထက် အသက်တိုကြ၏။ ၎င်းတို့အထဲတွင် ကဗျာဆရာများမှာ အသက်အတိုဆုံး ဖြစ်သည်ဆို၏။

လယ်သမား များမှာ အသက်ရှည်ကြ၏။ အသက်ရှည်ခြင်းမှာ အလုပ်အကိုင်က ကျန်းမာသန်စွမ်းစေသောကြောင့်ဖြစ်တန်ရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ် ကျန်းမာသန်စွမ်းမှ လယ်လုပ်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။

အလုပ်ကြမ်းသမားများမှာ အသက်အတိုဆုံး လူတန်းစားဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဝင်ငွေနည်း၍ ပတ်ဝန်းကျင်၏ ညံ့ဖျင်းသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ပုံ ၁၂။ အနောက်နိုင်ငံသုတေသီတို့ လေ့လာချက်အရ အလုပ်အကိုင်ကိုလိုက်၍ လူတို့အသက်တမ်း ခြားနားပုံ။ ခြားနားခြင်းမှာ ယေဘုယျ ခြားနားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။

Scheinfeld, p.293

လူ၏ အရပ်အမောင်းသည် အသက်အရွယ်ကိုလိုက်၍ နိမိတ်လက္ခဏာ တစ်မျိုးစီပြတတ်၏။ အသက် ၄၀ အောက်၌ အရပ်မြင့်သောသူများမှာ အသေ အပျောက်အများဆုံး၊ အရပ်ပုသောသူများမှာ အသေအပျောက် အနည်းဆုံး ဖြစ်၍ ထိုမှနောက်၌မူ ပြောင်းပြန်ဖြစ်ကာ အရပ်မြင့်သောသူများက ပို၍ အသက်ရှည်သည်ဆို၏။

အရပ်မောင်းထက် ပို၍ အရေးပါသောအရာမှာ ကိုယ်အလေးချိန် ဖြစ်၏။ နဂိုရှိသင့်သည်ထက် ကိုယ်အလေးချိန် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းများသော သူသည် အခြားလူများထက် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း ပို၍သေဖို့လမ်းများ၏။ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ အလွန်အမင်းဝခြင်းသည် အသက်တိုစေသောရောဂါ၊ ဥပမာ- ဆီးချိုရောဂါ သို့မဟုတ် နှလုံးရောဂါနှင့် ယှဉ်နေတတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ငယ်ရွယ်သူတို့၌ ကိုယ်အလေးချိန်လျော့နည်းခြင်းသည်လည်း တီဘီစသော ရောဂါများကြောင့်ဖြစ်တတ်၍ ကောင်းသော နိမိတ်လက္ခဏာမဟုတ်ချေ။ သက်ကြီးများ၌မူ အနည်းငယ်ပိန်သောသူများသည် အသက်ရှည်တတ်၏။

အလွန်ခြင်းသည် များသောအားဖြင့် အစားကြူးခြင်းကြောင့်ဖြစ်တတ် ၍ အစားကြူးသောသူများသည် အသက်ရှည်ရန်များစွာမမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ သူတို့မှာ အနောက်နိုင်ငံစကားပုံတစ်ခုနှင့်အညီ “ကိုယ့်သင်္ချိုင်းကို ကိုယ့်သွားနှင့် တူးနေကြသောသူများ”ဖြစ်၏။ အစားအစာကြောင့်ဘေးဖြစ်သည်ဆိုရာ၌ စား သောအစာအာဟာရ၏ အမျိုးအစားသည် ပမာဏထက် ပို၍အရေးကြီး၏။ အထူးသဖြင့် အဆီအစိမ့်များသည် ကိုယ်အလေးချိန် တိုးစေသောကြောင့် ၎င်းတို့ကို အတော်များစားစားလေ့ရှိသော အနောက်တိုင်းသားတို့မှာ မိမိတို့ အဆီအသားများကို လျော့ချပစ်ရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြံစည်ကြိုးစားနေကြ ရလေသည်။

စင်စစ် အသက်ရှည်မှုအတွက် နေ့စဉ်စားသောက်ရာ၌သာမဟုတ်။ အခြားမည်သည့်ကိစ္စမဆို အတိုင်းအရှည်အကန့်သတ်မရှိဘဲ လွန်ကဲခြင်း သည် အကျိုးမဲ့ဖြစ်စေတတ်၏။ အသင့်အတင့်အရက်သောက်ခြင်းသည် အ သက်ရှည်မှုကို ထိခိုက်ခြင်းမရှိ။ ကျန်းမာရေးအတွက် တစ်ခါတစ်ရံ အရက်

၈၀ * ဦးအေးမောင်

သောက်ရန် ဆရာဝန်များကပင်အကြံပေးကြသည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် အလွန် အမင်း အရက်သေစာသောက်စားခြင်းကြောင့် အသက်တိုတတ်ခြင်းကိုကား သံသယဖြစ်ရန် မလိုချေ။ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည်လည်း ထိုနည်းနှင့် ဖြစ်၏။ အစာအိမ်ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါစသော ရောဂါစွဲကပ် နေသူများမှအပ အခြားလူများအဖို့ အသင့်အတင့် ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းသည် ဘေးဥပဒ် မဖြစ် ချေ။ စီးကရက်မှာမူ အဆုတ်ကင်ဆာရောဂါနှင့်ဆက်စပ်နေ၍ ဆေးပညာရှင် တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ စီးကရက်များများသောက်လေ အဆုတ်ကင်ဆာ စွဲကပ်ရန် လမ်းများလေဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ၏။

အလုပ်လုပ်ရာ၌ လုံ့လဝီရိယနှင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု လွန်ကဲခြင်းသည် လည်း အသက်ရှည်မှုကို အန္တရာယ်ပြု၏။ အသက်ရှည်ခြင်းအကြောင်းကို စူးစမ်းလေ့လာသောပညာရှင်တစ်ဦး၏ အလိုအားဖြင့် အသက် ၄၀ ကျော်ပြီး သောသူသည် ကိုယ် စိတ်ပင်ပန်းသောအလုပ်ကို မနားမနေလုပ်ကိုင်ပါက အသက်တိုတတ်၏။ ထိုပညာရှင်လေ့လာခဲ့သော အသက် ၉၀ ကျော် ပုဂ္ဂိုလ် ၂၀၀၀ အနက် လူ့အမြောက်အမြားမှာ တည်ငြိမ်အေးဆေး၍ သောကဗျာပါဒ နည်းပါးသောသူများဖြစ်သည်ဆို၏။ စိတ်ကြောင့်ကြမှု၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် မသိမသာဆိုးပုံမှာ အမေရိကန်သမ္မတများ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်၌ ထင်ရှား၏။ ၁၉၅၀ ခုနှစ်အထိ ကွယ်လွန်သော အမေရိကန်သမ္မတ ၃၀ ဦးအနက် ၁၈ဦးမှာ သက်တမ်းစေ့အောင် မနေကြရချေ။ သမ္မတသုံးဦးမှာ သက်တမ်း မစေ့မီ ရှစ်နှစ်စော၍ သေဆုံးကြ၏။

သို့ရာတွင် ကြောင့်ကြမှုကင်းသော ဦးနှောက်အလုပ်သည် အသက်ရှည် ဆေးဖြစ်၏။ အချို့သော အသိပညာရှင်များနှင့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ အသက်ရှည်ကြခြင်းမှာ ဦးနှောက်ဖျတ်လတ်လှုပ်ရှား၍ ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းခြင်း မရှိဘဲ မိမိတို့ ဝါသနာပါသော အလုပ်ကို အေးအေးဆေးဆေးလုပ်နေကြရ သောကြောင့်ဖြစ်၏။ စင်စစ် ကာယဗလလေ့ကျင့်မှုသည်ပင် ဉာဏဗလအလုပ် ကဲ့သို့ အသက်ရှည်မှုကို များစွာအကျိုးမပြုချေ။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ၏ သက်တမ်းကို လေ့လာသောပညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ ကာယဗလ

သမားများသည် အသက် ၄၀-၅၀ အထိ အခြားသူများထက် သေနန်းနိမ့်သော်လည်း ထိုအရွယ်မှလွန်သောအခါ အနည်းငယ်သေနန်းမြင့်လာ၏။ ဉာဏ်ပလသမားများဖြစ်သော ဂုဏ်ထူးတန်းကျောင်းသားများမှာမူ သာမန်ကျောင်းသားများထက် နှစ်နှစ်ခန့်ပို၍ အသက်ရှည်သည်ကိုတွေ့ရ၏။

အသက်ရှည်မှုအတွက် စိတ်ဓာတ်အရေးကြီးခြင်းမှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိချေ။ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှု၊ စိတ်နှလုံးတည်ငြိမ်မှု၊ စိတ်နှလုံးလန်းဆန်းမှု၊ စိတ်ဖျတ်လတ်တက်ကြွမှု စသည်တို့သည် ဇီဝိတရုပ်ကို အကျိုးပြု၍ ယင်းတို့ကိုဖန်တီးသော ဘဝရည်မှန်းချက် အလုပ်အကိုင် တာဝန်ဝတ္တရားအလေ့အထနှင့် ဝိဝေဝါသနာရှိသည့်သူများသည် အခြားသူများထက် ပို၍အသက်ရှည်စမြဲ ဖြစ်၏။ ဤအချက်သည် အိမ်ထောင်ရေးနှင့်လူတို့၏သက်တမ်းဆက်စပ်နေမှု၌ ထင်ရှား၏။ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီများ၏စူးစမ်းလေ့လာချက်အရအိမ်ထောင်သည် ယောက်ျားများသည်အသက်အရွယ်အားလုံး၌ တစ်ကိုယ်ရည်တစ်ကာယသမားများထက် ပို၍အသက်ရှည်ကြ၏။ အသက် ၂၅ နှစ်နှင့် ၄၄ နှစ်အကြား၌ လူပျိုနှစ်ယောက်သေမှ အိမ်ထောင်သည်ယောက်ျားတစ်ဦးသာ သေဆုံး၏။ မိန်းမများတွင် အိမ်ထောင်သည်များသည် အသက် ၄၀ အထိသာ အပျိုများထက် အသက်ရှည်၍ ထိုမှနောက်၌မူ သက်တမ်းကွာခြားခြင်း မရှိလှချေ။ အိမ်ထောင်သည်များသည် အပျို၊ လူပျိုများထက်ပို၍ ပတ်ဝန်းကျင်သပွာယဖြစ်မှုနှင့် ပြည့်စုံကြသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့မှာဘဝရည်မှန်းချက်ရှိခြင်း၊ အနေအထိုင်အစားအသောက်မှန်ခြင်း၊ လူပျို၊ အပျိုများမှာ ဘဝဦးတည်ချက် ကင်းမဲ့ခြင်း၊ တာဝန်မရှိခြင်း၊ နေထိုင်စားသောက်မှုမှန်ခြင်း၊ ပျင်းရိငြီးငွေ့ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ထိုသို့သက်တမ်းကွာခြားကြခြင်းဖြစ်တန်ရာ၏။

အထက်၌ပြဆိုခဲ့သော အသက်ရှည်ခြင်း၊ အသက်တိုခြင်း အကြောင်းတရားများသည် ယေဘုယျတရားများသာဖြစ်ကြောင်း သတိပြုသင့်ပေ၏။ အလွန်အသက်ရှည်သူများတွင် အစားကြူးသောသူ၊ အလွန်အရက်သေစာသောက်စားသောသူ၊ အသက်အရွယ် အတော်ကြီးရင့်သည်အထိပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သောသူများပါဝင်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူများမှာလူနည်းစု

၈၂ * ဦးအေးမောင်

ဖြစ်၍ ဗီဇအသက်မီးအားကောင်းလှသောကြောင့် ယေဘုယျတရားများကို ဖိဆန်လျက် အသက်ရှည်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ စင်စစ်လူတို့သည်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသက်ဗီဇဇာတ်ခံ ခြားနား၍ လူတိုင်းအဖို့ မှန်သည်ဟု ပုံသေစွဲမှတ်အပ်သော ကျန်းမာရေးဥပဒေဟူ၍ မရှိချေ။ နွားနို့သည် လူတစ်ဦးအား အင်အားပြည့်ဝစေ၍ အခြားသူတို့အဖို့မူ သောက်သောအခါတိုင်း ကိုယ်လက်မအီမသာရှိသော် ရှိပေလိမ့်မည်။ လမ်းလျှောက်ခြင်းသည် ကျန်းမာရေးအတွက် ကောင်းသည် ဆိုသော်လည်း အချို့ လူများအဖို့ မသင့်လျော်ဘဲရှိပေရာ၏။ သို့ဖြစ်စေကာမူ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီများနှင့် သုတေသီပညာရှင်တို့ စူးစမ်းလေ့လာ၍ သိရှိရသောအထက်ပါအချက်များမှာ လူများစုအဖို့မှန်ကန်သော ယေဘုယျတရားများဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့ အထူးဂရုပြုသင့်ပေ၏။

အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းတရားများကို အားလုံးခြုံ၍ ရေးသားရမည် ဆိုသော် ပထမအရေးကြီးသောအရာမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်၏။ အသက်ရှည်မှုသည် အဓိကအားဖြင့် လူ၏ဘဝအခြေအနေ၊ အလုပ်အကိုင် ဝင်ငွေ၊ စရိုက် ဝါသနာ၊ အလေ့အကျင့်၊ ပညာဗဟုသုတစသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများပေါ်၌ တည်၏။ ဗီဇမှာ ဒုတိယအရေးကြီးသော အကြောင်းတရားဖြစ်၍ ဗီဇ၌ အခြေခံသော လိင်ဘာဝ၊ ရောဂါများကို ခံနိုင်ရည်ရှိမှုနှင့် အသက်မီးအားသည် အသက်ရှည်မှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အကျိုးပြုသောတရားများဖြစ်၏။

ဗီဇသည် ဒုတိယအကြောင်းတရား ဖြစ်သည်ဆိုသော်လည်း ယင်း၏ စွမ်းအားသတ္တိကို အထင်မသေးသင့်ချေ။ ကျန်းမာရေးဗီဇဇာတ်ခံ နို့သောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းပါလျက် အသက်တိုကြရသူများရှိ၍ ဗီဇအား ကောင်းသောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ညံ့ပါလျက် အသက်ရှည်သူများ ရှိကြပါ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူများမှာ လူနည်းစုဖြစ်၍ ယေဘုယျအားဖြင့်ကား လူတို့တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သိသိသာသာ သက်တမ်းကွာခြားခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပို၍ အကြောင်းအရင်းမူလရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယခုအခါ ဆေးသိပ္ပံပညာ၏တိုးတက်မှုနှင့် နိုင်ငံအစိုးရတို့၏ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ လူတို့သည် ရှေးကထက်ပို၍ အသက်

ရှည်လာကြပေရာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အစွမ်းကုန်ပြုပြင်ဖန်တီးခြင်းဖြင့် လူ၏ သက်တမ်းသည် မည်မျှအထိမြင့်လာနိုင်ပါသနည်း။ တစ်နည်းဆိုသော် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင် နှစ်ခုစလုံးကောင်းပါက လူသည် မည်မျှအသက်ရှည်နိုင်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အမြင်အားဖြင့်မူ လူတို့သည် နှစ်ပေါင်း ၁၂၀-၁၃၀ ထက် ကျော်လွန်၍ အသက်ရှည်ရန်မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ တစ်ခါက သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦးသည် ကြက်၏နှလုံးကိုခွဲထုတ်၍ အချိန်ကာလ အကန့်အသတ်မရှိ အသက်ရှင်အောင် ပြုလုပ်ထားနိုင်ကြောင်းပြသခဲ့သဖြင့် လူတို့၏ အနာဂတ်သက်တမ်းအတွက် အတော်မျှော်လင့်အားတက်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်ခန္ဓာမှ အင်္ဂါတစ်ခုကို အမြဲသက်ဝင်လှုပ်ရှားနေအောင် ပြုလုပ်ထားခြင်းနှင့် လူ့ကိုယ်၏အရေးကြီးသော အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းအားလုံးကို ဘဝခရီးတစ်လျှောက်၌ အခွန်ရှည်စွာ ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်း၍ ညီညီညာညာ အလုပ်လုပ်အောင် စီမံဖန်တီးနိုင်ခြင်းမှာ တခြားစီဖြစ်၏။ စင်စစ်ခန္ဓာကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများသည် ညီတူညီမျှကြီးရင့်ကြသည်မဟုတ်။ အသက် ၆၅ နှစ်ရှိ လူတစ်ဦးသည် အသက် ၄၀ အရွယ် နှလုံးသား အသက် ၅၀ အရွယ် ကျောက်ကပ်နှင့် အသက် ၈၀ အရွယ် အသည်းရှိသော် ရှိပေလိမ့်မည်။ ကိုယ်၏ အလွန်ချည်နဲ့နေသော အပိုင်းကို အားအင်ဖြည့်ခြင်း အသက်ရှည်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အနည်းငယ်အသက်ဆက်ပေးနိုင်ရာ၏။ သို့ရာတွင် သိပ္ပံဆရာတို့၏အလိုအားဖြင့် ထိုထက်ကျော်လွန်၍ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကောင်းစွာ အလုပ်လုပ်နိုင်အောင် ဖန်တီးနိုင်မည်မဟုတ်။ လူ၏အသက်ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်ကို လက်ရှိအတိုင်းအတာထက် ပိုမိုတိုးချဲ့နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

လူတို့အား အိုရာမှ ပျိုစေ၍ သက်တမ်းတိုးမြှင့်ပေးသောနည်းများကို အချို့သိပ္ပံပညာရှင်တို့ တွေ့ရှိထားသည်ဟုအဆိုရှိသော်လည်း ထိုနည်းများမှာ ယုံကြည်ကိုးစားရန် ခိုင်မာလုံလောက်သောအကြောင်းယူတို့မရှိချေ။ တစ်ခါက ယောက်ျားဟော်မှန်းဓာတ်ကို ပေးသွင်း၍ ငယ်မူပြန်စေသောနည်းမှာ အတော် ရေပန်းစားခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထိုနည်း၏ အကျိုးအာနိသင်မှာ မသေချာ၊ မရေရာ ဖြစ်၍ ပညာရှင်တစ်ဦးကမူ ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သတိပေးခဲ့၏။

၈၄ * ဦးအေးမောင်

သူ၏အလိုအားဖြင့် ဇရာဖိစီးနေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ဟော်မှန်းဓာတ်နှင့် လှုံ့ဆွပေးခြင်းဖြင့် ပျက်စီးယိုယွင်းမှုမှ ကာကွယ်နိုင်မည်မဟုတ်။ ဥပမာသော်ကား ပင်ပန်းနွမ်းလျနေသော မြင်းအိုကြီးကိုရိုက်နှက်၍ အလုပ်လုပ်ခိုင်းပါက ဗုန်းဗုန်းလဲကျသွားမည်သာဖြစ်သကဲ့သို့ ဟော်မှန်းဓာတ်နှင့် ပြုပြင်မှုကြောင့် အိုမင်းဆွေးမြေ့နေသော ခန္ဓာကိုယ်သည် ငယ်မှုမပြန်ဘဲ သာ၍လျင်မြန်စွာ ပျက်စီးပြိုကွဲပေရာ၏။ ဤသို့ဆိုရာ၌ များစွာသော ရောဂါကုထုံးများတွင် ဟော်မှန်း၏ အရေးပါမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ငြင်းဆိုခြင်း မဟုတ်ချေ။ အချို့သော သက်ကြီးရွယ်အိုရောဂါများ၌ ဟော်မှန်းများကို သင့်တင့်မျှတစွာ တွဲဖက်၍ကုသခြင်းဖြင့် အကျိုးရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ နောင်ကာလတွင် ဆေးသိပ္ပံပညာသည်တိုးတက်၍ နှလုံးကျောက်ကပ်စသော ကိုယ်အင်္ဂါများကို ပြုပြင်ဖာထေးပေးခြင်းဖြင့် လူတို့အား ပို၍အသက်ရှည်အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟုမျှော်လင့်ရ၏။ သို့ရာတွင် လူတို့အား စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်၍ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်စေသော နည်းလမ်းများကို မရှာဖွေဘဲ အသက်ရှည်သောလူများ ဦးရေတိုးပွားမှုကို ရှေ့ရှုဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် လူမှုရေးနှင့်စီးပွားရေးပြဿနာများသည် ပိုမိုကျယ်ပြန့်လာပေလိမ့်မည်။ ယခုပင် သက်ကြီးရွယ်အိုများ ဦးရေတိုးပွားနေသည်နှင့်အမျှ ထိုပြဿနာများမှာ ကြီးလေး ခက်ခဲလာခဲ့၏။ စင်စစ် သဘာဝတရားက လူတို့၏အသက်ပီဇက်ကို ပိုင်းခြားကန့်သတ်ထားခြင်းမှာ လူ့လောကအဖို့ အလွန်လျော်ကန် သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ လူဖြစ်ကျိုးနပ်မှုအတွက် အသက်ရှင်နေသော နှစ်ပရိစ္ဆေဒကာလသည် ပဓာနမဟုတ်။ ထိုအချိန်ကာလကို အသုံးပြုပုံပြုနည်းသည်သာ ပဓာနဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ အသက်ရာကျော်ရှည်သော်လည်း လူ့လောကအား ဘာမျှ မယ်မယ်ရရ အကျိုးမပြုခဲ့သောလူများမှာ မြှုပ်ကွယ်လျက် သက်ဆိုးမရှည်သော်လည်း လူများကောင်းစားရေးကိုရှေ့ရှုဆောင်ရွက်ခဲ့သောသူများ (ဥပမာ-ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ သမ္မတ ကနေဒီ) မှာ နာမည်ထင်ရှားနေသည်မဟုတ်ပါလား။

REFERENCE

Amram Scheinfeld, " The New You and Heredity " Chapters-30

ရန်အောင်စာပေ

အခန်း (၇)

လူသတ်ရောဂါဆိုးများ

အသက် ၉၀-၁၀၀ အထိ နေရသောသူများမှာ အသက် ၆၀ လောက် အထိ အနာရောဂါကင်းခဲ့သောသူများဖြစ်သည်ဟုအဆိုရှိ၏။ ပညာရှင်တစ်ဦးကမူ အသက် ၈၀ နှင့် ၁၀၀ အကြားရှိလူပေါင်း ၈၂၄ ယောက်ကို စုံစမ်းလေ့လာပြီးနောက် ထိုသူတို့မှာ အများအားဖြင့် တစ်ခါက အသည်းအသန်ဖျားနာ၍ ရောဂါဝေဒနာခံစားခဲ့ဖူးသောသူများ ဖြစ်ပါသည်ဆို၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ ရောဂါထူပြောလျက် အသက်ရှည်နေခြင်းကိုကား လူတို့အလိုရှိကြလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့အပြင် အချို့သောရောဂါများသည် လူ့အသက်ကိုရန်ရှာ၍ လူတို့အသက်တို့ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။

အနာရောဂါကင်းမှု၌ အသက်ရှည်မှုမှာကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ဗီဇထက် ပို၍အရေးကြီး၏။ ရှေးအခါက လူတို့သည် ကျောက်ရောဂါ၊ ပုလိပ်ရောဂါ၊ ငှက်ဖျားရောဂါ စသောရောဂါများကြောင့် ကြောက်ခမန်းလိလိ သေကြေပျက်စီးကြ၍ ဘဝအခြေအနေတိုးတက်လာသော ယခုခေတ်၌မူ အချို့နိုင်ငံများတွင် ထိုရောဂါများလုံးဝပျောက်လျက် အခြားနိုင်ငံများတွင် ၎င်းတို့၏ ဘေးအန္တရာယ် သိသိသာသာကင်းဝေးသွားပေရာ၊ ဤအချက်ဖြင့်ပင် ၎င်းတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ အရင်းမူလရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။ ယနေ့ လူတို့အား ခြိမ်းခြောက်နေသော နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ ကင်ဆာရောဂါ စသည်တို့နှင့်

၈၆ * ဦးအေးမောင်

မျိုးရိုးဗီဇ ဆက်စပ်နေမှုကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့ အသေအချာမသိရချေ။ သို့ရာတွင် ထိုရောဂါများ ဖြစ်ပွားမှု၌ ဗီဇသည်ပဓာနမဟုတ်ကြောင်း အမေရိကန်ပြည်မှ လူအသေအပျောက်စာရင်းများက သက်သေထူလျက်ရှိလေသည်။

၁၉၄၈ ခုနှစ်က အမေရိကန်ပြည်၌ သေဆုံးကြသောလူများ၏ ဦးရေ စာရင်းကို ရောဂါများနှင့်တကွ အောက်ပါအတိုင်းခွဲခြား၍ပြထား၏။

ရောဂါများ	လူတစ်သိန်းလျှင် သေဆုံးသောဦးရေ
နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုး	၃၂၂. ၇
ကင်ဆာရောဂါအမျိုးမျိုး	၁၃၅
ဦးနှောက်သွေးလွန်ခြင်းနှင့် အခြားသွေးကြောရောဂါများ	၈၉. ၇
ကျောက်ကပ်ရောဂါအမျိုးမျိုး	၅၃
နျူမိုနိုယာနှင့် တုပ်ကွေး	၃၈. ၇
တီဘီရောဂါအမျိုးမျိုး	၃၀
လ,မစေ့မွေးဖွားခြင်း	၂၆. ၇
ဆီးချိုရောဂါ	၂၆. ၄

ဤစာရင်းမှာ ၁၉၀၀ ခုနှစ်က စာရင်းနှင့် သိသိသာသာခြားနား၏။ ထိုအခါက တီဘီရောဂါသည် ထိပ်ဆုံးကရှိ၍ ၎င်းကြောင့်သေသောနှုန်းမှာ ၁၉၄၈ ခုနှစ်က သေနှုန်း၏ ခြောက်ဆန်းပါးကဖြစ်၏။ နျူမိုနိုယာမှာ ဒုတိယ လိုက်၍ ဝမ်းရောဂါနှင့်အခြား အစာအိမ်ရောဂါများက တတိယလိုက်၏။ နှလုံး ရောဂါများမှာ စတုတ္ထအဆင့်၌ရှိ၍ ကင်ဆာရောဂါ၏သေနှုန်းမှာ ၁၉၄၈ ခုနှစ် သေနှုန်း၏ တစ်ဝက်မျှပင်မရှိဘဲ လူတို့ကို သတ်ဖြတ်ရာ၌ သတ္တမလိုက် သောရောဂါဖြစ်လေသည်။

ဤလူသတ်ရောဂါများသည် ဗီဇ၌သာ အခြေခံပါက ထိုမျှ အခြေအနေ

ပြောင်းလဲရန်အကြောင်းမရှိချေ။ အချိန်အနေပြောင်းလဲခြင်းမှာ အဓိကအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲမှုကြောင့်ဖြစ်၏။ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်၍ ကျန်းမာရေးနှင့် ဆေးဝါးကုသမှုလုပ်ငန်းများ တိုးတက်လာသောကြောင့် တီဘီနှင့် အခြားကူးစက်တတ်သောရောဂါများသည် ဘေးအန္တရာယ်နည်းပါး၍ နောက်တန်းသို့ရောက်သွား၏။ သို့ဖြစ်၍ အသက်ကြီးသောသူများ တိုးပွား၍ အများအားဖြင့် သက်ကြီးများ၌ ဖြစ်တတ်သော နှလုံးကင်ဆာနှင့် ဆီးချိုရောဂါများမှာ အခွင့်အလမ်းရ၍ ရှေ့တန်းသို့ ရောက်လာကြလေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပဓာနဖြစ်သည် မှန်သော်လည်း ရောဂါကြီးများ ဖြစ်ပွားမှု၌ ပီဇန့်တာဝန် လုံးဝကင်းသည်ဟူ၍ကား မဆိုသာချေ။ ပတ်ဝန်းကျင်တူညီသော လူနှစ်ဦးအဖို့ ရောဂါတစ်ခုကို တုံ့ပြန်မှုမတူခြင်း၌ ပီဇန့်သတ္တိသည် ထင်ရှား၏။ လူတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် တိုးတက်ကောင်းမွန်၍ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ဘဝအခြေအနေ တူညီလာသည်နှင့်အမျှ ပီဇန့်သည် အစွမ်းသတ္တိပြခွင့်ရ၍ ရောဂါကြီးများနှင့် ပီဇန့်ဆက်စပ်မှုကို ပို၍စုံစုံလင်လင် ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိရပေလိမ့်မည်။ ယနေ့အထိ ပညာရှင်တို့ စုံစမ်းသိရှိရသမျှကို ဖော်ပြပါအံ့။

နှလုံးရောဂါနှင့် သွေးလွှတ်ကြောရောဂါများ။ ။မည်သည့် ဆွေမျိုးသားချင်းများ၌မဆို နှလုံးနှင့်သွေးလွှတ်ကြောရောဂါတစ်ခုခု စွဲကပ်သော သို့မဟုတ် ထိုရောဂါနှင့် သေဆုံးသောသူ တစ်ဦး၊ နှစ်ဦးရှိစမြဲဖြစ်၏။ ဤရောဂါသုံးမျိုးတွင် အများဆုံးဖြစ်တတ်၍ ဆိုးရွားသောရောဂါများမှာ သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောရောဂါနှင့် ရိုးဆစ်ကိုက်ခဲသောနှလုံးရောဂါဖြစ်၏။ ဤရောဂါသုံးမျိုးစလုံးသည် ပီဇန့်နှင့် တစ်နည်းနည်းအားဖြင့် ဆက်စပ်နေတန်ရာ၏။

သွေးတိုးရောဂါသည် အခြားရောဂါများနှင့် စပ်ယှက်ခြင်းမရှိသောအခါ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ထိုရောဂါရှိပေးသောသူ၌ အခြားသူများထက် ပို၍ဖြစ်တတ်၏။ ဤရောဂါဖြစ်စေသော မျိုးရိုးပီဇန့်ကို မသိရှိရသော်လည်း ရောဂါနှင့်နီးစပ်မှု

၁။ arteriosclerosis. ၂။ rheumatic heart disease.

၈၈ * ဦးအေးမောင်

(၀၂) ရောဂါဖြစ်ရန် လွယ်ကူခြင်းမှာ မျိုးရိုးဗီဇ၌ အခြေခံဟန်လက္ခဏာရှိ၏။ ထိုသို့ဗီဇအားဖြင့် နီးစပ်သောသူများသည် စိတ်နေစရိုက်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ကြောင့်ကြမ္မာလွန်ကဲသောကြောင့်သော်လည်းကောင်း သွေးတိုးရောဂါကို အလွယ်တကူရရှိတတ်၏။ သွေးတိုးရောဂါသည် နှလုံးရောဂါ၊ ကော်ရိုနာရီ သွေးကြောရောဂါ၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊ လေသင်တုန်းဖြတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဦးနှောက်သွေးလွန်ခြင်းများဖြစ်၍ အသက်ကို ရန်ရှာတတ်၏။

နှလုံးသွေးကြောရောဂါမှာ နှလုံးရောဂါကြောင့် သေကြေပျက်စီးမှုတွင် ရာခိုင်နှုန်း ၂၅ မှ ၄၀ အထိ တာဝန်ရှိသောရောဂါဖြစ်၏။ ဤရောဂါ၏ လက္ခဏာများကား သွေးကြောများထူ၍ မာကျစ်လာခြင်းနှင့် လမ်းကြောင်းများ ကျဉ်းလာခြင်းဖြစ်၏။ နှလုံးကြွက်သားသို့ သွေးသွားလာခြင်း ချွတ်ယွင်း၍ နှလုံးသား၌ တင်းကျပ်နာကျင်မှု သို့မဟုတ် သွေးကြောပိတ်ဆို့၍ နှလုံးကြွက်သားပျက်စီးမှုဖြစ်တတ်၏။ အထူးသဖြင့် သက်ကြီးများတွင် ဦးနှောက် သွေးကြောများ ထိခိုက်တတ်၏။

နှလုံးသွေးကြောရောဂါသည် မျိုးရိုးစဉ်ဆက်လိုက်တတ်ကြောင်း အထင်အရှားသိရသော်လည်း ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ခိုင်မာသော အထောက်အထား မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ကော်လက်စတီရို^၂ ခေါ် အဆီဓာတ်ရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော လူသိများသော နှလုံးသွေးကြောရောဂါမျိုးမှာ ဗီဇ၏ပယောဂ မကင်းကြောင်းအခိုင်အမာသိရ၏။

သူငယ်နာ နှလုံးရောဂါသည်ကား အများအားဖြင့် ကလေးနှင့် လူငယ် လူရွယ်များ၌ ဖြစ်တတ်၍ အရိုးအဆစ်ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ အဖျားရှိခြင်း၊ နှလုံးရောင်ရမ်းခြင်းစသော လက္ခဏာများဖြင့် ထင်ရှား၏။ ဤရောဂါသည် မျိုးရိုးစဉ်ဆက်ဖြစ်တတ်၍ ရောဂါမျိုးစေ့ကို မိဘထံမှသားသမီးဆက်ခံ ရရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း ရောဂါဖြစ်ရန် ဓာတ်ခံကို ရရှိသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ အမိနှင့်အဖထံမှ တစ်ခုစီရှိသောငှင်ဗီဇတစ်စုံသည်အချို့သောအခြေအနေ

၁။ coronary artery disease. ၂။ cholesterol.

များနှင့်ဆုံစည်းပါက ရောဂါဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်ဟုသိရ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ ရောဂါကို အထောက်အကူပြုသောအခြေအနေများမှာ မည်သို့သော အခြေအနေမျိုးဖြစ်ကြောင်း အသေအချာမသိရချေ။ ထူးခြားသည်ကား ဤရောဂါသည် လူချမ်းသာများမှာထက် ဆင်းရဲသားများ၌ပို၍ဖြစ်တတ်၏။ ထို့ပြင် အပူပိုင်းဒေသများ၌ အေးသောတိုင်းပြည်များမှာကဲ့သို့ များစွာဖြစ်လေ့မရှိချေ။

ကင်ဆာ။ ။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ မြောက်မြားစွာသော ဆေးပညာရှင်၊ သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် ကင်ဆာရောဂါအကြောင်းကို စူးစမ်းလေ့လာခဲ့ကြသော်လည်း ၎င်း၏ အရင်းအမြစ်ကို ယခုအထိ တိကျပြတ်သားစွာ မသိရသေးချေ။ တွေ့ရခဲ့သော၊ အနည်းငယ်သော အချို့ကင်ဆာမျိုး၌ ပီဇာ၏အရေးပါမှုကို သိရ၍ အများအားဖြင့်ဖြစ်တတ်သော ကင်ဆာမျိုး၌ ပီဇာ၏အရိပ်လက္ခဏာများကိုတွေ့ရ၏။ ထိုလက္ခဏာများမှာ အချို့လူများ၌ အခြားလူများထက် ပို၍ ဆွေမျိုးစဉ်ဆက် ကင်ဆာစွဲကပ်ကပ်ခြင်း၊ ပီဇာ အမြွှာများကို လေ့လာရာ၌ တစ်ဦးက ကင်ဆာဖြစ်လျှင် အခြားတစ်ဦးကလည်း မျိုးတူကင်ဆာရောဂါကို မရှေးမနှောင်းရရှိသည်ကို တွေ့ရခြင်းနှင့် စမ်းသပ်လေ့လာသော တိရစ္ဆာန်များတွင် ကင်ဆာဖြစ်လွယ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးကိုတွေ့ရှိခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကင်ဆာဖြစ်စေသော ပီဇာမျိုးစေ့များကိုကား မည်သူမျှအသေအချာမိမိရမထောက်ပြ နိုင်ချေ။ အကယ်၍ ထိုပီဇာမျိုးရှိပါက ၎င်းတို့၏လုပ်ဆောင်ချက်မှာ ရှုပ်ထွေး၍ သိမြင်နားလည်ရန် ခဲယဉ်းပေလိမ့်မည်။

ကင်ဆာသည် ဆန်းကြယ်ရှုပ်ထွေးသော ရောဂါဖြစ်၏။ ၎င်းသည် ကိုယ်အင်္ဂါ သို့မဟုတ် အသားမျှင်တစ်ခုခု၌ဖြစ်ပေါ်၍ တစ်နေ့တစ်ခြား ဆိုးရွားလာတတ်၏။ ကင်ဆာအမျိုးမျိုးရှိ၍ တစ်မျိုးလျှင် ဆိုင်ရာထူးခြားချက်များရှိ၏။ သို့ရာတွင် ကင်ဆာရောဂါအားလုံး၏ တူညီချက်မှာ ကင်ဆာဖြစ်သော ဆဲလ်တို့သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီး၍ ကိုယ်ခန္ဓာ၏လုပ်ငန်းကိစ္စကို ပတ်ဝန်းကျင်ဆဲလ်များနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမရှိခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် ကြီးရင့်တိုးပွား၍ ကြမ်းတမ်းဆိုးဝါးလာသည်နှင့်အမျှ ပတ်ဝန်းကျင်ဆဲလ်တို့နှင့် အသားမျှင်များကို ကျူးကျော်ဖျက်ဆီး၏။ နောက်ဆုံး၌ ၎င်းတို့သည် လူဆိုးစားပြု သူပုန်သူ

၉၀ * ဦးအေးမောင်

ကန်များကဲ့သို့ ဗရမ်းဗတာသောင်းကျန်းထကြွ၍ သွေးကြောများမှတစ်ဆင့် တစ်ကိုယ်လုံးသို့ပျံ့နှံ့ပြီးလျှင် အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်စေတတ်သည်။

ဤကင်ဆာဆဲလ်များ စတင်ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန် သော လူဆိုးဝါးပြုများ၏ ဖြစ်စဉ်နှင့်များစွာခြားနားလှသည်မဟုတ်ချေ။ ပတ် ဝန်းကျင် တစ်စတစ်စ သို့မဟုတ် ရုတ်ခြင်းဖောက်ပြန်မှုကြောင့် ဆဲလ်တို့၏ သမားရိုးကျအစဉ်အလာလုပ်ဆောင်မှုများသည် ကမောက်ကမဖြစ်၍ ကင်ဆာ ဖြစ်လာ၏။ ကင်ဆာဖြစ်စေသော အရာဝတ္ထုများမှာ နိုက်ထရိုဂျင်မတ်စတတ် အငွေ့ နှင့် ဓာတုဗေဒပစ္စည်းအမျိုးမျိုးသည် အဏုမြူဗုံးဖောက်ခွဲ၍ဖြစ်ပေါ်လာ သော ရေဒီယေးရှင်းအထိ ပစ္စည်းမျိုးပေါင်း ၅၀၀ ခန့်ရှိကြောင်းသိရ၏။ သို့ရာတွင် ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲသော လူသားတို့ကဲ့သို့ပင် ကင်ဆာဖြစ်လာသော ဆဲလ်များသည် နဂိုမူလက မူမမှန်ဘဲ ဖောက်ပြန်လိုသောဗီဇဓာတ်ခံရှိတန်ရာ ၏။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ကင်ဆာရောဂါလေ့လာမှုသည် ဆဲလ်ဗီဇလေ့လာမှုနှင့်ခွဲခွာ ၍ မရစကောင်းချေ။ ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တို့၏အလိုအားဖြင့် လူ့ခန္ဓာကိုယ်မှ ဆဲလ်တို့၏အဓိကလုပ်ငန်းကိစ္စနှင့် ကင်ဆာဖြစ်ပွားရာတွင် ခရိုမိုဆုန်းနှင့် ယင်း တို့၏မူလဗီဇများ ဖောက်ပြန်ပြိုကွဲ ကစဉ်ကလျားဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို သိရှိ နားလည်ပါက ကင်ဆာ၏ အရင်းအမြစ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဆေးပညာရှင်တို့၏အမြင်အားဖြင့် ဗီဇကြောင့် ကင်ဆာ သို့မဟုတ် ကင်ဆာနှင့်နီးစပ်မှုရရှိနိုင်သောနည်းများကား (၁)အချို့သော မျိုးညွှံဗီဇများ သည် ဆဲလ်၏လုပ်ဆောင်မှုများကို မတည်ငြိမ်အောင်ပြုသောကြောင့် ဆဲလ် များ အားအင်ဆုတ်ယုတ်၍ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးစပြုသော အသက်အရွယ်၌ အချို့ ဆဲလ်များသည် အလိုအလျောက်ဖြစ်စေ၊ ပြင်ပပယောဂကြောင့်ဖြစ်စေ ဖောက်ပြန်သွားတတ်၏။ (၂) အချို့သောလူများသည် ဆဲလ်များအား ကင်ဆာ ဖြစ်အောင် ဆွပေးနိုင်သောသတ္တိကို ကိုယ်ခန္ဓာ၏ဓာတ်ပစ္စည်းထဲ၌ ဗီဇအနေဖြင့် ရရှိခဲ့တန်ရာ၏။ (၃) ဗီဇချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် မူမမှန်ပုံမကျဖြစ်နေသော ကိုယ်

၁။ Nitrogen mustard gas. ၂။ radiation.

အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတစ်ခု၌ ကင်ဆာဆဲလ်များဖြစ်ပေါ်တတ်၏။ (၄) ဗိုင်းရပ်စ်ဗိုင်း သို့မဟုတ် အခြားပြင်ပအန္တရာယ်တစ်ခုခု၏ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးမှုကို ဆဲလ်များက ခံနိုင်ရည်မရှိအောင် ပီဇန့်ပတ် ပျော့ညံ့နေပေရာ၏။

သို့ရာတွင် ဤသည်တို့မှာ ပညာရှင်တို့၏ အတွေးအမြင်မျှသာဖြစ်၍ ကင်ဆာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ရှာရာ၌ ပီဇန့်ပတ်ချည်း မယိုးစွပ်သင့်ချေ။ ဥပမာ-မိန်းမတစ်ယောက်နှင့် သူ၏သမီး၊ သူ၏မြေး၊ မိန်းမတို့၌ ရင်သားကင်ဆာစွဲကပ်ခဲ့သည်ဆိုစေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ပီဇန့်ပတ်ဖြစ်သည်ဟု အတတ်မဆိုနိုင်ချေ။ အကြောင်းမူ ကင်ဆာဆဲလ်တို့သည် ၎င်းတို့၏ နဂိုမူလနေရာမှ လွတ်ထွက်၍ အခြားမည်သည့်နေရာ၌မဆို အခြေစိုက်နိုင်သော သဘောရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မိန်းမသုံးဦးသည် သွေးချင်းသားချင်းဖြစ်သော်လည်း အသက်အရွယ်နှင့် ဖြစ်ပေါ်မှုကို အကျိုးပြုသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများသည် ခြားနားပေလိမ့်မည်။ သုံးဦးစလုံး ရင်သား၌ဖြစ်ခြင်းတူသည်ဆိုစေ၊ ကင်ဆာတို့သည် ၎င်းတို့၏ လုပ်ဆောင်မှု၊ ဆိုးဝါးပြင်းထန်မှုနှင့် ဆေးဝါးကုသခြင်းကို တုံ့ပြန်မှုများ၌ ကွဲပြားခြားနားတတ်၏။ ထို့အတူ အဆုပ်ကင်ဆာ၊ လည်ချောင်းကင်ဆာ စသော အခြားကင်ဆာများကို တစ်ခါတစ်ရံ ဆွေမျိုးသားချင်းများ၌ တွေ့ရှိရခြင်းသည် ပီဇန့်ပတ်ဖြစ်သည်ဟု တထစ်ချစွဲမှတ်မထားသင့်ချေ။

သို့ရာတွင် ဆွေမျိုးသားချင်းထဲ၌ ကင်ဆာဖြစ်သူ များပြားပါက အကြောင်းမဲ့တိုက်ဆိုင်မှုဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်သည်ဆိုကာ ပေါ့ပေါ့တန်တန်မနေသင့်ချေ။ ရင်သားကင်ဆာနာ၌ ပီဇန့်ပတ် အတော်အတန် သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ ထိုရောဂါခံစားရသော မိန်းမများမှာ အများအားဖြင့် အလားတူရောဂါစွဲကပ်ဖူးသော မိခင်များနှင့် သားချင်းများရှိတတ်ပေရာ မိမိကိုယ်၌က ကျန်းမာသည်ဆိုစေ ဆွေမျိုးထဲ၌ ရင်သားကင်ဆာဖြစ်ဖူးသူရှိပါက ရောဂါဖြစ်တတ်သော အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာဝန်နှင့် မှန်မှန်စမ်းသပ် စစ်ဆေးသင့်၏။

၀။ Virus.

၉၂ * ဦးအေးမောင်

အူနှင့် စအိုကင်ဆာများ၌ ဗီဇ၏ ပယောဂများစွာပါသည်ဟု အဆိုရှိ၏။ သို့ရာတွင် စအိုကင်ဆာ တစ်မျိုးအတွက်သာ အထောက်အထားထင်ရှားရှိ၍ အသက်ငယ်ရွယ်စဉ်ဖြစ်တတ်သော ထိုကင်ဆာမျိုးကို မိမိ၏ ဆွေမျိုးသားချင်း ထဲ၌ တွေ့ရပါက အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ မနေသင့်ချေ။ အစာအိမ်ကင်ဆာဖြစ်ခြင်း၌ ဗီဇသည် အကြောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်ဟန်ရှိသော်လည်း မသင့်တင့်သော အစာ အဟာရ၌ ပို၍တာဝန်ရှိ၏။ အသည်း၌ ကင်ဆာဖြစ်ခြင်းသည်လည်း အစာ အဟာရ၊ အနေအထိုင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရားများ၌ ပို၍ အကြောင်းရင်းမူလ ရှိတန်ရာ၏။

ကင်ဆာသည် အများအားဖြင့် သက်ကြီးများ၌ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိစေကာ မူ လူငယ်များသည် အမြဲလုံးဝလွတ်ကင်းသည်မဟုတ်ချေ။ ယခုအခါ ၎င်းသည် အမေရိကန်ပြည်၌ ကလေးသူငယ်များအား ဒုတိယအများဆုံး သတ်ဖြတ်သော ရောဂါဖြစ်၏။ နှစ်စဉ် သွေးကင်ဆာ၊ အရိုးကင်ဆာ၊ အရေပြား၊ မျက်စိနှင့် ကျောက်ကပ်ကင်ဆာရောဂါများစွဲကပ်သော အသက် တစ်နှစ်မှ ၁၄ နှစ်အထိ ကလေးသူငယ်ပေါင်း ရာထောင်မကရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ကင်ဆာသည် မွေးကတည်းကပါလာ၍ ဗီဇ၏ပယောဂ ပါ၊မပါ အသေအချာမသိရချေ။

ကင်ဆာရောဂါအတွက် ဗီဇ၌ တာဝန် တစ်စိတ်တစ်ဒေသရှိခြင်းသည် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ကင်ဆာဖြစ်ပုံမတူညီမှု၌ ထင်ရှား၏။ မိန်းမများ၌သာ ဖြစ်သော ရင်သားနှင့် သားအိမ်ကင်ဆာများမှတစ်ပါး အခြားမည်သည့်ကင် ဆာမျိုးမဆို ယောက်ျားများတွင်မိန်းမများထက် ပို၍ဖြစ်ခြင်းသည် တစ် စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် သက်မွေးမှုအလုပ်အကိုင်ကြောင့် ဖြစ်ဟန်ရှိသော် လည်း ယောက်ျားများက မိန်းမများထက် ရောဂါကိုရလွယ်ခြင်းသည် အရေးပါ သောအကြောင်း တစ်ရပ်ဖြစ်တန်ရာ၏။ ယောက်ျားဟော်မုန်းသည် ပရောစ တိတ်ကင်ဆာ^၁ ဖြစ်စေရန် အားပေး၍ မိန်းမဟော်မုန်းသည် ထိုကင်ဆာမျိုးကို နှိမ်နင်းရာ၌ အသုံးဝင်သည်ဟု သိရှိရပေရာ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ ကင်ဆာဖြစ်ပုံ

၁။ cancer of the prostate.

မတူခြင်းသည် အတွင်းဗီဇကတ်ခံမတူမှု၌ အရင်းမူလရှိတန်ရာ။ မိန်းမများမှာ ရင်သားနှင့် သားအိမ်ကင်ဆာများကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကင်ဆာဖြစ်တတ်သော အရွယ်အထိယောက်ျားများထက်ပို၍ အသက်ရှည်သောကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကင်ဆာဝေဒနာရှင်အားလုံးစုစုပေါင်းတွင် မိန်းမက ယောက်ျားထက်များ၏။ သို့ရာတွင် သူ့နာစစ်တမ်း ရောဂါကာကွယ်နည်းနှင့် ရောဂါကုထုံးများ တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ အသက်ချမ်းသာရာရသော ကင်ဆာဝေဒနာရှင်များတွင် မိန်းမဦးရေက ပို၍များ၏။

ကင်ဆာသည် လူကြီးရောဂါဖြစ်၍ အသက်ရှည်သောသူပေါများလာသော ယခုခေတ်၌ ရှေးကထက်ပို၍ ဘေးအန္တရာယ်ကြီးမားလာဖွယ်ရှိ၏။ ဆေးပညာသည် ကင်ဆာ၏အရင်းအမြစ်ကို တိတိပပသေချာကျနစွာ မသိရသေးသောကြောင့် ရောဂါကိုတွန်းလှန်တိုက်ဖျက်ရာ၌ ထိရောက်အောင်မြင်မှု မရှိသေးချေ။ သို့တစေလည်း ကင်ဆာသည် မျှော်လင့်ချက်လုံးဝကင်းမဲ့သော ရောဂါမဟုတ်။ အချို့ကင်ဆာမျိုးကို အချိန်မီစောစောစီးစီးသိရှိပါက ကာကွယ်မှု သို့မဟုတ် ကုသမှု အသင့်အတင့်ပြုလုပ်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍ မိမိအမျိုးထဲ၌ ကင်ဆာဖြစ်ဖူးသူရှိပါက အထူးသတိထားပြီး မကြာမကြာဆရာဝန်နှင့်စမ်းသပ်စစ်ဆေးသင့်ပေ၏။

ကင်ဆာဖြစ်စေတတ်သော အရာဝတ္ထုများမှာ အမျိုးမျိုးအစားစား ရှိသည်ဆို၏။ အချို့မှာ ဟော်မုန်းများတစ်ဖက်စောင်းနင်းဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ဗိုင်းရပ်ပိုးကူးစက်ခြင်း စသောအတွင်းပယောဂများဖြစ်၍ များသောအားဖြင့်မူ ၎င်းတို့မှာ အပြင်ပယောဂများဖြစ်၏။ ပါးစပ်၊ လည်ချောင်း၊ အဆုတ်၊ အစာကြောင်း သို့မဟုတ် လိင်အင်္ဂါဇာတ်များ၏ နုနယ်သော အမွှေးပါးများကို ကြာရှည်လေးမြင့် ပွတ်တိုက်ခြင်းဖြင့် ကင်ဆာဖြစ်နိုင်သည်ဆို၏။ သတ္တုတူးဖော်သောလုပ်ငန်း၊ ကျောက်ထုလုပ်ငန်း၊ သဲမှုတ်နှင့် ဖန်မှုတ်လုပ်ငန်းများသည် ကင်ဆာအန္တရာယ်ရှိ၍ အလုပ်သမားများအား ထိုအန္တရာယ်ရှိသော အရာဝတ္ထု

၁။ diagnosis.

ဖြစ်ရမည်ဟူ၍ကား အတပ်မဆိုသာချေ။ ဆီးချိုရောဂါသည် အများအားဖြင့် လူ့လတ်ပိုင်းနှင့် သက်ကြီးများ၌ အစားကြားမှု၊ အချို့အဆိမ့်စားမှု၊ စိတ်ပင်ပန်းမှု၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြများမှု စသည်များနှင့်ယှဉ်၍ ဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခြေအနေများ၌ အချို့လူများသည်ရောဂါနှင့်ပီဇာ နီးစပ်မှုရှိစေကာမူ ရောဂါရရှိတတ်သည် အဆိုရှိသော်လည်း ထိုသို့ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတစ်ခုတည်းကြောင့် ရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုများသည် ရာခိုင်နှုန်းမည်မျှရှိကြောင်း အသေအချာမသိရချေ။ လွန်စွာဝဖိုးသူများသည် ပို၍ရောဂါရရှိတတ်၏။ သို့ရာတွင် ဝဖိုးခြင်းသည် ဆီးချိုရောဂါ နှင့်ယှဉ်သော အကျိုးတရားဖြစ်သလော၊ သို့မဟုတ် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းဖြစ်သလောဟု ဆုံးဖြတ်ရန်ခဲယဉ်း၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ပတ်ဝန်းကျင်တူသောအခါ၌ပင် အချို့လူများမှာ ဆီးချိုရောဂါဖြစ်ရန် အခြားသူများထက် ပိုမိုလွယ်ကူကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။ အမေရိကန်ပြည်၌ ဆီးချိုဝေဒနာရှင် လေးဦးလျှင် တစ်ဦး၌ အလားတူရောဂါ ခံစားရသော ဆွေမျိုးသားချင်းများရှိကြောင်းတွေ့ရ၏။ ပီဇာအမြွှာများ၌ တစ်ဦးတွင် ဆီးချိုရောဂါရှိပါက အခြားသူ၌လည်း ရောဂါရှိတတ်ကြောင်း သိရ၏။

ကင်ဆာနှင့် နှလုံးရောဂါများကဲ့သို့ ဆီးချိုရောဂါသည် လူတို့၏သက်တမ်းတိုးလာသည်နှင့်အမျှအန္တရာယ်ကြီးမားလာ၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ နှစ်စဉ် ဆီးချိုလူနာပေါင်း ၅၀,၀၀၀ ခန့် တိုးပွား၍ လူမသိသူမသိ ဝေဒနာစွဲကပ်နေသူပေါင်း တစ်သန်းခန့်ရှိ၏။ ဆီးချိုရောဂါသည် အများအားဖြင့် လူကြီးများ၌ ဖြစ်တတ်သော်လည်း ကလေးသူငယ်များကိုလည်း မညှာတာချေ။ အင်စူလင်မပေါ်မီက ကလေးဝေဒနာရှင်များသည် အခါမလည်မီ ပျက်စီးကြသည်ကများ၍ ယခုအခါ၌မူ အင်စူလင်ကြောင့် သိသိသာသာ သေနှုန်းကျဆင်းသွားပေပြီ။ ဆီးချိုဝေဒနာရှင်တို့၏ သက်တမ်းသည် အခြားလူများသက်တမ်း၏သုံးပုံလေးပုံမျှသာရှိသည်ဆိုသော်လည်း အင်စူလင်၏အစွမ်းသတ္တိနှင့် နေထိုင်စားသောက်မှုကို ပြုပြင်ပေးခြင်းဖြင့် ရှေးကထက် အသက်ရှည်အောင်ပြုလုပ်နိုင်ကြပေပြီ။

အရေးကြီးသည်ကား ရောဂါကိုအချိန်မီသိရှိရန်ဖြစ်၍ ဤနေရာ၌

၉၆ * ဦးအေးမောင်

ရောဂါ၏ မျိုးရိုးဗီဇလိုက်တတ်သောသဘောကို ကနဦးက သိရှိထားမှုသည် အရေးပါလှ၏။ မိဘများ၌ ဆီးချိုရောဂါရှိလျှင် သားသမီးများ၌လည်း ရှိမရှိ စမ်းသပ်စစ်ဆေးသင့်၏။ သားသမီး၌ရှိကိုင် မိဘ၌ရှိရမည်ကားမဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆီးချိုရောဂါသည်၎င်းပင်ဗီဇကြောင့်ဖြစ်၍ မိဘများ၌ ၎င်းပင်နေသောဗီဇများ သားသမီး၌ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ရကား အများအားဖြင့် မိဘများ၌ ရောဂါမဖြစ်ဘဲရှိတတ်၏။ သို့ရာတွင် မိဘများကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပါက မှားမည်မဟုတ်ချေ။ ထိုသို့ စမ်းသပ်စစ်ဆေးရာ တစ်ခါတစ်ရံ မိဘတစ်ဦး၌ဖြစ်စေ၊ နှစ်ဦးစလုံး၌ဖြစ်စေ ရောဂါသို့မဟုတ် ရောဂါအစပျိုးနေသောနိမိတ် လက္ခဏာများကိုတွေ့ရတတ်၏။ မိန်းမများ၌ တွေ့ရတတ်သော ရှေ့ပြေးနိမိတ် တစ်ခုမှာ အလွန်ထွားကျိုင်းသော ကလေးများကို မွေးဖွားခြင်းဖြစ်၏။ အလွန်ဝသော ကလေးများကို မွေးသည့်မိန်းမများသည် ဆီးချိုဗီဇဓာတ်ခံရှိ၍ အများအားဖြင့် နောက်ကာလ၌ ရောဂါရရှိတတ်လေသည်။

တီဘီရောဂါ။ ။ဤရောဂါသည် မျိုးရိုးလိုက်သောရောဂါဖြစ်သည်ဟု ရှေးအခါက လူတို့ယူဆခဲ့ကြသော်လည်း ယခုအခါ၌မူ ရောဂါဖြစ်ပွားခြင်း၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည်ပဓာနဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်လာသည်နှင့်အမျှ တီဘီစွဲကပ်သူများ၏ဦးရေ ကျဆင်းခဲ့ပေရာ နှစ်ဆယ်ရာစုအကုန်၌ ၎င်းကို အပြီးအပိုင်တိုက်ဖျက်ချေမှုန်းနိုင်လိမ့်မည်ဆို၏။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အခြားအာဖရိကနိုင်ငံများ၌ ၎င်း၏ အန္တရာယ်မှာ ကြီးမားဆဲဖြစ်စေကာမူ လူတို့၏ ဘဝအခြေအနေမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ ၎င်းကို ခုခံတွန်းလှန်နိုင်၍ နောက်ဆုံး၌အောင်မြင်ရမည်မူ့ချဖြစ်၏။

တီဘီဖြစ်ပွားခြင်း၌ ထိုသို့ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပဓာနဖြစ်သည် မှန်သော်လည်း ဗီဇသည် အခါခပ်သိမ်း လုံးဝတာဝန်ကင်းသည်ဟုမဆိုသာချေ။ တီဘီသည် ရံဖန်ရံခါ မျိုးရိုးကိုလိုက်၍ဖြစ်တတ်၏။ စားဝတ်နေမှုချို့တဲ့သော ဆင်းရဲသားတိုင်းလည်း တီဘီမဖြစ်၊ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်သော ငွေရှင်ကြေးရှင်တိုင်းလည်း တီဘီပြီးသည်မဟုတ်ချေ။ပတ်ဝန်းကျင်တူစေကာမူ လူတစ်ဦးမှာ ရောဂါမရရှိဘဲ အခြားသူတစ်ဦးမှာ အလွယ်တကူရရှိပေရာ၏။

ဤအချက်များကိုထောက်ခံချင့်၍ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုတည်းကြောင့် တီဘီရောဂါ ကူးစက်နိုင်ပါမည်လောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ စင်စစ် တီဘီလူနာအမြွှာများကို လေ့လာ၍ ကြွက်များ၊ ယုန်များကိုစမ်းသပ်ခဲ့သောပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ရောဂါကူးစက်ခြင်းသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်ဟန်ရှိလေသည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ တီဘီရောဂါ ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ မရှိ၊ တီဘီရောဂါကို ခုခံကာကွယ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ကုသရာ၌လည်းကောင်း ယေဘုယျအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်သည်သာ အဓိကဖြစ်ကြောင်း သတိပြုရ၏။ ကင်ဆာရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါစသည်တို့၌ ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်ထက်အရေးကြီးသော် ကြီးပေ လိမ့်မည်။ တီဘီရောဂါ၌မူ ပတ်ဝန်းကျင်က များစွာပိုမိုအရေးပါကြောင်း အနောက်နိုင်ငံများ၌ ရောဂါသမိုင်းဖြစ်စဉ်က အထင်အရှားပြလျက်ရှိသည်။

လည်ပင်းကြီးရောဂါ။ ။လည်ပင်းကြီးရောဂါသည် လည်ချောင်းထဲရှိ သိုင်းရွိုက်ဂလင်း^၁ ကြီးမားရောင်ရမ်းခြင်းဖြစ်၍ မျိုးရိုးဗီဇ၌အခြေခံရှိ၊မရှိ အသေအချာမသိရသေးချေ။ ၎င်းသည် အဓိကအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အ ကြောင်းတစ်ခုပေါ်၌ တည်ခြင်းကိုကား အခိုင်အမာသိရ၏။ ထိုပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းမှာ အစာအာဟာရ သို့မဟုတ် သောက်ရေထဲ၌ အိုင်အိုဒင်း^၂ဓာတ် လုံလောက်စွာ မရှိခြင်းဖြစ်၏။ သိုင်းရွိုက်ဂလင်း၏လုပ်ငန်းမှာ အိုင်အိုဒင်း ဓာတ်ကို ထုတ်ယူသုံးစွဲရန်ဖြစ်ရကား ထိုဓာတ်ရှားပါးချို့တဲ့သောအခါ အလုပ် ကောင်းစွာ မလုပ်နိုင်ဘဲ လည်ပင်းကြီးရောဂါဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့ရာတွင် စဉ်းစားရန်ရှိသည်ကား ပင်လယ်နှင့်ဝေး၍ အိုင်အိုဒင်း လုံလောက်စွာမရသော အရပ်ဒေသများ၌ အချို့လူများ လည်ပင်းမကြီးဘဲ အိုင်အိုဒင်းပေါများသောအရပ်များ၌ အချို့လူများ လည်ပင်းကြီးနေသည် ကိုတွေ့ရ၏။ ဤအချက်ကိုထောက်၍ ဤရောဂါဖြစ်ခြင်း၌ မျိုးရိုးဗီဇသည် လည်း အရေးပါသည်ဟု အချို့ကယူဆကြ၏။ မည်သို့မည်ပုံ ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်

၁။ thyroid gland. ၂။ iodine.

၉၈ * ဦးအေးမောင်

ကိုကား အသေအချာမသိရချေ။ ဗီဇနှင့်နွယ်သည်ဟုထင်မြင်ရခြင်းအကြောင်း တစ်ရပ်မှာ လည်ပင်းကြီးခြင်းကို မိန်းမများ၌ ပို၍တွေ့ရခြင်းဖြစ်၏။ ရောဂါစွဲ ကပ်သူများတွင် မိန်းမများသည် ယောက်ျားများထက် အနည်းဆုံးဦးရေ လေး ဆခန့် ရှိသည်ဆို၏။ မိန်းမ၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် အလုပ်ကိစ္စမှန်မှန်လုပ်ကိုင်ရန် ယောက်ျားခန္ဓာကိုယ်ထက်ပို၍ အိုင်အိုဒင်းဓာတ်လိုဟန်ရှိ၍ အိုင်အိုဒင်းချို့တဲ့ ပါက သို့မဟုတ် သိုင်းရွိုက်ဗီဇဓာတ်ခံ ညံ့ဖျင်းက မိန်းမသည် ပို၍အလွယ်တကူ လည်ပင်းကြီးလာတတ်၏။ မိခင်၌ သိုင်းရွိုက်ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော အဆိုးရွားဆုံး ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုမှာကား ဝမ်းတွင်း ရူးကလေးကို မွေးဖွားတတ်ခြင်းဖြစ်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ လည်ပင်းကြီးရောဂါ၌ အကယ်၍ ဗီဇ၏ တာဝန်မကင်း လျှင်လည်း ဗီဇထက် ပတ်ဝန်းကျင်က ပိုမိုအရေးပါကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိ ချေ။ လည်ပင်းကြီးခြင်းကိုကုသရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်ပြုပြင်ပေးမှု (ဝါ) အိုင်အို ဒင်းဓာတ်ဖြည့်တင်းမှုသည် ပဓာနဖြစ်၏။ အမေရိကန်ပြည်ရှိ လည်ပင်းကြီး ရောဂါ အလွန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသောအရပ်ဒေသများ၌ ကျောင်းသူကလေးများ အား အိုင်အိုဒင်းဓာတ် လုံလုံလောက်လောက်ရရှိစေခြင်းဖြင့် ထိရောက်စွာ ကာကွယ်ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။

အစာအိမ်ရောဂါ။ ။ အစာချေအင်္ဂါများ၏ လုပ်ငန်းကိစ္စနှင့်ဆက်စပ် နေသောရောဂါမှာ အတော်များများရှိ၍ အချို့မှာ “လူသတ်ရောဂါ” စာရင်း တွင် ထိပ်က ပါရှိနေ၏။ သို့ရာတွင် လူအများ၌ ဖြစ်တတ်သော အစာအိမ် ရောဂါများတွင် ဆီးချိုရောဂါကဲ့သို့ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု တပ်အပ်ပြောဆို နိုင်သော ရောဂါတစ်ခုမျှ မရှိချေ။

အစာအိမ်နှင့် အူ၌ဖြစ်သော ရောဂါများမှာ ရှေးကထက်ပိုမိုဖြစ်ပွား၍ အသက်ကို ရန်ရှာလျက်ရှိပေရာ ၎င်းတို့သည် လူများ အလွန်အကျွံစိတ်ပင်ပန်း မှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ပညာရှင်တို့ ယူဆခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့စိတ်အာရုံ

၁။ cretin.

နာဗ်ကြောများပေါ်၌ အပြစ်ပုံချခြင်းသည် မှားကောင်းမှားပေလိမ့်မည်။ ဆေးပညာရှင် တစ်ဦးကမူ အစာအိမ်ရောဂါရှိသူများတွင် တစ်ဝက်နီးပါးမှာ စိုးရိမ်ပူပန်မှု၊ သောကဗျာပါဒဖြစ်မှု သို့မဟုတ် စိတ်နေစရိုက် ချွတ်ယွင်းမှု တစ်ခုခုကြောင့် ရောဂါခံစားနေခြင်း မဟုတ်ပါဟုဆို၏။ ပီဇာနည်ခံနှင့်ဆက်စပ်နေသည်ဟုထင်ရခြင်းအကြောင်းတစ်ခုမှာ ယောက်ျားများ၌ မိန်းမများမှာထက် ပို၍ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အသေအပျောက် လေးဆခန့်ရှိခြင်းဖြစ်၏။ ရောဂါစွဲကပ်သောသူများ၏ ကိုယ်အနေအထားသည် ထူးခြားသည်။ အချို့မှာ မျိုးရိုးနှင့်ချီ၍ ရောဂါရရှိတတ်သည်ဟုလည်း အဆိုရှိ၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ဤရောဂါသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် ပီဇာနည်ဖြစ်သည်ဆိုပါက ထိုပီဇာ ဆက်ခံရရှိခြင်းနှင့်စပ်၍ အသေအချာဘာမျှမသိရချေ။

လည်ပင်းကြီးရောဂါမှတစ်ပါး အခြားဖော်ပြခဲ့သော အထက်ပါရောဂါများမှာ နှစ်စဉ်လူအမြောက်အမြားကို သေကျေပျက်စီးစေသော လူသတ်ရောဂါဆိုးများဖြစ်၏။ အကယ်၍ နှစ်စဉ် သေဆုံးသော လူဦးရေကို မစဉ်းစားဘဲ လူတို့အား စိတ်ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်စေမှုကိုသာကြည့်၍ လူ့လောကအား အကျိုးမဲ့ပြုသော ရောဂါများကို စာရင်းပြုလုပ်မည်ဆိုပါက အထက်၌ဖော်ပြခဲ့သော လူသတ်ရောဂါစာရင်းနှင့် တူမည်မဟုတ်ချေ။ ထိုစာရင်း၌ မီးစာကုန် ဆီခန်းခါနီးဆဲဆဲဖြစ်နေသော အသက်ကြီးရွယ်အိုတို့၌သာလျှင် ဖြစ်တတ်သည့်ရောဂါများ၊ လူကိုသက်သက်သာသာနှင့် ရုတ်ခြည်းသေစေသောရောဂါများကို အောက်ကပြ၍ လူငယ်လူရွယ်များအားသတ်ဖြတ်သောရောဂါများ၊ လူနာအားချက်ချင်း မသေစေဘဲ နှစ်ကာလရှည် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားစေသော ရောဂါများကို ထိပ်ကပြရပေလိမ့်မည်။

အထက်ကပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကမ္ဘာ့ရောဂါဆိုးကြီးများဖြစ်ပွားမှု၌ ပီဇာသည် လုံးဝတာဝန်ကင်းသည်ဟုမဆိုနိုင်သော်လည်း မည်မျှအရေးပါသည်ဟု အတိအကျမသိရချေ။ အများအားဖြင့် ၎င်းသည် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမဟုတ်ဘဲ ရောဂါဖြစ်လွယ်မှု၊ ခံနိုင်ရည်မရှိမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အကျိုးပြုသည်ဟု မှတ်ယူရာ၏။ ပီဇာ၌ အဓိကအရင်းခံသည် သို့မဟုတ်

၁၀၀ * ဦးအေးမောင်

ဗီဇက အထောက်အကူပြုသည်ဟု ယူဆရသောရောဂါများမှာ ဆီးချိုရောဂါနှင့် သူငယ်နာနှလုံးရောဂါဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤရောဂါများသည် ဗီဇ၏အရေးပါမှု ထင်ရှားသောရောဂါများဖြစ်၍ ထိုသို့မထင်ရှားသဖြင့် ပညာရှင်တို့ အခိုင်အမာ မသိရသေးသော အလားတူ အခြားရောဂါဆိုးများ ရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ လူ့အသက်ကို ရန်မရှာသော်လည်း ကိုယ်စိတ် ဆင်းရဲမှုဖြစ်စေသည့် အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက် အနိဋ္ဌာရုံ လက္ခဏာအင်္ဂါများကို အဓိက ဖန်တီးသော ဗီဇညှို့၊ ဗီဇ“မဲ” များရှိပေရာ ထိုဗီဇ “မဲ” များ၏ လက္ခဏာခြင်းရာကို နောက်အခန်း၌ ပြဆိုပေအံ့။

REFERENCE

Amram Scheinfeld, "The New You and Heredity," Chapter.21

အခန်း (၈)

ဗီဇ “ပဲ”များ

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူ၏ကိုယ်ခန္ဓာဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံနှင့် ကိုယ်အင်္ဂါ အသီးသီး၏ အလုပ်လုပ်ပုံကို လေ့လာသောအခါ သဘာဝတရား (ဝါ) ဗီဇနိယာမ၏ သေချာစေ့စပ်မှုတို့ အံ့ဩကြရ၏။ စင်စစ် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စာသော် မော်တော်ကား၊ လေယာဉ်ပျံ သို့မဟုတ် သိပ္ပံပစ္စည်းကိရိယာနှင့် ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်မှုမှာ စာမဖွဲ့လောက်ချေ။ အချို့လူ့ကိုယ်ခန္ဓာများမှာ အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်ကြီးများရှိသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် လူသတ္တဝါတို့မှာ အများအားဖြင့် ထိုချွတ်ယွင်းချက်ကြီးများ ကင်းစင်ကြောင်းသတိပြုရ၏။ ထို့ပြင် ရှေးအခါက လူတို့သည် အပြစ်အနာရောဂါများအတွက် ဗီဇကိုသာအပြစ်တင်ခဲ့ကြရာ ယခုအခါ များစွာသော ထိုအပြစ်အနာများသည် အဓိကအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းသိရှိ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပြုပြင်ပေးခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့ကို နှိမ်နင်းရေးလုပ်ငန်း သိသိသာသာ အောင်မြင်နေခြင်းကိုလည်း မမေ့သင့်ချေ။

သို့ဖြစ်စေကာမူ သဘာဝဓမ္မသည် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာကိုဖန်တီးရာ၌ သေချာစေ့စပ်မှုရှိသည်နှင့်အမျှ ချွတ်ချော်လစ်ဟင်းမှုများရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။ မည်သည့်လူသတ္တဝါမျှ ဗီဇအားဖြင့် ကျပ်ပြည့်ဒင်ပြည့် အပြစ်အနာကင်းသည်မဟုတ်ချေ။ အချို့သောအပြစ်အနာများသည် အလွန်

ပထမ၌ မိခင်အား ထိုနောက်တွင် ကလေးအား ရောဂါဖြစ်စေနိုင်၏။ အခြားဝမ်းတွင်းပါ ကာလသားရောဂါများဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်လည်း ထိုနည်းနှင့်ဖြစ်လေသည်။ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း၍ သားစဉ်မြေးဆက် လူညွန့်တုံးစေသော ရောဂါဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ကြိုတင် ကာကွယ်မှု၊ ဆေးဝါးကုသမှုမရှိခဲ့သော် ဤစကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် ရှေးအခါက လူများယူဆကြသကဲ့သို့ ဗီဇဓာတ်ကိုပျက်စီးယိုယွင်းစေသော ဘေးအန္တရာယ်ရှိသည်ကားမဟုတ်ချေ။ အခြားများစွာသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများနည်းတူ ဆစ်ဖလစ်သည် ဗီဇဓာတ်ကိုဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းမရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ တစ်ခါက ဆစ်ဖလစ်ဖြစ်ဖူးသော်လည်း ရောဂါရှင်းရှင်း ပျောက်ကင်းပြီးဖြစ်သောသူ၏ သားသမီးများသည် ရောဂါအမွေမရရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဆစ်ဖလစ်ကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါမျိုးများမှာကား မိဘသည် ရောဂါကုသပျောက်ကင်းစေကာမူ သားသမီးသည် ရောဂါဗီဇကို ဆက်ခံရရှိမည့်အန္တရာယ်ရှိ၏။

ထိုသို့အဓိကအားဖြင့် ဗီဇကြောင့်ဖြစ်သော လူ့ကိုယ်ခန္ဓာ၏အပြစ်အနာချွတ်ယွင်းချက်များမှာ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကျိုးအာနိသင်အားဖြင့်လည်းကောင်း အင်အားမသေးလှချေ။ အချို့ရောဂါဖြစ်ပွားရာ၌ ဗီဇသည် ပဓာနဖြစ်ပါလျက် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုသာ အပြစ်တင်ပါက သားသမီးများနှင့်အခြားသွေးသားနီးစပ်သူများမှာ အချိန်မီစမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်း ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းမပြုမိဘဲ အကြောင်းတမတန် ထိခိုက်နစ်နာကြမည်ဖြစ်၏။ ရောဂါတစ်ခုသည် ဗီဇ၌ မည်သို့အခြေခံသည်၊ သားသမီးက ဗီဇကို မည်သို့ဆက်ခံရရှိသည်ဟု တိတိကျကျမသိကာမျှနှင့် ဗီဇ၏အရေးပါခြင်းကို ငြင်းဆိုပါက မှားပေလိမ့်မည်။ များစွာသောအပြစ်အနာရောဂါကြီးများ၌ ဗီဇ၏ ပယောဂသည် ပတ်ဝန်းကျင်ပယောဂများနည်းတူ ရှုပ်ထွေးလှကြောင်း သတိပြုသင့်ပေ၏။

စင်စစ် မည်သည့်ရောဂါ၌မဆို ဗီဇကို လုံးဝပျက်ကွယ်ပြု၍မရအပ်ချေ။ အဓိကအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၌ပင် ဗီဇမတူသောသူတို့သည် တုံ့ပြန်ခံယူရာ၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကွဲပြားခြားနားကြ၏။ ဤအခြင်း

အရာသည် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့၏ တုံ့ပြန်မှု၌ အထူးထင်ရှား၏။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့သည် ရောဂါများကို ခံနိုင်ရည်ရှိမှုမတူကြောင်း လွန်ခဲ့သောအခန်းများ၌ အနည်းငယ်ဖော်ပြခဲ့၍ ရှေ့အခန်းတစ်ခု၌ အကျယ်ပြဆိုပါဦးအံ့။

လူတို့သည်လည်း ထို့အတူ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပီဇာတ်ခံမတူသောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင် တုံ့ပြန်ရာ၌ခြားနားကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားလျှင် ထိုအကျိုးတရားမှချွန်ပေါ်ရမည်ဟု ပုံသေစွဲမှတ်မထားသင့်ချေ။ ရှေးအခါက ဂျာမန်ပညာရှင်တစ်ဦးသည် ကာလဝမ်းရောဂါမှာ ပိုးကြောင့်ဖြစ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း လူအများ၏ရှေ့တွင် ရောဂါပိုးများကို မျို၍ပြခဲ့ဖူး၏။ သူသည် ကာလဝမ်းရောဂါပြီးသော်လည်း ထိုမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်မရှိသောရောဂါ၊ ဥပမာ-နွားစေး၊ ချောင်းဆိုးခြင်းကိုမူ ခံနိုင်ရည်ရှိချင်မှရှိပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ရောဂါတစ်ခုကို ခံနိုင်ရည်ရှိမှု၊ မရှိမှုအတွက် တာဝန်ရှိသော ဆိုင်ရာပီဇာတစ်ခုကို ခွဲခြားစစ်ထုတ်၍ မရအပ်ချေ။ ဤအခြင်းအရာလက္ခဏာသည် ပီဇာအားလုံးက စုပေါင်း ပြဋ္ဌာန်းသော လက္ခဏာခြင်းရာဖြစ်လေသည်။

ရောဂါတစ်ခုကို ခံနိုင်သော အင်အားနည်းမှုမဟုတ်ဘဲ သားသမီးကမိဘထံမှ ဆက်ခံရရှိမှုသည်ကား ပီဇာ“မဲ” တို့၏ ပယောဂနှင့်မကင်းချေ။ ဤနေရာ၌ ပီဇာ“မဲ” များ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပုံကို အမြွက်မျှဖော်ပြပါအံ့။

ပီဇာ“မဲ” များသည် ပီဇာကောင်းများကဲ့သို့ အလုပ်လုပ်ရာ၌ မူမမှန်သောကြောင့် ဆိုင်ရာသတ္တဝါမှာထိခိုက်နစ်နာရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်းတို့သည် ဝီရိယလွန်ကဲ၍ ဥပမာ-ပီဇာ“မဲ” တစ်ခုကြောင့် မွေးလာသော ကလေးသည် လက်ငါးချောင်းမဟုတ်ဘဲ ခြောက်ချောင်း သို့မဟုတ် ခုနစ်ချောင်း ပါလာတတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်းတို့အလုပ်ခိုက်ပ်သဖြင့် အချို့လူများမှာ မွေးကတည်းက ကိုယ်လက်အင်္ဂါ မစုံလင်ကြချေ။ တစ်ခါတစ်ရံ ပီဇာ“မဲ” တစ်ခုသည် အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ကောင်းစွာမလုပ်သဖြင့် ဆိုင်ရာလူသတ္တဝါသည် အသက်ဆုံးရှုံးရ၏။

၁။ “ကမ္ဘာ့ကျေးဇူးရှင်ကြီးများ” (ဘာသာပြန်စာပေအသင်း) ပထမတွဲ၊ စာ ၂၆၁-၂။

ယေဘုယျအားဖြင့် ပီဇီ“မဲ” တစ်ခုသည် ဝိသေသအကျိုးတရားတစ်ခု ကိုသာဖြစ်ပေါ်စေတတ်၏။ သို့ရာတွင် ရံဖန်ရံခါ ပီဇီ “မဲ” တစ်ခု သို့မဟုတ် တူညီသော ပီဇီ“မဲ” တစ်စုံ၏ ပယောဂကြောင့် အပြစ်အနာများ တသိတတန်း ကြီး ဖြစ်ပေါ်တတ်၏။ သို့ဖြင့် အချို့ကလေးသူငယ်များသည် မွေးကတည်းက ပင် မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါပုံပန်းယုတ်၍ အသိဉာဏ် ချွတ်ယွင်းလာကြ၏။° ပီဇီ“မဲ” တစ်ခုကြောင့် အပြစ်အနာများ စုပြုံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ အပြစ်အနာတစ်ခုသည်လည်း ပီဇီ“မဲ”များ စုပေါင်း ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။

ပီဇီ“မဲ” များသည် မကောင်းမှုပြုသော လူတို့ကဲ့သို့ပင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပြုမှုဆောင်ရွက်ပုံချင်းမတူချေ။ အချို့မှာ အထူးအခြေအနေဖြစ်ပေါ်မှ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့ကို ကူညီအားပေးသော အခြားပီဇီများနှင့်ပူးပေါင်းမိမှ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာကြ၏။ အချို့မှာ မကောင်းမှုအနည်းငယ်သာပြုလုပ်ကြ၍ အချို့မှာ အတော်များများပြုလုပ်ကြ၏။ အချို့မှာ လူတို့အသက်ငယ်ရွယ်စဉ် အစွမ်းပြ၍ အချို့မှာအသက်ကြီးမှပေါ်လာကြ၏။ မိသားစုတစ်စုထဲ၌ မျိုးတူပီဇီ“မဲ” များသည် လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအပေါ်သို့ အကျိုးသက်ရောက်ပုံချင်းမတူဘဲ ရှိသော် ရှိပေလိမ့်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် အသက်အရွယ်အမျိုးမျိုး၌ ပေါ်လာကြပေလိမ့်မည်။ အချို့ ပီဇီ“မဲ”များမှာမူ လုံးဝမထွက်ပေါ်ဘဲ ငုပ်နေ၍ ၎င်းတို့ ရှိကြောင်း မည်သူမျှ သိမည်မဟုတ်ချေ။

ပီဇီ“မဲ”များ မျိုးရိုးလိုက်ပုံမှာ အဓိကအားဖြင့် သုံးနည်းသုံးမျိုးရှိ၏။ ၎င်းတို့မှာ ပေါ်ပီဇီလိုက်ခြင်း၊ ငုပ်ပီဇီလိုက်ခြင်းနှင့် လိင်ပီဇီလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ ပေါ်ပီဇီလိုက်ခြင်းနှင့် ငုပ်ပီဇီလိုက်ခြင်းသည် မင်ဒယ်စူးစမ်းလေ့လာ၍ သိရှိခဲ့ရသော ပီဇီနိယာမနှင့်အညီဖြစ်၍ (ပုံ-၁၃)၌ ၎င်းတို့၏ လက္ခဏာခြင်းရာသည် ထင်းရှူး၏။ ပေါ်ပီဇီကြောင့်ဖြစ်သည်ဆိုသော ရောဂါများမှာ သူငယ်နာအကြောဆွဲခြင်း၊ မျက်လုံးကြောဆွဲခြင်း၊ အနံ့မသိရောဂါ၊ ရေငတ်ဆီးလွန်

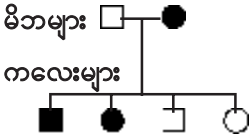
- ၁။ amaurotic idiocy. ၂။ huntingdon's chorea...
- ၃။ nystagmus. ၄။ anosmia.

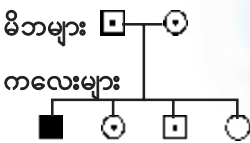
၁၀၆ * ဦးအေးမောင်

- ယောက်ျား
- မိန်းမ
- ●
- ▣ ○

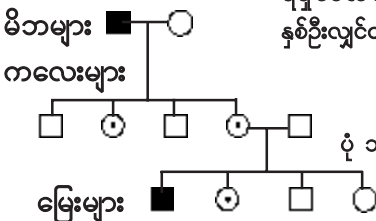
၁။ ပေါ်ဗီဇလိုက်ခြင်း

၂။ ငှပ်ဗီဇလိုက်ခြင်း

၃။ လိင်ဗီဇလိုက်ခြင်း

အပြစ်အနာ ရောဂါကင်းသောသူကို အဖြူရောင်ဖြင့် ပြထားသည်။

အမဲရောင်မှာ အပြစ်အနာ အထင်အရှားရှိခြင်းကို ပြသည်။

အစက်မှာ အပြစ်အနာထင်းရှားမရှိသော်လည်းဆိုင်ရာ ဗီဇဆောင်ထားခြင်းကိုပြသည်။

၁။ ပေါ်ဗီဇဆောင်သော မိဘသည် အပြစ်အနာကို ထင်ရှားပြ၏။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် ကလေးနှစ်ယောက် လျှင် တစ်ယောက်ကဗီဇကိုရရှိ၍ အပြစ် အနာ သည်လည်းထင်ရှား၏။ မိဘ၌ဗီဇနှစ်ခုရှိက ကလေး အားလုံး၌ ရောဂါရရှိပေလိမ့်မည်။

၂။ ကလေးလေးယောက်လျှင် တစ်ယောက်မှာ ဗီဇနှစ်ခုစလုံးရှိ၍ ရောဂါလည်းရရှိပေလိမ့်မည်။ နှစ်ယောက်မှာ ဗီဇတစ်ခုသာရရှိ၍ ရောဂါမဖြစ်ဘဲ ဗီဇဆောင်သူဖြစ်လိမ့်မည်။ တစ်ယောက်မှာ ဆိုင်ရာ ဗီဇလုံးဝကင်းသူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

၃။ ရောဂါထင်းရှားရှိသော ဖခင်သည် သမီး အားလုံးအား ဗီဇကိုပေး၏။ သမီးအသီးသီးသည် ဗီဇဆောင်သူဖြစ်၍ သူ၏သားယောက်ျား နှစ်ဦး လျှင်တစ်ဦးကဗီဇနှင့်တကွ ရောဂါကို ထင်ရှား ရရှိ ပေလိမ့် မည်။ သမီးမိန်းကလေးများမှာမူ နှစ်ဦးလျှင်တစ်ဦးက ဗီဇဆောင်သူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ပုံ ၁၃။ ဗီဇလိုက်ခြင်းသုံးမျိုး။ Scheinfeld. p.153

ရောဂါ၊ တိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ အသက် ၄၀-၅၀ အရွယ်၌ အတွင်းပိုင်းနားထိုင်းခြင်း၊ စသည်တို့ဖြစ်၏။ မွဲကဲ့သို့သော အချို့သောမွေးမှတ်^၄ များသည်လည်း ပေါ်ပီဇန့် အရင်းမူလရှိ၏။ ၎င်းပီဇန့် အရင်းခံသော ရောဂါများမှာ ဆီးချိုရောဂါ၊ ကလေး သူငယ်များ၌ဖြစ်တတ်သော ဝက်ရှူးနာ^၅၊ စက်ဖိုဖရီးနီးယားခေါ် စိတ္တဇရောဂါ၊ အလွန် မျက်စိ မှုန် ခြင်း နှင့် ယှဉ်သော ကြက်မျက်သင့် ရောဂါ^၆၊ သွားဖုံးမကောင်းဘဲ နီမြန်းနေခြင်း^၇ စသည်ဖြစ်လေသည်။

လိင်ပီဇလိုက်ခြင်းဟူသည်ကား ဣတ္ထိဘာဝကို စီမံဖန်တီးရာ၌ အရေးပါ သော တစ်ခုသော ခရိုမိုဆုန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ပီဇဆက်ခံရရှိမှုကိုဆိုလိုခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုခရိုမိုဆုန်းကို X ခရိုမိုဆုန်း ဟုခေါ်၍ ၎င်းအကြောင်းကို ရှေ့အခန်း တစ်ခု၌ ဖော်ပြပေအံ့။ X ခရိုမိုဆုန်းဟုပါရှိသော ပီဇ“မဲ” များသည် သားသမီး၌ ၎င်းနေ၍ မြေးကျမှ ပေါ်လာတတ်၏။ ၎င်းတို့ကိုသယ်ဆောင်သူများမှာ မိန်းမ များဖြစ်၍ ၎င်းတို့ကြောင့် ရောဂါဝေဒနာခံစားရသောသူများမှာ အများအား ဖြင့် ယောက်ျားများ ဖြစ်လေသည်။

ဤလို လိင်ပီဇလိုက်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ရောဂါများမှာ သွေး မတိတ်ရောဂါ^၈၊ ဦးနှောက်တွင်း၌ ထူမာခြင်း^၉၊ အာခေါင်ကွဲခြင်း^{၁၀}၊ နှုတ်ခမ်းပဲ့ခြင်း^{၁၁}၊ အနီးမြင် ကြက်မျက်သင့်ခြင်း^{၁၂} နှင့် အချို့သော မျက်စိရောဂါများ^{၁၃} ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ တွင် အထူးထင်ရှားသောရောဂါမှာ သွေးမတိတ်ရောဂါဖြစ်၏။

-
- ၁။ diabetes insipidus.
 - ၂။ cataract.
 - ၃။ inner-ear (nerve) deafness.
 - ၄။ birth mark.
 - ၅။ myoclonus epilepsy.
 - ၆။ schizo phrenia.
 - ၇။ night blindness.
 - ၈။ reddish enamel.
 - ၉။ hemophilia
 - ၁၀။ cerebral sclerosis.
 - ၁၁။ cleft plate.
 - ၁၂။ hare lip.
 - ၁၃။ nightblindness with near-sightedness.
 - ၁၄။ enlarged cornea. retinitis, pigmentosa, colour blindness.

လူ၏ကိုယ်၌ ပွန်းပဲ့ထိရ၍ သွေးထွက်သောအခါ သွေးသည် တစ်ခဏ အတွင်းခဲ၍ သွေးအထွက်ရပ်စဲသွားစမြဲဖြစ်၏။ ဤသို့သွေးကို ခဲစေသောဗီဇသည် X ခရိုမိုဆုန်း၌ပါရှိ၏။ ထိုဗီဇချွတ်ယွင်းပါက သွေးခဲမှုမရှိဘဲ အလွန်အကျွံ ဗရမ်းဗတာသွေးထွက်၍ အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်တတ်၏။ အများအားဖြင့် လူနာသည်ငယ်ရွယ်စဉ်က သေဆုံးတတ်၏။ ဤရောဂါသည် လူတို့၌ များစွာ ဖြစ်လေ့မရှိချေ။ သို့ရာတွင် တစ်ခါက ဝိတိုရိယအင်္ဂလိပ်ဘုရင်မကြီးမှ အစပြုကာ သားစဉ်မြေးဆက် မျိုးရိုးလိုက်၍ ဖြစ်ပွားပြီးလျှင် ရုရှားအရေးတော်ပုံကြီးနှင့် ဆက်စပ်နေသောကြောင့် နာမည်ထင်ရှား လူသိများခဲ့လေသည်။

ဝိတိုရိယဘုရင်မ၏ အဆက်အနွယ်များတွင် မိန်းမခုနစ်ယောက်မှာ ဘုရင်မကြီးကဲ့သို့ ရောဂါမစွဲကပ်သော်လည်း ရောဂါဗီဇကို သယ်ဆောင်သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ယောက်ျားဆယ်ယောက်မှာ ရောဂါခံစားကြရ၍ ၎င်းတို့အထဲတွင် ရုရှားဇာဘုရင် ဒုတိယနီကိုကလပ်နှင့် အဲလစ်မိဖုရား၏သား (ဘုရင်မကြီး၏ မြစ်တော်) ပါဝင်၏။ ဇာဘုရင်နှင့် မိဖုရားသည် သားတော် ရောဂါပျောက်ကင်း ချမ်းသာရန်အတွက် ရဟန်းပျက်၊ ရဟန်းယောင် ရပ်စုပေးတင်းကို ယုံကြည် ကိုးစားမိရာမှ တိုင်း ပြည်ကြီး ဗရုသုက္ကဖြစ်၍ နောက်ဆုံး၌ ရုရှားအရေးတော်ပုံ ကြီးပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ ဤသို့ ရုရှားဇာဘုရင် ထီးနန်းစွန့်လွှတ်၍ ဆိုဗီယက် အစိုးရတက်လာပြီးနောက် ကမ္ဘာ့သမိုင်းဖြစ်စဉ် သိသိသာသာ ပြောင်းလဲ သွားခြင်း၌ သွေးမတိတ်ရောဂါ၏ ဗီဇမျိုးစေ့သည် အရေးပါသောအထောက်အကူ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဝိတိုရိယဘုရင်မ၏ အဆက်အနွယ်ဖြစ်သော ယခု အင်္ဂလန်ပြည်၌ ရှင် အယ်လီဇဘက်ဘုရင်မနှင့် ကြင်ယာတော်မှာကား ရောဂါဗီဇကင်း၍ ရောဂါစွဲကပ်ရန် သို့မဟုတ် သားတော်များအဖို့ ဗီဇဆက်ခံရန် ဘေးအန္တရာယ်မရှိဟု ဗီဇပညာရှင်တို့ ယူဆကြ၏။

ဗီဇ“မ”များ၏အန္တရာယ်ကြီးမားခြင်းမှာ များသောအားဖြင့် ၎င်းတို့သည် လက္ခဏာစိုးစိမျှမပြဘဲ လူတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ မသိမသာ မထင်မရှား ကိန်းဝပ်နေကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ လူတစ်ဦး၌ ဗီဇ“မ”ရှိမရှိ

အကဲခတ်ရာ၌ မိဘများကိုကြည့်ရှုလေ့လာအပ်၏။ ဥပမာ-မိဘတစ်ဦး၌ ပီဇီ အရင်းခံသော ဆီးချို ရောဂါရှိပါက သားသမီးအားလုံးသည် ဆီးချိုပီဇီကို သယ်ဆောင်သောသူများဖြစ်မည်မှာ အတန်သေချာ၏။ မိဘနှစ်ဦးစလုံး ဆီးချို ဝေဒနာရှင်များဖြစ်ပါမူကား ကလေး သည် ဆီးချိုပီဇီ နှစ်ခုပါလာသည်ပင် မဟုတ်။ နောင်ကြီးပြင်းသောအခါ ရောဂါစွဲကပ် ရန် အလားအလာရှိ၏။

အချို့သော ရောဂါများ၌မူ ၎င်းပီဇီ“မဲ”သည် တစ်ခုတည်းဖြစ်သော ကြောင့် ပီဇီသယ်ဆောင်သူများအား ရောဂါမဖြစ်စေသော်လည်း အခြား လက္ခဏာများကို ပြတတ်၏။ ဥပမာ-မြေထဲပင်လယ် သွေးဖျော့နာ^၁ ခေါ် ရောဂါအတွက် ပီဇီတစ်ခုကို သယ်ဆောင်သူများသည် အလွန်ညံ့သက်သော သွေးဖျော့နာတစ်မျိုး စွဲကပ်၍ ၎င်းတို့ ၎င်းသွေးဆဲလ်များကို မိုက်ခရိုစကုပ်နှင့် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးခြင်းဖြင့် ရောဂါရှိကြောင်း သိရှိနိုင်၏။ အချို့သော ပီဇီအရင်းခံ ဦးနှောက်နှင့် နှစ်ကြောရောဂါများ၌လည်း ဦးနှောက်လှိုင်းများကို လေ့လာ ခြင်းဖြင့် ၎င်းကွယ်ပုန်းလျှို့နေသော ပီဇီ“မဲ”များကို သိမြင်နိုင်ရန် လမ်းစ ပေါ်လျက်ရှိပေပြီ။ ဥပမာ-ဝက်ရှူးနာ မစွဲကပ်သော်လည်း ရောဂါပီဇီကို သယ် ဆောင်လာသောသူတို့၏ ဦးနှောက်လှိုင်းများသည် မူမမှန်ဘဲ ဖောက်ပြန်မှု ပြတတ်သည်ဆို၏။

ပီဇီ“မဲ”ကိုသိမြင်နိုင်သော အခြားနည်းတစ်နည်းမှာ ၎င်းရှိသော ခရိုမို ဆုန်းမှ အခြားပီဇီတစ်ခုနှင့် ဆက်စပ်၍ သိမြင်သောနည်းဖြစ်၏။ ထိုအခြား သောပီဇီမှာ အလွယ်တကူ သိသာထင်ရှားသောလက္ခဏာရှိရကား ထိုပီဇီခြင်း ကိုထောက်ချင့်၍ ယင်းနှင့်နီးစပ်သော ပီဇီ“မဲ”ရှိကြောင်းကို သိအပ်၏။ ဥပမာ- ရောဂါတစ်ခုအတွက် ဆိုင်ရာပီဇီသည် မျက်လုံးအရောင်၊ လက်ချောင်းပုံ သဏ္ဍာန်စသော ထင်ရှားသည့်အပေါ်ယံလက္ခဏာတစ်ခုခု ဆိုင်ရာပီဇီနှင့်အတူ ခရိုမိုဆုန်း တစ်ခု၌ ဇာတိအရင်းအမြစ်ရှိပါက ထိုလက္ခဏာများပိုင်ရှင်သည် ထိုဆိုင်ရာ ပီဇီ“မဲ”ကို သယ်ဆောင်သောသူ ဖြစ်ရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ် ထို

၁။ Mediterranean anemia. ၂။ brain-waves.

၁၁၀ * ဦးအေးမောင်

လက္ခဏာများ ကင်းသောသူသည် ဝီဇ်“မဲ” သယ်ဆောင်သောသူ မဖြစ်တန်ရာ ဟု ယူဆဖွယ် ရှိ၏။ သစ်သီးယင်ကောင်များ၌ ထိုခရိုမိုဆုန်းတစ်ခုတည်းနေ၊ ဇာတ်တူဝီဇ်များကို အမြောက်အမြား သိရှိရပေပြီ။ သို့ရာတွင် ဤယင်ကောင် များမှာ ခရိုမိုဆုန်း အစုံလေးစုံတည်းသာရှိသောကြောင့် ဝီဇ်များ၏ တည်နေရာ ကိုသိရှိရန် အတန်လွယ်ကူခြင်းဖြစ်၏။ လူတို့၌ ခရိုမိုဆုန်း ၂၄စုံရှိရကား ဇာတ် တူဝီဇ်များ၏တည်နေရာကို စူးစမ်းရှာဖွေရန်ကိစ္စသည် များစွာခက်ခဲ၍ ခရိုမို ဆုန်းနှင့် ခရိုမိုဆုန်းပေါ်ရှိ အနည်းငယ်သောဝီဇ်များ၏ နီးစပ်မှုကိုသာ သိရ သေး၏။ သို့ဖြစ်စေကာမူ ဤမျှသိရခြင်းဖြင့်ပင် သွေးမတိတ်ရောဂါနှင့် အခြား အချို့သော အပြစ်အနာချွတ်ယွင်းမှုများ၊ မျိုးရိုးဝီဇ်လိုက်ခြင်း၌ မိန်းမများတွင် ဝီဇ်ပုံကွယ်၍ ယောက်ျားများတွင် ဝီဇ်ပေါ်လာကြောင်းထင်ရှားခဲ့ပေပြီ။

အချို့သော ဝီဇ်“မဲ” များမှာ အခြားဝီဇ်တစ်ခုခု သို့မဟုတ် ဝီဇ်များ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများနှင့် ဆုံစည်းမိမှ အကျိုးပေးခွင့် ရသောကြောင့် ယင်းတို့နှင့်စပ်၍ ကြိုတင်နိမိတ်ဖတ်ရန်ခဲယဉ်း၏။ ဥပမာ- မိသားတစ်စဉ် တောက်ဆတ်မှုဖြစ်စေသည့် ဝီဇ်ရှိခဲ့ပါက ထိုဝီဇ်သည် အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ၍ လူတစ်ဦးလျှင် တစ်မျိုးတစ်ဖုံအကျိုးပေးလိမ့်မည်။ ထိုဝီဇ်ကြောင့် တစ်ဦးမှာ ရင်ကျပ်ပန်းနာဖြစ်၍ တစ်ဦးမှာအဖုအပိန်ထွက်ပြီး အခြားတစ်ဦး မှာ နှင်းခုနာရှိပေရာ၏။ မျက်စိ၌တိမ်ရှိခြင်း၊ နားထိုင်းခြင်း၊ ကြွက်သားနှင့်နာဗ် ကြောရောဂါများဖြစ်ခြင်း၊ လက်နှင့်ခြေထောက် မူမမှန်ပုံမကျဖြစ်ခြင်း စသည် များနှင့်ဆိုင်သော ဝီဇ်“မဲ” များသည်လည်း ထိုနည်းအတူ အခြေအနေလိုက်၍ အမျိုးမျိုး အကျိုးပေးတတ်၏။ ဝီဇ်“မဲ” တစ်ခု၏ အကျိုးပေးမှုသည် လူတစ်ဦး အဖို့ အလွန်ဆိုးရွား၍ အခြားလူတစ်ဦးအဖို့ ညင်သာပြီးလျှင် ကျန်လူတစ်ဦး အဖို့ လက္ခဏာလုံးဝမပြဘဲရှိပေရာ၏။ စင်စစ် ဝီဇ်ပညာရှင် ပါရဂူများသည်ပင် ထိုဝီဇ်မျိုး၏ လုပ်ဆောင်မှုကို ကြိုတင်မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

စာမျက်နှာ ၁၀၆၊ (ပုံ-၁၃)၌ ဝီဇ်လိုက်ခြင်း သုံးမျိုးကို အကြမ်းဖျင်း ဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။ ဝီဇ်သုံးမျိုး၏ အသေးစိတ်အလားအလာကို အောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားအပ်၏။

ငုပ်ပီဇကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါမျိုး၌ အကယ်၍ မိဘနှစ်ဦးစလုံးတွင် ရောဂါရှိခဲ့သော် သားသမီးများသည်ရောဂါပီဇကိုဆက်ခံရန် သေချာသလောက် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ မိဘတစ်ဦးသည် ရောဂါရရှိ၍ အခြားတစ်ဦး၌ ရောဂါမရှိ ငြားအံ့။ ရောဂါမရှိသော မိဘ သို့မဟုတ် အဖ၏အမျိုးထဲမှ (က)မိဘတစ်ဦးဦး (ကလေး၏ ဘိုးဘွားတစ်ဦးဦး)၌ ရောဂါရှိခဲ့သည် ဆိုငြားအံ့။ ရောဂါပီဇကို ကလေးဆက်ခံရရှိရန်မှာ ၅၀-ရာခိုင်နှုန်းသေချာ၏။ (ခ) ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမ သို့မဟုတ် အဘိုးအဘွားတစ်ဦးဦး၌ ရောဂါရှိငြားအံ့။ ရောဂါပီဇကို ဆက်ခံရရှိ ရန်မှာ ၅၀-ရာခိုင်နှုန်းမျှပင် မသေချာချေ။ (ဂ) အရင်းအချာ မဟုတ်သော် လည်း ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်သောသူတစ်ဦး၌ ရောဂါရှိငြားအံ့။ ပီဇကိုရရှိမှုဖြစ်နိုင် စေကာမူ မသေချာလှချေ။ (ဃ) ဆွေမျိုးအရင်း သို့မဟုတ် အနည်းငယ် ဆွေမျိုး တော်စပ်သူများ၌ ရောဂါလုံးဝမရှိခဲ့ပါက ပီဇဆက်ခံမှု လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဟု မဆို နိုင်စေကာမူ ထိုသို့ဖြစ်ရန်အလွန်ခဲယဉ်း၏။

အကယ်၍ မိဘနှစ်ဦးစလုံးသည် ရောဂါကင်းသော်လည်း (က)နှစ်ဖက် စလုံးမှမိဘ (ကလေး၏ အဘိုးအဘွား) တစ်ဦးဦးဖြစ်စေ၊ မောင်နှမသားချင်း တစ်ဦးဦးဖြစ်စေ ရောဂါရရှိငြားအံ့။ ပီဇလိုက်ရန် အလားအလာ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း ရှိ၏။ (ခ) နှစ်ဖက်စလုံးမှ ဆွေမျိုးအနည်းငယ် တော်စပ်သူများ၌သာလျှင် ရောဂါရှိငြားအံ့။ ပီဇလိုက်ရန် အလွန်ခဲယဉ်း၏။ (ဂ) နှစ်ဖက်စလုံးမှ ဆွေမျိုး များ၌ ရောဂါလုံးဝ မဖြစ်ပေါ်ဖူးငြားအံ့။ ပီဇလိုက်ရန် လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဟု မှတ်သားရာ၏။

လိင်ပီဇလိုက်ခြင်း၌မူ အကယ်၍ မိဘနှစ်ဦးစလုံး၌ ရောဂါရှိခဲ့သော် သားသမီးအားလုံးကို ပီဇလိုက်ရန် ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါးသေချာ၏။ အကယ်၍ မိခင်၌ ရောဂါဖြစ်၍ ဖခင်မှာ ရောဂါကင်းခဲ့သော် သားယောက်ျားအားလုံးအဖို့ ပီဇရရှိရန်သေချာ၏။ အကယ်၍ ဖခင်မှာ ရောဂါဖြစ်ပြီး မိခင်မှာ ရောဂါကင်း သော်လည်း (က) သူ (မိခင်) ၏ မိဘ သို့မဟုတ် အစ်မ၊ ညီမတစ်ဦးဦး၌ ရောဂါရှိခဲ့သော် ကလေးများအား ပီဇလိုက်ရန် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း အလားအလာ ရှိ၏။ (ခ) အစ်ကို သို့မဟုတ် မောင်တစ်ဦးဦး၌ ရောဂါရှိငြားအံ့။ ပီဇလိုက်ရန်

၁၁၂ * ဦးအေးမောင်

၂၅-ရာခိုင်နှုန်း သေချာ၏။ (ဂ)ဆွေမျိုးအနည်းငယ် တော်စပ်သောသူတစ်ဦး ဦး၌ ရောဂါ ရှိငြားအံ့၊ ဗီဇလိုက်ရန်အလွန်ခဲယဉ်း၏။ (ဃ) ဆွေမျိုးထဲ၌ ရောဂါ ဖြစ်သူ တစ်ဦးမျှမရှိခဲ့သော် ဗီဇလိုက်မှု လုံးဝမရှိနိုင်ချေ။ အကယ်၍ မိဘနှစ်ဦး စလုံး၌ ရောဂါမဖြစ်ဘဲ မိခင်၏ အမျိုး၌သာဖြစ်၍ အထက်ပါ (က) (ခ) (ဂ) (ဃ) အတိုင်းဖြစ်ခဲ့သော် သမီးမိန်းမများမှာ ဗီဇဆက်ခံရန် အလားအလာမရှိ။ သား ယောက်ျားများအဖို့မူ (က) (ခ) (ဂ) နှင့် (ဃ) အတိုင်းဖြစ်ရန် လမ်းရှိ၏။ ပေါ်ဗီဇလိုက်ခြင်း၌ အကယ်၍ မိဘနှစ်ဦးစလုံး ရောဂါရရှိသော် ဗီဇလိုက်ရန် များစွာအလားအလာရှိ၏။ မိဘတစ်ဦးမှာ ရောဂါဖြစ်၍ အခြား တစ်ဦး၌ ရောဂါကင်းသော် အလားအလာ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိ၏။ မိဘနှစ်ဦးစလုံး ၌ ရောဂါမရှိ။ သို့ရာတွင် တစ်ဦးဦး၏အမျိုး၌ဖြစ်ပေါ်၍ (က) အကယ်၍ ဗီဇရှိတိုင်း ရောဂါပေါ်ခဲ့ဖူးကြောင်းသိရသော် ဗီဇဆက်ခံရန် အလားအလာ လုံးဝမရှိ။ (ခ) ပတ်ဝန်းကျင်က တစ်ခါတစ်ရံ ဗီဇ၏လုပ်ဆောင်ချက်ကို တားဆီးနိုင်ကြောင်းသိရှိသော် ဗီဇလိုက်ရန် အလွန်ခဲယဉ်း၏။

(က)

(ခ)

ပုံ ၁၄။ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်လက္ခဏာ အပြစ်အနာများ (က) အလယ်ဆစ် မပါသော လက်ချောင်းများ။ ဤချွတ်ယွင်းချက်မှာ ဗီဇ၌ အရင်းမူလရှိ၏။ (ခ) မိန်းမများ၌ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းမှာ ၎င်းဗီဇနှစ်ခုကြောင့်ဖြစ်၏။ သားယောက်ျား အားလုံးသည်လည်း ထိပ်ပြောင်ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

Scheinfeld, pp.190,197.

သားသမီးက မိဘ၏ ပီဇ“မဲ” များကို ဆက်ခံရရှိရာ၌ နည်းသုံးနည်း ရှိသည့်အနက် များသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သောနည်းမှာ ၎င်းပီဇလိုက်နည်း ဖြစ်၏။ များစွာသောလူတို့သည် အပြစ်အနာရောဂါနှင့် ချွတ်ယွင်းချက်အမျိုး မျိုးအတွက် ၎င်းကွယ်ပုန်းလျှိုးနေသော ပီဇများကို မသိမသာဆောင်ထားကြရ ကား ကလေး တစ်ယောက်ယောက်၌ ၎င်းပီဇတစ်ခုခုသည် အထင်အရှားပေါ် လာမည် မဟုတ်ဟု တစ်ထစ်ချစွဲမှမထားသင့်ချေ။ ဆိုင်ရာအပြစ်အနာရောဂါ သည် တိုင်းပြည် လူဦးရေ၌ အတော်များများဖြစ်ပွားလေ ၎င်းပီဇသည် ကလေး သူငယ်များ၌ မမျှော်လင့်ဘဲ အထင်အရှားပေါ်ထွက်လာတတ်လေဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် မိဘများသည် သွေးသားနီးစပ်သောသူများဖြစ်ပါက ၎င်းပီဇအဖို့ အစွမ်းသတ္တိ ပြုရန် အခွင့်အလမ်းပို၍များ၏။ တိုင်းပြည်လူထု၌ တွေ့ရခဲသော အပြစ်အနာများမှာမူ ကလေးသူငယ်များ၌ ၎င်းပီဇအနေဖြင့် ပေါ်ထွက်လာ လိမ့်မည်ဟု များစွာပူပန်ကြောင့်ကြဖွယ်ရာမရှိချေ။

မည်သို့ဖြစ်စေ ၎င်းပီဇသည် လိင်ပီဇမျိုးရိုးလိုက်ခြင်း၌သာလျှင် အကျိုး ပေးခွင့်ရရန် ယောက်ျားအဖို့ ပီဇတစ်ခု၊ မိန်းမအဖို့ ပီဇနှစ်ခုလို၍ အခြားပီဇ လိုက်ခြင်း၌မူ မိဘနှစ်ဦးထံမှ တစ်ဦးလျှင် တစ်ခုစီ (၀၁) ပီဇနှစ်ခု ရရှိမှသာ အကျိုးပေးခွင့်ရှိကြောင်း သတိပြုရ၏။ ထို့အပြင် ပီဇတစ်ခု၏ အကျိုးပေးမှု သည် ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်၌ တည်ကြောင်းကိုလည်း မမေ့သင့်ချေ။ ပီဇ“မဲ”တစ်ခု သည် မည်မျှကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းစေကာမူ ၎င်းနှင့် သဟဇာတဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင်အထောက်အကူ မရပါက သို့မဟုတ် ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖန်တီးပေးပါက ယေဘုယျအားဖြင့် ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် အကျိုးပေးခွင့်မရဘဲ ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ ဝေဒနာခံစားရမှု ညင်သာညံ့သက်ပေ လိမ့်မည်။

ဥပမာ-ဆီးချိုရောဂါပီဇပါလာသော သူသည် အဆီအဆိမ့်စာများကို အမြဲရှောင်ကြဉ်၍ မိမိ၏ဆီးကို အထူးဂရုတစိုက်လေ့လာစစ်ဆေးနေပါက ရောဂါရရှိသည်ဆိုစေ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံစားရမည်မဟုတ်။ အင်စူလင်စသော ခေတ်မီဆေးများနှင့် ကုသပါက ရောဂါကြောင့် အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်ရန်

၁၁၄ * ဦးအေးမောင်

အကြောင်းလည်းမရှိချေ။ ယခုအခါ ဆေးသိပ္ပံပညာ တိုးတက်သည်နှင့်အမျှ အချို့သောရောဂါများကို ဖော်ထုတ်ခြင်း၊ ကာကွယ်ခြင်းနှင့် ကုသခြင်းများ သည် သိသိသာသာ တိုးတက်လျက်ရှိပေရာ ထိုတိုးတက်မှုသည် လူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင် တိုးတက်မှုဖြစ်၍ ဗီဇ“မ” များ၏ ရန်ကို ခုခံတွန်းလှန်ရာ၌ များစွာ အရေးပါ အရာရောက်လှပေသည်။

ဗီဇ“မ”များကိုစစ်ဆေးရာ၌ အရေးကြီးသည်ကား ၎င်းတို့၏ အန္တရာယ်ကို အချိန်မီ ကြိုတင်သိမြင်ရန် ဖြစ်၏။ စင်စစ် မိဘများသည် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ကျန်းမာ၍ အနာရောဂါလုံးဝကင်းရှင်းသည်ဆိုစေ၊ အကယ်၍ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲ၌ အနာရောဂါတစ်ခုခုစွဲကပ်သောသူရှိပါက ကလေးများကို ဆရာဝန်နှင့် စမ်းသပ်စစ်ဆေးသင့်ပေ၏။ အနာရောဂါတစ်ခုခုရှိသော သူဟုဆိုရာ၌ ဆီးချိုရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ စသည်တို့ကဲ့သို့ မျိုးရိုးဗီဇလိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာ အသေအချာ သိရသောရောဂါ သို့မဟုတ် ဗီဇ၏ ပယောဂပါသည်ဟု ထင်ရသော ရောဂါရှိခြင်းကိုသာ ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ တီဘီ အဆုတ်နာကဲ့သို့ အဓိကအားဖြင့် ဗီဇကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါများဖြစ်ပွားမှု၌လည်း လူတို့၏အခံဓာတ် (၀၁) တုံ့ပြန်မှု (၀၁) ခံနိုင်ရည်ရှိမှု၊ မရှိမှုသည် အရေးပါသောအကြောင်းတရားဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဆွေမျိုးထဲ၌ ရောဂါတစ်ခု ထူးထူးခြားခြားဖြစ်ပွားပါက (အထူးသဖြင့် သွေးသားနီးစပ်သူများ၌ ဖြစ်၍ ရောဂါစွဲကပ်သောသူ တစ်ဦးနှစ်ဦးမကရှိပါက) အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ပေါ့ပေါ့ ဆဆ မနေသင့်ချေ။ အချို့ရောဂါ ဥပမာ-နုလုံးရောဂါ၊ ကင်ဆာများမှာ လူကြီးရောဂါများဖြစ်၍ ဆရာဝန်နှင့်တစ်ကြိမ်တစ်ခါ စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်းသည် များစွာအရာရောက်မည်မဟုတ်သောကြောင့် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သည်အထိ မကြာမကြာ ကျန်းမာရေးကို စစ်ဆေးကြည့်ဖို့ လိုလေသည်။

REFERENCE

Amram Scheinfeld “The New You and Heredity”
Chapters, 20,31.

အခန်း (၉)

အသိဉာဏ်

(က) အသိဉာဏ် လက္ခဏာခြင်းရာ

အသိဉာဏ်သည် လူနှင့်တိရစ္ဆာန်ကို ခွဲခြားထားသော အရာဖြစ်၏။ လူတို့သည် အသိဉာဏ်ကို သုံးသဖြင့် သတ္တလောက၌ ထိပ်တန်းသို့ရောက်ပြီး လျှင် ကမ္ဘာဦးကျောက်ခေတ်မှ ယနေ့အကျမြူခေတ်သို့ ချီတက်ခဲ့ကြ၏။ လူတစ်ဦး၏ ဘဝအခြေအနေသည် အသိဉာဏ်၌ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအကြောင်းရင်းမူလရှိ၏။ ထိုသို့အရေးပါအရာရောက်လှသော လူတို့၏ ဝိသေအင်္ဂါအကြောင်းကို အနောက်တိုင်းပညာရှင်တို့သည် စေ့ငုသေချာစူးစမ်း လေ့လာခဲ့ကြရာ သူတို့ သုတေသနပြု၍ သိရှိရသောအချက်များမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။

ထိုအချက်များကို မဖော်ပြမီ အသိဉာဏ်ဟူသော စကား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ကောင်းစွာ နားလည်ထားဖို့လို၏။ ပညာဗဟုသုတသည် အသိဉာဏ်မဟုတ်။ ပညာရှာမီးရာ၌ အသိဉာဏ်အထောက်အကူ မူချလိုအပ်သည် မှန်သော်လည်း လူတစ်ဦး၏ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းကို အကဲဖြတ်ရာ၌ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝမှု သို့မဟုတ် နည်းပါးမှုသည် ပဓာနမဟုတ်ချေ။ အသိဉာဏ်သည် နှလုံးရည်ဖြစ်စေကာမူ လက်ရုံးရည်ကဲ့သို့ပင် လူတို့၏ အပြုအမူ၌

၁၁၆ * ဦးအေးမောင်

ထင်ရှား၏။ ဥပမာဆိုသော် တံခါးတစ်ခုကို ရုတ်တရက်ဖွင့်၍ မရပါက အသိ
ဉာဏ်နည်းပါးသောသူသည် လက်ရုံးအားကိုဖြင့် တံခါးကို အတင်းတွန်း၍ဖွင့်
ပေလိမ့်မည်။ အသိဉာဏ်ရှိသော သူမှာကား တံခါးမပွင့်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို
စူးစမ်းရှာဖွေလိမ့်မည်။ အသိဉာဏ်ရှိသူသည် အလုပ်လုပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊
ပြဿနာတစ်ရပ်ကိုကိုင်တွယ်သုံးသပ်ရာ၌လည်းကောင်း မိမိသိပြီးသောအချက်
များနှင့် အတွေ့အကြုံများကို အသုံးပြု၏။ အသိဉာဏ်၏ ဤလက္ခဏာ
ခြင်းရာများသည် ကလေးသူငယ်များ၏ ဉာဏ်ရည်ကို စမ်းသပ်တိုင်းထွာရန်
စိတ်ပညာရှင်တို့ ကြံစည်တီထွင်ထားသော မေးခွန်းပုစ္ဆာများ၌ ထင်ရှား၏။

ထိုပုစ္ဆာများမှာ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်မှ အသက်အရွယ် အမျိုးမျိုး
ရှိသော ကလေးသူငယ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့ကို စိတ်ပညာရှင်တို့ နှစ်ပေါင်း
များစွာ စမ်းသပ်ရာမှ ရရှိထားသော အတွေ့အကြုံများပေါ်၌ အမှီသဟဲပြုပြီး
လျှင် အထပ်ထပ်အခါခါ ကြံစည်ပြုပြင်ထားသော ပုစ္ဆာများဖြစ်၏။ စမ်းသပ်မှု
၏ ရည်ရွယ်ချက်၊ ကလေး၏ အခြေခံဗဟုသုတနှင့် စမ်းသပ်ပုံနည်းစနစ်တို့ကို
လိုက်၍ ပုစ္ဆာအမျိုးမျိုး အစားစားရှိ၏။ အောက်ပါတို့မှာ ထိုဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာ
ပြယုဂ် များဖြစ်၏။

၂-နှစ်နှင့်၆-လသားအရွယ် သိပြီးဖြစ်သော အရုပ် ၅-ခုအနက် ၄-
ခု၏ အမည်များကို ပြောပြစေခြင်း။

၃-နှစ်သားအရွယ်။ ။ ပုတီးစေ့များကို ကြိုးဖြင့် သီစေခြင်း။ ၂-မိနစ်
အတွင်း အနည်းဆုံး ၄-လုံး သီနိုင်ရမည်။

၆-နှစ်အရွယ်။ ။ နှာခေါင်း၊ မျက်စိတစ်ဖက် စသည်တို့မပါသော
လူရုပ်ပုံကိုပြု၍ ထိုမပါသောအရာများကို ရှာဖွေစေခြင်း။

၉-နှစ်အရွယ်။ ။ မီးသွေးနှင့် သစ်သား၏ တူညီပုံ၊ ခြားနားပုံ
များကိုဖော်ပြစေခြင်း။

၁၂-နှစ်အရွယ်။ ။ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ပြထားသော အရုပ်ကား
တစ်ခုကို ကြည့်၍ မိမိတို့သိရှိနားလည်သမျှကို ပြောပြစေခြင်း။

လူကြီးများအတွက် ဝက်ပါပုံထဲ၌ အတိုဆုံးခရီးလမ်းကို ရေးဆွဲစေခြင်း။

အောက်ပါ ကွပ်လပ်များကို ဖြည့်ပါ။

ကောင်းကင်	မြေကြီး	ရေနံ	ဓာတ်ဆီ
သခင်	ကျွန်	ဆန်	ထမင်း
လူမိုက်	---	ဂျုံ	---
အဆုံး	---	နို့	---

အောက်ပါ ဂဏန်းများကို ဆက်၍ရေးပါ။

၁	၃	၂	၆	၃	---
၄၉	၃၆	၂၅	၁၆	၉	---

အသုံးပြုသော ပုစ္ဆာများ အမျိုးစုံလင်ခြင်းကိုထောက်ချင့်၍ စမ်းသပ်သော အသိဉာဏ်သည် တစ်မျိုးတည်း (ဥပမာ-မှတ်ဉာဏ်) မဟုတ်ဘဲ ကျယ်ပြန့်သော အထွေထွေအသိဉာဏ်ဖြစ်ကြောင်း သိအပ်၏။ ပုစ္ဆာများ ဖြေဆိုရာ၌ လိုအပ်သော အသိဉာဏ်သည် အတိတ်ကရရှိခဲ့သော အထွေအကြံ အသိအမြင်ကို နေရာတကျ အသုံးချတတ်မှုပေါ်၌တည်၏။ ကလေးသူငယ်သည် ပြဿနာသစ်ကို ရင်ဆိုင်ရ၍ ရည်ရွယ်ချက် တိကျပြတ်သားရ၏။ နိုးကြား ထကြွ၍ လိမ္မာပါးနပ်ရ၏။ ပြဿနာကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ပါဝင်သော အကြောင်းအချက်များ၏ ဆက်သွယ်နေပုံကို ထိုးထွင်းသိမြင်ရ၏။

ကလေးဖြေနိုင်သော ပုစ္ဆာအတန်းအစားကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကလေး၏ဉာဏ်ရည်ကို သိရ၏။ စိတ္တဗေဒကျမ်းများကို ထိုသို့သိရသောဉာဏ်ရည်ကို ကလေး၏စိတ်သက် ဟုခေါ်၏။ စိတ်သက်သည် ကလေး၏အသိဉာဏ်အတိုင်း အရှည်ကိုသာပြ၏။ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းကို (ဝါ) မည်မျှဉာဏ်ထက်မြက်သည် သို့မဟုတ် ဉာဏ်ထုံထိုင်းသည်ကို မပြချေ။ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းကို သိလိုပါက စိတ်သက်ကိုဇာတာသက်ဖြင့် ချိန်ထိုး၍ကြည့်ရပါလိမ့်မည်။ ဥပမာ-၉-နှစ်အရွယ်ကလေးများအတွက် ပြုလုပ်ထားသော ပုစ္ဆာများကို ဖြေဆိုနိုင်သောကလေးများမှာ စိတ်သက် ၉-နှစ်ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည်

၁။ mental age.

၁၁၈ * ဦးအေးမောင်

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အသက်အရွယ်တူကြမည် မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ကို ဉာဏ်ရည်အားဖြင့်နှိုင်းယှဉ်ရန် အသီးသီး၏ ဉာဏ်အဆင့်အတန်းကို သိလိုပါက စိတ်သက်ကို ဇာတာသက်နှင့်စား၍ အသိဉာဏ်ရလဒ်^၁ ဟု စိတ်ပညာရှင်များက ခေါ်သော အသိဉာဏ် အဆင့်အတန်းပြ ကိန်းဂဏန်းကို ရှာဖွေလို၏။

ဥဒါဟရုဏ်ကား စိတ်သက် ၉ နှစ်ရှိသော ကလေး၏အသက်သည် ၉နှစ် ဖြစ်ကြားအံ့။ ၉ ကို ၉နှင့်စား၍ ၁၀၀ နှင့်မြှောက်သော် အသိဉာဏ် ရလဒ် ၁၀၀ ရ၏။ ကလေးသည် အသက် ၈နှစ်ရှိကြားအံ့။ ၉ ကို ၈နှင့်စား၍ ၁၀၀ နှင့်မြှောက်လျှင် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၁၂ ဒဿမ ၅ ရ၏။ အသက် ၁၀နှစ် ဖြစ်ကြားအံ့။ အထက်ပါနည်းအတိုင်းတွက်၍ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၉၀ ရရှိပေလိမ့်မည်။ ဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာများဖြင့် အသိဉာဏ်ရလဒ်ရှာခြင်းကို အချို့က ဝေဖန် ပြစ်တင်ကြ၏။ ဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာများသည် အထွေထွေအသိဉာဏ်ကို မစမ်းသပ်ဘဲ ကျောင်း၌ရရှိသော အတွေ့အကြုံအသိအမြင်ကို ဦးတည်ချက် ရှိသည်။ အသက်အရွယ်အမျိုးမျိုးတွင် မေးသောပုစ္ဆာအမျိုးအစားမတူဘဲ ခြားနားသည်။ ကလေးသူငယ်များ၏ ပတ်ဝန်းကျင်နောက်ခံ ကွဲပြားခြားနားမှု ကို မျက်ကွယ်ပြုသည် စသည်ဖြင့် ဝေဖန်ကြ၏။ ကလေးများသည် တစ်ကြိမ် နှင့် တစ်ကြိမ်အသိဉာဏ် ရလဒ်မတူ။ ကလေးတစ်ယောက်အား စမ်းသပ်စစ် ဆေးသောပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး အမှတ်ပေးပုံချင်းလည်း မတူဘဲ ကွဲလွဲခြားနား၍ ရှေ့ နောက်မညီ ဖြစ်နေတတ်သည်ဆို၏။

ဤဝေဖန်ချက်မှာ ကျောင်းစာမေးပွဲစနစ်ကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သော သူ တို့၏ ဝေဖန်ချက်မျိုးဖြစ်၏။ မေးခွန်းပုစ္ဆာများဖြင့် ဉာဏ်ရည်တိုင်းတာခြင်းသည် စာမေးပွဲပြုလုပ်၍ ကျောင်းပညာအဆင့်အတန်းကို သတ်မှတ်ပေးခြင်းကဲ့သို့ ချွတ်ယွင်းချက်များ၊ ဟာကွက်များရှိသည် မှန်၏။ သို့ရာတွင် လက်ရှိအခြေ အနေအရ ကျောင်းသားများ၏ ပညာအရည်အချင်းကို စမ်းသပ်ရာ၌ စာမေးပွဲ

၁။ intelligence quotient.

စနစ်ထက်ပို၍ ကောင်းသောစနစ်မရှိသည့်နည်းတူ ဉာဏ်ရည် စမ်းသပ်ရာ၌ စိတ်ပညာရှင်တို့ တီထွင်ထားသော မေးခွန်းပုစ္ဆာများထက် ပို၍ ယုံကြည်စိတ်ချရသောအရာများ မရှိသေးချေ။ စင်စစ် ၎င်းတို့သည် အတန်အရေးပါအရာရောက်သောကြောင့် အနောက်နိုင်ငံများ၌ ကျောင်းများတွင် ကလေးများအား အတန်းသတ်မှတ်ပေးရာ၌လည်းကောင်း၊ တက္ကသိုလ်များအတွက် ကျောင်းသားများ ရွေးချယ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ စစ်သားများအား အလုပ်တာဝန်ပေးအပ်ရာ၌လည်းကောင်း ဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာများကို အသုံးပြုကြ၏။

ကလေးအားလုံးလိုလို၏ အသိဉာဏ်ရလဒ်များမှာ ၆၀ နှင့် ၁၄၀ အကြားတွင်ရှိ၏။ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၃၀ နှင့် ၁၄၀ကြားရှိ ကလေးများမှာ အလွန်ဉာဏ်ထက်မြက်သော ကလေးများဖြစ်၍ နောင်အခါ မဟာပညာကျော်သို့မဟုတ် ဉာဏ်ကြီးရှင်များဖြစ်ဖို့ အလားအလာရှိ၏။ ၁၁၀ နှင့် ၁၃၀ အကြားရှိ ကလေးများမှာ အတော်ဉာဏ်ကောင်းညောသူများဖြစ်၏။ ၉၀နှင့် ၁၀၀ အကြားရှိ ကလေးများမှာ သာမန်ဉာဏ်အဆင့်အတန်းရှိ၍ ၉၀ အောက်ကလေးများမှာ ဉာဏ်ထိုင်းသောသူများဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၆၀ မှ ၇၀ အထိမျှရှိသော ကလေးများမှာကား မည်သည်နည်းနှင့်မျှ စာသင်၍ မရအောင် ဉာဏ်ချို့တဲ့သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဤအချက်များမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် တွေ့ရသောအချက်များဖြစ်၏။ အမှန်ဆိုသော် လူတို့ကို အသိဉာဏ်ရလဒ်အလိုက် တိကျပြတ်သားစွာ အမျိုးအစား ခွဲခြားရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ မဟာပညာကျော်များတွင် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၄၀ အထက်နှင့် ၁၃၀ အောက်ရှိသူများ အနည်းငယ်ပါဝင်၍ ဉာဏ်နလပိန်းတုံးများတွင် ၆၀ အောက်နှင့် ၇၀ အထက် အသိဉာဏ်ရလဒ်ရှိသူများ အနည်းငယ်ပါဝင်၏။ မည်သို့ဆိုစေ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းတွင် ထိပ်ပိုင်းနှင့် အောက်ပိုင်းရှိသူများမှာ လူနည်းစုဖြစ်၍ လူတို့သည် များသောအားဖြင့် ၁၀၀ ၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ လူဦးရေသည် အသိဉာဏ်ရလဒ်ကိုလိုက်၍ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် အောက်ပါအချိုးအစားတိုင်းဖြစ်၏။

၁၂၀ * ပြီးအေးမောင်

အသိဉာဏ်ရလဒ်	လူဦးရေ၏ရာခိုင်နှုန်း
၁၄၀-အထက်	၁
၁၃၀-၁၃၉	၂
၁၂၀-၁၂၉	၈
၁၁၀-၁၁၉	၁၆
၁၀၀-၁၀၉	၂၃
၉၀-၉၉	၁၃
၈၀-၈၉	၂၆
၇၀-၇၉	၈
၆၀-၆၉	၂
၆၀-အောက်	၁

စိတ်ပညာရှင်တို့သည် အသိဉာဏ်အကြောင်းကိုလေ့လာရာ၌ အများအားဖြင့် ကလေးသူငယ်တို့ကို စမ်းသပ်ကြ၏။ ကလေးများကို စမ်းသပ်ရသည်မှာ လူကြီးများကိုစမ်းသပ်ရသည်ထက် ပို၍လွယ်၏။ သုတေသနပြုရာ၌ လူကြီးများကို စစ်ဆေး စမ်းသပ်ရန်မလိုချေ။ မလိုသောအကြောင်း နှစ်ခုရှိ၏။ ပထမအကြောင်းမှာ အသိဉာဏ်၏ တိုးတက်မှုသည် အသက် ၁၅နှင့် ၁၈ နှစ်အကြား၌ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၏။ ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာမဟုတ်ချေ။ အသက်ငယ်ရွယ်စဉ်က အစွမ်းကုန် အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးခြင်းသည် အသက်ကြီးသောအခါ ဘဝစစ်ပွဲကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆင်နွှဲနိုင်ဖို့ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသိဉာဏ် တိုးတက်မှု ရပ်တန့်သွားသော်လည်း ဆက်လက်၍ ပညာရှာဖွေနိုင်၏။ ပညာရှာဖွေခြင်းသည် အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်ခြင်းကဲ့သို့ပင်အရေးကြီး၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက် ၅၀ အရွယ်၌ အသက် ၁၈ နှစ်ထက်ပို၍ အသိဉာဏ်မရင့်သန်စေကာမူ များပြားလှသော အတွေ့အကြုံနှင့် ပညာဗဟုသုတများသည် ဘဝပြဿနာများကိုဖြေရှင်းရာ၌ ထိရောက်သော အထောက်အကူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အသက်ကြီးများအား စမ်းသပ်ရန် မလိုသော အခြားအကြောင်းတစ်ရပ်

မှာ လူတစ်ဦး၏အသိဉာဏ်ရလဒ်သည် အနည်းအများ တည်မြဲနေခြင်းဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်သည် အသက်ကိုလိုက်၍ တိုးတက်သွားသော်လည်း အသိဉာဏ် အဆင့်အတန်း(ဝါ)အသိဉာဏ်ရလဒ်မှာကား များစွာမပြောင်းလဲချေ။ စမ်းသပ် အမှတ်ပေးပုံနှင့် စမ်းသပ်ခံရသူ၏ အခြေအနေကိုလိုက်၍ တစ်ကြိမ်နှင့်တစ် ကြိမ် အနည်းငယ်မျှသာကွာခြားသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ဉာဏ်ထုံထိုင်းသော ကလေးများနှင့် အသက်ငယ်သောကလေးများထက် ဉာဏ်ထူးချွန်သောကလေး နှင့်အသက်ကြီးသော ကလေးများက ပို၍အသိဉာဏ် အတက်အကျရှိတတ်၏။

အသိဉာဏ်သည် ခန္ဓာကိုယ်၏ အခြေအနေကိုလိုက်၍ ပြောင်းလဲ ခြင်းမရှိချေ။ အသိဉာဏ်ရလဒ်မြင့်သောကလေးများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် အသိဉာဏ်ရလဒ်နိမ့်သော ကလေးများထက် ပိုမိုကျန်းမာ၍ ကိုယ်လုံးကိုယ် ထည် ကြီးသည်မှန်၏။

သို့ရာတွင် ကျန်းမာသောကလေးများ၏ မိဘများသည် အများအားဖြင့် သားသမီးများ၏ စားဝတ်နေမှုနှင့် ပညာသင်ကြားမှုကိုဂရုပြုသော မိဘများ ဖြစ်တတ်၏။ ကိုယ်ကျန်းမာမှု စိတ်ကျန်းမာသည်ဆိုသော အင်္ဂလိပ်စကားပုံ ရှိသော်လည်း စိတ်ကျန်းမာမှု၌ ဉာဏ်ထက်မြက်မှု အကျိုးဝင်ရန် လက္ခဏာမရှိ ချေ။ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်စသော အနောက်နိုင်ငံများ၌ ကလေးသူငယ်များ၏ ကျန်းမာရေးမှာ သိသိသာသာတိုးတက်ခဲ့သော်လည်း အသိဉာဏ်ကား လွန်ခဲ့ သော နှစ်ပေါင်း ၅၀ ခန့်က ကလေးများထက် မသာလွန်ခဲ့ချေ။ ပထမကမ္ဘာစစ် အတွင်းက ဂျာမန်ကလေးသူငယ်များမှာ နှစ်နှစ်,သုံးနှစ်ခန့် အငယ်ငယ် အပြတ်ပြတ် ဆင်းဆင်းရဲရဲနေထိုင်စားသောက်ခဲ့ကြရ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့၏ အသိဉာဏ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ ဆုတ်ယုတ်သွားသည်ကို မတွေ့ရချေ။

ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ကျန်းမာတောင့်တင်းမှုကို အကျိုးပြုသော အစာအာဟာရ နှင့် ခေတ်မီဆေးဝါးများ အထူးများပြားလှသည်နှင့်အမျှ အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို အကျိုးပြုသောအရာများကား လုံးဝမရှိသလောက်ဖြစ်၏။ ငါးသည် လူတို့၏ ဦးနှောက်ကို အားပေးသောအစာဖြစ်သည်ဟူသော အယူမှာ ယုတ္တိအထောက် အထားမရှိ။ မှတ်ဉာဏ်တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်ဟူ၍

၁၂၂ * ဦးအေးမောင်

တစ်ခါတစ်ရံ ပေါ်ထွက်လာသော ဆေးများမှာလည်း စင်စစ် အစွမ်းအာနိသင် ဘာမျှမရှိချေ။

အချို့ကလေးသူငယ်များ ဉာဏ်နံ့ခြင်းမှာ အနာရောဂါများကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု အချို့လူတို့အယူရှိကြ၏။ ပါးသိန်ခြင်း သို့မဟုတ် အာသိ ရောင်ခြင်းသည် ထိုသို့အပြစ်မကင်းသော ရောဂါဝေဒနာများဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြရာ ထိုချွတ်ယွင်းချက်ကို ဖယ်ရှားလိုက်ခြင်းဖြင့် ကလေးသူငယ်များ၌ အသိဉာဏ်တိုးတက်လာသည်ကို မတွေ့ရချေ။ သန်ရှိသော ကလေးသည် ဉာဏ်ထိုင်းသည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် သန်ရှိခြင်းနှင့် ဉာဏ်နံ့နှေးခြင်းသည် အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ်မှုမရှိဘဲ ညံ့ဖျင်းသောပတ်ဝန်းကျင်မှ အတူတကွ ပေါက်ဖွားလာသော အကျိုးတရားများ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ထို့အတူ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါသည် အကယ်၍ ဦးနှောက်ကိုထိခိုက်ခြင်းမရှိပါက အသိဉာဏ်ကို အန္တရာယ် မပြုနိုင်ချေ။ ဆစ်ဖလစ်ရှိသောကလေးနှင့် လူကြီးများ အသိဉာဏ် ထုံထိုင်းခြင်း မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ညံ့ဖျင်း၍ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျသော မိသားစု များ၌ ထိုရောဂါ အများဆုံးစွဲကပ်လေ့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။

ဦးနှောက်နှင့် ဗဟိုနာဗ်ကြောစုကို ဖျက်ဆီးသော အချို့ရောဂါများ၊ ဥပမာ-ကျောရိုး ဦးနှောက်မြှေးရောင်ရောဂါ၊ သွေးလွှတ်ကြော မာကျစ်ခြင်း၊ ဦးနှောက်အဖျားရောဂါနှင့် အချို့သော ဝက်ရူးနာတို့သည်ကား တစ်ခါတစ်ရံ အသိဉာဏ်ကို ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားစေတတ်ကြောင်း သိရ၏။ သန္ဓေသားဘဝ၌ သို့မဟုတ် အလွန်နုနယ်သော ကလေးအရွယ်၌ ဦးနှောက်တွင် ဒဏ်ရာရရှိ ပါက အသိဉာဏ်ချွတ်ယွင်းတတ်၏။ သို့ဖြစ်စေကာမူ အသက်အရွယ်ကြီးပြင်း၍ ဦးနှောက်အတော်အတန် အသားကျသွားသောအခါ၌ ဦးနှောက်ဒဏ်ရာများ သည်လည်းကောင်း၊ ဦးနှောက်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို ခွဲစိတ်၍ ထုတ်ပယ်ပစ် လိုက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း အသိဉာဏ် ထိခိုက်ပျက်စီးအောင် ပြုပြင်ဖန်တီး

၁။ adenoids or bad tonsils.

၂။ spinal meningitis, hardening of the arteries, brain fever.

နိုင်စွမ်းမရှိချေ။ အချို့သော ကိုယ်အင်္ဂါချွတ်ယွင်းမှုများသည်ကား ပညာသင်ကြားမှု၌ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို အကျိုးမဲ့ပြုတတ်၏။ ဥပမာဆိုသော် ကလေးသည် နား၊ မျက်စိ သို့မဟုတ် စကားပြောခြင်းဆိုင်ရာ ကိုယ်အင်္ဂါချွတ်ယွင်းနေပါက ပညာသင်ကြားရာ၌ အခက်အခဲကြုံတွေ့ရမည် မှချဖြစ်၏။ အနှောက်နိုင်ငံများ၌ ထိုသို့သော ကလေးများအား ကူညီရန် အစီစဉ်များပြုလုပ်ထားသဖြင့် ၎င်းတို့၏ အသိဉာဏ်ရလဒ်မှာ အဆင့်အတန်းမကျဆင်းခဲ့ချေ။

အထူးသတိပြုရန်ကား ကမ္ဘာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရောဂါဝေဒနာအမျိုးမျိုးခံစား၍ ကိုယ်အင်္ဂါ ချွတ်ယွင်းမှုများလည်း ရှိပါလျက်၊ အချို့မှာမူမွေးကတည်းကပင် ထိုအနာရောဂါနှင့် ချို့ယွင်းမှုများပါလာပါလျက် အသိဉာဏ်ထူးချွန်၍ ထိပ်တန်းသို့ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။ စင်စစ် အသက် ၅၀ အရွယ်၌ အနာရောဂါအမျိုးမျိုး ဖိစီးနှိပ်စက်သဖြင့် ကျန်းမာရေးယိုယွင်းနေသောသူသည် တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့်ကျန်းမာနေသော အသက် ၂၅နှစ်အရွယ်ကထက် အသိဉာဏ်ဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းလိမ့်မည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်းမရှိချေ။

အသိဉာဏ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ကျန်းမာရေးနှင့် ဆက်စပ်ခြင်း မရှိသည့်နည်းတူ ကိုယ်အင်္ဂါသွင်ပြင်လက္ခဏာများနှင့်လည်း တခြားစီဖြစ်၏။ ဦးခေါင်းကြီးသောသူ သို့မဟုတ် နဖူးကျယ်သောသူသည် ဉာဏ်ထက်မြက်သည်ဟုအဆိုရှိရာ သုတေသီပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ဤစကားသည် အခြေအမြစ်မရှိချေ။ အက်စ်ကီးမိုးတို့သည် လူဖြူများထက် ဦးခေါင်းကြီး၍ အချို့သော ကမ္ဘာဦးလူသားတို့၏ ဦးခွံရိုးမှာ ယခုခေတ်၌ ဦးခေါင်းအကြီးဆုံး (၂၀၃၀ ကုပစင်တီမီတာ) ရှိသော ရုရှားဝတ္ထုရေးဆရာ အိုင်ဗင်တာဂျီနက်၏ ဦးခွံရိုးထက် ဦးနှောက်အကျယ်ပမာဏကြီးသည်ဟုသိရ၏။ ဦးနှောက်မှာမူ အရွယ်ပမာဏထက် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှုက ပိုမိုအရေးကြီးပါသည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် အမေရိကန် တက္ကသိုလ်တစ်ခု၌ ပညာရှင်များ၊ သာမန်လူများနှင့် အသိဉာဏ်ချွတ်ယွင်း သောသူများ ပါဝင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ရာ၏ ဦးနှောက်များ စုဆောင်းထားရာ၊ ၎င်းတို့၏လေ့လာသော သိပ္ပံဆရာတို့သည် ပညာရှင်တစ်ဦး

၁၂၄ * ဦးအေးမောင်

၏ ဦးနှောက်နှင့် အသိဉာဏ်ချို့တဲ့သောသူ၏ ဦးနှောက်မှာ အရွယ်ပမာဏ အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းတည်ရှိပုံအားဖြင့် လည်းကောင်း မည်သို့ခြားနား သည်ဟု အတိအကျမပြောနိုင်ချေ။

ထို့ကြောင့် မိန်းမများသည် ယောက်ျားများထက် ဦးခေါင်းသေး၍ အသိဉာဏ်နိမ့်ကျသည်ဟုဆိုခြင်းမှာ ယုတ္တိကင်းမဲ့သော စကားဖြစ်၏။ ဤနေရာ ၌ မိန်းမနှင့် ယောက်ျားတို့၏ အသိဉာဏ် ခြားနားမှုကိုစဉ်းစားရန်ရှိ၏။

မိန်းမနှင့်ယောက်ျားမှာ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းတူသည်။ အသိဉာဏ် ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ၌ ခြားနားမှုမရှိဟု အချို့ကဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့အား နှိုင်းယှဉ်၍ ဉာဏ်ရည်စမ်းသပ်သောနည်းများ သည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သာတူညီမျှဖြစ်အောင် တမင်တကာကြံစည်ပြုလုပ်ထား သော နည်းစနစ်များ ဖြစ်ကြောင်းသတိပြုရ၏။ အမှန်ဆိုသော် ဉာဏ်ရည် တိုင်းထွာသော နည်းစနစ်များပေါ်စကပင် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည် ကြံစည် တွေးခေါ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ပြဿနာအမျိုးမျိုးကိုဖြေရှင်းရာ၌လည်းကောင်း အဓိကခြားနားမှုများရှိကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ မိန်းကလေးများသည် ဘာသာ စကားသုံးစွဲမှု၊ သင်အံ့ကျက်မှတ်မှု၊ အရောင်အဆင်းနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်ခွဲခြားမှုနှင့် လူမှုရေးရာကျွမ်းကျင်တတ်သိမှု (ဥပမာ-အသက်ကိုခန့်မှန်းခြင်း၊ လူများအ ကြောင်း အသေးစိတ်မှတ်သားခြင်း)အစရှိသည့် အရည်အချင်းများလို ဉာဏ် စမ်းပုစ္ဆာများဖြေဆိုရာ၌ထူးချွန်ကြ၏။ ယောက်ျားကလေးမှာမူ ကြံစည်သုံးသပ် မှု ဂဏန်းသင်္ချာနှင့် စက်မှုလက်မှုဆိုင်ရာ ပုစ္ဆာများဖြေဆိုရာ၌ ရှေ့တန်းကနေ ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ရည်စမ်းသပ်ရာ၌ တရားမျှတမှုရှိစေရန် မိန်းကလေး အကြိုက်ပုစ္ဆာများကို ယောက်ျားကလေးအကြိုက် ပုစ္ဆာများနှင့် ရောနှောထား၍ မိန်းကလေး သို့မဟုတ် ယောက်ျားကလေးများအဖို့ အလွန်လွယ်ကူသော ပုစ္ဆာ များကို ချန်လှပ်ထားလေ့ ရှိကြ၏။

ထိုသို့အသိဉာဏ်အရာ၌ ယောက်ျားကလေးနှင့် မိန်းကလေး၏ ခြားနား မှုသည် အသက်ကြီးလေ ထင်ရှားလာလေဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်ကို အခြေပြုရ သော အကြံအစည် အတွေးအခေါ် စရိုက် ဝါသနာ စသည်တို့၌ ယောက်ျားနှင့်

မိန်းမသည် မတူ။ ဉာဏ အလုပ်လုပ်ရာ၌ အချို့နေရာများတွင် ယောက်ျားက သာ၍ အချို့နေရာများတွင် မိန်းမကထူးချွန်ကြောင်းထင်ရှား၏။ နေရာဌာန နှင့် လုပ်ငန်းကိစ္စကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းမပြုဘဲ မည်သူက အသိဉာဏ်သာ သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပါက ယထာဘူတကျမည် မဟုတ်ချေ။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည် ငယ်စဉ်ကစ၍ ကြီး ပြင်းလာသည်အထိ ခန္ဓာကိုယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဓာတ်အားဖြင့်လည်း ကောင်း နေရာများတွင် မတူဘဲ အလေ့အကျင့်၊ အတွေ့အကြုံ၊ အနေအထိုင် နှင့် လှုံ့ဆော်ချက် ဦးတည် မျှော်မှန်းချက်များ ကွဲပြားခြားနားနေသမျှ ကာလ ပတ်လုံး အသိဉာဏ်ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ထိုသို့လေ့လာရန် အတွက် ဉာဏ်စမ်းနည်းများ မရှိ၊ နောင်၌ ရှိလိမ့်မည်ဟုလည်း မမျှော်လင့်နိုင် ချေ။ ဤသို့သော အခြေအနေ၌ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ အသိဉာဏ်အဆင့်အ တန်း တူ-မတူ ပြောဆိုရန်ခဲယဉ်း၏။

လူမျိုးများ၏ အသိဉာဏ်ကိုနှိုင်းယှဉ်လေ့လာမှုသည်လည်း ထိုနည်း နှင့်နှင်ဖြစ်၏။ လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးသည် အသိဉာဏ်ကိုသုံး၍ ကြံစည် တွေးခေါ်ရာ၌ခြားနား၏။ အသိဉာဏ်ပမာဏအားဖြင့်(ဝါ)ဉာဏ်အတိမ်အနက် ခြားနားမှု ရှိမရှိကိုကား မည်သူမျှ တပ်အပ်သေချာ မပြောနိုင်ချေ။ လူမျိုးတို့ သည် လူနေမှုပညာသင်ကြားမှုနှင့် စိတ်ကူးကြံစည်မှု မတူကြသဖြင့် ဉာဏ်ရည် ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရာ၌ တရားမျှတမှုရှိစေမည့် အသိဉာဏ် စမ်းသပ်သော နည်း စနစ်ကို တီထွင်၍ မရအပ်ချေ။ အမေရိကန်နှင့် ဥရောပပညာရှင်တို့ အသုံးပြုသော ဉာဏ်စမ်းမေးခွန်းများသည် သူတို့လူမျိုးများကို စမ်းသပ်ရန် တီထွင်ထားသော မေးခွန်းများဖြစ်၍ အခြားလူမျိုးများ၏ အလေ့အကျင့် စရိုက် ဝါသနာစသည်များနှင့် ဘောင်မဝင် အံ့မကျဖြစ်နေတတ်၏။ လူနေမှုအဆင့် အတန်းမတူသော လူမျိုးများ၏ အသိဉာဏ်ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာခြင်းဖြင့်လည်း အမှန်တရားကို သိနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ အမေရိကန်ပြည်၌ နီဂရိုးများသည် လူဖြူများထက် အသိဉာဏ်ရလဒ် အနည်းငယ် နိမ့်ကျကြောင်း တွေ့ရသည်ဆို ၏။ ဆိုရာတွင် နီဂရိုးတို့သည် လူဖြူတို့ထက် လူနေမှုနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် နိမ့်ကျ

၁၂၆ * ဦးအေးမောင်

ညံ့ဖျင်းရကား လူဖြူက ဝီအေးဖြင့် ဉာဏ်ရည်သာသည်ဟု မှတ်ယူရန် အကြောင်း မရှိချေ။ လူတို့သည် သက်မွေးမှုအလုပ်အကိုင်ကို လိုက်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသိဉာဏ် ကွာခြားကြ၏။ အနောက်တိုင်းပညာရှင်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ အထက်တန်း အတတ်ပညာတစ်ခုခုဖြင့် အသက်မွေးသောသူ၊ ဥပမာ-ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ ရွှေ့နေဝတ်လုံ စသောသူတို့သည် အသိဉာဏ် အထူးချွန်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၏။ ထို့နောက်ဆူကြိန်မြင့် အသိဉာဏ် ရှိကြသူများမှာ စီမံအုပ်ချုပ်သူ၊ စာရေးစာချီနှင့် ပန်းပုပန်းရန်စသော ပညာသည်များ၊စက်ရုံလုပ်သားများ၊ ဈေးသည်များနှင့် ကျွမ်းကျင်သောအလုပ်သမားများဖြစ်ကြ၏။ အသိဉာဏ်ရလဒ် အနည်းဆုံးရှိသောသူများမှာ အလုပ်ကြမ်းသမားများနှင့်လယ်ကူလီများဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် လူတို့သည် စီးပွားရေးတောင့်တင်း၍ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်မားလေ၊ အသိဉာဏ်ရလဒ် တက်လာလေဖြစ်၏။

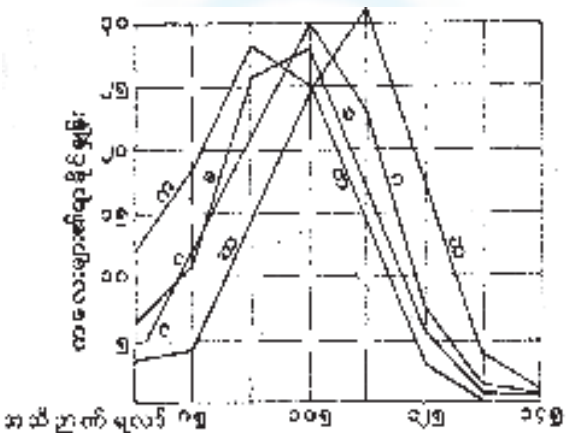
ကလေးသူငယ်များသည်လည်း မိဘများ၏ အလုပ်အကိုင်ကို လိုက်၍ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းကွာခြားကြ၏။ အများအားဖြင့် အလုပ်ကြမ်းသမားများ၏သားသမီးများသည် အသိဉာဏ်ရလဒ်အနိမ့်ဆုံးဖြစ်၍ အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်တို့၏ သားသမီးများမှာ အသိဉာဏ်ရလဒ်အမြင့်ဆုံးဖြစ်၏။ ထို့နည်းတူ အခြားကလေးများမှာလည်း မိဘများ၏ ဘဝအခြေအနေမြင့်လေ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းမြင့်လေဖြစ်၏။ ဤသို့ကလေးများ၏ အသိဉာဏ်နှင့် မိဘများ၏ လူနေမှုအဆင့်အတန်း ဆက်စပ်နေခြင်းကို ဆိုဗီယက်ရုရှားနိုင်ငံ၌ လည်း စူးစမ်းလေ့လာ၍ ပညာရှင်တို့တွေ့ရှိရသည်ဆို၏။ အထက်၌ပြခဲ့သည့် အတိုင်း လူတစ်ဦး၏အသိဉာဏ်သည် အလုပ်အကိုင်နှင့် ဆက်စပ်နေရကား ကလေးသူငယ် အသိဉာဏ်သည် မိဘ၏အသိဉာဏ်နှင့်လည်း ဆက်စပ်လျက် ရှိ၏။ မိဘနှစ်ဦးစလုံးက အသိဉာဏ်နဲ့ပါက ဉာဏ်ထူးချွန်သောကလေးကို ရရှိခဲ့၏။ မိဘများက ဉာဏ်ထူးချွန်လျှင်လည်း အလွန်ဉာဏ်ထုံထိုင်းသော ကလေးကိုရရှိခဲ့၏။ အကယ်၍ရရှိခဲ့သော် ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုခု ချွတ်ယွင်းမှု

၁။ အသိဉာဏ်နှင့်စပ်၍ လိင်ဗီဇအလိုက် လူမျိုးအလိုက် ကွာခြားပုံကို နောက်အခန်း များ၌ ဆက်လက်ပြဆိုပါဦးအံ့။

သို့မဟုတ် မမွေးမီက အမိဝမ်းထဲ၌ မတော်တဆဖြစ်မှုတစ်ခုခုကြောင့်ရရှိခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

ဤသို့သက်မွေးမှုအလုပ်အကိုင်ကို လိုက်၍သော်လည်းကောင်း၊ မိဘ များ၏ လူနေမှု သို့မဟုတ် အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းကိုလိုက်၍သော်လည်း ကောင်း၊ လူတို့၏ အသိဉာဏ်ခြားနားမှုသည် ယေဘုယျအားဖြင့် ခြားနားမှု ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုသင့်၏။ ထိုယေဘုယျ အစုလိုက်၊ အတန်းအစားအလိုက် ခြားနားမှုကိုကြည့်၍ လူတစ်ဦး၏ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းကို မဆုံးဖြတ် အပ်ချေ။ အတတ်ပညာရှင်တစ်ရာ၏ အသိဉာဏ်ရလဒ် စုစုပေါင်းသည် လယ်သမားတစ်ရာ၏ အသိဉာဏ်ရလဒ်စုစုပေါင်းထက် သာလွန်မည်ဖြစ်သော်

ပုံ ၁၅။ အင်္ဂလိပ်လူအတန်းလွှာအသီးသီး၌ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်း အမျိုးမျိုးရှိသောကလေးသူငယ်များကို တွေ့ရပုံ။ (က) အလုပ်ကြမ်းသမား။ (ခ) အသင့်အတင့်ကျွမ်းကျင်သော အလုပ်သမားများ။ (ဂ) ကျွမ်းကျင်သောလက်မှုပညာရှင်များ။ (ဃ) ဉာဏလုပ်သားများ။ အလုပ်ကြမ်းသမားများ၌ပင် အသိဉာဏ်ရလဒ် အတန်မြင့်သောသူများရှိခြင်းကို သတိပြုရာ၏။

Barnett, p.177

၁၂၈ * ဦးအေးမောင်

လည်း လယ်သမားတစ်ရာထဲမှ အချို့လူများသည် အချို့သော အတတ်ပညာ ရှင်များထက် အသိဉာဏ်ရလဒ် မြင့်ကောင်းမြင့်ပေလိမ့်မည်။ လယ်သမား သားသမီးများထဲမှ ဉာဏ်အထူးချွန်ဆုံးကလေးသည် အတတ်ပညာရှင် သား သမီးများထဲမှ ဉာဏ်အထူးချွန်ဆုံး ကလေးထက် ဉာဏ်ရည်သာ၍ မဟာပညာ ကျော်၏ သားသမီးများတွင် လယ်သမားသားသမီးများထက် အသိဉာဏ်ရလဒ် နိမ့်ကျသော ကလေးအချို့ကို တွေ့ရကောင်း တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ တစ်နည်း ဝိဆိုသော် မည်သည့်လူအလွှာ၌မဆို အသိဉာဏ်အနိမ့်ဆုံးမှ အမြင့်ဆုံးအထိ အဆင့်အတန်းအမျိုးမျိုးရှိသော ကလေးလူကြီးများကို အနည်းအများ တွေ့ရစမြဲ ဖြစ်ရကား လူတစ်ဦး သို့မဟုတ် ကလေးတစ်ယောက်၏ ဉာဏ်ရည် ကို သေချာစွာမစမ်းသပ်ဘဲ သိရှိရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။

ထိုသို့ယေဘုယျအားဖြင့် အခြားအသိဉာဏ်မတူညီမှုတစ်ခုမှာ မြို့ပေါ်မှ ကလေးများနှင့် တောနယ်မှ ကလေးများ၏ မတူညီမှုဖြစ်၏။ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ မြို့နေ ကလေးများသည် တောနေကလေးများထက် ဉာဏ်ရည်အနည်းငယ်သာကြောင်းသိရ၏။ သို့ရာတွင် စမ်းသပ်စစ်ဆေးသော ပညာရှင်များမှာ မြို့နေပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ တောနေ ကလေးများ၏ ပတ်ဝန်းကျင် နှင့် အတွေ့အကြုံကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြပါ၏လောဟု သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ သူတို့စုံစမ်းသိရှိရချက်သည်လည်း ယေဘုယျအားဖြင့်သာလျှင် မှန်ကန်သောအချက်ဖြစ်ပေရာ၊ စင်စစ် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အခြားနိုင်ငံများတွင် တောနယ်မှ ကဝိအကျော်အမော်များ ထွက်ပေါ်ခဲ့ခြင်းကို ထောက်ချင့်၍ ကျေးလက်တောရွာများ၌ ပညာဉာဏ်ထက်မြက်သော ကလေးများရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။

အသိဉာဏ်နှင့်စပ်၍ လူတို့၏အခြားကွဲပြားခြားနားချက်မှာ မောင်နှမ သားချင်း အနည်းအများကိုလိုက်၍ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခြားနားမှုဖြစ်၏။ မွေးချင်းနည်းသော ကလေးသည် မွေးချင်းများသောကလေးထက် ဉာဏ်ရည် သာတတ်၏။ အနောက်နိုင်ငံပညာရှင်တစ်ဦးသည် အသက် ၁၀-နှစ်ရွယ် ကလေးပေါင်း ၃၇၃၄ ယောက်ကို စူးစမ်းလေ့လာခဲ့ရာ ၎င်းတို့မှာ မွေးပေါက်

ဖော်များလေ အသိဉာဏ်ရလဒ်နိမ့်ကျလေဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရ၏။ ဤအချက်ကို အထက်၌ပြဆိုခဲ့သော မိဘနှင့် သားသမီး ဉာဏ်ရည်တူတတ်သော သဘာဝ အခြင်းအရာနှင့် ယှဉ်၍ဆင်ခြင်စဉ်းစားပါက လူတစ်ဦး၏ အသိဉာဏ်ရလဒ် သည် သားသမီး နည်းမှု၊ များမှုနှင့် ဆက်စပ်နေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ စင်စစ် အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်စသော ဉာဏ်လုပ်သားများ၌ သားသမီး နည်းပါး၍ လက်ရုံးအားကိုးသော ကာယလုပ်သားများ၌ သားသမီးပေါများ ခြင်းမှာ အထင်အရှားဖြစ်၏။

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၌ လူတို့သည် အသိဉာဏ်ခြားနားကြသည့်နည်းတူ စာသင်ကျောင်းရှိ ကလေးသူငယ်များသည် အသိဉာဏ်ခြားနားကြ၏။ စာသင်ကျောင်းများတွင် အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းအမျိုးမျိုးရှိသော ကလေး များကိုတွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ကလေးများသည် မိမိတို့ဉာဏ်စွမ်းသတ္တိရှိသည်နှင့် အမျှ ကျောင်းစာ၌ တော်တတ်ကြ၏။ ဤအချက်သည် ကလေးအသီးသီးအား မိမိအရည်အချင်းအလိုက် တိုးတက်သင်ကြားရန် အခွင့်အလမ်းပေးထားသော ခေတ်မီကျောင်းများ၌ သာ၍ထင်ရှား၏။ အနောက်နိုင်ငံကျောင်းများတွင် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၀၀ ခန့်ရှိသော ကလေးများသာ အလယ်တန်းများသို့ ရောက်၍ အသိဉာဏ်ရလဒ် အနည်းဆုံး ၁၁၀ ခန့်ရှိသောသူများသာ အထက် တန်းစားကို လိုက်နိုင်ကြ၏။ အများအားဖြင့် ဉာဏ်ထူးချွန်သော ကျောင်းသား များသာလျှင် ကောလိပ်ကျောင်းများသို့ ဝင်ခွင့်ရကြလေသည်။

ဉာဏ်ထက်မြက်မှုနှင့် စာတော်မှု ယှဉ်တွဲနေခြင်းသည် အထက်တန်း ကျောင်းနှင့် ကောလိပ်ကျောင်းများ၌ မူလတန်းနှင့် အလယ်တန်းကျောင်း များမှာကဲ့သို့ မထင်ရှားလှချေ။ အချို့သော ကောလိပ်ကျောင်းသားများမှာ ဉာဏ်ထက်မြက်ပါလျက် ဝီရိယမရှိသောကြောင့် စာညံ့ဖျင်းနေတတ်ကြ၏။ အထက်တန်းပညာ သင်ကြားရာ၌ ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ရန်မှာ ဉာဏ် ကောင်းရုံနှင့်မပြီး၊ လုံ့လဝီရိယ၊ ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ ပညာလိုလားမှု စသော အခြားအရည် အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံဖို့လိုလေသည်။

ဉာဏ်ထက်မြက်သော ကလေး သို့မဟုတ် လူကြီးသည် အကျင့်စာရိတ္တ

၁၃၀ * ဦးအေးမောင်

ကောင်းသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ အမြဲမမျှော်လင့်အပ်ချေ။ အသိဉာဏ်ရှိသောသူသည် ဉာဏ်နဲ့သောသူထက် ရှေ့နောက် မြော်မြင်စဉ်းစားတတ်သည် ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် မြော်မြင်စဉ်းစားမှုသည် အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမှုအတွက် အထောက်အကူမျှသာဖြစ်၍ ၎င်းတစ်ခုတည်းဖြင့် လုံလောက်သောအကြောင်း တရားမဟုတ်ချေ။ အကျင့်စာဂသည် အသိဉာဏ်အပြင် ပညာဗဟုသုတ၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု၊ မိဘတို့၏ ဆုံးမပဲ့ပြင်မှု စသော အခြားအကြောင်း တရားများစွာပေါ်၌ တည်၏။ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ ဆိုသော် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်သူများမှာ လူကောင်းများထက် ဉာဏ်အဆင့်အတန်း သိပ်မနိမ့်ကျလှချေ။ ထောင်ထဲရှိ အကျဉ်းသားများမှာ အများအားဖြင့် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၈၀ မှ ၉၀ အထိရှိကြ၏။ စင်စစ် သူတို့မှာ အသိဉာဏ်နည်းသူများဖြစ်၍ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသော လူဆိုး သူဆိုးများတွင် အသိဉာဏ်ထူးချွန်သောသူများ ပါရှိတန်ရာ၏။

ဉာဏ်ထူးချွန်သော သူတိုင်းသည် ကြီးပွားတိုးတက်လိမ့်မည်ဟု တထစ်ချစွဲမှတ်မထားသင့်ချေ။ လူတစ်ဦးသည် ဉာဏ်ထက်မြက်ရုံမျှနှင့် ပညာတစ်ရပ်၌ ထူးချွန်လိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်အပ်ချေ။ ဂီတ၊ ပန်းချီစသော အနုပညာများ၌ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုအတွက် အသိဉာဏ်သည် ပဓာနမဟုတ်။ ဆိုင်ရာ ဗီဇသတ္တိနှင့် အထုံဝါသနာသည်သာ ပဓာနဖြစ်၏။ အချို့သော လုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ မူ အသိဉာဏ်ထူးချွန်မှုသည် အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဥပမာ-နိုင်ငံရေးအလုပ်သည် ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများ၌ ပညာဉာဏ်နည်းသော လူထုနှင့် ဆက်ဆံရသည့်အလုပ် ဖြစ်ပေရာ ဉာဏ်ကြီးရှင် နိုင်ငံရေးသမားသည် လူထု၏ ယုံကြည်ကိုးစားခြင်းကို ခံရမည်မဟုတ်ချေ။ သူလိုကိုယ်လို အသိဉာဏ် မျိုးရှိစေကာမူ စကားပြောကောင်းခြင်း၊ လူထု၏စိတ်ဓာတ်စရိုက်ကိုသိခြင်း စသော အခြားအရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသောသူမှာကား နိုင်ငံခေါင်းဆောင် ဖြစ်ဖို့ အလားအလာရှိ၏။

အသိဉာဏ်ရှိရုံမျှဖြင့်လည်း စိတ်ချမ်းသာမှုရရှိလိမ့်မည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ အချို့သောပညာရှင်တို့သည် အသိဉာဏ်နည်းပါးသော ဆင်းရဲသားအလုပ်သ

မားများလောက်စိတ်ချမ်းသာမှုမရှိခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မြင်အထင်အရှားဖြစ်၏။ စင်စစ် လူတို့သည် အသိဉာဏ်ပညာတိုးတက်လေ စိတ်ချမ်းသာသူနှင့် ကင်းဝေးလေဖြစ်တတ်ပုံကို အခြားစာအုပ်တစ်အုပ်၌ ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။^၁

(ခ) အသိဉာဏ်ခြားနားမှု၏ အရင်းမူလ

လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသိဉာဏ်ခြားနားမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း မည်သူမျှ ငြင်းဆိုမည်မဟုတ်ချေ။ အသိဉာဏ်ကို ပြုပြင်ရာ၌ ပညာသင်ကြားခြင်း၊ အတွေ့အကြုံရှိခြင်း၊ စာဖတ်ခြင်းစသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများ၏ အရေးပါမှုသည် ထင်ရှား၏။ ဗီဇ၏စွမ်းအင် သတ္တိသည် ထိုမျှလောက်မထင်ရှားသော်လည်း “ပညာပါရမီ” ကိုလူတိုင်းလိုလို အနည်းအများ ယုံကြည်ကြ၏။ အသိဉာဏ်နှင့်စပ်သော ဗီဇ၏အစွမ်းသတ္တိ သည် လူ့လောက၌ ပတ်ဝန်းကျင်အကျိုးတရားနှင့် ရောယှက်၍ မထင်မရှားဖြစ် သော် ဖြစ်နေပေရာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ပြုပြင်မှုကင်းသော တိရစ္ဆာန်များ၌မူ ဗီဇသတ္တိ၏ စွမ်းဆောင်မှုကို ယုံမှားသံသယရှိရန် မလိုချေ။

အချို့တိရစ္ဆာန်များ၊ ဥပမာ-ကြွက်၊ ကြောင်နှင့် ခွေးတို့သည် တစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး အသိဉာဏ်ကွာခြားကြ၏။ ခွေးများသည်ပင် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး အသိဉာဏ်မတူဘဲ လိမ္မာပါးနပ်မှု၊ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်မှု စသည်များ၌ ခြားနား ကြ၏။ စစ်ခွေး၊ သိုးထိန်းခွေး၊ အမဲလိုက်ခွေး၊ ရဲခွေး စသော ခွေးမျိုးများမှာ ထူးခြားသော အရည်အချင်းတစ်မျိုးစီရှိ၍ ၎င်းတို့နှင့် သင့်လျော်သော လုပ်ငန်း ကိစ္စများအတွက် မျိုးကောင်းမျိုးသန့်ရရှိရန် သားဖောက်ရာ၌ အထူးဂရုပြုကြရ ၏။ သိပ္ပံဆရာတို့သည် ကြွက်အမျိုးမျိုးကို မွေးမြူ၍ စမ်းသပ်လေ့လာရာ၌ အချို့ ကြွက်မျိုးမှာ ဉာဏ်ကောင်း၍ အချို့မှာ ဉာဏ်ထုံထိုင်းသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ထိုသို့ သိပ္ပံဆရာတို့ စမ်းသပ်လေ့လာသော တိရစ္ဆာန်များ၊ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များ နှင့် တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ၌ အသိဉာဏ်ခြားနားမှုသည် ထင်ရှား၏။

ဤသို့ ပတ်ဝန်းကျင်တူ တိရစ္ဆာန်များ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး အသိဉာဏ်

၁။ “ဗုဒ္ဓနှင့်ဗုဒ္ဓဝါဒ” ။ ပထမပိုင်း၊ စာ-၁၀၇။

၁၃၂ * ဦးအေးမောင်

ခြားနားမှု၌ ဝီလေသည် အရေးပါသော အကြောင်းတရား ဖြစ်သည့်နည်းတူ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသိဉာဏ်ခြားနားရာ၌လည်း အရေးပါသော အကြောင်း တရားဖြစ်ခြင်းကို ယုံမှားစရာမရှိချေ။ သို့ရာတွင် လူတစ်ဦး၏ အသိဉာဏ်အ တွက် ဝီလေသည် မည်မျှအရေးပါလေသနည်း။ ၎င်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်ထက် အရေးပါသော ပဓာနအကြောင်းတရား ဖြစ်ပါသလော၊ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်း ကျင်လောက် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုမရှိသော အထောက်အကူမျှသာ ဖြစ်လေသ လောဟု စဉ်းစားရန် ရှိ၏။

စိတ်ပညာရှင်တို့သည် စူးစမ်းလေ့လာ၍ သိရှိရသော လူ့အသိဉာဏ်၏ သဘာဝခြင်းရာ လက္ခဏာများကို အထက်၌ ပြဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေရာ၊ ကျွန်ုပ်တို့ သည် ထိုအချက်များကို မိမိတို့ အစွဲဥပဒါန်နှင့်အညီ လိုရာဆွဲလျက် ကောက် ချက်ချခြင်း မပြုမိရန် အရေးကြီး၏။ ထိုအချက်များသည် အသိဉာဏ်ကို သတ် မှတ်ပြဌာန်းရာ၌ ဝီလေနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဟူသော အကြောင်းတရားနှစ်ခုတွင် မည်သည်က ပိုမိုအရေးပါသည်ဟု မပြချေ။ သို့စဉ်လျက် ယင်းတို့ကို အကြောင်း တစ်ခုအတွက် အထောက်အထားပြုလိုသော် အခြားတစ်ခုအတွက်လည်း အလားတူပြနိုင်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။

ဥပမာဆိုသော် အများအားဖြင့် မိဘနှင့်သားသမီး ဉာဏ်ရည်တူ တတ်ခြင်းသည် ဝီလေကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အချို့ကဆိုကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မိဘနှင့် သားသမီး အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းတူညီမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတစ်ခုတည်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။ အသိဉာဏ်ရှိ သောလူသည် အများအားဖြင့် ပညာ၏တန်ဖိုးကို နားလည်သောသူ၊ဘဝအဆင့် အတန်းမြင့်၍ သားသမီးများအား ပညာကောင်းစွာသင်ပေးနိုင်သော အခြေ အနေရှိသူဖြစ်ပြီး အသိဉာဏ်နည်းသောသူမှာကား ပညာ၏တန်ဖိုးကိုမသိ၊ သိသည့်တိုင်အောင် သားသမီးအား ပညာကောင်းစွာ သင်ပေးရန်၊ စီးပွားရေး ခိုင်လုံမှု မရှိသောသူ ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ သို့ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်အရာ၌ မိဘနှင့် သားသမီး တူခြင်းသည် မိဘများထံမှ အားပေးကူညီမှုရရှိခြင်း၊ မရရှိ ခြင်း၊ မိဘများကို အတုယူခြင်းစသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားကြောင့်

ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလော စသည်ဖြင့် မေးဖွယ်ရာအကြောင်းများရှိလေသည်။ အချို့ကမူ မောင်နှမသားချင်းနည်းပါသော ကလေးက သားချင်းများသောကလေးထက် ဉာဏ်ရည်သာလေ့ရှိခြင်းကိုထောက်ပြ၍ ဤနေရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးအာနိသင်သည် ထင်ရှားသည်။ မွေးချင်းနည်းသောကလေးသည် မွေးချင်းများသောကလေးထက်ပို၍ ပညာပေါက်ပေါက်မြောက်မြောက်သင်ကြားရန် အခွင့်အလမ်းရသည်ဟု ဆိုကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သားသမီးဦးရေနှင့် အသိဉာဏ်ဆက်စပ်နေမှုသည် တိရစ္ဆာန်များ၌လည်း ထင်ရှား၍ တိရစ္ဆာန်များသည် အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းမြင့်လေ၊ သားသမီးအရနည်းလေ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ဥပမာ-ငါးသည် တစ်ကြိမ်လျှင် သိန်းနှင့်ချီ၍ ဥများဥ၍ ဆင်မှာကား သားသမီးအနည်းငယ်သာရ၏။ ဤအချက်ကိုထောက်ချင့်၍ အသိဉာဏ်ရှိခြင်းသည် သားသမီးနည်းခြင်း၏ အကျိုးတရားမဟုတ်ဘဲ အကြောင်းတရား ဖြစ်တန်ရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ်၊ ယင်းလက္ခဏာခြင်းရာနှစ်ခုစလုံးသည် ဗီဇကြောင့် အတူတကွဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားများဖြစ်လေသလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

အသိဉာဏ်၏ တစ်ခုသော သဘာဝခြင်းရာသည်ကား မည်သည့်အကြောင်းအရင်းမူလရှိလေသနည်းဟု စဉ်းစားရန်မလိုဘဲ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှား၏။ ထိုအခြင်းအရာမှာ အလွန်အကျွံဖြစ်မှု၊ အစွန်းရောက်မှုကို ရှောင်၍ အလယ်ဗဟိုသို့ ချဉ်းကပ်လေ့ရှိသော ဗီဇ၏လက္ခဏာခြင်းရာဖြစ်၏။ ဥပမာ- အရပ်မြင့်သော မိဘ၏သားသမီးများသည် အရပ်မြင့်သော်လည်း မိဘများလောက် အရပ်မြင့်လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ အလွန်ပူသော မိဘများ၏ သားသမီးတို့သည်ကား သာမန်လူများထက်ပူသော်လည်း မိဘများထက် အနည်းငယ် အရပ်ရှည်နေတတ်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် အလွန်အရပ်မြင့်သောသူတို့နှင့် အလွန်အရပ်ပူသောသူတို့၏ သားသမီးများသည် အရပ်အမောင်းအားဖြင့် မိဘများနှင့် သာမန်လူတို့၏အကြား၌ရှိတတ်၏။

ဤသို့ သာမန်လူတို့ အဆင့်အတန်းသို့ ဆွဲဆောင်တတ်သော ဗီဇ၏ သဘောသည် သားသမီးများနှင့် မိဘများ၏ အသိဉာဏ်ခြားနားမှုထင်ရှား၏။

၁၃၄ * ဦးအေးမောင်

မိဘနှင့်သားသမီးသည် အများအားဖြင့် ဉာဏ်ရည်တူတတ်သည်ဆိုသော်လည်း အသိဉာဏ်ရလဒ်မတူဘဲ အနည်းငယ်ခြားနားကြ၏။ အလွန်ဉာဏ်ထက်မြက်သော အတတ်ပညာရှင်တို့သည် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၅၅၀ နီးပါးမျှ ရှိကြပေရာ၊ ၎င်းတို့၏ သားသမီးများမှာမူ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၂၀ သာသာမျှ ရှိတတ်၏။ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၃၀ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသောသူတို့၏ သားသမီးများမှာမူ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၁၅ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိတတ်၏။ ဤသို့ဖြင့် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၀၀ အထက် အလွန်ဉာဏ်အဆင့်အတန်းမြင့်သောသူတို့၏ သားသမီးများသည် မိဘများထက် အနည်းငယ်နိမ့်ကျ၍ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၀၀ အောက်ရှိ ဉာဏ်အဆင့်အတန်းနိမ့်ကျသောသူတို့၏ သားသမီးများမှာမူ မိဘများထက် အသိဉာဏ်ရလဒ် အနည်းငယ်သာသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဤသို့တွေ့ရခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုမဆိုနိုင်ချေ။ အသိဉာဏ်ထူးချွန်သော အတတ်ပညာရှင်တို့သည် အများအားဖြင့် စီးပွားရေး ခိုင်လုံ၍ သားသမီးများ၏ ပညာသင်ကြားမှုကို အစွမ်းကုန်ကူညီအားပေးစမြဲ ဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်နည်းပါးသောသူတို့မှာ စီးပွားရေးချို့တဲ့၍ သားသမီးများ၏ ပညာရေးကို လျစ်လျူထားတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်ရကား အကယ်၍ အသိဉာဏ်ကို ပြုပြင်ဖန်တီးရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည်သာ ပဓာနဖြစ်ပါက ပညာရှင်၏ သားသည် အသိဉာဏ်အရာ၌ မိဘထက်မသာလွန်သည့်တိုင်အောင် မိဘနှင့် တန်းတူ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဉာဏ်နွံသောသူ၏သားသည် ပိုမို၍ဉာဏ်နွံဖွယ်ရာ အကြောင်း ရှိ၏။ ယခုမူ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ မမျှော်လင့်သောဆန့်ကျင်ဘက်အကျိုး တရားများကို တွေ့ရပေရာ အထက်ကပြဆိုခဲ့သော ဝီဇ၏သဘာဝခြင်းရာကို စေ့ငုသေချာစွာ သိရှိနားလည်ပြီးဖြစ်ပါက ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အံ့ဩစရာမရှိလှချေ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝီဇကို မိဘနှင့်သားသမီးအား တူညီအောင်ဖန်တီးပေးသောအရာအဖြစ် သိမြင်နားလည်လေ့ရှိကြ၏။ ဤအယူသည် လုံးဝမှားသည်ဟု မဆိုနိုင်စေကာမူ တစ်ဖက်စောင်းနင်းအယူဖြစ်၏။ စင်စစ် မိဘနှင့် သားသမီးသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှသာ ဝီဇတူညီ၍ အချို့ဝီဇမျိုးစေ့များသည် မိဘ၌ အကျိုးမပေးဘဲ သားသမီး၌သာ ထင်ရှားလာတတ်ခြင်းကို သတိ

ပြုရာ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် ကလေးများသည် တစ်ခါတစ်ရံ ပီဇာကြောင့်ပင် မိဘများနှင့်မတူဘဲရှိတတ်၏။ ပီဇာများသည် အများအားဖြင့် သာမန်ပီဇာများဖြစ်ပေရာ ထူးခြားသောပီဇာတစ်ခုခုကြောင့် လူတစ်ဦးသည် သာမန်လူများနှင့် အလွန်ကွာခြားနေပါက သဘာဝတရားသည် အင်အားကောင်းသော သာမန်ပီဇာ၏ အကူအညီဖြင့် သားသမီးများအား လူထုနှင့် နီးစပ်စေရန် ကြိုးစားဖန်တီးဟန် လက္ခဏာရှိ၏။

အသိဉာဏ်နှင့်စပ်၍ ပီဇာ၏အစွမ်းသတ္တိသည် မိဘမဲ့ကျောင်းများ၌ ထင်ရှား၏။ မိသားစုတစ်စု၌ ကလေးသူငယ်များသည် ပတ်ဝန်းကျင်ခြားနားမှုရှိသော် ရှိပေရာ၏။ တစ်မိတည်းပေါက်၊ တစ်အိမ်တည်းအတူနေ ဖြစ်သော်လည်း မိဘများ၏ ပြုစုပျဿမှု၊ ပညာသင်ကြားမှု စသည်တို့သည် တစ်ယောက်လျှင် တစ်မျိုးစီဖြစ်နေတတ်၏။ မိဘမဲ့ကျောင်းများ၌မူ ထိုသို့မဟုတ်။ ကလေးသူငယ်များသည် နေထိုင်စားသောက်မှု၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု၊ ပညာသင်ကြားမှုမှစ၍ အစစအရာရာ၌ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်၏။ ဤသို့ ပတ်ဝန်းကျင်တူညီစေကာမူ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသိဉာဏ် သိသိသာသာခြားနားကြ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် အသိဉာဏ်ဆူကြီးနိမ့်မြင့်ရှိ၍ မိဘမဲ့ကလေးများသည် အခြားကလေးများနှင့်မည်သို့မျှခြားနားခြင်းမရှိချေ။ သူတို့၏အသိဉာဏ်မတူညီမှုသည်ပီဇာကြောင့်ဖြစ်၍ ထိုမတူညီမှုကို ပတ်ဝန်းကျင်ကချေဖျက်နိုင်စွမ်းမရှိကြောင်း ထင်ရှား၏။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးအာနိသင်ကို ပီဇာ၏အစွမ်းသတ္တိနှင့်ခွဲခြား၍ လေ့လာရာ၌ အရေးပါအရာရောက်သော နည်းတစ်နည်းသည်ကား ပီဇာအမြွှာများကို လေ့လာခြင်းဖြစ်၏။ ဤအမြွှာများအကြောင်းကို အထက်က အမြွက်မျှ ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ ၎င်းတို့သည် ပီဇာထုပ်တူဖြစ်၍ အစစအရာရာ၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအလွန်တူကြ၏။ သားချင်းအမြွှာများမှာကား တစ်ပြိုင်နက် ပဋိသန္ဓေတည်သော်လည်း ပီဇာတူသောကြောင့် အခြားမွေးချင်းများကဲ့သို့ပင် ကွဲပြားခြားနားကြ၏။ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ ပီဇာအမြွှာများ၊ သားချင်း အမြွှာများနှင့် ရိုးရိုးမွေးချင်းများတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးတူညီမှု အသိဉာဏ်ရလဒ် ပျမ်းမျှကွာခြားမှုများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

၁၃၆ * ဦးအေးမောင်

	ဗီဇတူ အမြွှာများ	သားချင်း အမြွှာများ	ရိုးရိုး သားချင်းများ
အရပ်တူညီမှု	• ၉၃ မှ • ၉၅	• ၅၀ မှ • ၆၅	• ၅၀
အသိဉာဏ်တူညီမှု	• ၉၀	• ၆၃ မှ • ၇၀	• ၅၀ မှ • ၆၀
အသိဉာဏ်ရလဒ်			
ပျမ်းမျှကွာခြားမှု	၅	၉	၁၁

ဗီဇတူ အမြွှာများတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အသိဉာဏ်ရလဒ် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၅ မှတ်မျှသာကွာခြားခြင်းမှာ မည်သည့် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမဆို တစ်ကြိမ်နှင့်တစ်ကြိမ် ကာလအတန်ခြား၍ စမ်းသပ်ရာ၌တွေ့ရသော ကွာခြားခြင်းမျိုးဖြစ်၍ အရေးမကြီးလှချေ။ သို့ရာတွင် အမြွှာများမှာ ငယ်စဉ်ကစ၍ အတူတကွ ကြီးပြင်းလာသော အမြွှာများဖြစ်ရကား ၎င်းတို့၏အသိဉာဏ်တူညီမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်တူညီမှုကြောင့်ဖြစ်လေသလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ စင်စစ် ဗီဇတူအမြွှာများသည် ခွဲခြား၍မရအောင် ရုပ်လက္ခဏာ ချွတ်စွပ်တူသောကြောင့် မိဘဆွေမျိုး၊ ဆရာသမား၊ အပေါင်းအဖော်များနှင့်ဆက်ဆံရာ၌ ခြားနားမှုရှိမည် မဟုတ်ချေ။ ရိုးရိုး ညီအစ်ကိုမောင်နှမများနှင့် စာသော်ပတ်ဝန်းကျင် ပိုမိုတူညီသောကြောင့် အသိဉာဏ်လည်း ပိုမိုတူညီခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ရာ၏။

သို့ဖြစ်၍ ပညာရှင်တို့သည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ကွဲသွား၍ တစ်မြို့တစ်ရွာစီ၊ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်မျိုးစီ ကြီးပြင်းခဲ့သော အမြွှာများကို ရှာဖွေ၍ လေ့လာကြ၏။ အမေရိကန်ပြည်နှင့် ကနေဒါပြည်များ၌ ထိုသို့ ပတ်ဝန်းကျင်မတူသော အမြွှာအစုံပေါင်း ၂၀ ခန့်ရှိကြရာ ၎င်းတို့အနက် အမြွှာငါးစုံမှာ ပညာသင်ကြားမှု၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သိသိသာသာခြားနားကြ၏။ မိန်းကလေးတစ်ဦးမှာ တက္ကသိုလ်ပညာသင်ကြားခဲ့၍ သူနှင့်ဖွားဘက်မှာ မူလတန်းကျောင်း၌ ပညာသင်ကြားမှုပြီးဆုံးခဲ့၏။ တက္ကသိုလ်ပညာတတ်မိန်းမပျိုသည် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၂၃ ရှိ၍ အခြား မိန်းမပျိုမှာ ၉၈ ရှိပေရာ ဤအမြွှာ၌ အသိဉာဏ်

ရလဒ် ခြားနားမှုသည် အကြီးမားဆုံးဖြစ်၏။ အခြားအမြွှာလေးစုံသည်လည်း မွေးချင်းဖွားဘက်များ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပညာသင်ကြားမှုမတူသော အမြွှာများ ဖြစ်၍ အမြွှာသုံးစုံ၌ အသိဉာဏ်ရလဒ် သိသိသာသာ ခြားနားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဤအမြွှာငါးစုံမှတစ်ပါး အခြားအမြွှာများ၌ကား အသိဉာဏ်ရလဒ် ခြားနားမှုသည် ပျမ်းမျှအားဖြင့် အမှတ် ၅.၅ မျှသာဖြစ်၏။

ဤအချက်များကို ထောက်ချင့်၍ ဗီဇတူ အမြွှာ၌လည်း ပတ်ဝန်းကျင် အလွန်အမင်း ခြားနားပါက အသိဉာဏ်သည် ခြားနားကြောင်း ထင်ရှား၏။ သို့ရာတွင် တက္ကသိုလ်ပညာနှင့် မူလတန်းပညာ၏ ခြားနားမှုကဲ့သို့ ကြီးမားသော ပတ်ဝန်းကျင်ခြားနားမှုမျိုးကို အပထား၍ တကွတပြားစီ နေထိုင်ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သာမန်ပတ်ဝန်းကျင် ခြားနားမှုကို စဉ်းစားသော် ပတ်ဝန်းကျင်၏အကျိုးတရားသည် မထင်ရှားလှချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆွေမျိုးသားချင်းမဟုတ်သော သာမန်လူများ၏ ပျမ်းမျှအသိဉာဏ်ရလဒ် ခြားနားမှုနှင့် စာသော် ဗီဇတူအမြွှာနှစ်ဦး၏ ခြားနားမှုမှာ များစွာ အရေးမကြီးလှချေ။

အသိဉာဏ်နှင့်စပ်၍ ဗီဇတူအမြွှာများကို စူးစမ်းလေ့လာမှုမှာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံမရှိသေးချေ။ သို့ရာတွင် ယနေ့အထိ ၎င်းတို့အကြောင်း သုတေသနပြုချက်အရ အချက်နှစ်ချက်မှာ ထင်ရှား၏။ ယင်းတို့မှာ (၁) ပတ်ဝန်းကျင်ခြားနားမှု အထူးသဖြင့် ပညာသင်ကြားရာ၌ ခြားနားမှုကြီးမားပါက အသိဉာဏ်ရလဒ်သည် သိသိသာသာ ခြားနား၏။ (၂) သို့ဖြစ်စေကာမူ လူတို့၌ အသိဉာဏ် ဆူကြူနိမ့်မြင့်ရှိခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မြှင့်တင်ပေးခြင်းအားဖြင့် အသိဉာဏ်ရလဒ်သည် မည်မျှအထိ မြင့်မားလာနိုင်ပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန် ရှိ၏။ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ကလေးများအား စာသင်ရာ၌ ချုပ်ချယ်ကန့်သတ်မှုမရှိဘဲ သူတို့ဉာဏ်စွမ်းရှိသလောက် လွတ်လပ်စွာ သင်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းပေးထားသောကျောင်းများရှိ၏။ ထိုကျောင်းများမှ ကလေးများကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၃ မှတ်မှ ၆ မှတ်အထိ တိုးလာသည်ကို

၁၃၈ * ဦးအေးမောင်

တွေ့ရ၏။ ကျွမ်းကျင်နားလည်သော ဆရာများက ကြပ်မတ်၍ အထူးရွေးချယ်ထားသော ပစ္စည်းကိရိယာများနှင့် သင်ကြားပေးသည့် ကလေးထိန်းကျောင်းများ၌မူ အချို့ကလေးများမှာ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၀ အထိ တိုးလာသည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် များသောအားဖြင့်ကား ထိုမျှလောက် တိုးတက်မှုမရှိချေ။ နဂိုမူလပညာသင်ကြားမှု အလွန်ချို့တဲ့သော မိဘမဲ့ကျောင်းသားကလေးသူငယ်တစ်စုကို ကလေးထိန်းကျောင်း၌ ဆရာများက ပစ္စည်းကိရိယာအစုံအလင်နှင့် အထူးကြပ်မတ်၍ သင်ကြားပေးရာ တစ်နှစ်အကြာတွင် အသိဉာဏ် ၅ မှတ်မျှ တိုးလာသည်ကို တွေ့ရသည်ဆို၏။ အသိဉာဏ်အား ပတ်ဝန်းကျင်ပြုပြင်မှုကို လေ့လာသော အခြားနည်းတစ်နည်းမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော သူများက ဆင်းရဲချို့တဲ့သော သူများထံမှယူ၍ မွေးစားထားသည့်ကလေးများကို လေ့လာခြင်းဖြစ်၏။ နှစ်ခါလည်အရွယ်၌ ယူ၍မွေးစားသောကလေးကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၆ မှတ်တိုးလာကြောင်း သိရ၏။ မွေးပြီးနောက် မကြာမီမိဘများနှင့်ခွဲ၍ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်သော အိမ်များ၌ မွေးစားထားသော ကလေးများလည်းရှိ၏။ မိဘများ၏ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၀၀ ခန့်ရှိလိမ့်မည်ဟုဆုခံရ၏။ နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာမှ ၎င်းတို့၏ ဉာဏ်ရည်ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၅ မှတ်မှ ၁၀ မှတ်အထိ တိုးလာသည်ကို တွေ့ရ၏။

အသိဉာဏ်ရလဒ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ညံ့ဖျင်းလျှင် အနည်းငယ်ကျဆင်းသွားတတ်၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသည့်နောက် ဟော်လန်ပြည်၌ သုတေသနပြုချက်အရ ဂျာမန်နာဇီများ သိမ်းပိုက်ထားသဖြင့် နှစ်လတာရှည်ပညာသင်ကြားမှုပျက်ပြားသွားသောနေရာဒေသများမှကလေးသူငယ်များသည် စစ်မဖြစ်မီကထက် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၄ မှတ်မှ ကျဆင်းသွားသည်ဟု သိရ၏။

အသိဉာဏ်ရလဒ် ၄ မှတ်မှ ၁၀ မှတ်အထိ တိုးခြင်း၊ လျှော့ခြင်းမှာ မပြောပလောက်သော ပြောင်းလဲမှုမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု အချို့က ဆိုကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အသိဉာဏ်နှင့် စပ်သော ပတ်ဝန်းကျင် အကျိုးပြုမှုကို လေ့လာသော သုတေသနလုပ်ငန်းမှာ မပြီးဆုံးသေးချေ။ ပညာရှင်တို့သည်

အသိဉာဏ်ကို ပြုပြင်ဖန်တီးသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများကို စေ့ငုသေချာစွာ ဆက်လက်လေ့လာလျက်ရှိကြရာ နောင်တစ်နေ့နေ့တွင် ယခုထက် ပိုမိုစုံလင်စွာ သိရှိရပေလိမ့်မည်။ အသိဉာဏ်ကို သိသိသာသာ ထိထိရောက်ရောက် အကျိုးပြုနိုင်သော ပညာရေးစနစ်၊ သင်ကြားပြသနည်းနှင့် အခြားပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရားများကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတို့အသိ ဉာဏ်ရလဒ်ကို အနည်းဆုံး ၂၅ မှတ်မျှ တိုးမြှင့်ပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရ၏။ သို့ဖြစ်စေကာမူ အသိဉာဏ်ရလဒ် မြင့်တက်လာခြင်းကြောင့် လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဉာဏ်ရည်ခြားနားမှု ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ မည်မျှကောင်းမွန်သော ပတ်ဝန်းကျင်၌မဆို ပီဇန့် အရင်းခံသော အသိဉာဏ်ခြားနားမှုသည် ထင်ရှားနေမည်သာ ဖြစ်၏။

အမေရိကန်ပြည်၊ ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ် ဆရာဖြစ်သင်ကောလိပ်မှ ပညာရှင်တစ်ဦးသည် နယူးယောက်မြို့ရှိ အသိဉာဏ်ရလဒ်တူသော အထက်တန်း ကျောင်းသားများကို မှတ်သားထားပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၂၀ အကြာတွင် ၎င်းတို့၏ဉာဏ်ရည်ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ ပညာသင်ကြားမှု အနည်းအများကို လိုက်၍ အသိဉာဏ်ရလဒ် အနိမ့်အမြင့်ရှိနေကြောင်း တွေ့ရ၏။ အထက်တန်းကျောင်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်သူတို့သည် မအောင်မြင်သူတို့ထက် သာ၍ ကောလိပ်ကျောင်း၌ ပညာသင်ဖူးသူတို့က ထိုထက်သာပြီးလျှင် ပီအိပ်ချ်ဒီဘွဲ့ရသော သူတို့မှာ အသိဉာဏ်ရလဒ် အမြင့်ဆုံးဖြစ်၍ အထက်တန်းကျောင်း၌ တစ်ပိုင်းတစ်စ စာသင်ကြားမှု ပြီးဆုံးခဲ့သောသူများထက် အမှတ် ၂၀ ပိုမိုရရှိသည်ဆို၏။

ဤစုံစမ်းတွေ့ရှိချက်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းဆောင်မှုကိုပြရန် ခိုင်မာသော အထောက်အထားဖြစ်သည်ဟု အချို့က ယူဆကြပေလိမ့်မည်။ စူးစမ်းလေ့လာမှုပြုသော ပညာရှင်ကမူ ထိုသို့မယူဆချေ။ သူ၏အလိုအားဖြင့် နဂိုမူလက အသိဉာဏ်ရလဒ်တူညီနေခြင်းသည် ဉာဏ်စမ်းပုစ္ဆာများ ဖြေဆိုနိုင်သော အရည်အချင်းတူညီနေခြင်းမျှသာဖြစ်၍ ပီဇန့်တူညီမှုကို မပြချေ။ ကလေးသူငယ်နှစ်ယောက်သည် အရပ်အမောင်း တူညီနေသော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ

၁၄၀ * ဦးအေးမောင်

ကြီးထွားမှု၌ ခြားနားသည့်နည်းတူ အသဉာဏ်ရလဒ်တူသော ကျောင်းသားနှစ်ဦးသည် အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးမှု၌ ခြားနားပေရာ၏။ အထက်ပါ ကျောင်းသားများတွင် အဘယ်ကြောင့် အချို့က အထက်တန်းကျောင်းပညာကို အဆုံးအထိ မသင်ဘဲ အချို့ကမူ ပီအိတ်ချ်ဒီဘွဲ့ကို ရရှိကြပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ များစွာသောနိုင်ငံ(အထူးသဖြင့် အရင်းရှင်နိုင်ငံ)များ၌ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ထူးချွန်ပါလျက် ဆင်းရဲချို့တဲ့သဖြင့် ဆုံးခန်းတိုင် ပညာမသင်ကြားကြရသောသူ အမြောက်အမြား ရှိသည်မှန်၏။ ဤအကြောင်းကို နောက်ဆုံးအခန်း၌ ဖော်ပြပါအံ့။ သို့ရာတွင် အချို့လူများ ပညာကို ပေါက်ပေါက်မြောက်မြောက် မသင်ကြားနိုင်ခြင်းသည် မိဘများ စီးပွားဥစ္စာချို့တဲ့သောကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ထိုသို့သင်ကြားရန် ဝိဇ္ဇာဉာဏ် အထောက်အကူမရှိသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။

စင်စစ် များစွာသောလူတို့သည် မိမိတို့ဝိဇ္ဇာနှင့် သဟဇာတဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရွေးချယ်လေ့ရှိကြ၏။ ကလေးသူငယ်များသည် လက်ဦးပထမ၌ ပတ်ဝန်းကျင်တူညီသော တစ်မိတည်းပေါက် ညီအစ်ကိုမောင်နှမများဖြစ်စေကာမူ ကြီးပြင်းသောအခါ မိမိတို့ဝိဇ္ဇာနှင့်လျော်ညီသော အထုံဝါသနာအလေ့အကျင့် အပေါင်းအသင်း အလုပ်အကိုင်များကို ရရှိကြ၏။ အသိဉာဏ်၏ သဘာဝခြင်းရာကို စဉ်းစားရာ၌ ဤအချက်ကို မမေ့သင့်ချေ။ သက်မွေးမှုအလုပ်အကိုင်ကိုလိုက်၍ လူတို့အသိဉာဏ် ခြားနားခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဆိုပါက မှားပေလိမ့်မည်။ ဆရာဝန်၏ အလုပ်သည် ရုံးစာရေး၏ အလုပ်ထက်ပို၍ အသိဉာဏ်ကို အကျိုးပြုသည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် ငယ်စဉ်က အခွင့်အလမ်း ညီတူညီမျှရရှိခဲ့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် တစ်ဦးက ဆရာဝန်ဖြစ်၍ အခြားတစ်ဦးက ရုံးစာရေးဖြစ်နေပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ရုံးစာရေးအလုပ်လုပ်နေခြင်းသည် ဝိဇ္ဇာ ထိုမျှသာ အကျိုးပေးခွင့်ရသောကြောင့် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ဝိဇ္ဇာပေးသော ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူသတ္တဝါတို့ ရပ်တည်ခြင်းသည် လူနေမှုစနစ်နှင့် စီးပွားရေးစနစ်တရားမျှတမှုမရှိသောနိုင်ငံများ၌

ထင်ရှားလှသည် မဟုတ်ချေ။ ထိုနိုင်ငံများ၌ မိမိတို့ပီဇန့် အံ့မဝင် ခွင်မကျ
သော အလုပ်များကို အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လုပ်ကိုင်နေကြရသောသူ
အတော်များများရှိပေရာ၏။ အခြားကွဲပြား ခြားနားမှုများမှာကဲ့သို့ လူတစ်ဦး
နှင့်တစ်ဦး အသိအလိမ္မာ ခြားနားမှု၌လည်း ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပဓာနဖြစ်ပေ
ရာ၏။

လူတို့အသိပညာတိုးတက်မှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင် အထူးသဖြင့် ပညာ
သင်ကြားမှုကို အားပေးရပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ပီဇန့် လုံးဝလျစ်လျူရှု၍
မျက်ကွယ်ပြုအပ်သည်ကား မဟုတ်။ ပညာသင်ကြားမှုစနစ်သည် မည်မျှပင်
ကောင်းမွန်သည်ဆိုစေ၊ ယင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ကျောင်းသားများရရှိအပ်သော
အကျိုးတရားသည် ပီဇနည်းဟူသော ကန့်သတ်ချက်ရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။

စိတ်ပညာရှင်တို့၏ ခန့်မှန်းချက်အရ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၌ တက္ကသိုလ်
ပညာသင်ကြားခြင်းဖြင့် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် အကျိုးခံစားရန် အလားအလာ
ရှိသောသူများမှာ လူဦးရေ၏ သုံးပုံတစ်ပုံမျှသာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ အနောက်
နိုင်ငံများတွင် တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်ရရန် လျှောက်ထားသူများအား စမ်းသပ်
စစ်ဆေးပြီးမှ လက်ခံကြ၏။ ကျောင်းသားများကို စိစစ်ရွေးချယ်ရာ၌ ဗြိတိသျှ
တက္ကသိုလ်များသည် ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကို တစ်ဦးချင်း ခေါ်ယူတွေ့ဆုံမေးမြန်း
ခြင်း၊ ဆိုင်ရာအထက်တန်းကျောင်းအုပ်များ၏ ထင်မြင်ချက်ကို တောင်းယူခြင်း
စသောနည်းများကိုသုံး၍ အမေရိကန်တက္ကသိုလ်များကမူမေးခွန်းပုစ္ဆာများဖြင့်
ဉာဏ်ရည်စမ်းသပ်သောနည်းကို သုံး၏။ ဤနည်းစနစ်များဖြင့် ရွေးချယ်ခြင်း
ခံရသောသူများမှာ ဗြိတိသျှတက္ကသိုလ်များ၌ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၂၅ မှ ၁၃၀
အထိရှိကြ၏။ ဤနေရာ၌ တက္ကသိုလ်တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး မတူ။ ဆေးတက္ကသိုလ်
ကျောင်းသားများမှာအများအားဖြင့် ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ
ထက် အသိဉာဏ်နိမ့်၍ သင်္ချာနှင့် သဘာဝတ္ထဗေဒ ဘာသာယူသောသူများမှာ
ရာဇဝင်နှင့် အင်္ဂလိပ်စာယူသော သူများထက် ဉာဏ်ရည်သာသည်ဆို၏။
အမေရိကန် တက္ကသိုလ်များ၌မူ ဟားဗတ်ယေးစသော တက္ကသိုလ်ကျောင်း
သားမှအပ အခြားသောကျောင်းသားများ၏ ပျမ်းမျှ အသိဉာဏ်ရလဒ်မှာ

၁၄၂ * ဦးအေးမောင်

၁၁၀ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ကျောင်းသားများကို စမ်းသပ်စစ်ဆေး၍ စိစစ်ရွေးချယ်ရာ၌ (၀၁) ကျောင်းသားများ၏ ရှေ့အလားအလာကို အကဲဖြတ်ရာ၌ အမေရိကန်နည်းက ပို၍ တိကျမှန်ကန်ကြောင်း (၀၁) နောက်ကာလ၌ စာမေးပွဲစစ်ဆေး၍ တွေ့ရှိရသောအချက်များဖြင့် ကိုက်ညီကြောင်း တွေ့ရသည်ဆို၏။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ကား ကျောင်းသားတစ်ယောက်၌ တက္ကသိုလ်ပညာ ဆည်းပူးရန် အရည်အချင်းရှိ၊ မရှိ ဆုံးဖြတ်သောအရာမှာ တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုင်းပြည်အတွက် ယုံကြည်အားထား ရသောထိပ်တန်းတက္ကသိုလ်ပညာတတ်များကို အလိုရှိပါက တက္ကသိုလ်ဝင် စာမေးပွဲစနစ်ကို လေ့လာစိစစ်ပြီးလျှင် အကယ်၍ လိုအပ်ပါက တက္ကသိုလ်ဝင် များကို ရွေးချယ်ရာ၌ ပိုမိုကောင်းမွန်သော နည်းလမ်းများကိုရှာဖွေ သင့်ပေ၏။ တက္ကသိုလ်ပညာသည် အထက်တန်းကျောင်းသားအားလုံးအတွက်ဖြစ်ရမည်ဆို ပါက အရည်အချင်းကိုဂရုမပြုဘဲ အရေအတွက်ကို အလေးပေးရာ ရောက်ပေ လိမ့်မည်။ ကျောင်းဆရာနှင့် ကျောင်းအဆောက်အဦးများကို မည်သည့်နိုင်ငံ၊ အစိုးရကမူ အကန့်အသတ်မရှိ ဖန်တီးပေးနိုင် မည်လည်း မဟုတ်ချေ။ စင်စစ် မိမိ၏ဗီဇနှင့် ဘောင်မဝင်သော တက္ကသိုလ် ဒီဂရီများကို မျှော်မှန်းခြင်းသည် ကာယကံရှင်နှင့် သူတစ်ပါးအဖို့ပါ အကျိုးပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်၏။ စာညံ့ဖျင်းသဖြင့် စာမေးပွဲမကြာခဏကျရှုံးသော ကျောင်းသားများသည် မိမိကိုယ်ကို အထင်အမြင်သေးခြင်း၊ ဘဝကို နာကြည်းခြင်း၊ ဘဝတိုက်ပွဲကို ရင်မဆိုင်ရဲခြင်းစသော စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့မှုများ စွဲကပ်လာတတ်၏။ ဆရာများ က သူတို့ကို ငဲ့ညှာနေရသဖြင့် သူတို့နှင့်အတူ စာသင်ဘက် ဉာဏ်ကောင်းသော ကျောင်းသားများမှလည်း တိုးတက်သင့်သလောက် တိုးတက်မည်မဟုတ်ချေ။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ အနောက်နိုင်ငံများမှာကဲ့သို့ ကလေးသူငယ်များ၏ ဉာဏ်ကိုစမ်းသပ်သော အလေ့အထမရှိသော်လည်း မိဘတို့သည် သားသမီး များ၏ စာမေးပွဲအမှတ်များကို နှစ်ကာလအတန်ကြာ ဂရုတစိုက် လေ့လာခြင်း ဖြင့် တက္ကသိုလ်ပညာ ပေါက်ပေါက်မြောက်မြောက် သင်ကြားရန် အလား

အလာ မည်မျှရှိသည်ကို ရိပ်စားမိရန် မခဲယဉ်းလှချေ။ စင်စစ် များစွာသော ကျောင်းသားများမှာ တက္ကသိုလ်ပညာအတွက် ဗီဇဓာတ်ခံ အသိဉာဏ် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မရှိကြောင်း ကျောင်းဆရာများသိရှိကြ၏။ ဤသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာ မဟုတ်ချေ။ ရှေ့အခါက တက္ကသိုလ်ပညာထက် ဉာဏလုပ်သားများသည် အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစားဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ယခု ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးခေတ်၌ ဉာဏလုပ်သားဖြစ်စေ၊ ကာယလုပ်သားဖြစ်စေ တိုင်းပြည်ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် လုပ်အားပေးသောသူမှန်သမျှသည် ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော လုပ်သားပြည်သူများဖြစ်၍ လူတန်းစား ကွဲပြားခြားနားမှုသည် ဆိတ်သုဉ်းလုဆဲဆဲ ရှိပေပြီ။

တက္ကသိုလ်ပညာ တတ်မြောက်မှုနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်မှု အမြဲခွန်တွဲမနေခြင်းကိုလည်း သတိပြုသင့်ပေ၏။ အသိဉာဏ်ထူးချွန်၍ ပညာ ဗဟုသုတကြွယ်ဝပါလျက် မှေးမိန်နေသောသူများနှင့် သူလိုကိုယ်လို သာမန်အသိဉာဏ်မျိုးနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်နေသောသူများမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မြင်အထင်အရှားဖြစ်၏။ စင်စစ် အသိဉာဏ်သည် စိတ်ချမ်းသာမှုနှင့် များစွာဆက်စပ်ခြင်းမရှိ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမှုနှင့် ကြီးပွားအောင်မြင်မှု၌လည်း အထောက်အကူမျှသာဖြစ်၍ ၎င်းတစ်ခုတည်းနှင့် လုံလောက်သော အကြောင်းတရားမဟုတ်ကြောင်း အထက်က ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။

REFERENCE

Amram Scheinfeld “The New You and Heredity”
 Chapter, 33.
 R.S.Woodworth, “Psychology” Chapter 4.
 H.J. Eysenck, “ Uses and Abuses of Psychology”
 Chapters 4,6.
 Anthony Barnett, “ The Human Species” Chapter 9.

အခန်း (၁၀)

လူရည်ချွန် ပါရမီရှင်နှင့် ဉာဏ်ကြီးရှင်

လောက၌ အသိဉာဏ်ထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးသည် လူရည်ချွန်များမဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ဉာဏ်ရည်ချွန်နှင့် လူရည်ချွန် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုးကို ခွဲခြား၍ သိရှိနားလည်သင့်ပေသည်။

ဉာဏ်ရည်ချွန်သည် အသိဉာဏ်ထက်မြက်၍ ထူးချွန်သောသူဖြစ်၏။ သူသည် အသိဉာဏ်ထူးချွန်မှုဖြင့် ထင်ရှားသော်လည်း အခြားနေရာများ၌ သာမန်လူများနှင့် ကွဲပြားခြားနားမှု မရှိချေ။ သူသည် ကျန်းမာရေး၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနှင့် စရိုက်ဝါသနာ စသည်များ၌ ဟာကွက်၊ ပျော့ကွက်နှင့် ချွတ်ယွင်းချက်များ ရှိသော် ရှိပေလိမ့်မည်။ လူရည်ချွန်မှာကား ဉာဏ်ရည်ချွန်ကဲ့သို့ အသိဉာဏ် ထူးထူးခြားခြား မမြင့်မားစေကာမူ သာမန်လူတို့ထက် အဆင့်အတန်းမြင့်၍ စိတ်ဓာတ်စရိုက်၊ ကျန်းမာရေး စသည်များအားဖြင့်လည်း ထူးချွန်သောသူဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် ဉာဏ်ရည်ချွန်သည် ဉာဏ်ပညာအရာ၌သာ ထင်ရှား၍ လူရည်ချွန်မှာ အစစအရာရာ၌ သာမန်လူများနှင့် မတူဘဲ ထူးခြားသောလူ ဖြစ်လေသည်။

ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးစလုံးအကြောင်းကို စာဖတ်သူများ ဖတ်ဖူး၊ ကြားဖူးကြပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် ကိုယ်တိုင်တွေ့ဖူး ကြပေလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ရည်ချွန်ကို

“ဒီလူဟာ သိပ်တော်တယ်၊ ဒါပေမယ့်-” စသည်ဖြင့် ခြွင်းချက်နှင့် လူတို့ ချီးမွမ်းလေ့ရှိကြ၏။ ပညာဉာဏ်ကို ချီးမွမ်းအံ့သြကြသော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကို အခါခပ်သိမ်း ခင်မင်နှစ်သက်မှု မရှိကြချေ။ လူရည်ချွန်ကိုမူကား အသိဉာဏ် ပညာကို များစွာအထင်မကြီးစေကာမူ ချစ်ခင်ကြည်ညိုကြ၏။ ဤသည်မှာ အံ့သြဖွယ်ရာ မရှိချေ။ စီးပွားရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီမံခန့်ခွဲရေး ပညာရပ်တစ်ခုခု ၌ သုတေသနပြုရေး၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး စသည်တို့၌ စွမ်းစွမ်းတမံ လုပ်ကိုင်ဆောင် ရွက်၍ ထင်ရှားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်အမော်များမှာ လူရည်ချွန်များထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသူများ ဖြစ်လေသည်။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ တစ်ဖက်ဘက်၌ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်၍ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဗီဇအကြောင်းတရားနှစ်ပါး ဆုံဆည်းမှု အရင်းမူလရှိ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်အထောက်အကူမရပါက ဗီဇက ထိပ်ထိပ်ကြဲ ဖြစ်စေကာမူ မီးခဲပြာဖုံး ဖြစ်နေတတ်၏။ အသိပညာအလွန်ခေါင်းပါးသော လူ့အသိုက်အဝန်း၌ အသိဉာဏ် ထူးချွန်နေခြင်းသည် အချည်းအနှီးဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေး၊ အမေရိကန်ပြည်တွင်းစစ်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၊ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲစသော သမိုင်းဖြစ်ရပ်ကြီးများ မရှိခဲ့ပါက နပိုလီယံ၊ အီဗရာဟမ်လင်ကွန်း၊ ဝင်စတန်ချာချီ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းစသော အာဇာ နည်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်ထွက်ခဲ့မည်လောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ဗီဇချို့တဲ့နေပြန်လျှင် လည်း အခြေအနေက မည်မျှတောင်းဆိုစေကာမူ လူရည်ချွန်များ ထွက် ပေါ်လာမည် မဟုတ်ချေ။ လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ အချို့နိုင်ငံနှင့် အချို့လူမျိုး များသည် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်လျားစွာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျနေပါလျက် ကယ်တင် မည့်သူ လုံးဝ ထွက်ပေါ်မလာခြင်းကို သတိပြုသင့်ပေ၏။

လူရည်ချွန်များသည် အသိဉာဏ်အရာ၌သာမဟုတ်၊ အစစအရာရာ၌ သာမန်လူများနှင့် မတူဘဲ အနည်းအများ ထူးခြားသောသူဖြစ်၏။ ဤအချက် သည် ကမ္ဘာ့အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြောင်းအရာများ၌ ထင်ရှား၏။ ဤ နေရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်အမော်များ မဟုတ်သော်လည်း လူရည်ချွန်လက္ခဏာ

၁၄၆ * ဦးအေးမောင်

အင်္ဂါများနှင့် ထင်ရှားသောသူများအကြောင်းကို ပညာရှင်တို့ စူးစမ်းလေ့လာ၍ သိရှိရချက်များကို အနည်းငယ်ဖော်ပြပါအံ့။

အမေရိကန်ပြည်၊ စတင်းဖို့တက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခတာမင်းနှင့် အဖော် တစ်စုသည် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၄၀ နှင့် အထက်ရှိ လူပေါင်း ၁၅၀၀ ခန့် ကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကစ၍ ကြီးပြင်းသည်အထိ စေ့ငုသေချာစွာ လေ့လာခဲ့ကြ၏။ ကလေးသူငယ်အရွယ်၌ သူတို့၏ကျန်းမာရေးကို ဆရာဝန်များနှင့် တိတိကျကျ စစ်ဆေး၍ စရိုက်ဝါသနာ၊ အကျင့်စာရိတ္တနှင့် စိတ်နေသဘောထားကို လေ့လာ မှတ်သားကြ၏။ ဆရာမိဘများ၏ အကူအညီဖြင့် ကလေးများ၏ ကျောင်းတွင်း ကျောင်းပြင် ဘဝဖြစ်စဉ် အကြောင်းအချက်အလက်များကို ရှုဖွေစုဆောင်း ကြ၏။

ထိုသို့ သုတေသနပြုရာမှ သိရသော အချို့ အချက်အလက်များမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၏။ ထိုဉာဏ်ထူးချွန်သော ကလေးများသည် သာမန် ကလေးများထက် ကျန်းမာတောင့်တင်း၍ အများအားဖြင့် အရပ်ပိုရှည်ပြီး ကိုယ်အလေးချိန် ပိုစီးသည်ကို တွေ့ရ၏။ ၎င်းတို့သည် ကျောင်းစာ၌သာ တော်သည်မဟုတ်၊ စိတ်နေစရိုက် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား ၌လည်း ထူးချွန်ကြ၏။ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှု၊ ဇွဲရှိမှု၊ အမြော်အမြင်ရှိမှု၊ တာဝန် သိတတ်မှု၊ သနားကြင်နာတတ်မှု၊ သူတစ်ပါးကို ကူညီလိုမှု၊ ခေါင်းဆောင်မှု စသော နှလုံးရည်များနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။

ခြောက်နှစ်လွန်ပြီးနောက် ပြန်လည် လေ့လာကြည့်သောအခါ သူတို့မှာ တစ်စုံတစ်ရာ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရ၏။ ကျောင်း စာ၌သာ မဟုတ်၊ ကျန်းမာရေး၊ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ အခြားသက်တူရွယ်တူ ကျောင်းသားများထက် သူတို့ သာကြ၏။ ဤသို့ အစစအရာရာ ထူးချွန်မှုကို နောက်ထပ် အကြိမ်ကြိမ် လေ့လာသောအခါ၌ တွေ့ရ၍ ရှေးဦးပထမလေ့လာပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ်အကြာ နောက်ဆုံး စူးစမ်းလေ့လာသောအခါ၌လည်း တွေ့ရ၏။ ထိုအခါ၌ လူရည်ချွန်တို့၏ ပျမ်းမျှအသက်မှာ ၃၅ နှစ်ရှိပေ၏။ အသိဉာဏ်ရလဒ်မှာ ပျမ်းမျှအားဖြင့်

၁၃၄ မှတ်ရိုကြ၏။ ယောက်ျားများထဲမှ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ကောလိပ်ကျောင်းသို့ ရောက်ကြ၍ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း တက္ကသိုလ်ဒီဂရီများကို ရရှိကြ၏။ မိန်းမများထဲမှ ကောလိပ်ကျောင်းသို့ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်း ရောက်ရှိ၍ တက္ကသိုလ်ဒီဂရီများကို ၆၇ ရာခိုင်နှုန်း ရရှိကြ၏။

ကျောင်းမှထွက်လာသောအခါ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ အတတ်ပညာရှင်များနှင့် စီးပွားကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းကြီးများတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်လာကြသူများ ဖြစ်လာကြ၏။ ကျွမ်းကျင်နားလည်မှု များစွာမလိုသော လုပ်ငန်းများ၌ လုပ်ကိုင်သူများမှာ လူရည်ချွန်များထဲမှ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှပင် မရှိချေ။ လူရည်ချွန်များသည် အများအားဖြင့် အခြားသက်တူရွယ်တူ တက္ကသိုလ်ပညာတတ်များထက်ပို၍ ဝင်ငွေကောင်း၏။ အိမ်ထောင်ပြုရာ၌ အသိဉာဏ်ထက်မြက်သောသူများကို ရွေးချယ်ပေါင်းဖက်၍ သာမန်လူများနှင့်စာသော် အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်မှု နည်း၏။ သားသမီးများမှာ အခြားကလေးများထက် ဉာဏ်ရည်သာ၍ ပျမ်းမျှအားဖြင့် အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၂၈ ခန့် ရှိကြ၏။

ဤသို့ အသိဉာဏ်နှင့် အခြားအရာများ၌ ထူးချွန်သော ကလေးသူငယ်များသည် ကြီးပြင်းသည်အထိ အစဉ်တစိုက် ထူးချွန်ကြခြင်းမှာ ယေဘုယျသဘောဖြစ်၍ အားလုံးအတွက် ဤစကား မမှန်ကြောင်း သတိပြုသင့်၏။ ၎င်းတို့မှာတစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သို့မဟုတ် တစ်စုနှင့်တစ်စု ဘဝအကျိုးပေးမှု၌ ဆူကြိုနိမ့်မြင့် ကွဲပြားခြားနားမှုများရှိ၏။ အညံ့ဆုံးလူများမှာ အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အထက်တန်းများတွင် ခြားနားမှုပေါ်လာ၍ ကောလိပ်ကျောင်းများ၌မူ သိသိသာသာကြီး နောက်ကကျန်ရစ်၏။ ထိုအချိန်အခါ၌ သူတို့မှာ အခြားလူရည်ချွန်များနှင့် ပြောပလောက်အောင် အသိဉာဏ်ရလဒ် ခြားနားမှု မရှိသောကြောင့် အဆင့်အတန်းကျဆင်းမှုသည် အသိဉာဏ်ဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

သူတို့နှင့် အခြားလူရည်ချွန်တို့၏ ခြားနားခြင်းမှာ စိတ်ဓာတ်ခြားနားမှုကြောင့် ဖြစ်ဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ သူတို့သည် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် စိတ်မတည်

၁၄၈ * ဦးအေးမောင်

ငြိမ်သော လက္ခဏာကို ပြကြ၏။ မခံချင်သောစိတ်နှင့် သူတစ်ပါးထက်သာ အောင်ကြီးစားလိုမှု၊ ဇွဲရှိမှု၊ မိမိကိုယ်မိမိ အားကိုးလိုမှုအမြော်အမြင်ရှိမှု စသော အရည်အချင်းများ ခေါင်းပါး၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် ကျောင်းစာ၌သာ နောက်ကျကျန်ရစ်သည်မဟုတ်။ ကျောင်းမှထွက်သောအခါ၌လည်း ဘဝခရီး လမ်း သာယာပြောင့်ဖြူခြင်းမရှိချေ။ အလုပ်လုပ်ကိုင်ရာ၌ စိတ်မကျေမနပ်ဖြစ် ၍ အလုပ်တစ်ခုမှတစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းခြင်း၊ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်နေခြင်းများကို အခြားလူရည်ချွန်များမှာထက် ပို၍တွေ့ရ၏။ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေမှု နှင့် လင်မယားကွာရှင်းမှုများကိုလည်း သူတို့၌ ပိုမိုတွေ့ရတတ်၏။

ဤအချက်ကို ထောက်ချင့်၍ အသိဉာဏ်ထက်မြက်မှုသည် လူရည်ချွန် ဖြစ်မှုကို အထောက်အကူပြုသော်လည်း ယင်းတစ်ခုတည်းနှင့် မလုံလောက် ကြောင်း၊ တစ်နည်းဆိုသော် ဉာဏ်ထူးချွန်သောသူတိုင်းသည် လူရည်ချွန် မဟုတ်ကြောင်းထင်ရှား၏။ စင်စစ် သာမန်လူတို့ထက် ဉာဏ်ရည်သာသော် လည်း အသိဉာဏ် အလွန်ထူးချွန်မှုမရှိသော အချို့သူတို့သည်ပင် ဝီရိယ၊ ဇွဲ သတ္တိ၊ သံမဏိစိတ်ဓာတ် စသော အထောက်အကူများဖြင့် ကြီးပွားအောင်မြင်ခဲ့ ကြ၏။ ကမ္ဘာကျော်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသိဉာဏ်ရလဒ်များကို မသိရသော်လည်း အသိဉာဏ်အရာ၌ အားလုံး လျှမ်းလျှမ်းတောက်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန် အကြောင်းမရှိချေ။ ဗြိတိသျှခေါင်းဆောင်ကြီး ဝင်စတန်ချာချီသည် ကျောင်းနေ စဉ်က စာဘက်၌ ညံ့ဖျင်းလှသည်ဆို၏။

အမှန်ဆိုသော် ပညာဉာဏ်ထူးချွန်ကာမျှဖြင့် လူမွန်လူချွန်ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ရှင်တို့သည် တက္ကသိုလ် ဒီဂရီများ တစ်လှေကြီးရရှိထားသောသူကို အလုပ်ခန့်ရာ၌ အခြားအကြောင်းအချက်များ ကို စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးမှ ခန့်အပ်ကြ၏။ ဗြိတိသျှတက္ကသိုလ်များသို့ ဝင်ခွင့်ပြုရန် ကျောင်းသားများကို ရွေးချယ်ရာ၌ ဆိုင်ရာက အမေရိကန်နည်းစနစ်ဖြစ်သော ဉာဏ်ရည်စမ်းသပ်နည်းကို အသုံးမပြုခြင်းမှာ အသိဉာဏ်တစ်ခုတည်းကို မှုတည်၍ လူတော်လူကောင်းဖြစ်ရန် အလားအလာ ရှိမရှိ မဆုံးဖြတ် လိုသော ကြောင့် ဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံ တော်လှန်ရေးအစိုးအရ ပညာရေးဌာနက နှစ်စဉ်

လူရည်ချွန်များကို ရွေးချယ်၍ ပညာထူးချွန်မှုကိုသာ မကြည့်ဘဲ အခြား အချက်များကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းကိုလည်း သတိပြုရာ၏။

အသိဉာဏ်ရှင် လူတန်းစားသည် လူမွန်လူချွန်များ မွေးထုတ်ခဲ့သော် လည်း လူရည်လူချွန်မဟုတ်သော အသိဉာဏ်ရှင်များမှာ အများအားဖြင့် အသိ ဉာဏ် အရာ၌သာ အခြားလူများနှင့် ခြားနား၍ အခြားနေရာများ၌မူ သူလို ကိုယ်လို သာမန်လူများဖြစ်၏။ ဤနေရာ၌ အသိဉာဏ်ထိပ်တန်းကျသော သင်္ချာပညာရှင်တို့အကြောင်းကို စဉ်းစားရာ၏။

ကျောင်းများတွင် အတန်းတိုင်းလိုလို၌ သင်္ချာဘာသာတွင် အစွန်းတစ် ဖက်ဖက်သို့ ရောက်ရှိနေသော ကျောင်းသားနှစ်မျိုးကို စာဖတ်သူတို့ တွေ့ဖူးပေ လိမ့်မည်။ တစ်မျိုးမှာ သင်္ချာ၌ ဝါသနာပါ၍ ပုစ္ဆာများ တွက်နေရလျှင် အလွန် ပျော်၏။ အခြားတစ်မျိုးမှာ လုံးဝစိတ်မပါဘဲ သင်္ချာဘာသာကို အလွန် ကြောက်၏။ ဤမျှ ကွာခြားခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မဆိုင်ချေ။ ဆရာ၏ အသင်အပြုကောင်းမှုနှင့် ကျောင်းသား၏ကြိုးစားမှုသည် အောက်တန်း စာမေး ပွဲများ၌ သင်္ချာဘာသာအောင်မြင်မှုကို ထောက်ကူသော်လည်း သင်္ချာအထုံ ဝါသနာပါပြီး အထက်တန်းသင်္ချာပညာကို ပေါက်မြောက်အောင် သင်ကြားမှု အား အကျိုးမပြုနိုင်ချေ။

စင်စစ် သင်္ချာပညာတတ်မြောက်မှုသည် ပီဇန့် အကြောင်းရင်း မူလရှိ ၏။ အမေရိကန် တက္ကသိုလ်မှ မှတ်တမ်းများအရ အချို့လူများသည် မျိုးရိုးလိုက် ၍ သင်္ချာဘာသာ၌ ထူးချွန်ကြ၏။ သင်္ချာပညာရှင်၏ မိဘများနှင့် မွေးချင်းများ တွင် အများအားဖြင့် သင်္ချာအထုံ ဝါသနာပါသော သို့မဟုတ် သင်္ချာဉာဏ်ထူး ချွန်သောသူများကို အနည်းအများတွေ့ရ၏။ ဤသို့တွေ့ရခြင်းမှာ ပတ်ဝန်း ကျင်ကြောင့်မဖြစ်နိုင်ချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် အချို့သောမိဘ များက ပိတ်ပင်တားမြစ်ပါလျက် သင်္ချာပညာ၌ ပျော်မွေ့ကြ၏။ ထို့အပြင် သင်္ချာပညာကျော်များသည် အများအားဖြင့် အသက်ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ပီဇ သတ္တိကို ပြလေ့ရှိကြ၏။

ငယ်စဉ်က အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် သင်္ချာဉာဏ် အလွန်

၁၅၀ * ဦးအေးမောင်

ထူးချွန်သော ကလေးသူငယ် နှစ်မျိုးရှိ၏။ ပထမ သူငယ်မျိုးသည် သင်္ချာပညာ၌ သာ မဟုတ်၊ အခြားနေရာများ၌လည်း သာမန်သူငယ်များထက် ဉာဏ်ရည် သာကြ၏။ သင်္ချာပညာကို အထူးကြိုးစား၍ သင်ယူခြင်းမပြုဘဲ မှန်မှန်လေ့လာ ရုံနှင့်ပင် တစ်နေ့တခြား တိုးတက်တတ်မြောက်ပြီးလျှင် သင်္ချာပညာကျော်များ ဖြစ်သွားတတ်၏။

ဒုတိယသူငယ်မျိုးမှာ ဂဏန်းဝိဇ္ဇာများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် ဧရာမ ကိန်းဂဏန်းကြီးများပါသော အမြောက် အစား ကိန်းရင်း ထပ်ကိန်းပုစ္ဆာများကို တစ်မဟုတ်ချင်းအဖြေပေးနိုင်ကြ၏။ သူတို့မှာ ကမ္ဘာအံ့တစ်ပါးဖြစ်၍ ယနေ့ အထိ အနောက်နိုင်ငံများ၌ ၁၅ ယောက်၊ ၂၀ ခန့်မျှသာ ပေါ်ပေါက်ဖူး၏။ ထူးခြားသည်ကား ဤဂဏန်းဝိဇ္ဇာတို့သည် အသိဉာဏ်အရာ၌ သာမန်ကလေး များထက် မသာဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ နိဗ္ဗိက္ခနေတတ်၏။ သူတို့သည် သင်္ချာပညာကို မသင်ကြားနိုင်ဘဲ နောက်ကာလ၌ မထင်မရှားမြုပ်ကွယ်သွားကြ၏။ စင်စစ် သူတို့၏ စွမ်းဆောင်မှုသည် အသိဉာဏ်နှင့် ဆက်စပ်ခြင်းမရှိဘဲ ဆန်းကြယ်စွာ ထီးထီးဖြစ်ပေါ်နေဟန် လက္ခဏာရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကလေးတစ်ယောက်၏ အံ့ဖွယ်လိလိ ပညာရှင်ထူးချွန် မှုသည်တစ်ခါတစ်ရံ မိဘများအဖို့ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာမဟုတ်ချေ။ ထူးချွန်မှု သည် မူမှန်၍ သဘာဝကျပါ၏လောဟု စူးစမ်းလေ့လာဖို့လို၏။ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ဉာဏ်ထူးချွန်သော ကလေးများမှာ လေးလေးစားစားရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။

(၁) အချို့ကလေးများမှာ ဝိညာဏ် အသင့်အတင့်မျှသာ ရှိသော်လည်း ဆရာ၊ မိဘများက မနားမနေ အပူတပြင်း စေ့ဆော်တိုက်တွန်းသောကြောင့် အပြင်းအထန် ကြိုးစားအားထုတ်၍ ကျောင်းတွင် အလွန်စာတော်သော ကလေးများ ဖြစ်နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့စာတော်ခြင်းမှာ ယာယီမျှသာ ဖြစ်၏။ အတန်းကြီးသို့ရောက်၍ စာများ ခက်လာသောအခါ အကယ်ထူးချွန် သော ကျောင်းသားများနှင့် မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဘဲ အဆင့်အတန်း ကျဆင်းသွား တတ်၏။

(၂) အချို့ကလေးများသည် ကိုယ်ခန္ဓာ လျင်မြန်စွာကြီးထွားတတ်သကဲ့သို့ အချို့သော ကလေးများမှာ အသိဉာဏ် လျင်မြန်စွာ ရင့်သန်ဖွံ့ဖြိုးတတ်ကြ၏။ ထိုကလေးများသည် လက်ဦး ပထမ၌ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ဉာဏ်ထူးချွန်ပြီးလျှင် အသိဉာဏ်တိုးတက်မှုပြီးဆုံးသော နောက်ကာလ၌ကား မထင်ရှားသော သာမန်ကျောင်းသားများ ဖြစ်သွားတတ်၏။

(၃) အချို့ကလေးများ၌မူ အစွမ်းသတ္တိတစ်ခုသာလျှင် ထင်ရှား၍ အခြားသတ္တိများ ဆုတ်ယုတ် ညံ့ဖျင်းနေတတ်၏။ သို့တည်းမဟုတ် အသိဉာဏ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု (ဥပမာ-မှတ်ဉာဏ်) သာလျှင် ထူးထူးခြားခြား ဖွံ့ဖြိုး၍ အခြားအစိတ်အပိုင်းများမှာ မတိုးတက်ဘဲ ရှိတတ်၏။ အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော ဂဏန်းဝိဇ္ဇာကလေးများမှာ ထိုသို့ တစ်ဖက်စောင်းနင်း မညီမညာ အသိဉာဏ်ကြီးထွားနေသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ တစ်ခါတစ်ရံ ပေါ်ပေါက်သော ကလေးဓမ္မကထိကများသည်လည်း ဤတတိယမျိုး ကလေးထူး၊ ကလေးဆန်းများ ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဤတတိယကလေးမျိုးသည် ကာလအတန်ကြာ ဟိုးလေးတကျော်ဖြစ်ပြီးနောက် မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားတတ်၏။

(၄) စတုတ္ထကလေးမျိုးမှာကား အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သော လူရည်ချွန် ကလေးသူငယ်မျိုးဖြစ်၏။ ဤကလေး၏ ဉာဏ်ထူးချွန်မှုသည် တစ်ဖက်စောင်းနင်းမဖြစ်ဘဲ ညီညာပြေပြစ်၏။ သူသည် အံ့ဖွယ်သူရဲ ပညာစွမ်း မပြနိုင်စေကာမူ ဉာဏ်ထူးချွန်မှုမှာ အခြေခံမူမှန်သောကြောင့် ကြာရှည်ခိုင်မြဲ၏။ မိဘကောင်း၊ ဆရာကောင်း စသော ပတ်ဝန်းကျင် ကူညီထောက်ပံ့မှုကို ရရှိပါက ဤကလေးသည် ကြီးပွားတိုးတက်ရန် အလားအလာရှိ၏။ ကမ္ဘာ့ပညာကျော်များသည် ငယ်စဉ်က ဤကလေးမျိုး ဖြစ်ခဲ့၏။

သင်္ချာပညာရှင်တို့သည် ပညာဉာဏ်ထူးချွန်၍ သားသမီးများသည်လည်း အများအားဖြင့် အခြားကလေးသူငယ်များထက် ပိုပြီး ဉာဏ်ထက်မြက်ကြ၏။ ဤသည်မှာ သာမန်လူများနှင့် ခြားနားချက်ဖြစ်၍ အခြားထူးခြားချက်များကို မတွေ့ရချေ။ စိတ်ဓာတ်စရိုက်နှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားအရာ၌ သင်္ချာ

၁၅၂ * ဦးအေးမောင်

ဆရာတို့သည် သူလိုကိုယ်လိုလူများဖြစ်ကြ၏။ ပညာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ဦးကို တစ်ဦး မနာလိုမှု၊ မယုံသင်္ကာဖြစ်မှု၊ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲလိုမှု၊ ချွတ်ယွင်းချက်များရှိကြ၏။ သင်္ချာပညာသည် နိုင်ငံသမိုင်း သဘာဝတ္ထဗေဒ စသည်တို့ကဲ့သို့ အငြင်းပွား စရာ အကြောင်းအချက်များမရှိသော်လည်း သင်္ချာဆရာတို့သည် သင်္ချာအချက် အလက်များကို ရှေးဦးပထမ တွေ့ရှိသူအဖြစ် နာမည်ယူလိုမှုကြောင့် မကြာ မကြာ အငြင်းပွား၍ ရန်ခိုက်ဒေါသဖြစ်ကြရ၏။ သင်္ချာပညာသည် တိကျမှန် ကန်မှုကို ဦးစားပေးသော ပညာဖြစ်သော်လည်း သင်္ချာဆရာတို့တွင် ပညာနှင့် စပ်၍ မရိုးဖြောင့်သောသူ၊ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်သောသူများ ရှိခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မဟာပညာကျော်ကြီးပင်ဖြစ်စေ၊ သူ၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိ ဂုဏ်ကို အကြွင်းမဲ့ ကြည်ညိုလေးစား၍ သူပြောသမျှ စကားသည် လေးနက် မှန်ကန်ရမည်ဟု စွဲမှတ်မထားသင့်ချေ။ သူ လေ့လာလိုက်စားသော ပညာ၏ နယ်၌ အကျိုးမဝင်သော သူ၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုသည် တစ်ခါတစ်ရံ လုံးဝ လွဲမှားနေတတ်၏။ ဥပမာဆိုသော် သင်္ချာပညာရှင်တို့၏ ဘာသာရေးခံယူချက် များမှာ အမြင်ကျဉ်းမြောင်း၍ အစွဲဥပါဒါန်ရှိမှုမှသည် ဘာကိုမျှအယုံအကြည် မရှိမှုအထိ အမျိုးမျိုးအစားစားဖြစ်သည်ဆို၏။ သင်္ချာပညာရှင်တို့ကဲ့သို့ပင် အခြားပညာရှင်တို့သည် အကြောင်းတစ်ခုခုနှင့်စပ်၍ ခံယူချက်အမျိုးမျိုးရှိရာ၌ သာမန်လူများနှင့် ခြားနားမှုမရှိချေ။

သင်္ချာပညာရှင်များကဲ့သို့ ဝိဇယတ္တိကြောင့် ပညာထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပါရမီရှင်ဟု ခေါ်ရာ၏။ လောက၌ အထူးထင်ရှားသော ပါရမီရှင်များမှာ တေးဂီတပညာရှင်များဖြစ်၏။ နာမည်ကျော် ဂီတဆရာများသည် အများအား ဖြင့် မျိုးရိုးနှင့်ချီ၍ ထူးချွန်သောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဆရာဝန်၏သား က ဆရာဝန်ဖြစ်ခြင်း၊ ပန်းထိမ်ဆရာ၏သားက ပန်းထိမ်ဆရာဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့ ဂီတဆရာ၏သားက ဂီတပညာနှင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသည် ဝိဇယကြောင့်မဟုတ်ဘဲ အတုမြင် အတတ်သင် မိဘများ၏ အားပေးမှုစသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း တရားများကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်ပါလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

အကယ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်သည်သာလျှင် ပဓာနဖြစ်ပါက ဂီတဆရာ၏

သားသမီးအားလုံးသည် ဂီတပညာ၌ ထူးချွန်ကြ၏။ ယခုမူ ထိုသို့မဟုတ်၊ သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ ဂီတဆရာတို့၏ သားသမီး များတွင် လေးပုံတစ်ပုံမျှသော ကလေးသူငယ်တို့မှာ ထူးချွန်ဖို့ဝေးစွာ ဂီတအထုံ ဝါသနာပင် မရှိကြ။ မိဘများက အထူးကြိုးစား၍ သင်ကြားပြသသော်လည်း ဂီတပညာကို လုံးဝ မတတ်ကြချေ။ ဤအချက် ထောက်ချင့်၍ ဂီတပညာ တတ်ကျွမ်းမှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မလုံလောက်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ စင်စစ် ဗီဇသတ္တိသည် ပိုမိုအရေးပါ၍ ဂီတပညာ၌ ထူးချွန်ရန် အလားအလာ ရှိသော ကလေးသူငယ်များ၌ ထင်ရှား၏။

သင်္ချာပညာရှင်နှင့် အခြားပညာရှင်တို့သည် ဗီဇသတ္တိကို ငယ်စဉ်က ပြုလေ့ရှိကြပေရာ ဤအခြင်းအရာကို ဂီတပညာရှင်တို့၏ ဘဝဖြစ်စဉ်များ၌ ပိုမိုထင်းရှားစွာ တွေ့ရ၏။ သုတေသီပညာရှင်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ ကမ္ဘာကျော် ဂီတဆရာများအားလုံးလိုလိုပင် အသက်လေးငါးနှစ်အရွယ်၌ ဗီဇ သတ္တိကို ပြ၍ အသက် ၂၀ မတိုင်မီ ပညာစွမ်းကို ပြုလေ့ရှိကြ၏။ အခြားနေရာ များ၌မူ သက်တူရွယ်တူ လူငယ်များထက် ဘာမျှ ပိုမိုစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ဂီတစွမ်းရည်သည် အခြားစွမ်းရည်များနှင့် ဆက်စပ်ခြင်းမရှိဘဲ တသီးတခြား ဝမ်းတွင်ပါသတ္တိ ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

အမေရိကန်ပြည်၊ အိုင်အိုဝါ တက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခတစ်ဦးသည် ဂီတ ဗီဇ ဝါသနာနှင့်စပ်၍ စူးစမ်းလေ့လာဖူး၏။ သူ၏အလိုအားဖြင့် ဂီတဝါသနာ သည် အသံထား စည်းဝါး၊ အသံအလေးအပေါ့၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အသံအစပ် တည့်မှု၊ အသံပြေပြစ် ညီညွတ်မှုများကို သိရှိခံစားမှုနှင့် အသံဆိုင်ရာ မှတ်ဉာဏ် ကောင်းမှုပေါ်၌ အခြေတည်၏။ သူသည် ထိုအရည်အချင်းများ စမ်းသပ်သော နည်းများကို တီထွင်ပြီးလျှင် အမေရိကန်နှင့် အခြားနိုင်ငံများမှ ထောင်သောင်း မကသော လူများကို စမ်းသပ်လေ့လာကြ၏။ သူ၏ သုတေသန ပြုချက်အရ သိရသည်ကား ဂီတဝါသနာအတွက် လိုအပ်သော မူလအရည်အချင်းများသည် ဝမ်းတွင်းပါ အရည်အချင်းများ ဖြစ်၏။ သိရှိခံစားမှုများသည် တစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး အဆက်အစပ်မရှိ။ ဥပမာ-အသံထားကို သိရှိခံစားသော သူသည်

၁၅၄ * ဦးအေးမောင်

အသံပြေပြစ်ညီညွတ်မှုကို ဘာမျှမသိဘဲ ရှိပေရာ၏။ ဤသိရှိခံစားမှုသည် ဗီဇ
ဓာတ်ခံရှိသည်နှင့်အမျှသာလျှင် လေ့ကျင့်သင်ကြားခြင်းဖြင့် တိုးတက်ပေလိမ့်
မည်။ အသက် ၁၀ နှစ်အရွယ်၌ ကလေး၏ ဂီတစွမ်းရည်အလားအလာ မည်မျှ
ရှိသည်ကို သေချာစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်၍ အသက် ၁၆နှစ်၌ လူတစ်ဦး၏ ဂီတစွမ်း
ရည်သည် ရင့်ကျက်ဖွံ့ဖြိုးခြင်းအဆုံးသို့ ရောက်၏။ ဂီတစွမ်းရည်နှင့် အသိ
ဉာဏ်သည် တခြားစီဖြစ်၏။ အလွန်ဉာဏ်ထက်မြက်သောသူသည် ဂီတ
ဝါသနာ လုံးဝမပါဘဲ၊ ဂီတ၌တော်သူသည် လူနဲ့လူအ ဖြစ်နေပေရာ၏။ သို့ဖြစ်
စေကာမူ ဂီတသတ္တိအစွမ်းကုန်ဖွံ့ဖြိုး၍ ဂီတပညာကို လေ့လာလိုက်စားရာ၌
ထူးချွန်ပြောင်မြောက်ရန်အတွက်မူကား သာမန်လူတို့ထက် အသိဉာဏ်အဆင့်
အတန်း မြင့်ရပေလိမ့်မည်။

ဂီတပညာ၌ ထူးချွန်ရန် ဗီဇသတ္တိသည် ပဓာနဖြစ်သည်ဆိုသော်လည်း
ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများကို မပယ်သင့်ချေ။ ဂီတပါရမီဓာတ်ခံရှိ
သောသူသည် နာမည်ထင်ရှားရန် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရပေလိမ့်မည်။ ဂီတ
ပညာဖြင့် ထင်ပေါ်ရန်အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း မုချလိုအပ်၏။ သို့ရာ
တွင် “ပတ်ဝန်းကျင် ညံ့ဖျင်းသော်လည်း ဗီဇဓာတ်ခံရှိသောသူသည် အသင့်
အတင့် တတ်မြောက်ပေလိမ့်မည်။ ဗီဇဓာတ်ခံ မရှိသောသူမှာကား ပတ်ဝန်း
ကျင်ကောင်းစေကာမူ လုံးတတ်မြောက်လိမ့်မည် မဟုတ်” ဟုဆိုသော ဂီတ
ပညာကျော်ကြီးတစ်ဦး၏ စကားကို ကျွန်ုပ်တို့ မမေ့သင့်ချေ။

ဂီတစွမ်းရည်နှင့် ဗီဇ နီးစပ်သော အခြားစွမ်းရည်များမှာ ပန်းချီ၊ ပန်းပု၊
ပန်ကျာ၊ စာပေ စသော အနုပညာစွမ်းရည်များ ဖြစ်၏။ မည်သူမဆို ဆရာ
ကောင်း သမားကောင်း၏ အားပေးကူညီမှုဖြင့် ကြိုးစားပါက အသင့်အတင့်
ပန်းချီရေးဆွဲနိုင်၏။ အသင့်အတင့် ဝတ္ထုရေးသားနိုင်၏။ သို့ရာတွင် လုံ့လဝီရိ
ယ၊ ဇွဲ၊ သတ္တိနှင့် ဆရာ၏ သင်ကြားပြသမှုသည် လူတစ်ဦးအား နာမည်ကျော်
ပန်းချီဆရာကြီး သို့မဟုတ် နာမည်ကျော် ဝတ္ထုရေးဆရာကြီး ဖြစ်အောင်
မဖန်တီးနိုင်ချေ။ ထိုအကြောင်းတရားများထက် အရေးပါသော အရာမှာ ဗီဇ
သတ္တိဖြစ်၏။ အနုပညာတစ်ရပ်ရပ်၌ ထူးချွန်မှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း

လိုအပ်သည်မှန်သော်လည်း အချုပ်ပဓာနမှာ ပဋိသန္ဓေက ပါလာသော ဗီဇဖြစ်လေသည်။

ပန်းချီ၊ ပန်းပု စသော အနုပညာရှင်တို့သည် ဘဝဖြစ်စဉ်အားဖြင့် ဂီတပညာရှင်တို့နှင့် တစ်ထေရာတည်းလို ဖြစ်၏။ သူတို့၏ဘဝနောက်ခံမှာ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားခြားနား၍ သူတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ အနုပညာစွမ်းရည်ကို ဖန်တီးမွေးထုတ်သော အရာအဖြစ် ထောက်ပြရန် လက္ခဏာခြင်းရာ ထွေထွေ ထူးထူး မရှိချေ။ အနုပညာစွမ်းရည်သည် အချို့သောမိသားစုများ၊ ဆွေမျိုးဆက်များ၌ စုပြုံပေါ်ထွန်းနေတတ်၍ အနုပညာဖြင့် ထင်ရှားမည့်သူသည် ငယ်စဉ်က ပညာအစွမ်းအစကို ပြလေ့ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အနုပညာဗီဇသည် တူရိယာတီးမှုတ်မှု ဗီဇလောက် ဖူးပွင့်မှု မမြန်ဆန်ချေ။ အနုပညာ၌ ထူးချွန်မှုအတွက် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဓာတ် ပိုမိုရင့်ကျက်၍ အလေ့အကျင့်နှင့် အတွေ့အကြုံ ပိုမိုရရှိရန် အရေးကြီး၏။ စင်စစ် လူ့သမိုင်းတွင် အသက်အရွယ် အလွန်နုနယ်သော ကလေးသူငယ်၏ ပြောင်မြောက်သော အနုပညာလက်ရာ မထွက်ပေါ်ဘူးသေးချေ။ နာမည်ကျော် အနုပညာရှင်တို့၏ ထူးချွန်မှုသည် အသက် ၁၈ နှစ်ကျော်မှ ထင်းရှူးလာစမြဲဖြစ်၏။

အနုပညာဆိုင်ရာ ဗီဇသတ္တိများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အမျိုးနီးစပ်ဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အနုပညာရပ်တစ်ခု၌ ဝါသနာပါသောသူ သို့မဟုတ် ထူးချွန်သောသူသည် အခြားအနုပညာများ၌လည်း ဝါသနာပါတတ် ထူးချွန်တတ်၏။ ကမ္ဘာ့သမိုင်း၌ ထင်ရှားသော မဟာပညာကျော် လီအိုနာဒိုဒီဗင်စီသည် ဂီတ၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု စသော များစွာသော အနုပညာများ၌ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သောသူ ဖြစ်၏။ ဗင်ဂျမင်ဖရန်ကလင်သည် စာရေးဆရာ၊ နိုင်ငံပြု သူခမိန် သိပ္ပံဆရာနှင့် အသစ်အဆန်းတီထွင်သူဖြစ်၏။ သောမတ်ဂျက်ဖာဆန်သည် သိပ္ပံဆရာ၊ စာရေးဆရာ၊ ဗိသုကာဆရာနှင့် တယောဝိဇ္ဇာဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း အလားတူ စွယ်စုံအနုပညာရှင်များကို စာဖတ်သူတို့ အမှတ်ရကြပေလိမ့်မည်။ ဆရာဇော်ဂျီသည် ကဗျာ၊ စာပေ

၁၅၆ * ဦးအေးမောင်

ပန်းချီနှင့် ဂီတ၌ ပျော်မွေ့သူဖြစ်၏။ မန္တလေးမှ တေးပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် မြို့မငြိမ်းသည် ငယ်စဉ်က ပန်းချီ၊ ပန်းပု၌ လက်ရာမြောက်လှသည် ဆို၏။

မျိုးရိုးနှင့်ချီ၍ အနုပညာဖြင့် ထင်ရှားသော ညီအစ်ကိုမောင်နှမ သားချင်းတစ်စုတွင် အနုပညာဗီဇသတ္တိသည် အသွင်ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပေါ်လာတတ်၏။ အချို့မှာ ကဗျာစာပေ၌၊ အချို့မှာ ဂီတ၌၊ အချို့မှာ ပန်းချီ၌ ထူးချွန်ပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် အထုံဝါသနာပါပေလိမ့်မည်။ အနုပညာပါရမီ ဓာတ်ခံချင်းတူပါလျက် ဤသို့ အသွင်လက္ခဏာ ကွဲပြားခြားနားခြင်းမှာ အခြားနေရာ၌ ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ခြားနားမှုကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။

အနုပညာနယ်၌ ကြီးပွားအောင်မြင်မှုသည် အောက်ပါအချက်များပေါ်၌ တည်လေသည်။

ရှေးဦးပထမ အနုပညာရှင်သည် အာရုံများကို တွေ့ထိ သိရှိရာ၌ သိမ်မွေ့ပါးလျပ်၍ စူးရှနက်နဲမှုရှိ၏။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု၌ သာမန်လူများနှင့် မတူဘဲ ထူးခြား၏။ ဤအစွမ်းသတ္တိများသည် ဗီဇဓာတ်ခံတစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဒုတိယအချက်မှာ အနုပညာတစ်ခုခုကို လိုက်စားရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ အာရုံအင်္ဂါ (ဝါ) အာရုံသိမှု တစ်မျိုးစီ ထူးထူးခြားခြား ရှိရန်လို၏။ ဥပမာ-ပန်းချီဆေးရေးအတတ်၌ ထူးချွန်လိုသောသူသည် အရောင်များကိုခွဲခြားရာ၌ လိမ္မာကျွမ်းကျင်ရမည်ဖြစ်၏။ ထိုလိမ္မာကျွမ်းကျင်မှုသည်လည်း ဗီဇအပေါ်၌ များစွာတည်၏။ တတိယအချက်မှာ အနုပညာတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့် အောင်မြင်မှုအတွက် အသိဉာဏ်၊ ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု စသည်တို့သည် အရေးကြီး၏။ ထိုဂုဏ်အင်္ဂါများကို ဗီဇကမည်ရွှေ့မည်မျှ ပြုပြင်ဖန်တီးသည်ဟူ၍ ကား အတိအကျ မသိရချေ။ ဤအကြောင်းကို ရှေ့အခန်းများ၌ ဖော်ပြပါအံ့။

စတုတ္ထအရေးပါသော အကြောင်းတရားမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်၏။ အကောင်းဆုံး ပထမတန်းဗီဇကို ရရှိထားစေကာမူ အနုပညာကို အားမပေးသော နိုင်ငံ၌ အနုပညာဖြင့် ကြီးပွားအောင်မြင်ရန် မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ ယနေ့ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေသော မြန်မာ့ရုပ်ရှင်မင်းသားအချို့မှာ ရုပ်ရှင်မင်းသား၊

မင်းသမီးဆိုလျှင် ရုပ်ချောမော လှပရမည်ဟု ပုံသေစွဲမှတ်ထားသော ရှေးအခါက တိမ်မြုပ်နေမည် အမှန်ဖြစ်၏။ အပြိုင်အဆိုင်ပေါများသော ယခုခေတ်၌ မိမိနှင့် အထူးသင့်တော်မည့် အနုပညာကို စောစောက ရွေးချယ်၍ လေ့လာလိုက်စားရန် သတိပြုသင့်ပေ၏။ ရေလိုက်လွဲပါက ကြီးပွားအောင်မြင်မှု မရှိဘဲ စိတ်ပျက်နာကြည်းဖွယ်ရာများကိုသာ ကြုံတွေ့ရပေလိမ့်မည်။ လောက၌ အနုပညာဗီဇခတ်ခံရုံပါလျက် ထိုသို့အမြော်အမြင်မရှိမှု၊ ပတ်ဝန်းကျင် အဆင်မပြေမှုကြောင့် တိမ်မြုပ်နေသောသူများ ရှိကြောင်း ယုံမှားစရာ မရှိချေ။

ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားသည် အနုပညာရှင်ဖြစ်မှုမှာထက် သိပ္ပံပညာရှင်၊ ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာ၊ ရှေ့နေဝတ်လုံ စသော အတတ်ပညာရှင်ဖြစ်မှု၌ ပိုမိုအရေးပါ၏။ ဆရာဝန်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သို့မဟုတ် အခြား ဘဝတူအတတ်ပညာရှင်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကြီးပွားအောင်မြင်မှု မတူခြင်း သို့မဟုတ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အတတ်ပညာ မတူကြခြင်း၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပဓာနဖြစ်၏။ အချို့လူများ မျိုးရိုးနှင့်ချီ၍ ဆရာဖြစ်ကြခြင်းသည် ဗီဇကြောင့် ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ အချို့ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ အချိန်အရွယ်ရောက်ပါလျက် အိမ်ထောင်မကျခြင်းမှာ အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီး ဇာတာပါသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဆိုသော စကားကဲ့သို့ပင် ယတ္တိမရှိလှချေ။ ဆရာဝန်၏သားက ဆရာဝန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများ၌ ဆရာဝန်များရှိခြင်းသည် အားပေးတိုက်တွန်းမှု၊ အတုမြင် အတတ်သင်မှု၊ နီးစပ်မှု စသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများကြောင့် ဖြစ်တတ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။

အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်တို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် အသိဉာဏ် အဆင့်အတန်းမြင့်ကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ သို့ရာတွင် အသိဉာဏ်နှင့်ကြီးပွားအောင်မြင်မှုသည် အမြဲထာဝရ ဒွန်တွဲနေသောကြောင့် ကြီးပွားအောင်မြင်သောသူ အားလုံးသည် အတတ်ပညာရှင် လူတန်းစားမှ လာသည်ဟု မှတ်ယူပါက လွဲမှားပေလိမ့်မည်။ လူတန်းစားခွဲခြားမှုနှင့် လူလူချင်း ဖိနှိပ်မှု အားကြီးသော နိုင်ငံများ၌ ကြီးပွားအောင်မြင်မှုသည် အတတ်ပညာရှင်တို့၏ လက်ထဲ၌ ရှိတတ်သည် မှန်သော်လည်း မတရားဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှု နည်းပါးသော တိုင်းပြည်

၁၅၈ * ဦးအေးမောင်

များ၌ ထိုသို့ လူတန်းစားတစ်ခု သို့မဟုတ် လူတစ်စုက လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားနိုင်သည်မဟုတ်ချေ။

ထင်ရှားသော သာဓကများ ပြရမည်ဆိုသော် အင်္ဂလန်ပြည်၌ လူနည်းစု ဖြစ်သော အထက်တန်းလွှာနှင့် အတတ်ပညာရှင်လူတန်းစားသည် လူရည်ချွန် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် အများဆုံး မွေးထုတ်၍ ကုန်သည်၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား လူတန်းစားများမှ လာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များမှာ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းမျှ မရှိဟု ဆို၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ အင်္ဂလိပ်တို့၏ လူတန်းစားခွဲခြားမှုစနစ်ကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။ အင်္ဂလန်ပြည်မှာလောက် လူတန်းစား ခွဲခြားမှုမရှိသော အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စု၌မူ ထင်ရှားကျော်စောသော ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် ၄၂. ၆ ရာခိုင်နှုန်းသည် အလုပ်သမား၊ လယ်သမား လူတန်းစားမှလာ၍ ထိုရာခိုင်နှုန်း သည် တိုးလာဖွယ်ရာအကြောင်းရှိသည်ဆို၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ ဘဝအခြေ အနေ မပြောင်းလဲဘဲ လူတန်းစားတစ်ခု၌ သားစဉ်မြေးဆက် အမြဲရပ်တည်နေ သော အစဉ်အလာလည်း မရှိချေ။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်က ပညာရှင်နှစ်ဦးသည် ပင်စလီဗေးနီးယားပြည်နယ်မှ သတ္တုတွင်းအလုပ်သမားများ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်ကို လေ့လာခဲ့ရာ ၎င်းတို့၏သားမြေးများသည် ဆွေမျိုးဆက်များလာသည်နှင့်အမျှ အထက်တန်း အသက်မွေးမှုအလုပ်အကိုင်နှင့် အတတ်ပညာရှင် လူတန်းစား အလွှာသို့ ပိုမိုကူးပြောင်းလျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ၌မူ လက်ရှိ အတတ်ပညာရှင် ဦးရေ၏ ကြီးမားသော အစိတ်အပိုင်းသည် အလုပ်သမား၊ လယ်သမား လူတန်းစားမှလာသောသူများ ဖြစ်လေသည်။

လောက၌ ဝီဒေအားဖြင့် ခြောက်ပြစ်ကင်း သဲလဲစင် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တွေ့ရခဲ၏။ သာမန်လူများထက် အစစအရာရာ အဆင့်အတန်းမြင့်သော လူတော်လူကောင်း ၊ လူမွန်လူချွန်များ ရှိကြပါ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့မှာ အရေအတွက်အားဖြင့် နည်းပါလှ၏။ များသောအားဖြင့်ကား အလွန်ကောင်း သော ဝီဒေမျိုးစေ့ ရရှိထားသောသူပင်ဖြစ်စေ၊ အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက် အနည်းအများ ရှိစမြဲဖြစ်၏။ စင်စစ် လူသတ္တဝါတစ်ဦးသည် သဘာဝတရား၏ တရားမျှတမှုကြောင့်ပေလား မသိ။ ဝီဒေထွ်၌ တစ်ဖက်က အလွန်ထူးသော

အပေါင်းလက္ခဏာရရှိပါက အခြားတစ်ဖက်၌ အနုတ်လက္ခဏာတစ်ခုခုကို လည်း ရရှိတတ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော် သဘာဝတရားသည် လူတစ်ဦး တစ်ယောက်အား လွန်လွန်ကဲကဲ ချီးပင့်ထားပါက အခြားတစ်ဘက်၌ နှိပ်နယ် ထားလိုဟန် လက္ခဏာရှိ၏။

ဤလက္ခဏာခြင်းရာသည် ဉာဏ်ကြီးရှင်များ၌ ထင်ရှား၏။

ဉာဏ်ကြီးရှင်ဟူသည် အသိဉာဏ်ပညာအရာ၌ အခြားအသိဉာဏ် ထူးချွန်သော သူများနှင့်မတူဘဲ အလွန်ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ လီအိုနာ ဒိုဒါပင်စီ၊ ယောအတွင်းဝန် ဦးဖိုးလှိုင် စသော သူများကဲ့သို့ ပညာအရပ်ရပ်တွင် ကျွမ်းကျင်နှံ့စပ်သော စွယ်စုံပညာရှင်ဖြစ်၏။ သို့တည်းမဟုတ် ဘီသိုပင်၊ ရှိုတ်စပီးယား၊ သောမတ်အယ်ဒီဆင် စသောသူများကဲ့သို့ ပညာတစ်ရပ်ရပ်တွင် တစ်မူတစ်ဘာသာခြား၍ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သောသူ၊ အသစ်ကြံစည်တီထွင် ဖန်တီးသောသူဖြစ်၏။ အလွန်ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၍ တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခ သို့မဟုတ် သိပ္ပံပါရဂူဖြစ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းသည် ဉာဏ်ကြီးရှင်မဟုတ်။ သိပ္ပံပါရဂူတို့ကဲ့သို့ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်း မမြင့်စေကာမူ အခြားအသိ ပညာရှင်တို့ ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩရလောက်အောင် ကြံစည်တွေးခေါ် တီထွင် ဖန်တီး နိုင်စွမ်းရှိသောသူမှာမူ ဉာဏ်ကြီးရှင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေရာ၏။

ဉာဏ်ကြီးရှင်၏ စွမ်းဆောင်မှုသည် ကမ္ဘာ့အံ့တစ်ပါးဖြစ်သည်နှင့်အမျှ ပီဇမှာ ရတောင့်ရခဲ ထူးထူးကဲကဲ ရှားပါးလှသော ပီဇမျိုးဖြစ်၏။ ဉာဏ်ကြီးရှင် သည် အလွန်ထူးခြားသော မျိုးစေ့ပီဇများ ပေါင်းဆုံမိရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာရကား ဉာဏ်ကြီးရှင် ပီဇသတ္တိကို ရရှိရန် မလွယ်ကူချေ။ သားသမီးသည် မိဘတို့၏ ပီဇသတ္တိကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှသာ ရစမြဲဖြစ်ပေရာ ဉာဏ်ကြီးရှင်၏သား သည် ပီဇညံ့များကိုသာ ရစေကာမူ ပြည့်စုံခြင်း သို့မဟုတ် သင့်တင့်စွာ တွဲဖက် ခြင်း မရှိသဖြင့် မိဘ၏ခြေဖျားကို မမှီဘဲရှိပေလိမ့်မည်။ အခြားသူတစ်ဦးမှာ ကား မိဘများက မထင်ရှားသော်လည်း ပီဇကောင်းများ သင့်တင့်ပြည့်စုံစွာ ပေါင်းစုမိသောကြောင့် ဉာဏ်ကြီးရှင်ဖြစ်ရန် အလားအလာရှိပေလိမ့်မည်။

၁၆၀ * ဦးအေးမောင်

ဉာဏ်ကြီးရှင်ဖြစ်မှုအတွက် အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ ဗီဇသည် ပဓာနဖြစ်၍ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဖို့မူ ပဓာနမဟုတ်ချေ။ သောမတ်အယ်ဒီဆင်က ဉာဏ်ကြီးရှင်၏ အောင်မြင်မှုသည် ခေါင်းထဲသို့ အသိဉာဏ်အလိုအလျောက်ဝင်လာမှု ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့်ကြိုးစားအားထုတ်မှု ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းစုပေါင်းထားခြင်း ဖြစ်သည် ဟုဆို၏။ သိပ္ပံသုတေသီ ဉာဏ်ကြီးရှင်နှင့် နိုင်ငံခေါင်းဆောင် ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့အဖို့ လုံ့လဝီရိယ၊ ဇွဲ၊ သတ္တိ စသည်တို့သည် ထိုမျှအရေးပါမည် မှန်သော်လည်း ပန်းချီ၊ ဂီတ၊ ကဗျာ၊ စာဆို စသော အနုပညာဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် ဗီဇသတ္တိနှင့် ပဋိသန္ဓေဉာဏ်ကို ပိုမိုအားကိုးကြရပေလိမ့်မည်။ ဗီဇချို့တဲ့နေပါက ဦးပုည၊ ရှိတ်စပီးယားတို့ကဲ့သို့ စာဆိုအကျော်အမော်ဖြစ်ရန် ကြိုးစားခြင်းသည် အချည်းအနီးဖြစ်ရာ၏။

သို့ဖြစ်စေကာမူ ဗီဇ၌ များစွာအခြေတည်သော အနုပညာဉာဏ်ကြီးရှင်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်၌ပင် ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးတရားသည် ထင်ရှား၏။ ဦးပုညသည် ဘုရင်၏မြှောက်စားခြင်းကို မခံရပါက ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့မည် မဟုတ်ချေ။ လောက၌ ဉာဏ်ကြီးရှင် ဗီဇရှိပါလျက် ပတ်ဝန်းကျင် အဆင်မပြေမှုကြောင့် မထင်မရှားဖြစ်နေသောသူ မြောက်မြားစွာရှိလိမ့်မည်။

ဉာဏ်ကြီးရှင် ဗီဇအကျိုးပေးခွင့်ရရန်အတွက် လိုအပ်သော ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးနှင့်စပ်၍ အချို့ပညာရှင်တို့ ထင်မြင်ယူဆပုံမှာ စဉ်းစားဖွယ်ရာဖြစ်၏။ သူတို့၏အမြင်အားဖြင့် ဉာဏ်ကြီးရှင်သည် မူလပထမက အပြစ်အနာချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုခု ရှိသောကြောင့် သူတစ်ပါးကို မခံချင်သောစိတ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး ကြိုးစားရာမှ ထူးချွန်လာခြင်းဖြစ်၏။ လီအိုနာဒိုဒီဗီဇီသည် မူလအစက ဖအေမပေါ်ဘဲ မွေးလာသော ကလေးဖြစ်၏။ များစွာသော အနောက်နိုင်ငံစာရေးဆရာနှင့် ကဗျာစာဆို အကျော်အမော်တို့သည် ငယ်ရွယ်စဉ်က အဆုတ်ရောဂါစွဲကပ်၍ သက်ဆိုးမရှည်ကြချေ။^၁

ဤသို့ ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုခု ရှိသော ဉာဏ်ကြီးရှင်များ ရှိသည်နှင့်အမျှ

၁။ “ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ” (တ) စာ ၂၄၄။

ချွတ်ယွင်းချက် အပြစ်အနာကင်းသော ဉာဏ်ကြီးရှင်များသည် ရှိသည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် လူမစွမ်း နတ်မ၊ ဆိုသော မြန်မာစကားရှိ၏။ ဓမ္မတာနှင့်ဆန့်ကျင်သော (ဝါ) လူများ၌ တွေ့ရခဲသော သိမှုသည် ဓမ္မတာမဟုတ်သော (ဝါ) လူအများ၌ ဖြစ်ခဲ့သော ချွတ်ယွင်းမှုနှင့် ယှဉ်နေတတ်၏။ အခန်း(၁၀)၌ ဖော်ပြခဲ့သော ဂဏန်းဝိဇ္ဇာများသည် တစ်ခါတစ်ရံ အလွန်ဉာဏ်နို့သော ကလေးသူငယ်များ ဖြစ်နေတတ်၏။ တစ်ခါက သတင်းစာထဲ၌ အင်္ဂလန်ပြည်မှ ထူးဆန်းသော ကလေးများအကြောင်း ဖတ်ရှုလိုက်ရ၏။ ထိုကလေးများသည် စကားမပြောတတ်၊ မိဘများနှင့်ပင် အဆက်အသွယ်မပြုတတ်ဘဲ ပြင်ပလောက နှင့် လုံးဝကင်းကွာ၍ ထီးထီးနေတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ဂီတနှင့် သင်္ချာပညာများ၌ ထူးချွန်လှ၏။ အခက်အခဲဆုံး တေးသီချင်းများကို သံနေ သံထားနှင့် သီဆိုနိုင်၍ အလွန်ခက်ခဲရှုတ်ထွေးသော သင်္ချာပညာများကို ရုတ်ခြည်း အဖြေပေးနိုင်သည်ဆိုနိုင်၏။^၁

အချို့သော သုတေသီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူ ဉာဏ်ကြီးရှင်၏ ဓမ္မတာမဟုတ်သော ထူးချွန်မှုသည် ဓမ္မတာမဟုတ်သော စိတ်ဓာတ်ချွတ်ယွင်းမှု၌ အကြောင်းအရင်းခံရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ဤသို့ ဉာဏ်ကြီးရှင်သည် ထူးလည်း ထူး၊ ရူးလည်းရူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟူသော အယူမှာ ရှေးပဝေသဏီက ပလာတိုကဲ့သို့သော ပညာရှင်တို့ကအစ လက်ခံယုံကြည်ခဲ့သော အယူဖြစ်၏။ ယခုခေတ်ပညာရှင်တို့ကလည်း ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့၏ ဘဝဖြစ်စဉ်များကို လေ့လာပြီးနောက် ဝီဇ္ဇာဉာဏ် ထူးချွန်ခြင်းနှင့် စိတ္တဇနာနီးစပ်ပုံကို သာမက အထောက်အထားများ ပြကြ၏။

သို့ရာတွင် ဉာဏ်ကြီးရှင်များတွင် စိတ်ဖော်ပြန်သောသူများ ရှိသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သောသူများလည်းရှိကြောင်း မမေ့သင့်ချေ။ အင်္ဂလိပ်ဉာဏ်ကြီးရှင်များအကြောင်းကို လေ့လာခဲ့သော ပညာရှင်တစ်ဦးကမူ အချိုး

၁။ “working peoples Daily” 19-1-65.
 ၂။ e.g Nietzsche, Van Gogh! Swift Cowper, Maupassant. Schumann, etc,

၁၆၂ * ဦးအေးမောင်

အစားအားဖြင့် ဉာဏ်ကြီးရှင် ၂၄ ယောက်တွင် စိတ်ဖောက်ပြန် ရူးသွပ်သောသူ တစ်ယောက်မျှ မရှိပါဟုဆို၏။

ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့အား သူ့ရူးစာရင်းထဲသို့ ထည့်သွင်းခြင်းမှာ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကြီးရှင်သည် အများအားဖြင့် စိတ် ဓာတ်စရိုက် အတွေးအခေါ် အပြုအမူများတွင် သာမန်လူများနှင့် မတူချေ။ အင်္ဂလိပ်ကဗျာဆရာ ရှယ်လီသည် ထာဝရဘုရားကို မယုံကြည်သင့်ကြောင်း ကျောင်းသားဘဝကပင် ရဲဝံ့စွာဟောပြောခဲ့၏။ ပြင်သစ်ပန်းချီဆရာကြီးသည် ဂေါက်သည် သူ့ပတ်ဝန်းကျင် လူနေမှုစနစ်ကို ရွံ့မုန်းသဖြင့် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာ ထဲရှိ ကျွန်းတစ်ကျွန်းသို့ သွားရောက်နေထိုင်၏။ အမေရိကန်စာရေးဆရာ ဟင်နရီဒေးဗစ်သို့ရူသည် အစိုးရအား အခွန်ပေးဆောင်ခြင်းနှင့် လောဘဇာ ကြောင့် လူများ အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြခြင်းကို အပြစ်မြင်သဖြင့် တောထဲ သို့သွားပြီးလျှင် နှစ်နှစ်ကြာမျှ တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့သော လုံ့လဝီရိယ၊ ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ အတွေးအခေါ်နှင့် အပြုအမူများ သည် သာမန်လူတို့၏ ရှေးအစဉ်အလာ ယုံကြည်မှု၊ ဓလေ့ထုံးစံ၊ စရိုက်ဝါသနာ များနှင့် ဖီလာဖြစ်၍ ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် မိမိတို့ခေတ်၊ မိမိတို့ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အံ့မဝင် ခွင်မကျသော လူ့ဂုဏ်များဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ လူတို့သည် မိမိတို့ နားမလည် သောအရာကို မလိုတမာပြောကြစမြဲ ဖြစ်ပေရာ၊ ရှေးအခါက များစွာသော သိပ္ပံဆရာတို့သည် စုန်းကဝေများအဖြစ် အစွပ်စွဲခံကြရ၍ ဆိုကရေးတို၊ သခင်ယေရှုကဲ့သို့သော အချို့ပညာရှင်များမှာ အသတ်ခံခဲ့ကြရ၏။ ယခုအခါ၌ မူ စာပေနှင့် အနုပညာ၌ အသစ်အဆန်းတီထွင်သောသူသည် လူထု၏အမြင် အားဖြင့် လူပေါလူကြောင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ခေတ်တစ်ခေတ်၌ လူထု၏ ပြက်ရယ်ပြုခြင်းကို ခံရသောသူသည် နောက်ခေတ်တစ်ခေတ်၌ ဉာဏ်ကြီးရှင် ဖြစ်နေတတ်လေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အချို့သော ပညာရှင်တို့၏ စိတ်ဓာတ် ချွတ်ယွင်းမှုကို ငြင်းကွယ်ရမည် မဟုတ်ချေ။ ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့တွင် စိတ်ရူးသွပ် ဖောက်ပြန်သောသူများမှာ သာမန်လူများမှာထက် အချိုးအစားအားဖြင့်များ

မည် မဟုတ်သော်လည်း အကြောင်းမဲ့ စိတ်အားငယ်၍ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိကိုယ်ကို မိမိ သတ်သေချင်သောသူ၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ထင်ရာတဖွတ်ထိုးလုပ်တတ်သော သူ၊ အကြောင်းယုတ္တိ ကင်းမဲ့သောအရာများကို အမြဲထင်မြဲ စွဲလမ်းနေသောသူ စသည်ဖြင့် အရူးလည်း မဟုတ်၊ လူကောင်းဟူ၍လည်း မဆိုနိုင်သောသူများမှာ မနည်းလှချေ။ ဂျာမန်စွယ်စုံပညာရှင်ကြီး ဝိုထေးသည် မိမိဘဝကို စိတ်ပျက် ငြီးငွေ့၍ မိမိကိုယ်ကိုသတ်သေရန် ကြိမ်ဖန်များစွာကြံစည်ခဲ့ဖူး၏။ အင်္ဂလိပ် ကဗျာဆရာ ဝီလီယမ်ပလိတ်သည် ညသန်းခေါင်အချိန်၌ ရုတ်တရက် ထ၍ ကဗျာစပ်တတ်၏။ မျက်စိထဲ၌ ထင်မြင်လာသော မာရ်နတ်၏ ရုပ်ပုံကို ကူးဆွဲလေ့ရှိ၏။ ကဗျာနှင့် ပန်းချီ၌ ထူးချွန်သော ဤအနုပညာရှင်ကြီးသည် ကောင်းကင်တမန်များကို ထင်မြင်၍ တစ်ယောက်တည်း တတွတ်တွတ် စကားပြောနေတတ်သည်ဆို၏။

စင်စစ် ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် အစစအရာရာ၌ တစ်ပြေးညီညာ ကြီးပွားတိုးတက်နေသောသူများ မဟုတ်ကြချေ။ ငယ်စဉ်ကစ၍ ကြီးပြင်းသည်အထိ အဖက်ဖက်တွင် သာမန်လူများထက် ထူးချွန်ပြီး ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ကြီးပွားအောင်မြင်သော လူရည်ချွန်များအကြောင်းကို အထက် ဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။ ထိုလူရည်ချွန်များအကြောင်းကို လေ့လာသော ပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ထိုသူတို့အထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဉာဏ်ကြီးရှင်မဟုတ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် အများအားဖြင့် ဂဏန်းဝိဇ္ဇာကလေးသူငယ်များကဲ့သို့ တစ်ဖက်စောင်းနင်း ထူးချွန်နေသောသူများဖြစ်၏။ သူတို့၏ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားသည် လိုသည့်နေရာ၌ လို၍ ပိုသည့်နေရာ၌ ပိုနေတတ်၏။ ထို့ကြောင့် အချို့သောဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် အံ့ဖွယ်လိလိ အသိဉာဏ် စူးရှထက် မြက်လှသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဓာတ်အားဖြင့် နှံ့နေ့ပျော့ညံ့လှပေ၏။ ဤနေရာ၌ စာပေနှင့် ဝိတနယ်တွင် ထင်ရှားပါလျက် အရက်နှင့်မိန်းမ၏ ကျေးကျွန်ဖြစ် မှန်းမသိဖြစ်ကာအကျင့်စာရိတ္တယိုယွင်းပျက်စီးနေသော အချို့မြန်မာအနုပညာရှင်များအကြောင်းကို စာဖတ်သူတို့ ကြားဖူးကြပေလိမ့်မည်။ အနောက်နိုင်ငံ အနုပညာနယ်၌လည်း အလားတူပုဂ္ဂိုလ်မျိုး အတော်များများရှိ၏။

၁၆၄ * ဦးအေးမောင်

ထို့ကြောင့် အချို့သော ပညာရှင်တို့က ဉာဏ်ကြီးရှင်မှာ ထူးလည်း ထူး၊ ရူးလည်း ရူးသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ နာမည်ကျော် စိတ်ဆရာဝန် တစ်ဦး၏ အလိုအားဖြင့် ဉာဏ်ကြီးရှင်၏ လက္ခဏာမှာ ရူးသွပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မုချတပ်အပ် မဆိုနိုင်စေကာမူ စိတ်တည်ငြိမ်ကြံ့ခိုင်မှု မရှိခြင်းမှာ ဉာဏ်ကြီးရှင် ဖြစ်မှုနှင့် ဆက်စပ်နေတန်ရာ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူက စိတ်ဆရာဝန်သည် လူ့ လောက တိုးတက်နေမှုကို ရှေ့ရှု၍ ဉာဏ်ကြီးရှင်များ၏ စိတ်ဓာတ်ချွတ်ယွင်းမှု ကို မကုသဘဲ လျစ်လျူရှုထားသင့်သည်ဆို၏။ တစ်ခါက စန္ဒရားဆရာတစ်ဦး သည် အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်သောကြောင့် ဆရာဝန်က ကုသပေးလိုက်၏။ စိတ်ရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားသောအခါ သူသည် စန္ဒရားတီးရာ၌ မပြောင် မမြောက်တော့ဘဲ ထူးချွန်သော သင်္ချာဆရာ ဖြစ်လာသည်ဆို၏။

ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့၏ တိုးတက်မှုမှာ မူမမှန် သဘာဝမကျဘဲ ပျော့ကွက် ဟာကွက် ချွတ်ယွင်းချက်များနှင့် ရောပြွန်းနေသည်ဆို၍ အချို့သောသူတို့သည် မိမိတို့ သားသမီးများအား ဉာဏ်ကြီးရှင် ဖြစ်စေလိုကြမည် မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်ကင်းသော ဉာဏ်ကြီးရှင်များလည်း ရှိကြောင်း သတိပြုသင့်ပေ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ ရှေးအစဉ်အလာ အတွေးအခေါ် ဓလေ့ထုံးစံများကို ရဲဝံ့စွာတော်လှန်၍ မိမိတို့ယုံကြည်ချက်အတိုင်း လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်ပြုမူသော ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် လူတို့၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် လိုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်၏။ ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့၏ အကျိုးပြုခဲ့ကြောင်း လူ့ အတွေးအခေါ် ဆန်းသစ်ပြောင်းလဲ တိုးတက်မှုကို အကျိုးပြုခဲ့ကြောင်း လူ့ သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ ထင်းရှူးလှပေ၏။

လူ၏စွမ်းရည်နှင့် ကြီးပွားအောင်မြင်မှုအကြောင်း ပညာရှင်တို့ လေ့လာ သိရှိသမျှ နိဂုံးချုပ်ဖော်ပြရမည်ဆိုသော် လူတို့သည် စွမ်းရည်နှင့် ကြီးပွား အောင်မြင်မှု၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခြားနားကြ၏။ ဤခြားနားမှုသည် အခြား

၁။ Einstein, Darwin, etc.

သောလူ့ဂုဏ်အင်္ဂါ ခြားနားမှုများကဲ့သို့ပင် ဗီဇ၌ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အကြောင်းရင်း မူလရှိ၏။ ဤခြားနားမှုကို အခြေခံထား၍ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားအပ်၏။ ပထမပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် ဗီဇဓာတ်ခံ အလွန်ညံ့ဖျင်းသောကြောင့် အစွမ်းအစတိုး၍ မည်သည့်ပတ်ဝန်းကျင်၌မျှ ကောင်းစွာ ကြီးပွားအောင်မြင် မည် မဟုတ်ချေ။ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှာ ဗီဇစွမ်းအား အလွန်ကောင်း၍ သင့် တော်သောပတ်ဝန်းကျင်၌ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ရန် အလားအလာရှိ၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုးသည် လူနည်းစုများဖြစ်၍ တတိယပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမှာ လူများစု(ဝါ) လူထုထဲမှ အလတ်တန်းစား သာမန်လူများဖြစ်၏။ ဤတတိယလူမျိုးမှာ ဗီဇ စွမ်းအင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကိုလိုက်၍ ဆူကြိုနိမ့်မြင့် အောင်မြင်မှု ရရှိကြ၏။

ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးစလုံး၏ အောင်မြင်မှု၌ အသိဉာဏ်သည် အရေးပါ သော်လည်း ယင်းတစ်ခုတည်းဖြင့် ကိစ္စပြီးနိုင်သည် မဟုတ်။ ပတ်ဝန်းကျင် သည်လည်း အရေးပါစေကာမူ ယင်း၏ အကျိုးတရားသည် လူတစ်ဦးနှင့်တစ် ဦးအဖို့ ခြားနားပေလိမ့်မည်။ ဥပမာဆိုသော် ပတ်ဝန်းကျင်လူတို့၏ အထင် အမြင်သေးမှုကြောင့် အချို့သောသူတို့သည် မခံချင်စိတ်ဖြင့် အပြင်းအထန် ကြိုးစားအားထုတ်ရာမှ တစ်ဖက်ဖက်၌ ကြီးပွားထူးချွန်သောသူများ ဖြစ်လာ သော်လည်း အချို့သောသူများမှာမူ လူ့ဘဝကို စိတ်နာ၍ အကျိုးမဲ့ပြုရန် အခွင့်အလမ်းရှာနေကြသော လူဆိုးလူမိုက်များ ဖြစ်လာတတ်လေသည်။

အများသောလူတို့သည် အလယ်လတ်တန်းစား သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်၍မည်သည့်ပတ်ဝန်းကျင်၌ဖြစ်စေ မဟာပညာကျော်ဉာဏ်ကြီးရှင် စသည် တို့ဖြစ်ရန် မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ လူတို့လုပ်ကိုင်ဆောင် ရွက်ရန် အလုပ်အမျိုးမျိုး အနမတဝူရှိ၏။ ထို့အပြင် ရေရှည်၌ မည်သူသည် ဗီဇအားဖြင့် အရေးပါဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့မပြောနိုင်ချေ။ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မထင်ရှားသော် အညကြယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမ တစ်ယောက်ဖြစ်စေကာမူ ထူးခြားသော ဗီဇမျိုးစေ့များကို ဆောင်ထားသော သူ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုဗီဇများသည် သူ၏ဇနီး ခင်ပွန်းနှင့်အတူ

ပါလာသော ဝိဇ္ဇာများနှင့် ဆုံစည်း၍ လူမွန်လူချွန် ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်အမော်ဖြစ်ရန် အလားအလာရှိသော ကလေး ပေါက်ဖွားလာပေရာ၏။ ဤသို့ဖြင့် ရှိတ်စပီးယား၊ အဗရာဟင်လင်ကွန်း၊ အိုင်စတိန်း စသော ကမ္ဘာ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ကြ၏။ ကမ္ဘာလောက တိုးတက်မှုအား ဝိဇ္ဇာအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ အကျိုးပြုမှု အတိုင်းအတာကို သူ၏ သားသမီး၊ မြေမြစ်များကသာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

REFERENCE

Amram Scheinfeld “ The New You and Heredity”
Chapters, 34,36.
H.J. Eysenck, “ Uses and Abuses of Psychology ”
Chapters 3,6.
E.T. Bell, “ Men of Mathematics ” Chapter 1.

အခန်း (၁၁)

အပြုအမူနှင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်

(က) အပြုအမူ

လူ၏အလိုဆန္ဒနှင့် အပြုအမူများသည် ပဋိသန္ဓေက ပါလာသော ဇာတိစိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ရှေးက စိတ်ပညာရှင်တို့ အယူရှိကြ၏။ ဤအယူသည် နှစ်ဆယ်ရာစုခေတ်၌ ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းခံရ၍ ဇာတိစိတ်ဆိုသော ထိုစကားသည်ပင် စိတ်ပညာကျမ်းများ၊ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်းများမှာ ပျောက်ကွယ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၌ အမေရိကန်ပြည်မှ ထိပ်တန်းပညာရှင်တစ်စုသည် များပြားလှသော လက်တွေ့စမ်းသပ်လေ့လာမှုများကို အထောက်အထားပြုလျက် ဇာတိစိတ်ဟူသည် ဧကန်မုချရှိကြောင်း တိရစ္ဆာန်များ၌ ဇာတိစိတ်ရှိပါက လူတို့၌လည်း မုချရှိရမည် ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာကြလေသည်။

တိရစ္ဆာန်များ၏ အပြုအမူများမှာ ပဓာနအားဖြင့် ဇာတိစိတ်၌ အရင်းမူလရှိကြောင်းကိုကား ယုံမှားစရာမရှိချေ။ ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါများ၊ ငှက်များ၊ ငါးများနှင့်ပိုးမွှားများသည် အစာရှာခြင်း၊ မိတ်လိုက်ခြင်း၊ သားငယ်များကို

၀။ instinct.

၁၆၈ * ဦးအေးမောင်

ကျွေးမွေးပြုစုခြင်း စသောအမှုများကို မိမိတို့အလိုအလျောက် ပြုလုပ်တတ်ကြ၏။ ကျီးသည် အသိုက်ဆောက်လုပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ပုရွက်ဆိတ်သည် အစာရှာဖွေစုဆောင်းရာ၌လည်းကောင်း၊ ကျားသည် သားကောင်များကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရာ၌လည်းကောင်း အတွေ့အကြုံ၊ အလေ့အကျင့်နှင့်သင်ကြားပြသမှု ရရှိထားရန် မလိုချေ။ အတွေ့အကြုံနှင့် အလေ့အကျင့် မရှိသော်လည်း ထိုအမှုများကို ရှေးဦး ပထမအကြိမ်ပြုရာ၌ပင် ချွတ်ချော်မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။ အချို့အမှုများသည် လေ့ကျင့်သင်ကြားခြင်းဖြင့် အလွယ်တကူပြုလုပ်နိုင်သော အမှုမျိုး မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဥပမာ-အချို့ငှက်မျိုးတို့သည် ခရီးမိုင် ထောင်ပေါင်းများစွာဝေးသောအရပ်၌ နှစ်စဉ် အစုလိုက်အအုပ်လိုက် ပျံသွား၍ သားပေါက်သော နွေရာသီ၌ မိမိတို့နေရပ်သို့ စိုက်စိုက်မတ်မတ် ပြန်လာတတ်ကြ၏။ တိရစ္ဆာန်များသည် သူတို့ ဘာလုပ်သည်၊ ဘာကြောင့် လုပ်သည်ကိုလည်း မသိကြချေ။ အိမ်၌ လူတို့မွေးထားသော ရှဉ့်သည် သစ်သီးသစ်စေ့များကို ကုလားထိုင်အောက်၌ထား၍ သိုငှက်မြှုပ်နှံဟန်ပြု၏။ ခွေးသည် တစ်နေရာရာ၌ ဝပ်မည်ပြုလျှင် သုံးလေးကြိမ်မျှ ပတ်ချာလှည့်ပြီးမှ ဝပ်၏။ ကြောင်သည် ကျင်ကြီးစွန့်သောအခါ ၎င်း၏ကျင်ကြီးကို မြေကြီးနှင့် ဖုံးအုပ်ထားခဲ့လေ့ရှိ၏။

ဤသို့ တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါများသည် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယနေ့အထိ မိမိတို့၏ အသက်ရှင်မှုနှင့် အမျိုးတည်တံ့မှု လုပ်ငန်းကိစ္စများကို သားစဉ်မြေးဆက် အလိုအလျောက် လုပ်ကိုင်ကြခြင်းမှာ ထိုသို့ပြုမှုလုပ်ကိုင်လိုသော ဇာတိစိတ်နှင့် အတွင်းအပြင် ပတ်ဝန်းကျင် လှုံ့ဆော်မှုများ ပေါင်းဆုံမိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အပြင်လှုံ့ဆော်မှုများမှာ နား၊ မျက်စိ စသည်တို့မှ ဝင်လာသော အာရုံများ ဖြစ်၏။ ကြောင်သည် ခွေးကိုမြင်လျှင် ပြေး၏။ ဝံပုလွေသည် သိုး၏အနံ့ကို ရလျှင် လိုက်လံရှာဖွေ၏။ အတွင်းလှုံ့ဆော်မှုများမှာ ဟော်မုန်းဓာတ်လှုပ်ရှားမှုနှင့် ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း စသော ကိုယ်ခန္ဓာ၏ ဓာတ်ပစ္စည်းအခြေအနေ ပြောင်းလဲမှုများဖြစ်၏။ မိတ်လိုက်ခြင်း၊ အသိုက်ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ သားပေါက်ခြင်း၊ သားငယ်များကို စောင့်ရှောက်ခြင်း စသော အပြုအမူများသည်ကား ကိုယ်တွင်း၌ ဟော်မုန်းဓာတ်ဖြစ်ပေါ်မှုနှင့် ရာသီဥတု

စသော ပြင်ပအကြောင်းတရားများ၏ပြုပြင်မှုများ၌ အကြောင်းရင်းခံရှိလေသည်။

ဇာတိစိတ်သည် တိရစ္ဆာန်များ၏ အပြုအမူများကဲ့သို့ မလွဲမသွေ စေ့ဆော် ဖန်တီးသောအရာဖြစ်သည်ဟု မယူဆဘဲ ထိုအပြုအမူများသို့ ရှေ့ရှုသော ဗီဇသတ္တိမျှသာဖြစ်ကြောင်း သိရှိနားလည်ပါက ပိုမိုမှန်ပေလိမ့်မည်။ စင်စစ် သုတေသီပညာရှင်တို့သည် တိရစ္ဆာန်များကို အမျိုးမျိုးစမ်းသပ်လေ့လာ၍ လှုံ့ဆော်မှုများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် အပြုအမူများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်ကြောင်းပြသခဲ့ကြ၏။ ဤအခြင်းအရာသည် အိမ်၌မွေးသော ခွေး၊ ကြောင်အစရှိသည့် တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဆက်ကပ်တိရစ္ဆာန်များ၌ များစွာထင်ရှား၏။ သို့ဖြစ်စေကာမူ သာမန်အခြေအနေများ၌ မျိုးတူတိရစ္ဆာန်များသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကွဲပြားခြားနားပါက တစ်ပုံစံတည်းလိုလိုပြုမူကြခြင်းကို ထောက်ချင့်၍ ၎င်းတို့၏ အပြုအမူများသည် ဗီဇဇာတ်၌ အခြေခံကြောင်း သိအပ်၏။

လူသတ္တဝါများမှာလည်း ဗီဇ၌အရင်းခံသော အပြုအမူများရှိပါသလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ကလေးငယ်များ၏ အပြုအမူများသည် ဗီဇအပြုအမူမျိုးရှိ၏။ အမေရိကန်ပြည်၊ ယေးတက္ကသိုလ်မှ ဒေါက်တာ အာနိုးဂီးဆယ်နှင့် အခြားပညာရှင်တစ်စုသည် နို့စို့ကလေးအတော်များများကို မွေးကင်းစ အရွယ်မှစ၍ အတော်ကြီးသည်အထိ လေ့လာပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏ အပြုအမူများသည် ခွေးကလေးများ၊ ကြောင်ကလေးများ၏ အပြုအမူများကဲ့သို့ ထင်ရှားသော အသွင်လက္ခဏာပုံစံဖြင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်ပုံကို သုတေသနပြုခဲ့ကြ၏။ ကလေးသည် အသက်အရွယ်ကိုလိုက်၍ ငယ်သွားလဲခြင်း၊ အရိုးများ ရင့်မာခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ ကလေး၏ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုအမျိုးမျိုး (ဥပမာ- ထိုင်ခြင်း၊ မတ်တတ်ရပ်ခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ မကျေမနပ်ဖြစ်ခြင်း) သည် အသက်အရွယ်ကို လိုက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဤအပြုအမူများနှင့် ယင်းတို့၏ ရှေ့နောက်ဖြစ်စဉ်သည် လူအမျိုးမျိုးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အမျိုးမျိုး၌ တစ်ပုံစံတည်းလိုလိုဖြစ်၏။ ဗီဇအပြုအမူများ၌

၁၇၀ * ဦးအေးမောင်

ထိုင်ပုံ၊ ရပ်ပုံ၊ လက်လှုပ်ရှားပုံ၊ ကိုင်တွယ်ပုံက အစ အံ့ဖွယ်လိလိ အသေးစိတ် တူညီနေခြင်းကို တွေ့ရသည်ဆို၏။ အခြားကလေးများ၌မူ ဤသို့သော အသေးစိတ် တူညီမှုမျိုးကို တွေ့ရမည်မဟုတ်ချေ။ တစ်မိတည်းပေါက် ကလေး နှစ်ယောက်၌ပင် အသေးစိတ်ခြားနားမှုများသည် ထင်ရှား၏။ ဤခြားနားမှု များမှာ အသိဉာဏ်၊ ကျန်းမာရေးစသော အခြားလက္ခဏာ အင်္ဂါခြားနားမှုများ နည်းတူ ဝီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်တရားများ၌ အကြောင်းရင်းမူလရှိ၏။ ယင်းတို့ တွင် ဓမ္မတာလမ်းစဉ်မှ သိသိသာသာသွေဖည်သော ထူးခြားချက်များသည် ကလေး၏ အလားအလာကို ပြသော နိမိတ်လက္ခဏာများဖြစ်၍ ဆရာသမား နှင့် မိဘများ သတိပြုရန်ဖြစ်၏။ ဥပမာ-ကလေးသည် စကားပြောချိန်တန်ပါ လျက် မပြောဘဲ နေရာ၏။ အသက်အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် သွက်လက်ချက် ချာနေပေရာ၏။ ကလေးစိတ်ပညာရှင်သည် အခါလည် ကလေး၏အပြုအမူကို သေချာစေ့စပ်စွာ လေ့လာခြင်းဖြင့် စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် စရိုက်ဝါသနာကို တစ်စွန်းတစ်စ ရိပ်စားမိနိုင်ရာ၏။

ဤအချက်များမှာ ကလေး၏ ကြီးပွားမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်ပြုပြင်မှု ပေါ်၌သာလျှင် တည်သည်။ ကလေးကို ပတ်ဝန်းကျင် လူများက လေ့ကျင့် ပေးခြင်းဖြင့် မိမိတို့ကြိုက်သလို ပုံသွင်းနိုင်သည်ဟုဆိုသော အချို့လူများ၏ အယူနှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိ၏။ ဤအယူအတွက် တိရစ္ဆာန်များ၏ လက်တွင် ကြီးပြင်းလျက် တိရစ္ဆာန်များကဲ့သို့ ပြုမူသည်ဆိုသော ကလေးသူငယ်များ အကြောင်းကို ကိုးကားပြောဆိုလေ့ရှိကြ၏။ တစ်ခါက အိန္ဒိယပြည်၌ ကမလ နှင့် အမလခေါ် သူငယ်မကလေးနှစ်ယောက်မှာ မိခင်က စွန့်ပစ်သွားပြီးနောက် ဝံပုလွေမတစ်ကောင်က မွေးမြူထားရာ လေးဖက်ထောက်၍ သွားခြင်း၊ လျှာနှင့်ယက်၍ ရေသောက်ခြင်း၊ ညအခါ၌ အူခြင်း၊ ကြက်ကလေးများကို အရှင်လတ်လတ်စားခြင်း စသော ဝံပုလွေစရိုက်များကို ကြီးပြင်းသည်အထိ ပြုကြသည်ဆို၏။ တောင်အာဖရိကနှင့် ဆီးရီးယားပြည်များမှလည်း အလားတူ ကလေးသူငယ်များအကြောင်း တစ်ခါက ကြားရဖူး၏။ သို့ရာတွင် အနောက် နိုင်ငံ ပညာရှင်များ စေ့စေ့စပ်စပ် လိုက်လံစုံစမ်းသောအခါ ထိုသတင်းများမှာ

အခြေအမြစ်မရှိလှဘဲ ကလေးသူငယ်များမှာ မိဘနှင့် ကွဲနေသော အဆွေ၊ အ၊အများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

တိရစ္ဆာန်များက ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ထားသဖြင့် အသက်မသေဘဲ ချမ်းသာစွာနေရသော လူများအကြောင်းမှာ အသစ်အဆန်းမဟုတ်ဘဲ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်မှ ရှေးဟောင်းရာဇဝင် ပုံပြင်များ၌ အထင်အရှားလာသော်လည်း သဘာဝယုတ္တိ မရှိလှချေ။ နို့စို့ကလေးသည် သားရိုင်းတိရစ္ဆာန်များ၏ ကြင်နာယုယမှုကို ရရှိပါမည်လောဟု သံသယဖြစ်ရန်ရှိ၏။ ဝံပုလွေသည် ကလေးကို ချစ်ခင်သည် မှန်ပါက စားသုံးရန် အမဲဟင်းလျာအနေဖြင့်သာ ချစ်ခင်တပ်မက်ခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။ ထို့အပြင် လူသတ္တဝါသည် အလွန်နုနယ်သော နို့စို့အရွယ်၌ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုဖြင့် တောထဲတွင် ကြာရှည် အသက်ရှင်နေနိုင်ပါမည်လောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ စင်စစ်လူသည် တိရစ္ဆာန်များနှင့် မတူ၊ ကလေးသူငယ်များသည် လူလားမမြောက်မီ တိရစ္ဆာန် သားကောင်ကလေးများထက် ပို၍ ကာလကြာမြင့်စွာ မိဘများကို မှီခို အားထားရ၏။ ဂရုတစိုက် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုရရှိရန် ပိုမိုအရေးကြီး၏။ သို့ဖြစ်၍ ကလေးသူငယ်များကို လူကြီးမိဘများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်က ပြုပြင်ရန် အခွင့်အလမ်းသည် လူ့လောက၌ ပိုမိုကျယ်ပြန့်၏။ ကလေးသည် ကနဦးက ဗီဇသတ္တိများနှင့် စခဲစေကာမူ ပတ်ဝန်းကျင်ပြုပြင်မှုများသည် တစ်စတစ်စ ကြီးမားလာ၍ သူ၏ ဗီဇအရင်းခံ အပြုအမူများကို ပတ်ဝန်းကျင် အရင်းခံ အပြုအမူများနှင့် တိတိပပ ခွဲခြားသိရှိရန် ခဲယဉ်းလှပေသည်။

သို့ရာတွင် အကယ်၍ လူ၏အပြုအမူသည် တိရစ္ဆာန်များ၏ အပြုအမူထက် ပြုပြင်ရန် ပိုမိုလွယ်ကူသည် မှန်ပါက ဤဝိသေသဂုဏ်သည် ဗီဇသတ္တိနှင့် ကင်းသည် မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သတ္တဝါမျိုးစုအသီးသီး၌ အပြုအမူများကိုပြုပြင်၍ရမှု၊ မရမှုသည် ဗီဇ၌ အရင်းခံရှိ၏။ ဥပမာ- ခွေးကို ကြောင် သို့မဟုတ် အခြားသတ္တဝါများထက် ပြုပြင်ရန် ပိုမိုလွယ်ကူခြင်းသည် ခွေး၏ ဝမ်းတွင်းပါ ဗီဇသတ္တိများ ပျော့ပြောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဗီဇသတ္တိများ ပျော့ပြောင်းသောကြောင့် အထိုက်အလျောက် ပြုပြင်၍ ရရှိခြင်း

၁၇၂ * ဦးအေးမောင်

သည် သတ္တဝါတို့၌ အဆင့်အတန်းမြင့်မားလေ၊ ပိုမိုထင်ရှားလာလေဖြစ်၏။ လူတို့၌မူ အထင်အရှားဆုံးဖြစ်၍ ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးပြုမှုများသည် များစွာ ရောထွေးလိမ်ယက်လျက် ရှိ၏။

ထိုသို့ရောယှက်နေသဖြင့် အရင်းအမြစ်ကို ခွဲခြားဆန်းစစ်ရန် ခဲယဉ်းသောလူတို့၏ အမူအကျင့်တစ်မျိုးသည်ကား လူ့လူချင်းဆက်ဆံမှုဆိုင်ရာ အမူအကျင့် များဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်များကိုကြည့်လျှင် မိတ်လိုက်မှု၊ သားသမီးများကို ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု၊ အစုအဖွဲ့ဖွဲ့၍နေမှု စသော အချင်းချင်းဆက်ဆံမှု အမူအကျင့်များကို တွေ့ရ၏။ ထိုအမူအကျင့်များမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ဗီဇ၌ အရင်းခံသော ဇီဝရုပ်အခြေအနေများမှ အကျိုးသက်ရောက်မှုများ ဖြစ်၏။ ဥပမာဆိုသော် တိရစ္ဆာန်များ၏ အဖိုဟော်မုန်းနှင့် အမဟော်မုန်းဓာတ် အချိုးအစားနှင့် ပမာဏကို ပြောင်းလဲကာမျှဖြင့် ၎င်းတို့၏ လိင်သဘောအပြုအမူများကို အတော်ပြောင်းလဲပစ်နိုင်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်လေ့လာ၍ သိရှိရ၏။ ကြွက်ငယ်ကလေးများကို ဂရုမစိုက်သော ကြွက်မအား ဟော်မုန်းတစ်မျိုး ထိုးပေးခြင်းဖြင့် ပြင်းပြသော မိခင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာစေနိုင်သည်ဆို၏။ တိရစ္ဆာန်များ ဇာတ်တူသားချင်းပေါ်၌ ပြုမူမှုနှင့် ဆက်ဆံမှုကိုလည်း ဟော်မုန်းကုထုံးဖြင့်ပင် လုံးဝပြောင်းလဲပစ်နိုင်သည်ဆို၏။

လူတို့၏ အချင်းချင်းဆက်ဆံမှုသည် တိရစ္ဆာန်များ၏ ဇာတ်တူသားချင်းဆက်ဆံမှုနှင့် အချို့နေရာများ၌ များစွာမခြားနားလှချေ။ ခွေးထီးများသည် မိတ်လိုက်ချိန်၌ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် သေသေကျေကျ ကိုက်ကြခဲကြ၏။ ထို့အတူ ယောက်ျားနှစ်ယောက်သည် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပြိုင်ပိုးရာမှ အကြံတူ၍ ရန်သူဖြစ်တတ်လေ၏။ တိရစ္ဆာန်များ၌ အထီးများသည် အမများနှင့် ရန်ဖြစ်လေ့မရှိချေ။ ထို့အတူ လူတို့တွင်လည်း ယောက်ျားများသည် အများအားဖြင့် မိန်းမများနှင့် ရန်မဖြစ်လိုကြချေ။ ဒေါင်းဖိုသည် ဒေါင်းမ၏အရှေ့၌ အတောက်ကိုဖြန့်၍ ကြွားဝါသည့်နည်းတူ လူငယ်လူရွယ်တို့သည် စမတ်ကျကျ

၁။ tpiuitary hormone.

ဝတ်ဆင်ပြီး မိန်းမပျိုများ၏ ရှေ့၌ ‘ရှိုး’ ပြလေ့ရှိကြ၏။ ၎က်မသည် မိမိ၏ သားငယ်ကို ကာကွယ်ရန် မိမိအသက်ကို စွန့်လွှတ်သည့်နည်းတူ မိမိသားသမီး များကို အသက်နှင့်လဲ၍ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သောမိန်းမများရှိ၏။ တိရစ္ဆာန် များသည် အုပ်ဖွဲ့၍နေသကဲ့သို့ လူတို့သည် အသင်းအပင်းဖွဲ့၍နေတတ်ကြ၏။

ဤလူ့အပြုအမူများသည် တိရစ္ဆာန်များအလားတူ အပြုအမူများနည်း တူ ဝီဇယတ္တိ၌ အခြေတည်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ ဇာတ်တူသားချင်းဆက်ဆံမှု နှင့်စပ်သော ဝီဇယတ်သည် တိရစ္ဆာန်လောက၌ ယနေ့ကြီးစိုးနေသည့်နည်းတူ လူ့သမိုင်းအစ ကမ္ဘာဦးခေတ်က လူတို့တွင် မုချအင်အားကြီးမားသော အစွမ်း သတ္တိဖြစ်ခဲ့တန်ရာ၏။ ထိုဝီဇယတ္တိမရှိခဲ့ပါက ထိုခေတ်က လမ်းညွှန်ပြသမည့် သူ မရှိ၊ အသိဉာဏ်ရင့်ကျက်မှုလည်း မရှိသေးသော လူတို့သည် အသို့လျှင် အုပ်စုဖွဲ့၍နေခြင်း၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း၊ သားသမီးများကို ပြုစုစောင့်ရှောက် ခြင်းစသော အမှုများ စတင်ပြုနိုင်ခဲ့ပါမည်နည်း။ သဘာဝတရားသည် လူသတ္တ ဝါမျိုးစု အခွန်တည်မြဲမှုသို့ ဦးတည်သော ထိုဝီဇယတ္တိကို မူလကနဦးကပင် လူတို့သန္တာန်၌ ဖန်တီးခဲ့ပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦးလူတို့၌ရှိသော ထိုဝီဇယတ်သည် ယခုခေတ်လူတို့၌လည်း ဆက်လက်တည်ရှိပေရာ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အထက်ကပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း မျိုးစေ့ဝီဇယတ် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ပြောင်းလဲရိုး ဓမ္မတာ မရှိချေ။

ထိုသို့ ဝီဇယတ်၏ အခြေခံသဘောသတ္တိ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသော်လည်း အသွင်လက္ခဏာပုံစံ ပြောင်းလဲခြင်းမှာကား အလွန်ထင်ရှား၏။ ကမ္ဘာအရပ် ရပ်ရှိ လူတို့သည် အိမ်ရာထောင်ခြင်း၊ သားသမီးများကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း စသော အမှုများပြုရာ၌ တိုင်းပြည်၏ရာသီဥတု၊ စီးပွားရေးအင်အား၊ တွေး ခေါ်မြော်မြင်မှုစသော ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကိုလိုက်၍ ကွဲပြားခြားနားကြ ၏။ သို့ရာတွင် အသွင်ပုံစံမတူခြင်းသည် အခါခပ်သိမ်း ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု မယူဆအပ်ချေ။ လူတို့၏ ပြုမူပုံသည် ကိုယ်ခန္ဓာအခြေအနေပေါ်၌ တည်ရှိ ပေရာ ဝီဇယတ္တိသည် ဝီဇရုပ်ကို ပြုပြင်သည်နှင့်အမျှ လူတို့၏အပြုအမူ ကိုလည်း ပြုပြင်ပေးလိမ့်မည်။ ဥပမာဆိုသော် ကျန်းမာရေးဝီဇယတ်အခြေခံကောင်း

၁၇၄ * ဦးအေးမောင်

သောသူနှင့် ည့်ဖျင်းသောသူသည် ဇနီးခင်ပွန်းအနေနှင့်သော်လည်း၊ မိဘအနေနှင့် သော်လည်းကောင်း ပြုမူလုပ်ကိုင်ပုံ ခြားနားမည်ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။

လူတို့၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးတွင် လိင်ကိစ္စဆိုင်ရာအပြုအမူများသည် ကွဲပြားခြားနားမှု များပြား၍ ယင်းတို့အကြောင်းကို နောက်အခန်းတစ်ခု၌ ပြဆိုပေအံ့။ ဤအခန်း၌ကား အခြားအပြုအမူများကို စဉ်းစားရာ၏။

မိဘများအနေဖြင့် တိရစ္ဆာန်များပြုမူပုံသည် ဝီဇ်၌ အရင်းခံကြောင်း များစွာထင်ရှား၍ လူတို့၏အလားတူ အမူအကျင့်သည်လည်း ဝီဇ်အရင်းခံဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိဘမေတ္တာကို အလွန်မွန်မြတ်သော စိတ်ဓာတ်အနေဖြင့် ချီးမွမ်းပြောဆိုလေ့ရှိကြပေရာ လူတို့၏ ကြီးပွားချမ်းသာမှုအတွက် မရှိလျှင် မဖြစ်သောအရာကို ထိုသို့ ချီးမွမ်းကြခြင်းမှာ အံ့ဩစရာ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် မိခင်၏မေတ္တာသည် တိရစ္ဆာန်များ၌လည်းရှိ၍ သတ္တဗေဒပညာရှင်တို့၏ အမြင်အားဖြင့်ကား ၎င်းသည် ဇီဝိတရုပ်၏ လှုံ့ဆော်မှုနှင့် အလိုလို တုံ့ပြန်မှုများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားမျှသာဖြစ်၏။

စင်စစ် တိရစ္ဆာန်များ၌ အမိ၏မေတ္တာသည် မိမိသားသမီးအပေါ်၌သာ လျှင် အမြဲထာဝရ သက်ရောက်သည် မဟုတ်ချေ။ ကြောင်မကြီးက ခွေးပေါက်စကလေးများအား နို့တိုက်နေသော ဓာတ်ပုံကို သတင်းစာများ၌ စာဖတ်သူတို့ မြင်ဖူးကြပေလိမ့်မည်။ ကြောင်မကြီးသည် ခွေးကလေးများကို သနားသောကြောင့် နို့တိုက်နေခြင်းမဟုတ်။ အမှန်ဆိုသော် မိခင်ကြောင်မသည် မိမိအကျိုးကို ရှေ့ရှု၍ သားငယ်များကိုနို့တိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူ၏ရင်သားများသည် ပြည့်တင်းနေ၍ နို့ရည်များ ထုတ်ပစ်ရန်လို၏။ သူသည် မိမိရင်ခွင်၌ ပူးကပ်ပွတ်သပ်နေသော ကလေးများ၏ ပူနွေးသော ကိုယ်ငွေ့ကို နှစ်သက်၍ စင်စစ် ထိုကိုယ်ငွေ့သည် လူအဖို့ လိုအပ်၏။

ထိုနည်းအတူ လူ့သမိုင်းအစ၊ ကမ္ဘာဦးက ရှေးဦးလူသား မိခင်များသည်လည်း သွေးသားလှုံ့ဆော်မှုကြောင့် သားငယ်များကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။ ယခုခေတ်၌မူ မိန်းမများအဖို့ သားသမီးလိုချင်မှုနှင့်

မလိုချင်မှုသည် များစွာသော စိတ်ဓာတ်နှင့် လူနေမှုအကြောင်းတရားများ အပေါ်၌ တည်ရကား ဗီဇသတ္တိသည် ပဓာန မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်စေကာမူ အချို့မိန်းမများမှာ သဘာဝအားဖြင့် မိခင်ကောင်းဖြစ်ရန် အလားအလာရှိ၍ အချို့မိန်းမများမှာ ထိုသို့အလားအလာမရှိဟူ၍ အချို့ပညာရှင်တို့ ယူဆကြ၏။ မိခင်များ၏အပြုအမူကို သေချာစွာလေ့လာခဲ့သော ပညာရှင် တစ်ဦး၏ အလိုအားဖြင့် မိခင်စိတ်ဓာတ်သည် ရင်သားနှင့်တင်ပါးဆုံပုံသဏ္ဍာန်၊ ဓမ္မတာရာသီလာမှု စသော ရုပ်လက္ခဏာခြင်းရာအမျိုးမျိုးဖြင့် ထင်ရှား၏။ မိန်းမငယ်များ၏အပြုအမူကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်ခြင်းဖြင့်လည်း မိခင်ကောင်း ဖြစ်မည့်သူများကို ခွဲခြားသိရှိနိုင်သည်ဆို၏။ တိရစ္ဆာန်များတွင် အချို့မှာ မိခင်စိတ်ပြင်းထန်၍ အချို့မှာ မပြင်းထန်လှချေ။ ဘဲမများသည် ဥ၊ဥပြီးနောက် သူတို့ဥများကို ကြက်မများက ဖောက်၍ ဘဲကောင်ပေါက်ကလေးများကို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ကြရ၏။

လူတို့၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ သားသမီးများအား မိဘများက ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုကဲ့သို့ထင်ရှားသော အခြားအခြင်းအရာနှစ်ခုမှာ သူတစ်ပါးအား ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုနှင့် သူတစ်ပါးဩဇာကို နှာခံမှုဖြစ်၏။ ကြက်မတစ်အုပ်ကို ကြည့်ရှုလေ့လာပါက တစ်ကောင်ကိုတစ်ကောင်က ထိုးဆိတ်၍ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ “ဗိုလ်ကျ” သွားသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ အားလုံးအပေါ်၌ မင်းမူသော ကြက်မနှင့် အားလုံး၏ နင်းဖတ်နင်းပြားဖြစ်သော ကြက်မမှလွဲလျှင် အခြားမည်သည့်ကြက်မ၊မဆို မိမိအထက်က ကြက်မပြုသမျှကို ငုံ့ခံ၍ မိမိအောက်က ကြက်မကို အနိုင်ကျင့်စမြဲဖြစ်၏။ ဤကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းစနစ်ကို ကြွက်နှင့် မျောက်ဝံ စသော အခြားသတ္တဝါများ၌လည်း တွေ့ရသည်ဆို၏။ အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသည်ကား ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းဝါဒနှင့် ဟော်မုန်းဓာတ် ဆက်စပ်နေခြင်းဖြစ်၏။ ဟော်မုန်းဓာတ်ထိုးသွင်း၍ ဖြည့်စွက်ပေးခြင်း သို့မဟုတ် တိရစ္ဆာန်များကို သင်း၍ ဟော်မုန်းဓာတ်ထုတ်ပစ်ခြင်းဖြင့် အမူအကျင့်ကို ပြောင်းလဲပစ်နိုင်ကြောင်း စမ်းသပ်လေ့လာ၍ သိရှိရ၏။ ကြက်မရှစ်ကောင်ရှိသော ကြက်မတစ်အုပ်မှ အညှဉ်းဆဲ အဖိအနှိပ်ခံရဆုံး ကြက်မတစ်ကောင်ကို အဖိုဟော်မုန်း

၁၇၆ * ဦးအေးမောင်

များ ထိုးသွင်းပေးရာ ၎င်းသည် အခြားကြက်များကို တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် အနိုင်ရကာ နောက်ဆုံး၌ ကြက်ဘုရင်မ ဖြစ်လာသည်ဆို၏။

လူတို့တွင်လည်း သူတစ်ပါးကို စိုးမိုးလိုမှုနှင့် သူတစ်ပါး၏ စိုးမိုးခြင်းကို ကျေကျေနပ်နပ် ခံယူလိုမှုသည် ထင်ရှား၏။ အချို့ပညာရှင်တို့က ဟော်မုန်းဓာတ် ပိုမိုလှုပ်ရှားမှုရှိ၍ ကာမရာဂစိတ်ပြင်းထန်သော သူသည် သူတစ်ပါးအပေါ် ဆရာလုပ်တတ်သည်၊ ဩဇာလွှမ်းမိုးတတ်သည်ဆို၏။ လူတို့တွင် ခေါင်းဆောင်လုပ်မှုနှင့် နောက်လိုက်လုပ်မှုသည် ဟော်မုန်းဓာတ်နှင့် မည်သို့မည်ပုံ ဆက်သွယ်နေကြောင်း အသေအချာမသိရချေ။ ထိုအခြားအရာနှစ်မျိုးဖြစ်ပေါ်မှုတွင် လူမှုရေး စိတ်နေစရိုက်နှင့် အသိပညာစသော အကြောင်းတရားများ အရေးပါခြင်းမှာကား ယုတ္တိအထောက်အထား များစွာရှိ၏။

ခင်မင်ဖော်ရွေတတ်ခြင်း၊ ရန်လိုတတ်ခြင်း၊ ကြောင်တတ်ခြင်း၊ ယှဉ်းရိုတတ်ခြင်း စသည်တို့သည် ဗီဇကြောင့်ဖြစ်လေသလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ တိရစ္ဆာန်များကို လေ့လာရာ၌ ထိုလက္ခဏာအင်္ဂါများတွင် ဗီဇအားဖြင့် ခြားနားမှုရှိကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ ခွေးများနှင့် အခြားတိရစ္ဆာန်များ၏ အပြုအမူများကို ပညာရှင်တို့ စေ့ငုသေချာစွာ စမ်းသပ်လေ့လာရာမှ သိရှိရသော အချက်များမှာ အချုပ်အားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ဖော်ရွေခြင်း။ ။ တိရစ္ဆာန်များသည် ဖော်ရွေမှုတွင် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး သို့မဟုတ် ဇာတ်တူသတ္တဝါတစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် မတူဘဲ ခြားနားကြ၏။ ခွေးများကို စနစ်တကျ သားဖောက်ခြင်းဖြင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၌ အလွန်ကောင်းသော ခွေးမျိုးကို ရရှိနိုင်၏။ ကြွက်များတွင် အချို့ကြွက်မျိုးသည် ပို၍ဖော်ရွေပြီး ငြိမ်းချမ်းစွာ နေတတ်သည်ကိုတွေ့ရ၏။ ယုန်များတွင်လည်း အချို့ယုန်မျိုးသည် ခင်မင်တတ်ပြီး အချို့ယုန်မျိုးများမှာကား လူကိုမြင်လျှင် မာန်ဖီ၍ ကိုက်ခဲချင်သော အမူအရာကို ပြလေ့ရှိ၏။

ကြောက်တတ်ခြင်း။ ။ တိရစ္ဆာန်များ၏ ကြောက်တတ်ခြင်းမှာ အသက်ရှင်မြဲမှုအတွက် လိုအပ်၍ သူတို့ကြောက်သောအရာများမှာ သတ္တဝါတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုးအဖို့ ခြားနား၏။ မျောက်ဝံများသည် ခေါင်းတခြားကိုယ်

တခြားနှင့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်နေသော ကိုယ်ခန္ဓာကို ကြောက်ကြ၏။ ဆင်များမှာ အလွန်ငယ်သော သတ္တဝါကလေးများကို ကြောက်ကြ၏။ ကြောက်စရာကောင်းသော အခြေအနေတစ်ခုတည်း၌ပင် ခွေးများ၏ တုံ့ပြန်မှုသည် တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် မတူချေ။ အချို့ခွေးများ၏ ရှက်တတ်၊ ကြောက်တတ်ခြင်းနှင့် မယုံသင်္ကာရုံတတ်ခြင်းသည် ဗီစီကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အချို့ပညာရှင်တို့ ယူဆကြ၏။

သွားလာလှုပ်ရှားခြင်း။ ။ ခွေးများသည် တက်ကြွလှုပ်ရှားမှု၌ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ဗီစီအားဖြင့် ခြားနားကြ၏။ တယ်ရီယာခွေးမျိုးသည် မူလက ကြွက်နှင့် အခြားသတ္တဝါများကို ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရန် မွေးထားသောခွေးမျိုးဖြစ်၍ အလှုပ်အရှား အထအကြွဆုံး ခွေးမျိုးဖြစ်၏။ အချို့သော အင်္ဂလိပ်ခွေးမျိုးမှာ ပျင်းရိလေးကန်သောအမျိုးဖြစ်၍ မလှုပ်မရှားဘဲ ငြိမ်သက်စွာနေတတ်ကြ၏။ အနောက်နိုင်ငံ ခွေးများသည် မျိုးရိုးဗီစီကို လိုက်၍ အထူးလုပ်ငန်းများနှင့် သင့်လျော်သောစွမ်းရည်သတ္တိရှိကြ၏။ သို့ဖြင့် ရဲခွေး၊ စစ်ခွေး၊ အမဲလိုက်ခွေး၊ သိုးထိန်းခွေး၊ ရေနစ်နေသောသူများကို ကယ်ဆယ်သည့်ခွေးစသည်ဖြင့် ခွေးအမျိုးမျိုးရှိ၏။ ထိုသို့ခွေးအမျိုးမျိုး၌ စွမ်းရည်သတ္တိတစ်မျိုးစီ ရှိကြခြင်းမှာ အဓိကအားဖြင့် ဗီစီသတ္တိကြောင့်ဖြစ်၏။ ဥပမာ-အချို့ခွေးများသည် ပစ္စည်း တစ်ခုခုကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်ချီရခြင်းကို နှစ်သက်၍ အချို့ကမူ မနှစ်သက်ချေ။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်က ရုရှားပညာရှင်တစ်ဦး၏ လေ့လာစူးစမ်းချက်အရ အချို့ခွေးမျိုးသည် သင်ကြားလေ့ကျင့်မှုမရှိဘဲ ထိုသို့အလိုအလျောက် ပြုမူတတ်၍ အချို့ခွေးမျိုးမှာကား ထိုသို့ပြုလုပ်တတ်စေရန် အတော်ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ လေ့ကျင့်ပေးရသည်ဆို၏။

ဤသို့ တိရစ္ဆာန်များအကြောင်း ပညာရှင်တို့ စူးစမ်းလေ့လာ၍ သိရသော အချက်များသည် လူတို့အဖို့ မည်မျှမှန်ကန်ပါသနည်းဟု စဉ်းစာရန်ရှိ၏။ လူတို့သည် ခင်မင်ဖော်ရွေမှု၊ မယုံသင်္ကာရုံမှု၊ ထကြွလှုပ်ရှားမှု၊ ရှက်ကြောက်မှု စသည်တို့၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သိသိသာသာ ကွဲပြားခြားနားကြ၏။ ဤခြားနားမှုများသည် တိရစ္ဆာန်များမှာကဲ့သို့ ဦးနှောက် နာဗ်ကြော ကြွက်သား စသည်တို့၏

၁၇၈ * ဦးအေးမောင်

ဗီဇခြားနားမှုများနှင့် တစ်နည်းနည်း ဆက်သွယ်နေတန်ရာ၏။ ဤယူဆချက်ကို အထောက်အကူပြုရန် သုတေသနပြုလုပ်မှုကား မရှိသေးချေ။ ယခုကာလ စိတ်မတူညီခြင်းသည် အတွေ့အကြုံနှင့်အလေ့အကျင့်ပေါ်၌ များစွာ တည်ကြောင်း ခိုင်မာလုံလောက်သော အထောက်အထားများပြသခဲ့ကြ၏။

ဥပမာဆိုသော် လူတို့ကြောက်သော အရာများမှာ တိရစ္ဆာန်များ ကြောက်သောအရာများထက် အမျိုးအစားများပြား၏။ လူသူတိတ်ဆိတ်သော အရပ်ဒေသ၌ နေရခြင်း၊ မြစ်ကူးချောင်းခြား ခရီးသွားရခြင်း၊ ဂုဏ်အဆင့် အတန်း လျှော့ကျခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ပရိတ်သတ်အလယ်၌ စကားပြောရခြင်း စသည်ဖြင့် လူတို့ကြောက်သောအရာ အမျိုးပေါင်းများစွာရှိ၏။ အချို့သော အရာများကို ကြောက်ခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို အသက်ဘေးရန်မှ ကာကွယ်လို သော သတ္တဝါတို့၏ ဗီဇဓာတ်၌ အရင်းခံ၍ ကြောက်သောစိတ်၏ အတိုင်း အရှည်ပမာဏသည်လည်း ဗီဇနှင့်ဆက်စပ်နေတန်ရာ၏။ သို့ရာတွင် ယေဘုယျအားဖြင့်ကား လူတို့၏ ကြောက်စိတ်အမျိုးမျိုးသည် အတွေ့အကြုံနှင့် အခြား ပတ်ဝန်းကျင်တရားများကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ၎င်းတို့၏အရင်းအမြစ်ကို ရှာဖွေထုတ်ဖော်ရန်မှာ စိတ်ပညာရှင် သို့မဟုတ် စိတ္တဗေဒဆရာဝန်၏ အရာဖြစ်၏။

အာရုံငါးပါးကို တွေ့ထိရာ၌ ခံယူပုံချင်း မတူမှုသည်လည်း အဓိက အားဖြင့် အလေ့အကျင့်ကြောင့်ဖြစ်၍ ဤအချက်သည် လူတို့စားသော အစာ အာဟာရအမျိုးမျိုး၌ ထင်ရှား၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြွက်သား၊ မြေသား၊ ခွေးသား စသည်တို့ကို ရွံရှာသော်လည်း များစွာသော အခြားလူမျိုးများအဖို့ ယင်းတို့ သည် အထူးမွန်မြတ်သော အစားအစာများ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် မိမိ၏ဆွေမျိုးသားချင်းများ ကြိုက်နှစ်သက်သော အစားအစာ ကို အနံ့မျှပင် မခံချင်အောင် သို့မဟုတ် ကြည့်လိုသောစိတ် မရှိသည်အထိ မုန်းတီးရွံရှာပါက ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည် ဗီဇ၌ အရင်းမူလ ရှိတန်ရာ၏။ အချို့ သော အစာများကို ကျွန်ုပ်တို့ အလိုလိုရွံ့မုန်းခြင်းသည် ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်စေ မည့် အစာများဖြစ်၍ သဘာဝတရားက သတိပေးခြင်းဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။ တိရစ္ဆာန်များသည် အလွန်ဆာမွတ်နေသောအခါ၌ပင် တွေ့ကရာအစာ

ကို မစားဘဲ မိမိတို့နှင့် သင့်တော်သောအစာကို ရွေးချယ်၍ စားလေ့ရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။

အနံ့၊ အသံ၊ အပူအအေး စသည်တို့ကို ခံယူရာ၌လည်း သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခြားနားကြ၏။ ထိုခြားနားမှုများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အလေ့အကျင့်ကြောင့်ဖြစ်သော်လည်း အချို့သောခြားနားမှု များကိုကား ထိုသို့အကြောင်းပြ၍ မရအပ်ချေ။ ဥပမာ-ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူများ အဖို့ နားယဉ်သောအသံသည် မိမိအဖို့ မခံမရပ်နိုင်အောင် စူးရှဆိုးဝါးသော အသံဖြစ်နေပါက ဗီဇကိုက အပြစ်တင်ဖွယ်ရှိပေရာ၏။ အချို့လူများသည် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များ၌ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ လျော့လျော့လျှူ သွားလာတတ်၍ အချို့မှာကား မကြာခဏ မျက်စိလည် လမ်းမှားတတ်၏။ အချို့လူများမှာ အချိန်နာရီနှင့် ကာလကို မှန်ကန်စွာ ခန့်မှန်းနိုင်၍ အချို့မှာ ကျရောက်မည့်ဘေးအန္တရာယ်ကို ကြိုတင်သိမြင်ကြ၏။ ဤသို့ထူးခြားသော စွမ်းရည်သည်လည်း ဗီဇ၌ အကြောင်းရင်းခံ ရှိတန်ရာ၏။

(ခ) စိတ်ဓာတ်စရိုက်

အာရုံငါးပါးကို ခံယူမှုအပေါင်းအဖော်နှင့် နေမှု၊ အိမ်ထောင်ပြုမှု၊ သားသမီးကို လုပ်ကျွေးပြုစုမှု စသောအမှုများသည် လူတို့၌ အလွန်ထင်ရှား၍ စူးစမ်းလေ့လာရန် မခဲယဉ်းလှချေ။ တိရစ္ဆာန်များ၌လည်း ယင်းတို့ အလို အလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေသောကြောင့် လက္ခဏာအသွင်ပုံစံသည် ပတ်ဝန်းကျင် ၏ ဖန်တီးမှုဖြစ်စေကာမူ အခြေခံမူလမှာ ဗီဇဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ လူတို့၏ စိတ်ဓာတ်စရိုက်မှာကား ထိုအပြုအမူများနှင့်မတူ။ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ စိတ်ညစ်ခြင်း၊ စိတ်သဘောထားကြီးခြင်း၊ သေးသိမ်ခြင်း၊ ဘဝင်မြင့်ခြင်း၊ မိမိ ကိုယ်ကို အထင်အမြင်သေးခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်ရှိခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ကူညီလိုခြင်း စသည်တို့သည် တိုင်းတာလေ့လာရန် ခဲယဉ်း၏။ တိရစ္ဆာန်များ၌ တွေ့ရသော လက္ခဏာခြင်းရာများလည်း မဟုတ်သောကြောင့် ယင်းတို့၏ အရင်းမူလကို ကြံဆရန် မလွယ်ကူချေ။

၁၈၀ * ဦးအေးမောင်

သို့ဖြစ်စေကာမူ လူတို့သည် စိတ်နေစရိုက်ကို ရုပ်အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ဆက်စပ်နေဘိသကဲ့သို့ (၁) စိတ်နေစရိုက်သည် ရုပ်လက္ခဏာကဲ့သို့ မွေးကတည်းက ပါလာသလိုလို ပြောဆိုလေ့ရှိကြ၏။ ရုပ်ရှင်ကားများနှင့် ဝတ္ထုများ၌ အာဇာနည်လူစွမ်းကောင်း၊ လူဆိုး၊ လူမိုက်၊ လူရွတ်၊ လူနောက် စသော ဇာတ်ကောင်အသီးသီး၏ ရုပ်အသွင်အပြင် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်သည် အမြဲထာဝရ တစ်ပုံစံတည်းလိုလိုဖြစ်၏။ သိပ္ပံပညာ၏ အလိုအားဖြင့်ကား လူတို့၏ စိတ်နေစရိုက်အမျိုးမျိုးကို ထိုသို့ရုပ်သွင်ပြင် လက္ခဏာအားဖြင့် ခွဲခြားသတ်မှတ်ရန် အကြောင်းယုတ္တိမရှိချေ။

သို့ရာတွင် ရုပ်လက္ခဏာသည် စိတ်ဓာတ်ကို လုံးဝပြုပြင်ခြင်းမရှိဟု မှတ်ယူထားပါက မှားပေလိမ့်မည်။ လှပချောမောသော မိန်းမသည် ရုပ်ရည်လှပမှုကြောင့်ပင် အခြားမိန်းမများနှင့် စိတ်နေစရိုက် ခြားနားပေရာ၏။ သူငယ်စဉ်က သူ့အပေါ်၌ မိဘများ၏ သဘောထားမှုသည်လည်းကောင်း၊ ကြီးပြင်းသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင် ယောက်ျား၊ မိန်းမများနှင့် လင်ယောက်ျား၏ ပြုမူဆက်ဆံပုံသည်လည်းကောင်း၊ သူ၏စိတ်ဓာတ်ကို ပြုပြင်ဖန်တီးပေးလိမ့်မည်။ အရုပ်ဆိုးသော မိန်းမသည်လည်း ထိုနည်းအတူ ပတ်ဝန်းကျင်၏ တုံ့ပြန်မှုထူးခြားသောကြောင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက် ထူးခြားပေရာ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် သူသည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဘဝတူ မိန်းမများနှင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက် တူ၍ အခြားမိန်းမများနှင့် ခြားနားပေလိမ့်မည်။

အနောက်နိုင်ငံ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများတွင် မျက်နှာ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် စသော ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုခု မှမမှန်ပုံမကျဖြစ်နေသော သူများမှာ စိတ်ဓာတ်စရိုက် ချွတ်ယွင်းမှုများရှိတတ်ကြောင်း စိတ်ပညာရှင်တို့၏ လေ့လာချက်အရ သိရ၏။ ပလတ်စတစ် ဆရာဝန်အချို့သည် ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများထံမှ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါချို့တဲ့သောသူများအား ထောင်မှမလွတ်မီ မျက်နှာများကို ခွဲစိတ်၍ ပြုပြင်ပေးလိုက်ရာ ထိုသူတို့မှာ အတော်များများ လူကောင်းသူကောင်း ဖြစ်သွားကြသည်ဆို၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက တိုက်ပွဲ၌ ဒဏ်ရာရ၍ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်ခဲ့ကြသော စစ်သားများသည်လည်း ပလတ်စ

တစ် ဆရာဝန်များ ခွဲစိတ်ပြုပြင်ပြီးနောက် စိတ်နေသဘောထား ပြောင်းလဲတိုး တက်လာသည်ဆို၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူအများထင်သကဲ့သို့ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ၏ ရုပ်လက္ခဏာ ကြည့်ကာမျှနှင့် အတွင်းစိတ်ကို တပ်အပ်သေချာသိနိုင်သည် မဟုတ်စေကာမူ အချို့လူများ၌ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါနှင့် စိတ်နေသဘောထား ဆက်စပ်နေကြောင်း ထင်ရှား၏။ သို့ရာတွင် ထိုစိတ်နေသဘောထားသည် ရုပ်လက္ခဏာကဲ့သို့ ပီဇန့် အခြေမတည်ဘဲ အဓိကအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်၌ အခြေတည်ကြောင်း သတိပြုရ၏။ ရုပ်အဆင်းချို့တဲ့သော မိန်းမသည် မိမိ ကဲ့သို့ အရပ်ဆိုးသော မိန်းမများ၏ အသိုင်းအဝန်း၌ စိတ်နေစိတ်ထားတစ်မျိုး ဖြစ်၍ မိန်းမချော၊ မိန်းမလှများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ကာ စိတ်သဘောထားတစ်မျိုး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ ဝသောမိန်းမပျိုများမှာ ချစ်ကြိုက်မည့် ယောက်ျား ရှားသဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ အထင်အမြင်သေး၍ စိတ်ဓာတ်ကြိုလှီနေ တတ်၏။ အာဖရိကတိုက် အချို့အရပ်ဒေသများ၌ ဆူဖြိုးသော မိန်းမများကိုမှ ယောက်ျားများက စုံမက်ကြ၍ သေးသေးသွယ်သွယ် မိန်းမများသည် သူတစ်ပါး နောက်ကွယ်က မျက်နှာငယ်နှင့် နေကြရ၏။

လူ၏စိတ်ဓာတ်ကို ပြုပြင်သော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားတို့ကား များပြားလှပ၏။ သဘောတရား၊ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ၊ ပညာသင်ကြားမှု စသည်တို့၏ အကျိုးပြုမှုများသည် ထင်ရှား၏။ လူတို့သည် သက်မွေးမှုအလုပ် အကိုင်ကို လိုက်၍ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်ဓာတ်စရိုက်၌သာမဟုတ် ပြုမူပုံ၊ ပြောဆိုပုံ၊ နေထိုင်သွားလာပုံ စသည်များ၌လည်း မသိမသာ ခြားနားကြ၏။ ဘဝရပ်တည်မှုအတွက် နေ့စဉ် အလုပ်လုပ်ရာမှ ရရှိအပ်သော စရိုက်ဝါသနာ၊ အလေ့အကျင့်၊ အမူအရာများသည် အလုပ်ချိန်နှင့် အလုပ်ခွင်ကို ကျော်လွန်၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို စိုးမိုးလျက်ရှိပေရာ အတွေ့အကြုံများ၍ သေချာစေ့စပ်စွာ လေ့ လာမှတ်သားထားလေ့ရှိသောသူသည် အလုပ်အကိုင်အလိုက် လူတို့ ကွဲပြားခြား နားပုံကို သတိပြုမိပေလိမ့်မည်။ စုံထောက်ရှားလော့ဟုမ်း (မောင်စံရှား) ဝတ္ထု

၁၈၂ * ဦးအေးမောင်

များ၌ လူတို့၏ အမှုအကျင့်များကို ကြည့်ရှုမှတ်သား၍ အဘယ်အလုပ် လုပ်
ကိုင်ကြောင်းမှန်ကန်စွာပြောဆိုနိုင်ပုံကို ဝတ္ထုဖတ်ဖူးသူများမှတ်မိကြမည်ဖြစ်၏။

ရာသီဥတုက လူတို့၏ စိတ်ဓာတ်စရိုက်အား အကျိုးပြုခြင်းကိုကား
ယုံမှားစရာမရှိချေ။ ပူပြင်းစွတ်စိုသော တိုင်းပြည်များ၌ လူတို့ပျင်းရိတိုင်းမိုင်း၍
အေးမြခြောက်သွေ့သော တိုင်းပြည်များတွင် လူတို့ ထထကြွကြွ ဝီရိယရှိကြ
ခြင်းမှာ ရာသီဥတုကြောင့်ဖြစ်၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ မြောက်ပိုင်းပြည်နယ်များ
၌ လူတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်အရွှင်ဆုံးနှင့် ဦးနှောက်လှုပ်ရှားတက်ကြွမှု ဒီဂရီအမြင့်
ဆုံး အချိန်ကာလမှာ ဆောင်းဦးလများနှင့် နွေဦးလများ (နိုဝင်ဘာနှင့် ဧပြီ)
ဖြစ်၏။ ထိုကာလများ၌ ပစ္စည်းကိရိယာအသစ် တီထွင်မှုများသည် အခြားလ
များမှာထက် ပိုများ၏။ စာမေးပွဲများ၌ ကျောင်းသားများ ခါတိုင်းထက် ပို၍
ထူးချွန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ကြ၏။ စာကြည့်တိုက်များ၌ စာအုပ်ငှားရမ်းဖတ်ရှုသော
သူများ ဦးရေတိုးလာ၏။ ထို့နောက် ဦးနှောက်ခွန်အားသည် တစ်စတစ်စ
ကျဆင်းသွားရာ အပူဓာတ်နှင့် အအေးဓာတ်လွန်ကဲသော ဩဂုတ်လနှင့်
ဒီဇင်ဘာလများသည် ပစ္စည်းကိရိယာသစ် တီထွင်မှု အနည်းဆုံး၊ ကျောင်းသား
များ စာမေးပွဲဖြေဆိုရာ၌ အညံ့ဖျင်းဆုံးနှင့် စာကြည့်တိုက်သို့ လာသော
လူဦးရေ အကျဆင်းဆုံး လများဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးနှောက်လှုပ်ရှားထကြွမှုကို အကျိုးပြုသောရာသီမှာ
အလွန်ပူသော သို့မဟုတ် အလွန်အေးသော ရာသီမဟုတ်ဘဲ အပူအအေး
သမမျှတသော ရာသီဖြစ်သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွမှုသည်
ကား ပူသောရာသီ၌ ထင်ရှား၏။ ရှေးအခါက အိန္ဒိယပြည်၌ ဘာသာရေး
အဓိကရုဏ်းများသည် ဆောင်းရာသီ၌ အနည်းငယ်သာဖြစ်ပွား၍ နွေရာသီ၌
အများဆုံးဖြစ်ပွား လေ့ရှိသည်ဆို၏။ အမေရိကန်ပြည်၊ နယူးယောက်မြို့၌
ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်မှုများသည် ပူပြင်းသောရာသီ၌ တိုးပွားလာလေ့ရှိ၏။ သို့ရာ
တွင် အိန္ဒိယဘာသာရေး ဆူပူမှုများနှင့် အမေရိကန်တို့၏ ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်မှု
များသည် အပူရှိန်ဒီဂရီ အမြင့်ဆုံးလများ၌ သိသိသာသာ လျော့ပါးသွား၏။
ရန်ခိုက် ဒေါသဖြစ်၍ ဆူပူလှုပ်ရှားလိုစိတ်များသည် ရာသီဥတုပူပြင်းသည်နှင့်

အမျှ တက်ကြွလာသော်လည်း အပူဓာတ်လွန်ကဲသောအခါ၌ နွမ်းလျအားပျော့သွားဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ စိတ္တဇရောဂါဖြစ်သောသူများ၊ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေသူများနှင့် လိင်ကိစ္စဆိုင်ရာ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်သောသူများ၏ ဦးရေသည်လည်း ဆောင်းရာသီ၌ နည်း၍ နွေရာသီ၌ မြင့်တက်လာတတ်သည် ဆို၏။ အာဟာရက စိတ်ဓာတ်အား အကျိုးပြုခြင်းကိုလည်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။ အစာအာဟာရသည် ကျန်းမာရေးကို ပြုပြင်သော ပဓာနအကြောင်းတရားဖြစ်၍ လူတို့သည် ကျန်းမာမှုနှင့် ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းမှု အခြေအနေအရ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်ဓာတ်စရိုက် ခြားနားကြ၏။ ဤနေရာ၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ထင်ရှားသော သာဓကတစ်ခုကို ပြဆိုပေအံ့။

အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဆစ်(ပန်ချာပီ)၊ ပထန်၊ မရတ္တ၊ ဂေါ်ရခါး၊ ကနရီ ဘင်္ဂလီနှင့် မဒရပ်စီလူမျိုးတို့သည် နေ့စဉ်စားသောက်သော အစာအာဟာရတွင် လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ခြားနားကြ၏။ အနောက်နိုင်ငံ ပညာရှင်တစ်ဦးသည် ထိုအိန္ဒိယသားတို့၏ အစာအာဟာရ ခုနစ်မျိုးကို သုတေသနလုပ်ငန်းအတွက် အထူးမွေးမြူထားသော ကြွက်အုပ်စု ခုနစ်စုအား ကျွေး၍ အကျိုးအာနိသင်ကို လေ့လာမှတ်သားခဲ့၏။ သူ၏လေ့လာချက်အရဆိုသော် ထိုအိန္ဒိယအစာခုနစ်မျိုးတွင် ဆစ်တို့၏ အစားအစာသည် ကျန်းမာရေးအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ဆစ်တို့၏ အစာမှာ ဂျုံ၊ ပဲ၊ အသီးအရွက်၊ နွားနို့၊ ထောပတ်နှင့် အမဲသား၊ ငါး ဖြစ်ပေရာ ယင်းတို့ကို စားသော ကြွက်များမှာ အခြားကြွက်များထက် ကိုယ်အလေးချိန်တိုး၍ အနာရောဂါကင်းသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပထန်၊ မရတ္တနှင့် ဂေါ်ရခါးတို့၏ အစာများမှာ ကျန်းမာရေးအတွက် အလယ်အလတ်တန်းစားဖြစ်၍ ဘင်္ဂလားနှင့် မဒရပ်နယ်သားတို့၏အစာမှာ အညံ့ဆုံးဖြစ်၏။ ထိုနယ်သားများသည် နွားနို့ကို အနည်းငယ်သာသောက်၍ စက်ဆန်ကို အဓိကအစာအဖြစ် စားသုံးမှီဝဲကြ၏။

အိန္ဒိယ အစာအာဟာရများ၏ အကျိုးအာနိသင်သည် စားသုံးသော အိန္ဒိယလူမျိုးတို့၏ စိတ်ဓာတ်စရိုက် ကွဲပြားခြားနားမှု၌ ထင်ရှား၏။ ဘင်္ဂလီတို့သည် အာဟာရဓာတ်ချို့တဲ့ ညံ့ဖျင်းသောအစာကို စားသော်လည်း အသိ

၁၈၄ * ဦးအေးမောင်

ပညာအရာ၌ ထိပ်တန်းကနေ၍ ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာနှင့် ပညာရှင်များ ပေါ် ထွက်ခဲ့သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ဤအခြင်းအရာသည် အခန်း(၉)၌ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အသိဉာဏ်သည် အစာအာဟာရ သို့မဟုတ် လူ၏ကျန်းမာ ရေးနှင့်မဆက်စပ်ဘဲ သီးခြားနေတည်နေပုံကို ပြသော အထောက်အထားဖြစ် ၍ အံ့ဩစရာမရှိချေ။ အခြားစိတ်ဓာတ် အင်္ဂါလက္ခဏာများ၌မူ ဘင်္ဂလီတို့ သည် ညံ့ဖျင်း၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံ သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် မကြာခဏ အခြားလူမျိုး များ၏ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရ၏။ ဆစ်၊ ပထန်တို့ကဲ့သို့ စစ်တိုက်ရာ၌ ထင်ရှားသောလူမျိုးများ မဟုတ်ချေ။

ဆစ်၊ ပထန်၊ မရတ္တနှင့် ဂေါ်ရခါးတို့မှာကား ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် စစ်တိုက်ခိုက်မှု၌ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့၍ အိန္ဒိယပြည် မလွတ်လပ်မီက ဗြိတိသျှစစ်တပ်များတွင် ထင်းရှူးခဲ့ကြ၏။ ဆစ် စစ်သားများမှာ ဗြိတိသျှတို့၏ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှုကို ရှေ့တန်းမှ ခံယူကြရသောသူများ ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ နာမည်ကျော်ကြားမှုသည် ကိုယ်ခန္ဓာသန်မာထွားကျိုင်းသောကြောင့် မဟုတ်။ စစ်သားကောင်းဟူသည် ကာယဗလထက် ပိုမိုအရေးပါသော နှလုံးရည်ဂုဏ် အင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံရန်လိုအပ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ စင်စစ် ဂေါ်ရခါး တို့သည် အရပ်ပုသော်လည်း စစ်သားကောင်းအရည်အချင်းရှိသောကြောင့် ဗြိတိသျှ အိန္ဒိယစစ်တပ်၌ ပါဝင်အမှုထမ်းခွင့် ရခဲ့ကြလေသည်။

ဤသို့ အစာအာဟာရ၊ ရာသီဥတု၊ အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေး အခြေအနေ အစရှိသည့် များစွာသော ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများ သည် လူ၏ စိတ်ဓာတ်စရိုက်ကို ပြုပြင်ဖန်တီးသည်မှန်ပါက ဗီဇ၏ အကျိုးပြုမှု သည် ရှိပါဦးမည်လော။ ရှိလျှင်လည်း အရေးပါ အရာရောက်ပါမည်လောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တရားတစ်ခုသည် မည်မျှအားသတ္တိကြီးမား စေကာမူ စိတ်ဓာတ်ကိုပြုပြင်ရာ၌ အထောက်အကူမျှသာဖြစ်၍ ဗီဇဓာတ်ခံနှင့် ကင်းလျက် အကျိုးမပေးနိုင်ချေ။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ဗီဇ ဆုံစည်း၍ စိတ်ဓာတ်ကို ဖန်တီးရာ၌လည်း အကျိုးပြုမှုသည် ဗီဇကိုလိုက်၍ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအဖို့ ခြားနားပေလိမ့်မည်။

ဥပမာဆိုသော် အချို့လူတို့သည် ကိုယ်လက်အင်္ဂါချွတ်ယွင်းမှုတစ်ခုခု ရှိ၍ ပတ်ဝန်းကျင်လူများ၏ အထင်အမြင်သေးမှုကို မခံလိုသောကြောင့် အပြင်းအထန်ကြိုးစားရာမှ တစ်ဖက်ဖက်၌ ထူးချွန်သောအတတ်ပညာရှင် ဉာဏ်ကြီးရှင် ဖြစ်သွားကြပေရာ သူတို့နှင့် ဘဝတူ အခြားလူများမှာကား မိမိတို့ဘဝကို စိတ်နာကာ ပတ်ဝန်းကျင် လူ့လောကကိုလည်း မကျေမနပ် ဖြစ်လျက် ဣဿာမစ္ဆရိယကြီးသော လူဆိုး လူမိုက် သူယုတ်မာများ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

ဗီဇက စိတ်ဓာတ်အား အကျိုးပြုမှုသည် ဗီဇတူအမြွှာများ၌ ထင်ရှား၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ နို့စို့အရွယ်ကစ၍ ကွဲသွားပြီးနောက် တစ်မြို့ တစ်ရွာစီ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်မျိုးစီ၌ ကြီးပြင်းခဲ့သော ဗီဇတူအမြွှာများရှိကြရာ အမြွှာတစ်စုံ မှာ ရုပ်လက္ခဏာသာလျှင် ချွတ်စွပ်တူသည်မဟုတ်။ အသိဉာဏ်နှင့် စိတ်ဓာတ် စရိုက်လည်း တူကြောင်း တွေ့ရ၏။ အခြားအမြွှာတစ်စုံမှာလည်း ထိုနည်းအတူ ငယ်စဉ်ကစ၍ ကွဲသွားပြီးနောက် တစ်မြို့စီ မွေးစားမိဘများ တခြားစီနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ကြရာ အသက် ၂၀ အရွယ်၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အံ့ဖွယ်လိလိ တူနေ သည်ကို တွေ့ရ၏။ နှစ်ဦးစလုံးမှာ လျှပ်စစ်ပညာ၌ ဝါသနာပါ၍ မိုင်ပေါင်း တစ်ထောင်ဝေးသော မြို့များမှနေ၍ တယ်လီဖုန်းကုမ္ပဏီတစ်ခု၌ အလုပ် လုပ်ကြ၏။ နှလုံးရည်နှင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်လည်း အလွန်တူ၍ တစ်နှစ်တည်း၌ မိန်းမ ရကြ၏။ သူတို့၏မိန်းမများမှာ သက်တူရွယ်တူ အမျိုးအစားတူ၍ ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်စီ မွေးကြသည်။ သူတို့၌ မျိုးတူ ခွေးတစ်ကောင် စီရှိ၍ နှစ်ဦးစလုံးက သူတို့ခွေးကို ထရစ်စီဟု အမည်ပေးထားသည်ဆို၏။

ဤဗီဇတူ အမြွှာများသည် ပတ်ဝန်းကျင် များစွာခြားနားပါလျက် စိတ်ဓာတ်စရိုက် တူညီနေကြခြင်းမှာ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာ မရှိချေ။ ဗီဇတူ အမြွှာညီအစ်မနှစ်ယောက်ကို ငယ်စဉ်ကစ၍ အသက် ၁၄နှစ် အရွယ်အထိ လေ့လာခဲ့သော ပညာရှင်နှစ်ဦးကလည်း ၎င်းတို့ကို လူကြီးမိဘ များက တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ သင်ကြားပြသစေကာမူ စိတ်နေစိတ်ထား တူညီနေသည်ကို တွေ့ရသည်ဆို၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ ထင်ရှားသော အမြွှာ

၁၈၆ * ဦးအေးမောင်

ညီအစ်မငါးဖော်မှာမူ အတူတကွ ကြီးပြင်း၍ ပတ်ဝန်းကျင်အတန်တူသော်လည်း စိတ်နေစရိုက် အနည်းငယ် ခြားနားကြသည်ဟု သိရ၏။ သို့ရာတွင် တူညီမှုများနှင့် စာသော် ထိုခြားနားမှုများမှာ အသေးအဖွဲဖြစ်၍ ဘာမျှ မပြောပလောက်ချေ။

ဗီတူအမြွှာများကို လေ့လာရာမှ ကျွန်ုပ်တို့သိရှိရသည်ကား စိတ်ဓာတ်ကို ပြုပြင်ရာ၌ ဗီသေည် ပတ်ဝန်းကျင်ကဲ့သို့ အရေးပါသော အကြောင်းတရားဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်စေကာမူ ဗီတူ အမြွှာများ၏ စိတ်ဓာတ်တူညီမှုသည် ရုပ်သွင်ပြင်လက္ခဏာတူညီမှုကဲ့သို့ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် တူညီမှုမျိုးမဟုတ်ချေ။ ပတ်ဝန်းကျင်တရားများသည် အင်အားထုထည်ကြီးမား၍ လူတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားကို အကျိုးပြုရာ၌ ဗီထက် ပိုမိုအရေးပါသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

“စိတ်နေ စိတ်ထား” “စိတ်ဓာတ် စရိုက်” စသည်တို့မှာ အဓိပ္ပာယ်ကျယ်ပြန့်နက်နဲ၍ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုရန်ခဲယဉ်းလှသော အင်္ဂလိပ်စကားအတွက် သုံးစွဲထားသော မြန်မာစကားဖြစ်၏။ “စိတ်ဓာတ်စရိုက်” သည် ထိုအင်္ဂလိပ်စာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မငုံ့မိသော်လည်း ယင်းဆိုလိုသော ဂုဏ်အင်္ဂါ၏ အဓိကအရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်းဖြစ်၏။ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ထိုဂုဏ်အရည်အချင်း၌ ပါဝင်သောအင်္ဂါများကို ဗီဇဓာတ်၏ ပြုပြင်မှု အနည်းအများအလိုက် အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားအပ်၏။

ဗီဇ၏အကျိုးပြုမှုကို အများဆုံးခံရသော အင်္ဂါများ ။ ။ ရုပ်လက္ခဏာ သွင်ပြင်၊ အသဉာဏ်၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါများဖြင့် တုံ့ပြန်မှုစွမ်းရည်၊ အာရုံငါးပါးကို ခံယူမှုစသော လက္ခဏာအင်္ဂါများ။

ဗီဇ၏ အကျိုးပြုမှု အသင့်အတင့်ခံရသော အင်္ဂါများ။ ။ စိတ်လှုပ်ရှားမှု၊ စိတ်ပြောင်းလဲမှု၊ သို့မဟုတ် တည်ငြိမ် မှန်ကန်မှု၊ တက်ကြွမှု၊ ပျင်းရိ ထိုင်းမိုင်းမှု။

၁။ personality.

ဗီဇ၏ အကျိုးပြုမှု အနည်းဆုံးခံရသော အင်္ဂါများ။ ။ ဟန်ပန် အမူအရာ၊ ခံယူချက်ယုံကြည်ချက်၊ အကောင်းအဆိုး ခွဲခြားနားလည်မှုစသည် တို့ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်နှင့် တမင်ပြုလုပ်ဖန်တီးမှုကြောင့် ရရှိအပ်သော လက္ခဏာ အင်္ဂါများ။

စိတ်ဓာတ်စရိုက် ဗီဇလိုက်ခြင်းကို လေ့လာရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုထက် ပိုမိုထိရောက်အောင်မြင်ရန် ပိုမိုကောင်းမွန်သော စမ်းသပ်နည်း များကို ရှေးဦးစွာ ကြံစည်တီထွင်ရပေလိမ့်မည်။ ယခုအခါ စိတ်ဓာတ်စရိုက် ကို စမ်းသပ်တိုင်းတာသော နည်းများရှိ၍ ယင်းတို့သည် မူမမှန်သော အမူအကျင့်များ သို့မဟုတ် ထူးခြားသော စွမ်းရည်များကို ဖော်ထုတ်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်များအတွက် သင့်တော်သောသူများကို ရွေးချယ်ခြင်း စသော လုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ များစွာအသုံးဝင်သည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုစမ်းသပ်နည်း များမှာ ဗီဇနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်နေသော အခြေခံစိတ်ဓာတ်အင်္ဂါများကို နှိုက်ခွတ်လေ့လာရန်အတွက် များစွာ အရေးပါအရာရောက်သော နည်းများ မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိအခြေအနေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဓာတ် စရိုက် ကို ဗီဇက တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပြုပြင်ဖန်တီးကြောင်း လက်ခံယုံကြည်သော် လည်း ထိုပြုပြင်မှု၏ အတိုင်းအတာနှင့် ပြုပြင်ပုံ သဘာဝခြင်းရာများကို စေ့ငုသေချာစွာ မသိရချေ။ စင်စစ် ဗီဇသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် တွဲဖက်၍ စိတ်ဓာတ်ကို အကျိုးပြုသော အထောက်အကူမျှသာဖြစ်၏။ လူတစ်ဦး၏ စိတ်ဓာတ်ကို မွေးကတည်းက စီမံပြဌာန်းလိုက်သော အကြောင်းတရား မဟုတ်။ စိတ်ဓာတ်ကိုပြုပြင်ရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည် လွန်စွာအရေးကြီး၍ နဂိုမူလက အပြီးအပိုင် စီမံပြဌာန်းနိုင်သော အကြောင်းတရား တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိချေ။

ဤသည်မှာ ယခုခေတ် စိတ်ပညာရှင်တို့၏ ယုံကြည်ချက်ဖြစ်၍ ထိုယုံကြည်ချက်နှင့် ဆန့်ကျင်သော ဗေဒင်ပညာ၏ ခံယူချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့

၁၈၈ * ဦးအေးမောင်

စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ဗေဒင်ပညာက ကမ္ဘာ့ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့သည် လူတို့၏ စိတ်
ဓာတ်စရိုက်ကို ပြုပြင်ဖန်တီးသည်ဆို၍ ယနေ့များစွာသော ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား
တို့သည် မိမိတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထား စရိုက်ဝါသနာနှင့် ကံကြမ္မာကို ခန့်မှန်း
တွက်ဆရာ၌ ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ထက် ဇာတာကို ပိုမိုယုံကြည်ကိုးစားကြ၏။
သိပ္ပံပညာ၏ အမြင်အားဖြင့်ကား ဤယုံကြည်ချက်မှာ သဘာဝယုတ္တိ အလျဉ်း
မရှိချေ။ ဗေဒင်နှင့်စပ်၍ အကြောင်းယုတ္တိကင်းမဲ့သော အချက်များစွာရှိသည့်
အနက် အောက်ပါအနည်းငယ်သော အချက်များကို စဉ်းစားရာ၏။

(၁) ဗီဇအမြွှာများသည် တစ်ချိန်တည်းမွေး၍ ဇာတာခွင်တူသော
ကြောင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်တူခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဗေဒင်ဆရာတို့ကဆိုကြပေလိမ့်
မည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ဗီဇမတူသော်လည်း တစ်ချိန်တည်း၌မွေးသော သားချင်း
အမြွှာများမှာ အဘယ်ကြောင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက် သိသိသာသာ ကွဲပြားခြားနား
ကြပါသနည်း။ (၂) အနောက်နိုင်ငံ ဗေဒင်ဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့်
အဿဝတီနက္ခတ်စုနှင့်ယှဉ်၍ (စက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက်နှင့် အောက်တိုဘာ
၂၃ ရက်နေ့များအကြား) မွေးဖွားသောသူတို့သည် ဂီတဝါသနာပါသော
သူများဖြစ်ကြရပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်ပါက ပညာရှင်တစ်ဦးက ဂီတပညာသည်
ပေါင်း ၁၅၀၀ တို့၏မွေးလများကို စုံစမ်းလေ့လာသောအခါ ထိုကာလ၌
မွေးဖွားသောသူများမှာ အခြားကာလ၌မွေးဖွားသောသူများထက် ဦးရေနည်း
ပါးကြောင်း အဘယ်ကြောင့်တွေ့ရပါသနည်း။ (၃) မတော်တဆဖြစ်ပွားမှု
တစ်ခုခုကြောင့် သို့မဟုတ် မိခင်၏ဗိုက်ကို ခွဲရသောကြောင့် အချိန်မစေ့မီ
နှစ်လသုံးလစော၍ မွေးဖွားသောကလေး၏ “ဇာတာ”သည် မည်သို့ဖြစ်သွားပါ
သနည်း။ မွေးသောအချိန်ကာလ ပြောင်းလဲသဖြင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်သည်
လည်း ရုတ်ချည်းပြောင်းလဲသွားပါသလော၊ ထိုသို့ပြောင်းလဲအောင် ဂြိုဟ်
နက္ခတ် တာရာများက မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ဆောင်ပါသနည်း။

ဤမေးခွန်းများကို မြန်မာဗေဒင်ဆရာများက မည်သို့ဖြေဆိုကြမည်
မသိချေ။ အနောက်နိုင်ငံများ၌မူ မည်သည့် ဗေဒင်ဆရာမျှ မဖြေနိုင်ကြချေ။

သို့ဖြင့် ၁၉၄၁ ခုနှစ်က အမေရိကန်ပြည် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ နက္ခတ္တဗေဒ ပါမောက္ခ ဗတ်ဂျေဗော့ ကြီးမှူးသော နိုင်ငံကျော် နက္ခတ်ပညာရှင်တစ်စုသည် ဗေဒင်အကြောင်းကို စူးစမ်းလေ့လာကြပြီးနောက် ဗေဒင်သည် ယုတ္တိ အထောက်အထား စိုးစဉ်းမျှမရှိသော ပဉ္စလက်အတတ်မျှသာဖြစ်သည်ဟု မှတ်ချက်ချခဲ့ကြလေသည်။

REFERENCE

Amram Scheinfeld “ The New You and Heredity”
Chapters, 37.38.
Ellsworth Hunting ton, “Mainsprings of Civilization”
Ch. 18.22.

အခန်း (၁၂)

လူဆိုး လူမိုက်

အချို့သောလူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်ကြပါသနည်း။ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုများကို လူတို့ကျူးလွန်ရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တရားခံ လက်သည်ဖြစ်လေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် ဗီဇကို ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်တင်ရမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်သည် ဗီဇနှင့် လုပ်ဖော်လုပ်ဖက် ဖြစ်လေသလော။ (ဝါ) လူသတ်မှုဖြစ်ရာ၌ ဗီဇသည် သေနတ်ကို ယမ်းတောင့်ထိုးထား၍ ပတ်ဝန်းကျင်က သေနတ်မောင်းကို ဖြုတ်လေသလော။

ဤမေးခွန်းများမှာ အထက်က အချို့အခန်းများ၌ ပါရှိသော မေးခွန်းများကဲ့သို့ ကျေကျေလည်လည်ဖြေဆိုရန် ခိုင်မာသော အထောက်အထားများနှင့် သုတေသနပြုချက်များ အပြည့်အစုံ မရှိချေ။ စင်စစ် ဤလူမှုပြဿနာ၌ အဓိက အကျိုးဝင်သော လက္ခဏာခြင်းရာကို စမ်းသပ်တိုင်းတာရန် သို့မဟုတ် တိတိကျကျ ခွဲခြားသတ်မှတ်ရန်ပင် ခဲယဉ်းလှချေသည်။

ရာဇဝတ်မှုဟူသည် လူတစ်ဦး တစ်ယောက် သို့မဟုတ် လူအများအား အကျိုးယုတ်စေသော အမှုဖြစ်သည်ဟု အများအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နားလည်ကြ၏။ ဤခံယူချက်အရဆိုသော် ရဲအဖွဲ့က အရေးယူပိုင်ခွင့်မရှိသဖြင့် နေ့စဉ်လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်နေသောသူများမှာ မနည်းလှချေ။ နိုင်ငံအစိုးရဥပဒေဖြင့် အတိအလင်းတားမြစ်ထားသော အမှုမျိုးကို

ပြုခြင်းသည် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ဤစကားကို ခြွင်းချက်နှင့်လက်ခံရပေလိမ့်မည်။ ဥပမာဆိုသော် သူတစ်ပါးအသက်ကိုသတ်ခြင်းသည် အခါခပ်သိမ်း ရာဇဝတ်ပြစ်မှုမဟုတ်။ ရဲအမှုအထမ်းများနှင့် စစ်သားများက တာဝန်ဝတ္တရားထမ်းရွက်ရင်း လူသတ်ရသောအမှုများရှိ၏။ မကြံရွယ်ဘဲ မတော်တဆသတ်မိသောအမှု၊ စိတ်ရှူးသွပ်၍ သတိလက်လွတ်ဖြစ်နေစဉ် ဖြစ်ပွားသော လူသတ်မှုများကိုလည်း တမင်လာကြံစည်၍ သတ်သော အမှုများနှင့် တစ်တန်းတစ်စားတည်းထားရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။

သို့ဖြစ်၍ တရားသူကြီးများသည် ရာဇဝတ်မှုများကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာ၌ တရားခံတွင် အမှုအတွက် တာဝန်မည်မျှရှိသည်ကို စဉ်းစားကြရ၏။ တာဝန်ရှိမှုသည် တစ်နည်းအားဖြင့် သတိရှိမှုဖြစ်၍ သတိရှိမှုသည် သူ့ကောင်းကို သူ့ရှားနှင့် ခွဲခြားသောလက္ခဏာအင်္ဂါဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယခုခေတ် စိတ်ပညာ၏ အလိုအားဖြင့် သူ့ကောင်းနှင့် သူ့ရှားကို ခွဲခြားသတ်မှတ်သော နယ်နိမိတ် မျဉ်းကြောင်းမှာ သိမ်မွေ့ပါးလျှပ်လှပေရာ အနောက်နိုင်ငံတရားရုံးများ၌ တရားခံတစ်ယောက်သည် ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်စဉ်က သတိရှိ-မရှိဟူသော အချက်နှင့်စပ်၍ ထင်မြင်ချက်ပေးရာ၌ စိတ္တဇဆရာဝန်များသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ညီညွတ်ခြင်းမရှိချေ။

ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတစ်ခုအတွက် တရားခံ၌ မည်မျှတာဝန်ရှိသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌ အထူးစဉ်းစားရသောအရာမှာ စေတနာဖြစ်၏။ လူတစ်ဦး တစ်ယောက်၏စိတ်စေတနာကို သူနှင့်အရင်နှီးဆုံး မိတ်ဆွသည်ပင် သိမြင်ရန်ခဲယဉ်းလှပေရာ သူ့စိမ်းတစ်ရံဆီဖြစ်သော တရားသူကြီးက အခါခပ်သိမ်း အမှန်အတိုင်း သိမြင်ရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။ စေတနာကိုသိရသည်ဆိုစေ၊ ထိုစေတနာသည် မသိစိတ်က လှည့်စား၍ အလိုဆန္ဒအစစ်အမှန်ကို ဖုံးကွယ်ရန် ဗန်းပြထားသော အရာမျှသာဖြစ်နေတတ်၏။^၁ မည်သို့ဖြစ်စေ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ စိတ်စေတနာကိုသာ ဆန်းစစ်၍ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်း ရှိ-မရှိ

၁။ “ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ” တတိယပိုင်း၊ စာ ၁၃၀-၃၉။

၁၉၂ * ဦးအေးမောင်

ဆုံးဖြတ်ရမည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် အားလုံး ရာဇဝတ်ကောင်များ ဖြစ်ကြရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆိုင်ကို အနာလစ်* စိတ်ပညာ ၏အလိုအားဖြင့် လူ့သတ္တဝါမှန်သမျှသည် သိသိမှတ်မှတ် ဖြစ်စေ၊ လုံးဝမသိဘဲ ဖြစ်စေ အခြားသူတစ်ဦးအား သတ်လိုသောစိတ်၊ သူတစ်ပါး၏ပစ္စည်းကို ရယူ လိုသောစိတ်၊ သူတစ်ပါး၏မယားကို လိုချင်တပ်မက်သောစိတ် အစရှိသည့် စိတ်ယုတ်စိတ်မာများ တစ်ခါတစ်ရံ အနည်းအများ ရှိခဲ့ကြဖူးစမြဲဖြစ်၏။

ဤအချက်များမှာ ရာဇဝတ်မှုပြဿနာများကို ယထာဘူတကျကျ ရှုမြင်သုံးသပ်ရာ၌ စဉ်းစားဖွယ်ရာအချက်များဖြစ်၏။ ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန် လက်တွေ့ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ကား ယင်းတို့ကို များစွာ ရှေးကြီးခွင့်ကျယ် လုပ်၍ စဉ်းစားနေရန်မလိုချေ။ ရဲအဖွဲ့နှင့် တရားသူကြီးတို့၏ အမြင်အားဖြင့် အချို့သော မကောင်းမှုများကို သိသိမှတ်မှတ် တမင်လာ ကာယကံမြောက် ပြုလုပ်သောသူသည် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်သောသူဖြစ်၏။ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခြင်း၏ အရင်းမူလကို ရှာဖွေလေ့လာရာ၌လည်း ကာယကံမြောက် ပြုလုပ်ခြင်းကို အဓိကထား၍ စဉ်းစားရပေလိမ့်မည်။

လူတိုင်းလိုလို တစ်ခါတစ်ရံ ယုတ်မာသောစိတ်ပေါ်ပေါက်တတ်သည် မှန်သော်လည်း များသောအားဖြင့် မိမိတို့စိတ်ကို ဆုံးမ၍ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လက်လွှတ်စပယ် ပြုမှုလေ့မရှိကြချေ။ အချို့လူများမှာမူ စိတ်ကိုမချုပ်တည်း နိုင်ဘဲ ဒုစရိုက်မှုများကို ကာယကံမြောက် ပြုကျင့်ကြ၏။ စင်စစ် လူတိုင်းလိုလို အနည်းအများ မကောင်းမှုပြုဖူးကြသည် မှန်စေကာမူ လူအများပြုဖူးသော မကောင်းမှုများမှာ အသေးအဖွဲဖြစ်၍ အချို့လူများပြုသော ဒုစရိုက်မှုများမှာ ကား ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ဥပမာသော်ကား လောက၌ တင်း ပြည့်ကျပ်ပြည့် အနာရောဂါကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာ၍မရအပ်သည်မှန်သော် လည်း အချို့မှာ ခေါင်းခဲခြင်း၊ ဝမ်းနာခြင်း အစရှိသည့် မပြောပလောက်သော ကိုယ်လက်မအီမသာ ဖြစ်မှုများကိုသာခံစားရ၍ အချို့မှာကား ရောဂါဆိုး

၁။ psychoanalysis

တစ်ခုခု ပိစီးနှိပ်စက်ခြင်း ခံနေကြရသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ အချို့လူများ၌ အနာရောဂါများကို ခုခံတွန်းလှန်ရန် အင်အားသတ္တိ နည်းခြင်းသည် ပီဇ ကြောင့်ဖြစ်သည့်နည်းတူ ပတ်ဝန်းကျင်၏လှိုင်းဆော်မှုကို အချို့လူများ မလွန် ဆန်နိုင်ဘဲ စိတ်နှောက်ကိုယ်ပါပြုကြခြင်းသည် ပီဇကြောင့် ဖြစ်လေသလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်တရားကို မျက်ကွယ်ပြု၍ ပီဇကိုသာ လုံးလုံးလျားလျား စွပ်စွဲလိုသောသူတို့မှာ ရှေးပဝေသဏီမှစ၍ ယနေ့အထိ အတော်များများရှိကြ ၏။ ထိုအယူကို အစဦးစွာ လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ကြသော အနောက်နိုင်ငံ ပညာရှင် ကား အီတလီပြည်သား မနုဿဗေဒဆရာ လွန်ဗရိုဇီဖြစ်၏။ လွန်ဗရိုဇီ၏ အလိုအားဖြင့် လူသည် ကမ္ဘာဦးအစက စိတ်ဓာတ်စရိုက် ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း သော သတ္တဝါဖြစ်ရာ ယခုခေတ်၌ ဒုစရိုက်မှုကြီးများကို လူတို့ပြုကျင့်ကြ ခြင်းသည် ကမ္ဘာဦးလူတို့၏ ပီဇ ပြန်ပေါ်လာသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ လူဆိုးသူဆိုးများသည် လူကောင်းများနှင့် ရုပ်လက္ခဏာမတူဘဲ သိသိသာသာ ကွဲပြားခြားနားသည်ဆို၏။ လွန်ဗရိုဇီ၏အယူကို သူ့ခေတ်က ပညာရှင် အတော်များများ ထောက်ခံကြ၏။ သူတို့အမြင်အားဖြင့် အချို့သောလူများ သည် မွေးကတည်းက ဉာဉ်ဆိုးပါလာ၍ မည်သည့်ပတ်ဝန်းကျင်၌မဆို ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲကြမည်သာဖြစ်လေသည်။

ဤအယူမှာ ယခုကာလပညာရှင်တို့၏အမြင်နှင့် မကိုက်ညီချေ။ စင်စစ် လွန်ဗရိုဇီသည် ရာဇဝတ်မှုပညာကို သိပ္ပံနည်းကျလေ့လာခဲ့သော ပညာရှင် ဖြစ်ရကား သူ၏အယူဝါဒ အကြောင်းယုတ္တိ မခိုင်လုံပုံကို နောက်ကာလ၌ သိမြင်လာ၍ ပီဇကြောင့် လူဆိုးဖြစ်ရသောသူများမှာ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာဖြစ် ၍ ကျန်လူများမှာ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေအရ ဆိုးသွမ်းနေကြခြင်းဖြစ်ပါ သည်ဟု ဝန်ခံခဲ့၏။ လူဆိုးများ၌ ကမ္ဘာဦးလူတို့၏ ပီဇပြန်ပေါ်သည် ဆိုခြင်းမှာ ယုတ္တိမရှိလှချေ။ မနုဿဗေဒပညာရှင်တို့၏ လေ့လာချက်အရ ကမ္ဘာဦးလူတို့နှင့် နီးစပ်သော ပစ်ဂမီ၊ အက်စကီမိုးအစရှိသည့် လူမျိုးများမှာ အရိုင်းအစိုင်းများ မဟုတ်ဘဲ သူတို့အတိုင်းအတာနှင့် ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်စည်းမှုရှိသော သူများ

၁၉၄ * ဦးအေးမောင်

ဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

လူဆိုး ရုပ်လက္ခဏာများ ဖြစ်သည်ဆိုသော နဖူးကျဉ်းခြင်း၊ မျက်နှာခွက်ခြင်း၊ နားရွက်သေးခြင်း၊ နှာခေါင်းပွခြင်း သို့မဟုတ် ပြားခြင်း၊ မေးရိုးကျဉ်းခြင်း အစသည်တို့ကို လူဆိုးမြောက်မြားစွာတို့တွင် မတွေ့ရဘဲ အချို့သော လူကောင်းများ၌တွေ့ရ၏။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်က မနုဿဗေဒပညာရှင်တစ်ဦးသည် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်သော လူငယ်လူရွယ် ၁၀၀၀ ခန့်ကို စေ့ငုသေချာစွာ တိုင်းထွာလေ့လာပြီးနောက် လူဆိုးများ၌ ထူးခြားသော ရုပ်လက္ခဏာ ဘာမျှမရှိပါဟု ဆို၏။ အခြားပညာရှင်များက လူဆိုးတို့၏ ဦးနှောက်လှိုင်းများ၊ လက်မပုံစံလက်ဖဝါးပုံစံများကို လေ့လာကြည့်သောအခါ၌လည်း ထိုလက္ခဏာအင်္ဂါများတွင် လူဆိုးက လူကောင်းထက် ထူးခြားသည်ကို မတွေ့ကြရချေ။

အချို့လူများ ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲကြခြင်းသည် ဝိဇယုတ်ညံ့မှုကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ယခုခေတ် လူအများ ထင်မြင်ကြခြင်းမှာ လူဆိုးတို့၏ ဝိသေသရုပ်လက္ခဏာကြောင့် မဟုတ်ဘဲ မိဘနှင့်သားသမီးသည် ယေဘုယျအားဖြင့် အကျင့်စာဂတူညီတတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ မှန်၏။ သူခိုးဓားပြ၏သားသည် သူခိုးဓားပြဖြစ်ရန် အလားအလာရှိ၏။ တစ်ခါက အမေရိကန်ပြည်တွင် တစ်ဆွေတစ်မျိုးလုံးလိုလို သားစဉ်မြေးဆက် အကျင့်ယုတ်သော လူတစ်စုရှိကြ၏။ ၎င်းတို့ကို ဂျူဆွေမျိုးစုဟုခေါ်ကြ၏။ ဂျူတို့၏ ဇာတိဇာစ်မြစ်ကို စုံစမ်းသောအခါ ၁၈ ရာစုခေတ်က အကျင့်မကောင်းသော ညီအစ်မနှစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ကြသော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်မှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသောသူများ ဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။ ဂျူတို့ထက် ပို၍စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသောသူများမှာ မာတင်ကာလိကတ်ဆိုသူ၏ အဆက်အနွယ်များဖြစ်၏။ ကာလိကတ်သည် အမေရိကန် လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲ၌ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော စစ်သားဖြစ်၏။ သူသည် စစ်မဖြစ်မီက ရူးပေါပေါမိန်းမတစ်ယောက်နှင့် ပေါင်းဖော်ခဲ့ရာ သူတို့နှစ်ဦး၏ အဆက်အနွယ်များမှာ သူခိုးဓားပြ၊ ပြည့်တန်ဆာ၊ အဆွံ့အ၊ အစသည်ဖြင့် အားလုံးလိုလို ယုတ်ညံ့သောသူများဖြစ်ကြ၏။ စစ်ပြီးသောအခါ ကာလိကတ်သည် အမျိုးကောင်းမိန်းမတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်၍

သူတို့၏ အဆက်အနွယ်များမှာကား သမ္မာအာဇီဝဖြင့် အသက်မွေးသော လူကောင်း သူကောင်းများ ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် ဂျူနှင့်ကာလိကတ်တို့၏ အဆက်အနွယ်များကို ထောက်ပြ၍ လူများမိုက်မဲဆိုးသွမ်းကြခြင်းမှာ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့မဆိုနိုင်ချေ။ မုဆိုးနားနီး မုဆိုး တံငါနားနီးတံငါဆိုသော မြန်မာစကားရှိ၏။ လူဆိုး၏သား သည် ဗီဇကောင်းစေကာမူ အခြားသူငယ်များနည်းတူ မိဘများ၏အပြုအမူကို ကြည့်ပြီးလျှင် အတုမြင် အတတ်သင်ပေလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် လူဆိုးသူဆိုး တို့၏ ဘဝအခြေအနေကား ဆိုးရွားလှ၏။ သားသမီးများမှာ လူနေမှုအဆင့် အတန်းနိမ့်ကျ၏။ ပညာကောင်းစွာ မသင်ကြားရ၊ လူကြီးမိဘများ၏ ဆုံးမ သွန်သင်မှုကိုလည်း မခံကြရချေ။ ပတ်ဝန်းကျင် လူများကလည်း သူတို့ကို ဖိနှိပ်လိုကြ၏။ ဤသို့သော အခြေအနေ၌ ကလေးသူငယ်တို့သည် လူကောင်း သူကောင်းဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အဘယ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်နိုင်ပါမည်နည်း။

လူတို့၏ ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲမှုသည် ဗီဇ၌ အရင်းမူလရှိသည်ဆိုသော အယူနှင့်စပ်၍ စဉ်းစားရန်ရှိသည်ကား ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်သော ဗီဇတူ အမြွှာများအကြောင်းဖြစ်၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက ပညာရှင်တစ်ဦးသည် ဂျာမန်အကျဉ်းထောင်များထဲရှိ ဗီဇတူအမြွှာများကို လေ့လာခဲ့ရာ၊ ထိုအမြွှာများ မှာ တစ်ဦးက ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်လျှင် အခြားတစ်ဦးကလည်း အလားတူ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတစ်ခု ကျူးလွန်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။ ဗီဇမတူသော သားချင်း အမြွှာများ၌ကား ထိုသို့မတွေ့ရချေ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌လည်း ပညာရှင်တစ်စု သည် ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်သောအမြွှာများကို လေ့လာခဲ့ရာ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၌ ထုတ်ဝေသော သူတို့အစီရင်ခံစာအရ အမြွှာ ၁၃၇ စုံအနက် ၁၁၉ စုံ၌ နှစ် ဦး ပြိုင်တူ ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲသူများကို တွေ့ရ၏။ ဗီဇမတူသော သားချင်းအမြွှာ ၂၇၂ စုံ၌မူ အလားတူအခြင်းအရာကို မတွေ့ရချေ။

ဤစုံစမ်းသိရှိချက်များသည် ဗီဇကိုသာ အပြစ်တင်လိုသော သူတို့ အဖို့ ကိုကားညွှန်ပြရန် အချက်များဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤစုံစမ်းလေ့လာမှု

၁၉၆ * ဦးအေးမောင်

များ၌ ဝီတူအမြွှာများသည် ပတ်ဝန်းကျင် မည်မျှတူသည်ကို မသိရချေ။ မည်သို့ဖြစ်စေ အမေရိကန်ပညာရှင်တို့၏ လေ့လာချက်အရ ဝီတူပါလျက် အကျင့်စာဂ မတူသော အမြွှာများ (ရာခိုင်နှုန်း နည်းသည်ဆိုစေ) ရှိသေးကြောင်း တစ်နည်းဆိုသော် အကျင့်စာဂသည် ဝီတူပေါ်၌သာလျှင် တည်သည် မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

လူတို့၏ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲမှုသည် ဝီတူတစ်စိတ်တစ်ဒေသ အရင်းခံသည် မှန်ပါက ရုပ်ဓာတ် သို့မဟုတ် စိတ်ဓာတ် ချွတ်ယွင်းမှုတစ်ခုခုနှင့် ဆက်စပ်နေပေလိမ့်မည်။ လူဆိုးတို့သည် လူကောင်းတို့နှင့် ရုပ်လက္ခဏာ ခြားနားမှု မရှိကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ အချို့ကမူ လူဆိုးများမှာ ဝီတူအားဖြင့် အသိဉာဏ် နဲ့သောသူများဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြ၏။ လူဆိုးများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် အခြေခံပညာ ဗဟုသုတနည်းပါကြသည် မှန်၏။ သို့ရာတွင် သူတို့၏ဝီတူ အသိဉာဏ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ အထင်မသေးသင့်ချေ။ စိတ်ပညာရှင်တို့၏ သုတေသန ပြုချက်အရ လူဆိုးများမှာ လူကောင်းများထက် အသိဉာဏ်မနိမ့်ကျကြောင်း လိမ်လည်မှု၊ မတရားအလွဲသုံးစားပြုမှု စသည်တို့ဖြင့် အပြစ်ထင်ရှားသူများ မှာ သာမန်လူများထက် ဉာဏ်ထက်မြက်ကြောင်း သိရ၏။ ထောင်ထဲရှိ အကျဉ်းသားများမှာ အများအားဖြင့် အသိဉာဏ် ညံ့ဖျင်းကြ၏။ သို့ရာတွင် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်ပြီး ထွက်ပြေးတိမ်ရှောင်နေသော သူများရှိပေရာ ထိုသူများမှာ ဉာဏ်ဖျတ်လတ်သူများဖြစ်၍ အကျဉ်းသားများမှာ ဉာဏ်နဲ့သောကြောင့် ထောင်ကျနေကြခြင်းဖြစ်တန်ရာ၏။

ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲမှုနှင့် ဆက်စပ်နေသော ချွတ်ယွင်းမှုမှာ အသိဉာဏ် ချွတ်ယွင်းမှုမဟုတ်ဘဲ စိတ်နေစရိုက်ချွတ်ယွင်းမှုဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်နယ်၌ ကျက်စားသော ရာဇဝင်လူဆိုးများသည် အားလုံးလိုလိုပင် စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်မှု မရှိဘဲ စည်းကမ်းမရှိသေးခြင်း၊ အာဏာဖီဆန်လိုခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ် ရှိခြင်း၊ သူတစ်ပါးနှင့်အတူ သင့်သင့်မြတ်မြတ် မနေတတ်ခြင်း၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြုလုပ်တတ်ခြင်းစသော ချွတ်ယွင်းချက်များဖြင့် ထင်ရှား၏။ လွန်ခဲ့သော အခန်း၌ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဤချွတ်ယွင်းချက်များသည် ဝီတူသာလျှင်

အရင်းမူလရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ၎င်းတို့မှာ အများအားဖြင့် အတွေ့အကြုံ အလေ့အကျင့် စသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများ၌ အရင်းခံသော ချွတ်ယွင်း ချက်များဖြစ်၏။

အချုပ်ဆိုသော် လူတို့၏ ဒုစရိုက်များသည် ကြိုတင်ကြိုစည်ခြင်း၊ တမင်တကာ သိသိမှတ်မှတ်ပြုခြင်းနှင့် အကြောင်းအကျိုး ဆီလျော်ခြင်းစသော လက္ခဏာများရှိသည်နှင့်အမျှ ပတ်ဝန်းကျင်၌ အရင်းခံကြောင်း သိရှိအပ်၏။ ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိသော ဒုစရိုက်မှုများမှာကား တိရစ္ဆာန်များ၏ အပြုအမူနည်း တူ အကောင်းအဆိုး အကြောင်းအကျိုး ခွဲခြားစိစစ်မှုမရှိခြင်း၊ အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့ ခြင်း၊ စိတ်ချွတ်ယွင်းဖော်ပြန်၍ သတိကင်းလွတ်ခြင်း၊ လူ့အကျင့်သိက္ခာနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်ခြင်းစသော လက္ခဏာများဖြင့် ထင်ရှား၏။

မှန်၏ အချို့သော ဒုစရိုက်ကြီးများ၏ မူလအရင်းအမြစ်ကို စဉ်းစား ရာ၌ ပီဇကို ကျွန်ုပ်တို့ လုံးဝမျက်ကွယ်ပြု၍ မရအပ်ချေ။ သို့ရာတွင် ညံ့ဖျင်း သောပီဇသည် ညံ့ဖျင်းသောပတ်ဝန်းကျင်၌သာ ဒုစရိုက်မှုကိုဖြစ်ပွားစေတတ် ၏။ လူတို့၏ ဆိုးသွမ်းယုတ်မာမှုကို အားပေးကူညီသော ပီဇ၏စွမ်းအင်ကို ခန့်မှန်းသိရှိရန် ခဲယဉ်းသော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်၏ အားပေးကူညီမှု ကြီးမား ခြင်းကိုကား ယုံမှားစရာမရှိချေ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက အမေရိကန်ပြည်သည် အနောက်နိုင်ငံ များတွင် လူသတ်မှုအပေါများဆုံးနိုင်ငံဖြစ်၏။ အမေရိကန်မြို့ကြီးများရှိ လူ သတ်မှုများမှာ အင်္ဂလန်မြို့ကြီးများမှာထက် အဆ ၂၀၊ ဂျာမနီမြို့ကြီးများမှာ ထက် လေးဆ ပို၍များ၏။ အမေရိကန်နှင့် ဥရောပတိုက်သားများမှာ လူမျိုးပီဇ အားဖြင့် များစွာခြားနားခြင်းမရှိရကား အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ထိုမျှ လူသတ်မှု ပေါများခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန်ရှိ၏။ မှန်လှ၏။ နှစ်ပေါင်းများစွာမကြာမီ ဂျာမနီပြည်၌ နာဇီအစိုးရတက်လာပြီးနောက် အခြေ အနေမှာ အံ့ဖွယ်လိလိ ပြောင်းလဲသွား၏။ ထိုအခါက ဂျာမနီပြည်သည် ဘီးလူးသဘက်ပမာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ဒုစရိုက်သတ္တဝါများ စုဝေး နေထိုင်ရာ တိုင်းပြည်ဖြစ်လာ၏။ ဤသို့ပြောင်းလဲသွားခြင်းမှာ နာဇီတို့

၁၉၈ * ဦးအေးမောင်

လက်အောက်တွင် ပြည်တွင်းအခြေအနေ ဆိုးရွားသောကြောင့်ဖြစ်၍ ဂျာမနီ တို့၏ ဗီဇဓာတ် ရုတ်ခြည်းဖော်ပြန် ချွတ်ယွင်းသွားသောကြောင့် မဟုတ်ချေ။ စင်စစ် အမေရိကန်ပြည်ရှိ ဂျာမန်အဆက်အနွယ်များသည် တရားဥပဒေကို ရိုသေလေးစားသောသူများဖြစ်၍ ၎င်းတို့ အများအပြားနေထိုင်သော မီလဝါကီ မြို့သည် ရာဇဝတ်မှုအနည်းဆုံး အမေရိကန်မြို့တစ်မြို့ဖြစ်လေသည်။

လူတို့အား ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲအောင် ဖန်တီးသောပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း တရားတို့ကား များပြားလှပေ၏။ ဆင်းရဲချို့တဲ့၍ စားဝတ်နေမှု မမူလုံခြင်း၊ ပညာဗဟုသုတခေါင်းပါးခြင်း၊ ရဲအဖွဲ့ညံ့ဖျင်း၍ သို့မဟုတ် လာဘ်စားမှု ပေါများခြင်း၊ တရားရုံးများ၏ စီရင်ဆောင်ရွက်ပုံ လျော့ရဲခြင်း၊ တရားဥပဒေ ချိုးဖောက်မှုများကို လူထုက လျစ်လျူရှုနေခြင်းစသော ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဟာတွက် ပျော့ကွက်နှင့် ချွတ်ယွင်းချက်များသည် ဒုစရိုက်များကို ဖိတ်ခေါ် စမြဲဖြစ်၏။ လူတို့သည် လိင်ဘာဝ အသက်အရွယ် စသည်ကို လိုက်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ခြားနားမှုရှိကြရာ ထိုလက္ခဏာခြင်းရာကိုလိုက်၍ ဒုစရိုက်မှုပြု သောလူဦးရေသည် အနည်းအများ အတက်အကျရှိနေတတ်၏။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ ရာဇဝတ်ပြမှု ကျူးလွန်သောသူများတွင် ယောက်ျား က မိန်းမထက် ရှစ်ဆများ၏။ အသက် ၁၃နှစ်နှင့် ၁၆နှစ်များအကြားတွင် အပြစ်ကျူးလွန်သူ အများဆုံးဖြစ်၍ ၁၆နှစ်ကျော်သောအခါ ဦးရေကျဆင်း သွား၏။ အချို့သော ရာဇဝတ်မှုမျိုးသည် အချို့သော အသက်အရွယ်၌သာ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိ၏။ ဥပမာ သွေးချင်းသားချင်းများအပေါ်၌ ကာမဖောက်ပြန်မှု ကို ကျူးလွန်သူများမှာ အသက် ၅၀ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူကြီးများဖြစ်၍ မိန်းမ များအား ကာကွန်ဇွဲဖျက်ဆီးသောသူများတွင် အသက် ၃၀ အောက် လူရွယ် များက အခြားသူများထက် နှစ်ဆကျော်မျှ ပိုများ၏။ အသက် ၂၀ နှစ်နှင့် ၅၀ အကြားရှိ လူတို့အများဆုံး ကျူးလွန်သောပြစ်မှုများမှာ ပစ္စည်းလိုချင်မှု၊ ရန်လိုမှုနှင့် ကာမရာဂ ထကြွမှုများကြောင့်ဖြစ်၍ အသက် ၂၀ နှစ်အောက် နှင့် ၅၀ ကျော်များတွင်မူ ပစ္စည်းကြောင့် ကျူးလွန်မှုက အများဆုံး၊ ရန်လိုမှု ကြောင့် ကျူးလွန်မှုက အနည်းဆုံးဖြစ်၏။

တစ်ခါက လန်ဒန်မြို့နယ်မှ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်သော အသက် ၁၆ နှစ်နှင့် ၂၀ အကြားရှိ လူငယ်ပေါင်း လေးထောင်ကို စုံစမ်းလေ့လာသော သူတေသီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစီအရင်ခံစာအရ သိရသည်ကား လူမိုက် လူတေ လူပွေကလေးများသည် အများအားဖြင့် မွေးချင်းများသောသူများဖြစ်ကြ၏။ မွေးချင်းထဲတွင် အကြီး အလတ် အငယ်ဖြစ်ခြင်းသည် ပစာနမဟုတ်ချေ။ မိဘတစ်ဦးဦးဖြစ်စေ၊ နှစ်စလုံးဖြစ်စေ မရှိသည်ကများ၏။ မိဘများရှိလျှင် လည်း သားသမီးကို ဆုံးမသွန်သင်ခြင်းမရှိဘဲ အလွန်အလိုလိုက်သောသူများ သို့မဟုတ် ကြပ်တည်းစွာ ချုပ်ချယ်သောသူများဖြစ်တတ်၏။ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းသည် အိမ်၌မဟုတ်ဘဲ အခြားနေရာဒေသ၌ ဖြစ်ပွားတတ်၏။ အလုပ်လက်ရှိဖြစ်နေစဉ် ရာဇဝတ်မှုဖြစ်တတ်သော်လည်း ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ များသည် အားလုံးအလုပ်လက်ရှိများမဟုတ်၊ စင်စစ် ဝင်ငွေကောင်းသော အလုပ်လက်ရှိသူများသည် ပို၍ အပြစ်ကျူးလွန်ကြ၏။

မိဘများက အလွန်အလိုလိုက်သောကြောင့် ကလေးသူငယ်များ အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်စီးကြခြင်းကို လူတို့သိကြသော်လည်း ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှု လွန်ကဲသောကြောင့် လူဆိုးသူဆိုး ဖြစ်ပွားတတ်ခြင်းကိုကား ကောင်းစွာ မသိကြချေ။ အချို့ကလေးသူငယ်များသည် မိဘများက အကြောင်းမတန် စည်းကမ်းတင်းကျပ်လှသောကြောင့် အာဏာရှိသောသူအားလုံးကို ရွံ့မုန်းသော စိတ် မသိမသာ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။ ထိုမသိစိတ်၏လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် ကြီးပြင်း လာသောအခါ တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်ရန် လက်မနှေးကြတော့ချေ။

မိဘတို့သည် သားသမီးများကို နည်းလမ်းတကျ ဆုံးမပဲ့ပြင်တတ်သော သူများ ဖြစ်ကြစေကာမူ အကယ်၍ အိမ်ထောင်ရေး သာယာစိုပြည်မှု မရှိလျှင် လည်း လိမ္မာသော သားသမီးများဖြစ်ထွန်းရန် ခဲယဉ်း၏။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှာ ကဲ့သို့ပင် မည်သည့်နိုင်ငံ၌မဆို တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မသင့်မတင့်ဖြစ်နေသော မိဘများ သို့မဟုတ် လင်မယားကွဲနေသော အိမ်ထောင်ပျက်များမှ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်သော သူငယ်များ ပေါက်ဖွားတတ်၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ တရုတ်အမျိုးသားများမှာ တရားဥပဒေကို လေးစားသောသူများဖြစ်သည်ဟု

၂၀၀ * ဦးအေးမောင်

သိရ၏။ တရုတ်တို့မှာ အစဉ်အလာအားဖြင့် မိဘဩဇာနာခံ၍ မိဘဂုဏ် သိက္ခာကို စောင့်ရှောက်သော သူများဖြစ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ ပဲရစ်၊ ရောမနှင့် မနီလာမြို့များတွင် နယူးယောက်နှင့် လန်ဒန်မြို့များမှာလောက် ကလေးသူငယ်များ ကျူးလွန်သော ရာဇဝတ်မှုပေါများခြင်း မရှိကြောင်း သိရ၏။ ဤသို့ရာဇဝတ်မှုနည်းပါးခြင်းမှာ ထို ပဲရစ်၊ ရောမစသော မြို့ကြီးများ ၌ လူအများကိုးကွယ်သော ရိုမင်ကက်သလစ်ဘာသာသည် လင်မယား ကွာရှင်းမှုကို အားမပေးဘဲ မိသားစုစိတ်ဓာတ်ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သော ကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။

မည်သည့်နိုင်ငံ၌မဆို ရာဇဝတ်မှုများ လျော့ပါးရန်အတွက် အထူး လိုအပ်သောအရာမှာ အကျင့်ကောင်းမွန်သော စံပြုပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၏။ မိဘများ သည် အကျင့်ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားနေပါက သားသမီးများမှာ ဒီပုတ်ထဲကဒီပဲ များသာဖြစ်ရန်အကြောင်းရှိ၏။ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၌ အင်အားကောင်းသော အကျင့်သီလစံပြုပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုရှိပါက လူထု၏ စာရိတ္တမဏ္ဍိုင်သည် ကြံ့ခိုင်စမြဲ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓရဟန်းတော်များ အလွန် အကျင့်သီလကောင်းသော ရှေးအခါက မြန်မာတို့မှာ စာရိတ္တဗလ မညံ့ခဲ့ကြချေ။ ရှေးခေတ်က အင်္ဂလိပ်တို့သည် မိုက်မဲဆိုးသွမ်းသော လူမျိုးတစ်မျိုးဖြစ်ခဲ့ရာ စံပြုရဲအဖွဲ့ ပေါ်ပေါက်လာသော အခါမှစိတ်ဓာတ်ပြောင်းလဲ၍ ရာဇဝတ်မှုများ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် သိသိ သာသာ ယုတ်လျော့သွား၏။^၁

လူတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ဤသို့ငယ်စဉ်ကစ၍ ကောင်းမွန်သော ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရားများ၏ ပြုပြင်မှုကို ခံခဲ့ကြရသောကြောင့် ရာဇဝတ်မှုမကျူးလွန်ဘဲနေကြခြင်းဖြစ်၏။ သံသရာအပြစ် သို့မဟုတ် အစိုးရ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် လူကောင်းသူကောင်း ဖြစ်နေကြ ခြင်း မဟုတ်ချေ။ ယခုခေတ်၌ ရာဇဝတ်မှု ပေါများခြင်းမှာ သံသရာအပြစ်ကို ဟောသောဘာသာတရားများ မွေးမိန်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အချို့က

၁။ “ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ” တတိယပိုင်း၊ စာ ၂၀၀-၀၀

ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤစကား မှန်-မမှန် ဆုံးဖြတ်ရန် ဘာသာတရားကို လူတို့ အလွန်ကြည်ညို လေးစားသော ရှေးပဝေသဏီက ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြခြင်း၏ အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို ကျွန်ုပ်တို့ အသေ အချာမသိရချေ။ နှိုင်းယှဉ်ရန်အထောက်အထားရှိသော ပြင်သစ်နိုင်ငံနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံများ၌ ဘာသာတရားကို လူတို့ယုံကြည်မှုနည်းပါးသော ၂၀ ရာစု ခေတ်တွင် ဘာသာတရားထွန်းကားသော ၁၉ ရာစုခေတ်မှာထက် ရာဇဝတ်မှု များ သိသိသာသာ ယုတ်လျော့သွားကြောင်းသိရ၏။

လူဆိုးသူဆိုးကြီးများအား ကြီးလေးသော အပြစ်ဒဏ်ပေးပါက ရာဇဝတ် မှုများ နည်းပါးလာလိမ့်မည်ဟု လူအများက ယုံကြည်ကြ၏။ ဤယုံကြည်ချက် မှာ အခြေအမြစ်မရှိလှချေ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ ၁၉ ရာစုအစလောက်က သေ ဒဏ်ပေးနိုင်သော ပြစ်မှုပေါင်းမှာ နှစ်ရာကျော်မျှရှိ၏။ ခိုးမှု လူယက်မှုစသော အသေးအဖွဲ ပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်မိသော မိန်းမများနှင့် ကလေးသူငယ်များ သည်ပင် သေဒဏ်ပေးခြင်းခံရ၍ လူမြင်ကွင်း၌ ကြီးပေးအသတ်ခံကြရ၏။ သို့စဉ်လျက် ထိုအခါက ရာဇဝတ်မှုများမှာ ယုတ်လျော့မသွားဘဲ သူ့ခိုးစားပြုများ သောင်းကျန်းမြဲသောင်းကျန်းခဲ့ပေရာ ခါးပိုက်နှိုက်တစ်ယောက်အား ကြီးစင် တင်သတ်ရန်ပြင်ဆင်နေဆဲခဏ၌ပင် လာရောက်ကြည့်ရှုသော ပရိသတ်အထဲ ၌ ခါးပိုက်နှိုက်ခံရသော သူများရှိသည်ဆို၏။

ယခုအခါ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ သေဒဏ်ကို ပယ်ဖျက်ရန် ပါလီမန်က ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်၏။ နော်ဝေ၊ ဆွီဒင်၊ ဖင်လန်၊ ဒိန်းမတ်၊ ဟော်လန်၊ ဘယ်လ် ဂျီယမ်နှင့် အခြားဥရောပနိုင်ငံများ၌ သေဒဏ်မရှိတော့ချေ။ ရုရှားနိုင်ငံ၌ သေဒဏ်ကို ပယ်ဖျက်ထားရာမှ ၁၉၆၁-ခုနှစ်ကစ၍ အခြေအနေအရ ပြန်လည် လက်ခံခဲ့သည်ဆို၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ အချို့ပြည်နယ်များတွင် သေဒဏ်ရှိ၍ အချို့မှာမရှိချေ။ ကြိုတင်ကြံစည်သော လူသတ်မှုနှင့် နိုင်ငံသစ္စာ ဖောက်မှုအတွက်သာ သေဒဏ်ပေး၍ အချို့ပြည်နယ်များ၌မူ မဒိမ်းမှုနှင့် အခြားပြစ်မှုကြီးများအတွက်လည်း သေဒဏ်ပေးလေ့ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် သေဒဏ်ကို ခွင့်ပြုထားသော အမေရိကန်ပြည်နယ်များနှင့် ပြင်သစ်၊ အီတလီ

၂၀၂ * ဦးအေးမောင်

နိုင်ငံများ၌ပင် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကြီးများ ကျူးလွန်သူတို့အား သေဒဏ်အစား အခြား အပြစ်ဒဏ်များ ပေးကြ၏။ သေဒဏ်သည် ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်ရန် ကြံစည်သောသူများအား ဟန့်တားလိမ့်မည်ဆိုသော အယူမှာ ယုတ္တိမရှိလှချေ။ သေဒဏ် ပယ်ဖျက်ထားသောနိုင်ငံများ၌ ရှေးကထက် ရာဇဝတ်မှုများ တိုးပွား လာခြင်း မရှိ၊ သေဒဏ်ကို ပြန်လည်ခွင့်ပြုသောနိုင်ငံများ၌လည်း ရာဇဝတ်မှု များ ယုတ်လျော့သွားခြင်းမရှိဟု သိရ၏။

အကျင့်စာဂ မကောင်းသော သူတို့အား ရာဇဝတ်ပြစ်မှု မကျူးလွန် အောင် တားဆီးနိုင်သောအရာမှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အစိုးရဖြစ် ဒဏ် မဟုတ်ဘဲ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်လျှင် မုချအဖမ်းခံရလိမ့်မည်။ ရုံးရောက်၍ မုချအပြစ်ပေးခြင်းခံရလိမ့်မည်ဟူသော ယုံကြည်မှုဖြစ်၏။ လူဆိုးတို့သည် အစိုးရပြစ်ဒဏ်ကို သိပ်မစဉ်းစားကြချေ။ ရာဇဝတ်မှုကို မည်သူမျှမသိအောင် ကျူးလွန်နိုင်လိမ့်မည်။ အဖမ်းခံရလျှင်လည်း အပြစ်ဒဏ်မှ ကင်းလွတ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်လိမ့်မည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲနေကြခြင်းဖြစ်၏။ စင်စစ် သူတို့၏ယုံကြည်ချက်မှာ လုံးဝမှားသည်ဟု မဆိုသာချေ။ တရားခံ လက်သည်မပေါ်သော ရာဇဝတ်မှုများနှင့် တရားခံကို ဖမ်းမိသည်ဆိုစေ၊ သက်သေမလုံလောက်မှုနှင့် အခြားအကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် လွတ်ပစ်လိုက် ရသော ရာဇဝတ်မှုများမှာ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ အနည်းနှင့်အများ ရှိစမြဲဖြစ်၏။

ရာဇဝတ်မှု ဖြစ်ပွားခြင်းအကြောင်းကို လေ့လာသော ပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းသည် လူဆိုးသူဆိုးများအား ထိထိရောက် ရောက် ဟန့်တားသော အပြစ်ပေးမှုမျိုးဖြစ်စေရန် (၁) ပြစ်မှုကျူးလွန်သော သူတိုင်း မုချမသွေအပြစ်ဒဏ်ရရှိစေရမည်။ (၂) ကျူးလွန်သောပြစ်မှုနှင့် ခံရသော အပြစ်ဒဏ်သည် အကြောင်းအကျိုးအားဖြင့် ဆီလျော်ရမည်။ (၃) အပြစ်ဒဏ်သည် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာ၍မနေဘဲ ပြစ်မှု၏နောက်မှ ချက်ချင်း လိုက်ပါလာရမည်ဟူသော အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည်ဖြစ်၏။ တစ်နည်း ဆိုသော် တရားဥပဒေကိုချိုးဖောက်ခြင်းသည် သဘာဝတရားကို မထေမဲ့မြင်

ပြုခြင်း၊ ဥပမာ မီးထဲလက်နှိုက်ခြင်းကဲ့သို့ အခါမလင့်ဘဲ မကောင်းကျိုးလက်
ငင်းပေးကြောင်း ထင်ရှားစေရမည်ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နိုင်ငံတိုင်းလိုလို၌
လူဆိုး သူဆိုးများအား အရေးယူအပြစ်ပေးပုံမှာ ဤအချက်သုံးခုစလုံး၌ အားရ
ကျေနပ်ဖွယ်ရာ မရှိလှချေ။

ထိုသို့ကျေနပ်ဖွယ်မရှိခြင်းမှာ ရဲအဖွဲ့နှင့် တရားရုံးများ၏ အပြစ်ချည်း
မဟုတ်ဘဲ တိုင်းပြည်လူထု၏ အပြစ်ကြောင့်လည်းဖြစ်၏။ လူထု၏တွေးခေါ်
မြော်မြင်မှုသည် တိုင်းပြည်၌ လူဆိုးလူမိုက်ပေါများခြင်း သို့မဟုတ် နည်းပါး
ခြင်းအတွက် အလွန်အရေးပါသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားဖြစ်၏။ မည်မျှဝတ္တရား
ကျေပြန်သော ရဲအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်စေ လူထု၏အကူအညီမရရှိပါက လူဆိုးများကို
ထိရောက်စွာ နှိမ်နင်းနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ လူထုသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ
ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်၍ အစိုးရအပြစ်ဒဏ်ရရှိဖူးသောသူအား သနားကြင်
နာစိတ် ကင်းမဲ့လျက် ဆေးဖော်ကြောဖက်မလုပ်ကြပါက ထိုသူသည် မည်မျှ
နောင်တရနေစေကာမူ လူ့လောကကိုစိတ်နာ၍ ဒုစရိုက်မှုကို ပြန်လည်ပြုလုပ်
မိရန် အလားအလာရှိ၏။ အချို့လူများမှာ ထပ်တလဲလဲ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူး
လွန်ခြင်း၌ ဗီဇသည် လုံးဝတာဝန်ကင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်သော်လည်း ပတ်ဝန်း
ကျင် လူတို့၏ အတွေးအခေါ်ညံ့ဖျင်းမှုသည် ပဓာနအကြောင်းတရားဖြစ်၏။
စင်စစ် လူဆိုးသူဆိုးတို့၏ စာရိတ္တ ပြန်လည်ထူထောင်မှုသည် ထောင်ထဲ၌
မပြီးဆုံးဘဲ ထောင်မှလွတ်မြောက်သောအခါ လူထု၏ခံယူချက် မှန်ကန်မှုပေါ်၌
များစွာ တည်လေသည်။

လူတို့ဒုစရိုက်မှုပြုကြခြင်း၏ ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရားများမှာ
များပြားရှုပ်ထွေး၍ အရေးအကြီးဆုံး ပတ်ဝန်းကျင်တရားကိုထောက်ပြရန်
မလွယ်ကူချေ။ သို့စဉ်လျက် လူတို့သည် များသောအားဖြင့် မိမိတို့ အစွဲဥပါဒါန်
ရှိသော တစ်ခုသောပတ်ဝန်းကျင်တရားကို အရေးအကြီးဆုံးအကြောင်းတရား
အနေဖြင့် လက်ညှိုးထိုးပြလေ့ရှိ၏။ ဤသို့တစ်ခုသော ပတ်ဝန်းကျင်မဲ့၍
ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းမှာ ယထာဘူတမကျလှချေ။

ဥပမာ ဒုစရိုက်မှု ပေါများခြင်းမှာ လူတို့ဆင်းရဲကျပ်တည်းသောကြောင့်

သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု လူအများကယူဆကြ၏။ ဤယူဆချက်မှာ ယေဘုယျ အားဖြင့် မှန်ကန်ကြောင်းယုံမှားစရာမရှိချေ။ သို့ရာတွင် အဘယ်ကြောင့် ဆင်းရဲသောသူတိုင်းသည် ဒုစရိုက်မှု မပြုကြပါသနည်း။ ပိုက်ဆံချမ်းသာသော သူတိုင်းသည်လည်း ဒုစရိုက်ပြစ်မှု ကင်းစင်သောသူများ မဖြစ်ကြပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ဤနေရာ၌ စီးပွားတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးသော အနောက်နိုင်ငံများ တွင် ယနေ့ကြုံတွေ့နေရသော ရာဇဝတ်မှုပြဿနာတစ်ရပ်ကို သတိပြုရာ၏။

လူနေမှုအဆင်းအတန်းမြင့်သော အမေရိကန်၊ ဆွီဒင်၊ အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ် အစရှိသည့် အနောက်နိုင်ငံများ၌ အချို့သော မြီးကောင်ပေါက် ယောက်ျားကလေး၊ မိန်းကလေးများသည် တစ်ခါတစ်ရံ အုပ်နှင့်ချီ၍ လှည့်လည်သွားလာကာ ဆူပူသောင်းကျန်းကြ၏။ သူတို့သည် လမ်း၌တွေ့သမျှ ပစ္စည်းများကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ သူတစ်ပါး၏ကားများကို ခိုးယူမောင်းနှင်ခြင်း၊ အသင်းအပင်းဖွဲ့၍ တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ သက်ကြီးများကို ထိုးနှက်ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ မိန်းကလေးများကလည်း တွေ့ကရာယောက်ျားများနှင့် ကာမစပ်ယှက်ခြင်း စသောအမှုများကို ပြုလုပ်ကြ၏။ ထူးခြားချက်မှာ ဤလမ်းသရဲများသည် ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝ၍ တရားဥပဒေကို ရိုသေလေးစားသောသူတို့၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

လူမှုပြုပြင်ရေးပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် လူငယ်ရေးရာ လုပ်ငန်းကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမြင်အားဖြင့် လူတို့သည် စီးပွားဖွံ့ဖြိုး၍ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ လူငယ်များမှာ ကိုယ်ကျင့်တရားကင်းကွာ၍ လမ်းသရဲပြဿနာဖြစ်ပေါ်ရန် အကြောင်းများရှိ၏။ ကလေးသူငယ်များသည် အစားကောင်းကောင်း စားရသဖြင့် သွေးသားဆူဖျိုးတက်ကြွကာ စိတ်ဓာတ်မရင့်ကျက်ဘဲ ကာမရာဂစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ လူငယ်များသည် တက္ကသိုလ်ပညာတတ်မြောက်ရန် မိဘများကို ကြာရှည်လေးမြင့်မှီခိုနေကြရ သောကြောင့် အဓမ္မမှုများကိုပြု၍ မိမိတို့လူကြီးဖြစ်ကြောင်း ပြသကြ၏။ အချို့မှာ ကျောင်း၌ စာညှိဖျင်းသဖြင့် ကျောင်းပြင်၌ ထင်ပေါ်ရန် လမ်းသရဲလုပ်ကြ၏။ စီးပွားတိုးတက်သောနိုင်ငံများ၌ အလုပ်ချိန်နည်းပါးလျက်

အားလပ်ချိန်ကို ရှေးကထက်ပိုမိုရရှိနေကြပေရာ အလုပ်လုပ်သော သူငယ်များ ကိုမဆိုထားဘိ၊ လူကြီးများသည်ပင် အားလပ်ချိန်ကို မည်သို့သုံးရမည် မသိကြချေ။ လူငယ်များသည် တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့လွယ်ကူစွာ သွားလာ နိုင်ကြရကား မိမိတို့မြို့ရွာနှင့်ဝေးသော အရပ်ဒေသများသို့သွား၍ လွတ်လပ် စွာ ဒုစရိုက်မှုပြုရန် အခွင့်အလမ်းရရှိကြ၏။

အူမတောင့်မှ သီလစောင့်နိုင်သည်ဟူသော မြန်မာစကားရှိပေရာ အူမ တောင့်လွန်းလျှင်လည်း သီလပျက်စီးတတ်ခြင်းကိုသတိပြုရာ၏။ အချို့ကမူ အမေရိကန်နိုင်ငံနှင့် အချို့သောဥရောပနိုင်ငံများ၌ လမ်းသရဲနှင့်လူဆိုးလူမိုက် များ ထကြွသောင်းကျန်းနေခြင်းမှာ အရင်းရှင်လူနေမှုစနစ်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံများသည်လည်း ရာဇဝတ်မှုပြဿနာ နှင့်ကင်းသည်မဟုတ်ချေ။ ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံများ၌ အလွန်ကြီးလေးသော ရာဇ ဝတ်ပြစ်မှုမှာ စီးပွားရေး သောင်းကျန်းမှုဖြစ်၍ ရုရှား၌ ထိုပြစ်မှု ထင်ရှားသော သူတို့အား သေဒဏ်ပေးသောသတင်းများကို တစ်ခါတစ်ရံ သတင်းစာ၌ ဖတ်ရှုရ၏။ ၂၀-၅-၁၉၆၅ ရက်နေ့ထုတ် လုပ်သားပြည်သူ့နေစဉ် (အင်္ဂလိပ်) သတင်းစာ၌ပါရှိသော ပိုလန်နိုင်ငံမှ စီးပွားရေးသောင်းကျန်းမှုသတင်းမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၍ အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

ပိုလန်နိုင်ငံအစိုးရသည် ၁၉၆၅-ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်းက စီးပွားရေး သောင်းကျန်းသမားတစ်ဦးအား သေဒဏ်ပေးခဲ့၏။ ရှေးယခင်ကအစိုးရသည် စီးပွားသောင်းကျန်းမှုကို နှိမ်နင်းရာ၌ အပြစ်ရှိသူများကို ထောင်ဒဏ် တစ်သက်ချမှတ်၍ ယခုသေဒဏ်ပေးခြင်းမှာ ပထမအကြိမ်ဖြစ်၏။ သေဒဏ် ပေးခြင်းခံရသောသူသည် အမဲသားရောင်းဝယ်ရေး လူလိမ်ဝိုက်ကြီးကိုဦးစီး၍ ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာငွေ အင်္ဂလိပ်ပေါင် ငါးသောင်းခန့် အလွဲသုံးစားပြုလုပ်ခဲ့၏။ သူသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်နှင့် စီးပွားရေးအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ သူ့အား သေဒဏ်ပေးခြင်းမှာ နိုင်ငံအစိုးရက တိုင်းပြည်လူထုအား လေးနက်စွာသတိ ပေး လိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။ လူထုသည် နိုင်ငံပိုင်ပစ္စည်းများအား အလွဲသုံးစား ပြုခြင်းကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းမပြုကြချေ။ အစိုးရငွေ အလွဲသုံးစားပြုမှု သတင်းကို

၂၀၆ * ဦးအေးမောင်

ကြားရသောအခါ နှစ်သက်ကျေနပ်သောလက္ခဏာ၊ အလွဲသုံးစားပြုသူကို မနာလိုသော အမူအရာပြုကြ၏။ သို့မဟုတ် ဘာမျှမပြောဘဲ ခပ်မဆိတ်နေကြ၏။ နိုင်ငံဝန်ထမ်းများကလည်း ငွေ၊ အရက်စသော လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်နှင့် များလျှင် စီးပွားရေးသမားနှင့်ပူးပေါင်း၍ အစိုးရအပေါ် သစ္စာဖောက်ကြသည်ဆို၏။

ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများရင်ဆိုင်နေရသော ရန်သူများတွင် လူတို့၏ တဏှာလောဘတည်းဟူသောရန်သူသည် အင်အားထူထည်အကြီးမားဆုံးဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်မှုများ၏ အရင်းမူလဖြစ်သော တဏှာမာန အစရှိသည့်ကိလေသာတရားများကို အပြီးအပိုင် ပယ်သတ်ရန်မှာ ဘုရားရဟန္တာတို့၏အရာဖြစ်၍ ပုထုဇဉ်သတ္တဝါတို့ စွမ်းဆောင်နိုင်မည့်ကိစ္စမဟုတ်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ ကိလေသာစိတ်များ ကာယကံမြောက်ထကြွသောင်းကျန်းမှုမရှိစေရန် ပတ်ဝန်းကျင်တရားများကို ကျွန်ုပ်တို့အထူးဂရုပြုရပေလိမ့်မည်။ လူတို့ဒုစရိုက်မှုပြုခြင်း၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ဗီဇထက်များစွာပိုမိုအရေးပါသော ပဓာနအကြောင်းတရားဖြစ်သည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်တရားများကို လေ့လာသုံးသပ်ရာ၌ အစွဲဥပါဒါန်နှင့် တစ်ဖက်စောင်းနင်းတွေးခေါ်ခြင်းကိုရှောင်ကြဉ်၍ စိတ်ယုတ်စိတ်ညံ့များအား လမ်းဖွင့်ပေးသော ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရားအားလုံးကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စေ့စေ့စပ်စပ် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရပေလိမ့်မည်။

ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတစ်ခုအနေဖြင့် လူတို့ကအသိအမှတ်မပြုသော်လည်း နိုင်ငံအစိုးရတို့က ထိုသို့သိမှတ်ခံယူထားသော မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေခြင်းအကြောင်းတရားနှင့်စပ်၍ အနည်းငယ် ရေးသားရန်ရှိ၏။

မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေမှုများမှာ အချို့သော ညီအစ်ကိုမောင်နှမသားချင်းစုများ၌ထူးခြားစွာတွေ့ရခြင်း၊ အချို့လူများ၌ သားစဉ်မြေးဆက် ဖြစ်ပွားတတ်ခြင်းကို ထောက်ချင့်၍ ဗီဇ၏ပယောဂ ဖြစ်လေသလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ဤပြဿနာကိုလေ့လာခဲ့သော အမေရိကန်ပညာရှင်တစ်စု၏ အလိုအားဖြင့်ကား ဗီဇ၏ပယောဂမဖြစ်နိုင်ချေ။ ယခုအခါ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ယောက်ျား ၅၀ လျှင် တစ်ယောက်ကျ သတ်သေလျက်ရှိကြရာ နှစ်စဉ်အကြောင်းမဲ့ တိုက်

ဆိုင်ခြင်းမျှသာဖြစ်သော ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် သတ်သေမှုပေါင်း ၅၀၀ ခန့် ဖြစ်ပွားနိုင်ပါသည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် သတ်သေသူများ၏ ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ စိတ္တဇရောဂါတစ်ခုခုကြောင့် စိတ်ဖောက်ပြန်၍ သတ်သေကြခြင်း ဖြစ်သည် ဆိုရကား ပီဇန့်ပတ် အချို့သော စိတ္တဇနာများနှင့် ဆက်စပ်နေသည်နှင့်အမျှ အချို့သော သတ်သေမှုများအတွက်လည်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ တာဝန်ရှိတန် ရာ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ပတ်ဝန်းကျင်က ပဓာနအကြောင်းတရားဖြစ်ခြင်းကို ကား ယုံမှားစရာမရှိချေ။ ဂျာမနီနိုင်ငံ၌ နာဇီတို့ကြီးစိုးစဉ်က သတ်သေသူပေါ များခြင်း၊ အမေရိကန်၌ စီးပွားရေးကပ်ဆိုက်သောခေတ်က သတ်သေသူဦးရေ တိုးလာခြင်းနှင့် စစ်ဖြစ်နေသောနိုင်ငံများ၌ သတ်သေသူဦးရေ ယုတ်လျော့ သွားခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှား၏။ ပတ် ဝန်းကျင်တရားများတွင် လူတို့၏အစဉ်အလာခံယူချက်သည် အရေးပါသော အကြောင်းတရား ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေမှုကို ယုတ်ညံ့သော ဒုစရိုက်မှု သို့မဟုတ် သူရဲဘောနည်းသောအလုပ်ဟု ယူဆသော အာရပ်လူမျိုးတို့တွင် မတွေ့ရချေ။ ယင်းကို မွန်မြတ်သောအမှုအနေဖြင့် ရှုမြင်သော ဂျပန်နိုင်ငံမှာ ကမ္ဘာပေါ်၌ သတ်သေသောသူ အများဆုံးနိုင်ငံတစ်ခု ဖြစ်နေလေသည်။

REFERENCES

Amram Scheinfeld, "The New You and Heredity" Chap-
ter 39.
R.S. Cavan "Criminology"
Art. "Crime and Delinquency" in Chambers Encyclo-
paedia.
Geoffrey Lucy, "Wild Youth : A world-wide Problem."
Readers' Digest, Novemeber, 1964.

၁။ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေသူများအကြောင်းကို "ဗုဒ္ဓနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ" တတိယပိုင်း၌ အကျယ်ရေးသားထားသည်။

အခန်း (၁၃)

ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ

(က) မူလပီဇာ ခြားနားချက်

လူသတ္တဝါတို့အား ပီဇာနှင့် ပတ်ဝန်းကျင် ပြုပြင်ဖန်တီးမှုသည် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ၏ ကွဲပြားခြားနားနေသော လက္ခဏာခြင်းရာများ၌ ထင်ရှား၏။ ထိုခြားနားမှုသည် ရုပ်သွင်ပြင်အင်္ဂါလက္ခဏာများ၌ မပြီးဆုံးဘဲ သိမှု ကြံစည်မှု ကြိုးစားအားထုတ်မှုမျှော်မှန်းမှု ခံစားမှု စသော စိတ်ဓာတ် လက္ခဏာခြင်းရာများအထိ ကျယ်ပြန့်၏။ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ၏ ပတ်ဝန်းကျင် သည် သိသိသာသာ ခြားနား၍ ပီဇာခြားနားမှုမှာ ထိုမျှလောက် မထင်ရှား သောကြောင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်ချင်း မတူညီခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌သာလျှင် အရင်းမူလရှိသည်ဟု အချို့လူများက ထင်မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သဘာဝပီဇာ အားဖြင့် ခြားနားမှုသည် လူအများ သိမြင်နားလည်သည်ထက် ပိုမိုနက်ရှိုင်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ ခြေခြေမြစ်မြစ် သိရှိထားသင့်ပေ၏။

စင်စစ် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့သည် အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေတည်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပီဇာအစပြု၍ တစ်သီးတစ်ခြားစီ ဖြစ်ပေါ်လာမှုကို ရှေးဦးစွာ ပြဆိုပေအံ့။

ရှေးပဝေဏီမှစ၍ ယနေ့အထိ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိများစွာသော လူတို့သည် မိန်းမများမီးဖွားခါနီး၌ မိမိတို့အလိုရှိသော လိင်ဘာဝနှင့် ကလေးများကို မွေးစေရန် ဆုတောင်း၍ ရှေးခလေးထုံးစံ အစွဲဥပါဒါန်များနှင့်အညီ လိုအပ်သော အမှုများကိုစီရင်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤဆုတောင်းမှုများကြိုးစားအားထုတ်မှုများသည် အချည်းနှီးဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သန္ဓေသားသည် အမိ၏ဝမ်း၌ ကလလရေကြည်တည်စရှေးမဆွကပင် အထီးသို့မဟုတ် အမဖြစ်နေပြီဖြစ်၏။

သန္ဓေသား၏ လိင်သဘာဝကို စီမံပြဌာန်းသောသူမှာ အမိမဟုတ်ဘဲ အဖဖြစ်၏။ အမိ၏မျိုးဥထဲသို့အဖ၏သုက်ပိုးဝင်ရောသောခဏ၌ သန္ဓေသားသည် ယောက်ျားကလေး သို့မဟုတ် မိန်းကလေးဖြစ်လာ၏။ နောက်ကာလ၌ ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများကြောင့် ကလေး၏ ယောက်ျားသို့မဟုတ် မိန်းမလက္ခဏာအင်္ဂါများ နည်းခြင်းများခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သန္ဓေတည်ပြီးသည်၏နောက်၌ကလေး၏ လိင်ဘာဝကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန် လူတို့မည်သို့မျှမတတ်နိုင်ချေ။

ဤသို့ ပဋိသန္ဓေတည်စကပင် အထီးအမခြားနားခြင်းမှာ တစ်ခုတည်းသော ခရိုမိုဆုန်းကြောင့်ဖြစ်၏။ လူသတ္တဝါသည် မိဘထံမှ ခရိုမိုဆုန်း ၄၈-ခု သို့မဟုတ် ၂၄စုံကို ဆက်ခံရရှိကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ၂၄-စုံအနက် ၂၃-စုံမှာ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့တွင် အတူတူဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် ထို ၂၃-စုံထဲမှ မည်သည့်အစုံမဆို ယောက်ျား သို့မဟုတ် မိန်းမ၏ ခရိုမိုဆုန်းတစ်စုံဖြစ်နိုင်၏။ ၂၄-ခုမြောက်ဖြစ်သော ကျန်ခရိုမိုဆုန်းတစ်စုံမှာကား ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ထူးခြားသော ခရိုမိုဆုန်းဖြစ်၏။ ထိုခရိုမိုဆုန်းအစုံသည် ယောက်ျား၌ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူ၊ တစ်ခုကို X ဟုခေါ်၍ ယင်း၏ သေးငယ်သော အဖော်ကို Y ဟုခေါ်၏။ မိန်းမ၌မူ နှစ်ခုစလုံးမှာ X ခရိုမိုဆုန်းများဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် မိဘနှစ်ပါးထံမှ အမွေရရှိအပ်သောခရိုမိုဆုန်း ၂၄-စုံတွင် တစ်ခုသော အစုံသည် လူသတ္တဝါတစ်ဦး၌ XY ခရိုမိုဆုန်းအစုံဖြစ်၍ တစ်ခြားတစ်ဦး၌ XX

၂၁၀ * ဦးအေးမောင်

ခရိုမိုဆုန်းအစုံ ဖြစ်နေခြင်းသည်ပင် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့၏ ဗီဇဓားနားမှု ဖြစ်လေသည်။

လူသတ္တဝါသည် အဖ သို့မဟုတ် အမိထံမှခရိုမိုဆုန်းအားလုံးကိုမရဘဲ တစ်ဝက်ကိုသာ ရရှိကြောင်း တစ်နည်းဆိုသော် ခရိုမိုဆုန်း တစ်စုံတစ်စုံမှ တစ်ခုတစ်ခုကိုသာရရှိကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မျိုးဥများသည် အမိခရိုမိုဆုန်း ၂၄-စုံမှ ခရိုမိုဆုန်း တစ်ခုစီရရှိသောကြောင့် မျိုးဥတိုင်း မျိုးဥတိုင်းသည် အမိခရိုမိုဆုန်း Xနှစ်ခုအနက် Xတစ်ခုကို ရရှိ၏။ အဖ၏ သုက်ပိုးများ၌မူ လိင်ခရိုမိုဆုန်း (၀၁) XY ခရိုမိုဆုန်းသည် နှစ်ခြမ်းကွဲ၍ X သည် သုက်ပိုးတစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိ၍ Y သည် အခြားသုက်ပိုးတစ်ခု၏ ခရိုမိုဆုန်းဖြစ်လာ၏။

သို့ဖြစ်၍ မျိုးဥနှင့်သုက်ပိုးတို့၏ အရေးကြီးသောခြားနားချက်သည်ကား မျိုးဥသည် တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်၍ X တစ်ခုစီပါရှိ၏။ သုက်ပိုးမှာကား နှစ်မျိုးရှိ၍ ထိုနှစ်မျိုးသည် အရေအတွက်အားဖြင့် တူညီ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် ယောက်ျား တစ်ယောက်က တစ်ကြိမ်လျှင် ထုတ်လုပ်လိုက်သော သုက်ပိုး ကုဋေကုဋာရှိ သည့်အနက် တစ်ဝက်တိတိမှာ X တစ်ခုစီဆောင်သော သုက်ပိုးများဖြစ်၍ ကျန်တစ်ဝက်မှာ Y တစ်ခုစီဆောင်သော သုက်ပိုးများဖြစ်၏။ မျိုးဥတစ်ခုသည် သုက်ပိုးတစ်ခုနှင့်ပေါင်းမိ၍ သန္ဓေဥဖြစ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အခြား သုက်ပိုးများကို လက်မခံတော့ချေ။ သို့ဖြင့် သုက်ပိုးကုဋေကုဋာထဲမှ X ပါရှိ သော သုက်ပိုးတစ်ခုသည် မျိုးဥထဲသို့ ရှေးဦးပထမ ရောက်ရှိပါက XX ခရိုမို ဆုန်းနှင့် အမသတ္တဝါသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ Y သယ်ဆောင်သော သုက်ပိုး သည် ရှေးဆုံးမှ ပန်းဝင်၍ အနိုင်ရရှိပါမူကား XY ခရိုမိုဆုန်းနှင့် အထီးသတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် လိင်သဘာဝသည် ဗီဇအရင်းမူလရှိသော လက္ခဏာအင်္ဂါ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည် လိင်ဗီဇများကို တစ်ယောက် တစ်မျိုးစီရရှိကြသည်မဟုတ်ချေ။ ဖိုဓာတ်ဗီဇနှင့် မဓာတ်ဗီဇဟူ၍ ဗီဇနှစ်မျိုးရှိ သည်မှန်သော်လည်း ယင်းနှစ်မျိုးစလုံးကို အချိုးအစားတစ်မျိုးစီနှင့် ရရှိကြ၏။

မိန်းမ၏ ဆဲလ်တိုင်း၌ "X" နှစ်ခုရှိသည်။

ယောက်ျား၏ ဆဲလ်တိုင်း၌မူ "X" ခုရှိသည်။ တစ်ခုသာရှိ၏။ ၎င်း၏ အဖော်မှာ ၎င်းထက် သေးငယ်၍ "Y" ခုရှိသည်။ ဟု ခေါ်ရာ၏။

မျိုးပွားမှုအတွက် မိန်းမ၌ မျိုးဥ ယောက်ျား၌ သုက်ပိုးများဖြစ်ပေါ်၍ ၎င်းတို့သည် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမထံမှ ခရိုမိုဆုန်း တစ်ဝက်စီသာကြွ၏။ (၀၁) ခရိုမိုဆုန်း အစုံတိုင်းမှ ခရိုမိုဆုန်းတစ်ခုစီကြွ၏။

မိန်းမ၌ "X" နှစ်ခုရှိရာတွင် မျိုးဥ အသီးသီးသည် "X" တစ်ခုကို ရရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မျိုးဥအားလုံး၌ "X" တစ်ခုစီရှိကြ၏။

ယောက်ျား၌မူ "X" တစ်ခုသာလျှင် "Y" နှင့် တွဲလျက်ရှိသောကြောင့် သုက်ပိုး တစ်ဝက်မှာ "X" တစ်ခုစီရရှိ၍ ကျန် တစ်ဝက်မှာ "Y" တစ်ခုစီရရှိကြ၏။

"X" နှင့် သုက်ပိုးတစ်ဝက်

"Y" နှင့် သုက်ပိုးတစ်ဝက်

ထို့ကြောင့် အကယ်၍ "X" ပါသော သုက်ပိုးသည် မျိုးဥထံ ဝင်ပြားအံ့။ "X" နှစ်ခုနှင့် သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

=

မိန်းကလေး

အကယ်၍ "Y" ပါသော သုက်ပိုးသည် မျိုးဥထံသို့ ဝင်ပြားအံ့။ "XY" သတ္တဝါ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

=

ယောက်ျားကလေး

မှ ၁၇။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ၏ ဗီဇပြားနားချက်။

၂၁၂ * ဦးအေးမောင်

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပဋိသန္ဓေကာလ၌ သော်လည်းကောင်း၊ မွေးဖွားပြီး နောက်ကာလ၌သော်လည်းကောင်း လိင်အင်္ဂါလက္ခဏာများ၏ ကြီးပွားမှုသည် ထိုလိင်ဗီဇနှစ်မျိုး၏ အခြေအနေပေါ်၌တည်၏။ လိင်ဗီဇများသည် X ခရိုမိုဆုန်း၌သာ ပါရှိသည်မဟုတ်။ အခြားများစွာသော ခရိုမိုဆုန်းများ၌လည်း ပါရှိပါ၏။ အံ့ဩဖွယ်ရာတစ်ခုတည်းသော “လိင်မဲ့” ခရိုမိုဆုန်းမှာ Y ဖြစ်၏။ Y ၌ အဖိုဓာတ်ဗီဇ သို့မဟုတ် အခြားလိင်ဗီဇများရှိကြောင်း အထောက်အထားများ မတွေ့ရချေ။ စင်စစ် အချို့သောတိရစ္ဆာန်များ၌ Y သည် လုံးဝမရှိ။ အမသည် X နှစ်ခုရရှိ၍ အထီးသည် အဖော်မဲ့ X တစ်ခုတည်းသာ ရရှိစမြဲဖြစ်၏။

X ခရိုမိုဆုန်းသည် ယောက်ျားမိန်းမ သီးခြားဖြစ်ပေါ်မှု၌ ပဓာနအချုပ် ဖြစ်၏။ ယင်းတို့သည် အမဓာတ်ကဲသော ဗီဇများကို ဆောင်၍ အခြား ခရိုမိုဆုန်းအစုံ ၂၃-စုံ၌ ပျံ့နှံ့နေသော ဗီဇများမှာ အဖိုဓာတ်ကဲသော ဗီဇများဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ လူသတ္တဝါ ပဋိသန္ဓေတည်သော ခဏ၌ အဖိုဓာတ်နှင့် အမဓာတ်တို့သည် အင်အားပြိုင်ကြ၏။ အကယ်၍ သန္ဓေဥသည် X တစ်ခုတည်းကိုသာ ရရှိထားပါက အခြား ခရိုမိုဆုန်းတို့၌ရှိသော ဖိုဓာတ်ဗီဇတို့ သည် အင်အားသာ၍ အဖိုသတ္တဝါဖြစ်ပေါ်မှုကို စီမံဖန်တီးကြ၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ သန္ဓေအား X နှစ်ခုက ပိုင်းဝန်းကူညီကြပါမူကား ယင်းတို့၏ မဓာတ်ဗီဇများသည် အခြား ခရိုမိုဆုန်းများ၏ ဖိုဓာတ်ဗီဇများကို အလွယ်တကူ အနိုင်ရရှိ၍ မသတ္တဝါဖြစ်ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။

လူသတ္တဝါတို့တွင် ယောက်ျားဖြစ်ရန်နှင့် မိန်းမဖြစ်ရန် မည်သည်က ပိုမိုလမ်းများပါသနည်း။ တစ်နည်းဆိုသော် ယောက်ျားကလေးနှင့် မိန်းကလေး တွင် မည်သူက ပဋိသန္ဓေတည်ရန် အခွင့်အလမ်းသာပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန် ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မြင်ထင်ရှားသော အချက်မှာ ရှေးအခါမှစ၍ ယနေ့အထိ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ မိန်းကလေးများထက် ယောက်ျားကလေးများကို ပို၍ မွေးကြခြင်းဖြစ်၏။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ မိန်းကလေးတစ်ရာလျှင် ယောက်ျားကလေး ၁၀၅ ယောက်ခန့်မွေး၏။ သန္ဓေသားကို အထီးဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်သော Y သက်ပိုးနှင့် အမဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်သော X သက်ပိုး

များ ဦးရေတူညီပါလျက် ယောက်ျားကလေးများ ပိုမိုမွေးဖွားကြခြင်းမှာ ပွဲဦးထွက် Y သက်ပိုများက ခြေလှမ်းသာသောကြောင့်ဖြစ်တန်ရာ၏။ မည်သို့မည်ပုံ ခြေလှမ်းသာသည်ကိုကား အသေအချာမသိရချေ။ မည်သို့ဖြစ်စေ သန္ဓေသားများတွင် အထီးက အမထက်ဦးရေသာရမည်ကားမုချဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သန္ဓေသားသည် အထီးဖြစ်ပါက ပိုမိုချွတ်ယွင်း၍ သပ္ပာယ်မဖြစ်သော အမိ၏ ဝမ်းတွင်း၌ ပိုမိုပျက်စီးတတ်ပါလျက် ယောက်ျားကလေးများ ပိုမိုမွေးဖွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ပဋိသန္ဓေတည်ဆဲကာလ၌ ယောက်ျားကလေးသည် မိန်းကလေးထက် ချူချာ၍ ပျက်စီးဆုံးပါးတတ်ကြောင်း ယုတ္တိအထောက်အထားများရှိ၏။ မူလအစက ချွတ်ယွင်းနေသော ကလေးများနှင့် မမွေးမီ သို့မဟုတ် မွေးပြီးလျှင် ပြီးချင်း သေဆုံးသော ကလေးများတွင် ယောက်ျားကလေးများက သိသိသာသာ ဦးရေများ၏။ အချို့ပညာရှင်များကမူ ပဋိသန္ဓေတည်ပြီးနောက် ပထမလများ၌ ပျက်စီးသော သန္ဓေသားများတွင် အထီးက အမ၏ နှစ်ဆသုံးဆဖြစ်ပါသည်ဆို၏။ ဤစကားမှန်သည်ဖြစ်စေ မှားသည်ဖြစ်စေ ထင်ရှားသောအချက်သည်ကား အသေမွေးသော ကလေးများတွင် မိန်းကလေး တစ်ရာလျှင် ယောက်ျားကလေးက ၁၂၅ ယောက်ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ အထီးက အမထက် အပျက်အစီးများခြင်းကို လူသတ္တဝါများ၌သာ တွေ့ရသည်မဟုတ်ချေ။ တိရစ္ဆာန်များ၌လည်း အထီးက အလားတူ ပျက်စီးဆုံးပါးမှု ပို၍များကြောင်း တွေ့ရသည်ဆို၏။

ဤနေရာ၌ ပျက်စီးဆုံးပါးမှုများခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အထီး၏ ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုကို ပြရမည်ဆိုသော် သန္ဓေသားဘဝ၌ပင် အထီးသည် အရိုးကြီးပွားမှု၌ အမထက် နောက်ကျ၍ မွေးဖွားသောအခါ အရိုးမာမှု၌ အမထက် တစ်လခွဲခန့်နောက်ကျ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးဦးပထမအရွယ်၌ ယောက်ျားကလေးသည် မိန်းကလေးကဲ့သို့ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်ခြင်းမရှိချေ။ ယောက်ျားကလေးသည် မွေးဖွားရန်ပိုမိုခက်ခဲ၍ အချိန်အနည်းငယ် ပို၍ကြာ၏။ ယင်မသည် ယင်ထီးထက် ဥမှပေါက်မြန်၍ မြင်းထီးနှင့် နွားထီးသည်

မြင်းမနှင့် နွားမများထက် ပဋိသန္ဓေနေသောကာလ တစ်ရက်ခွဲခန့်ပို၍ကြာ၏။

ဤသို့ဖြင့် အထီးသည် မူလအစက အင်အားချို့တဲ့၍ အမိဝမ်းမှ မကျွတ်လွတ်မီ ပျက်စီးဆုံးပါးမှုများပါလျက် ယောက်ျားကလေးက မိန်းကလေး ထက် ပိုမိုမွေးဖွားခြင်းကို ထောက်ချင့်ပါက ရှေးဦးပထမက သန္ဓေတည်သော သတ္တဝါများတွင် အထီးကပို၍ များလိမ့်မည်ဟု ကောက်ချက်ချရန်ရှိ၏။ အချို့ပညာရှင်တို့ကမူ ရာခိုင်နှုန်း ၂၀ ခန့်ပို၍ များလိမ့်မည်ဟု ယူဆကြ၏။ သန္ဓေတည်စဉ်က ထိုမျှခြားနား၍ မွေးဖွားသောအခါ ငါးရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ခြားနားရကား လမ်းခုလတ်၌ သေကြေပျက်စီးမှုမှာ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ရှိပေရာ၏။ ထိုပျက်စီးမှုအတိုင်းအတာသည် ပဋိသန္ဓေတည်နေသော ကလေး များ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်၌ များစွာတည်ပေလိမ့်မည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ထိုပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမွန်သည်နှင့်အမျှ ယောက်ျားကလေးကို မွေးဖွားရန် အခွင့်အလမ်း သာလိမ့်မည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်းရှိ၏။

မိန်းမများသည် ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ်က အသက်အရွယ်နှင့် ကျန်းမာရေး အခြေအနေကိုလိုက်၍ သားယောက်ျား သို့မဟုတ် သမီးမိန်းမရရှိတတ်၏။ အသက်ငယ်၍ ကျန်းမာသော မိန်းမများသည် အသက်ကြီးသော မိန်းမများ ထက် သားယောက်ျားရရန် အလားအလာရှိ၏။ အသက် ၁၈နှစ်မှ ၂၂ နှစ်အထိ မိန်းမများမွေးသော ကလေးများတွင် ယောက်ျားကလေးများက ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများ၏။ အသက် ၃၈ နှစ်မှ ၄၂ နှစ်အထိ မိခင်များ၏ ကလေးများ၌မူ ယောက်ျားကလေးများမှာ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းနည်းကြောင်း တွေ့ရသည်ဆို၏။ ကြေးရတတ် အထက်တန်းစား အမေရိကန်နှင့် ဂျာမန်မိန်းမများ၏ သားသမီး များတွင် ယောက်ျားကလေးများမှာ ၂၀ မှ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ပို၍ များသည် ဟု သိရ၏။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ နီဂရိုးဆင်းရဲသားများသည် လူဖြူများထက် ပို၍ သမီးမိန်းမ အရများ၏။ ဘဝအခြေအနေကောင်းမွန်သော နီဂရိုးမိန်းမ များမှာမူ လူဖြူမိန်းမများကဲ့သို့ပင် ယောက်ျားကလေးအတော်များစွာ မွေးကြ ၏။ ဆင်းရဲသော တရုတ်ပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်များ၌မူ မိန်းကလေးဦးရေကပို၍

များ၏။ အမြွှာမွေးမှုများ၌ အမြွှာများလေ သန္ဓေသားအဖို့ ပတ်ဝန်းကျင် ညံ့ဖျင်းလေဖြစ်၍ ကလေးအသေမွေးမှု များတတ်စမြဲဖြစ်ပေရာ ယောက်ျား ကလေးမွေးမှုသည်လည်း နည်းပါးတတ်၏။ ဖအေမပေါ်ဘဲ မွေးမှုများ၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည် အများအားဖြင့် ညံ့ဖျင်း၍ မိန်းကလေးအမွေးများ၏။

စစ်အတွင်းကာလ၌ သဘာဝတရားက ယောက်ျားအမြောက်အမြား အသက်ဆုံးရှုံးမှုကို ဖာထေးလိုသောသဘောနှင့် စီမံလေသလားမသိ။ ခါတိုင်း ထက်ပို၍ ယောက်ျားကလေး အမွေးများတတ်သည်ဆို၏။ ပထမကမ္ဘာစစ် အပြီး၌ စစ်ဖြစ်ခဲ့သောနိုင်ငံတိုင်းတွင် ယောက်ျားကလေးမွေးနှုန်းမြင့်တက်၍ ဂျာမနီနိုင်ငံ၌မူ 'ကျား' မွေးနှုန်းသည် 'မ' မွေးနှုန်းထက် ၈.၅ ရာခိုင်နှုန်း ပို၍များ၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းနှင့် စစ်ပြီးခေတ်၌ 'ကျား' နှင့် 'မ' မွေးနှုန်း များမှာ ထိုမျှလောက် ခြားနားမှုမရှိချေ။

ယောက်ျားကလေးကိုအမွေးများခြင်းသည် ဗီဇကြောင့် ဖြစ်လေသလော ဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ အချို့သောလူများတွင် သားယောက်ျား သို့မဟုတ် သမီးမိန်းမ အရများခြင်းမှာ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ရှေးအထက်ကစ၍ အစဉ် တစ်စိုက် ထင်ရှားခဲ့သော လက္ခဏာခြင်းရာဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်များ လိင်အားဖြင့် မွေးနှုန်းခြားနားမှုသည် ဗီဇအရင်းခံ၍ အချို့သော ကြက်မျိုးအား အထီး အမမွေးနှုန်း ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့် ခြားနားအောင် မျိုးစပ်ပေးနိုင်သည်ဆို၏။ ထို့အတူ အချို့မိန်းမများ သားယောက်ျား သို့မဟုတ် သမီးမိန်းမ အမွေးများ ခြင်းသည် ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အချို့သော မိခင်တို့၏ သားအိမ်များ သည်ယောက်ျားကလေးအဖို့ ပိုမိုသဟာယဖြစ်တန်ရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ် ဖခင် ၏ Y သုက်ပိုးများသည် တက်တက်ကြွကြွရှိသော သုက်ပိုးများ ဖြစ်တန်ရာ၏။

ရာသီဥတု အစာအာဟာရ ဆေးဝါး ပဋိသန္ဓေတည်သော အချိန် စသော ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းတရားများသည် ကလေး၏ လိင်ဘာဝကို စီမံပြဋ္ဌာန်းနိုင်စွမ်းမရှိချေ။ သို့ဖြစ်စေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့သည် နောင်တစ်နေ့နေ့ တွင် သိပ္ပံပညာ၏ အကူအညီဖြင့် မိမိတို့အလိုရှိသော လိင်ဘာဝနှင့် ကလေးကို ရရှိအောင် ပြုလုပ်ကောင်းပြုလုပ်နိုင်ပေရာ၏။ X သုက်ပိုးနှင့် Y သုက်ပိုးကို

၂၀၆ * ဦးအေးမောင်

တသီးတခြားစီခွဲ၍ လိုအပ်သော သုက်ရည်အမျိုးအစား ထိုးသွင်းသောနည်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပေရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ် သုက်ပိုးနှစ်မျိုး၏ ဓာတ်သဘာဝ ခြားနားမှုကိုသိရှိ၍ တစ်မျိုးကို အမိ၏မျိုးဥနှင့် အလျှင်ပေါင်းဖက်မိစေရန် ဖန်တီးနိုင်ပေရာ၏။ ထိုအခါ လူတို့သည် မိမိတို့လိုလား တောင့်တသော လိင်ဘာဝနှင့် ကလေးကိုရရှိသဖြင့် နှစ်သိမ့်ကျေနပ်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် လူ့လောက၌ ထိုအခွင့်အရေးပေါ်လာသောကြောင့် လူမှုပြဿနာများ ပိုမိုရှုပ် ထွေးလာရန် အကြောင်းရှိ၏။

ထို့ကြောင့် လက်ရှိအခြေအနေအရ ဤကိစ္စကို ကျွန်ုပ်တို့အစိုးမရဘဲ သဘာဝတရားက စီမံဆောင်ရွက်နေခြင်းပင် ကောင်းသည်ဟု ဆိုရမလား မပြောတတ်ပေ။ မည်သို့ဖြစ်စေ သားယောက်ျားလိုချင်သောသူတို့ သတိပြု သင့်သော အချက်တစ်ခုရှိပေရာ ယင်းမှာ မိခင်လောင်း၏ကျန်းမာရေးဖြစ်၏။ အထက်၌ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သန္ဓေသားသည် ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းမွန်လေ ယောက်ျားကလေးဖြစ်ရန် အလားအလာရှိလေဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။

(ခ) ယောက်ျားတို့၏ အားနည်းမှု

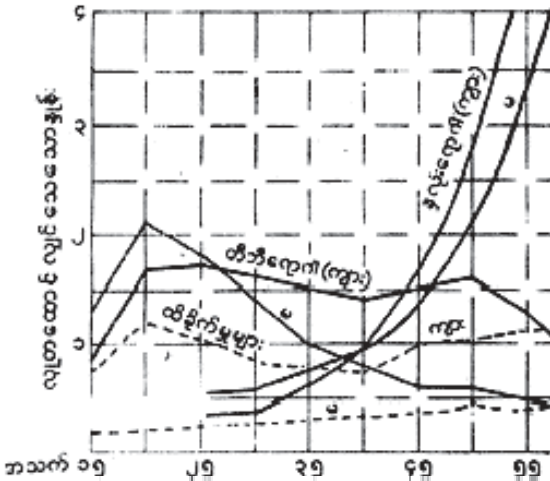
လူတို့သည် များသောအားဖြင့် သမီးမိန်းမထက် သားယောက်ျားကို ပိုမိုအလိုရှိကြ၍၊ ထိုသို့အလိုရှိကြခြင်းမှာ ယောက်ျားက မိန်းမထက် မြတ်သည် ဟူသော အစွဲဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤရှေးအစဉ်အလာ ယုံကြည်ချက်သည် အခြေအမြစ်မရှိလှချေ။ အချို့နေရာများ၌ မိန်းမက ယောက်ျားထက်သာခြင်း မှာ ကျွန်ုပ်တို့ မငြင်းဆိုသောအချက်ဖြစ်ပေရာ ဤအချက်သည် မိန်းမများက ယောက်ျားများထက် ပိုမို၍ ကျန်းမာတောင့်တင်းမှုနှင့် အသက်ရှည်မှု၌ ထင်ရှား ၏။

မူလအစက ပဋိသန္ဓေတည်သော သတ္တဝါများတွင် ယောက်ျားကလေး များက ဦးရေသာကြောင်းပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ ဤသို့ ပွဲဦးထွက်၌ ယောက်ျားကလေး များအား အထူးအခွင့်အလမ်းပေးထားခြင်းမှာ အမြော်အမြင်ရှိသော သဘာဝ တရား၏ တင်ကြိုစီမံထားခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

ယောက်ျားကလေးများသည် အမိဝမ်းမှမကျွတ်လွတ်မီ သန္ဓေသားဘဝ၌သာ လျှင် အပျက်အစီးများသည်မဟုတ်။ မွေးဖွားပြီးနောက် ဘဝခရီး တစ်လျှောက် လုံး၌လည်း မိန်းကလေးများထက် ကျန်းမာရေးဗီဇဓာတ်ခံညံ့ဖျင်း၍ အသက် အန္တရာယ် များပြားလှပေ၏။

နို့စို့သူငယ်အရွယ် ယောက်ျားကလေးနှင့် မိန်းကလေးသည် တစ်ပြိုင်နက် မတော်တဆထိခိုက်မိ၍ ဥပမာ မြင့်သောနေရာမှ နှစ်ယောက်စလုံးလိမ့် ကျ၍ ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရကြသောအခါ၌ပင် ယောက်ျားကလေးက သေဖို့ပို၍ လမ်းများ၏။ ကလေးများ၌ဖြစ်တတ်သော ရောဂါဆိုးများတွင် ချောင်းဆိုး

ပုံ ၁၇။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ ယောက်ျားတို့က မိန်းမတို့ထက် အသေအပျောက်များပုံ။ ကင်ဆာကျူးနီယာစသော အခြားရောဂါများသည်လည်း ယောက်ျားများကို ပို၍ သတ်ဖြတ်တတ်ကြောင်း အင်္ဂလိပ်တို့၏ သေစာရင်းအရသိရ၏။ အခြား ဥရောပနိုင်ငံများ၌လည်း ထိုနည်းတူဖြစ်၏။

Barnett, pp.279-80.

၂၁၈ * ဦးအေးမောင်

ကြက်ညှာမှတစ်ပါး အခြားရောဂါသည် ယောက်ျားကလေးများကိုပို၍ နှိပ်စက် တတ်၏။ လူလတ်ပိုင်းနှင့် လူကြီးများ၌ ဖြစ်တတ်သော ရောဂါဆိုးများသည် ယောက်ျားများကိုပို၍ အသက်အန္တရာယ်ပြုတတ်၏။ ဆီးချိုရောဂါ၊ လည်ပင်း ကြီးရောဂါနှင့် အချို့သောကင်ဆာ ရောဂါမျိုးမှတစ်ပါး အခြားရောဂါအားလုံး လိုလို၌ မိန်းမများမှာ ယောက်ျားများမှာကဲ့သို့ အသေအပျောက်မများလှချေ။

စင်စစ် မိန်းမသည် လူတို့ ထင်မြင်ယူဆနေကြသကဲ့သို့ အားနည်းသော အမျိုးမဟုတ်။ ယောက်ျားသည်သာလျှင် မိန်းမနှင့်စာသော အားနည်းသောသူ ဖြစ်၏။ လေပြင်းမုန်တိုင်းကျရောက်သောအခါ သစ်ပင်ကြီးများသည် သစ်ပင် ငယ်များထက် ပိုမိုထိခိုက်ပျက်စီးတတ်သကဲ့သို့ ယောက်ျားများသည် ခွန်အား ဗလရှိသော်လည်း မိန်းမများထက် အသက်မီးအား နံ့သဖြင့် ရောဂါဝေဒနာ ဆိုးများ ဖိစီးနှိပ်စက်သောအခါ ပို၍သေကြေ ပျက်စီးကြရ၏။

ဤသို့ ယောက်ျားများ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှဖြစ်ရခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ချည်းမဟုတ်ချေ။ ယောက်ျားကလေးများသည် မိန်းမ ကလေးများထက် ဝိဇာတ်ခံညံ့သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တူညီသော သန္ဓေသားဘဝ ကပင် အပျက်အစီး ပို၍များကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ စင်စစ် ပဋိသန္ဓေတည်စက ယောက်ျားသည် မိန်းမကဲ့သို့ မိဘများထံမှ X ခရိုမိုဆုန်းနှစ်ခု မရဘဲ မိခင် ထံမှ X တစ်ခုကိုသာ ရရှိရာ၌ ဝိဇာတ်ဖြင့် တပန်းရှုံးနေပြီဖြစ်၏။

X ခရိုမိုဆုန်း၌ ပါရှိသော ဝိဇာတ်များသည် များသောအားဖြင့် ညံ့ဖျင်းသော “ငှက်”ဝိဇာတ်ဖြစ်၍ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ နှစ်ဦးစလုံးသည် Xကို ရရှိသည်ဆိုစေ၊ ယောက်ျားအဖို့ ပို၍ဘေးအန္တရာယ်များ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိန်းမ သည် ငှက်ဝိဇာတ်တစ်ခုကို ၎င်း၏ Xခရိုမိုဆုန်းတစ်ခုမှရရှိပါက အခြား Xတစ်ခု ဖြစ်သော တွဲဘက်ခရိုမိုဆုန်း၌ ဝိဇာတ်တစ်ခုရှိသော်ရှိပေလိမ့်မည်။ ဥပမာ သော်ကား မော်တော်ကားဘီး ပေါက်သောအခါ၌ သုံးရန် အပိုတာယာရှိသော ကားမောင်းသမားကဲ့သို့ပင်တည်း။ သို့ရာတွင် ယောက်ျားသည် ၎င်း၏ တစ်ခု တည်းသော X မှ အလားတူ ဝိဇာတ်တစ်ခုကို ရရှိပါက တွဲဘက် Y ခရိုမိုဆုန်း၌ အားထားရန် ဝိဇာတ်ကောင်းမရှိချေ။ ဥပမာဆိုသော် ကားဘီးပေါက် သောအခါ၌

စပယ်ယာ တာယာမရှိသော ကားမောင်းသမားကဲ့သို့ ပင်တည်း။ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျားသည် ကနဦးမူလကပင် အပြစ်အနာချွတ်ယွင်းချက်များ ရရှိရန် မိန်းမထက်ပို၍ လမ်းများ၏။ ဤသို့ X ခရိုမိုဆုန်းတစ်ခုတည်းသာ ရရှိသောကြောင့် ဗီဇဓာတ်ခံတူခြင်းသည် ကြက်များ၌ ထင်ရှား၏။ ကြက်များ၌ လိင်သဘာဝ ဖြစ်ပေါ်ပုံမှာ လူသတ္တဝါနှင့် အခြား နို့တိုက်သတ္တဝါများ၌ ဖြစ်ပေါ်ပုံနှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်၍ ကြက်မသည် X တစ်ခုတည်းကိုသာ ရရှိပေရာ၊ ဥမှမပေါက်မီကာလ၌ အမက အထီးထက် ပို၍ အပျက်အစီးများသည်ဟု သိရ၏။

ယောက်ျား၏ X သည် အမိထံမှသာ လာသည်ဖြစ်ရကား အချို့ရောဂါများသည် မိန်းမများထံမှ သားယောက်ျားများ အမွေဆက်ခံရရှိသော ရောဂါဖြစ်၏။ ဤလိင်ဗီဇခံ ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်သော သွေးမတိတ်ရောဂါအကြောင်းကို ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ အလားတူ အခြားရောဂါတစ်ခုမှာ အစိမ်းရောင်နှင့် အနီရောင်ကို မခွဲခြားနိုင်သော မျက်စိရောဂါဖြစ်၏။^၁ ဤရောဂါသည် မျက်လုံးအိမ်အတွင်းက ဗီဇဓာတ်ခံ ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့်ဖြစ်၍ သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသရန် နည်းလမ်းမရှိချေ။ အမေရိကန်ပြည်၌ ဤချွတ်ယွင်းမှုရှိသောသူများတွင် ယောက်ျားများမှာ မိန်းမများထက် ဦးရေရှစ်ဆများ၏။

ဗီဇလိုက်ပုံများမှာ သွေးမတိတ်ရောဂါမှာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ရောဂါဗီဇကို X ခရိုမိုဆုန်းကဆောင်၍ အကယ်၍ယောက်ျားတစ်ဦးရရှိသော X ၌ ထိုဗီဇပါရှိပါက ထိုယောက်ျားအား ထိုမျက်စိချွတ်ယွင်းမှု ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယောက်ျား၏ X သည် အမိထံမှသာလျှင်လာရကား ဤရောဂါသည် သွေးမတိတ်ရောဂါကဲ့သို့ အမိထံမှသာလျှင် သားဖြစ်သူကရရှိနိုင်သော ရောဂါဖြစ်၏။ မိန်းမသည် ရောဂါဗီဇနှင့် X ကိုဆောင်၍ ဒုတိယ X မှာ အပြစ်အနာကင်းပါက သားယောက်ျားအဖို့ ရောဂါစွဲကပ်ရန် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း အလားအလာရှိ၏။ မိခင်ကိုယ်၌က ရောဂါဗီဇနှစ်ခုရရှိ၍ ရောဂါခံစားရပါမူကား

၁။ Colour blindness.

၂၂၀ * ဦးအေးမောင်

သားယောက်ျားအားလုံး ရောဂါရရှိရန် သေချာသလောက်ဖြစ်၏။ သမီးမိန်းမ အဖို့မူ အဖေက ရောဂါစွဲကပ်နေ၍ မိခင်ကလည်း ရောဂါရှိမည် သို့မဟုတ် ရောဂါဗီဇ ဆောင်ထားသူဖြစ်ပါမှ ရောဂါအမွေ ရရှိပေလိမ့်မည်။

အခြားများစွာသော မျက်စိဝေဒနာများသည် ထိုနည်းနှင့်ပင် ဗီဇလိုက်၍ အများအားဖြင့် ယောက်ျားများ၌ဖြစ်တတ်၏။ မျက်စိကွယ်ခြင်းကိုလည်း ယောက်ျားများ၌ ပို၍တွေ့ရ၏။ ယောက်ျားများမှာ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုကြောင့်မျက်စိကွယ်ရန် လမ်းပိုများသည်ဆိုစေ မျက်မမြင် ကလေးသူငယ်များတွင် ယောက်ျားကလေးက ဦးရေများခြင်းကိုထောက်ချင့်၍ ဗီဇ၏ ပယောဂမကင်းကြောင်းထင်ရှား၏။ အမေရိကန်ရှိ မျက်မမြင်ကလေးသူငယ်များတွင် ယောက်ျားကလေးက မိန်းကလေးထက် သုံးပုံတစ်ပုံ ပိုများ၍ ထိုမျက်မမြင် ယောက်ျားကလေးများအနက် လေးပုံသုံးပုံမှာ အသက် ၅ နှစ်မတိုင်မီက မျက်စိကွယ်ခဲ့ပြီး ထက်ဝက်ကျော်ခန့်မှာ ဝမ်းတွင်းပါ မျက်မမြင်များဖြစ်ကြ၏။ အချို့ကလေးများ မျက်စိကွယ်ခြင်းမှာ ဗီဇကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ဆစ်ဖလစ်နှင့် အခြားကူးစက်သောရောဂါများကြောင့် ဖြစ်တတ်သည်မှန်၏။ သို့ရာတွင် ယောက်ျားကလေးများမှာ ရောဂါများကို ခုခံတွန်းလှန်နိုင်သော ဗီဇဇာတ်ခံ ညံ့ဖျင်းခြင်းကိုလည်း သတိပြုရာ၏။

ယောက်ျားများ၌ ပို၍ဖြစ်လေ့ရှိသော အခြား ချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုမှာ စကားထစ်ခြင်းဖြစ်၏။ စကားထစ်ခြင်းသည် ငယ်စဉ်က စိတ်ထိခိုက်မှုတစ်ခုခု၌ အရင်းမူလရှိသည်ဟု စိတ်ပညာရှင်တို့က ဆိုကြရာ ဤစကားမှန်ပါက အဘယ်ကြောင့် စကားထစ်သော ကလေးများတွင် ယောက်ျားကလေးများက မိန်းကလေးများထက် ငါးဆမှ ဆယ်ဆအထိ များရပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ စင်စစ် စကားထစ်ခြင်းသည် မျိုးရိုးကိုလိုက်၍ ဖြစ်တတ်ခြင်းနှင့် ဗီဇတူ အမြွှာများတွင် တစ်ဦးက စကားထစ်လျှင် အခြားတစ်ဦးကလည်း စကားထစ်ခြင်းကို ထောက်ချင့်၍ ဗီဇ၏ ပယောဂမကင်းကြောင်း

၁။ eye-muscle paralysis, enlarged, cornea,defective, iris,etc.

ထင်ရှား၏။ သို့ရာတွင် မည်သို့မည်ပုံ ပီဇဆက်ခံရရှိသည်ကိုကား အသေအချာ မသိရချေ။

မိန်းမများ၌ တွေ့ရခဲ၍ အများအားဖြင့် ယောက်ျားများ၌ တွေ့ရသော အခြားချွတ်ယွင်းချက်တစ်ခုမှာ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းသည် တစ်ခါတစ်ရံ အနာရောဂါ တစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်တတ်သော်လည်း အချို့ ယောက်ျားများမှာ အများအားဖြင့် ကျန်းမာရေး တစ်စုံတစ်ရာ ချို့တဲ့မှုမရှိဘဲ ထိပ်ပြောင်နေကြ၏။ သာ၍ ထူးဆန်းသည်ကား ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ နှစ်ဦး စလုံး၌ ဆံပင်ကျွတ်စေသော ဦးရေခွံ ချွတ်ယွင်းမှု သို့မဟုတ် ရောဂါတစ်ခုခု ရှိသည်ဆိုစေ မိန်းမက ယောက်ျားကဲ့သို့ ဆံပင်များများ ကျွတ်လေ့မရှိချေ။

ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းသည် ပီဇ၌ အရင်းခံသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဆံပင်ကျွတ်ပီဇသည် X ခရိုမိုဆုန်း၌ မဟုတ်သော်လည်း ယောက်ျား မိန်းမ နှစ်ဦးစလုံး ဆောင်သော အခြားခရိုမိုဆုန်းတစ်ခု၌ ပါရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဤပီဇကို ယောက်ျားဖြစ်စေ မိန်းမဖြစ်စေ ဆက်ခံရရှိနိုင်၏။ သို့ရာတွင် အကျိုးပေးပုံချင်း မတူချေ။ ၎င်းသည် ယောက်ျားအဖို့ ပေါ်ပီဇဖြစ်၍ ၎င်း တစ်ခုတည်းဖြင့် ဆံပင်ကျွတ်စေနိုင်၏။ မိန်းမများအဖို့မူ အလားတူ အကျိုးပေး ရန် ထိုပီဇမျိုးစေ့နှစ်ခု ရရှိပေလိမ့်မည်။ သို့စဉ်လျက်ပင် မိန်းမသည် ယောက်ျား ကဲ့သို့ ဆံပင်များစွာ ကျွတ်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းသည် ပီဇဓာတ်နှင့် ဟော်မုန်း တို့၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုပေါ်၌ တည်ဟန်လက္ခဏာရှိ၏။ မိန်းမများမှာ အဖိုဟော်မုန်း (အင်ဒရိုဂျင်) လွန်ကဲခြင်းမရှိဘဲ ၎င်းတို့၏ အကျိုးအာနိသင်ကို မခံစားရသောကြောင့် ဆံပင်ကျွတ်တတ်သော ပီဇအခံ ပါရှိလာစေကာမူ ဆံပင်များ ကျွတ်လေ့မရှိချေ။ ယောက်ျားများအဖို့မူ အဖိုဟော်မုန်း လွန်ကဲ ခြင်းကြောင့် ဆံပင်ကျွတ်ပီဇသည် အကျိုးပေးခွင့်ရ၏။ ဒေါက်တာဟာမီလတန် ဆိုသော ပညာရှင်တစ်ဦးသည် မတော်တဆထိခိုက်မှုကြောင့် ဖိုဓာတ်ချို့တဲ့ နေသော ယောက်ျားများအား အဖိုဟော်မုန်းများ ထိုးသွင်းပေးရာ ၎င်းတို့မှာ ရှေးက ဆံပင်မကျွတ်ဖူးပါဘဲ နောက်ကာလ၌ ဆံပင်ကျွတ်လာသည်ကို

၂၂၂ * ဦးအေးမောင်

တွေ့ရ၏။ ထိုသို့ ဆံပင်ကျွတ်သော သူများမှာ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲ၌ “ထိပ်ပြောင်” အတော်များများရှိကြ၍ ဆံပင်ကျွတ် ဝီဇာတ်ခံပါလာဟန် တူ၏။ ဝီဇာတ်ခံလက္ခဏာ မရှိသောသူတို့မှာမူ အဖိုဟော်မုန်း မည်မျှ ထိုးသွင်းပေးစေကာမူ ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းမရှိချေ။

ဆေးသိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အမြင်အားဖြင့် ဝီဇာတ်ခံဖြစ်သော ဆံပင်ကျွတ်ခြင်းကို ကုသရန် နည်းလမ်းမရှိချေ။ ဝီဇာတ်ခံဖြစ်၍ ထိပ်ပြောင်နေသော ယောက်ျားများအဖို့ စိတ်ဖြေရန်မှာကား ထိပ်ပြောင်ခြင်းသည် ကျန်းမာရေးကို မည်သို့မျှ မထိခိုက်စေဘဲ အဖိုဟော်မုန်းကဲ့မူ (၀၁) အလွန်ယောက်ျားပီသမှုကို ပြသော လက္ခဏာဖြစ်၏။ ထိုသို့ စိတ်မဖြေနိုင်ဘဲ ဆံပင်မရှိခြင်းကို ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါချို့တဲ့မှု တစ်ခုကဲ့သို့ မှတ်ယူကာ မကျေမနပ်ဖြစ်ပါက မိမိတို့၏ ဝီဇာတ်ခံလိင်ဘာဝ (၀၁) ယောက်ျားဘဝကိုသာ အပြစ်တင်ကြရပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ ယောက်ျားသည် မိန်းမထက် မြတ်သည်ဟူ၍ ရှေးပဝေသဏီက စ၍ လူတို့မှတ်စွဲလာကြသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်နှင့်စပ်သော အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းမှုများသည် ယောက်ျားများ၌ ပို၍ဖြစ်လေ့ရှိ၏။ စိတ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းမှုများသည်လည်း ထိုနည်းနှင့်နှင်ဖြစ်၏။ ဤအချက်သည် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ ခြားနားမှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လက်၍ လေ့လာသောအခါ ထင်ရှားပေလိမ့်မည်။

(၀) အခြားကွဲပြား ခြားနားမှုများ

မိန်းကလေးများသည် ယောက်ျားကလေးများထက် ပို၍ အရွယ်ရောက်မြန်ကြ၏။ ယောက်ျားကလေးများသည် မွေးကာစ၌ အနည်းငယ် ကိုယ်အလေးချိန်ပို၍ အရပ်ပိုရှည်သော်လည်း အတန်ငယ် ကြီးလာသောအခါ မိန်းကလေးများက မှီလာ၏။ ဥရောပလူမျိုးတို့တွင် ယောက်ျားကလေးနှင့် မိန်းကလေးသည် အများအားဖြင့် အသက် ၁၁ နှစ်၌ အရပ် တူညီလာ၍ အသက် ၁၃ နှစ်တွင် မိန်းကလေးက တစ်လက်မနီးပါးခန့်ပို၍ အရပ်ရှည်၏။ သို့ရာတွင် အသက် ၁၈ နှစ်၌ မိန်းကလေးသည် ကြီးထွားမှု ပြီးဆုံး၍

ယောက်ျားကလေးမှာမူ ဆက်လက်ကြီးထွား၏။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ မိန်းကလေးသည် အများအားဖြင့် အသက် ၂၀ ၌ ယောက်ျားကလေးသည် အသက် ၂၃ နှစ်၌ အရွယ်ရောက်၍ လူလားမြောက်ကြသည်ဆို၏။

တိရစ္ဆာန်လောက၌လည်း အမသည် အထီးထက် အရွယ်ရောက်မြန်၏။ အရွယ်ရောက်ပြီး သစ်ကုလားအုပ်များတွင် အထီးသည် အမထက်အရပ်မြင့်သော်လည်း ကြီးကောင်ဝင်စအရွယ်၌မူ အမက ပို၍မြင့်၏။ မျောက်ဝံများတွင်လည်း အမသည် ကြီးထွားမှု အလျင်ပြီးဆုံးသည်ဟု သိရ၏။

ကာယဗလမှာ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးထွားမှုကိုလိုက်၍ ပြောင်းလဲ၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ ယောက်ျားကလေးများနှင့် မိန်းကလေးများ၏ ဆုပ်ကိုင်မှု ဆွဲငင်မှုနှင့် တွန်းထိုးမှု ခွန်အားများကို နှစ်ပေါင်းအတန်ကြာ နှိုင်းယှဉ်လေ့လာကြည့်ရာ အသက် ၁၃ နှစ်အရွယ်အထိ ပြောပလောက်အောင် ခြားနားမှုကို မတွေ့ရချေ။ ထိုမှနောက်၌မူ မိန်းကလေးများ၌ ပြောင်းလဲမှု မထင်ရှားဘဲ ယောက်ျားကလေးများ၌ အသက် ၁၆ နှစ်လွန်သောအခါ ယောက်ျားကလေးအားလုံးလိုပင် မိန်းကလေးများထက် အပြတ်အသတ် သာကြ၏။ ကလေးအားလုံးမှာ ကစားခုန်စားခြင်းဖြင့် သန်မာတောင့်တင်းအောင် လေ့ကျင့်ရန် အခွင့်အလမ်း ညီတူညီမျှရရှိ၍ စားသော အစားအာဟာရမှာ တစ်မျိုးတည်း ဖြစ်ရကား အထက်ပါခြားနားမှုမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

ကာယအားကို အသုံးပြု၍ ယောက်ျားကလေးနှင့် မိန်းမကလေးသည် တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ကျွမ်းကျင်ကြ၏။ ချိန်ရွယ်၍ ပစ်ရာ၌ ယောက်ျားကလေးသည် ပို၍လက်ဖြောင့်၏။ သိမ်မွေ့ညင်သာစွာ လှုပ်ရှားပြုလုပ်ရသော အမှုများ၌မူ ယောက်ျားသည် မိန်းမကို မမှီချေ။ ဥပမာ မိန်းကလေးသည် ယောက်ျားကလေးထက် စော၍ ဝတ်စားဆင်ယင်တတ်၏။

ယောက်ျားနှင့် မိန်းမသည် အာရုံခံမှု၌ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတူချေ။ အနံ့ခံရာ၌ ယောက်ျားကပို၍ အစွမ်းသတ္တိထက်၏။ မိန်းမများသည် အလွန်အနံ့စူးသော ပေါင်ဒါနှင့် ရေမွှေးနံ့သာများကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြခြင်းမှာ

သူတို့၏ ဂန္ဓာအကြည်ဓာတ်သည် သာမန်အနံ့များကို ခံယူနိုင်သော အစွမ်း သတ္တိနည်းပါးသောကြောင့်ပေလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

လျှာဖြင့်အရသာခံရာ၌လည်း ယောက်ျားတို့ကပို၍ အစွမ်းထက်မြက် ဟန် လက္ခဏာရှိ၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ စမ်းသပ်လေ့လာကြည့်ရာ မိန်းမများ သည် စားဖွယ်ခဲဖွယ်တစ်ခုကို မြည်းကြည့်ပြီးနောက် မည်သည့်အရသာရှိ ကြောင်း လျင်မြန်စွာ ပြောနိုင်၍ ယောက်ျားများကမူ အရသာများကို ပို၍တိကျ မှန်ကန်စွာ ခွဲခြားသိရှိကြကြောင်း တွေ့ရသည်ဆို၏။ ဝိုင်အရက်ကို မြည်းကြည့် ၍ အကောင်းအဆိုး ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ရသောအလုပ်၌ မိန်းမများမှာ ယောက်ျား များကဲ့သို့ လိမ္မာထူးချွန်မှုမရှိချေ။ လက်ဖက်ခြောက်လုပ်ငန်း၌ အရေးပါသည့် လက်ဖက်မြည်းကြည့်သော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သူများမှာလည်း ယောက်ျား များသာဖြစ်ကြ၏။

လုံးဝနားမကြားခြင်းကို ယောက်ျားများ၌ ပိုမိုတွေ့ရ၍ အချို့သော သုတေသီပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ဤချို့တဲ့မှုအတွက် ကျား-မ အချိုး အစားမှာ ကျား ၉၇ : မ ၆၇ ဖြစ်၏။ ဝမ်းတွင်းပါ နားဆွဲမှုများ၌ ယောက်ျားက ပို၍များ၏။ နားပါးမှုတွင် အချို့ပညာရှင်များက မိန်းမက သာသည်ဆို၍ အချို့ကမူ ယောက်ျားက သာသည်ဆို၏။

မျက်စိကွယ်မှုများသည် အများအားဖြင့် ယောက်ျားများ၌ ဖြစ်တတ် ကြောင်းဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။ ဆိုးဝါးသော မျက်စိအင်္ဂါချွတ်ယွင်းမှုများကို ယောက်ျား များ၌ ပိုမိုတွေ့ရ၍ အသေးအဖွဲ့ မျက်စိရောဂါများမှာကား မိန်းမများ၌ ပို၍ ဖြစ်တတ်သည်ဆို၏။ မျက်စိရှင်မှု၌ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမမှာ သိသိသာသာ ခြားနားမှုမရှိချေ။

မိန်းကလေးများသည် ယောက်ျားကလေးများထက် အရွယ်ရောက်မြန် ၍ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးထွားမှု အလျင်ပြီးဆုံးသည့်နည်းတူ အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးရင့်ကျက် မှုလည်း မြန်၏။ ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးများသည် အများအားဖြင့် သက်တူ ရွယ်တူ ပတ်ဝန်းကျင်တူ ယောက်ျားကလေးများထက် ပို၍လိမ္မာပါးနပ်၏။ မိန်းမနှင့်ယောက်ျား၏ အသိဉာဏ်ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရန်နည်းလမ်းများ

မရှိသဖြင့် ပီအေးအားဖြင့် မည်သူက မည်မျှ ဉာဏ်ရည်သာသည်ဟု ယတိပြတ် ပြောဆိုရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ သို့ဖြစ်စေကာမူ အချို့နေရာများ၌ ယောက်ျားက သာ၍ အချို့နေရာများ၌ မိန်းမက သာကြောင်း ထင်ရှား၏။

ငယ်စဉ်ကပင် မိန်းကလေးသည် စကားပြောရာ၌ ယောက်ျားကလေး ထက် သွက်လက်ချက်ချာ၍ ပြေပြေပြစ်ပြစ်ရှိ၏။ စာဖတ်ရာ၌ ပို၍မြန်၏။ မှတ်ဉာဏ်ပို၍ကောင်း၏။ အရောင်များကို ပို၍ မှန်ကန်စွာ ခွဲခြားနိုင်၏။ ယောက်ျားကလေးသည် လက်မှုစက်မှုလုပ်ငန်းများ၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၏။ သင်္ချာဘာသာကဲ့သို့ ထိုးထွင်းကြံစည်မှုပေါ်၌ အခြေတည်သော ဘာသာရပ် များ၌ စိတ်ဝင်စား၏။

မိန်းမတို့၏စိတ်သည် အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်၌ လည်းကောင်း၊ ရုပ်လုံးပေါ်ပြီး အရာဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ အပေါ်ယံတန်ဆာ ဆင်ယင်မှု၌ လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကသဘောမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ လက်တွေ့၌လည်း ကောင်း အာရုံစိုက်မှုရှိ၏။ ယောက်ျားတို့သည်ကား ဝေးလံသောနေရာနှင့် ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ ရုပ်လုံးဖော်မှု၌လည်းကောင်း၊ အကယ်အသုံးပြုမှု၌ လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသဘောမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ စိတ်ကူးကြံစည်မှု၌ လည်းကောင်း စိတ်ဝင်စား၏။

ယောက်ျားသည် ရှေ့နောက် မြော်မြင်မှု၌ စေ့စပ်သေချာ၍ ကြံစည် သုံးသပ်ရာ၌ အချိန်ကြာ၏။ မိန်းမသည် အခြေအနေကို အမှန်အတိုင်း ရုတ်ခြည်းသိမြင်၍ အခက်အခဲမှ လွတ်မြောက်ရန် လတ်တလော ဉာဏ်ဆင် ရာ၌ လိမ္မာ၏။ ဤသို့ အကင်းပါး၍ ရုတ်တရက် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်း သောကြောင့် မိန်းမတို့မှာ မာယာများ၍ ဟန်ဆောင်တတ်သည်။ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော သဘောရှိသည် စသည်ဖြင့် စွပ်စွဲခံကြရ၏။

မိန်းမမာယာ သဲကိုးဖြာစသော မြန်မာစကားပုံများကဲ့သို့ မိန်းမများ အား ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲထားသော စကားပုံများကို အခြားလူမျိုး အခြားနိုင်ငံများ၌ လည်း တွေ့ရ၏။ သို့ရာတွင် မိန်းမများ၏ လှည့်ပတ်သွယ်ဝိုက်၍ ပြုမှုတတ် သော သဘာဝကို စိတ်ဓာတ်ယုတ်ညံ့သော လက္ခဏာတစ်ခုအနေဖြင့် ရှုမြင်

၂၂၆ * ဦးအေးမောင်

ခြင်းမှာ ယထာဘူတ မကျလှချေ။ မိန်းမများ၏ ဟန်ဆောင်မှုမှာ ဝီရိယကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကြောင့် ရရှိအပ်သော စရိုက်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ယခုအခါ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လိမ္မယဉ်ကျေးသော မည်သည့်နိုင်ငံ၌မဆို မိန်းမတို့သည် မိမိတို့ အလိုဆန္ဒကို လူမြင်သူမြင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖြည့်စွမ်းနိုင်ဖို့ ဝေးစွာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်ပြသခွင့် မရရှိကြချေ။

လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ မိန်းမများသည် လက်ရုံးအားကိုး၍ နိုင်ထက်စီး ပြုကျင့်လိုသော ယောက်ျားတို့၏ရန်မှ ကာကွယ်ရန် လိမ္မာပါးနပ်ကြရ၏။ ဓမ္မတာရာသီလာမှု၊ တပိုတပါးသွားမှု၊ အင်္ကျီအဝတ်အစားလဲမှု စသည်များကို လူမသိအောင် ပုန်းလျှိုးပြုလုပ်ကြရ၏။ မိန်းမမှန်လျှင် အိန္ဒြေရှိရမည်၊ အနေအထိုင် အပြောအဆို ဆင်ခြင်ရမည်ဟူသော အစွဲဥပါဒါန်ကြောင့် များစွာသော မိန်းမတို့၏ အတွင်းစိတ်ကို ကိုယ်နှုတ် အမူအရာဖြင့် တိုင်းထွာဆုံးဖြတ်၍ မရအပ်ချေ။ ဤသို့ဖြင့် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှု လျှို့ဝှက်စွာ ပြုလုပ်ရမှုနှင့် ဟန်ဆောင်မှု များပြားလှသော ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ၌ မိန်းမတို့သည် ပရိယာယ်မာယာ အနည်းနှင့်အများ သုံးကြမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်၏။

အချို့သော ယောက်ျားများသည် မိန်းမတို့၏ ပရိယာယ်မာယာကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ မိန်းမများမှာ စိတ်မတည်ငြိမ်ဘဲ ဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု စွပ်စွဲကြ၏။ အချို့နိုင်ငံများ၌ မိန်းမတို့၏ သက်သေထွက်ဆိုချက်မှာ တရားရုံးများ၌ ယောက်ျားများ၏ ထွက်ဆိုချက်လောက် အရေးမပါချေ။ သို့ရာတွင် စိတ်မတည်ငြိမ်ခြင်း၊ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲခြင်း စသည်တို့သည် စိတ်၏ ရောဂါလက္ခဏာများဖြစ်သည်ဟူ၍ ယခုကာလ စိတ်ပညာက ခံယူထားပေရာ ဤခံယူချက်နှင့်အညီ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမကို ယေဘုယျ သဘောအားဖြင့် နှိုင်းယှဉ် လေ့လာရမည်ဆိုပါက ယောက်ျားများကို နောက်တန်းက ထားရပေလိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ စိတ္တဇနာ စွဲကပ်သူများတွင် ယောက်ျားက မိန်းမထက် ဦးရေများ၏။ စိတ္တဇနာ ပျောက်ကင်းရန် အလားအလာမှာလည်း မိန်းမဝေဒနာရှင်တို့တွင် ပို၍များ၏။ ယောက်ျားများသည်

အသက်ကြီးပြင်းသောအခါ စိတ်ဖောက်ပြန်တတ်၍ မိန်းမများမှာ သွေးဆုံးသောအရွယ်၌ စိတ္တဇနာဖြစ်တတ်သည်ဆို၏။ အိုမင်းသောအခါ၌မူ ခြားနားမှု မရှိချေ။ ဦးနှောက်ထိခိုက်ရာမှ အစပြုသော စိတ္တဇနာများမှာ ယောက်ျားများတွင် ဖြစ်တတ်၍ မိန်းမများမှာ စိတ်နှလုံးထိခိုက်မှုကြောင့် စိတ္တဇနာစွဲကပ်သည်က များ၏။ အများအားဖြင့် စိတ်ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်ရာမှ အစပြု၍ ဖြစ်ပွားတတ်သော မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေမှုများကို လေ့လာလျှင်လည်း ယောက်ျားများက စိတ်ဓာတ် ပိုမိုကြံ့ခိုင်သည်ဆိုသော စကားမှာ အခြေအမြစ်မရှိလှကြောင်း ထင်ရှား၏။ အိန္ဒိယနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံများမှတစ်ပါး အခြားကမ္ဘာနိုင်ငံအားလုံးလိုလို၌ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေသူများတွင် ယောက်ျားများသည် မိန်းမများထက် ဦးရေသုံးလေးဆပို၍များ၏။ အိန္ဒိယနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံများ၌မူ မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေခြင်းကို အားပေးသော ဓလေ့ထုံးစံ (ဥပမာ လင်သေလျှင် မယားက မီးပုံထဲ ခုန်ဆင်းရသော အိန္ဒိယဓလေ့ထုံးစံ) များ ရှိသောကြောင့် သတ်သေသော မိန်းမဦးရေ များ၏။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ သတ်သေသူများတွင် ယောက်ျားက များသော်လည်း သတ်သေရန် ကြံစည်သူများတွင် မိန်းမကများ၏။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ နှစ်လောင်းပြိုင်သတ်သေမှုများ၌ မိန်းမ၏ဦးဆောင်မှုက များသည်ဆို၏။

မိမိကိုယ်မိမိသတ်သေမှုကဲ့သို့ စိတ်ချွတ်ယွင်းမှု သတိကင်းလွတ်မှုများ၌ အရင်းခံသော ရာဇဝတ်မှုများကို ကျူးလွန်သောသူများမှာလည်း အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်၏။ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုထင်ရှား၍ အပြစ်ဒဏ်ခံရသောသူများတွင် မိန်းမများက ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် လွန်စွာနည်းခြင်းကိုဆန်းစစ်ရာ၌ တရားရုံးများက မိန်းမတရားခံများအား သက်ညှာတတ်ခြင်းကို သတိပြုရပေလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် မိန်းမများသည် ငယ်စဉ်ကစ၍ ယောက်ျားများကဲ့သို့ မလွတ်လပ်သောကြောင့် ဒုစရိုက်မှုပြုလုပ်ရန် အခွင့်အလမ်းများစွာ မရရှိကြချေ။

သို့ဖြစ်စေကာမူ ယောက်ျားများက မိန်းမများထက် ပိုမိုဆိုးသွမ်း မိုက်မဲခြင်းသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ချည်းမဟုတ်ဘဲ ဗီဇကြောင့်လည်း

၂၂၈ * ဦးအေးမောင်

ဖြစ်တန်ရာ၏။ တိရစ္ဆာန်များတွင် အထီးသည် အမထက် ပို၍ စရိုက်ကြမ်း၏။
ကြီးနိုင် ငယ်ညှဉ်းပြုတတ်၏။ ကလေးသူငယ်များတွင် ယောက်ျားကလေးများ
မှာ မိန်းကလေးများထက် ပို၍ စိတ်ခက်ထန်၏။ ဆုံးမရန်ခက်ခဲ၏။ အားနည်း
သူကို အနိုင်ကျင့်လိုကြ၏။ စည်းကမ်းဥပဒေ ဖောက်ဖျက်ကြ၏။ ထင်ရာ
တစ်ဖွတ်ထိုး လုပ်လေ့ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်ရကား ယောက်ျားများသည် ငယ်စဉ်က
မိဘဆရာသမားများက ပဲ့ပြင်ဆုံးမခြင်းမရှိဘဲ ပေါက်လွှတ်ပဲစား ထားပါက
ကြီးပြင်းသောအခါ လူဆိုးလူမိုက်ဖြစ်ရန် သဘာဝဗီဇအားဖြင့် မိန်းမများထက်
ပို၍ အလားအလာရှိသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ မိန်းမများ၏ ဒုစရိုက်ပြစ်မှုကြီးတစ်ခုအနေဖြင့် လူတို့
ခံယူထားသော ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်း၏ အရင်းအမြစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့စဉ်းစား
ရာ၏။ မိန်းမများ ပြည့်တန်ဆာဖြစ်ခြင်းသည် အဓိကအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်
ကြောင့်ထင်ရှား၏။ သို့ရာတွင် လူအများ ထင်သကဲ့သို့ မိန်းမများသည်
စီးပွားရေး ကျပ်တည်းမှုတစ်ခုကြောင့်သာလျှင် ပြည့်တန်ဆာဘဝသို့
ရောက်ရှိကြသည်မဟုတ်ချေ။ လောက၌ ဆင်းရဲသော မိန်းမတိုင်းသည်
ယောက်ျားတို့၏ ရာဂတဏှာကို ဖြည့်စွမ်းခြင်းဖြင့် ဘဝရပ်တည်မှုကို ရှာကြံရန်
စိတ်မကူးကြ။ ထိုသို့ ယောက်ျားတို့၏အလိုကိုဖြည့်၍ ပိုက်ဆံရှာသော မိန်းမ
တိုင်းလည်း မူလကနဦးက ဆင်းရဲချို့တဲ့သူများ မဟုတ်ကြောင်းသတိပြုရာ၏။

တစ်ခါက ပညာရှင်တစ်ဦးသည် နယူးယောက်မြို့မှ ပြည့်တန်ဆာ
၂,၀၀၀ ခန့်ကို စုံစမ်းလေ့လာခဲ့ရာ စားဝတ်နေမှုအတွက် ပြည့်တန်ဆာဖြစ်လာ
သူများမှာ ၅၂၅ ယောက်(ဝါ) ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။
အများအားဖြင့်ကား ၎င်းတို့သည် ယောက်ျားများက ဖျက်ဆီးခြင်း၊ မကောင်း
သော အပေါင်းအဖော်က ဆွဲဆောင်ခြင်း၊ အလုပ်လုပ်ရန် ပျင်းရိခြင်း၊ သက်သာ
သောနည်းဖြင့် ဝင်ငွေရလိုခြင်း၊ အဝတ်အစားနှင့် အပျော်အပါးကို ခုံမင်နှစ်
သက်ခြင်း စသောအကြောင်းများကြောင့် နှစ်မွန်းပျက်စီးနေကြခြင်းဖြစ်၏။
ပြည့်တန်ဆာများသည် အခြားမိန်းမများထက် အသိဉာဏ်နွံ၍ ပညာဗဟုသုတ
နည်းပါသောသူများ ဖြစ်သော်ဖြစ်ပေရာ၏။ ဗီဇအားဖြင့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်

ညံ့ဖျင်းသည်ကား မဟုတ်ချေ။ ၎င်းတို့အထဲတွင် စိတ်နှလုံး ဖြူစင်သောသူများ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် နဂိုမူလက ယေဘုယျအားဖြင့် အပယ်ခံ, အဖိနှိပ် ခံလူတန်းစားမှ လာသောသူများ ဖြစ်ပေရာ ဤသည်ပင် ၎င်းတို့အား မကောင်း သောဘဝသို့ ပို့ဆောင်လိုက်သော ပဓာန ပတ်ဝန်းကျင်တရား ဖြစ်လေသည်။

အနောက်နိုင်ငံများ၌ အိမ်အစေခံဘဝမှ ပြည့်တန်ဆာဘဝသို့ ကူး ပြောင်း သွားသော မိန်းမ အတော်များများရှိသည်ဆို၏။ ပြည့်တန်ဆာ အတော် များများမှာ ကနဦးမူလက သူတစ်ပါးအိမ်တွင် ခိုင်းစေသော မိန်းမငယ်များ ဖြစ်ခဲ့တန်ရာ၏။ ဤကံအကျိုးပေးညံ့သော မိန်းကလေးများကို ယခုအခါ အိမ် ဖော်ဟူ၍ ယဉ်ကျေးစွာ ခေါ်ဝေါ်သော်လည်း ၎င်းတို့၏ ဘဝအခြေအနေမှာ ရှေးအခါကစ၍ ယနေ့အထိ ဆိုးဝါးနံ့ချာလှ၏။ သူတို့ကို မည်သူကမျှ လူရာမ သွင်းလိုကြ။ အိမ်ရှင်မများက ညှင်းပန်းနှိပ်စက်၍ အိမ်ရှင်ယောက်ျားများက ခြေတော်တင်လေ့ရှိကြ၏။ ဤသို့သော အဖိအနှိပ်ခံ မိန်းမငယ်များသည် မိဘ ဆွေမျိုးသားချင်းမရှိသော မြို့ကြီးများ၌ အားကိုးရာမဲ့ဖြစ်လျက်ရှိရာ ၎င်းတို့ လူတန်းစားမှ ပြည့်တန်ဆာ ထွက်ပေါ်လာခြင်းမှာ အံ့ဩစရာ မရှိလှချေ။

မိန်းမများပြည့်တန်ဆာဖြစ်ရခြင်းအတွက် ယောက်ျားများသည် တာဝန် မကင်းချေ။ သားငါး ရောင်းသူများရှိသောကြောင့် အသားစားသူများရှိသည် ဟု ဆင်ခြင်ပေးသကဲ့သို့ ပြည့်တန်ဆာများရှိသောကြောင့် ၎င်းတို့နှင့် ပျော်ပါး လိုသော ယောက်ျားများရှိခြင်း ဖြစ်သည်ဟုဆိုနိုင်သော်လည်း မိန်းမများကို ပြည့်တန်ဆာဖြစ်အောင် တမင်္ဂလာ ဖန်တီးသောသူများ သို့မဟုတ် အမှတ် မထင် ပြုကျင့်မိသူများမှာ အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်၏။ မည်သည့် နိုင်ငံ၌မဆို ယောက်ျားများ၏ အဓမ္မပြုကျင့်မှုကို ခံရသည်မှအစ သို့မဟုတ် စွန့်ပစ်ခြင်းခံရသည်မှအစ မိမိတို့ဘဝကို ရေစုံမျှောကာ ပြည့်တန်ဆာဖြစ်လာ သော မိန်းမများမှာ ဦးရေမနည်းလှချေ။

ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့၏ စိတ်ဓာတ်စရိုက်နှင့် အပြုအမူခြားနားခြင်း သည် ဟော်မုန်းအဖိုဓာတ်နှင့် အမဓာတ်တို့၏ ခြားနားမှု၌ အရင်းမူလရှိ၏။ သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါငယ်များကို အကြိမ်ကြိမ်စမ်းသပ်

၂၃၀ * ဦးအေးမောင်

လေ့လာခြင်းဖြင့် ဟော်မုန်းကို အဖိုဓာတ်မှ အမဓာတ်သို့လည်းကောင်း၊ အမဓာတ်မှ အဖိုဓာတ်သို့လည်းကောင်း အလေးတင်းပေးပါက အပြုအမူများလည်း သိသိသာသာ ပြောင်းလဲလာသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ဥပမာ ကြက်မ မြီးကောင် ပေါက်ကလေးများအား ဟော်မုန်းအဖိုဓာတ် ထိုးသွင်းပေးပါက ၎င်းတို့သည် အတောင်ပံခတ်ကာ အသံသေးကလေးနှင့် တွန်၍ ကြက်ဖကလေးများကို လိုက်လံထိုးဆိတ်ကြ၏။ ကြက်ဖကလေးများသည် အဖိုဟော်မုန်းဓာတ် ထုတ်ပစ်လိုက်သောအခါ ကြက်ဖအမူအရာကို မပြုကြတော့ချေ။ ဟော်မုန်းအဖိုဓာတ် အတော်များများ ထိုးသွင်းထားသော ကြက်မကြီးများနှင့် အမဓာတ် သွင်းထားသော ကြက်ဖကြီးများသည်လည်း အပြုအမူ လုံးပြောင်းလဲသွားကြ၏။ ပူး၊ ကြွက် စသော အခြားသတ္တဝါများနှင့် စမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ၌ လည်း ထိုနည်းအတူ ဟော်မုန်းဓာတ်က အပြုအမူများကို ပြောင်းလဲစေနိုင်ကြောင်း တွေ့ကြရလေသည်။

သို့ရာတွင် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၏ ဗီဇရိုက် ဝါသနာနှင့် အပြုအမူများသည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပြုပြင်မှုကြောင့်လည်း အထိုက်အလျောက် ပြောင်းလဲစေတတ်၏။ ယခုအခါ အနောက်နိုင်ငံများ၌ မိန်းမများသည် ယောက်ျားများကဲ့သို့ လွတ်လပ်မှုရရှိသောကြောင့် ဒုစရိုက်မှုပြုသော မိန်းမများ ရှေးကထက် ပေါများလာ၏။ သာ၍ထင်ရှားသော သာဓကအထောက်အထား တစ်ခုမှာ အမေရိကန် မနုဿဗေဒပညာရှင် ဒေါက်တာမာဂရက်မိ၏ စာအုပ်၌ နယူးဂီနီ ကျွန်းကြီးမှ လူမျိုးသုံးမျိုးအကြောင်း ဖော်ပြထားချက်ဖြစ်၏။

မာဂရက်မိ၏ ရေးသားချက်အရ “အရပက်” ခေါ် ပထမလူမျိုးမှာ စိတ် နှလုံးနှူးညှိ သိမ်မွေ့သောလူမျိုး ဖြစ်၏။ မိန်းမနှင့် ယောက်ျားတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တူပပြိုင်ဆိုင်မှုမရှိဘဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ခင်မင်ကြင်နာကြ၏။ ကလေးများကိုလည်း သနားညှာတာကြ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်ကစားခြင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်းကို ခွင့်မပြုကြချေ။ “မန်ဒူဂမာ” ခေါ် ဒုတိယလူမျိုးမှာ အရပက်တို့နှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သော လူမျိုးဖြစ်၏။ သူတို့မှာ ယောက်ျားရော မိန်းမပါ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်၏။ သူတစ်ပါးကို အနိုင်ကျင့်

လိုသောစိတ် သတ်ချင်ဖြတ်ချင်သော စိတ်များရှိ၏။ မိန်းမများသည် မိမိတို့၏ သားသမီးများကိုပင် သနားကြင်နာခြင်းမရှိဘဲ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တတ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အံ့ဩစရာအကောင်းဆုံး လူမျိုးမှာကား “ချမ်ဘူ” ခေါ် တတိယလူမျိုးဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးတွင် မိန်းမများမှာ တန်ခိုးကြီး၏။ ယောက်ျား များကို ဩဇာပေးတတ်ကြ၏။ စိတ်ခက်ထန်၍ နေရာတကာတွင် သူတို့သာ ဆရာလုပ်လိုကြ၏။ ယောက်ျားများမှာ သူတို့ပြုမှ နုသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ မိန်းမများကို မှီခိုနေရသူများဖြစ်သဖြင့် နှိမ့်ချသောစိတ် ရှိကြ၏။ စိတ်ဓာတ် ပျော့၍ မိန်းမများကို မတော်လှန်ရဲကြချေ။

ဤနယူးဂီနီလူမျိုးတို့မှာ အလွန်ထူးခြား၍ ၎င်းတို့ကဲ့သို့ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၏ စိတ်နေစရိတ်နှင့် အမူအကျင့် တူညီမှု သို့မဟုတ် ခြားနားမှုမျိုး ရှိသော လူမျိုးများမှာ ယနေ့ ကမ္ဘာ့လူမျိုးအားလုံး၏ ငါးရာခိုင်နှုန်းမျှပင် ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ ယေဘုယျအားဖြင့်ကား ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ စိတ်နေစရိတ် ခြားနားမှုနှင့်စပ်၍ လူတို့၏ ထင်မြင်ခံယူချက်သည် တူညီသော ဘဝအတွေ့ အကြုံကြောင့်ပေးလားမသိ။ လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌သော်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌သော်လည်းကောင်း တထေရာတည်းလိုလိုဖြစ်၏။

ထိုကမ္ဘာ့လူထု၏ ခံယူချက်အရဆိုသော် ယောက်ျားတို့၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ များမှာ တောင့်တင်းသန်မာခြင်း၊ ခွန်အားကြီးခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း၊ တိုက်ခိုက်လို ခြင်း၊ စက်ကိရိယာပစ္စည်းများ၌ စိတ်ဝင်စားခြင်း၊ အပြင်၌သွားလာလှုပ်ရှား နေလိုခြင်း၊ စွန့်စားခြင်း စသည်တို့ဖြစ်၍ မိန်းမတို့၏ လက္ခဏာအင်္ဂါများမှာ နုနယ်ပျော့ပြောင်းခြင်း၊ ခွန်အားနည်းခြင်း၊ အိမ်ကိုခင်မင်ခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက် လွယ်ခြင်း၊ သနားကြင်နာတတ်ခြင်း၊ တစ်နေရာ၌ထိုင်၍ အလုပ်လုပ်လိုခြင်း၊ ကြောက်တတ်ခြင်း စသည်များဖြစ်၏။ ဤအရည်အချင်းများကို ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ရာခိုင်နှုန်း မည်မျှစီ၌ တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းတို့သည် ကျား-မ သဘာဝ ဗီဇနှင့် မည်မျှကိုက်ညီသည်ဟု မည်သူမျှ အတိအကျ မပြောနိုင်သော်လည်း လူအများကမူ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့၌ ရှိသင့်ရှိအပ်သော အရည်အချင်းများ အနေဖြင့် လက်ခံယုံကြည်ထားကြလေသည်။

၂၃၂ * ဦးအေးမောင်

က		၁-ပုဆိန် ၂-လှေ ၃-သားလှီး စား	၀		၁-လည်စည်း ကြိုးပြား ၂-သံကြိုး ၃-ခြေရာ ၄-လည်စည်း
ခ		၄-လ ၁-ဝက်မှင်ဘီး ၂-ကင်းခြေများ ၃-ဘီး ၄-သွား ၁-မီးတောက်	၁၀		၁-ကလေး ၂-ဘော်ရာ ၃-မိန်းမ ၄-အဆိုရှင် ၁-မီးခိုးတိုင်
ဂ		၂-ပန်း ၃-မြွေ ၄-တီကောင်	၁၁		၂-ကြိုးခွေ ၃-မီးခိုး ၄-အပ်ချည် ၁-ခေါင်းတိုင်
ဃ		၁-ကလေး ၂-ခေါင်း လောင်း ၃-ရုပ်တု ၄-အမွှေးတိုင်	၁၂		၂-ဦးချို ၃-ဝန်တင် ဝန်ချစက်
င		၁-လှေ ၂-တံခါး ၃-ဦးထုပ် ၄-သစ်ငုတ်တို	၁၃		၄-ပန်းအိုး ၁-အိပ်ရာ ၂-နွားမ ၃-သမင် ၄-မြင်း

ပုံ ၁၈။ ယောက်ျားစိတ် သို့မဟုတ် မိန်းမစိတ် မည်မျှရှိသည်ကို သိရှိရန် စမ်းသပ်သောနည်း။ ရုပ်ပုံများကို ကြည့်၍ မိမိထင်သောအရာများကို ရေးမှတ်ပါ။ ထို့နောက် စာမျက်နှာ ၂၃၄ အောက်ခြေ၌ ပြထားသော အဖြေများနှင့် တိုက်ကြည့်ပါ။

Scheinfeld, p. 450.

မည်သို့ဖြစ်စေ အနောက်တိုင်းပညာရှင်တို့သည် ဤအရည်အချင်းများကို အခြေတည်၍ မေခွန်းပုစ္ဆာများ တီထွင်ပြီးလျှင် လူတစ်ဦး၌ ယောက်ျားသို့မဟုတ် မိန်းမ စိတ်နေစရိုက် မည်မျှရှိသည်ကို စုံစမ်းလေ့လာကြ၏။ ထိုသို့လေ့လာရာ၌ ယောက်ျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း လိင်တူဇာတ်သူသား အချင်းချင်းသည်ပင် စိတ်စရိုက်အားဖြင့် များစွာ ကွဲပြားခြားနားနေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် အချို့သော ယောက်ျားများမှာ အချို့မိန်းမများထက် ပို၍ မိန်းမဆန်လျက် အချို့မိန်းမများမှာ အချို့ယောက်ျားများထက် ပို၍ ယောက်ျားစိတ်ဓာတ် စရိုက်ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

ပညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်အရ ယောက်ျားအပီသဆုံး (၀၁) အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော ယောက်ျားလက္ခဏာအင်္ဂါများနှင့် အပြည့်စုံဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား၊ ကာယဗလသမားများနှင့် အင်ဂျင်နီယာများ ဖြစ်၏။ ယောက်ျားဂုဏ်အင်္ဂါ အနည်းဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ရဟန်းဘုန်းကြီးများ သတင်းစာဆရာများနှင့် အနုပညာရှင်များဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ နောက်တွင် မိန်းမလျာများသာ ရှိတော့၏။ ထူးဆန်းသည်ကား ရဲသားများနှင့် မီးသတ်သမားများအား စမ်းသပ်ရာ၌ ယောက်ျားဂုဏ်အင်္ဂါ အနည်းငယ်ကိုသာ တွေ့ရှိရသည်ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် အသက်စည်းစိမ် အိုးအိမ် လုံခြုံမှုနှင့် စည်းကမ်းသေဝပ်မှုကို အထူးလိုလားသောသူများ ဖြစ်ပေရာ ဤလိုလားတောင့်တမှုကို မိန်းမတို့၏ ဝိသေသလက္ခဏာအဖြစ် သတ်မှတ်ခံယူထားသောကြောင့် ယောက်ျားလက္ခဏာအင်္ဂါအတွက် ၎င်းတို့ အမှတ်အရ နည်းနေခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

မိန်းမများတွင် မိန်းမအပီသဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အိမ်မှုကိစ္စ လင်ယောက်ျားနှင့် သားသမီးများအား ကျွေးမွေးပြုစုသော ကိစ္စများနှင့် အချိန်ကုန်သော အိမ်ရှင်မများဖြစ်၍ မိန်းမဂုဏ်အင်္ဂါအချို့တို့ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ကာယဗလမယ်များဖြစ်၏။ စင်စစ် ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုး၏ ကျား-မ စိတ်ဓာတ်စရိုက်ကို ပညာရှင်တို့စူးစမ်းလေ့လာ၍ သိရှိရသောအချက်များမှာ လူအများ၏ ထင်မြင်ယူဆချက်နှင့် အတန်ကိုက်ညီကြောင်း တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် ဤစုံစမ်းသိရှိချက်များနှင့်စပ်၍ အစွဲဥပဒါန်မရှိသင့်ချေ။ ၎င်းတို့သည် လူတို့၏ အသက်အရွယ်ကိုလိုက်၍ များစွာပြောင်းလဲတတ်ပေရာ ယောက်ျားများသည် အသက်ကြီးရင့်သောအခါ မိန်းမများကဲ့သို့ ပြုမူလာ၍ အသက်ကြီးသော မိန်းမတို့သည်လည်း မိန်းမစိတ်ဓာတ်စရိုက် ပိုမိုထူပြောလာ တတ်သည်ဆို၏။ ရုပ်လက္ခဏာနှင့် အပြုအမူကိုကြည့်၍ အတွင်းစိတ်ဓာတ်ကို အမြဲထာဝရ သိရှိနိုင်သည်မဟုတ်ချေ။ သန်မာထွားကျိုင်းသော်လည်း သူ့ရ သတ္တိနည်းပါး၍ လက်နက်အားကိုးကာ သူတစ်ပါးကို အနိုင်ကျင့်လိုသော ယောက်ျားများ ရှိသည်နှင့်အမျှ ကိုယ်ခန္ဓာ သေးသွယ်ပျော့ပျောင်းသော်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ရာ၌ ယောက်ျားတို့ထက် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်၍ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိသော မိန်းမများလည်း ရှိကြောင်း သတိပြုသင့်ပေ၏။

(ဃ) ဖို-မ ဆက်ဆံမှု

ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့၏ စိတ်ဓာတ်စရိုက် အပြုအမူ ကွဲပြားခြားနားမှု နှင့် စပ်၍ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ပြုမူဆက်ဆံမှု (ဝါ) ဖို-မ ဆက်ဆံမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လက်၍ လေ့လာရာ၏။

ကလေးသူငယ်များသည် ငယ်စဉ်ကပင် မိမိတို့နှင့် အခြား အချို့သော သူများ လိင်အင်္ဂါမတူမှုကို သိမြင်ရာမှ အစပြု၍ မိမိတို့ကိုယ်ကို ယောက်ျား ကလေး သို့မဟုတ် မိန်းကလေးဟု ခွဲခြားသိရှိလာကြ၏။ အနောက်နိုင်ငံ များ၌ ပညာရှင်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ ကလေးသူငယ်များ၏ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှုသည် အသက်အရွယ်ကိုလိုက်၍ အဆင့်ခုနစ်ဆင့် ပြောင်းလဲကြောင်း သိရ၏။ ရှေးဦးပထမနှစ်များ၌ ကလေးသည် မိမိကိုယ်၌သာ စိတ်ဝင်စား၏။ အနည်းငယ်ကြီးလာသောအခါ ကျား၊မ၊ မခွဲခြားဘဲ အခြားကလေးများနှင့်

ယောက်ျား ။ ။ က-၁,၂,၄။ ဂ-၂။ ဃ-၁,၂။ င-၁,၃,၄။ စ-၂,၃။ ဆ-၁,၂,၄။
ဇ-၂။ ဈ- ၃,၄။ ည-၂။
မိန်းမ။ ။ က-၃။ ခ-၃,၄။ ဂ-၁,၃,၄။ ဃ-၃,၄။ င-၂။ စ-၁,၄။ ဆ-၃။
ဇ-၁,၃,၄။ ဈ-၁,၂။ ည-၁,၃,၄။

ရောနှော၍ ကစား၏။ အသက်ရှစ်နှစ်အရွယ်၌ ယောက်ျားကလေးသည် လည်းကောင်း၊ မိန်းကလေးသည်လည်းကောင်း မိမိတို့လိင်တူ ဇာတ်တူအချင်း ချင်းနှင့်သာ ကစားလိုကြ၏။ အသက် ၁၀ နှစ်နှင့် ၁၂ နှစ်အကြား၌ လိင်တူချင်း အုပ်စုဖွဲ့၍ တစ်ခါတစ်ရံ ယောက်ျားကလေးများအုပ်စုနှင့် မိန်းကလေးအုပ်စု ရန်ဖြစ်ကြ၏။ အသက် ၁၃နှစ် ၁၄ နှစ်အရွယ်၌ မိန်းကလေးများသည် ယောက်ျားကလေးများ၌ စိတ်ဝင်စား၍ သူတို့၏ ဂရုပြုမှုကို ခံယူလိုသော ဆန္ဒပြလာကြ၏။ အသက် ၁၄ နှစ် ၁၅ နှစ်များ၌မူ ယောက်ျားကလေးများသည်လည်း မိန်းကလေးများ၌ စိတ်ဝင်စားလာကြ၍ အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ်မှ စပြီးလျှင် သမီးရည်းစားထားတတ်ကြသည်ဟု ဆို၏။

ဤသို့ ယောက်ျားကလေးများနှင့် မိန်းကလေးများ၏ ဆက်ဆံရေး အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲမှုပုံစံသည် အနောက်နိုင်ငံများ လူငယ်များကို ရည်ညွှန်း သော ပုံစံဖြစ်စေကာမူ မြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း လူငယ်များ၏ ကျား မ ဆက်ဆံမှု မှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ထိုပုံစံအတိုင်းဖြစ်၏။ ခြားနားသည်ကား လူငယ်များ အရွယ်ရောက်လျှင် သမီးရည်းစားကိုယ်စီရှိမှုက အနောက်နိုင်ငံများ၌ ပတ်ဝန်းကျင်က ကူညီအားပေး၍ မြန်မာနိုင်ငံ၌မူ ပတ်ဝန်းကျင်က အားမပေး ချေ။

ချစ်သူကို စိတ်ကူးမြော်မှန်းရာ၌ကား မြန်မာလူငယ်များသည် အနောက် တိုင်းလူငယ်များနှင့် ထပ်တူဖြစ်၏။ ထိုစိတ်ကူးမြော်မှန်းချက်ကို ရုပ်လုံးဖော်မှုမှ တစ်ပါး ကလေးသူငယ် လူငယ် လူရွယ်တို့၏ အခြားသော လိင်ကိစ္စများ၌ လူကြီးမိဘများက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း မရှိသောကြောင့် အထက်၌ ပြဆိုခဲ့သော လူငယ်တို့၏ လိင်စိတ်ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ပယောဂကင်းသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ အဆိုပါ လိင်စိတ် ပြောင်းလဲမှုသည် သဘာဝတရား၏ လှုံ့ဆော်ဖန်တီးချက်ဖြစ်သည် (၀၁) လူ သတ္တဝါတို့၏ သဘာဝပီဇန့်အညီ ဖြစ်သည်ဟု ပညာရှင်အတော်များများက ယူဆကြ၏။ အချို့သောလူများ လိင်စိတ် ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်ကြခြင်းမှာ

၂၃၆ * ဦးအေးမောင်

ငယ်ရွယ်စဉ်က ထိုဓမ္မတာဖြစ်စဉ်နှင့်အညီ လိင်ပြောင်းလဲရင့်ကျင်းခြင်း မရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဥပမာ- အချို့သောသူများ၏ လိင်စိတ်သည် မိမိတို့ကိုယ်၌သာ စိတ်ဝင်စားသော ကလေးငယ်၏ အဆင့်မှ ရှေ့သို့ တိုးတက်ခြင်းမရှိချေ။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် အခြားသူများကို လိင်စိတ်ဖြင့် ရှုမြင်ခြင်း၊ နှစ်သက်စွဲလမ်းခြင်း မရှိဘဲ မိမိတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုသာ တပ်မက်နေကြသည်။ သို့မဟုတ် ကာမရာဂ စိတ်ကို ဓမ္မတာနည်းမဟုတ်ဘဲ လက်ဖြင့် ဖြေဖျောက်ရမှ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်သောသူများ ဖြစ်နေကြ၏။

အချို့သော သူများမှာမူ မိမိတို့လိင်တူချင်းကိုသာ နှစ်သက်တပ်မက်သော ကလေးသူငယ်၏အဆင့်ကို မကျော်လွန်ကြတော့ချေ။ ထိုသူတို့သည် ကြီးပြင်းလာသောအခါ လိင်တူချင်း ကာမစပ်ယှက်ရပါမှ ရာဂပြေငြိမ်းသော သူများ ဖြစ်လာတတ်ကြ၏။

အချို့၌မူ လိင်မတူသော သူများ၌ စိတ်ဝင်စားသော မြီးကောင်ပေါက် အရွယ်တို့၏ အဆင့်၌ လိင်စိတ်ဖွံ့ဖြိုးမှု ပြီးဆုံး၍ လိင်မတူသောသူများမှ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပြီးလျှင် ချစ်သူအနေဖြင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံလိုသော နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ မရောက်ရှိကြချေ။ ထိုသူတို့သည် မိန်းမမြင်တိုင်း ပိုးချင်ပန်းချင်သော ယောက်ျားများနှင့် ရည်းစားများ၍ လျှပ်ပေါ်လော်လီသော မိန်းမများ ဖြစ်လာတတ်ကြ၏။ သူတို့သည် ကာမရာဂ အားကြီးသည်ထင်ရစေကာမူ ကာမစိတ်မှာ နက်နဲရင့်ကျက်မှုမရှိဘဲ အတွေ့အကြုံများမှ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဘယ်အခါမျှ မရရှိသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ဤသည်တို့မှာ ယနေ့ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ အထူးထင်ရှား၍ လူသိများသော လိင်စိတ် ချွတ်ယွင်းဖောက်ပြန်မှု သုံးမျိုးဖြစ်၏။ လူတို့သည် ဗီအားဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာအခြေအနေ မတူ။ ထိုသို့ ကိုယ်ခန္ဓာမတူမှုကြောင့် ကာမအပြုအမူများသည်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခြားနားရပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤခြားနားမှုသည် ကာမစွမ်းအား ခြားနားမှုဖြစ်၍ အထက်က ပြဆိုခဲ့သော

ကာမ ဖောက်ပြန်မှုများ၌ အကျိုးမဝင်ချေ။ ကာမ ဖောက်ပြန်မှုမှာ စင်စစ် ကာမစိတ်၏ ဦးတည်ချက် အံ့ချော်နေခြင်း ဖြစ်ပေရာ ဤသို့မဖြစ်စေရန် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဗီဇက မည်မျှအကျိုးပြုပါသနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

ဤနေရာ၌ ယခုအခါ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ဖြေရှင်းရန် ခက်ခဲသော လူမှုပြဿနာကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေသည့် လိင်တူချင်း သံဝါသပြုမှုနှင့်စပ်၍ ပညာရှင်တို့ လေ့လာသိရှိရသမျှကို အမြွက်မျှ ဖော်ပြပါအံ့။

လိင်တူချင်း သံဝါသပြုမှုသည် ယခုခေတ်မှ ပေါ်ထွန်းလာသည်မဟုတ်။ ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ တွေ့ခဲ့ရသော ဓလေ့တစ်ခုဖြစ်၏။ ရှေးဂရိပြည်၌ ၎င်းကို တရားဥပဒေဘောင်အတွင်းရှိ လူ့ဓလေ့စရိုက်တစ်ခုအနေဖြင့် အသိအမှတ်ပြုခဲ့၏။ ရှေးအခါက အနောက် နိုင်ငံများတွင် အချို့သော နာမည်ကျော် အနုပညာရှင်တို့သည် လိင်တူချင်း သံဝါသပြုသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ယခုအခါ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ဤအမှုပြုသော ယောက်ျားများမှာ ယောက်ျားဦးရေ၏ လေးရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိ၍ အလားတူ ကာမဖောက်ပြန်သော မိန်းမများမှာလည်း ထိုရာခိုင်နှုန်းခန့်မျှ ရှိသည်ဆို၏။

စိတ်ပညာဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့်ကား ဤကာမ ဖောက်ပြန်မှုမျိုး သည် ငယ်စဉ်က မိဘများ၏ မသိမလိမ္မာမှု၊ ကလေး၏ ဘဝလမ်းစဉ်နှင့် အသိအမြင် ချွတ်ချော်လွဲမှားမှုများကြောင့် ဖြစ်၏။ လိင်တူချင်း သံဝါသ ပြုသောသူသည် ငယ်စဉ်က မိမိကို အလွန်ချစ်ခင်ယုယ၍ အလိုလိုက်သော မိခင်၏ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်တတ်၏။ ဖခင်မှာ သားကို မကြင်နာဘဲ အဝေးသို့ ရောက်ရှိနေသည်က များ၏။ ငယ်စဉ်က လိင်တူ လူကြီးတစ်ယောက် ယောက်ကို စွဲလမ်းတက်မက်ခြင်း၊ မိဘများ၏ ဆုံးမသွန်သင်မှုကြောင့် လိင် မတူသောသူများကို တု၍ ပြုမူပြောဆို တွေးခေါ်ရခြင်း၊ ဓမ္မတာအလျောက် မေတုန်ပြုမှုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်း၊ ယောက်ျားဖြစ်လျှင် သားသမီးရမည်ကို ကြောက်၍ မိန်းမဖြစ်လျှင် ကိုယ်ဝန်ရှိမည်ကို ကြောက်ခြင်း စသည်တို့သည်

၁။ e. g. Oscar Wilde.

၂၃၈ * ဦးအေးမောင်

လည်း လိင်တူချင်း သံဝါသပြုသော အကျင့်ကို ထောက်ကူအားပေးသော အကြောင်းတရားများဖြစ်သည်ဆို၏။

သို့ဖြစ်စေကာမူ ဤပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရားများ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ရှိပါလျက် မဓမ္မတာမဟုတ်သော သံဝါသပြုနည်းကို စိတ်မျှမကူးမိသောသူ အမြောက်အမြားရှိခြင်း သတိပြုရာ၏။ အချို့ပညာရှင်တို့က ဤဖောက်ပြန် သော ကာမအကျင့်ကို ရရှိသောသူများမှာ မွေးကတည်းက အခြားလူများနှင့် မတူဘဲ ရုပ်လက္ခဏာထူးခြားသော သူများဖြစ်သည်။ ယောက်ျားဖြစ်လျှင် တင်ပါးဆုံသေးခြင်း၊ မျက်နှာ ရင်ပတ်နှင့် ကျော၌ အမွေးအမှင်နည်းခြင်း၊ မိန်းမနှင့် ဆီးစပ်အမွေးများရှိပုံ တူခြင်းနှင့် လက်မောင်းများ၌ အဆီများခြင်း စသောလက္ခဏာများ ရှိတတ်သည်ဆို၏။ မိန်းမဖြစ်လျှင် အဆီနည်းခြင်း၊ ကြွက် သားမာခြင်း၊ မျက်နှာနှင့် ကိုယ်ပေါ်၌ အမွေးများရှိခြင်း၊ ရင်သားဖွံ့ဖြိုးမှုမရှိ ခြင်း စသော ယောက်ျားလက္ခဏာများ ရှိတတ်သည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် ယောက်ျားလျှာ တိုင်းနှင့် မိန်းမလျာတိုင်းသည် ဤအကျင့်ရှိသော သူများ မဟုတ်ချေ။ ဤအကျင့်ရှိသော သူများတွင် အချို့ယောက်ျားများသည် အလွန် ယောက်ျားပီသသော ကြန်အင်လက္ခဏာရှိ၍ အချို့မိန်းမများမှာ သာမန်မိန်းမ များနှင့် ရုပ်အင်္ဂါလက္ခဏာ ဘာမျှမခြားနားချေ။

မည်သို့ဖြစ်စေ ဤအကျင့်သည် အဓိကအားဖြင့် ဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ် ကြောင်း ယူဆရန် အထောက်အထား အတော်များများရှိ၏။ ဤအကျင့်ကို ငှက်နှင့် မျောက်စသော တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါများနှင့် ကမ္ဘာဦးလူမျိုးများ၌လည်း တွေ့ရ၏။ ဝိဇ္ဇာအမြွှာများ၌ တစ်ဦးက ဤအကျင့်ရှိလျှင် အခြားတစ်ဦး၌ လည်း ရှိစမြဲဖြစ်၏။ ဤအကျင့်ကို ကာယကံရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ သားချင်းများ၌လည်း အများအားဖြင့် တွေ့ရတတ်၏။ ဤအကျင့်ရှိသော သူ တို့တွင် အချို့မှာ ကလေးအရွယ်ကပင် ဝိဇ္ဇာထွက်ပြလာကြ၏။ လိင်တူချင်း သံဝါသပြုသော လူငါးရာအား စုံစမ်းလေ့လာကြည့်ရာ တစ်ဝက်ကျော်ခန့်မှာ အသက် ၅ နှစ်နှင့် ၁၃ နှစ်အကြား၌ ထိုသို့ပြုလိုသောစိတ် ပထမ စတင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်ဟု ဝန်ခံကြလေသည်။

အနောက်နိုင်ငံများ၌ စိတ်ပညာနည်း၊ ဟော်မုန်းဓာတ်များ ဖြည့်တင်းပေးနည်း စသော နည်းများဖြင့် ဤအကျင့်ကို ကုသကြရာ ရာနှုန်းပြည့် အောင်မြင်မှုမရှိသေးချေ။ အချို့က ဤအကျင့်ရှိသောသူအား နိုင်ငံတရားဥပဒေအရ ဖမ်းဆီးအရေးယူခြင်းကို ဝေဖန်အပြစ်တင်ကြ၏။ အချို့ကမူ ဤအကျင့်ကို သဘာဝကျ၍ အပြစ်မရှိသော ကာမမှုတစ်ခုအနေဖြင့် ရှုမြင်ကြ၏။ မှန်လှ၏။ အကယ်၍ ဤအကျင့်သည် ပီဇာ အရင်းမူလရှိ၍ ကုသရန် များစွာ ခဲယဉ်းသည်မှန်ပါက ၎င်းကို မုဒိမ်းမှုကဲ့သို့သော ကာမပြစ်မှုကြီးများနှင့် တန်းတူထားကာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အရေးယူခြင်းမှာ ယထာဘူတမကျလှချေ။

ပီဇာ၏ အစွမ်းသတ္တိသည် လိင်တူချင်း သံဝါသပြုသော အမှုများ၌သာ ထင်ရှားသည်မဟုတ်။ သာမန်ယောက်ျား မိန်းမတို့၏ ကာမဆန္ဒ ကာမစရိုက်ခြားနားမှုများ၌လည်း ထင်ရှား၏။ ဤနေရာ၌ အမေရိကန်ပြည်မှ ဒေါက်တာကင်စီ သုတေသနပြု၍ သိရှိရသော အချက်များကို ပြဆိုအပ်၏။ ဒေါက်တာကင်စီသည် ယောက်ျားမိန်းမ တစ်သောင်းကျော်တို့၏ လိင်ကိစ္စများကို နှိုက်နှိုက်ခွတ်ခွတ် စုံစမ်းလေ့လာခဲ့ပေရာ သူ၏ စုံစမ်းလေ့လာနည်းသည် အပြစ်အနာလုံးဝ ကင်းသည်ဟု မဆိုနိုင်စေကာမူ အမေရိကန်လူမျိုး၏ ကာမစရိုက်များမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် သူသိရှိရသည့်အတိုင်း ဖြစ်ခြင်းကို ယုံမှားစရာ မရှိချေ။ သူ၏ အရေးကြီးသော စုံစမ်းသိရှိချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ကာမရာဂစိတ်သည် ယောက်ျားများ၌ မိန်းမများမှာထက် အချိန်အရွယ်စော၍ ပေါ်လာလေ့ရှိ၏။ ၎င်းသည် ယောက်ျားများ၌ အသက် ၂၀ မတိုင်မီ အမြင့်ဆုံး တက်ကြွ၍ မိန်းမများ၌မူ အသက် ၃၀ လောက်၌ အမြင့်ဆုံး ဒီဂရီသို့ ရောက်၏။ ယောက်ျားများမှာ မိန်းမများထက် ရာဂစိတ် နိုးကြားလွယ်၏။ ညစ်ညမ်းသော ရုပ်ပုံများ၊ ရုပ်ရှင်များနှင့် ဝတ္ထုစာပေများသည် ယောက်ျားတို့၏ ရာဂစိတ်ကို လှုံ့ဆော်ပေးနိုင်သော်လည်း မိန်းမများအား ရာဂစိတ် တက်ကြွလာအောင် မလုပ်ဆောင်နိုင်ချေ။ မိန်းမများသည် ကာမရာဂစိတ်ကို ကာလတာရှည် ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကာမစပ်ယှက်နိုင်သော

၂၄၀ * ဦးအေးမောင်

စွမ်းအား၌မူ အလွန်ကာမရာဂ အားကြီးသော ယောက်ျားသည်ပင် အချို့မိန်းမ များနှင့် မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ချေ။

ယောက်ျားများ၌ အသက်အရွယ် မကြီးမီ ပန်းသေရောဂါကို တွေ့ရခဲ သော်လည်း မိန်းမများတွင် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်မှာ အရွယ်ကောင်းတုန်း၌ ကာမဆန္ဒခေါင်းပါးနေတတ်၏။ ကာမဂုဏ်ခံစားရာ၌ ဆုံးခန်းတိုင် မရောက်ဘဲ ဘုမသိ ဘမသိနှင့် ကိစ္စပြီးကြရသော ယောက်ျားများမှာ တစ်ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ရှိသော်လည်း အလားတူ မိန်းမများမှာ တစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းမျှရှိ၏။ ကာမ အရာ၌ အချို့မိန်းမများမှာ ယောက်ျားများကဲ့သို့ တက်တက်ကြွကြွမရှိဘဲ သက် မဲ့အရုပ်ပမာ အေးစက်စက်နှင့် မတုန်တတ်သေး ဖြစ်နေတတ်ကြ၏။

ဤအချက်များမှာ အသစ်အဆန်းမဟုတ်ဘဲ ရှေးအခါက ဟက်ဖလော့ အဲလစ်^၁ အစရှိသော ပညာရှင်တို့ သုတေသနပြု၍ သိရှိရသော အကြောင်းခြင်း ရာများကို ထောက်ခံထားသော အချက်များ ဖြစ်၏။ ဟက်ဖလော့အဲလစ်၏ အလိုအားဖြင့် မိန်းမများသည် အသက် ၃၀ ကျော်မှ ကာမအရသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားကြရ၍ အနောက်နိုင်ငံများ စာပေ၌ ထင်ရှားပြောင်မြောက် သော မိန်းမများ၏ အချစ်မေတ္တာစာများသည် အသက် သုံးလေးဆယ်ကျော်မှ ရေးသားသော စာများဖြစ်၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးထွားမှု၌ လည်းကောင်း အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုးမှု၌လည်းကောင်း ယောက်ျား၏ရှေ့ကသွားသော မိန်းမသည် ကာမအရာ၌ နောက်ကျကျန်ရစ်ခြင်းမှာ ယောက်ျား မိန်းမ ကွဲပြားခြားနားမှု များတွင် ထူးခြားသော လက္ခဏာခြင်းရာဖြစ်၏။

ယောက်ျားနှင့် သံဝါသပြုရာ၌လည်း မိန်းမသည် ရာဂပြေငြိမ်းမှုကို ယောက်ျား၏နောက်မှ ရရှိ၏။ ယောက်ျား၏ ကာမဆန္ဒသည် အထက်သို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သော မြားနှင့်တူ၏။ မြားသည် အရှိန်ပြင်းစွာ ယုံတက်၍ အမြင့်ဆုံးသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပြန်ကျလာသကဲ့သို့ ကာမဆန္ဒ သည် အရှိန်နှင့် ထိုးတက်၍ ပန်းတိုင်သို့ ရောက်သော ခဏ၌ တစ်မဟုတ်ချင်း

၁။ Havelock Ellis.

ထိုးဆင်း ချုပ်ငြိမ်းလေ့ရှိ၏။ မိန်းမမှာကား ထိုသို့မဟုတ်။ ကာမဆန္ဒသည် တဖြည်းဖြည်း တက်ကြွ၍ တဖြည်းဖြည်း ကျဆင်းတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယောက်ျားသည် ရာဂပြေငြိမ်းသောအခါ၌ မိန်းမမှာ အလိုမပြည့်သေးဘဲ ရာဂ တက်ကြွနေဆဲ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ ကာမအရာ၌ ဖိုနှင့်မ အလိုဆန္ဒ အတက်အကျ မတူညီဘဲ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီဖြစ်နေခြင်းကို ယောက်ျားများ ရှေးက မသိနားမလည်ကြသောကြောင့် မိန်းမများမှာ အလိုရမ္မက်ကြီးသော သူများဖြစ်သည်ဟု ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲ ခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

ကာမဂုဏ်ခံစားရာ၌ နှေးကွေးခြင်းသည် မိန်းမများ၏ ဗီဇဖြစ်၍ မိမိ၏ အလိုပြည့်မှုကိုသာ မကြည့်ဘဲ မိန်းမ၏ အလိုဆန္ဒကို ပြည့်စွမ်းလိုသော ယောက်ျားသည် စိတ်ရှည်ရပေလိမ့်မည်။ အိန္ဒိယပြည်၌ လင်ယောက်ျားများ သည် ကာမစပ်ယှက်နေစဉ် စာဖတ်ခြင်း၊ ဆေးလိပ်သောက်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် အချိန်ကြာအောင် ပြုလုပ်တတ်ကြသည်ဆို၏။ သို့စဉ်လျက် ကာမအရသာကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား မခံစားဖူးသော အိမ်ထောင်သည် အိန္ဒိယအမျိုးသမီးပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိသည်ဟု ဥရောပတိုက်သား ဟိန္ဒူ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရေးသားသော စာအုပ်တစ်အုပ်၌ တစ်ခါက ဖတ်ရဖူး၏။ အနောက်နိုင်ငံများ၌လည်း သားသမီး အတော်များများရရှိသည့်တိုင်အောင် တစ်ခါမျှ ကာမအလို မပြည့်ခဲ့သော မိန်းမများ ရှိသည်ဆို၏။ စင်စစ် အချို့သော မိန်းမများမှာ ဗီဇက ခွင့်မပြုသောကြောင့် သံဝါသပြုရာ၌ ယောက်ျားများ၏ ပူးပေါင်းကူညီမှုကို မည်မျှရရှိစေကာမူ ဘယ်အခါမျှ အလို မပြည့်ဘဲ ခိုးလိုးခဲ့လှနှင့် ကိစ္စပြီးကြရမည်သာ ဖြစ်၏။

ကာမအရာ၌ အချို့မိန်းမများ တက်ကြွမှုမရှိဘဲ အလိုဆန္ဒ အလွန် နည်း၍ မတုန်တက်သေး ဖြစ်နေကြခြင်းမှာကား ယေဘုယျအားဖြင့် ပတ်ဝန်း ကျင်ကြောင့် ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ဤမိန်းမမျိုးမှာ အနောက်နိုင်ငံများ၌ ရာခိုင်နှုန်း ၄၀ ကျော် ၅၀ နီးပါးခန့်ရှိ၍ အများအားဖြင့် အထက်တန်း ခေတ်ပညာတတ် မိန်းမများဖြစ်သည် ဆို၏။ ရာဂစိတ် ခေါင်းပါးနေခြင်းမှာ သူတို့နှင့် ပထမ သွားလာသော ယောက်ျားများ၏ မသိနားမလည်မှု၊ ငယ်စဉ်က စိတ်ထိခိုက်

စေသော လိင်အတွေ့အကြုံ တစ်ခုခုရရှိခဲ့မှု၊ လိင်ကိစ္စနှင့်စပ်၍ အစွဲပေါ့ဒါန် တစ်ခုခုရှိမှု စသည်များကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ကာမသျှတ္တရ ပညာရှင်တို့ ယူဆကြ၏။ ဒေါက်တာကင်စီကမူ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတို့သည် ဇာတ်တူ လိင်တူ ချင်းလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဗီဇအားဖြင့် ကာမစွမ်းအား တူညီကြသည် မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အချို့ယောက်ျား မိန်းမများ ကာမခွန်အား ချို့တဲ့နေမှု အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်သာ အပြစ်တင်ခြင်းမှာ မှားသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ၏ လိင်သဘာဝ ခြားနားမှုများနှင့်စပ်၍ နောက်ဆုံး ဖော်ပြရန် ကျန်ရှိသော အချက်မှာ မိန်းမများ၏ သွေးဆုံးမှုဖြစ်၏။ မိန်းမများသည် သွေးဆုံးသောအခါ သားသမီးမရနိုင်တော့ချေ။ သွေးဆုံးသောအရွယ်နှင့် ကာမဂုဏ်ခံစားမှု ကင်းဝေးသော အရွယ်မှာ တစ်ခြားစီဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သွေးဆုံးနှင့် ယှဉ်၍သော်လည်းကောင်း၊ သွေးဆုံးပြီး နောက်ကာလ၌သော်လည်းကောင်း မိန်းမတို့၏ လိင်သဘာဝသည် ပြောင်းလဲတတ်ပေရာ အချို့မှာ ကာမအရာ၌ အင်အားဆုတ်ယုတ်၍ အချို့မှာ အားကောင်းလာတတ်၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ဟော်မုန်းပြောင်းလဲမှုနှင့် စိတ်ဓာတ်အခြေအနေကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ယောက်ျားများသည်လည်း အသက် ၅၀ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဘဝတစ်ဖြစ်လဲ^၁ သည်ဟု အဆိုရှိရာ ဤပြောင်းလဲမှုမှာ မိန်းမတို့၏ သွေးဆုံးမှုနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍မရအပ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယောက်ျားတို့၌ သားသမီးရနိုင်သော စွမ်းအားမှာ ရင့်ယော်အိုမင်းသော အသက်အရွယ်အထိ တည်မြဲ၏။ အသက်ကြီးရင့်သောအခါ၌ကား ကာမစွမ်းအားမှာ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ယုတ်သွား၏။ ကာမခွန်အား သို့မဟုတ် သားသမီးရနိုင်သော စွမ်းအားဆုတ်ယုတ်မှုသည် ဗီဇ၏အပေါ်၌ မည်မျှတည်ရှိသည်ကို မသိရသေးချေ။

(c) အဘယ်ကြောင့် ယောက်ျားတို့ ကြီးစိုးသောကမ္ဘာကြီး ဖြစ်နေသနည်း။
ဤကမ္ဘာကြီးသည် ရှေးအခါကစ၍ ယနေ့အထိ ယောက်ျားများ

၁။ climacteric.

ကြီးစိုးသော ကမ္ဘာကြီးဖြစ်၏။ ရှေးပဝေဏီက ယောက်ျားတို့သည် လက်ရုံးအားကိုးဖြင့် မိန်းမများကို အနိုင်ကျင့်ခဲ့ကြသည် မှန်သော်လည်း ယခုခေတ်၌ ထိုနည်းဖြင့် ကြီးစိုး မင်းမူနေကြခြင်း မဟုတ်ချေ။ လူတို့ အတွေးအခေါ်တိုးတက်၍ အတတ်ပညာအမျိုးမျိုး ထွန်းကားသောခေတ်၌ ကာယဗလသည် ကြီးပွားအောင်မြင်မှုအတွက် ရှေးကလောက် အရေးမပါ အရာမရောက်တော့ချေ။ စင်စစ် ယောက်ျားတို့သည် ခွန်အားဗလရှိစေကာမူ မိန်းမတို့ကဲ့သို့ ကျန်းမာခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း မရှိကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤကမ္ဘာ၌ ယောက်ျားများ မင်းမူနေခြင်းသည် လက်ရုံးရည်ကြောင့် မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေရာ ထိုသို့ လက်ရုံးရည်ကြောင့် မဟုတ်ပါက နှလုံးရည်ကြောင့် မင်းမူနေခြင်း ဖြစ်လေသလောဟု စဉ်းစားရန်လို၏။

နှလုံးရည်သည် အသိဉာဏ်နှင့် တခြားစီဖြစ်၏။ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည် သိသိသာသာ အသိဉာဏ် ခြားနားမှု မရှိသော်လည်း သူ့နေရာနှင့်သူ လိမ်မာပါးနပ်ကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ မိန်းမများသည် ဘာသာစကား၊ လူမှုကိစ္စနှင့် လူရိပ်လူကဲခတ်ခြင်း စသည်တို့၌ လိမ္မာ၍ ဤအရည်အချင်းကြောင့် ပင် စာပေနယ်၌ ကြီးပွားအောင်မြင်သော မိန်းမများ ရှိနေခြင်းဖြစ်တန်ရာ၏။ ယောက်ျားများမှာ စက်မှုပညာ သင်္ချာပညာနှင့် အခြားတွေးခေါ်မှု ပညာများ၌ ဝါသနာပါ၍ ထိုဝါသနာကြောင့် ပန်းချီ ပန်းပု ဗိသုကာ ဂီတစသော အနုပညာနယ်များ၌ ထူးချွန်ကြခြင်းဖြစ်သည် ဆို၏။ သို့ရာတွင် လောက၌ ကြီးပွားထူးချွန်မှုသည် အသိဉာဏ်အပါအဝင် အရည်အချင်းများပေါ်၌ တည်ရှိ ပေရာ ထိုအရည်အချင်းများကို စုပေါင်း၍ နှလုံးရည်ဟု ခေါ်ဆိုရာ၏။

နှလုံးရည်မည်သည် အသေအချာ တိတိကျကျ တိုင်းတာ၍ရအပ်သော အရာမဟုတ်ချေ။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၏ နှလုံးရည်ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရန် စံနှုန်းနှင့် စမ်းသပ်နည်းများ မရှိချေ။ ဗီဇ၏စွမ်းအင် ထင်ရှားစေရန်အတွက် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရာခိုင်နှုန်းပြည့် တူညီအောင် ပြုလုပ်ရန်မှာလည်း အလွန်ခဲယဉ်းသော ကိစ္စဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မိန်းမသည် ယောက်ျားနှင့်စာသော် ကြီးပွားအောင်မြင်မှုအတွက် ဗီဇအားဖြင့် ညံ့သည်

သို့မဟုတ် သာသည် သို့မဟုတ် ရည်တူဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်အခါမျှ မုချတပ်အပ် သိရှိနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

သို့ရာတွင် ယောက်ျားသည် နေရာတိုင်းလိုလို၌ မိန်းမ၏ ရှေ့က ရပ်တည်နေခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်မြင် အထင်အရှားဖြစ်၏။ ကမ္ဘာကျော် သိပ္ပံပညာရှင် အနုပညာရှင် အဘိဓမ္မာဆရာ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်နှင့် ဘာသာ ရေးခေါင်းဆောင်များသည် အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်ကြ၏။ မိန်းမ များသည် သီဆိုမှု ကခုန်မှု သရုပ်ဆောင်မှု အနုပညာများ၌ ထူးချွန်၍ ယောက်ျားများနှင့် ရင်ပေါင်တန်းလိုက်ကြ၏။ အနည်းငယ်သော ဤပညာများ မှတစ်ပါး အခြားပညာများ၌မူ ယောက်ျားများကို မိအောင် မလိုက်နိုင်ကြချေ။ မိန်းမပညာကျော်များ ရှိသည်မှန်သော်လည်း ယောက်ျားပညာကျော်များနှင့်စာ သော် အရည်အတွက် နည်းလှ၏။ အနုပညာဗိဇာတ်ခံပါသော အမျိုးသမီး များ လက်စွမ်းပြ၍ များစွာ အောင်မြင်မှုရှိသော အနုပညာနယ်မှာ စာပေနယ် ဖြစ်၏။ သို့စဉ်လျက် ရိုက်စပီးယား၊ ဂိုးထေး၊ တော်စတိုင်၊ စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တို့ကဲ့သို့ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်၍ ကမ္ဘာက လေးစားရသော မိန်းမကဗျာဆရာ ဝတ္ထုရေးဆရာများ ယနေ့အထိ မထွက်ပေါ်ခဲ့ချေ။

ဤသို့ ကြီးပွားထူးချွန်သော မိန်းမများ နည်းပါးမှုအတွက် လူတို့သည် အများအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပြစ်တင်လေ့ရှိကြ၏။ မှန်၏။ များစွာသော နိုင်ငံတို့၌ မိန်းမများသည် လွတ်လပ်မှုမရှိဘဲ အဖိအနှိပ်ခံလူတန်းစား ဖြစ်နေ ကြ၏။ သို့ရာတွင် တိုးတက်သော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးများ၌ မိန်းမတို့သည် များစွာ လွတ်လပ်၍ ဘဝအခြေအနေ မြင့်မားလျက်ရှိပေရာ ထိုသို့ ပတ်ဝန်းကျင် သိသိသာသာ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာပါလျက် အမျိုးသမီးထိပ်တန်းပညာ ရှင်များ အချိုးကျ ပိုမိုပေါ်ထွက်လာခြင်းမရှိချေ။

ယခုခေတ်၌ မိန်းမများသည် လွတ်လပ်သည် ဆိုသော်လည်း လင်ကို လုပ်ကျွေးရခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း အစရှိသည့် သူတို့ သီးခြားကြုံတွေ့ ခံစားရသော ဒုက္ခများကြောင့် ကြီးပွားအောင်မြင်ရန် အခွင့်အလမ်းနည်းပါး သည် မဟုတ်ပါလော ဟူငြားအံ့။ လူတို့သည် မိမိတို့၏ ဗီဇနှင့် လျော်ညီသော

ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရွေးချယ်တတ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ ပညာဖြင့် ထူးချွန်ရန် စွတ်စွတ်ရွတ်ရွတ် ကြိုးစားအားထုတ်လိုသော မိန်းမသည် လင်ယူသားမွေးခြင်း အမှုကို ပြုပါမည်လောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ မိန်းမတို့၏ အာဝေဏီကဒုက္ခသည် အကယ်ပင် ပီဇသတ္တိထူးချွန်သော သူ့အဖို့ အလွန် ကြီးမားသော အခက်အခဲဖြစ်စရာအကြောင်း မရှိချေ။ ကြီးပွားအောင်မြင်သော အချို့ယောက်ျားများသည် ထိုမျှမက ကြီးမားသော ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် အခက်အခဲ များကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ကြောင်း သတိပြုသင့်ပေ၏။

အမှန်ဆိုသော် အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ယောက်ျားများနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ချင်း တူညီသောအခါ၌လည်း မိန်းမများထံမှ လူရည်ချွန် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် များများစား စား ထွက်ပေါ်မလာခဲ့ချေ။ ဤနေရာ၌ အင်္ဂလိပ်ပညာရှင် ဟက်ဖလော့အဲလစ် ထောက်ပြသော ဥရောပနိုင်ငံသမိုင်းမှ သာဓကမှာ စဉ်းစားဖွယ်ရာဖြစ်၏။ “ဥရောပတိုက်တစ်ဝှန်းလုံး၌ ခရစ်ယာန်သံယာဉ်အဖွဲ့သည် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် ကျော်မျှ များစွာသော မိန်းမတို့ကို အိမ်ထောင်ရေးနှင့် သားသမီးသံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့မှ ကင်းလွတ်စေခဲ့၏။ စင်စစ် သံယာဉ်အဖွဲ့၌ ခိုလှုံ၍ ရဟန်းပြု သော မိန်းမများမှာ ဉာဏ်အထက်မြက်ဆုံး အသိအမြင်အရင့်ကျက်ဆုံး မိန်းမ များ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် သိပ္ပံပညာ အနုပညာနှင့် စာပေကို လိုက်စားကြ၍ ထိုသို့ လိုက်စားရာ၌ ချုပ်ချယ်မှု လုံးဝမရှိဘဲ များစွာလွတ်လပ်ကြ၏။ သို့စဉ်လျက် ခရစ်ယာန်သံယာဉ် သမိုင်း၌ ထင်ရှားကျော်စောသော ပုဂ္ဂိုလ် များမှာ အားလုံးလိုလို ယောက်ျားများ ဖြစ်ကြ၏။”

အံ့ဩစရာကောင်းသည်ကား မိန်းမများ၏ သဘာဝစိတ်ဓာတ် သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အနီးစပ်ဆုံးအကြောင်းခြင်းရာများနှင့် အလေ့ အကျင့်များသည်ပင် သူတို့အား ထင်ပေါ်ကျော်ကြားအောင် ပြုလုပ်ပေးနိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ချေ။ မိခင်၏ မေတ္တာကို ပန်းချီဂီတဖြင့် ထင်ရှားစွာ သရုပ်ဖော်သော သူများမှာ ယောက်ျားများဖြစ်၏။ ကလေးချောသီချင်းများကို ရေးစပ်သော သူများမှာလည်း မိန်းမများမဟုတ်ချေ။ ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ယနေ့အထိ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌ ထမင်းဟင်းနှင်း အခြားစားဖွယ် သောက်ဖွယ်များကို

၂၄၆ * ဦးအေးမောင်

စိမ့်ဖန်တီးသော သူများမှာ မိန်းမများဖြစ်သော်လည်း အချက်အပြတ် အတတ် ပညာ၌ ထူးချွန်စွာ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာသော သူများမှာ မိန်းမများမဟုတ်ချေ။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ နာမည်ကြီး ဟိုတယ်နှင့် အစားအသောက်ဆိုင်များတွင် ချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်သူများမှာ ယောက်ျားများ ဖြစ်လေသည်။

ဤအချက်များကို ထောက်ချင့်၍ ယောက်ျားများကဲ့သို့ မိန်းမများ ကြီးပွားအောင်မြင်မှု မရှိခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ချည်းမဟုတ်ဘဲ ဝိဇ္ဇာလည်း အရင်းမူလ တစ်စိတ်တစ်ဒေသရှိသည်ဟု ယူဆရမည်ဖြစ်၏။ အချို့ ပညာရှင် တို့က မိန်းမကလေးများသည် မူလအစ၌ ယောက်ျားကလေးများထက် သွက်လက် ချက်ချာသည်မှန်သော်လည်း အသိဉာဏ်ရင့်ကျက်ရာ၌အလျင်ပြီးဆုံး၍ နောက် ကာလ၌ ယောက်ျားကလေးများက ဉာဏ်ရည်သာသွားသည်ဟု ယူဆကြ၏။ လူရည်ချွန်ကလေးငယ်များကို လေ့လာခဲ့သော ပညာရှင်တစ်စု၏ အစီရင်ခံ ချက် အရဆိုသော် မိန်းမကလေးများသည် အပျိုဖော်ဝင်သောအခါ ထူးချွန်မှု နည်းပါး၍ ယောက်ျားကလေးများက ရှေ့တန်းသို့ ရောက်ရှိသွားတတ်ကြ၏။

အချို့ကမူ မိန်းမများသည် ဝိဇ္ဇာအားဖြင့် ကာမရာဂခေါင်းပါးသော ကြောင့် ထူးချွန်မှုမရှိခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ကာမဓာတ်သည် မိန်းမများ တွင် ကိုယ်အင်္ဂါ သုံးလေးနေရာ၌ ပျံ့နှံ့၍ တည်ရှိစေကာမူ ယောက်ျားများကဲ့သို့ လှုပ်ရှားတက်ကြွခြင်းမရှိ။ ယောက်ျားတို့၏ ကာမအားသည်ကား ကိုယ်ခန္ဓာ၏ တစ်နေရာတည်း၌ ကိန်းဝပ်၍ ပြင်းထန်ပြီးလျှင် အခြားအသွင်သဏ္ဍာန်များနှင့် ပေါ်ထွက်လာတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ယောက်ျားများမှာ အနုပညာ၌ ထူးချွန်ကြ ခြင်းဖြစ်သည်။ ကလေးသူငယ်များတွင် ယောက်ျားကလေးများက မိန်းမကလေး များထက် ပုံဆွဲဝါသနာပါကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

မည်သို့ဆိုစေ ဇွဲရိုမှု စိတ်ရှည်မှု အာရုံစူးစိုက်မှု တစ်စွတ်ထိုးစွန့်စားမှု ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်မှုစသည်တို့၌ ယောက်ျားက သာခြင်းကို သံသယ ရှိရန်မလိုချေ။ ဤအရည်အချင်းများသည် ကြီးပွားအောင်မြင်မှုအတွက် မုချ လိုအပ်သော နှလုံးရည်၏ လက္ခဏာအင်္ဂါများ ဖြစ်ပေရာ မိန်းမများမှာ ယင်းတို့ အနည်းအများ ချို့တဲ့သောကြောင့် လူရည်ချွန် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ဖြစ်ရန် ခဲယဉ်း

ကြောင်း အမျိုးသမီးပညာရှင်များက ဝန်ခံကြ၏။ အီရိကာမိုရီနီ^၁ ဆိုသော အမျိုးသမီး တယောဝိဇ္ဇာတစ်ဦးက မိန်းမများထဲ၌ တူရိယာဂီတ ပညာရှင်များ အလွန်နည်းပါးခြင်းမှာ ထိုသို့သော ပညာရှင်မျိုးဖြစ်ရန် မိန်းမများ၌ လိုအပ်သော စိတ်စူးစိုက်မှု စိတ်ရှည်မှုနှင့် လုံ့လဝီရိယမရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်မ ထင်ပါသည်။ တူရိယာဂီတထဲ၌ လုံးလုံး စိတ်ရောက်၍ ပျော်ရွှင်မှုများကို စွန့်လွှတ်ရန် အသင့်ရှိဖို့ လိုပါသည်။ သို့ရာတွင် မိန်းမများသည် ပျော်ရွှင်မှုကို တပ်မက်ကြပါသည်ဟု ဆို၏။ နာမည်ကျော် ပြင်သစ်စာရေး ဆရာမတစ်ဦး^၂ ကလည်း စာပေနယ်၌ မိန်းမများ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်မှု မရှိခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ချည်းမဟုတ်ဘဲ ကြီးစားမှုမရှိခြင်း၊ စိတ် မရှည်ခြင်း၊ ဝေဖန်မှုကို လက်မခံလိုခြင်း၊ ဘဝအတွေ့အကြုံနည်းခြင်း၊ စာရေးသားရာ၌ ငါစွဲအတ္တစွဲ ရှိနေခြင်း၊ ပထမအကြိမ် မအောင်မြင်လျှင် စိတ်ပျက်၍ စာပေနယ်ကို စွန့်ခွာလိုခြင်းစသော ချွတ်ယွင်းမှုများကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဤသို့ နှလုံးရည်ခြားနားခြင်းသည် ယေဘုယျအားဖြင့်မဟုတ်ဘဲ အနည်းငယ်သော ယောက်ျား မိန်းမများ၏ ခြားနားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သတိပြု ရာ၏။ ယေဘုယျအားဖြင့်ကား ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့သည် များစွာ ခြားနားလှပေသည်မဟုတ်။ မိန်းမများထဲတွင် သာမန်ယောက်ျားတို့ထက် နှလုံးရည် သာသောသူများ ရှိပေရာ၏။ ဤသာမန်လူများစုနှင့် မတူဘဲ နှလုံးရည် ထူးခြားသော လူနည်းစုပုဂ္ဂိုလ်များ၌ကား ယောက်ျားက ဦးရေသာပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ သာမန်လူများနှင့် မတူသော ပုဂ္ဂိုလ်အထူးအဆန်းများကို များသောအားဖြင့် ယောက်ျားတို့၌ တွေ့ရခြင်းသည် လူလောက၏ ထင်ရှားသော လက္ခဏာခြင်းရာ ဖြစ်၏။ မွေးကတည်းက ကိုယ်အင်္ဂါတစ်ခုခု မှမမှန်ပုံမကျ ဖြစ်လာသူများ ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်လာသူများနှင့် အခြားတစ်နည်းနည်းအားဖြင့် လူစဉ်မမီသောသူများမှာ အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်၏။ နှုတ်ခမ်းပဲ့ခြင်း၊ ခြေခွင်ခြင်း၊ လက်ချောင်းခြေချောင်း အပိုပါရှိခြင်း၊ ခရုသင်းစွဲခြင်း၊

၁။ Erica Morini

၂။ Simone de beauoir,

ဘယ်သန်ခြင်း ဆွံ့အခြင်းစသော ချွတ်ယွင်းချက်များကို ယောက်ျားများ၌ပင် ပို၍တွေ့ရတတ်၏။

အသိဉာဏ်အရာ၌ ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာလည်း အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်၏။ အလွန်အသိဉာဏ် ထူးချွန်၍ ဉာဏ်ကြီးရှင် သို့မဟုတ် မဟာပညာကျော်ဖြစ်နေသော သူများကို ယောက်ျားများ၌ပင် ပို၍တွေ့ရ၏။ ထို့အတူ အသိဉာဏ် အလွန်ညံ့ဖျင်းသော လူနုလူအနှင့် နလပိန်းတုံးများကို အများအားဖြင့် ယောက်ျားများ၌ တွေ့ရတတ်လေသည်။

သာမန်လူများမတူဘဲ ထူးထူးကဲကဲ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သောသူများတွင် ယောက်ျားက မိန်းမထက် ဦးရေများ၏။ စိတ်ဓာတ်ခွန်အားကြီးမားမှုကြောင့် ထိပ်တန်းသို့ ရောက်နေသော ပညာရှင်များ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ လူသူ မရောက်ပေါက်သေးသော အရပ်ဒေသများသို့ စွန့်စားသွားလာခဲ့သူများမှာ ယောက်ျားများဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယောက်ျားများတွင် အလွန်စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်သူများကို တွေ့ရသည်နှင့်အမျှ အလွန်စိတ်ဓာတ် ပျော့ညံ့သူများကိုလည်း မိန်းမများမှာထက် ပို၍တွေ့ရ၏။ ထူးလျှင်ထူး မထူးလျှင်ရှူး ဆိုသော စကား မှာ အချို့ယောက်ျားများအဖို့ မှန်လှ၏။ လောကဓံတရားကို ရင်မဆိုင်နိုင် သဖြင့် စိတ္တဇရောဂါ စွဲကပ်နေသူများနှင့် မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ သတ်သေသူ များမှာ အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်လေသည်။

ကိုယ်ကျင့်တရားအရာ၌ သာမန်ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့တွင် မည်သူက မြတ်၍ မည်သူက ညံ့သည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ အတပ်မပြောနိုင်စေကာမူ သာမန် လူတို့ထက် သီလသမာဓိ ထူးချွန်သောသူများမှာ အများအားဖြင့် ယောက်ျား များဖြစ်ကြ၏။ ရှေးပဝေသဏီကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် အတိုင်းတိုင်းအပြည် ပြည်မှ ထွက်ပေါ်ခဲ့သော သူတော်သူမြတ်များတွင် မိန်းမဦးရေမှာ ယောက်ျား ဦးရေနှင့်စာသော် ဘာမျှမပြောပလောက်ချေ။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ ဘိက္ခုနီ သာသနာသည်ကြာရှည်မတည်ခဲ့ချေ။ မည်သည့်နိုင်ငံ၌မဆို ရဟန်းဘုန်းကြီး ဦးရေသည် သီလရှင်ဦးရေထက် များ၏။ ဘာသာဝါဒ သုံးလေးခုမှလွဲ၍ အခြားများစွာသော ဘာသာဝါဒ ကြီးငယ်များကို တည်ထောင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်

များမှာ ယောက်ျားများ ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် ယောက်ျားများသည် မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ ဘုရားဆုပန် မင်းယောက်ျားများဖြစ်သည်ဆို၍ ဘဝင်မြင့်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကျင့်သီလ မြင့်မြတ်သော သူတော်ကောင်းများမှာ အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်သည့်နည်းတူ အကျင့်ယုတ်ညံ့သော လူဆိုးသူဆိုး သူခိုးစားပြုများမှာလည်း အများအားဖြင့် ယောက်ျားများဖြစ်ကြ၏။ မိန်းမများသည် သီလသမာဓိအရာ၌ ထိပ်တန်းကို မမျှော်မှန်းနိုင်စေကာမူ ယောက်ျားများကဲ့သို့ အောက်ဆုံးတန်းသို့လည်း မကျရောက်ဘဲ သာမန် အလယ်အလတ်တန်း၌ ရပ်တည်နေကြသည်။

ဤအခြင်းအရာများကို ထောက်ချင့်၍ သာမန်လူများနှင့်မတူဘဲ ထိပ်တန်းသို့ ရောက်ရှိရန် သို့မဟုတ် အောက်ဆုံးတန်း၌ ရပ်တည်ရန် အလားအလာ ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ယောက်ျားများ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ဤအချက်မှာ ယောက်ျားဘဝမှ မြတ်သည်ဟုထင်သော သူများနှင့် ယောက်ျား မိန်းမတို့၏ ခြားနားမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သောသူများ သတိပြုသင့်သော အချက်ဖြစ်၏။ အမျိုးသမီး ထိပ်တန်းပညာရှင် နည်းပါးမှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပြစ်တင်လိုသော မိန်းမများသည် မိမိတို့အထဲ၌ လူနဲ့လူအ လူ့ဗာလ နည်းပါးမှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျေးဇူးတင်လိုမည် မဟုတ်ချေ။

စင်စစ် မိန်းမများ၏ ဝိသေသ သဘာဝတရား၏ အလိုဆန္ဒနှင့်အညီ ဖြစ်၏။ သဘာဝတရား၏ ဦးတည်ချက်မှာ သတ္တဝါမျိုးစု တည်မြဲမှုကို အကျိုးပြုရန်ဖြစ်ပေရာ ဤဦးတည်ချက်နှင့်အညီ ထိုလုပ်ငန်းကိစ္စ၌ ပဓာနကျောရိုး မထွိုင်ဖြစ်သော မိန်းမတို့၏ ဝိသေသဝိလေက္ခဏာမှာ ယောက်ျားတို့ထက် ကျန်းမာတောင့်တင်းမှုနှင့် အသက်ရှည်မှုဖြစ်၏။ သဘာဝတရားသည် လူသတ္တဝါတို့၏ အသိဉာဏ် အထူးကြီးထွားခြင်းကိုကား အားပေးလိုဟန် လက္ခဏာ မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် သဘာဝတရားနှင့် ဖီလာဖြစ်သော ဉာဏ်ကြီးရှင်သည် တစ်ဖက်ဖက်၌ အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းမှုရှိတတ်၏။ ယောက်ျားများ

၂၅၀ * ဦးအေးမောင်

သည် သဘာဝတရားကို ဆန့်ကျင်၍ သီလ သမာဓိ ပညာအားဖြင့် ထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရန် အလားအလာရှိသည်နှင့်အမျှ ထိုတရားများ လုံးဝခေါင်းပါးသော လူနဲ့လူအ သူယုတ်မာဖြစ်ရန် ဘေးအန္တရာယ်ရှိ၏။

ဤသည်မှာ နေရာတကာတွင် ယောက်ျားများကို တုပပြိုင်ဆိုင်လိုသော မိန်းမများ သတိပြုရန်ဖြစ်၏။ ယောက်ျားများကို တုပသော မိန်းမများမှာ အနောက်နိုင်ငံသားများကို တုပသော အရှေ့တိုင်းသားများကဲ့သို့ပင် ကောင်း ကျိုးရသည်က နည်း၍ ဆိုးကျိုးရသည်က များ၏။ အနောက်နိုင်ငံများ၌ မိန်းမ များသည် လွတ်လပ်၍ အခွင့်အရေးများစွာ ရရှိလာသည်နှင့်အမျှ မိန်းမတို့၏ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်မှု ရှေးသွပ်ဖောက်ပြန်မှု မိမိကိုယ်မိမိ သတ်သေမှုများနှင့် အခြား အနိဋ္ဌာရုံတရားများ တိုးပွားလာလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိန်းမများအား အခွင့်အရေးများစွာ ပေးထားခြင်းသည် လျော်ကန်သင့်မြတ်ပါ၏လောဟူ၍ လူတို့ သံသယရှိလာကြ၏။ မိန်းမများ၏ လွတ်လပ်မှုကြောင့် သားသမီးရရှိလိုသော စိတ်ဓာတ်ခေါင်းပါး၍ တိုင်းပြည်၏ လူဦးရေ သိသိသာသာ ကျဆင်းသွားသောအခါ လူမျိုး၏ အနာဂတ်ကံကြမ္မာ အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်လာကြ၏။ အချို့နိုင်ငံများ အထူးသဖြင့် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက ဂျာမနီ အီတလီစသော ဖက်ဆစ်နိုင်ငံများ၌ မိန်းမများမှာ ပြန်လည်ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်း ခံရ၍ ရရှိပြီးသော အချို့အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံး ကြရ၏။ ဆိုဗီယက် ရုရှားနိုင်ငံအစိုးရသည် မိန်းမများ၏ ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် လွတ်လပ်မှုကို အသိအမှတ်ပြုထားရကား လက်ဦးပထမ၌ ရုရှားနိုင်ငံတွင် လင်မယားကွာရှင်းရန် ကိစ္စမှာ အလွန်လွယ်ကူ၍ မိန်းမများသည် မည်သည့် အလုပ်ကိုမဆို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် နောက်ကာလ၌ အခြေအနေက တောင်းဆိုလာသောကြောင့် အစိုးရသည် လင်မယားကွာရှင်းမှုကို အားမပေး တော့ဘဲ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ ကွာရှင်းသော အကြိမ်ကို လိုက်၍ အခွန်တိုးတက် ကောက်ခံ၏။ မိန်းမများသည် သားကောင်းမိခင်ဖြစ်မှုကို ဦးစားပေးကြရ၍ ထိုရည်မှန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်သော အလုပ်များကို လုပ်ကိုင် ခွင့် မရကြတော့ချေ။

စင်စစ် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ များစွာသော နိုင်ငံများ၌ အမျိုးသမီးတို့၏ ဘဝ အခြေအနေသည် အစစအရာရာ အားရကျေနပ်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် တိုးတက်ခြင်းမရှိသေးချေ။ အမျိုးသမီးတို့၏ ဘဝအဆင့်အတန်း မြင့်မားမှု အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သော လုပ်ငန်းကိစ္စများစွာ ကျန်ရှိ သေး၏။ မိန်းမများသည် အခွင့်အလမ်းရရှိပါက ယောက်ျားများနှင့် ရင်ပေါင် တန်းလိုက်၍ ရင်သပ်ရှုမော အံ့ဩဖွယ်ရာ အမှုများကိုပင် ပြုလုပ်နိုင်စွမ်းရှိ ကြောင်း ရုရှားနိုင်ငံမှ အာကာသသူရဲကောင်း မိန်းမထွက်ပေါ်ခဲ့ခြင်းဖြင့် သတိပြုရာ၏။ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တုပပြိုင်ဆိုင်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဗီဇခြားနားမှုသည် ပဋိပက္ခဖြစ်ရန် အကြောင်းမဟုတ်။ စင်စစ် လင်နှင့်မယားသည်ပင် တစ်ဦး၏ ချွတ်ယွင်းချက် ကို တစ်ဦးက ဖြည့်စွက်နိုင်သော စရိုက်ချင်းမတူသည့်သူများ ဖြစ်ပါက ပိုမို ကောင်းမွန်သည်ဟု အနောက်နိုင်ငံ အိမ်ထောင်ရေး အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များက ဆိုကြ၏။ မည်သို့ဆိုစေ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ၏ ကွဲပြားခြားနားမှုများသည် နှစ်ဦးစလုံး၏ ကြီးပွားချမ်းသာမှုနှင့် ကမ္ဘာလောက၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုကို အကျိုးပြုသော အကြောင်းတရားဖြစ်ကြောင်း သတိပြုသင့်လှပေသည်။

REFERENCES

Amram Scheinfeld, " The New You and Heredity " Ch. 8.22-48
 Havelock Ellis, " Male and Female,"
 Havelock Ellis, " Studies in the Psychology of Sex. "
 Simone de Beauvoir, " The Second Sex. "
 Anthony Barnett, " The Human Species."

အခန်း (၁၄)

သတ္တဝါမျိုးစု၏ အစ

လူသတ္တဝါသည် ဗြဟ္မာကြီးလေးပါးမှ သို့မဟုတ် အာဒိမ်နှင့်ဧဝမှ ပေါက်ဖွားလာသည်ဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်မှ ဆင်းသက်လာသည်ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားရန် ပြဿနာတစ်ရပ်ရှိ၏။ ယင်းသည်ကား အမျိုးမျိုးသော လူသတ္တဝါနှင့် အခြားသက်ရှိတို့သည် မည်သို့သောနည်းဖြင့် စတင်ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်းဟူသော ပြဿနာဖြစ်၏။

၁၈၅၉-ခုနှစ်၌ သိပ္ပံပညာရှင် ချားစဒါဝင်သည် သူ၏ အီဗော်လူးရှင်းဝါဒဖြင့် သတ္တဝါမျိုးစုတို့၏ အစကို ရှင်းပြခဲ့၏။ ဒါဝင်၏ အလိုအားဖြင့် လူသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ဘွားခနဲအလိုလိုပေါ်လာသည်မဟုတ်ဘဲ ရှေးအကျဆုံး မူလသက်ရှိများမှ ငါး၊ တွားသွားသတ္တဝါ၊ နို့တိုက်သတ္တဝါ၊ မျောက်ဝံ စသည်ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲပြီးမှ လူအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ဆို၏။ ဒါဝင်သည် ဤအယူအတွက် ခိုင်မာသော အထောက်အထား အတော်များများ ပြု၍ အခြားသိပ္ပံဆရာတို့၏ စူးစမ်းသိရှိချက်များသည် ဤအယူကို အထောက်အကူပြုလျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုခေတ် သိပ္ပံပညာရှင် တို့သည် ဤအယူကို လက်ခံယုံကြည်ကြ၏။

သို့ရာတွင် ဒါဝင်၏ အယူအားလုံးကို လက်ခံကြသည်ကား မဟုတ်ချေ။ လနေ့သိပ္ပံပညာ၏ အမြင်အားဖြင့် ဒါဝင်သည် သူ့ခေတ်က အခြားပညာရှင်များနည်းတူ တစ်နေရာ၌ အတွေးအခေါ် လွဲမှားခဲ့၏။ ထိုလွဲမှားမှုမှာ လူနှင့်မျိုးစေ့ဗီဇအကြောင်း ကြံစည်သုံးသပ်ရာ၌ လွဲမှားမှုဖြစ်ရာ ဤပြဿနာမှာ ကြက်မနှင့် ကြက်ဥပြဿနာမျိုးဖြစ်၏။ ကြက်မနှင့်ကြက်ဥ မည်သည်ကစ၍ ဖြစ်ပေါ်သနည်း။ တစ်နည်းဆိုသော် သတ္တဝါနှင့် မျိုးစေ့ဗီဇ မည်သည်ကစ၍ ဖြစ်ပေါ်ပါသနည်း။

ဒါဝင်ကမူ ကြက်မက အလျင်ဖြစ်သည်၊ တစ်နည်းဆိုသော် လူသတ္တဝါ အသစ်ဖြစ်ပြီးမှ မျိုးစေ့ဗီဇသစ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဆို၏။ ဒါဝင်၏ လက်ထက်က ဗီဇပညာသည် သိပ္ပံပညာအနေဖြင့် မထွန်းကားသေးချေ။ ဒါဝင်နှင့် အခြားသိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် ဗီဇမှာ အကြောင်းတရားနှင့် အကျိုးတရား ပွားများ ရောယှက်နေသော ဖြစ်စဉ်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုဖြစ်စဉ်အရ ခေတ်တစ်ခေတ်၌ လူတို့ သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်မှ ရရှိသော ပြောင်းလဲ တိုးတက်မှုသည် ရှေးခေတ်က ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုနှင့် ပေါင်းစပ် ရောယှက်၍ အကျိုးအာနိသင် အစအပေါင်းကို နောက်ခေတ်လူတို့က ဗီဇအနေဖြင့် အမွေဆက်ခံရရှိသည်ဆို၏။ ဤအယူသည် အခန်း (၃)၌ ပြဆိုခဲ့သော မိဘ၏ ပဝတ္ထိဂုဏ်အင်္ဂါများကို သားသမီးက ဗီဇအနေဖြင့် ဆက်ခံရရှိသည်ဆိုသော အယူဖြစ်၏။ ဒါဝင်မပေါ်မီ ကလမတ်ဆိုသော ပြင်သစ် သတ္တဗေဒပညာရှင်တစ်ဦးသည် ဤအယူကို ရှေးဦးပထမဖော်ပြခဲ့၏။ ဤအယူမှာ သဘာဝယုတ္တိမရှိကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ (စာ ၂၉-၃၅)။ ထိုးကွင်းထိုးခြင်း၊ အင်္ဂါဇာတ်အရေပြားကို ဖြတ်ခြင်းစသည်တို့ကဲ့သို့ လူမျိုးခလေ့ထုံးစံအရ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ပြုလုပ်၍ ရရှိအပ်သော ပဝတ္ထိဂုဏ်အင်္ဂါများကို သားသမီးတို့က ဗီဇဆက်ခံခြင်းမရှိချေ။ တိရစ္ဆာန်များနှင့် စမ်းသပ်ကြည့်ရာ ထိုနည်းအတူ တွေ့ရှိရ၏။ အချို့ဗီဇများသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတမဖြစ်သဖြင့် အကျိုးပေးခွင့်မရဘဲ ငုပ်နေစေကာမူ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဇာတိကို စွန့်ခြင်း သို့မဟုတ် ဇာတိပြောင်းလဲခြင်းမရှိချေ။ ကလေးသူငယ်သည် မမွေးဖွားမီက

အမိ၏ ပြုပြင်မှုကို ပိုမိုရရှိခဲ့သော်လည်း အမိနှင့် လက္ခဏာအင်္ဂါ ပိုမိုတူညီခြင်း မရှိချေ။ ဤသို့ဖြင့် ဤအယူ မှားယွင်းကြောင်းပြရန် သာဓကယုတ္တိ အထောက် အထားတို့ကား များပြားလှပေ၏။

ဤအယူသည် အခြေအမြစ်မရှိကြောင်း ထင်ရှားပါလျက် တစ်ခါက ယင်းနှင့်စပ်၍ အနောက်နိုင်ငံပညာရှင်တို့ အတန်အငြင်းပွားခဲ့ကြဖူး၏။ အငြင်းပွားရခြင်းမှာ အချို့သော ရုရှားသိပ္ပံပညာရှင်များက ယင်းအယူကို ထောက်ခံကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ လိုင်ဆင်ကိုဆိုသော ရုရှားသတ္တဗေဒပညာ ရှင် တစ်ဦးသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြုပြင်၍ အပင်များကို စမ်းသပ်စိုက်ပျိုး ကြည့်ရာ ကောင်းစွာအောင်မြင်၏။ မည်သည့်လုပ်ငန်းကိုစွန့်မဆို ပတ်ဝန်း ကျင်သည် အရည်အချင်းတိုးတက်မှုအတွက် မုချလိုအပ်ကြောင်း ယုံမှားစရာ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် လိုင်ဆင်ကိုက ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ရရှိအပ်သော တိုးတက် မှုသည် တည်မြဲ၍ ဝီလီယံနိုင်းသည်ဆို၏။ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင် တို့သည် သူ၏အယူမှာ မတ်ကွစဝါဒနှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်သည်ဆိုပြီး ထောက်ခံ ကြ၏။ သို့ဖြင့် လိုင်ဆင်ကိုသည် ဆိုဗီယက်အစိုးရ၏ မြှောက်စားခြင်းခံရသော အဓိပတိပညာရှင်ကြီးဖြစ်လာ၍ သူနှင့် သဘောအယူကွဲလွဲသော အခြားပညာ ရှင်များမှာ နှိပ်ကွပ်ခြင်း ခံကြရလေသည်။

လိုင်ဆင်ကို၏အယူသည် မတ်ကွစဝါဒနှင့် ကိုက်ညီသည်ဆိုခြင်းမှာ ရုတ်တရက်အမြင်အားဖြင့် မှန်သလိုထင်ရ၏။ မတ်ကွစဝါဒသည် လူ့လောက ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို လုံးဝယုံကြည်ကိုးစားသော ဝါဒ ဖြစ်ပေရာ မတ်ကွစဝါဒီတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်း၏ အကျိုးတရားများ ဝီလီယံနိုင်းကို အလိုရှိကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ကောင်း ကျိုးများ ဝီလီယံနိုင်းသည် မှန်ပါက ဆိုးကျိုးများသည်လည်း ဝီလီယံနိုင်းရမည်ဖြစ် ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးတရားများသည် ထိုသို့ အကောင်းအဆိုးမရွေး ဝီလီယံနိုင်းသော ဓမ္မတာသဘောရှိပါက ကမ္ဘာပေါ်၌ ပတ်ဝန်းကျင်ညံ့ဖျင်းသော

၁။ Lysenko

ပုဂ္ဂိုလ် သို့မဟုတ် လူမျိုးများသည် သားစဉ်မြေးဆက် ပီဇယုတ်ညံ့ဖျင်း၍ ဆိုးရွားသော ဘဝအခြေအနေမှ ဘယ်အခါမျှ ရုန်းထွက်နိုင်တော့မည်မဟုတ် ချေ။ ပတ်ဝန်းကျင် ကောင်းမွန်သောသူတို့မှာကား သားစဉ်မြေးဆက် ပီဇကိုး တက် ကောင်းမွန်၍ အမြဲထာဝရ ကြီးပွားတိုးတက်နေပေလိမ့်မည်။ ဤသည်မှာ လူများ သို့မဟုတ် လူမျိုးများကို ပီဇအားဖြင့် အယုတ်အမြတ် ခွဲခြားမှုဖြစ်၍ မတ်ကွစဝါဒ ပယ်ထားသော လူတန်းစား ခွဲခြားမှုနှင့် လူမျိုးကြီးဝါဒကို ထောက်ခံရာရောက်လျက် ရှိပေသည်။

အမှန်ဆိုသော် ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး မပေါ်ပေါက်မီက ရုရှားနိုင်ငံ သားတို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ လူနေမှု အဆင့်အတန်း ညံ့ဖျင်းနိမ့်ကျခဲ့ရကား ပတ်ဝန်းကျင်၏ အကျိုးတရားများ ပီဇလိုက်သည်ဆိုသော အယူမှန်ပါက သူတို့အဖို့ များစွာအားတက် မျှော်လင့်ဖွယ်ရာ မရှိချေ။ မည်သို့ဖြစ်စေ ကမ္ဘာ ထိပ်တန်းသိပ္ပံပညာရှင် လူများစုက လက်မခံသောကြောင့်ပေးလားမသိ။ ဤ အယူကို ရုရှားနိုင်ငံ၌ ရှေ့ဆောင်ဟောပြောသော လိုင်ဆင်ကို၏ အောင်မြင်မှု မှာ ယာယီမျှသာဖြစ်၏။ စတာလင်ကွယ်လွန်သောအခါ သူ၏အယူကို ဝေဖန်မှု များ ထွက်ပေါ်လာ၏။ သို့ရာတွင် ကရုရှက်၏ ကူညီစောင့်မမှုကြောင့် သူသည် တန်ခိုးအာဏာ ဆက်လက်ရရှိခဲ့၏။ ကရုရှက် ပြုတ်သွားသောအခါ၌မူ ဆိုဗီယက်သတင်းစာများသည် သူ့ကို ကဲ့ရဲ့ပုတ်ခတ်ခြင်း သူနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ပညာရှင်များအား ချီးမွမ်းခြင်းပြုကြ၍ မကြာမီ အစိုးရက သူ့အား ပီဇပညာ သုတေသနဌာန၏ညွှန်ကြားရေးဝန်ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ပစ်လိုက်လေသည်။^၁

ဤသို့လျှင် သတ္တဝါမျိုးစုအသစ်များ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းသည် ပတ် ဝန်းကျင်ကြောင့် မဟုတ်ပါက အခြား အဘယ်ကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသနည်း။ ယနေ့ ပီဇပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့်ကား ယင်းတို့သည် ပီဇမျိုးစေ့နှင့် ခရိုမိုဆုန်းကို အလိုလိုပြောင်းလဲမှုများကြောင့် ပေါ်ထွန်းလာခြင်းဖြစ်၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းငါးရာအတွင်းက တိရစ္ဆာန်နှင့် သစ်ပင်အမျိုးမျိုး၌

၁။ “ Time .” (12-2-65) p.35 (4-6-65) p.53

၂၅၆ * ဦးအေးမောင်

လက္ခဏာအင်္ဂါသစ် အမြောက်အမြား ပေါ်လာခြင်းသည် ဗီဇပြောင်းလဲမှု^၁ များကြောင့် ဖြစ်သည်ဆို၏။ ဗီဇပြောင်းလဲမှုများကြောင့် တစ်မူတစ်ဘာသာ ဆန်းသစ်၍ ထူးခြားစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော တိရစ္ဆာန် ပန်းပင်သစ်ပင် ကောက်ပဲသီးနှံများ၏ အမျိုးအမည်များကို ဖော်ပြရပါက ရှည်လျားနေမည်စိုး၍ ချန်လှပ်ခဲ့ပေအံ့။ လူသတ္တဝါများ၌လည်း ဗီဇပြောင်းလဲမှု အမျိုးမျိုးရှိ၏။ အခန်း (၈)၌ ပြဆိုခဲ့သော သွေးမတိတ်ရောဂါ၏ မူလအစမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ဗီဇဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲ၍ ထိုရောဂါမျိုးစေ့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၏။ ရှေးယခင်က မျိုးရိုး၌ မပေါ်ဖူးဘဲ ရံဖန်ရံခါ အလိုအလျောက် ပေါ်လာ၍ ဗီဇလိုက်သော အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်များသည်လည်း ထိုနည်းအတူ ဗီဇပြောင်းလဲမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိ၏။ နိုဘယ်လ်ဆုရ ဗီဇညာရှင်တစ်ဦး၏ ခန့်မှန်းချက်အရ ယောက္ခိားသုက်ပိုးနှင့် မိန်းမမျိုးဥ ဆယ်ခု၌ အသစ်ပြောင်းလဲနေသော ဗီဇတစ်ခု ပါရှိလိမ့်မည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။

သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ စမ်းသပ်လေ့လာချက်အရ ဗီဇများသည် အိတ်စရေ ရောင်ခြည်^၂ ကောစမစ်ရောင်ခြည်^၃ သဘာဝ ရေဒီယေးရှင်း^၄ အချို့သော ဓာတ်များ ဓာတ်ငွေ့များ အစရှိသော အကြောင်းတရားများကြောင့် ပြောင်းလဲတတ်ကြောင်း သိရ၏။ ပြောင်းလဲပုံကား ဤသို့ဖြစ်၏။ ဗီဇအသီးသီးသည် အဏုမြူများ တစ်မျိုးစီ ဖွဲ့စည်းစုပေါင်းထားသော မော်လီကျူးကြီး တစ်ခုဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်သောအခါ၌ ဗီဇထဲရှိ အဏုမြူများမှာ အစီအစဉ်ပျက်၍ သို့မဟုတ် အချို့သော အဏုမြူများမှာ လုံးဝပျက်သုဉ်း၍ အခြေအနေ ပြောင်းလဲလာပေလိမ့်မည်။ ဗီဇတစ်ခု၏ လုပ်ဆောင်မှုသည် အဏုမြူအရေအတွက်နှင့် အစီအစဉ်ပေါ်၌ တည်ရှိပေရာ ယင်းအကြောင်းခြင်းရာနှစ်ခု ပြောင်းလဲသည်နှင့်အမျှ ဗီဇ၏ လုပ်ဆောင်မှုသည်လည်း ပြောင်းလဲလာပေလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် ခရိုမိုဆုန်းတို့၏ ပြောင်းလဲမှုသည်လည်း ရှိသေး၏။ ခရိုမိုဆုန်းတို့သည်

၁။ mutation. ၂။ X-rays. ၃။ natural radiation.
 ၄။ osmic rays. ၅။ molecule.

ကွဲသွား၍ အခြမ်းပဲ့များနှင့် ယင်းတို့၏ ဗီဇများသည် အခြား ခရိုမိုဆုန်းများနှင့် ပူးပေါင်းကာ ခရိုမိုဆုန်းအတွဲသစ်များဖြစ်ပေါ်လာ၏။ သို့ဖြင့် ဗီဇများသည် အဖော်အသစ်များနှင့်တွဲ၍ လုပ်ဆောင်မှုသည်လည်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဆန်းသစ် လာ၏။ အခြားပြောင်းလဲမှု တစ်မျိုးမှာ ဗီဇဆဲလ်ထဲရှိ ခရိုမိုဆုန်းများ နှစ်ဆ ပွားလာခြင်းဖြစ်၏။ အပင်များ၌ ဓာတ်တစ်မျိုးကို ကိုသုံး၍ ထိုသို့ခရိုမိုဆုန်း ပွားလာအောင် ပြုလုပ်ရာ ပန်းများနှင့် အရွက်များ အရွယ်ပမာဏ အလွန်ကြီး မား လာသည်ဆို၏။

ဗီဇပြောင်းလဲမှုသည် အစီအစဉ်မရှိသော ပြောင်းလဲမှုမျိုးဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် တို့ အလိုကျ စီမံဖန်တီးရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ဗီဇဆဲလ်ထဲ၌ ခရိုမိုဆုန်းများသည် ပြုတ်သိပ်နေ၍ ထိုခရိုမိုဆုန်းများထဲ၌ ဗီဇများထဲမှ တစ်ခုသောဗီဇကို ရွေးချယ် ၍ အိတ်စရေးရောင်ခြည်ဖြင့် သို့မဟုတ် အခြားတစ်နည်းဖြင့် ပြုပြင်ရန်မှာ ဥပမာအားဖြင့် ပျားအုံကြီးတစ်ခုထဲမှ တစ်ခုသော ပျားအား ထိမှန်အောင် သေနတ်နှင့် ပစ်ခြင်းထက် ပိုမိုခက်ခဲပေလိမ့်မည်။ သိပ္ပံပညာရှင်တို့ ပြုလုပ်သော အချက်မှာ ဗီဇတစ်ခုခု ပြောင်းလဲစေရန် အခွင့်အလမ်းများ ပိုမိုဖန်တီးပေး ခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုသင့်သော အချက်သည်ကား ဗီဇ ပြောင်းလဲမှုများသည် သိပ္ပံပညာနည်းဖြင့် ဖန်တီးအပ်သော ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စေ၊ သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စေ ယေဘုယျအားဖြင့် ကား ဘေးအန္တရာယ်ရှိ၍ အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်များ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်၏။ ကောင်းမွန်သော ဗီဇပြောင်းလဲမှုမှာ တစ်ခါတစ်ရံသာ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိ၏။

သို့ရာတွင် ထိုကောင်းသော ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ ဗီဇပြောင်းလဲမှုများ အမျိုးအစားအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာလအခွန်ရှည်စွာ အနမတဂ္ဂ ဆက်ခါဆက်ခါ ဖြစ်ပွားခြင်းဖြင့် သတ္တဝါများ သည် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲ၍ ကွဲပြားခြားနားသော မျိုးစေ့များဖြစ်ပေါ်လာ

၁။ colchicine.

၂၅၈ * ဦးအေးမောင်

ကြရာ၏။ ဤနေရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်၏ အစမူလကို ပြဆိုနေခြင်း မဟုတ်ချေ။ အီဗော်လူးရှင်း^၁ ဝါဒသည် အသက်ဗီဇ၏ မူလဘူတကို မပြဘဲ သက်ရှိများ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲ ကြီးပွားလာပုံကိုသာ ရှင်းပြကြောင်း သတိ ပြုရာ၏။

အီဗော်လူးရှင်းဝါဒ၏ အလိုအားဖြင့် သတ္တလောကသည် ဗီဇတစ်မျိုး တည်းရှိသော ဆဲလ်တစ်ခုဖြင့် စတင်ဖြစ်ထွန်းခဲ့၏။ ဤရှေးဦးမူလ ဆဲလ်သည် အခန်း(၂)၌ ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မျိုးပွား၍ နောက်ကာလ၌ ဗီဇပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်သောအခါ ဆဲလ်များအတွင်းရှိ ဗီဇများသည် အမျိုးအစားနှင့် ဦးရေ များပြားလာ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဗီဇများစုပေါင်း၍ ခရိုမိုဆုန်းများ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ခရိုမိုဆုန်းများသည် ကြီးပွား၍ ၎င်းတို့၏ ဆဲလ်လုပ်ငန်းများ လည်း တိုးပွားလာသည်နှင့်အမျှ အချို့သောခရိုမိုဆုန်းတို့သည် ကွဲ၍ တစ်ခုမှ နှစ်ခု သို့မဟုတ် နှစ်ခုမက များပြားသော သီးခြားခရိုမိုဆုန်းများ ဖြစ်လာကြ၏။ သို့ဖြင့် ဆဲလ်တစ်ခုထဲတွင် ခရိုမိုဆုန်းလေးခု ခြောက်ခု ရှစ်ခု (သို့မဟုတ် လူ သတ္တဝါတို့မှာကဲ့သို့ ၂၄ ခု) ရှိလာ၏။ အထက်၌ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ခရိုမိုဆုန်းများ ထဲ၌လည်း ပြောင်းလဲခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ဤသို့ ဗီဇနှင့် ခရိုမိုဆုန်းများ တိုးပွားလာသောအခါ ဆဲလ်တို့သည် အုပ်စုဖွဲ့၍ နေရာဌာန တစ်သီးတစ်ခြားစီ ရှိကြသော ဆဲလ်တို့၏ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များသည် ကွဲပြားခြားနားလာကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆဲလ် တစ်ခုသည် အခြားဆဲလ်များနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်သောအခါ ကိစ္စတစ်ခုခု ဆောင်ရွက်ရန် အင်အားသတ္တိကြီးမားလာ၏။ သို့ဖြင့် ဆဲလ်အားလုံးသည် ဗီဇတစ်မျိုးတည်းရှိသော်လည်း ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ဝိသေသလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်သော ဆဲလ်အဖွဲ့များ ထွက်ပေါ်လာကြ၏။ သတ္တဝါ၏ ခန္ဓာအိမ် ဖွဲ့စည်းမှု ရှုပ်ထွေးလာသည်နှင့်အမျှ အစာချေ အင်္ဂါစုဖြစ်သော အတွင်းဆဲလ် များ ကြွက်သားနှင့် အရိုးများဖြစ်သော အလယ်ဆဲလ်များ နာမ်ကြောစု

၁။ evolution.

အာရုံခံ အင်္ဂါစု အရေပြားနှင့် ဆံပင်စသော အပြင်ဆဲလ်စသည်ဖြင့် ဆဲလ် အမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကနဦးမူလက ဗီဇနှင့်ခရိုမိုဆုန်းအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် ယင်းတို့မှတစ်ဆင့် ဆဲလ်တစ်ခုတည်းရှိ သက်ရှိမှသည် ဆဲလ်ကုဋေကုဋာရှိ သက်ရှိအထိ သတ္တဝါအမျိုးပေါင်း အသင်္ချေနှင့် အနန္တဖြစ်ထွန်းခဲ့၏။ စင်စစ် လူသတ္တဝါအသီးသီးသည် မွေးဖွားသောအခါ၌ ထိုအီဗော်လူးရှင်း ဘဝသံသရာ ၌ ကျင်လည်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်၏။ အကြောင်းမူ ပဋိသန္ဓေတည်စက လူသတ္တဝါသည် ဆဲလ်တစ်ခုတည်းရှိ သက်ရှိဖြစ်ရာမှ ဆဲလ်ကုဋေကုဋာရှိ သတ္တဝါအဖြစ် မွေးဖွားသည်အထိ ငါးဖားလောင်းများနှင့်အခြားတိရစ္ဆာန် သတ္တဝါသား လောင်းများ ကြီးပွားပုံမျိုးအတိုင်း အဆင့်ဆင့်ကြီးပွား၍ အီဗော်လူးရှင်းဘဝ ဖြစ်စဉ်များကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရလေသည်။

ဤသို့ သတ္တဝါများ အဆင့်ဆင့် ကြီးပွားပြောင်းလဲမှုကို ထောက်ကူသော အခြားအကြောင်းတရားများလည်း ရှိသေး၏။ တိရစ္ဆာန်များသည် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ သွားလာနိုင်စွမ်းရှိလာသည်နှင့်အမျှ ပတ်ဝန်းကျင်သစ်ကို ရှာဖွေ ၍ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်အသစ် ဖန်တီးရန် အခွင့်အလမ်း ပိုမိုရရှိလာကြ၏။ သုက်ပိုး နှင့် မျိုးဥဆဲလ်များ အပါအဝင် လိင်အင်္ဂါများဖြစ်ထွန်းလာသောအခါ မျိုးတူဗီဇ ကွဲ သတ္တဝါနှစ်ဦးမှ သီးခြားဆန်းသစ်သော အခြားသတ္တဝါတစ်ဦး ပေါက်ဖွား လာ၏။ တိရစ္ဆာန်အုပ်စုများသည် မျိုးတူအခြားအုပ်စုများနှင့် ကွဲကွာ၍ သီးခြား လက္ခဏာအင်္ဂါရှိလာပြီးလျှင် နောက်ဆုံး၌ ခရိုမိုဆုန်းများ၏ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် သီးခြားသတ္တဝါမျိုးစုများ ဖြစ်လာကြ၏။ (ဥပမာ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ကျားသစ်နှင့် အိမ်ကြောင်များ) မိဘများက သားငယ်များကို ကြာရှည်ပြုစု စောင့်ရှောက်သော ကြောင့်လည်း သတ္တဝါမျိုးစုသည် သီးခြားလက္ခဏာကိုယ်စီ ရှိလာ၏။ ဗီဇအလိုလို ပြောင်းလဲမှု သို့မဟုတ် ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲ၍ ငုပ်နေသော ဗီဇ၏ အကျိုးပေးခွင့် ရမှုကြောင့်လည်း သတ္တဝါမျိုးစုတို့သည် လက္ခဏာ အင်္ဂါ ပြောင်းလဲလာကြ၏။

ပြောင်းလဲမှုများ အနုမတဂ္ဂဖြစ်၍ ကမ္ဘာပေါ်၌ သတ္တဝါမျိုးပေါင်း

၂၆၀ * ဦးအေးမောင်

အနမတဂ္ဂဖြစ်ပေါ်ရန် နှစ်ပေါင်းကုဋေကုဋာကြာပေလိမ့်မည်။ သဘာဝတရား မှာ အတိတ်၌လည်းကောင်း၊ အနာဂတ်လည်းကောင်း ကာလအနန္တရှိပေရာ ယင်း၏ လုပ်ငန်းကိစ္စကို အလောတကြီးလုပ်ဆောင်ရန် မလိုချေ။ သို့ဖြစ်စေ ကာမူ သတ္တဝါတို့၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ်အစ ရာသီဥတုအခြေအနေ မတည်ငြိမ်ဘဲ အပူရှိန် ပိုမိုလွန်ကဲသော ကာလကမူ ဝီဇပြောင်းလဲမှုများမှာ ပိုမိုများပြားစွာ ဖြစ်ခဲ့တန်ရာ၏။

ဝီဇပြောင်းလဲမှုကြောင့် သတ္တဝါတို့ ရရှိအပ်သော ဂုဏ်အင်္ဂါများမှာ သောင်းပြောင်းဖြစ်၍ အားလုံး အသုံးဝင်သော အရာများမဟုတ်ချေ။ သတ္တဝါ အသီးသီးသည် အသက်ရှင်နေမှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတဖြစ်ရန် လိုအပ်ပေရာ ထိုသဟဇာတဖြစ်မှုကို အကျိုးပြုသော ဂုဏ်အင်္ဂါများကို ရရှိရန် အရေးကြီး၏။ ထိုဂုဏ်အင်္ဂါများ ရရှိထားသော သတ္တဝါများသည် အခြားမျိုးတူ သတ္တဝါများထက် အသက်ပိုရှည်၍ ပိုမိုမျိုးပွားရကား ၎င်းတို့၏အမျိုးပျံ့နှံ့၍ အခြားသတ္တဝါများ အမျိုး သုဉ်းကြရ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် သတ္တဝါမျိုးစု အသီးသီး၌ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတ်မဖြစ်သော လက္ခဏာအင်္ဂါများ ကွယ် ပျောက်၍ သဟဇာတ်ဖြစ်သော လက္ခဏာအင်္ဂါများ အထင်အရှားကျန်ရှိ ၏။ ဤနည်းဖြင့် တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ တစ်မျိုးလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို လိုက်၍ အစာရှာရာတွင်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို ရာသီဥတုဒဏ်နှင့် ရန်သူများမှ ကာကွယ် ရာ၌လည်းကောင်း အထောက်အကူပြုသော အရောင်အဆင်း ကိုယ်အင်္ဂါ အစရှိသည့် လက္ခဏာအင်္ဂါ တစ်မျိုးစီ ရရှိလာ လေသည်။

ဤသည်မှာ ဒါဝင်၏ အီဗော်လူးရှင်းကျမ်း၌ လာသော သဘာဝဓမ္မ၏ ရွေးချယ်မှု၊ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတ်ဖြစ်မှုကို အမြွက်မျှ ပြဆိုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းတို့ကို ယခုခေတ် ဝီဇညာရှင်တို့၏ သုတေသနပြုချက်များက ထောက်ခံ လျက်ရှိ၏။ သတ္တဝါမျိုးစုတစ်စုသည် အကန့်အသတ်မရှိ မျိုးပွားပါက သတ္တဝါအားလုံးအဖို့ အစားအစာ လုံလောက်မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် သတ္တဝါတို့သည် အသက်ရှင်နေမှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲရ

သည့်အပြင် ဇာတ်တူသားအချင်းချင်းလည်း အင်အားချင်းပြိုင်၍ အနိုင်ရရှိရန် ကြိုးစားကြရ၏။ ဤဘဝရုန်းကန်မှု၌ အသင့်တော်ဆုံး သတ္တဝါသည် အောင်မြင်မည်ဟု “အသင့်တော်ဆုံး” ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို စဉ်းစားဖို့ လိုလေသည်။

ဒါဝင်၏ အလိုအားဖြင့် အသင့်တော်ဆုံး သတ္တဝါမည်သည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတ်အဖြစ်ဆုံး သတ္တဝါဖြစ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတ် ဖြစ်သော ဂုဏ်အင်္ဂါများကို ရရှိသည့် သတ္တဝါများသည် အခြားသတ္တဝါများထက် ဘဝတိုက်ပွဲ၌ မုချတစ်ပန်းသာမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အချို့ဂုဏ်အင်္ဂါများသည် သတ္တဝါများအား အကျိုးမပြုစေကာမူ အကျိုးယုတ်စေခြင်းမရှိ။ နဂိုမူလက အကျိုးမဲ့ဖြစ်စေသော ဂုဏ်အင်္ဂါသည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင် ပြောင်းလဲသော အခါ အကျိုးပြုသောအရာ ဖြစ်လာတတ်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု၌ ကြီးစိုးမင်းမူ ခဲ့သော အချို့သတ္တဝါများသည် အခြားပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခု၌ အံ့မဝင်ခွင်မကျ ဖြစ်၍ ပျောက်ကွယ်ကြရ၏။ ဤနေရာ၌ ကမ္ဘာဦးက ပေါ်ထွန်းခဲ့သော တိရစ္ဆာန်ကြီးများသည် ထင်ရှားသော သာဓကဖြစ်၏။ ထိုတိရစ္ဆာန်ကြီးများ သည် တစ်ခါက ကြီးစိုးခဲ့သော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ ပြောင်းလဲသော ကြောင့် အမျိုးသုဉ်းကြရ၏။ ရှေးအခါက ကမ္ဘာပေါ်၌ ပေါများခဲ့သော အချို့ သတ္တဝါမျိုးစု ဥပမာ ကြံ့ ဆင် စသည်များသည်လည်း ယခုအခါ လူတို့က ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထားသောကြောင့် မတိမ်ကောဘဲ ဘဝရပ်တည်နိုင်ကြ ကြောင်း သတိပြုရာ၏။

ထို့ကြောင့် သတ္တဝါတို့၏ အသက်ရှင်နေမှုနှင့် မျိုးဆက်ပျံ့ပွားမှုသည် ဗီဇဇာတ်ခံ အရည်အချင်းများပေါ်၌သာ တည်သည်မဟုတ်၊ ရာသီဥတု ရေမြေ တောတောင် အစားအစာ ရန်သူများရှိခြင်း မရှိခြင်းစသော ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေများပေါ်၌လည်း တည်၏။ ယခုအခါ လူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို များစွာ အောင်မြင်၍ သတ္တလောက၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။ သို့ရာ တွင် အကယ်၍ လူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်သည် အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲ သွားပါက ဥပမာ ကမ္ဘာ၏မြေမျက်နှာသွင်ပြင် အပူရှိန် သို့မဟုတ် လေထု၌ရှိသော ဓာတ်

၂၆၂ * ဦးအေးမောင်

များ ကျွမ်းသန္တာလန်အောင် ပြောင်းလဲသွားပါက လူနှင့် အချို့သော အခြား သတ္တဝါမျိုးစုများသည် အသက်မရှင်နိုင်ဘဲ လုံးဝပျောက်ကွယ် သွားကြရပေ လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ လူသတ္တဝါတို့သည် ဤကမ္ဘာပေါ်၌ အမြဲ ထာဝရ မင်းမူနေ နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်ရန် အကြောင်းမရှိချေ။

ယခုအခါ၌မူ ထိုယုံကြည်မျှော်လင့်ချက်မှာ ရှေးယခင်ကထက် ပိုမို ကင်းဝေးသွားပြီဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူသည် အဏုမြူဗုံး၏ ရန်ကြောင့် ဗီဇသတ္တိဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းကာ သက်ရှိလောက၌ အဆင့်အတန်း လျော့ကျ ပျက်စီးမည့် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေသည်။

အဏုမြူစစ်ဖြစ်ပွားပါက လူများ ကြောက်ခမန်းလိလိ သေကျေပျက်စီး ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း သေသူများသည် မသေဘဲ ကျန်ရစ်သောသူများထက် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အကြောင်းမူ အဏုမြူစစ်၏ ကြောက်မက် ဖွယ်အကောင်းဆုံး အန္တရာယ်မှာ လူတို့အား အဏုမြူအဆိပ်သင့်၍ ဗီဇမျိုးစေ့ များ ယိုယွင်းပျက်စီးကာ အင်္ဂါမစုံ သို့မဟုတ် အင်္ဂါချွတ်ယွင်းနေသော ချို့ကျိုး နားရွက်ပဲ့ အဆွံ့၊ အ၊အ စသည်များနှင့် ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်နေသော လူ့ ပြိတ္တာ လူ့ဘီလူးကလေးများ ပေါက်ဖွားလာမည့် အန္တရာယ်ဖြစ်၏။ သိပ္ပံ ပညာရှင်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ အဏုမြူအဆိပ်သင့်ခြင်းသည် အဏုမြူ ဗုံးပေါက်ကွဲသော ဒေသ၌ မပြီးဆုံးဘဲ အနီးအနားရှိ အရပ်ဒေသများမှ တိရစ္ဆာန် သားငါးများနှင့် အပင်များသို့လည်း အဆိပ်ပျံ့နှံ့၍ ယင်းတို့မှ တစ်ဆင့် အခြားလူများအား အဆိပ်သင့်နိုင်ကြောင်း၊ အဆိပ်၏ ဒဏ်ရာဒဏ် ချက်များသည် အမျိုးအဆက်ပေါင်း များစွာလွန်မှ ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာမည် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရလေသည်။

အမှန်ဆိုသော် လူ့သမိုင်းအစမှ ယခုအဏုမြူခေတ်အထိ သဘာဝဓမ္မ နှင့် လူတို့၏ အချို့သော လုပ်ဆောင်မှုများသည် ဗီဇမျိုးစေ့ကောင်း ရှိသူများ၏ အကျိုးစီးပွားသို့ ဦးတည်ချက်ရှိပါ၏လောဟု သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ ကျောက် ခေတ်က သဘာဝဓမ္မသည် “လူတော်” များကို ရွေးချယ်ခဲ့ရာ၌ ကိုယ်ခန္ဓာ သန်မာတောင့်တင်းမှုနှင့် စိတ်စရိုက် ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းမှုကို ဦးစားပေး၍

အသိအလိမ္မာရှိမှုနှင့် စိတ်နှလုံးသိမ်မွေ့မှုကို မျက်ကွယ်ပြုခဲ့မည် အမှန်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ စစ်တိုက်ကြရာ၌ ဗီဇအားဖြင့် ကျန်းမာတောင့်တင်းသဖြင့် စစ်မှုထမ်းရသော လူငယ်လူရွယ်များ အသက်ဆုံးရှုံးကြရ၏။ ယခုခေတ်၌မူ စစ်သားများသည် လက်ရုံးရည်ရော နှလုံးရည်ပါ စမ်းသပ်စစ်ဆေး၍ ရွေးချယ်ထားသော သူများဖြစ်ရကား စစ်ဖြစ်ခြင်းသည် တိုင်းပြည်၏ ဗီဇအင်အားကို များစွာဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြားစေကြောင်း ထင်ရှား၏။ သို့ရာတွင် သမရိုးကျ စစ်လက်နက်များက ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့၏ ဗီဇအင်အားကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော စွမ်းအားမှာ အဏုမြူလက်နက်၏ အလားတူ စွမ်းအားနှင့်စာသော် ဘာမျှမပြောပလောက်ချေ။ နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးနှစ်ဦး၏ ထင်မြင်ချက်များကို ဖော်ပြပါအံ့။

“အဏုမြူဗုံးကြောင့် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှဖြစ်သော ကမ္ဘာလူထု အသက်ဆုံးရှုံးခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှု ပျက်စီးလိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှဖြစ်သော လူသတ္တဝါတို့၌ အဆိပ်သင့်၍ ဗီဇပျက်ခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုသည် လုံးဝဆိတ်သုဉ်းသွားပေရာ၏။”^၁

“လူသတ္တဝါတို့သည် များစွာသော အခြား သက်ရှိသူများအား အမျိုးသုဉ်းစေခဲ့ကြ၍ ယခုမူ မိမိတို့သတ္တဝါမျိုးစုအား သုတ်သင်ခြေမှုန်းပစ်ရန် နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေရာ၌ လျင်မြန်စွာ တိုးတက်လျက်ရှိပေပြီ။ လူသား၏ အနာဂတ် ကံကြမ္မာမှ သူ၏ လက်ထဲ၌ရှိ၏။ သူသည် မိမိကံကြမ္မာအတွက် ဘုရားသခင်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သဘာဝတရားကိုသော်လည်းကောင်း အပြစ် မတင်နိုင်ချေ။

REFERENCE

Amram Scheinfeld “The New You and Heredity” Chapter 41.

၁။ Professor Haldane.
၂။ Dr. George G. Simpson.

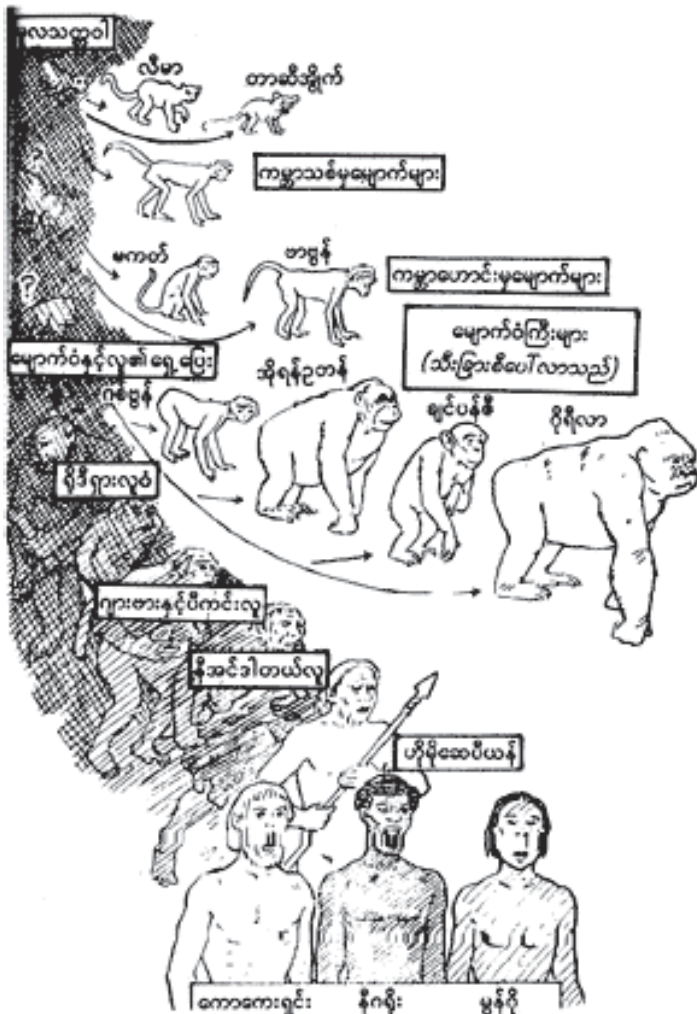
အခန်း (၁၅)

လူမျိုးများ

ကမ္ဘာဦးသတ္တဝါများ အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲတိုးတက်ခဲ့ပုံကို အကြမ်းပြင်း ဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။ သတ္တဝါမျိုးစုတို့သည် လက်ရှိအခြေအနေသို့ မရောက်မီ နှစ်ပေါင်း ကုဋေကုဋာ ဘဝသံသရာ ရှည်လျားခဲ့၍ လူတို့၏မူလ ပင်သတ္တဝါ သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း သန်း ၄၀ နှင့် ၆၀ အကြား၌ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ ဤသတ္တဝါနှင့် အခြား နို့တိုက်သတ္တဝါတို့၏ ခြားနားချက်သည်ကား ၎င်း၏ အနည်းငယ်ထူးခြားသော ဦးနှောက်နှင့် သွားများရှိခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းသည် မျောက်ဝံအစစ် မဖြစ်သေး။ လူလည်း မဖြစ်သေးချေ။ မနုဿဗေဒပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် လူသည် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ခါကယူဆခဲ့ကြကဲ့သို့ မျောက်ဝံမှ ဆင်းသက်လာသည်မဟုတ်။ မျောက်ဝံ နှင့် လူတို့သည် တစ်ဦးတည်းသာ ကမ္ဘာဦးသတ္တဝါမှ သက်ဆင်း လာကြ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် လူသည် မျောက်ဝံ၏ အဆက်အနွယ်မဟုတ်ဘဲ တစ်ရံရော အခါက ၎င်းနှင့်ဆွေမျိုးသားချင်း တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော သတ္တဝါဖြစ်၏။

မူလပင်မ သတ္တဝါအဖြစ်မှ လူအဖြစ်သို့ အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲခဲ့ပုံကို အသေးစိတ် အသေအချာ မသိရသေးချေ။ အများသော ပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့်ကား မူလ ကမ္ဘာဦးသတ္တဝါတည်းဟူသော ပင်မကြီးမှ ရှေးဦး

ပုံ ၁၂၅။ ဇီဝဗေဒပညာရှင်မှ လူ့အဖွဲ့အစည်း Scheinfeld, p. 489

ရန်အောင်စာပေ

၂၆၆ * ဦးအေးမောင်

ပထမ ဖြာထွက်သော အကိုင်းမှာ လီမာနှင့် တာဆီအိုက်^၁ မျောက်မျိုးစုများ ဖြစ်၏။ ထိုနောက် အမေရိကန်မျောက်မျိုးစု၊ ထိုနောက် အာရှ အာဖရိက မျောက်မျိုးစုများ ထွက်ပေါ်လာ၍ နောက်ဆုံး၌ အကိုင်းတစ်ခုမှ တစ်ပြိုင်နက် ဖြာထွက်လာသော သတ္တဝါမျိုးစုနှစ်စုမှာ လူနှင့် လူမျောက်ဝံများဖြစ်၏။ ဤ အယူကို ထောက်ခံသော အချက်များမှာ လူ၊ မျောက်ဝံနှင့် မျောက်များ၌ တူညီသော လက္ခဏာအင်္ဂါ (ဥပမာ အရိုးစု တည်ဆောက်ထားပုံ) များရှိခြင်းနှင့် လူနှင့် မျောက်ဝံများတွင် အခြားသတ္တဝါမျိုးစု၌ မတွေ့ရသော တူညီသော လက္ခဏာများ (ဥပမာ ရင်အုပ်ကျယ်ခြင်း၊ အမြီးမရှိခြင်း) ကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်၏။ လူသည် သွေးမျိုးစုနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာဖွဲ့စည်းတည်နေပုံ၌လည်း မျောက်ဝံနှင့်တူ၍ ဦးနှောက်တည်ဆောက်ပုံနှင့် အရွယ်ပမာဏ၌ကား မျောက်များ မျောက်ဝံများ နှင့် သိသိသာသာ ခြားနားလေသည်။

သို့ရာတွင် ထိုသို့ မျောက်ဝံများနှင့် တစ်ချိန်တည်း ပေါ်ပေါက်လာ သော သတ္တဝါသည် လူအစစ်မဟုတ်ဘဲ လူအဖြစ်သို့ ရှေ့ရှုနေသော လူသတ္တဝါ အလောင်းမျှသာဖြစ်၏။ လူအလောင်းသည် လူဖြစ်ရန် နှစ်ပေါင်း သိန်းသန်း မက ချီတက်ရပေရာ ဒါဝင်သည် ထိုကြားကာလ၌ လူအလောင်း၏ ပြောင်းလဲခဲ့ ပုံကို ကြံစည်ခဲ့သော်လည်း ဘာမျှမသိခဲ့ရချေ။ ယခုခေတ်၌မူ ပညာရှင်တို့သည် ကမ္ဘာဦးလူတို့၏ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း^၂ များကို တွေ့ရှိရသောကြောင့် ထိုပျောက်နေသော ကွင်းဆက်များကို တစ်စွန်းတစ်စဖော်ထုတ်နိုင်ကြပေပြီ။ ထိုကွင်းဆက်များမှာ ယင်းတို့ကိုတွေ့ရှိသော အရပ်ဒေသများကိုအစွဲပြု၍ မနု သာဗေဒကျမ်း များ၌ ကရိုမဂ္ဂနွန်ဒီရှင်လူ၊ ဂျာဗားလူ၊ နီဒါတယ်လူ^၃ စသည်ဖြင့် ခေါ်၏။ ယင်းတို့တွင် လူနှင့်အမျိုးအနီးစပ်ဆုံးသတ္တဝါမှာ နောက်ဆုံးမှ ပေါ် လာသော ဟိုမိုဆေးပီယန်^၄ ခေါ် သတ္တဝါဖြစ်၏။

-
- ၁။ Lemur and tarsioid.
 - ၂။ Fossil.
 - ၃။ Cro-Magnon, Rhodesian, Java Man, Pekin man.
 - ၄။ Homo sapien. Neanderthaler.

ဟိုမိုဆေးပီယန်သည် နီဒါတယ်လူ၏ အဆက်အနွယ်ဖြစ်၍ ခရစ် သက္ကရာဇ်မတိုင်မီ နှစ်ပေါင်း ငါးသောင်းခန့်လောက်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ ၎င်း၏ ဇာတိဌာနမှာ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားဟု ယခုခေါ်ဝေါ် သော အာဖရိက၊ အာရှနှင့်ဥရောပတိုက်ကြီး သုံးခုဆုံရာ အရပ်ဒေသဖြစ်ဟန်ရှိ ၏။ ထိုအခါက ဤအရပ်ဒေသသည် ရာသီဥတု အလွန်ကောင်း၍ အသီးအနှံ သားငါးတိရစ္ဆာန် အလွန်ပေါသောကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်၌ လူသတ္တဝါအဖို့ အသင့်အတော်ဆုံးအရပ်ဒေသဖြစ်၏။ သို့ဖြင့် ဟိုမိုဆေးပီယန် သတ္တဝါသည် ဤအရပ်ဒေသ၌ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ ပီဇပြောင်းလဲမှုများဖြစ်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံး၌ လူးသားစစ်စစ် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ လူ၏မူလအစနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ အထူးမှတ်သား ထားသင့်သော အချက်နှစ်ခုရှိ၏။ ပထမအချက်မှာ အထက်၌ပြဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း လူသည် မျောက်ဝံများနှင့်အတူ တစ်ဦးတည်းသော မူလပင်မ သတ္တဝါမှ သက်ဆင်းလာခဲ့၍ တစ်ခါက မနုဿဗေဒဆရာတို့ ယူဆကြသကဲ့သို့ မျောက်ဝံအမျိုးမျိုးမှ လူအမျိုးမျိုး သက်ဆင်းလာခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ ထိုကြောင့် အဆင့်အတန်းမြင့်သော မျောက်ဝံမှ အဆင့်အတန်းမြင့်သော လူများသက် ဆင်းလာသည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်းမရှိချေ။ တစ်ဦးတည်းသော မူလကမ္ဘာ ဦး သတ္တဝါမှ သက်ဆင်းလာကြောင်း ထင်ရှားစေသောအချက်များမှာ လူသတ္တ ဝါအားလုံးသည် သတ္တဗေဒသဘောအားဖြင့် အရေးပါသော လက္ခဏာအင်္ဂါ အားလုံး တူညီနေခြင်းနှင့် မည်သည့်မျိုးမတူသောသတ္တဝါ ကျား-မ နှစ်ဦးမဆို တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ပေါင်းဖက်၍ သားသမီးရရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ မျောက်ဝံ များမှာမူ ခရိုမိုဆုန်း မတူသော သတ္တဝါမျိုးစုများ ပါဝင်၍ အထီး-အမများကို အခါခပ်သိမ်း မျိုးစပ်၍ မရအပ်ချေ။

ကမ္ဘာဦးလူ(ဝါ) ဟိုမိုဆေးပီယန်တို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် သင့်မြတ် လျောက်ပတ်မှုကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာမကြာမီ လူဦးရေတိုးပွား၍ ထိုအခါက သံယောဇဉ်တွယ်တာစရာ အိုးအိမ်လယ်ယာ ကျွဲနွားမရှိခြင်း၊ လူတစ်စုနှင့်တစ်စု

၂၆၈ * ဦးအေးမောင်

မသင့်တင့်ခြင်းစသော အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် လူစုကွဲသွားကြ၏။ အချို့သော လူအုပ်စုကြီးများသည် ဝေးလံသောအရပ်သို့ ရောက်ရှိ၍ နှစ်ပေါင်း ထောင်သောင်းကြာသောအခါ ဗီဇပြောင်းလဲမှုများကြောင့် သီးခြားလူမျိုးစုများ ဖြစ်လာကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် တရုတ်ပြည်၌ မွန်ဂိုလူမျိုး၊ အာဖရိကတိုက်၌ နီဂရိုးလူမျိုး၊ ဥရောပ၊ အာရှနှင့် မြောက်အာဖရိကတိုက်များဆုံရာဒေသ၌ ကော်ကေးရှင်း^၁ လူမျိုးနှင့် တောင်ပစိဖိတ်ဒေသ၌ နီရိုးနှင့် နီးစပ်သော ဩစတြေးလျိုက်^၂ လူမျိုးများ ပေါ်ပေါက်လာကြလေသည်။

သို့ရာတွင် ဤလူမျိုးကြီး အသီးသီးသည် အခြားလူမျိုးကြီးများနှင့် လုံးဝအဆက်အသွယ်ဖြတ်ကာ နေရာဒေသတစ်ခုတည်း၌လည်း အဓွန့်ရှည်စွာ ထီးတည်းရပ်တည်နေကြသည်မဟုတ်ချေ။ လူမျိုးအားလုံးသည် တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ထွေးရောယှက်တင်ဖြစ်လာ ကြ၏။ မွန်ဂိုတို့သည် ဘီစီ ၂၅,၀၀၀ ခန့်လောက်ကစ၍ မြောက်အမေရိက တိုက်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် ဘီစီ ၈၀၀၀ မတိုင်မီ တောင်အာဖရိကတိုက်၌ ပျံ့နှံ့နေပြီဖြစ်၏။ အိန္ဒိယပြည်သားများမှာမူ လူမျိုးကြီးလေးမျိုး ရောယှက်ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာကြ၏။ မွန်ဂိုမလေး ပိုလီနီရှင်းနှင့် အိုင်နူ^၃ လူမျိုးများရောနှော၍ ဂျပန်လူမျိုးများဖြစ်လာကြ၏။ ကောကေးရှင်းနှင့် မွန်ဂိုတို့ ရောယှက်သော လူမျိုးများသည် ဥရောပတိုက်သို့ ရောက်ရှိ၍ နောဒစ်အယ်လပိုင်နှင့် မြေထဲ ပင်လယ်^၄ လူမျိုးများ ဖြစ်လာကြလေသည်။

ဤသို့ လူသတ္တဝါတို့သည် ရှေးပဝေဏီက တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ရောနှောပေါင်းယှက်ကြသဖြင့် လူမျိုးဟူသော စကားသည် ယခုခေတ် ကာလ၌ အဓိပ္ပာယ်ရှိပါဦးမည်လောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ လူအများ၏ ယူဆချက် အရဆိုသော် လူမျိုးဟူသည် အခြားလူအုပ်စုနှင့်မတူဘဲ ဗီဇကွဲကွာ ထူးခြား

၁။ Caucasian. ၂။ Australoid.
၃။ Polynesian and Ainus.
၄။ Nordic, Alpine and Mediterranean.

သော လူအုပ်စုမှဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုဗီဇထူးခြားမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့ တိုင်းတာပါမည်နည်း။ ပညာရှင်တို့၏အမြင်အားဖြင့်ကား မွန်ဂိုလီယန်၊ ကောကေးရှင်း၊ နီဂရိုးနှင့်ဩစတြေးလျိုက်တို့ကို လူမျိုးများအဖြစ်ဖြင့် သတ်မှတ် အပ်သော်လည်း မြန်မာ၊ ယိုးဒယား၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ် စသည်တို့ကို သီးခြားလူမျိုးများအနေဖြင့် မှတ်ယူသင့်ပါသလောဟု သံသယဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ ဤလူအုပ်စုများသည် တစ်စုနှင့်တစ်စု ကွဲပြားခြားနားမှုများသည် အများအား ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် မတူညီမှုကြောင့်ဖြစ်၏။

ဤနေရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဗီဇလက္ခဏာ အင်္ဂါ ခြားနားမှု၏ အရေးပါခြင်းကိုသာ ငြင်းဆို၍ ခြားနားမှုရှိခြင်းကို ငြင်းဆိုသည် မဟုတ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ လူမျိုးဗီဇခြားနားမှုများသည် ရုပ်သွင်ပြင်နှင့် အခြားလက္ခဏာအင်္ဂါများ၌ ထင်ရှား၏။

လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ရုပ်လက္ခဏာအင်္ဂါ မတူခြင်းသည် သဘာဝ တရား၏ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော လုပ်ဆောင်ချက်ဖြစ်လေသလောဟု စဉ်းစားရန် ရှိ၏။ အချို့သောလက္ခဏာအင်္ဂါများ ဥပမာ နီဂရိုး အသားမဲခြင်းနှင့် နှာခေါင်း ပွခြင်း၊ ဥရောပတိုက်သားတို့၏ အသားဖြူခြင်းနှင့် နှာခေါင်း ချွန်ခြင်းတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ တောင်းဆိုချက်အရ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု အချို့ပညာရှင်တို့က ယူဆကြ၏။ အရေပြား မျက်လုံးနှင့် ဆံပင်မဲနက်ခြင်းသည် သတ္တဝါအား ပူသောရာသီဥတုမှ ကာကွယ်ပေးသည်။ ပူပြင်းစွတ်စိုသောရာသီ၌ နှာခေါင်း ပေါက်ကျယ်မှ အသက်ရှူရန်လွယ်သည်။ အေးသောအရပ်ဒေသများ၌ နှာခေါင်းပေါက်သေးပါမှ ရှူလိုက်သောလေအေးသည် အဆုတ်သို့မရောက်မီ နွေးလာနိုင်သည် စသည်ဖြင့်အကြောင်းပြ၏။ သို့ရာတွင် အခြားများစွာသော လူမျိုးရုပ်လက္ခဏာခြားနားချက်များကို ထိုနည်းနှင့် အမြော်အမြင်ရှိသော သဘာဝတရား၏ ဖန်တီးမှုများအနေဖြင့် ပြဆိုရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။

မည်သို့ဖြစ်စေ အချို့သော လူမျိုးရုပ်လက္ခဏာများသည် ကမ္ဘာ့ဦး သတ္တဝါနှင့် ပိုမိုနီးစပ်မှုကို ပြသည်ဟုယူဆရန် အထူးသတိပြုရာ၏။ ထိုသို့ ယူဆပါက ယခုခေတ် ဥရောပလူမျိုးတို့မှာ နီဂရိုးများထက် ရှေးကျ၍

၂၇၀ * ဦးအေးမောင်

မျောက်ဝံများနှင့် ပိုမိုသွေးနိုးသည် (ဝါ) ဝီဇနီးစပ်သည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နီဂရိုးတို့၏ နှုတ်ခမ်းထူခြင်းနှင့် ကိုယ်၌အမွေးအမှင် နည်းခြင်းနှင့်စာသော် ဥရောပတိုက်သားတို့၏ နှုတ်ခမ်းပါးခြင်းနှင့် အမွေး အမှင်များခြင်းမှာ မျောက်ဝံတို့၏ ရုပ်လက္ခဏာနှင့် ပိုမိုနီးစပ်၏။

သွေးမျိုးစုလေးစု ယုံ့နဲ့တည်ရှိမှု အချို့သော ရောဂါများကို ခံနိုင်ရည် ရှိမှု-မရှိမှု အချို့သော အာရုံခံယူမှု စသည်များ၌လည်း လူတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ခြားနားကြသည်ဆို၏။ လူမျိုးများအကြောင်း သုတေသနပြုမှု ယခုထက် ကျယ်ပြန့်ပါက အခြားမတူညီမှုများသည်လည်း ထင်ရှားလာပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤမတူညီမှုအားလုံးသည် ယေဘုယျလက္ခဏာများဖြစ်ကြောင်း သတိပြုရ၏။ လူမျိုးချင်း မနှိုင်းယှဉ်ဘဲ လူတစ်ဦးစီ လေ့လာပါက လူမျိုး လက္ခဏာ အနည်းနှင့်အများ မထင်ရှားသောသူ အတော်များများကို တွေ့ရပေ လိမ့်မည်။ ဥပမာ အချို့သော ကောကေးရှပ်နွယ်ဝင် အိန္ဒိယတိုင်းသားတို့သည် နီဂရိုးများထက် အသားညိုမဲ၏။ အချို့ဂျပန်များသည် အရပ်ရှည်၍ အချို့ အမေရိကန်များသည် အရပ်ပုံကြ၏။

ဤသို့ကမ္ဘာ့လူမျိုးများသည် ရုပ်လက္ခဏာ အင်္ဂါခြားနားမှုရှိပါက နှလုံးရည် စိတ်ဓာတ်စရိုက်နှင့် အပြုအမူများအားဖြင့်လည်း ဝီဇခြားနားခြင်း ရှိပါသလော။ ခြားနားခြင်းရှိပါက မြင့်မြတ်သောလူမျိုး သို့မဟုတ် ယုတ် ညံ့သောလူမျိုးဟူ၍ ရှိပါသလောဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

လူတစ်မျိုးက အခြားလူမျိုးတို့ထက် ဝီဇထွေ သာသည်ဆိုသော လူမျိုးကြီးဝါဒသည် ယခုခေတ်ကျမှ ပေါ်လာသောဝါဒဖြစ်၏။ ရှေးပဝေဏီ က ဂရိ ရောမ တရုတ် အစရှိသောလူမျိုးတို့သည် ဇာတ်ဗာန်ယစ်၍ အခြား လူမျိုးများကို အထင်အမြင်သေးကြစေကာမူ လူမျိုးဝီဇကို ရှေးကြီးခွင်ကျယ် လုပ်၍ စဉ်းစားလေ့မရှိကြချေ။ ထိုကြောင့် သူတို့အင်ပါယာအတွင်း၌ လူမျိုး ခွဲခြားခြင်းမပြု၊ သူတို့၏အမျိုးသားများနှင့် မျိုးကွဲမိန်းမများ ပေါင်းဖက်ခြင်း ကို ခွင့်ပြုကြ၏။ အလီဇန္ဒားဘုရင်မကြီးကမူ ဂရိစစ်သားများနှင့် အိန္ဒိယ အမျိုးသမီးများ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကို အားပေးခဲ့၏။ အခြားတိုင်းပြည်

များသို့သွားရောက်၍ ရှေးဦးပထမ နယ်ချဲ့ခဲ့ကြသော ပေါ်တူဂီနှင့် စပိန်လူမျိုး တို့၏ စိတ်သဘောထားမှာလည်း ထိုနည်းနှင့်ဖြစ်၏။ လူမဲများကို သူတို့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ကြခြင်းမှာ လောဘရမ္မက်ကြီးမှုနှင့် ဘာသာရေးအယူသည်း မှုကြောင့်ဖြစ်၍ ယနေ့တောင်အာဖရိကနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ များမှ အချို့သော လူဖြူများကဲ့သို့ လူမျိုးကြီးဝါဒကို လက်ကိုင်ထားသော ကြောင့် မဟုတ်ချေ။

သူတို့၏နယ်ချဲ့ဝါဒကို အမွေဆက်ခံသော အင်္ဂလိပ်တို့သည်ကား ကိုလိုနီ နယ်ချဲ့များ၏ အသားအရောင်ခွဲခြားမှုပြု၍ လူမျိုးကြီးဝါဒကို စတင်ကျင့်သုံး လာကြ၏။ စင်စစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက ဂျာမနီပြည်၌ နာဇီတို့၏ လူမျိုးကြီးဝါဒကို မျိုးစေ့ချပေးခဲ့သောသူမှာ ချိန်ဗာလင်ဆိုသူအင်္ဂလိပ်လူမျိုး တစ်ဦးဖြစ်၏။ ချိန်ဗာလင်သည် ဂျာမန်လူမျိုးကို လွန်လွန်ကဲကဲ ချီးကျူးထား သော စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးသား၏။ ဂျာမန်တို့သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ အမြင့်မြတ်ဆုံး လူမျိုးဖြစ်၍ အခြားတိုင်းပြည်များရှိ တိုးတက်သောလူမျိုးအားလုံးမှာ ဂျာမန် သွေးပါသောသူများဖြစ်ကြောင်း သူ့စာအုပ်၌ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ချိန်ဗာ လင်သည် ဂျာမန်တို့ မိုးမမြင်လေမမြင် ဇာတိမာန်တက်ကြွကာ အောက်ခြေ လွတ်မှုနှင့် ရဟူဒီတို့အပေါ် ဘီလူးသဘက်ပမာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု၌ လက် သယ်တရားခံတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဆိုက မှားမည်မဟုတ်ချေ။

ယနေ့အချို့သော အနောက်နိုင်ငံသားတို့သည် ဂျာမန်နာဇီကဲ့သို့ လူမျိုးရေးစိတ်ဓာတ် မပြင်းပြစေကာမူ လူမျိုးကြီးဝါဒကို ယုံကြည်ကြ၏။ သူတို့၏အလိုအားဖြင့် ဥရောပလူမျိုးများသည် အာရှနှင့်အာဖရိကတိုက်သား များထက် မြင့်မြတ်၏။ ဥရောပလူမျိုးတို့တွင် အင်္ဂလန် နော်ဝေး ဆွီဒင် စသော မြောက်ပိုင်းသားများက စပိန် အီတလီ စသော တောင်ပိုင်းသားများထက် ပီဇေထွီ ထူးချွန်သည်ဆို၏။ အမေရိကန်လူမျိုးကြီးဝါဒီတို့ကမူ သူတို့လူမျိုး သည် အစမူလက အင်္ဂလိပ် ပြင်သစ် စသော နောဒစ်လူမျိုးဖြစ်သဖြင့် ကြီးပွားတိုးတက်ခဲ့သည်။ နောက်ကာလ၌ အီတလီ ဂရိ စသော မြေထဲပင်လယ် သား လူဖျင်းလူညံ့များနှင့် သွေးနှောမိသောကြောင့် အမေရိကန်နိုင်ငံသားများ

မှာ မျိုးရိုးဗီဇ ဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းခဲ့ရသည်ဟု အယူရှိကြ၏။

အချို့လူတို့သည်ကား လူမျိုးကြီးဝါဒကို မယုံကြည်သော်လည်း မိမိတို့ သိသော ကြားဖူးသော လူမျိုးများအကြောင်းနှင့်စပ်၍ အစွဲဥပါဒါန်ရှိကြ၏။ တရုတ်လူမျိုးမှာ လုံ့လဝီရိယရှိသည်။ ဒေါသကြီးသည်။ အိန္ဒိယလူမျိုးမှာ စိတ်ရှည်သည်။ ကုပ်ကပ်သည်။ အင်္ဂလိပ်တို့မှာ ကတိသစ္စာ ရှိသည်။ ဣန္ဒြေကြီးသည်။ မြန်မာတို့မှာ ပျင်းရိသည်။ ပျော်ပျော်နေတတ်သည် စသည်ဖြင့် ပုံသေစွဲမှတ်ထားလေ့ရှိကြ၏။ သူတို့၏ အလိုအားဖြင့် လူမျိုးအသီးသီး၌ စိတ်ဓာတ်စရိုက် တစ်မျိုးစီရှိ၍ ထိုစိတ်ဓာတ်စရိုက်များမှာ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မဆိုင်ဘဲ ပဋိသန္ဓေကပါလာသော ဗီဇကွဏ္ဍာခြင်းရာများဖြစ်လေသည်။

ယခုခေတ် စိတ်ပညာနှင့် မနုဿဗေဒပညာရှင်တို့၏ အမြင်အားဖြင့် ကား လူမျိုးကြီးဝါဒသည်လည်းကောင်း၊ လူမျိုးနှင့်စပ်သော အစွဲဥပါဒါန်များသည်လည်းကောင်း သဘာဝယုတ္တိမရှိချေ။

လူမျိုးအသီးသီး၏ ဗီဇဉာဏ်ကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာ၌ အဆင့်အတန်း သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ်ရန် ခဲယဉ်းကြောင်း အခန်း(၃)၌ ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ အမေရိကန် နိုင်ငံ၌ နီဂရိုးများက လူဖြူများထက် အသိဉာဏ်နိမ့်ကျသည်ကို တွေ့ရခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်မတူညီမှု (၁) နီဂရိုးတို့၏ ဘဝအခြေအနေ ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့် ဖြစ်၏။ ဘဝအခြေအနေကောင်းမွန်သော နီဂရိုးတို့မှာ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်း မနိမ့်ကျချေ။ အမေရိကန်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်းမှ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်သော နီဂရိုးတို့သည် တောင်ပိုင်းမှ လူဖြူဆင်းရဲသားများထက် ဉာဏ်ရည်သာကြ၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက စစ်သားဟောင်းများ ရွေးချယ်ရာ၌ အသိဉာဏ် အဆင့်အတန်းမမီသဖြင့် အပယ်ခံရသောသူများတွင် တောင်ပိုင်းလူဖြူများက မြောက်ပိုင်းနီဂရိုးတို့ထက် ရာခိုင်နှုန်းများသည်ဆို၏။

လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး အကျင့်စာဂမတူညီခြင်းသည်လည်း ပဓာနအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်မတူညီသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အမေရိကန်ပြည်ရှိ မြို့ကြီးများ၌ နီဂရိုးနှင့် အီတလီအမျိုးသားတို့သည် အခြားလူမျိုးတို့ထက်ပို၍ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ကြသည်ဟု အဆိုရှိရာ၊ ဤလူမျိုးများ၏ လူနေမှုအဆင့်

အတန်း နိမ့်ကျမှုမှာ ထင်ရှားသော အကြောင်းတရားဖြစ်၏။ ထို့အပြင် အမေရိကန်နီဂရိုးတို့မှာ အဖိနှိပ်ခံလူမျိုးများဖြစ်၍ လူဖြူများနှင့် ပြစ်မှုကျူးလွန် ကြခြင်းအတူတူ ဖမ်းဆီးအပြစ်ပေးခံရရန် ပို၍လမ်းများကြောင်း သတိပြုရာ ၏။ ၁၉၄၈-ခုနှစ်က ပညာရှင်တစ်ဦး၏ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရဆိုသော် အမေရိကန်ပြည်နယ်များ၌ ရာဇဝတ်အပြစ် ကျူးလွန်မှု နည်းခြင်း များခြင်း သည် နီဂရိုး လူမျိုးဦးရေပေါ်၌ မတည်ချေ။ ပြည်နယ်လူဦးရေ၏ ရာခိုင်နှုန်း အားဖြင့် နီဂရိုးအများဆုံးရှိသော မစ္စက်စပီပြည်နယ်၌ လူတစ်သိန်းလျှင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ ၁၃၆ ယောက်မျှသာရှိ၍ နီဂရိုးရာခိုင်နှုန်း အနည်းဆုံးနေ ထိုင်သော ကင်တာကီပြည်နယ်၌ လူတစ်သိန်းလျှင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ ၂၃၇ ယောက် ရှိကြောင်း သိရ၏။

လူမျိုးတစ်မျိုး၏ လုံ့လဝီရိယရှိမှု-မရှိမှု၊ ရိုးဖြောင့်မှု-မရိုးဖြောင့်မှု စိတ်တိုမှုစသည်တို့မှာ အတိအကျတိုင်းထွာလေ့လာ၍ ရအပ်သောအရည်အ ချင်းများ မဟုတ်ချေ။ ယင်းတို့နှင့်စပ်သော လူတို့၏ ပုံသေစွဲမှတ်ထားချက်များ သည် ကျဉ်းမြောင်းတိုတောင်းသော အတွေ့အကြုံများပေါ်၌ အခြေပြုထား သောကြောင့် အများအားဖြင့် လွဲမှားတတ်၏။ လူမျိုးတစ်မျိုးအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ထင်မြင်ချက်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် မှန်ကောင်းမှန်ပေလိမ့်မည်။ ဥပမာ တရုတ်တို့သည် အများအားဖြင့် အလွန်အလုပ်လုပ်သော လူမျိုးဖြစ်ကြသည် မှန်၏။ သို့ရာတွင် ပျင်းရိသဖြင့် အလုပ်မလုပ်ဘဲ သက်သက်သာသာနေလို သော တရုတ်အမြောက်အမြားရှိကြောင်း သတိပြုရာ၏။ စင်စစ်လူမျိုးတစ်မျိုး ၏ အရည်အချင်းများသည် ဗီဇနှင့်မဆိုင်ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်းတရား များမှ ပေါက်ဖွားလာသော လက္ခဏာခြင်းရာများဖြစ်ပေရာ ဤအချက်ကိုသိ မြင်ပါက ယင်းတို့နှင့်စပ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ လှေ့နံ့ဓားထစ်စွဲမှတ်ထားရန် အကြောင်း မရှိချေ။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ကံကြမ္မာကိုဖန်တီးသော ပတ်ဝန်းကျင် တရားတို့ကား များပြားလှပေ၏။ ပူပြင်းစွတ်စိုသော အရပ်ဒေသရှိ လူမျိုးသည် အေးမြသွေ့ခြောက်သော အရပ်ဒေသရှိလူများကဲ့သို့ အလုပ်လုပ်ရာ၌ ဖျတ် လတ် တက်ကြွလိမ့်မည်မဟုတ်။ မိုးခေါင်ရေရှားပြီး မြေဆီလွှာညံ့ဖျင်း၍

သယံဇာတပစ္စည်း ခေါင်းပါးသော တိုင်းပြည်ရှိ လူမျိုးသည် လူရောစိတ်ပါ ကြိုလိုသော လူမျိုးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံသည် သဘာဝပစ္စည်း ကြွယ်ဝပေါများခြင်း မရှိပါက အမေရိကန်တို့သည် ကြီးပွားတိုးတက်သော လူမျိုးဖြစ်လာမည် မဟုတ်ချေ။

တိုင်းပြည်၏ ရေမြေဥတုကဲ့သို့ အရေးပါသော အခြားပတ်ဝန်းကျင် တရားများမှာ သမိုင်းအတွေ့အကြုံ ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ် ပညာသင်ကြားမှု စီးပွားရေးအခြေအနေစသည်တို့ဖြစ်၏။ ဤပတ်ဝန်းကျင်တရားများသည် ယနေ့ကြီးပွားတိုးတက်နေသော လူမျိုးများနှင့် မတိုးတက်သော လူမျိုးများ သို့တည်းမဟုတ် ရှေးပဝေဏီကျောက်ခေတ်က လူများ၏ ခြားနားမှု၌ ပဓာန အကြောင်းတရားဖြစ်၏။ သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် ကျောက်ခေတ်လူ နှင့် ယနေ့လူသားတို့မှာ ဗီဇဇာဏ်ခြားနားခြင်းမရှိလှချေ။ ဤသည်မှာ ဗီဇမျိုးစေ့ ၏ ယေဘုယျအားဖြင့် ခိုင်မြဲသော နိယာမသဘောတရားနှင့်အညီဖြစ်၏။ စင်စစ် ကျောက်ခေတ်လူတို့ ရေးဆွဲခဲ့သော ရုပ်ပုံများကိုကြည့်လျှင် သူတို့၏ ဗီဇဇာဏ်ကို အထင်သေးရန် အကြောင်းမရှိချေ။

လူမျိုး၏ကြီးပွားတိုးတက်မှု၌ ဗီဇသည် အထိုက်အလျောက် အရေး ပါသည်ကား မှန်၏။ ယနေ့မြန်မာတို့၏ လိမ္မာယဉ်ကျေးမှုနှင့် လွတ်လပ်မှု သည် အနော်ရထာမင်းစောမှသည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းအထိ ဗီဇသတ္တိ ထူးချွန်သော အမျိုးသားခေါင်းဆောင်များ၏ ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် မကင်း ချေ။ အခြားနိုင်ငံများ၌လည်း ထိုနည်းအတူ လူရည်ချွန် အာဇာနည်တို့၏ ပြောင်မြောက်သော ဗီဇသတ္တိတို့သည် လူမျိုးကြီးပွားတိုးတက်မှုကို အကျိုး ပြုခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုသင့်သော အချက်နှစ်ချက်ရှိ၏။

ပထမအချက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတစ်စုနှင့် လူထု၏ကွဲပြားခြားနား မှုကို သိရှိနားလည်ရပေလိမ့်မည်။ တစ်နည်းဆိုသော် လူမျိုးတစ်မျိုးလုံး၏ အဆင့်အတန်းကို ထိုလူမျိုးထဲမှ အနည်းငယ်သော ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်တစ်စု၏ အရည်အချင်း (ဝါ) ဗီဇသတ္တိဖြင့် ဆုံးဖြတ်၍မရအပ်ချေ။ ထိုသို့ဆုံးဖြတ်ပါက ရှေးအခါက တိုင်းပြည်နှစ်ပြည် စစ်ဖြစ်ရာတွင် ဆင်စီးချင်း မြင်းစီးချင်း

လူစွမ်းကောင်းနှစ်ဦးကတိုက်ခိုက်၍ အရှုံးအနိုင် ဆုံးဖြတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း အိုလံပစ်အားကစားပြိုင်ပွဲ၌ ဗိုလ်စွဲသောနိုင်ငံမှ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ခွန်အား ဗလရှိလိမ့်မည်ဟု စွဲမှတ်ထားသကဲ့သို့လည်းကောင်း လွဲမှားပေလိမ့်မည်။

အခြားသတ်ပြုရန်အချက်မှာ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင် သို့မဟုတ် မိမိလူမျိုး၏ အကျိုးစီးပွားကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ် (ဥပမာ သိပ္ပံပညာရှင်) တစ်ဦးဦးသည် တစ်မိုးအောက်တစ်ယောက် ဆိုရမလောက် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင် ရဲ့တောက်ဖြစ်စေကာမူ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ကင်း၍ ထီးတည်းပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည် မဟုတ်ချေ။ အဗရာဟမ်လင်ကွန်း၊ ဝင်စတန်ချာချီ၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ အယ်လဗတ်အိုင်စတန်းစသော နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ၊ သိပ္ပံပညာကျော်များသည် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ၏ တောင်းဆိုမှု၊ ပတ်ဝန်းကျင်လူထု၏ ထောက်ခံမှုကြောင့် ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင် အခွင့်အလမ်းရရှိ၍ မိမိတို့လူမျိုးအသီးသီး၏ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် လူမျိုး၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုသည် အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုနှင့် လူထု (ဝါ) ပီဇန့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုမှုပေါ်၌ တည်သည်ဟု ဆို၏။

လူမျိုးကြီးပွားမှုအတွက် ခေါင်းဆောင်နှင့် လူထုသည် မကင်းနိုင်သည့် နည်းတူ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုးသည်လည်း ကင်းနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ကြီးပွားမှု ယဉ်ကျေးမှုသည် တခြားလူမျိုး၏ ကြီးပွားမှု ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဆက်စပ်နေမြဲဖြစ်၏။ ဂရိပြည်ယဉ်ကျေးမှုသည် အီဂျစ် ပါရှား ဆီးရီးယားစသော ရှေးလူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုများမှ ပေါက်ဖွားလာ၏။ မြန်မာတို့သည် မွန်တို့ထံမှ ယဉ်ကျေးမှုရရှိ၍ မွန်တို့သည် အိန္ဒိယပြည်မှ ယဉ်ကျေးမှုရရှိခဲ့ကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုအသီးသီးသည် လူမျိုးတစ်မျိုးတည်း၏တီထွင်ဖန်တီးမှုမဟုတ်ဘဲ တစ်ခေတ်မှတစ်ခေတ် လူမျိုးတစ်မျိုးမှတစ်မျိုးသို့ ဆင်းသက်ကူးယှက်၍ အကြောင်းခံအကျိုးဆက် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ရှေးလူတို့၏အမွေအနှစ်များဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာ့သမိုင်း၌ ထင်ရှားလှပေသည်။

၂၇၆ * ဦးအေးမောင်

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုများ၏ အရင်းအမြစ်ကို နှိုင်းချွတ်စိစစ် ပါက အမေရိကန်ယဉ်ကျေးမှုအစစ် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအစစ် စသည်ဖြင့် လူမျိုးအမည်ဖြင့် ဝိသေသနပြု၍ ခေါ်ဆိုအပ်သော ယဉ်ကျေးမှုကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ချေ။ အမှန်ဆိုသော် ကမ္ဘာပေါ်၌ ဘာသာအယူဝါဒ ဘာသာစကား တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုနှင့် လူမျိုးစသည်တို့သည်လည်း တစ်ခုစီ သီးခြားအမည် နာမတပ်၍ ရအပ်သောအရာမဟုတ်။ ပရမတ္ထအားဖြင့် ယင်းတို့သည် အခြား ဘာသာဝါဒ အခြားဘာသာစကား အခြားတွေးခေါ်မြော်မြင်မှု အခြားလူမျိုး စသည်များနှင့် တွေးရောယှက်တင်ဖြစ်ကာ ရှေးအခါက ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ လူများ၏ အမွေအနှစ် အစုအပေါင်းဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာ၌ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး သွေးနှောမှုကို စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ စင်စစ်အားဖြင့် မြန်မာလူမျိုးအစစ် အိန္ဒိယလူမျိုးအစစ် အမေရိကန်လူမျိုး အစစ် စသည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုအပ်သော လူမျိုးများမရှိ။ သို့စဉ်လျက် လူတို့သည် အများအားဖြင့် မျိုးတူအချင်းချင်းသာလျှင် အိမ်ထောင်ပြုသင့်သည်။ လူမျိုး ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ရှောက်သောအားဖြင့် မျိုးကွဲများနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဝိဇ္ဇာခြင်းကြောင့် ပြဿနာများ ပေါ် ပေါက်လာသည်ကားမှန်၏။ မျိုးမတူသော ယောက်ျားနှင့်မိန်းမကို မဆိုထားဘိ၊ မျိုးတူ ယောက်ျားနှင့်မိန်းမသည်ပင် အတိတ်ရာဇဝင်နှင့် မူလပတ်ဝန်းကျင် မတူပါက အတူပေါင်းသင်း နေထိုင်ကြရာ၌ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်၏။ မျိုးမတူဇနီးမောင်နှံမှာ အယူဝါဒခလေ့ထုံးစံ အတွေးအခေါ် စသော ပတ်ဝန်းကျင်မတူညီမှု ပိုမိုများပြားပေရာ အများအားဖြင့် အိမ် ထောင်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်တတ်ခြင်းမှာ မထူးဆန်းလှချေ။

အချို့သောနိုင်ငံများ၌ ကပြားများသည် ပတ်ဝန်းကျင် လူလောကနှင့် ခွင်မကျဘဲ လူနည်းစုပြဿနာနှင့် ဖြစ်နေကြ၏။ ဤသို့ဖြစ်နေကြခြင်းမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာကြောင့်မဟုတ်ချေ။ လူမျိုးအသားအရောင် ခွဲခြားမှုရှိသောနိုင်ငံ၌ ကပြားများသည် ဘဝအခြေအနေ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်း

နေကြမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ အသားအရောင်ခွဲခြားမှုမရှိသော ဟာဝေယံ ကျွန်းစုနှင့် ဘရာဇီးနိုင်ငံ အစရှိသည့် အရပ်ဒေသများ၌မူ ကပြားများသည် ဘဝအဆင့်အတန်းမြင့်၍ တိုင်းပြည်၏သားကောင်းရတနာများ ဖြစ်ကြလေသည်။

အမှန်ဆိုသော် သဘာဝတရားသည် ကပြားများကို ဖိနှိပ်ထားလိုသော လက္ခဏာမရှိချေ။ တိရစ္ဆာန်နှင့်သစ်ပင်များတွင် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဗီဇနှော၍ ပေါက်ပွားလာသော ကပြားသတ္တဝါများ အပင်များသည် ဗန္ဓတ်အင်အား^၁ ရရှိသောကြောင့် အထူကြီးပွား သန်မာကြသည်။ အချို့ရောဂါများကို ပိုမိုခံနိုင် ကြသည်ဆို၏။ လူတို့မှာလည်း ဗီဇနှောခြင်းဖြင့် ထိုနည်းနှင့် ဗန္ဓတ် အင်အား ရရှိနိုင်၏။ ဥပမာ အရည်အချင်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းမှုသည် A B C D ဟူသော ဗီဇလေးခု ပေါင်းစုမှုပေါ်၌ တည်သည်ဆိုကြပါစို့။ အကယ်၍ A နှင့် B ဗီဇနှစ်ခုသည်သာလျှင် လူမျိုးတစ်မျိုး၌ တွေ့ရလေ့ရှိ၍ အခြား C နှင့် D ဗီဇနှစ်ခုသည် အခြားလူမျိုးတစ်မျိုး၌ ရှိတတ်သည်ဆိုအံ့။ ထိုလူမျိုးနှစ်မျိုး၏ ဗီဇနှောမှုဖြင့် လိုအပ်သော ဗီဇလေးခုသည် ပေါင်းဆုံ၍ ပေါက်ပွားလာသောသတ္တဝါအား အကျိုးပြုပေလိမ့်မည်။ ထို့အတူ အကယ်၍ လူမျိုးတစ်မျိုးသည် အခြားလူမျိုးတစ်မျိုး၌ မတွေ့ရသော မကောင်းသော ဗီဇများကို ဆောင်ထားငြားအံ့။ တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး ဗီဇနှောခြင်းဖြင့် ဗီဇညွှန်းများ သည် အင်အားနည်း၍ ယင်းတို့၏အန္တရာယ် လျော့ပါးသွားပေရာ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ အသားအရောင်ခွဲခြားမှုနှင့် လူမျိုးရေးအစွဲဥပါဒါန်မရှိ သော အရပ်ဒေသများ၌ ကပြားများသည် ဗန္ဓတ်အင်အား ရရှိထားသော ကြောင့်ပေလားမသိ။ မိဘများထက် အရည်အချင်းသာကြ၏။ နယူးဇီလန် နိုင်ငံမှ မအိုရီ လူဖြူကပြားများသည်လည်းကောင်း၊ ဟာဝေယံကျွန်းစု၌ တရုတ် ဂျပန်နှင့် လူဖြူကပြားများသည်လည်းကောင်း မိဘမျိုးရိုးနှစ်ဖက်မှ အရည်အ ချင်းကောင်းများကို ရရှိ၍ မိဘအဘိုးအဘွားများထက် လက်ရုံးရည် နှလုံးရည် သာသည်ဆို၏။

၁။ hybrid vigor.

အထက်၌ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မည်သည့်လူသတ္တဝါမဆို သတ္တဗေဒ အမြင်အားဖြင့် အနည်းနှင့်အများ ကပြားဖြစ်၍ လူမျိုးဟူသည် ပညတ်မျှသာ ဖြစ်၏။ သို့စဉ်လျက် လူတို့သည် လူမျိုးရေးစိတ် ပြင်းပြခြင်းမှာ မသိနားမလည် မှုကြောင့် သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ ချွတ်ယွင်းမှု တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်၏။ လူသည် မိမိဘဝ အဆင်မပြေမှုအတွက် မျိုးမတူသောသူများကို အပြစ်ရှာတတ်၏။ ဤလူ့ သဘာဝစိတ်ကို နားလည်သော ဟစ်တလာသည် စစ်ပြင်ဆင်မှုကြောင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းနေသော ဂျာမန်တို့ကို ရဟူဒီများနှင့် ရန်တိုက်ပေး၏။ အမေရိ ကန်နိုင်ငံ၌ နီဂရိုးမုန်းတီးရေးကို အားပေးလှုံ့ဆော်နေသောသူများမှာ အများ အားဖြင့် တောင်ပိုင်းပြည်နယ်များမှ ဘဝအဆင့်အတန်း နိမ့်ကျသော လူဖြူ များ ဖြစ်လေသည်။

စင်စစ်လူမျိုးများသည် ဗီဇအားဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာခြားနားခြင်း မရှိစေ ကာမူ ပတ်ဝန်းကျင်ခြားနားမှုကြောင့် အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်များရှိရာ၌ လည်းကောင်း၊ ကြီးပွားအောင်မြင်မှု၌လည်းကောင်း တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး တူညီ မည် မဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် ဤမတူညီမှုသည် လူကြီးနှင့်လူငယ်၏ မတူညီမှု မျိုး ဖြစ်၏။ လူကြီးသည် လူငယ်ကို မထိမဲ့မြင်မပြုသင့်။ လူငယ်သည် မိမိနှင့် ယနေ့မယှဉ်ပြိုင်နိုင်သော်လည်း နောင်တစ်နေ့တွင် မိမိထက် ထူးချွန်သောသူ ဖြစ်လာနိုင်၏။ ထို့အတူ ကြီးပွားနေသောလူမျိုးတို့သည် မတိုးတက် မဖွံ့ဖြိုးသေး သော လူမျိုးကို အထင်မသေးသင့်။ ယနေ့သိမ်ငယ်နေသော လူမျိုးသည် နောင် တစ်နေ့ ထင်ရှားသော လူမျိုးကြီး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဤတွင် ဂျပန် လူမျိုး၏သမိုင်းဖြစ်စဉ်မှာ ထင်ရှားသော သာဓကများဖြစ်လေသည်။

လူမျိုးတို့၏ မတူညီမှုများသည်လည်း အားလုံး ကမ္ဘာကြီး၏ အကျိုး မဲ့ကို ဖြစ်စေသည်မဟုတ်ချေ။ ကမ္ဘာ့လူမျိုးတို့သည် မတူညီသောကြောင့် လူမျိုးအသီးသီး၌ ထူးခြားသော ဂုဏ်အင်္ဂါ အနည်းနှင့်အများ ရှိစမြဲဖြစ်၏။ ထိုထူးခြားမှုများသည် လူသတ္တဝါတို့ ကြီးပွားတိုးတက်ရန် အကြောင်းဖြစ်၍ လူမျိုးအသီးသီးသည် ကမ္ဘာ့လူသား၏ ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို တဖက်ဖက်က အကျိုးပြုကြ၏။ ယနေ့အကျိုးမပြုပါက တစ်ရံရောအခါက အကျိုးပြုခဲ့ဖူးသည်။

သို့တည်းမဟုတ် နောင်တစ်နေ့နေ၍ အကျိုးပြုလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ဤသို့ လူမျိုးအားလုံး စုပေါင်းဆောင်ရွက်မှုသည် လူ့လောကအကျိုးစီးပွားအတွက် မုချလိုအပ်ကြောင်း ယုံမှားစရာမရှိချေ။ ဒါဝင်သည် သူ၏ပထမစာအုပ်၌ သတ္တဝါမျိုးစုများ အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်ရာမှ ထူးချွန်သော မျိုးစုများ ကျန်ရှိပုံကို ဖော်ပြသော်လည်း ဒုတိယစာအုပ်၌မူ လူသတ္တဝါတို့၏တိုးတက်မှုအတွက် အချင်းချင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အရေးကြီးပုံကို အလေးအနက် ပြဆိုခဲ့၏။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းသည် တိုးတက်သောလူသား၏ ဝိသေသလက္ခဏာဖြစ်၏။ အချို့သောတိရစ္ဆာန်များ ဥပမာ ပရွတ်ဆိတ် ပျားစသည်တို့၌ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်သော အကျင့်ရှိသော်လည်း ထိုအကျင့်သည် ဇာတိစိတ်၌ အခြေတည်၍ ကျယ်ပြန့်ခြင်းမရှိချေ။ လူတို့၌မူ အသိအလိမ္မာမှ ပေါက်ဖွားလာသောအကျင့်ဖြစ်၍ လူမျိုး ဘာသာ အယူစသော နယ်နိမိတ် ကန့်သတ်ထားရန် မလိုအပ်ကြောင်း သိရှိနားလည်ကြ၏။ ဤခံယူချက်နှင့်အညီ ကျဉ်းမြောင်းသော လူမျိုးရေးစိတ်ကို ပယ်၍ ကမ္ဘာ့မိသားစုစိတ်ဓာတ်ကို မွေးမြူရန်မှာ လူ့လောကတိုးတက်မှုကို အလိုရှိသောသူတိုင်း၏ တာဝန်ဖြစ်ပေသတည်း။

REFERENCE

Amarm Scheinfeld. “ The New You and Heredity ” Ch 42, 43.
Anthony Barnett, “ The Human Species ” Chapter 8.

အခန်း (၁၆)

မျိုးကောင်းသတ္တဝါ တိုးပွားရေး

လူမျိုးတစ်မျိုး၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုသည် ပဓာနအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင် ပေါ်၌ တည်သော်လည်း ဗီဇကို လုံးဝပယ်၍ မရအပ်ကြောင်း လွန်ခဲ့သော အခန်း၌ ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင် သည့်နည်းတူ ဗီဇကို တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ခြင်းဖြင့် လူမျိုး သို့မဟုတ် လူ့လောက၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်မျှဆောင်ရွက်နိုင်ပါ သနည်းဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။

ဗီဇပြုပြင်ခြင်းဆိုရာ၌ လူသတ္တဝါတို့ ဗီဇကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်ကြောင်း သတိပြုရာ၏။ ဗီဇမျိုးစေ့မည်သည် အခန်း(၁၄)၌ပြဆိုခဲ့သော အလွန်ဖြစ် ကောင်းဖြစ်ခဲ့သော အလိုအလျောက် ပြောင်းလဲခြင်းမျိုးမှတစ်ပါး လူတို့ ပယောဂ ဖြင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ မရအပ်ဘဲ ထာဝရမြဲသော ဂုဏ်သတ္တိရှိကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပေပြီ။ သို့ရာတွင် ဗီဇကောင်းသော လူများ၏ ဦးရေကို တိုးပွားစေ၍ ဗီဇတူသောလူများ၏ဦးရေကို ယုတ်လျော့ပေါ့အောင်ပြုလုပ်ပါက လူအသီးသီး ၏ ဗီဇအဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်သည်နှင့်မခြား လူ့လောကကြီးပွား တိုးတက် လာပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ဖန်တီးသောပညာကို အနောက်နိုင်ငံများ၌ ယူဂျင်စနစ်^၁ ပညာဟုခေါ်လေသည်။

၁။ Eugenics.

ယူဂျင်နစ်ပညာ၏ ခံယူချက်မှာ သိမြင်နားလည်ရန် မခဲယဉ်းချေ။ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူခြင်းကို စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအနေဖြင့် စီမံလုပ်ကိုင်သောသူသည် တရိစ္ဆာန် မျိုးညွှန်းမှုကိုပယ်၍ မျိုးကောင်းများကို တိုးပွားအောင် အားထုတ်ပေးလိမ့်မည်။ ယူဂျင်နစ်ပညာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ထိုတိရစ္ဆာန်မွေးမြူသောသူတို့၏ နည်းစနစ်နှင့်အညီ လူ့လောကကို ပြုပြင်ဖန်တီးရန်ဖြစ်၏။ ရှေးက ဂရိပညာရှင်ကြီး ပလာတိုသည် ယူဂျင်နစ်ဝါဒကို ထောက်ခံခဲ့၏။ စစ်တိုက်ရာ၌လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်နေရာ၌လည်းကောင်း ထူးချွန်သော ယောက်ျားပျိုအား နိုင်ငံအစိုးရက ဆုချီးမြှင့်၍ မယားများများယူရန် အားပေးရမည်။ သို့မှသာ တိုင်းပြည်၏ သားကောင်းရတနာများ ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်မည်။ ယုတ်ညံ့သောယောက်ျားကိုမူ ယုတ်ညံ့သောမိန်းမနှင့် လက်ထပ်စေ၍ နှစ်ဦးစလုံးကို အစိုးရက ထိန်းသိမ်းထားရမည် စသည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့၏။ အရစ္စတိုတယ်ကမူ ဗီဇညံ့သောကလေးများကို ငယ်စဉ်က သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့လေသည်။

ယူဂျင်နစ်ပညာကို သိပ္ပံနည်းကျကျ ရှေးဦးပထမ လေ့လာသောသူသည် ကား အင်္ဂလိပ်ပညာရှင် ဆာဖရန်စစ်ဂါလတန်^၁ ဖြစ်၏။ ဂါလတန်သည် များစွာသော အင်္ဂလိပ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ကို စေတနာချာစွာ လေ့လာပြီးလျှင် ကြီးပွားထူးချွန်မှုသည် ဗီဇ၌ အရင်းခံကြောင်း အထောက်အထားများပြခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဂါလတန်နှင့် သူ့လက်ထက်က အခြား ယူဂျင်နစ်ဝါဒီတို့၏ အချို့သော ခံယူချက်များမှာ ယခုခေတ်ပညာရှင်တို့၏ အမြင်အားဖြင့် မမှန်ကန်တော့ချေ။ စင်စစ် ထိုအခါက ဗီဇပညာသည် မတိုးတက်သေးဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းအင်ကိုလည်း လူတို့ကောင်းစွာ မသိကြသေးကြောင်း သတိပြုရာ၏။

ဗီဇပညာတိုးတက်နေသော ယခုခေတ်၌ပင် လူတို့သည် အများအားဖြင့် ဗီဇမှာ သွေးဖြစ်သည်ဟု ထင်မှားနေကြ၏။ ဗီဇသွေးမှာ မိဘနှစ်ဘက်စလုံး

၁။ Sir Francis Galton.

၂၈၂ * ဦးအေးမောင်

မှ ဘိုးဘေးဘီဘင်တို့၏ သွေးများ ရောနှောပေါင်းစပ်၍ မျိုးရိုး စဉ်ဆက် ဆင်းသက်လာသော အရာဖြစ်သည်ဟု အယူမှားနေကြ၏။ ယခုမူ သွေးသည် လူတစ်ဦး၏ ကိုယ်မှ ရရှိအပ်သော အရာမျှသာဖြစ်၍ မိခင်နှင့် ကလေးငယ် သည် သွေးတစ်မျှဖြင့်ပင် ဆက်စပ်မှုမရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိရပေပြီ။ ကလေး သည် မိဘတစ်ဦးစီထံမှ ခရိုမိုဆုန်းအားလုံးကို မရရှိဘဲ တစ်ဝက်မျှကိုသာ ရရှိကြောင်း ဝိဇယာက ပြဆိုထားပေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးဘီဘင် တစ်ဦးဦး ထံမှကလေးရရှိသော ခရိုမိုဆုန်းများသည် မျိုးဆက် တစ်ဆက်ဝေးလေ ယေဘုယျအားဖြင့် တစ်ဝက်လျော့သွားလေ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ကလေးငယ်သည် အဘိုး သို့မဟုတ် အဘွား ထံမှ ခရိုမိုဆုန်း ၁၂-ခုစီ၊ ဘေးထံမှ ၆-ခုစီ၊ ဘီထံမှ ၃-ခုစီ စသည်ဖြင့် ယေဘုယျ ရရှိသည်ဟု မှတ်ရာ၏။

မောင်နှစ်မအချင်းချင်း သို့မဟုတ် ဆွေမျိုးအချင်းချင်း လက်ထပ်လေ့ ရှိသော မျိုးရိုးစဉ်ဆက်၌မူ ကလေးသည် ရှေး ဘိုးဘေးဘီဘင်တစ်ဦးဦး၏ ခရိုမိုဆုန်း မျိုးစေ့ အကြွင်းအကျန်ကိုရရှိရန် ပိုမိုအလားအလာရှိ၏။ သို့ရာတွင် မျိုးဆက် အတန်ဝေးပါက ရရှိသော ခရိုမိုဆုန်းမှာ နည်းပါးမည်သာ ဖြစ်၏။ ဥပမာ ပုဂံမင်းဆက်၌ တရုတ်ပြေးမင်းသည် အနော်ရထာမင်း၏ ခရိုမိုဆုန်း များကို ရရှိသည်ဆိုပါက ထိုမျိုးစေ့များမှာ အရေအတွက်အားဖြင့် ဘာမျှ ပြောပလောက်မည် မဟုတ်ချေ။

နမ်းတစ်လုံးနှင့် ဆီမဖြစ်ဆိုသော မြန်မာစကားရှိ၏။ လူသတ္တဝါ တစ်ဦးဖြစ်ရန် ခရိုမိုဆုန်း ၄၈-ခုလိုသောကြောင့် ထင်ရှားသော ဘိုးဘေး တစ်ဦးဦး ထံမှ ခရိုမိုဆုန်း တစ်ခုနှစ်ခုကို မုချရရှိသည်ဆိုစေ၊ ယင်းတို့သည် ဘာမျှ အကျိုးပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ စင်စစ် ယင်းတို့၌ ဝီဇယာ “မဲ” ဝီဇယာများ စုံးပြူး ပါရှိသော် ပါရှိနေပေရာ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ မျိုးရိုးကို ချီးကျူးရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် မထင်ရှားသောသူများ အထူးသဖြင့် မိန်းမများကို မေ့နေကြ၏။ တရုတ်ပြေးမင်း၏ ဘိုးဘေးများ၌ အနော်ရထာ၊ ကျန်စစ်သားကဲ့သို့သော လူမွန် လူချွန်များရှိသည်နှင့်အမျှ နရသူ၊ နရသင်္ခံကဲ့သို့သော လူဖျင်း လူညံ့

များလည်း ပါဝင်ကြောင်း မမေ့သင့်ချေ။

ထို့ကြောင့် အချို့လူများ မျိုးရိုးလိုက်၍ ထူးချွန်ကြခြင်းမှာ ဗီဇကြောင့် ဖြစ်သည်ဆိုသော ယူဂျင်နစ်ဆရာတို့၏ စကားကို ခြွင်းချက်မထားဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ လက်မခံနိုင်ချေ။ အနုပညာတစ်ခုခု၌ သားစဉ်မြေးဆက် ထူးချွန်မှုသည် အဓိကအားဖြင့် ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ပေါ်မိမ့်မည်။ စီမံအုပ်ချုပ်မှု ကုန်သွယ်ရေးဝယ်ယူမှုစသော အလုပ်များဖြင့် သားစဉ်မြေးဆက် ထူးချွန်မှုမှာကား အခါခပ်သိမ်း ဗီဇကြောင့်မဟုတ်ချေ။ မျိုးရိုးနှင့်ချီ၍ ကြီးပွားအောင်မြင်သော အစိုးရအရာရှိနှင့် ကုန်သည်များ၌ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အောင်မြင်မှုမှာ ပင်ကိုယ်အရည်အချင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ မိဘမျက်နှာ ဆွေမျိုးဂုဏ်အရှိန်အဝါ ငွေကြေးအင်အားစသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများကြောင့်ဖြစ်တန်ရာ၏။ အချို့လူများ မျိုးရိုးလိုက်၍ မိုက်မဲယုတ်ညံ့ခြင်းသည်လည်း ထိုနည်းအတူ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်မိမ့်မည်။

လောက၌ ဗီဇညံ့သောသူတို့မှာ ကလေးအမွှေးများ၍ ဗီဇကောင်းသောသူတို့က ကလေးအမွှေးနည်းသည်ဆိုသော ယူဂျင်နစ်ဆရာတို့၏ စကားကိုလည်း စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ သူဌေးသူကြွယ်များနှင့် နာမည်ကျော်ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အခြားသူများထက် သားသမီးနည်းကြသည် မှန်၏။ သို့ရာတွင် ပိုက်ဆံချမ်းသာခြင်းနှင့် ထင်ရှားကျော်စောခြင်းသည် အမြဲထာဝရ ဗီဇကြောင့်မဟုတ်ချေ။ အခန်း (၁၂)၌ ဖော်ပြခဲ့သော အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းနှင့် သားသမီးအရများမှု နည်းမှု ဆက်စပ်နေခြင်းမှာကား စဉ်းစားစရာဖြစ်၏။ သားသမီးများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် မိဘနှင့်ဗီဇဉာဏ် တူတတ်ကြောင်းပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ ၁၉၄၇-ခုနှစ်က အင်္ဂလန်ပြည်၌ ကလေးပေါင်း ၃၄၀၀-ကို လေ့လာခဲ့သော ပညာရှင်တစ်ဦး၏ သုတေသနပြုချက်အရ ဉာဏ်အထက်မြက်ဆုံး ကလေးများမှာ ပျမ်းမျှအားဖြင့် တစ်ဦးလျှင် မွေးချင်းနှစ်ယောက်မျှမရှိ၊ ဉာဏ်အထိုင်းဆုံး ကလေးများမှာမူ တစ်ဦးလျှင် မွေးချင်းလေးယောက်မက ရှိကြောင်းသိရ၏။ ၁၉၃၉-ခုနှစ်က ဆိုဗီယက်ယူနီယံ၌ စုံစမ်းလေ့လာချက်အရ ဉာဏ်ထူးချွန်သော မိဘများမှာ ဉာဏ်နံ့သော မိဘများထက် သားသမီးနည်းကြောင်း

၂၈၄ * ဦးအေးမောင်

တွေ့ရသည်ဆို၏။

ဉာဏ်ထူးချွန်သောသူတို့၌ သားသမီးနည်းခြင်းမှာ ၎င်းတို့သည် အတော် အသက်ကြီးမှ အိမ်ထောင်ပြုကြခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေတားနည်းများကိုအသုံးပြုကြခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်တန်ရာ၏။ သဘာဝတရားကလည်း သားသမီးအရနည်းအောင် ကူညီဟန်လက္ခဏာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မည်သည့်လူတန်းစား၌မဆို ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ လူချမ်းသာဖြစ်စေ အများအားဖြင့် အသိဉာဏ် အဆင့်အတန်းမြင့်လေ သားသမီးအရ နည်းလေဖြစ်၏။ စင်စစ် သားသမီးလိုချင်ပါလျက် တစ်ယောက်မျှမရရှိသော သို့မဟုတ် မိမိတို့ လိုချင်သလောက် သားသမီးများများ မရရှိသော အတတ်ပညာရှင် အသိပညာရှင်များမှာ ဦးရေမနည်းလှချေ။

ထို့ကြောင့် အနောက်နိုင်ငံများ၌ ဉာဏ်ထူးချွန်သူတို့ ဦးရေယုတ်လျော့၍ ဉာဏ်ထုံထိုင်းသူများ ဦးရေများပြားလာသည်။ တစ်နည်းဆိုသော် လူတို့၏ ပျမ်းမျှ ဗီဇဉာဏ်အဆင့်အတန်းမှာ တစ်စတစ်စ ကျဆင်းလျက်ရှိသည်ဆို၍ အချို့ပညာရှင်များ စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေကြ၏။ အချို့ကမူ လူထု၏ပညာသင်ကြားမှုမှာ ရှေးကထက် များစွာတိုးတက်လာ၍ ဗီဇဉာဏ်ကို အသုံးချရန် အခွင့်အလမ်း များလာသည်။ ဗီဇဉာဏ်နိမ့်ကျသောသူများသည်လည်း လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်လာသည်နှင့်အမျှ သားသမီးအရ နည်းလာကြလိမ့်မည်ဟုဆိုကြ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ ပညာဉာဏ်ထူးချွန်သောသူနှင့် ကြီးပွားအောင်မြင်သောသူများသည် သားသမီးများအား သူတို့ဗီဇကို အမွေမပေးနိုင်သည့်တိုင်အောင် အကောင်းဆုံးပတ်ဝန်းကျင် ဖန်တီးပေးနိုင်သော သူများဖြစ်ရကား သူတို့၌ သားသမီးအရ နည်းခြင်းသည် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုး၏ အနာဂတ်အတွက် မကောင်းလှချေ။ ဤအခြေအနေကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန် ယူဂျင်နစ်ပညာရှင်တို့၏ အကြံပေးချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

နိုင်ငံအစိုးရသည် အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင် လူ့အလွှာ၌ ပဋိသန္ဓေတားသော အလေ့အကျင့်ကို ပိတ်ပင်တားမြစ်ရမည်။ သို့တည်း

မဟုတ် စည်းကမ်းသတ်မှတ်၍ ထိန်းချုပ်ရမည်။ ဗီဇအားဖြင့် ကျန်းမာ၍ အသိအလိမ္မာရှိသော လူငယ်လူရွယ် ယောက်ျား မိန်းမများအား ပညာစုံ၍ အလုပ်အကိုင်ရှိလျှင် အိမ်ထောင်ပြုရန် မိဘများနှင့် အစိုးရက တတ်နိုင်သမျှ ကူညီအားပေးရမည်။ လက်ထပ်ပြီးခါစ ဇနီးမောင်နှံတို့အဖို့ နေအိမ်များ ဆောက်လုပ်ထားခြင်း၊ ပထမနှစ်များ၌ အိမ်လခလျှော့၍ယူခြင်း၊ လခများ တိုးမြှင့်ပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ဘဝပူလုံမှုရှိအောင် စီမံဖန်တီးပေးရမည်။

ယူဂျင်နီပညာ၏ အလိုအားဖြင့် ဇနီးမောင်နှံတို့သည် လက်ထပ်ပြီး နောက် မြန်မြန်သားသမီးရလေ ကောင်းလေဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်ငယ်ရွယ်သောမိန်းမမှ မွေးဖွားသောကလေးသည် ကျန်းမာ၍ ဝမ်းတွင်းပါ အပြစ်အနာများ ကင်းစင်တတ်၏။ မိန်းမသည် အသက်ကြီးလေ သားသမီး ရရန် အခွင့်အလမ်းနည်းလေဖြစ်၏။ ထို့အပြင် အသက်ငယ်သော မိဘများသည် သားသမီးများ၏ စိတ်ဓာတ်ကို နားလည်၍ ဆုံးမပဲ့ပြင်ရန် အခွင့်အလမ်း ပိုမိုရရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဇနီးမောင်နှံများအား ကလေးမွေးရသည့် အတွက် ပူပန်ကြောင့်ကြမှုမရှိစေရန် သားဖွားစရိတ်ထောက်ပံ့ခြင်း၊ ကလေး ထိန်းဂေဟာများ ထားရှိခြင်း၊ ကလေးဦးရေကိုလိုက်၍ အမြတ်ခွန်နှင့် အခြားအခွန်များ လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပြုခြင်း စသည်ဖြင့် ကူညီပေးလိမ့်မည်။

ဤစီမံကိန်းများမှာ များစွာသောနိုင်ငံများ၌ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြ၍ အချို့သောနိုင်ငံများ၌ အားလုံးအကောင် အထည်ပေါ်ပြီ ဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အစိုးရက ခေတ်ပညာတတ် လူတန်းစား ပိုင်းတွင် တစ်ခါက ရေပန်းစားခဲ့သော အကြောဖြတ်၍ သားသမီးမရအောင် ပြုလုပ်သည့် အလေ့အထကို ပိတ်ပင်တားမြစ်လိုက်ခြင်းမှာ ယူဂျင်နီပညာ၏ အမြင်အား ဖြင့် လျော်ကန်သင့်မြတ်သော လုပ်ဆောင်ချက်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရ ပေမည်။

အကယ်၍ ဇနီးမောင်နှံသည် သားသမီးလိုချင်ပါလျက် မရရှိငြားအံ့။ ရှေးအခါက ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းအတွက် မိန်းမကို အပြစ်တင်လေ့ရှိသော်လည်း ယခုအခါ၌မူ ထိုသို့ ကလေးမရသော ဇနီးမောင်နှံများတွင် လေးပုံတစ်ပုံမှာ

၂၈၆ * ဦးအေးမောင်

ယောက်ျား၌ သူကပိုးလုံးဝမရှိမှု သို့မဟုတ် လုံလုံလောက်လောက် မရှိမှု သို့မဟုတ် မျိုးကောင်းသူကပိုးမရှိမှုကြောင့် ကလေးမရခြင်းဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ဤချွန်ယွင်းချက်မှာ ရောဂါတစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ယောက်ျားသည် ကောင်းစွာကျန်းမာပါလျက် သူကပိုးထုတ်လုပ်မှု၌ ဝိဇ္ဇာတိပညာဖြင့် နေခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အခြားအကြောင်းတစ်ခုမှာ လင်၏ဗီဇအချို့နှင့် မယား၏ ဗီဇများ သဟဇာတမဖြစ်ခြင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် လင်မယားနှစ်ဦးစလုံး၌ ကလေးပဋိသန္ဓေတည်မှုကို ပိတ်ပင်တားဆီးသော ငုပ်ဗီဇများ ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤအကြောင်းများမှာ ဖြစ်ရန်ခဲယဉ်း၏။

အများအားဖြင့် ယောက်ျား၏ အပြစ်မဟုတ်ဘဲ မိန်းမ၌ အလားတူအကြောင်းများကြောင့် မျိုးဥကောင်းမဖြစ်ထွန်းဘဲ မြို့နေတတ်၏။ သို့တည်းမဟုတ် ကလေးမွေးသော ကိုယ်အင်္ဂါ၏ လုပ်ငန်းချွတ်ယွင်း၍ ကလေးပဋိသန္ဓေတည်လျှင်လည်း စောစောကပင် အဖတ်မတင်ဘဲရိုတတ်၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ သားသမီးမရသော ဗီဇမောင်နှံတို့၏ ချွတ်ယွင်းချက်များကို အနောက်နိုင်ငံများ၌ ခေတ်မီဆေးသိပ္ပံနည်းများဖြင့် ကုသမှုမှာ အတော်အောင်မြင်နေသည်ဟု သိရှိရ၏။

အကယ်၍ ဇနီးမောင်နှံသည် ဆရာဝန်များ၏ အကူအညီဖြင့် အမျိုးမျိုးကြိုးစားအားထုတ်ပါလျက် သားသမီးမရရှိပါက သူတစ်ပါး၏ ကလေးကို မွေးစားရပေလိမ့်မည်။ စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် သားသမီးများအား မိမိစိတ်ကြိုက် ဗီဇမျိုးစေ့များကို ပေးနိုင်သည်မဟုတ်။ ၎င်းတို့ကို ပြုပြင်ရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုသာလျှင် ယုံကြည်ကိုးစားရ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဗီဇအသင့်အတင့် ကောင်းသော သူတစ်ပါး၏ ကလေးကို မွေးစား၍ ကောင်းမွန်သော ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖန်တီးပေးပါက ထိုကလေးသည် မိမိစိတ်ကြိုက် လူတော်လူကောင်း ဖြစ်လာရန် အလားအလာရှိ၏။

သို့ရာတွင် လူသည် အတ္တသမားဖြစ်၏။ အချို့သော ဇနီးမောင်နှံများသည် မိမိတို့၏မျိုးရိုးဗီဇကိုမှ အဟုတ်ကြီးထင်သောကြောင့် သားသမီး မရရှိစေကာမူ အခြားကလေးကို မွေးစားလိုကြမည်မဟုတ်။ မိမိတို့၏ ဗီဇကို

အားလုံးမဟုတ်သည့်တိုင်အောင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဆက်ခံနိုင်သော ကလေးကို လိုချင်ကြပေလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အဖို့ ယူဂျင်နီပညာ၏ အမြင်အားဖြင့် သင့်တော်ကောင်းမွန်သော နည်းသည်ကား အနောက်နိုင်ငံများ၌ ယခု ပေါ်ပေါက်နေသော သုက်ရည်သွင်း၍ ကလေးရရှိစေသောနည်းဖြစ်၏။

လက်ဦးပထမက ဤနည်းကို တိရစ္ဆာန်များ သားဖောက်ရာ၌ အသုံးပြု၍ အဓိက အကျိုးကျေးဇူးမှာ မျိုးကောင်းနွားထီးများ မြင်းထီးများ၏ ဗီဇမျိုးစေ့များကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဖြူးနိုင်ခြင်းဖြစ်၏။ နွားထီးတစ်ကောင်မှ ထွက်လာသော သုက်ရည်သည် တစ်ကြိမ်လျှင် သုက်ပိုပေါင်း ကုဋေငါးရာ ခန့်ပါရှိ၍ ယင်းတို့၏ အပုံသုံးဆယ်လျှင်တစ်ပုံသည် နွားမတစ်ကောင်အား ပဋိသန္ဓေရရှိစေရန် လုံလောက်၏။ သုက်ပိုးများကို ဘူးငယ်များ၌ ထည့်၍ ရေခဲစိမ်ထားပါက ရက်ပေါင်းများစွာခံ၍ မည်သည့်နေရာသို့မဆို လေယာဉ်ပျံနှင့် တင်ပို့နိုင်၏။ နွားမများကို သုက်ပိုးများ ထိုးသွင်းရာ၌လည်း ပဋိသန္ဓေအတွက် အသင့်တော်ဆုံးအချိန်အခါကို ရွေးချယ်၍ ထိုးသွင်းပေးနိုင်လေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ ၁၉၄၉-ခုနှစ်က ဤသို့ သုက်ပိုးသွင်း၍ သားဖောက်ရာ၌ အသုံးပြုသောနွားထီးပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်ရှိ၏။ ထိုနွားထီးတစ်ကောင်၏သုက်ပိုးသည် နွားမ ၁၂၅၀ ခန့်အတွက် လုံလောက်၏။ အမေရိကန်နို့စားနွားမများ၏ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ထိုသို့သားဖောက်၍ ရရှိသော နွားမများဖြစ်၏။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ ထိုသို့သော နွားမမျိုးပေါင်း တစ်သိန်းကျော် ခန့်ရှိ၏။ နာမည်ကျော် အမေရိကန် နွားထီးကြီးတစ်ကောင်၏ သုက်ပိုးကို သုံး၍ ရရှိသော နွားကောင်ရေပေါင်းမှာ သုံးနှစ်ခွဲအတွင်း ၁၅,၀၀၀ ကျော်မျှ ရှိပေရာ ဓမ္မတာနည်းဖြင့် ရရှိနိုင်သော နွားကောင်ရေထက် အဆပေါင်း ၁၅၀ ခန့် ပိုများလေသည်။

သားသမီးမရသော မိန်းမများအား သုက်ပိုးသွင်း၍ ကလေးရရှိစေသောနည်းမှာလည်း အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ အောင်မြင်နေပြီဖြစ်၏။ ၁၉၅၀ ခုနှစ် မတိုင်မီက ဤနည်းဖြင့် မွေးဖွားသော အမေရိကန်ကလေးပေါင်း ၂၀,၀၀၀ ခန့်ရှိ၏။ လုပ်ပုံလုပ်နည်းမှာ လွယ်ကူလှ၏။

၂၈၈ * ဦးအေးမောင်

အကယ်၍ သားသမီးမရခြင်းသည် ယောက်ျား၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့်ဖြစ်၍ မိန်းမ၌ အပြစ်အနာ တစ်စုံတစ်ရာ မရှိငြားအံ့။ ဤအလုပ်မျိုးကို လုပ်သောဆရာဝန်သည် လင်ယောက်ျား၏ တရားဝင် သဘောတူညီချက်ကို ရရှိပြီးနောက် သင့်တော်သော သုက်ပိုးအလျှင်ကိုရှာရ၏။ ဆရာဝန်ထံ၌ သုက်ပိုးလျှိုလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စာရင်းရှိရာ ၎င်းတို့မှာ များသောအားဖြင့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား လူငယ်လူရွယ်များဖြစ်၍ ၎င်းတို့တစ်ဦးစီ၏ ကျန်းမာရေး အကျင့်စာရိတ္တ စိတ်ဓာတ်စရိုက်နှင့် မျိုးရိုးဗီဇကို စေ့ငုသေချာစွာ လေ့လာစုံစမ်းမှတ်သားထားပြီးဖြစ်၏။ ဆရာဝန်သည် ၎င်းတို့အထဲမှ အသားအရောင်ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် သွေးမျိုးတွင် လင်ယောက်ျားနှင့် အနီးစပ်ဆုံးဖြစ်သော အလျှင်ကို ရွေးချယ်ရ၏။ ထိုနောက် မိန်းမအား ပဋိသန္ဓေရှိရန် သင့်တော်သော နေ့ရက်ကို တွက်ဆပြီးလျှင် ထိုနေ့၌ အလျှင်ထံမှ သုက်ရည်ကို သွင်းပေးရ၏။ ဤသို့ သုက်ရည်သွင်းခြင်းကို လပေါင်းအတန်ကြာအောင် ဆက်လက်ပြုလုပ်ဖို့ လိုကောင်းလိုပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မိန်းမသည် အမြဲမဟုတ်ပါက တစ်ကြိမ် ထိုးသွင်းကာမျှဖြင့် ပဋိသန္ဓေရှိစမြဲဖြစ်၏။

ဤကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သောဆရာဝန်သည် ဆိုင်ရာ သုက်ပိုးအလျှင်နှင့် အလျှင်ပုဂ္ဂိုလ်အမည်များကို ၎င်းတို့အချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း၊ ပြင်ပလူများသော်လည်းကောင်း မသိအောင်လျှို့ဝှက်ထား၏။ ထို့ကြောင့် ကလေးသည် ဓမ္မတာမဟုတ်သောနည်းဖြင့် မွေးသောကလေးဖြစ်ကြောင်း မိဘနှင့် ဆရာဝန်မှတစ်ပါး အခြားမည်သူမျှ မသိချေ။ ပဋိသန္ဓေတည်စဉ်က ဓမ္မတာအတိုင်း မဟုတ်စေကာမူ ၎င်းတို့၏ ဗီဇတစ်ဝက်မှာ အထူးစိစစ်ရွေးချယ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ လာသောကြောင့်ပေလားမသိ၊ ကလေးများသည် အများအားဖြင့် အခြားကလေးများထက် ကျန်းမာသန်စွမ်းကြသည်ဆို၏။

အကယ်၍ လင်ယောက်ျားသည် အမြဲမဟုတ်၊ သို့ရာတွင် မယားမှာ ကိုယ်ခန္ဓာ အခြေအနေကြောင့် ဓမ္မတာနည်းဖြင့် ကလေးရရှိရန် ခဲယဉ်းငြားအံ့။ ယောက်ျား၏ သုက်ပိုးကို ထိုးသွင်းခြင်းဖြင့် ပဋိသန္ဓေရှိလာနိုင်၏။ မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေအတွက် ဩဇာဓာတ် ညံ့ဖျင်းမှုတည်းဟူသော ချွတ်ယွင်း

ချက် တစ်ခုသာလျှင်ရှိပါက ကျွမ်းကျင်နားလည်သော ဆရာဝန်သည် သူ၏ ဥတု ပန်းပွင့်ချိန်ကို အတိအကျတွက်ဆပြီးလျှင် လင်၏သက်ပိုးကို သွင်းပေးပေ လိမ့်မည်။ လင်သည် ပန်းသေနေလျှင် သို့မဟုတ် မျိုးကောင်းသက်ပိုးများ ရှိပါလျက် မဗ္ဗတာနည်းဖြင့် မယားကို ပဋိသန္ဓေရှိအောင် မပြုလုပ်နိုင်လျှင် လည်း သူ၏သက်ပိုးကို သွင်း၍ ကလေးရရှိစေနိုင်လေသည်။

ဤသို့သက်ပိုးသွင်း၍ ကလေးရရှိအောင် ပြုသောနည်းကို ခရစ်ယာန် ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များက ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြ၏။ ယူဂျင်နစ်ပညာရှင် စိတ် ပညာရှင်တို့၏ အမြင်အားဖြင့်ကား ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ရန် အကြောင်းမရှိချေ။ ဤနည်းဖြင့် ကလေးရအောင် ပြုလုပ်ပေးသော ဆရာဝန်များ၏ အဆိုအားဖြင့် ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ကလေးရပြီးနောက် ပိုမို၍ စိတ်ချမ်းသာလာကြကြောင်း သိရ၏။

အချို့သော ပီဇပညာရှင်တို့ကမူ နောင်တစ်နေ့နေ့တွင် ဤနည်းကို တိုးချဲ့၍ ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်အမော်တို့၏ သက်ပိုးကို သိုမှီးထားနိုင်ပေလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြ၏။ သတ္တဝါတစ်ဦး ပဋိသန္ဓေတည်ရန်အတွက် သက်ပိုးပေါင်း သန်း ၄၀-၅၀ ခန့် ထိုးသွင်းရန် လိုအပ်ပေရာ ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်တစ်ဦးထံမှ သက်ပိုးများကို သူမသေမီ အကန့်အသတ်မရှိ ရနိုင်သည်မဟုတ်ချေ။ အထူး သဖြင့် သူထင်ရှားကျော်စောနေသော အသက်အရွယ်၌ ထိုသို့ လိုသလောက် ရရှိရန် သာ၍ခဲယဉ်း၏။ သို့ဖြစ်စေကာမူ နောင်တစ်နေ့နေ့တွင် မဟာပညာ ကျော် တစ်ဦး၏ သက်ပိုးများကို သိုမှီးထား၍ သူ့ကွယ်လွန်ပြီး နှစ်ပေါင်းအတန် ကြာမှ သူ၏ပီဇကို ဆက်ခံမည့်ကလေးများကို ရာနှင့်ချီ၍ မွေးထုတ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စမဟုတ်ချေ။ ပညာရှင်နှစ်ဦးသည် လူ၏သက်ပိုးများကို လပေါင်းများစွာ အသက်ရှင်အောင် သိုမှီးထားနိုင်ကြပေပြီ။ “ရှေးပုဂ္ဂိုလ်ကျော် များ၏ အသုံးအဆောင်နှင့် ပစ္စည်းများကို ထိန်းသိမ်းထားရာ အာဇာနည် ဗိမာန်များသည် နောက်တစ်နေ့တွင် သူတို့၏ သက်ပိုးများကိုလည်း ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ထားနိုင်လိမ့်မည်” ဟု ပညာရှင်တစ်ဦးက ဆို၏။

ယူဂျင်နစ်ပညာ၏ အလိုအားဖြင့် လူ့လောကအား ပီဇအခြေခံအားဖြင့်

၂၉၀ * ဦးအေးမောင်

ကြီးပွားတိုးတက်အောင် ပြုလုပ်ရန်ကိစ္စမှာ မျိုးကောင်းပုဂ္ဂိုလ်များ တိုးပွားလာရုံနှင့်မပြီးချေ။ မျိုးကောင်းတိုးပွားမှုကို တစ်ဖက်ကဆောင်ရွက်ရင်း အခြားတစ်ဖက်၌ မျိုးညံ့များ ယုတ်လျော့မှုကို ရှေးရှုဆောင်ရွက်ရန် အရေးကြီး၏။ ရှေးယူဂျင်နစ်ဆရာတို့သည် လူများဆင်းရဲချို့တဲ့ခြင်းမှာ ဗီဇညံ့ဖျင်းမှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြီးလျှင် ဆင်းရဲသားများအား ကူညီထောက်ပံ့ခြင်းကို ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသောကြောင့် ယူဂျင်နစ်ပညာသည် တစ်ခါက အတော်နာမည်ပျက်ခဲ့ရ၏။ ယခုအခါ၌မူ ဤအယူကို မည်သူမျှလက်မခံတော့ချေ။ သို့ရာတွင် အချို့လူများ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် စိတ်ဓာတ်ချို့ယွင်းခြင်းမှာ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်၍ ထိုသူများအား မျိုးမပွားအောင် စီမံဆောင်ရွက်ဖို့လိုသည်ဟု ယခုခေတ်ယူဂျင်နစ်ဆရာတို့က ဆိုကြ၏။

ဗီဇညံ့သောသူများအား သားသမီးမရအောင် ဆောင်ရွက်ရာ၌ အထိရောက်ဆုံးနည်းမှာ သုက်ပိုး သို့မဟုတ် မျိုးဥသယ်ဆောင်သောအင်္ဂါများကို ဖြတ်တောက်ပိတ်ဆို့၍ အမြဲဖြစ်စေခြင်းဖြစ်၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ၁၉၀၇-ခုနှစ်ကစ၍ ပြည်နယ်နှစ်ခုတွင် စိတ်ဓာတ်ချွတ်ယွင်းသူများကို အစိုးရဥပဒေဖြင့် အမြဲဖြစ်စေခဲ့ရာ ယခုအခါ အခြားပြည်နယ် ၂၀ ကျော်၌လည်း အမြဲပြုလုပ်ခြင်း အက်ဥပဒေရှိ၏။ ဥရောပတိုက်၌ ဒိန်းမတ်၊ နော်ဝေ၊ ဆွီဒင်၊ ဆွစ်ဇာလန်နှင့် ဖင်လန်နိုင်ငံများတွင် အလားတူဥပဒေများပြဋ္ဌာန်းထား၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ တရားဥပဒေအရ “အသင်း” ခံရသောသူများအနက် တစ်ဝက်ခန့်မှာ စိတ်ဓာတ်ချွတ်ယွင်းသောသူများဖြစ်၍ ၄၇ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ရူးသွပ်သောသူများ ဖြစ်ပြီးလျှင် ကျန် ၃ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ၊ ကာမအရာ၌ ဖောက်ပြန်ယုတ်မာသူများ၊ ဝက်ရူးရောဂါသည်များနှင့် ဗီဇလိုက်သော အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်ရှိသူများ ဖြစ်လေသည်။

ဗီဇမကောင်းသောသူများအား ‘သင်း’ ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အခန်း(၈)၌ ပေါ်ဗီဇ ငုပ်ဗီဇဟူ၍ အမည်နှစ်မျိုးတပ်၍ပြဆိုခဲ့သော ဗီဇ “မ” များကို မျိုးဖြုတ်ရန်ဖြစ်၏။ ပေါ်ဗီဇပါလာသောသူများမှာ ၎င်းတို့၏ အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်များဖြင့် ပေါ်လွင်ထင်ရှားရကား ၎င်းတို့အားလုံးကို သင်း

လိုက်ခြင်းအားဖြင့် အပြစ်အနာများ မျိုးပြုတ်သလောက် ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ “မျိုးပြုတ်သလောက်” ဟုဆိုရခြင်းမှာ အလားတူပီဇန့်များသည် တစ်ခါတစ်ရံ ပီဇန့်ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ခြင်းနှင့် ပေါ်ပီဇန့် အရင်းခံ သည့် အချို့အပြစ်အနာများသည် ပီဇန့်ကိုဆက်ခံသော ကလေးများရရှိပြီး နောက် အသက်အတော်ကြီးမှ ထင်ရှားလာတတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ပေါ်ပီဇန့်အရင်းခံ အပြစ်အနာများမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် ဆိုးရွားသော အပြစ် အနာများ မဟုတ်ချေ။

ဆိုးရွားသော အပြစ်အနာချွတ်ယွင်းချက်များ၏ တရားခံလက်သယ် မှာ ၎င်းပီဇန့်ဖြစ်၏။ ၎င်းပီဇန့်သည် အနည်းဆုံးနှစ်ခုရှိမှ ဆိုင်ရအပြစ်အနာ ချွတ် ယွင်းချက် ပေါ်ထင်လာလေ့ရှိ၏။ ထိုချွတ်ယွင်းချက်ရှိသော သူအားလုံးကို “သင်း” ခြင်းဖြင့် ၎င်းပီဇန့်များသည် မျိုးဆက်ပြတ်သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုပီဇန့်တစ်ခုစီသာရှိ၍ ချွတ်ယွင်းချက်ကို အထင် အရှားမပြဘဲ ပီဇန့်ဆောင်ထားသောသူများမှာ အမြောက်အမြားရှိ၏။ စင်စစ် ထိုသူတို့သည် ချွတ်ယွင်းချက်အထင်အရှားရှိသော သူတို့ထက် ပိုမိုများပြားလာ ၍ အမြင်အားဖြင့် လူကောင်းနှင့်ခွဲခြားရန် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဘေးအန္တ ရာယ် ပိုမိုကြီးမား၏။

သို့ဖြစ်၍ ၎င်းပီဇန့်အရင်းခံသော အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်းချက်ရှိသူများ အား မျိုးဆက်ပြတ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းမှာ များစွာ အရာမရောက်လှချေ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ ထိုသူမျိုး အားလုံးကို သင်းပစ်လိုက်စေကာမူ နောက်အမျိုး တစ်ဆက်၌ ၁၁ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ယုတ်လျော့သွားလိမ့်မည်ဟု တွက်ဆရ၏။ ၎င်းပီဇန့်ကို လုံးဝ မျိုးပြုတ်အောင် ပြုလုပ်ရမည်ဆိုပါက ရှိရှိသမျှ လူသတ္တဝါ အားလုံးကို မျိုးဆက်ဖြတ်ပစ်ရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပီဇန့်ပညာ ရှင်တို့၏ အလိုအားဖြင့် မည်သည့်သတ္တဝါမျှ ၎င်းပီဇန့် လုံးဝ ကင်းသည်မဟုတ် ချေ။ ပညာရှင်တစ်ဦးကမူ လူတိုင်း၌ ၎င်းပီဇန့် အနည်းဆုံး ရှစ်မျိုးရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ထို့ကြောင့် ၎င်းပီဇန့်တစ်ခုကို မျိုးတူ၎င်းပီဇန့်တစ်ခုနှင့် ပူးပေါင်း၍ အကျိုး

၂၉၂ * ဦးအေးမောင်

ပေးခွင့်မရရှိစေရန် စီမံကာကွယ်ဖို့ အရေးကြီး၏။ ဤနေရာမျိုး၌ မျိုးတူငှက်ပိဇ
များ၏ ပူးပေါင်းမှုကို အားပေးသော သွေးသားနီးစပ်သူချင်း အိမ်ထောင်ပြုမှု၏
အကျိုး အပြစ်ကို စဉ်းစားရာ၏။

သိပ္ပံပညာရှင်များသည် အသီးအနှံပင်များ၊ တိရစ္ဆာန်များဖြင့် စမ်းသပ်
လေ့လာခဲ့ကြရာ အချို့အခါများ၌ ယင်းတို့သည် အမျိုးအချင်းချင်း ရောယှက်
ပေါင်းဖက်ခြင်းဖြင့် အမျိုးဆုတ်ယုတ် ညံ့ဖျင်းသွား၍ တစ်ခါတစ်ရံ၌မူ ပို၍
အမျိုးကောင်းမွန်လာသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ လူတို့မှာလည်း ထိုနည်းအတူပင်
သွေးသားနီးစပ်သူချင်း ပေါင်းဖက်ကြခြင်းဖြင့် အမျိုးအဆက်အနွယ်ကို မည်သို့
မျှ မထိခိုက်သော ထုံးဟောင်းသာကေများ ရှိ၏။ ထိခိုက် ပျက်စီးစေကြောင်း
အထောက်အထားများလည်းရှိ၏။

ရှေးအခါက ကမ္ဘာ့သမိုင်း၌ ထင်ရှားခဲ့သော ပီဂူး၊ ဗက်ဗီလန်၊ ပါရှား၊
ဂရိ၊ ရောမစသော လူမျိုးများသည် ဆွေချင်းထပ် မြတ်ဆိုသော စကားကို
လက်ခံ ယုံကြည်ကြ၏။ ရှေးအီဂျစ်နိုင်ငံသမိုင်း၌ ထင်ရှားကျော်စောသော
ပတိုလမီဘုရင်များသည် သားစဉ်မြေးဆက် ဆွေမျိုးချင်း လက်ထပ်၍ စိုးစံ
ခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံး စိုးစံသွားသော အလှဘုရင်မ ကလီယိုပါထရာသည်
မျိုးရိုးစဉ်ဆက် မောင်နှမချင်း စုံဖက်ခဲ့သော မင်းမျိုး၏အဆက်အနွယ်ဖြစ်၏။
ပတိုလမီတို့မှာ မောင်နှမအရင်းချင်း ပေါင်းဖက်ခဲ့သော်လည်း အမျိုးဆုတ်ယုတ်
ညံ့ဖျင်းခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ရာဇဝင်မှတ်တမ်းများအရ သူတို့မှာ သားသမီးများ
ထွန်းကား၍ အသက်ရှည်စွာ နေကြရ၏။ လုပ်ရည်ကြံ့ရည်ရှိပြီး တိုင်းပြည်
အုပ်ချုပ်ရာ၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာကြ၏။

ဆွေမျိုးချင်း လက်ထပ်သဖြင့် အမျိုးအနွယ်များ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးသွား
သော ထုံးကိုကား စပိန်နိုင်ငံသမိုင်း၌ တွေ့ရ၏။ စပိန်ဘုရင် ဖာဒီနန်နှင့်
အစ္စဘဲလားမိဖုရားတို့မှာ မောင်နှမဝမ်းကွဲများဖြစ်၏။ ဖာဒီနန်မှာ ရက်စက်
ကြမ်းကြုတ်၍ အစ္စဘဲလားကား ရူးသွပ်သောအမျိုးမှ ဆင်းသက်လာ၏။ သူတို့
အဆက်အနွယ်များသည်လည်း ဆွေမျိုးချင်း စုံဖက်ကြ၍ အားလုံးလိုလိုပင်
ဉာဏ်ထက်မြက်ခြင်း၊ စိတ်မနှံ့ခြင်း၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်းတည်းဟူသော

လက္ခဏာသုံးရပ်ဖြင့် ထင်ရှား၏။

ရှေးမြန်မာဘုရင်များသည် နှမဝမ်းကွဲများကို မိဖုရားမြှောက်လေ့ရှိကြရာ ဗီဇညွှန်းများကို နှစ်ထပ်ကွမ်း ရရှိသောကြောင့်ပေလားမသိ၊ ပုဂံ တောင်ငူ မင်းဆက်များ၌ ပထမ မင်းသုံးလေးပါးနှင့် အခြားအနည်းငယ်သော မင်းများသာလျှင် ထူးချွန်၍ အခြားမင်းများတွင် အရည်အချင်း ဆုတ်ယုတ်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်၌ အလောင်းဘုရား၊ ဘိုးတော်ဘုရား၊ မင်းတုန်းမင်းစသော အနည်းငယ်သော ဘုရင်များမှတစ်ပါး အခြားဘုရင်များမှာ အရည်အချင်း များစွာ မရှိလှချေ။

သွေးသားနီးစပ်သူချင်း အမျိုးစပ်ယှက်ခြင်းဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်း၍ တစ်ခါတစ်ရံဆိုးကျိုးဖြစ်ထွန်းတတ်ခြင်းကို ထောက်သော် ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးမှာ ဆွေချင်းထပ်မှုကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး၏ ဗီဇကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှား၏။ နဂိုမူလက ဗီဇအပြစ်အနာကင်းစင်သော မောင်နှမဝမ်းကွဲနှစ်ယောက် လက်ထပ်ခြင်းဖြင့် မျိုးရိုးဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းရန် အကြောင်းမရှိချေ။ သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး ဒါဝင်သည် နှမဝမ်းကွဲဖြစ်သူနှင့် အိမ်ထောင်ပြု၍ သားသမီးများစွာထွန်းကားခဲ့ရာ အားလုံးလိုလို ပညာဉာဏ် ထူးချွန်သောသူများဖြစ်ကြ၏။

သို့ရာတွင် ဒါဝင်တို့ မောင်နှမကဲ့သို့ ဗီဇအပြစ်အနာ ကင်းသော သူများကား ရှား၏။ အထက်၌ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဗီဇ“မဲ” များသည် လူတိုင်း၌ မသိမသာ ကိန်းဝပ်နေလေ့ရှိပေရာ ဘိုးဘွားတူ မောင်နှမဝမ်းကွဲများမှာ ယေဘုယျအားဖြင့် အနည်းဆုံး ဗီဇလေးပုံတစ်ပုံ တူညီသောကြောင့် ၎င်းတို့အချင်းချင်း ပေါင်းဖက်သောအခါ ဗီဇ “မဲ” များသည်လည်း ပူးပေါင်းမိ၍ အင်အားကောင်းပြီးလျှင် သားသမီးများ၌ အကျိုးပေးခွင့်ရကြ၏။ (၁) အပြစ်အနာများ အထင်အရှား ပေါ်ထွက်လာတတ်၏။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၌ မွေးကတည်းက မျက်စိမမြင်သောသူနှင့် အသိဉာဏ်ချွတ်ယွင်းသော သူများကို လေ့လာကြည့်ရာ ရာခိုင်နှုန်း အတော်များများမှာ မောင်နှမဝမ်းကွဲချင်း ပေါင်းဖက်သော မိဘများရှိသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ဆွေမျိုးချင်း အိမ်ထောင်ပြုလေ

ရှိသော ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ၌လည်း မျိုးရိုးဗီဇလိုက်၍ အပြစ်အနာ ချွတ်ယွင်း ချက်ရှိသောသူ အတော်များသည်ဆို၏။

ထို့ကြောင့် ယူဂျင်နစ်ပညာ၏ အလိုအားဖြင့် သွေးသားနီးစပ်သူနှင့် လက်ထပ်ခြင်းထက် သူစိမ်းတစ်ရံစာနှင့် လက်ထပ်ခြင်းက ပိုမိုကောင်းမွန် သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ စင်စစ် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမသည် အိမ်ထောင်ပြုမည် ကြံသောအခါ တစ်ဦး၏မျိုးစဉ်ဆက်ကို တစ်ဦးက သေချာစွာ လေ့လာစိစစ် ဖို့လို၏။ ၎င်းလျှိုးနေသော ဗီဇ“မ”များကို သိမြင်ရန် ခဲယဉ်းသည်မှန်စေကာမူ အကယ်၍ ဗီဇအပြစ်အနာတစ်ခုသည် အမျိုးနှစ်ဖက်စလုံး၌ အကြိမ်ကြိမ် ထူးခြားစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသည်ဆိုပါက အိမ်ထောင်မပြုသင့်ချေ။

ဤသည်မှာ ယူဂျင်နစ်ပညာရှင်တို့၏ အကြံပေးချက်ဖြစ်၍ တစ်ဦးကို တစ်ဦးအရူးအမူးချစ်နေကြသော လူငယ်တို့လိုက်နာရန် ခဲယဉ်း၏။^၁ စင်စစ် လက်ရုံးရည်နှလုံးရည်ကို အဓိကထား၍ လူ့လောက၏အကျိုးကိုကြည့်သော ယူဂျင်နစ်ပညာဦးတည်ချက်သည် အဆင်းရှုပကာနှင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ဂုဏ် ပကာသနကိုမက်မော၍ တဏှာရာဂ၏အလိုသို့လိုက်လေ့ရှိသော လူငယ်များ၏ သဘာဝစရိုက်နှင့်မကိုက်ညီလှချေ။ ထို့ကြောင့် ယူဂျင်နစ်ပညာ၏မြော်မှန်းချက် ကို ရှုပ်လုံးဖော်ရာ၌ နိုင်ငံအစိုးရ၏ အာဏာကိုသုံးမှ အောင်မြင်ပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် နိုင်ငံနှင့်လူမျိုး ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အလိုမရှိအပ်၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အလိုရှိအပ်သည်ဟူ၍ မည်သူသည် အခါခပ်သိမ်း တပ်အပ်သေချာ တိကျမှန်ကန်စွာ ဆုံးဖြတ်နိုင် ပါမည်နည်း။ ၁၉၃၇-ခုနှစ်က အမေရိကန် နာဗ်ကြောရောဂါအသင်း၏ အစီရင်ခံစာတစ်ခု၌ “စိတ်ဓာတ်ချွတ်ယွင်း၍ လူနဲ့လူအဖြစ်နေသော်လည်း အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းသောသူအဖို့ ဤကမ္ဘာပေါ်၌ လုပ်ကိုင်စရာ အလုပ်များ ရှိပါသည်” ဟုဆို၏။ စင်စစ် နာမည်ကျော် ဗီဇပညာရှင်တို့၏ အမြင်အားဖြင့်

၁။ မောင်သင် ဆရာဇာတ်လမ်းစုံ “ဆွေချင်းထပ်သော်” ဆေးဝတ္ထု၌ ဆရာဝန်၏ အကြံပေးချက်ကို ဂရုမပြုဘဲ မိမိချစ်သူနှင့် လက်ထပ်လိုက်သော ခေတ်ပညာတတ် မိန်းမပျို၏ သာဓကကို သတိပြုရာ၏။

လည်း ဒုက္ခိတသတ္တဝါများကို သင်းပစ်ခြင်းသည် လူ့လောကအား မုချအကျိုး ပြုလိမ့်မည်ဟု မမျှော်လင့်အပ်ချေ။ လူ့လောက၏ ကြီးပွားမှုအတွက် လိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ တစ်ခေတ်နှင့်တစ်ခေတ် မတူဘဲ အရည်အချင်းများ ကွဲပြားခြားနားပေလိမ့်မည်။ မဟတ္တမဂန္ဓိလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည် အနောက်နိုင်ငံများ၌ အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်။ ဆာဝင်စတန်၊ ချာချီတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည်လည်း အရှေ့တိုင်းသားတို့၏ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကို ခံရမည် မဟုတ်ချေ။ ယနေ့ထင်ရှားကျော်စောနေသော အချို့ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ လောက်က ပေါ်ထွက်ခဲ့ပါက မထင်မရှား ပျောက်ကွယ်ခဲ့ကြ တန်ရာ၏။

လောက၌ စင်းလုံးချောမည်သည် မရှိ။ အကောင်းနှင့်အဆိုး ဒွန်တွဲနေတတ်သော လူ့သဘာဝကိုလည်း သတိပြုသင့်၏။ ဉာဏ်ကြီးရှင်တို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် တစ်ဖက်စောင်းနင်း တိုးတက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်၍ တစ်ဖက်ဖက်တွင် ချွတ်ယွင်းတတ်ခြင်းကိုပြုဆိုခဲ့ပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အကျင့်စာရိတ္တကိုသာ အရေးကြီးဆုံးတရားအဖြစ် မှတ်ယူထားပါက ထူးချွန်သောအနုပညာရှင်အတတ်ပညာရှင်နှင့် အသိပညာရှင်အမြောက်အမြား ထွက်ပေါ်မှုကို မမျှော်လင့်အပ်ချေ။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကြွယ်ဝ၍ လိမ်ပြောတတ်သောကလေးသည် တစ်ခါတစ်ရံ ထူးချွန်သော စာရေးဆရာပီဇကိုပြုနေခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ စည်းကမ်းကိုမရှိသောကလေးသူငယ်သည် နောင်တစ်နေ့နေ့၌ အသစ်အဆန်းကို ကြံစည်တီထွင်သောပညာရှင်ဖြစ်သော် ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။ လောက၌ အမှန်တရားကို အလွန်လိုလားမှုသည် တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်ဓာတ်ကျဉ်းမြောင်းသေးသိမ်မှုနှင့် ယှဉ်နေ၍ ရဲစွမ်းသတ္တိသည် တစ်ခါတစ်ရံ အကြင်နာကင်းမဲ့မှု ဖြစ်နေတတ်၏။ အချို့သော လုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ ကြီးပွားအောင်မြင်သော သူသည် ရက်စက်မှု၊ ကိုယ်ကျိုးကြည့်မှု၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုစသော အကျင့်စာရိတ္တ ယိုယွင်းမှုများရှိ၍ မထင်မရှား မှေးမှိန်နေသော များစွာသော အညကြလူများသည် ထိပ်တန်းသို့ ရောက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းသောသူများ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေပေရာ၏။

၂၉၆ * ဦးအေးမောင်

ယူဂျင်နစ်ဆရာတို့၏ အလိုအားဖြင့်ကား လူတော်လူကောင်း၏ ဝိသေသ ဂုဏ်အင်္ဂါများမှာ ကျန်းမာသန်စွမ်းမှုနှင့် အသိဉာဏ် ထက်မြက်မှုဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤဂုဏ်အင်္ဂါများအတွက် ဝိသေသ ပဓာနဖြစ်သည်ဟု မုချတပ်အပ်မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့အပြင် ယင်းတို့သည် လူတို့အဖို့ အရေးအကြီးဆုံး အရည်အချင်းများ ဖြစ်ပါသလော။ ယင်းတို့ကို အလွန်အကျွံ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းဖြင့် အခြားထပ်တူထပ်မျှ အရေးပါသော အရည်အချင်းများဆုံးရှုံးနိုင်ပါသလော ဟု စဉ်းစားရန်ရှိ၏။ ကျန်းမာခြင်းနှင့် အသိဉာဏ်ထူးချွန်ခြင်းထက် ရိုးဖြောင့်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ သနားကြင်နာခြင်း၊ အခြားသူများ၏ အကျိုးကိုကြည့်ခြင်း၊ အများနှင့်စုပေါင်းလုပ်ကိုင်လိုခြင်း စသော အရည်အချင်းများသည် ရေရှည်၌ လူသားတို့၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် ပိုမိုလိုအပ်သော အရည်အချင်းများ ဖြစ်တန်ရာ၏။ လူ့လောက၌ ဤအရည်အချင်းများ တိုးတက်ပြန့်ပွားစေခြင်းသည် လူသားတို့၏ ကြီးပွားမှုကို မုချအကျိုးပြုပေလိမ့်မည်။ ဤအရည်အချင်းများသည် ပဓာနအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်၌ တည်ကြောင်း ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။

ထို့ကြောင့် ယခုကာလ ပညာရှင်တို့သည် အများအားဖြင့် လူ့လောကတိုးတက်မှုအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပို၍ယုံကြည်ကိုးစားကြ၏။ မျိုးရိုးဗီဇအစွဲဥပါဒါန်ကြောင့် လူမျိုးကြီးဝါဒကို ကျင့်သုံးခဲ့သော နာဇီဂျာမန်အစိုးရနှင့် ယနေ့အချို့သော အနောက်နိုင်ငံသားတို့၏ မတရားပြုမှုများကို စက်ဆုပ်၍ ယူဂျင်နစ် နည်းစနစ်များကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ မထောက်ခံလိုကြချေ။ မည်သို့ဖြစ်စေ ဒုက္ခိတသတ္တဝါများ သန်းချီ၍ရှိသော အနောက်နိုင်ငံ အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများ၌ ယူဂျင်နစ်နည်းများ လိုကောင်းလိုမည်ဖြစ်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၌ အလားတူပြဿနာမရှိ။ ပတ်ဝန်းကျင်ပြုပြင်မှုကို အထူးဂရုပြုသောကြောင့် အနာဂတ်ကာလ၌လည်း ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ရပေသည်။

REFERENCE

Amram Scheinfeld, “ The New You and Heredity ” Chapters 44,47.

အခန်း (၁၇)

ဝီရိယနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ အညမညသဘော

“လောကတွင် လူအားလုံးသည် ညီတူညီမျှမဖြစ်နိုင်။ လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦးသည် ကာယဉာဏ ဝီရိယချင်းမတူညီနိုင်။ ထို့ကြောင့် မတူညီသော အရည်အချင်းအလိုက် ခြားနားခြင်းများရှိပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မြင့်လွန်းသူက မြင့်လွန်းပြီး နိမ့်လွန်းသူက နိမ့်လွန်းခြင်းမျိုး မရှိစေရဘဲ ဆူကြို နိမ့်မြင့် နည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် နည်းလမ်းမှန်စွာဖြင့် စီမံဆောင်ရွက်ရမည် သာ ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ ခံယူချက်ဖြစ်၏။ မှန်လှ၏။ တစ်ခါက လူမှုတော်လှန်ရေး သမားများသည် လူသတ္တဝါအားလုံး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မွေးကတည်းက တူညီ ကြသည်။ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခြားနားမှု လုံးဝမရှိစေရဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ကြစေ ကာမူ ယခုအခါ အမြင်ပြောင်းလဲ၍ လူအားလုံး အခွင့်အလမ်း ညီတူညီမျှ ရရှိစေရမည်ဟု တောင်းဆိုလာကြ၏။ တစ်နည်းဆိုသော် လူအသီးသီး၏ ပညာ ရေး စီးပွားရေးစသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများကို ညီတူညီမျှ ဖြစ်အောင် စီမံဖန်တီးပေးပါက လူ့လောက၌ ဆူကြိုနိမ့်မြင့်ဖြစ်မှု နည်းပါး၍ လူနေမှု စနစ်၏ တရားမျှတမှု တစ်ဖက်စောင်းနင်းဖြစ်မှုနှင့် အခြားချွတ်ယွင်းမှုများ ကွယ်ပလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

ဤခံယူချက်မှာ ဤစာအုပ်၌တင်ပြခဲ့သော ကမ္ဘာ့ပညာရှင်တို့၏ စူးစမ်းလေ့လာသိရှိချက်များနှင့်အညီဖြစ်၏။ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၏ ခြားနားမှုသည် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌ အရင်းမူလရှိပေရာ အားလုံးကို ခြုံ၍ စဉ်းစားပါက ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပိုမိုအရေးပါသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ရုပ်လက္ခဏာအင်္ဂါ ခြားနားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လူတစ်ဦးက အနုပညာ၌ လုံးဝစိတ်မဝင်စားဘဲ တစ်ဦးကနာမည်ကျော်အနုပညာရှင်ဖြစ်နေခြင်းသည်လည်းကောင်း ပဓာနအားဖြင့် ဗီဇကြောင့်ဖြစ်၏။ အသိဉာဏ်ခြားနားမှု၌ ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်သည် ထပ်တူထပ်မျှ အရေးပါကောင်း အရေးပါပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကျန်းမာခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းခြင်း၊ ကြီးပွားအောင်မြင်ခြင်း စသော လက္ခဏာခြင်းရာများ ခြားနားမှု၌ ပတ်ဝန်းကျင်သည်သာ ပဓာနဖြစ်၏။ ဤအချက်ကို ဆိုင်ရာအခန်းများ၌ အကျယ်ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။

ဤသို့ပတ်ဝန်းကျင်က ပိုမိုအရေးပါသည်ဆိုရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုရမည့် အချက်နှစ်ချက်ရှိ၏။ ပထမအချက်မှာ ဤစကား၏ ယေဘုယျသဘောဖြစ်၏။ ဥပမာ လူတို့၏ ခြားနားမှုများတွင် ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်သည် ပဓာနအားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်၌အရင်းခံသော်လည်း ကျန် ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် (အထူးသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အတန်းတူညီသော လူတို့၏ခြားနားမှုများ) မှာ ဗီဇ၌ ပဓာနအရင်းခံဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဒုတိယသတိပြုသင့်သောအချက်မှာ ဗီဇတူအမြွှာတို့၏ ခြားနားမှုမှတစ်ပါး အခြားမည်သည့် ခြားနားမှု၌မဆို ဗီဇ၏ ပယောဂ အနည်းနှင့်အများ ပါရှိခြင်းဖြစ်၏။ လူတို့၏ကြီးပွားမှုသည် အစစ

၁။ ဤစကားမှာ လူတစ်ဦး၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်သည် ထပ်တူထပ်မျှ အရေးကြီးသည်ဟု အခန်း(၁)၌ပြဆိုခဲ့သော ကမ္ဘာ့ကျော်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ရန် အတွက် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်သည် ညီတူညီမျှ အရေးကြီး၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကျော်နှင့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြားနားမှု၌မူ လူ့လောက၏ လက်ရှိ အခြေအနေအရ ပတ်ဝန်းကျင်သည်ပိုမိုအရေးပါ၏။ ဤနေရာ၌ “လူ့လောက၏ လက်ရှိ အခြေအနေအရ” ဆိုသော စကားကို သတိပြုရာ၏။ လူ-လူချင်း ခြယ်လှယ်မှုကင်း၍ လူတိုင်းလူတိုင်း အခွင့်အလမ်း(၀) ပတ်ဝန်းကျင် ညီမျှမှုရရှိသော လူ့ဘောင်၌ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကွဲပြားခြားနားမှုသည် ပဓာနအားဖြင့် ဗီဇပေါ်၌ တည်ပေ လိမ့်မည်။

အရာရာ၌ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပီဇန့်သော်လည်းကောင်း လုံးဝမကင်းနိုင်ကြောင်း စာဖတ်သူတို့ အတန်သိရှိ နားလည်ပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ နားလည်ပြီးသောသူသည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းအင်ကို လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်စေကာမူ ပီဇသည် သူ့နေရာနှင့်သူ အထိုက်အလျောက် အရေးပါခြင်းကို မျက်ကွယ်ပြုမည်မဟုတ်ချေ။ သူ၏ အချို့သော ခံယူချက်များနှင့် အပြုအမူများသည် ပီဇအကြောင်း ပညာရှင်တို့ စူးစမ်းလေ့လာရာမှ အခိုင်အမာ သိရှိရသော အချက်များပေါ်၌ အခြေခံပေလိမ့်မည်။

ဥပမာ မိမိ၏ မိဘ ဘိုးဘွား သို့မဟုတ် ဆွေမျိုးသားချင်းများ၌ အကြင်ရောဂါတစ်ခုသည် ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်တတ်ငြားအံ့။ မိမိ၌ ထိုရောဂါ လက္ခဏာ စိုးစိမ့်မှုမရှိစေကာမူ ဆရာဝန်နှင့် စမ်းသပ်စစ်ဆေး ကြည့်ရာ၏။ မိမိ၏ အမျိုး၌ ထပ်တလဲလဲ ဖြစ်တတ်သော အပြစ်အနာသည် ၎င်းပီဇ၌ အရင်းခံသော အပြစ်အနာ (ဥပမာ ဆီးချိုရောဂါနှင့် အချို့သော စိတ္တဇနာမျိုး) ဖြစ်ငြားအံ့။ သွေးသားနီးစပ်သူ သို့မဟုတ် အလားတူ အပြစ်အနာမျိုး မကင်းသည့် ဆွေမျိုးသားချင်းရှိသူတစ်ဦးဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ၎င်းပီဇအရင်းခံ အပြစ်အနာတစ်ခုသည် မိမိ၌မထင်ရှားဘဲ သားသမီး၌လည်းကောင်း၊ ဇနီးမိန်းမ၌လည်းကောင်း ထင်ရှားစေကာမူ ထိုအပြစ်အနာမျိုးသည် မိဘနှစ်ဦးစလုံးထံမှ ရရှိသော ၎င်းပီဇ နှစ်ခုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း သိရှိ၍ ဇနီးသည်၏ မျိုးရိုးပီဇကို တစ်ဖက်သတ် အပြစ်တင်မည် မဟုတ်ချေ။

ပီဇအကြောင်း သိရှိနားလည်ထားသောသူသည် မိမိ၏ ကလေးမှာ ကျောင်းကောင်း ဆရာကောင်းရရှိ၍ စာကြိုးစားပါလျက် စာညံ့ဖျင်းနေငြားအံ့။ ကလေးအား အပူတပြင်း အတင်းတွန်းထိုး၍ စာသင်ခိုင်းခြင်းမပြုဘဲ သူ၏ ပီဇဝါသနာနှင့် အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်မည့် လက်မှုပညာတစ်ခုခုကို လေ့လာခိုင်းပေလိမ့်မည်။ ကြီးပွားတိုးတက်မှုအတွက် အသိဉာဏ်ထူးချွန်ရုံနှင့်မပြီး၊ အခြားအရည်အချင်းများရှိရန်လို၍ ၎င်းတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်၌ များစွာ တည်ကြောင်း သိရှိပေလိမ့်မည်။ မွေးကတည်းကပင် ပျင်းရိလာသောသူ၊ ဆိုးသွမ်း

၃၀၀ * ဦးအေးမောင်

မိုက်မဲသောညဉ့် ပါလာသောသူ၊ မြင့်မြတ်သောလူမျိုး၊ ယုတ်မာသော လူမျိုး အစရှိသည်ဖြင့် ဝီဇနှင့်စပ်၍ လွဲမှားသောစကား အသုံးအနှုန်း ယုံကြည်စွဲလမ်း ချက်များကို ရှောင်ကြဉ်ပေလိမ့်မည်။

ဝီဇအကြောင်း လေ့လာသောသူသည် ဝီဇ၏ စွမ်းအင်သတ္တိကို ယုံကြည် စေကာမူ ပတ်ဝန်းကျင်တရားများကို ပိုမို ယုံကြည်ကိုးစားရမည်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝီဇလိုက်ပုံအခြင်းအရာကို ပတ်ဝန်း ကျင်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို သိရှိသကဲ့သို့ စုံစုံလင်လင် တိတိကျကျ မသိရှိရ သေးချေ။ ဝီဇပညာသည် ယခုအခါ အနောက်နိုင်ငံများ၌ တိရစ္ဆာန် မွေးမြူရေး နှင့် သီးနှံစိုက်ပျိုးရေးအား များစွာအကျိုးပြုနေသည့်နည်းတူ နောင်တစ်နေ့၌ ယခုထက်တိုးတက်၍ လူ့လောကအား ပိုမိုအကျိုးပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် ရ၏။ ဝီဇကို အလွန်ယုံကြည်ကိုးစားရန် မဖြစ်နိုင်သော အခြားအကြောင်း တစ်ခုမှာ ယင်းကို လူတို့အစိုးမရခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိဘများထံမှ ဝီဇဆက်ခံရာ၌လည်းကောင်း၊ သားသမီးများအား ဝီဇအမွေပေးရာ၌လည်း ကောင်း တစ်စုံတစ်ရာ ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်မရှိချေ။ ဝီဇမျိုးစေ့ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းလည်း စိုးစိမ့်မှုမရှိချေ။

ဝီဇ၏ မြဲသော နိယာမသဘောကို ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ ဤဝီဇနိယာမ သဘောအရဆိုသော် ကမ္ဘာ့သမိုင်းတစ်လျှောက်၌ လူသတ္တဝါ၏ တိုးတက်မှု သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ရှင်းဦးအံ့။

ဥပမာ အကယ်၍ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးသည် ကမ္ဘာဦးက အာဒမ်နှင့် ဧဝတို့ကဲ့သို့ လူမရောက်ဖူးသော နောင်လည်း ဘယ်သောအခါမှ လူရောက် မည် မဟုတ်သော ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားငြားအံ့။ အတိတ်က အဖြစ်အပျက် အတွေ့အကြုံနှင့် သင်ကြားမှတ်သားထားသမျှကိုလည်း တစ်ခု မကျန် မေ့လျော့သွားသည် ဆိုငြားအံ့။ သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏အလိုအားဖြင့် ထို ဇနီးမောင်နှံသည် ကမ္ဘာဦးကျောက်ခေတ်က လူသတ္တဝါနှင့် ဘာမျှခြားနားမည် မဟုတ်။ ကျောက်ခေတ်လူသားထက် ပိုမိုကြံ့စည် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ အကြောင်းမူ သူတို့သည် ဝီဇအားဖြင့် ကျောက်ခေတ်လူသားနှင့်

ထူးခြားနားဖြစ်၍ နှစ်ပေါင်း နှစ်သောင်းအတွင်း စုဆောင်းရရှိခဲ့သော လူ့ သမိုင်းအမွေနှင့် ကင်းပါက ယဉ်ကျေးမှုကို ဒုံရင်းကစ၍ ပြန်လည်ပြုစုပျိုး ထောင်ရပေလိမ့်မည်။ သူတို့၏ အဆက်အနွယ်များသည် ကျောက်ခေတ်လူ၏ အဆက်အနွယ်တို့နည်းတူ နှစ်ပေါင်းထောင်သောင်းကြာမှ နေအိမ်ဆောက်လုပ် ခြင်း၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း၊ စာရေးခြင်းစသော အခြေခံ ယဉ်ကျေးမှု အတတ်ပညာများကို တတ်မြောက်ကြပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့လူသားသည် စိတ်ဓာတ်စရိုက် အပြုအမူ လူနေမှု အဆင့်အတန်း စသည်တို့၌ ရှေးလူများနှင့် မတူပါက ထိုသို့မတူခြင်းမှာ အတိတ်မှ လူသမိုင်းအမွေများကို တစ်လုံးတစ်ခဲတည်း ရရှိသောကြောင့် ဖြစ် ၏။ လူ့သမိုင်းအမွေမည်သည် အတွေ့အကြုံ အတတ်ပညာ အလေ့အကျင့် အတွေးအခေါ်စသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများဖြစ်၍ ဗီဇအမွေနည်းတူ အကောင်းအဆိုး ရောပြွမ်းလျက်ရှိပေရာ လူ့လောက ကြီးပွားတိုးတက်မှု အတွက် ၎င်းကို သန့်စင်ကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ဖန်တီးရန် အရေးကြီးလှပေ သည်။

လူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လူးအတန်းအစားမခွဲခြားဘဲ ညီတူညီမျှ မြင့်မားလာအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် ဗီဇ၏ ဖွံ့ဖြိုးသီးပွင့်မှုကို မုချအကျိုးပြုပေ လိမ့်မည်။ ဗီဇသည် လျှမ်းလျှမ်းတောက်ဖြစ်စေကာမူ ညံ့ဖျင်းသော ပတ်ဝန်း ကျင်၌ အကျိုးပေးခွင့်မရဘဲ တိမ်မြုပ်နေမည်သာဖြစ်၏။ ဤသို့ဗီဇအားဖြင့် ထူးချွန်ပါလျက် ပတ်ဝန်းကျင်က ခွင့်မပြုသောကြောင့် လူ့ရပိုင်ခွင့်များ ဆုံးရှုံး ကာ မီးခဲပြာဖုံး ဖြစ်နေသောသူများကို လူနေမှုအဆင့်အတန်း၊ ပညာသင်ကြားမှု အခွင့်အလမ်းစသော ပတ်ဝန်းကျင် ကွဲပြားခြားနားမှု အလွန်ထင်ရှားသည့် အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၌ အမြောက်အမြားတွေ့ရတတ်၏။ ဤနေရာ၌ အင်္ဂလန် နိုင်ငံရှိ ကလေးများ ပညာသင်ကြားရေးကို သာဓကအနေဖြင့် စဉ်းစားရာ၏။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းများကို နိုင်ငံပိုင် မပြုလုပ်မီကကဲ့သို့ပင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၌ ဆင်းရဲသော ကလေးများအတွက် အခမဲ့သင်ပေးသောကျောင်း များနှင့် ငွေရှင်ကြေးရှင်တို့၏သားသမီးများအတွက် ပိုက်ဆံယူ၍ သင်ပေးသော

၃၀၂ * ဦးအေးမောင်

ကျောင်းဟူ၍ ကျောင်းနှစ်မျိုးနှစ်စားရှိ၏။ ထိုကျောင်းနှစ်မျိုးတွင် ပိုက်ဆံပေးရသောကျောင်းမှ အရည်အချင်းမပြည့်သော ကျောင်းသား ၁၀၀ အနက် ၅၀ ကျော်ခန့်မှာ တက္ကသိုလ်ပညာ သင်ကြားရန် အခွင့်အလမ်းရှိ၍ အခမဲ့ကျောင်းများမှာ အရည်အချင်းပြည့် ကျောင်းသားများမှ ၃၆ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ တက္ကသိုလ် တက်ရောက်သင်ကြားနိုင်၏။ ဤသို့ ကျောင်းသားသူငယ်များ၏ ပညာသင်ကြားမှု အခွင့်အလမ်း မညီမမျှ ဖြစ်နေခြင်းကို စေ့ငုသေချာစွာ သုတေသနပြုခဲ့သော ပညာရှင်နှစ်ဦးကမူ လုပ်ငန်းရှင် အတတ်ပညာရှင်တို့၏ သားသမီးများတွင် အရည်အချင်းရှိသောသူ အားလုံးလိုလိုပင် အထက်တန်း ပညာ သင်ကြားခွင့်ရကြပါသည်။ ကုန်တိုက်နှင့်အစိုးရရုံးများရှိ စာရေးစာချိတို့၏ သားသမီးများတွင် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်၊ ကျွမ်းကျင်သော အလုပ်သမားတို့၏ သားသမီးများအနက် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်၊ မကျွမ်းကျင်သော လုပ်သားတို့၏ ကလေးများမှာမူ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ထိုအခွင့်အလမ်းရရှိကြသည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ အစီရင်ခံစာတစ်စုံတစ်ခုလည်း အချို့ကလေးများမှာ မိဘများ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောကြောင့် ဗီဇစွမ်းအင်ရှိသလောက် ပညာသင်ကြားရန် အခွင့်အလမ်းမရှိပုံကို ဖော်ပြထား၏။ ဤအချက်သည် ဗြိတိသျှတက္ကသိုလ် ကျောင်းသားများ၏ဉာဏ်ရည်ကို နိုင်ငံလူဦးရေ၏ ဉာဏ်ရည်နှင့် နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရာ၌လည်းထင်ရှား၏။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသို့ ရောက်သောသူများမှာ နိုင်ငံလူဦးရေ၏ ၂ ရာခိုင်နှုန်းမျှပင်မရှိချေ။ ဤကျောင်းသားဦးရေ၏ တစ်ဝက်မှာ အသိဉာဏ်ထူးချွန်၍ အသိဉာဏ်ရလဒ် ၁၂၄ နှင့် အထက်၌ရှိ၏။ ဤဉာဏ်ရည်ချွန် ကျောင်းသားများမှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဦးရေ၏ တစ်ဝက်မျှသာဖြစ်၍ နိုင်ငံလူဦးရေ၏ တစ်ဝက်နှုန်းမျှသာဖြစ်သည်ဟုဆိုရပေမည်။ သို့ရာတွင် အမှန်စင်စစ် ထိုမျှ အသိဉာဏ် အဆင့်အတန်း မြင့်သောသူတို့မှာ နိုင်ငံလူဦးရေထဲ၌ ၅. ၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိရကား အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ထိပ်သီးဉာဏ်ရည်ချွန် ငါးယောက်လျှင် တစ်ယောက်သာ တက္ကသိုလ်ပညာကို ဆည်းပူးခွင့်ရသည်ဟု ယူဆရန်ရှိ၏။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ တက္ကသိုလ်ပညာ သင်ကြားသူများမှာ နိုင်ငံလူဦးရေ၏ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်၏။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများမှာ အများအားဖြင့် ဝင်ငွေကောင်းသော အထက်တန်းလွှာမှ လာကြ၍ ထိုအထက်တန်းလွှာပုဂ္ဂိုလ်များတွင် ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့်သည် သားသမီးများကို ကောလိပ်သို့ ပို့ကြ၏။ လူလတ်တန်းစားပိုင်း၌ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်သာပို့နိုင်၍ ဝင်ငွေ အလွန်နည်းသော အောက်တန်းအလုပ်သမားများမှာမူ ၅ ရာခိုင်နှုန်းသာ သားသမီးများအား အထက်တန်းပညာသင်ပေးနိုင်ကြ၏။ ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်၏ အစီရင်ခံစာတစ်ခု၌ မိဘများဆင်းရဲချို့တဲ့သဖြင့် ကောလိပ်ကျောင်းများ၌ ပညာဆက်လက်သင်ကြားရန် အရည်အချင်းရှိပါလျက် မသင်ကြားရသော အမေရိကန်ကျောင်းသား လူငယ်ပေါင်း နှစ်စဉ် ၁၂၅,၀၀၀ ခန့်ရှိသည်ဆို၍ အခြားစုံစမ်းရေးကော်မတီတစ်ခုကမူ ထိုကဲ့သို့ ပညာသင်ကြားခွင့်မရသော လူရည်ချွန်ကျောင်းသားများမှာ တက္ကသိုလ်သို့ရောက်သော ကျောင်းသားများထက် ဦးရေနှစ်ဆသုံးဆခန့်ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာကျော် ဗြိတိသျှသတ္တဗေဒပညာရှင် ဂျူလီယမ်ဟတ်စလေ၏ အမြင်အားဖြင့် အရင်းရှင် လူနေမှုစနစ်သည် လူတို့၏ ဗီဇများကို အကျိုးပေးခွင့်မရအောင် ပိတ်ပင်တားဆီးသောစနစ်ဖြစ်၏။ “ကျွန်ုပ်တို့၏ အရင်းရှင်လူနေမှုစနစ်အောက်၌ လူတို့သည် ဗီဇာတ်ခံရှိသလောက် ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးခြင်းမရှိ၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းခြင်းမရှိ။ ဗီဇာဏ်ရှိသလောက် ပညာသင်ကြားခွင့်လည်း မရကြချေ။ ဤသို့ ဗီဇသတ္တိများ မသီးမပွင့်ဘဲ အချည်းနှီးဖြစ်ခြင်းမှာ မသိနားမလည်မှု ပညာရေးစနစ်၏ ချွတ်ယွင်းမှုနှင့် အထူးသဖြင့် ဆင်းရဲချို့တဲ့မှုများကြောင့်ဖြစ်သည်” ဟု သူက ဆိုလေသည်။

သစ်ပင်အားလုံးသည် အစွမ်းကုန်ရှင်သန်ကြီးထွား၍ အသီးအပွင့်များနှင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖြစ်နေစေကာမူ တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ကွဲပြားခြားနားမှုကား ရှိမြဲရှိနေပေလိမ့်မည်။ ထို့အတူ သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကို ညီတူညီမျှ မြှင့်တင်ပေးခြင်းကြောင့် လူအားလုံး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာစေကာမူ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး

၁။ Julian Huxley.

၃၀၄ * ဦးအေးမောင်

ကွဲပြားခြားနားမှုသည် ကွယ်ပျောက်သွားမည် မဟုတ်ချေ။ အခန်း(၁)၌ သရုပ် ပြပုံများနှင့် ပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဗီဇ၌ အရင်းခံသော ခြားနားမှုများသည် ရှေးကထက် ပိုမိုထင်ရှားမည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်တူသော လူ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးခြားနားမှုသည် သဘာဝခြားနားမှုဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းသိမြင် နားလည်ပေလိမ့်မည်။ ထိုသဘာဝခြားနားမှုကိုလိုက်၍ လူတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကျိုးခံစားမှု ခြားနားခြင်းမှာလည်း များစွာကြီးမားမည် မဟုတ်ကြောင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မနာလိုဝန်တိုဖြစ်စရာအကြောင်း ရှိမည်မဟုတ်ချေ။

ဤသို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသော ဗီဇအသီးအပွင့်များ သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန်လှန်အကျိုးပြုကြ၏။ အမှန်ဆိုသော် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်း ကျင်၏ အပြန်အလှန် အကျိုးပြုမှုများသည် ရောထွေး လိမ်ယှက်နေရကား ၎င်းတို့ကို တိတိကျကျ ခွဲခြား၍ အထင်အရှားမပြနိုင်ချေ။ တစ်နည်းဆိုသော် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်သည် အကြောင်းအကျိုးအားဖြင့် အပြန်အလှန် ဆက်သွယ် နေသော တရားများဖြစ်လေသည်။

ဤလက္ခဏာခြင်းရာများသည် ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထင်ဟပ်ရာ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါနှစ်မျိုး၏ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုမှု၌ထင်ရှား၏။ ဗီဇ၏ စွမ်းအင်ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်များမှာ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များ၊ အုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်ခံအကြီးအကဲများ၊ ရဟန်းဘုန်းကြီးများ၊ သိပ္ပံပညာရှင်များ၊ အတတ် ပညာရှင် အသိပညာရှင်များ၊ အနုပညာရှင်များ စသည်တို့ဖြစ်၏။ အခြား ပုဂ္ဂိုလ်များ (၀၁) တိုင်းပြည်လူထုသည်ကား ရှေးဟောင်းဓလေ့ထုံးစံ ဘာသာ တရား သမိုင်းအမွေ ရေမြေဥတုစသော ပတ်ဝန်းကျင်တရားများ၏ ထင် ဟပ်ရာ (၀၂) ပတ်ဝန်းကျင်၏ စွမ်းအင်ကို ထင်ရှားစေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရာ၏။

ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုး တစ်နည်းဆိုသော် ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ အပြန် အလှန် အကျိုးပြုမှုကို သိမြင်ရန် ယနေ့ကမ္ဘာ့သမားများ ရှေးကထက် ကျန်းမာရေး အဆင့်အတန်း မြင့်မားနေခြင်းကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရာ၏။ လူ အများ ပိုမိုကျန်းမာ၍ အသက်ရှည်ခြင်းသည် ဗီဇပြောင်းလဲတိုးတက်လာ

သောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်ခြင်း၊ ဆေးသိပ္ပံပညာ တိုးတက်ခြင်း စသော ပတ်ဝန်းကျင်ပြောင်းလဲတိုးတက်လာသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း အခန်း (၆)၌ပြဆိုခဲ့ပေပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုပတ်ဝန်းကျင် ပြောင်းလဲမှု သည် မိမိနိုင်ငံသားများ၏ ကောင်းစားရေးကိုဆောင်ရွက်သော နိုင်ငံခေါင်း ဆောင်များ၊ လူတို့၏ ဘဝမြှင့်တင်သည့် စက်မှုပစ္စည်းများကိုတီထွင်သော သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် အနာရောဂါဆိုးများကို တိုက်ဖျက်ခဲ့သော ဆေးသိပ္ပံ ပညာရှင်တို့၌ အစပြုခဲ့ကြောင်း မမေ့သင့်ချေ။ ဤပညာရှင်များနှင့် နိုင်ငံခေါင်း ဆောင်များသည် ဗီစီထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ပေရာ လူတို့ကျန်းမာမှုကို အကျိုးပြုသော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဗီစီ ဆက်စပ်နေခြင်းသည် ထင်ရှား၏။

သို့ရာတွင် အကယ်၍ ဗီစီပြောင်မြောက်သော လူရည်ချွန်ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကျိုးပြုခဲ့သည်မှန်ပါက သူတို့သည်လည်း ပတ်ဝန်း ကျင်၏ ပြုပြင်မှုနှင့် ကင်းနိုင်သည်မဟုတ်ချေ။ ဤအချက်သည် ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဘဝဖြစ်စဉ်များနှင့် ခံယူချက်များ၌ထင်ရှား၏။ ပညာရှင်သို့မဟုတ် ဉာဏ်ကြီးရှင်၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုသည် ပတ်ဝန်းကျင် ပြည်သူလူထု၏ ဘဝ အခြေအနေ ဘဝအသိဉာဏ်နှင့် ဘဝခံယူချက်များပေါ်၌ အခြေပြုရ၏။ ဉာဏ် ကြီးရှင်သည် အမှန်တရားကို နက်နက်နဲနဲသိမြင်၍ လူ့လောက၏ အကျိုးစီး ပွားကို ဆောင်ရွက်လိုသောဆန္ဒ အလွန်ပြင်းပြသည်ဆိုစေ၊ အကယ်၍ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို အကြွင်းမဲ့ တော်လှန်ပါက သူ၏အသိအမြင်နှင့်စေတနာသည် အချည်း အနီးဖြစ်ရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ်သူသည် လူ့လောကနှင့် အံ့မဝင်ခွင်မကျဖြစ် ကာ စိတ် ချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန်ခြင်းဖြင့် ဘဝနိဂုံးချုပ်ရပေလိမ့်မည်။ အမှန်ပင် အမြော်အမြင်ရှိသော ဉာဏ်ကြီးရှင်သည်ကား ပြည်သူလူထုနှင့် မကင်းကွာဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်အတွေးအခေါ်ကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်း၊ အကြွင်းမဲ့ လက်ခံခြင်းဟူ

၁။ ဥပမာပြရသော် အသိပညာရှင် စာရေးဆရာ၏ ကြိုးပမ်းမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကင်းပါ က အချည်းနီးဖြစ်ရာ၏။ ကြိုးပမ်းမှုအောင်မြင်ရန်အတွက် သူ၏ ရေးသားချက်များသည် ပြည်သူလူထု၏ဘဝနှင့် နီးစပ်ရပေလိမ့်မည်။ စာအုပ်ထုတ်ဝေသူ၊ စာပုံနှိပ်စက်အလုပ် သမား၊ စာအုပ်ရောင်းသူစသော ပတ်ဝန်းကျင်လူများ၏ ပူးပေါင်း ကူညီမှုကိုလည်း လိုပေလိမ့်မည်။

၃၀၆ * ဦးအေးမောင်

သောအစွန်းနှစ်ဖက်ကို ရှောင်ကြဉ်၍ အလယ်လမ်းကိုလိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် လူ့လောက အကျိုးစီးပွားကို ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ဤသို့ဗီဇနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်၏ အချင်းချင်းကျေးဇူးပြုမှုနှင့် အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်နေမှုသည် မြန်မာနိုင်ငံ၌ လူတို့သိမြင်ရန် အထူးအရေးကြီးသော အချက်ဖြစ်၏။ အချို့သော အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်တို့သည် သာမန်လုပ်သားပြည်သူတို့အဖို့သာဖြစ်၍ မိမိတို့ကို ဘေးဖယ်ထားသည်ဟု ယူဆနေကြ၏။ အချို့သောလုပ်သားပြည်သူများကလည်း အကြွင်းမဲ့ ညီတူမျှတူ ဝါဒဟု ထင်မှား၍ မိမိတို့ထက် ဘဝအခြေမြင့်သော အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်များကို မနာလို မရှုစိမ့်ဖြစ်ကြ၏။ အစိုးရသည် အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်တို့၏ လုပ်အားကို တိုင်းပြည်အတွက် ပြည့်ပြည့်ဝဝ အသုံးပြု၍ လုပ်သားပြည်သူတို့၏ ဘဝကို မြှင့်တင်ရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်လျက်ရှိပေရာ ဤမှားယွင်းသောခံယူချက်များသည် မကြာမီ ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ သိပ္ပံပညာရှင်တို့ သိရှိနားလည်သော ဗီဇနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဆက်သွယ်မှု သဘောအရသော် လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှ သင်ခန်းစာများအရသော်လည်းကောင်း အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်များနှင့် လုပ်သားပြည်သူတို့ လက်တွဲဆောက်ရွက်မှသာ လူ့ဘောင်တည်ဆောက်ရာ၌ အောင်မြင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေသတည်း။

REFERENCES

Amram Scheinfeld “ The New You and Heredity ” Chapter 48.
Anthony Barnett. “ The Human Species. ” Chapter 9.
Julian Huxley, “ Man in the Moden Wotrlid. ”

၁။ ဗုဒ္ဓ၏ ကမ္မဝါဒအရ လူတစ်ဦး၏ ခံစားရမှုနှင့် အခြားလူတို့၏ အမှုများ အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်နေခြင်း၊ အနတ္တဝါဒအရ လောက၌ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျှ ထီးတည်း မရပ်တည်နိုင်ခြင်းကိုလည်း သတိပြုရာ၏။ ဗုဒ္ဓနှင့်ဝါဒ။ ပထမပိုင်း စာ ၁၆၈-၁၇၀၊ ဒုတိယပိုင်း စာ ၁၈-၂၀။

အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရများ

ခရိုမိုဆုန်း	chromosome
ဂျာမန်ဝက်သက် (ဂျိုက်သိုးရောဂါ)	German measles
ငုပ်ဗီဇ	recessive gene
စိတ်သက်	mental age
စိတ်ဓာတ်စရိုက်	personality
ဆတ်တောက်ခြင်း	allergy
ဆန့်ကျင်ဘက်ဓာတ်	antibody
ဆဲလ်	cell
ဆဲလ်ပွားခြင်း	cell multiplication
ဇာတိစိတ်	instinct
ဉာဏ်ကြီးရှင်	genius
ဉာဏ်ရည်ချွန်ကလေးသူငယ်	child prodigy
တုန့်ပြန်ခံယူမှု	reaction
နီးစပ်မှု(ရောဂါနှင့်)	susceptibility
ပဝတ္တိဂုဏ်အင်္ဂါ	acquired character
ပါရမီရှင်	a gifted person
ပေါ်ဗီဇ	dominant gene
ဗီဇ, မူလမျိုးစေ့	gene
ဗီဇဆဲလ်	germ cell
ဗီဇပညာ	genetics
ဗီဇပညာရှင်	geneticist
ဗီဇတူအမြွှာ	identical twins.

၃၀၈ * ဦးအေးမောင်

ဗီဇလိုက်ခြင်း	inheritance
ဗီဇအရင်းခံရောဂါ	hereditary disease
ဗီဇပြောင်းလဲမှု	mutation
ဗန္ဓုတ်အား	hybrid vigour
မျိုးရိုး	ancestry
မျိုးဥ	egg
မျိုးဥအိမ်	ovary
မျိုးရိုးရောဂါ	familial disease
မင်ဒယ်၏ နိယာမ	Mendelian laws
လူမျိုးကြီးဝါဒ	racism
လိင်ဗီဇလိုက်ခြင်း	sex-linked inheritance
ဝမ်းတွင်းပါရောဂါ	congenita disease
သမိုင်းအမွေ	social heritage, “ social genes”
သားချင်းအမြွှာ	fraternal twins
သန္ဓေဥ, သန္ဓေသား	fertilized egg
သွေးမတိတ်ရောဂါ	hemophilia
သုက်ပိုး	sperm
ဟော်မုန်း	hormone
အသိဉာဏ်	intelligence
အသိဉာဏ်ရလဒ်	intelligence quotient
ဦးနှောက်လှိုင်း	brain- wave
အက်မြူအာဆိပ်သင့်ခြင်း	atomic radiation
အီဗော်လူးရှင်း	evolution
Rh-ရှိ	Rh-positive
Rh-မဲ့	Rh-negative
ယူဂျင်းနစ်	eugenics

ဦးအေးမောင်
(ဗုဒ္ဓနှင့်ဗုဒ္ဓဝါဒကျမ်းပြု)

ပိဇ နှင့်
ပတ်ဝန်းကျင်

